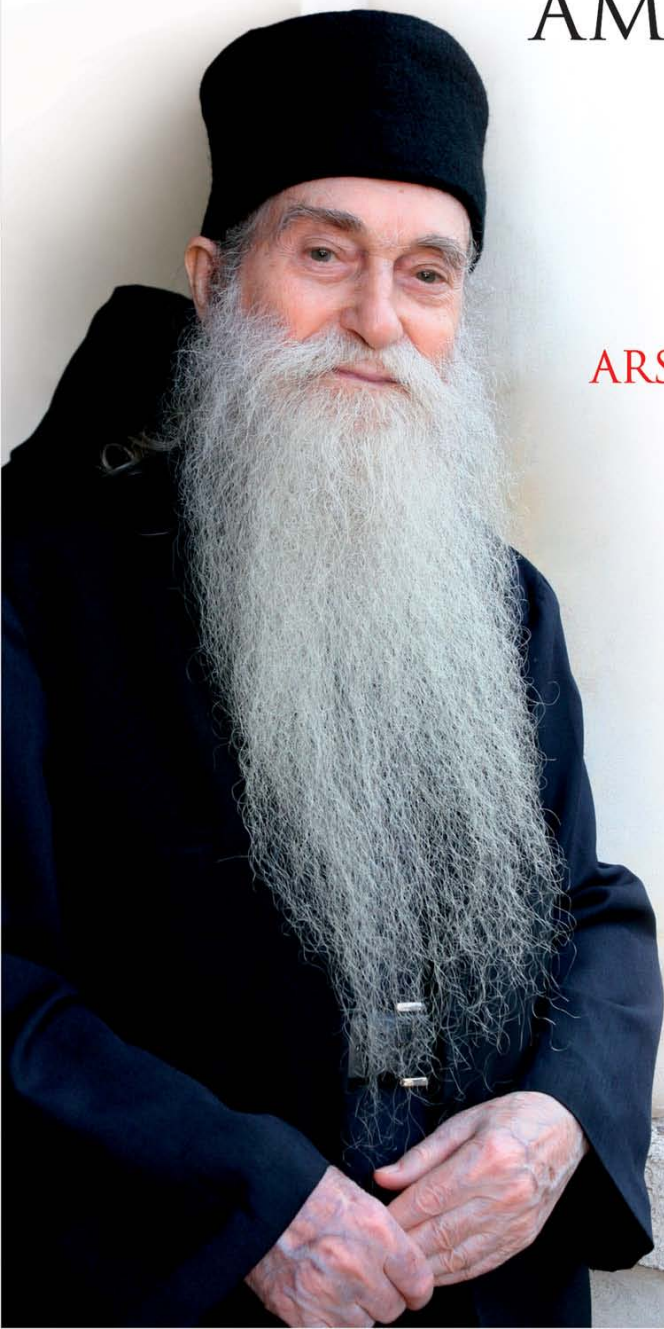

ARHIMANDRIT ANDREI TUDOR
MARIANA CONOVICI
IULIANA CONOVICI (ED.)

AM ÎNȚELES , ROSTUL MEU...

PĂRINTELE
ARSENIE PAPACIOC
ÎN DOSARELE
SECURITĂȚII

AM ÎNȚELES ROSTUL MEU...

Această carte a apărut
cu sprijinul Mănăstirii Derent.

Arhimandritul Andrei Tudor (n. 1968) a intrat în monahism în 1991, devenind stareț al Mănăstirii Derwent (Arhiepiscopia Tomisului) la 1 august 1998. A absolvit Facultatea de Teologie din Constanța, unde a obținut și o diplomă de studii aprofundate. Este editorul volumelor: *Iată duhovnicul. Părintele Arsenie Papacioc*, Sfânta Mănăstire Derwent, Constanța, 1999; *Scrisori către fiii mei duhovnicești*, Sfânta Mănăstire Derwent, Constanța, 2000 (al doilea volum a fost reeditat în 2014).

Mariana Conovici (n. 1950), absolventă, în 1974, a Facultății de Istorie la București, a lucrat ca muzeograf la Oficiul pentru Patrimoniul Cultural-Național din Giurgiu (1975–1982), apoi ca bibliotecar la Biblioteca Centrală Universitară din București. În 1993 a devenit redactor la postul Radio România, unde a înființat și coordonat Centrul de istorie orală, organizând campanii sistematice de cercetare în teren, precum și arhivarea și conservarea înregistrărilor realizate în cei aproape 15 ani de activitate. A coordonat programul radiofonic săptămânal „Mediateca de istorie”, care a valorificat înregistrările de istorie orală, a inițiat și coordonat un alt program radio, „Noi suntem istoria”, difuzat, de asemenea, săptămânal. Este editorul volumului *E un început în tot sfârșitul. Culegere selectivă din programele radiodifuzate în zilele de 17–25 decembrie 1989*, Societatea Română de Radiodifuziune, București, 1998, și coautor al volumului *România. Retragerea trupelor sovietice, 1958*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1996. A publicat, împreună cu Silvia Angelescu și Octavian Silivestru, volumul *Țara, Legiunea, Căpitanul. Mișcarea Legionară în documente de istorie orală*, Humanitas, 2008. Două dintre interviurile publicate în volumul *În slujba voastră în toate timpurile. Mesaje și convorbiri radiofonice ale M.S. Regele Mihai I al României*, apărut la Editura Casa Radio în 2011 și însoțit de un dublu CD, îi aparțin. Are contribuții semnificative la diverse publicații periodice: *Anuarul de istorie orală* (Cluj-Napoca), *Arhivele totalitarismului*, *Anuarul Fundației Academia Civică* (lucrările simpozionului anual de la Sighet), *Magazin istoric*, *Dosarele istoriei*, *România liberă*. Premiul „N. Iorga” al Asociației Ziariștilor Profesioniști pentru emisiunile sale de istorie (1995); premiul canalului Radio România Cultural pentru realizarea documentarului audio *Maramureșul. Istorie și morală* (2002). Membru al Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România.

Iuliana Conovici (n. 1980) este doctor în științe politice al Universității din București (2009). Studii postdoctorale la Universitatea din București, Facultatea de Științe Politice (2010–2013). A publicat mai multe articole despre statutul religiei în spațiul public, în principal cel românesc, reconstrucția rolului public al Bisericii Ortodoxe în contextul postcomunismului, religie și mass-media etc. Volume publicate: *Ortodoxia în România postcomunistă. Reconstrucția unei identități publice*, 2 vol., Eikon (seria Theologia Socialis), Cluj-Napoca, 2009–2010 (volum de autor); *Organizațiile cu profil religios în economia socială din România*, FDSC/Polirrom, Iași, 2013 (coautor și coordonator).

ARHIMANDRIT ANDREI TUDOR
MARIANA CONOVICI
IULIANA CONOVICI (ED.)

AM ÎNȚELES ROSTUL MEU...

PĂRINTELE ARSENIE PAPACIOC
ÎN DOSARELE SECURITĂȚII

Cuvânt înainte de
Î.P.S. SERAFIM JOANTĂ,
Mitropolitul Ortodox Român al Germaniei,
Europei Centrale și de Nord

 HUMANITAS
BUCUREȘTI

Redactor: Cătălin Strat
Coperta: Ioana Nedelcu
Tehnoredactor: Manuela Măxineanu
Corectori: Cristina Jelescu, Ioana Vilcu
DTP: Emilia Ionașcu, Dan Dulgheru

Foto copertă: Mircea Camburu

© HUMANITAS, 2014 (ediția print)
© HUMANITAS, 2014 (ediția digitală)

ISBN 978-973-50-4608-8 (pdf)

EDITURA HUMANITAS
Piața Presei Libere 1, 013701 București, România
tel. 021/408 83 50, fax 021/408 83 51
www.humanitas.ro

Comenzi online: www.libhumanitas.ro
Comenzi prin e-mail: vanzari@libhumanitas.ro
Comenzi telefonice: 0372.743.382; 0723.684.194

Cuprins

Părintele Arsenie – duhovnicul trezviei și al iubirii
de Î.P.S. Mitropolit Serafim Joantă / 7

Argument / 10

Biografia părintelui Arsenie Papacioc / 35

Lista documentelor / 40

Documente / 51

Glosar / 375

Părintele Arsenie – duhovnicul trezviei și al iubirii

Părintele Arsenie Papacioc, ca și părinții Cleopa, Paisie, Petroniu și Sofian, ca să nu-i amintesc decât pe cei mai apropiați sufletului său, rămâne una dintre cele mai luminoase figuri duhovnicești ale monahismului românesc. Chipul senin, cu ochi pătrunzători și barbă lungă și frumoasă, precum și trupul său subțire transfigurat de nevoințele și suferințele vieții îi creau o aură de sfânt. Mulți dintre cei ce-l căutau, neputând să stea de vorbă cu el din pricina mulțimii care-l asalta mereu, se mulțumeau doar să-l vadă, contemplându-i făptura, care nu era a unui om, ci mai degrabă a unui înger în trup. Finețea și delicatețea sufletească îi caracterizau cuvântul, gestul, mersul... iar înțelepciunea povețelor sale cucerea inima oamenilor simpli și învățați, deopotrivă. Părintele avea în toate gustul artistului; iubea frumosul și armonia din natură și din oameni... calități pe care le întâlnim în caligrafia sa, ca și în desenele și sculpturile sale, puține însă, din lipsă de timp.

Mai mult decât alți duhovnici, părintele Arsenie era creator în gândirea și cuvântul său; el nu-i cita des pe Părinții Bisericii, dar vorbea cu autoritatea lor pentru că trăia în duhul Părinților și le prelungea gândirea în prezent, ținând seama de condițiile și nevoile omului contemporan, care nu sunt identice cu ale generațiilor trecute. Era creator pentru că era liber! Iar acest aer de libertate îl transmitea și celor din jur, și ucenicilor săi. Regulile și canoanele le înțelegea și le aplica în spiritul, și nu în litera lor. Pentru că litera ucide, iar duhul face viu. Regula și canonul trebuie să conducă la libertatea duhului, căci la aceasta suntem chemați. De pildă, când vorbea de canoanele care se dau la spovedanie pentru păcatele grele, invoca autoritatea Sfântului Ioan Gură de Aur, după care nu timpul opririi de la Sfânta Împărtășanie contează, ci intensitatea pocăinței și vindecarea de boala păcatului. Căci nimeni nu lasă platurile peste o rană vindecată. Oprirea de la Sfânta Împărtășanie, dacă nu este însoțită de pocăință și de nevoința îndreptării, nu folosește la nimic.

Părintele Arsenie încuraja deci împărtășirea deasă dacă se primește în stare de pocăință. Iar la această stare de pocăință se ajunge mai ușor prin trezvia sufletească, decât prin nevoițe severe și obositoare. Mai cu seamă că oamenii de astăzi nu au vigoarea sufletească a celor de altădată. Ceea ce cere părintele este gândul la Dumnezeu, fiorul prezenței Sale pe care-l putem avea dacă ne oprim cât mai des mintea din împrăștierea ei în cele din afară și o îndreptăm spre inima unde sălășluiește Dumnezeu. „Un suspin poate fi o rugăciune și o clipă o veșnicie“, mi-a scris odată pe o iconiță. Prezența permanentă a lui Dumnezeu în viața fiecărui om și a lumii întregi trebuie conștientizată mereu prin rugăciuni scurte, adevărate suspinuri ale inimii, în toată vremea și în tot locul. Iar rugăciunea, cu deosebire suspinul-rugăciune, naște în inimă pocăința. În tradiția noastră ortodoxă avem „rugăciunea lui Iisus“, care este „rugăciunea de toată vremea“, nu doar a monahului, ci și a creștinului de rând. Căci toți trebuie să tindem spre „rugăciunea neîncetată“ (cf. I Tes. 5, 17). Este extrem de important să-I oferim lui Dumnezeu zilnic, în tot ceasul, neputința și necazul nostru, să-L chemăm în ajutor în modul cel mai familiar, căci nimeni nu-i mai aproape de noi ca El. „Pentru că în Dumnezeu trăim, ne mișcăm și suntem“ (Fapte 17, 28). Pe Dumnezeu trebuie să-L simțim deci aproape tocmai prin aceea că ne deschidem inima prin gândul des la El pentru ca harul și iubirea Lui să se poată revărsa în toată ființa noastră și în cei din jur.

Părintele Arsenie a fost cu adevărat un duhovnic al iubirii care „toate le suferă, toate le crede, toate le nădăjduiește, toate le rabdă...“ (I Cor. 13, 7). Un duhovnic care a inspirat mereu nădejde și curaj. Poate că nici un alt duhovnic al nostru n-a propovăduit cu atâta înflăcărare iubirea și iertarea lui Dumnezeu pentru toți oamenii, drepti și păcătoși, ca părintele Arsenie. Sfinția Sa a trăit cea mai mare parte a vieții sub regimuri totalitare care l-au silit să ia mereu seama la cuvintele Mântuitorului: „Fiți înțelepți ca șerpii și nevinovați ca porumbeii“ (Matei 10, 16).

Din documentele Securității publicate în această carte ne putem da seama cât de mult a suferit nu doar în închisorile prin care a trecut, ci și în „libertatea“ comunistă. „Durerea mea cea mare este că am scăpat de închisoare, dar nu și de condamnare“, mărturisește el. „Condamnarea“ era aceea că a fost multă vreme bănuț de idei proprii Mișcării Legionare și urmărit de Securitate, deși lepădase orice crez politic în momentul în care a depus voturile monahale (1949). De acum, singurul lui crez a fost Hristos, pentru care a suferit ani grei de închisoare. Dumnezeu ne ține aproape de El mai cu seamă prin încercările vieții în care-I experimentăm prezența și ajutorul

mai mult ca atunci când ne merge bine. „Toate încolțirile vrăjmașe mi-au folosit și m-au împins spre o înțelegere a celor grele din Sfânta Scriptură: «Să iubești pe cel te necinstește și să-l pomenești (să te rogi) să se salveze din răutatea lui»“, scrie el părintelui Visarion de la Cheia.

Mă bucur că intelectuali mari de talia lui Alexandru Duțu au remarcat faptul că în perioada comunistă, Biserica a fost „condusă“ de „ierarhia pneumatică“, adică de marii ei duhovnici, între care se numără și părintele Arsenie. Dar nu numai în perioada comunistă și nu numai la noi, ci pretutindeni, Biserica este condusă nevăzut de „ierarhia pneumatică“ din care fac parte toți purtătorii de Duh, indiferent de „starea“ lor în Biserică.

Nu pot mulțumi niciodată îndeajuns bunului Dumnezeu că m-a învrednicit să-l cunosc pe părintele Arsenie încă din anul 1968, de curând numit stareț la mănăstirea Cheia, și să-l urmez prin toate locurile prin care a peregrinat cerându-i mereu sfatul și dezlegarea în Taina Spovedaniei. Ca toți cei ce l-au cunoscut îndeaproape și l-au iubit, m-am bucurat și eu de iubirea și de sfatul lui, care m-au încurajat mereu în poticnirile mele. Și, pentru că i-am cerut mereu rugăciunea cât a fost printre noi, nu încetez să i-o cer și după ce a plecat la cer, de unde ne poate ajuta și mai mult pe noi toți cei care-i cerem smerit ajutorul. De aceea, în momentele de încercare, care nu sunt puține, zic mereu: „Părinte Arsenie, roagă-te pentru mine, păcătosul!“

Să ne rugăm cu toții părintelui Arsenie și să nu uităm mormântul lui de la Techirghiol, ci să mergem acolo în pelerinaj. Să-i cinștim pe sfinții noștri, chiar dacă unii n-au fost canonizați, făcându-i cunoscuți în jurul nostru, căci sunt mai aproape de simțirea noastră decât sfinții din alte părți.

Bunul Dumnezeu să binecuvânteze osteneala editorilor acestui volum și pe cei ce-l vor citi ca să le fie spre zidire și spre mântuire!

Mitropolitul Serafim

Argument

Părintele Arsenie Papacioc nu are nevoie de încă o prezentare: figura lui a fost așezată în rândul marilor părinți ortodocși români din vremea când acesta era încă în viață. Chipul său luminos, pus alături de celelalte figuri emblematice ale Ortodoxiei românești, alcătuija deja portretul în legendă al unei Biserici care a reușit să străbată veacul războaielor mondiale și al totalitarismelor. De aceea, publicarea unui volum de documente despre o personalitate cum a fost cea a părintelui Arsenie Papacioc și a cărui viață, s-ar părea, este bine cunoscută și documentată în detaliu, cere o explicație.

Examinând atent ceea ce s-a publicat până în prezent, constatăm că impresia inițială este una inexactă. Crâmpoie din viața părintelui Arsenie Papacioc, adunate din povestirile sale, din interviurile pe care le-a acordat, din cercetările și din răspunsurile la multele întrebări care i-au fost puse, au ajuns să fie cunoscute, dar tăcerile sale, când era vorba despre el însuși ori despre alții, erau mai grăitoare decât cuvintele. Alcătuită din informațiile pe care le oferă multele volume, articole, interviuri sau convorbiri cu diverși interlocutori, biografia propriu-zisă a părintelui Arsenie Papacioc rămâne totuși sumară¹. Informații fragmentare din documentele cunoscute, inclusiv din arhi-

---

1. Sub numele părintelui Arsenie Papacioc au fost editate și publicate mai multe interviuri, transcrieri editate ale unor convorbiri duhovnicești, scrisori ale părintelui Arsenie Papacioc. Printre cele mai cunoscute dintre acestea, amintim volumele: *Iată duhovnicul. Părintele Arsenie Papacioc*, Sfânta Mănăstire Dervent, Constanța, 1999 (reed., 3 vol., Sophia, București, 2007); Arhim. Arsenie Papacioc, *Scrisori către fiii mei duhovnicești*, Sfânta Mănăstire Dervent, Constanța, 2000; *Ne vorbește Părintele Arsenie*, 3 vol., Mănăstirea Sihăstria, Vânători, 2001 (vol. 1), 2004 (vol. 2–3); Arhim. Arsenie Papacioc, *Cuvânt despre bucuria duhovnicească*, Eikon, Cluj-Napoca, 2003; Arhimandrit Arsenie Papacioc, *Veșnicia ascunsă într-o clipă*, Editura Reîntregirea, Alba Iulia, 2004; *Singur Ortodoxia*, s.n., s.a.; Ava Arsenie Papacioc, *Despre viața de familie și diverse probleme ale lumii contemporane*, s.n., Constanța, 2011; Părintele Arsenie Papacioc, *Testament. Cuvinte de folos*, Areopag, Meditații, s.l., 2012. Câteva scrisori ale părintelui Arsenie Papacioc către

vele fostei Securități au fost folosite în articole individuale, dar dosarele sale din Arhiva Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității (A.C.N.S.A.S.) nu au ajuns niciodată în întregime la cunoștința marelui public. Volumul de față va fi, credem, un pas înainte în cercetarea „cazului” Arsenie Papacioc până la o viitoare (și necesară) publicare *integrală* a documentelor.

Pornind de la ce se cunoștea deja despre viața părintelui Arsenie Papacioc, arhivele fostei Securități erau în mod firesc locul din care se putea afla mai mult: se știa că părintele Arsenie fusese urmărit, arestat, torturat și condamnat la ani grei de temniță. Arhivele Securității promiteau să răspundă la întrebarea: de ce? Promiteau, totodată, să lumineze o parte din tăcerile părintelui Arsenie asupra umbrelor care i-au băntuit viața.

Părintele Arsenie a fost duhovnicul care a călăuzit obștea mănăstirii Derwent ani la rând, cu atenție și cu discernământ, fapt pentru care este și trecut între ctitorii acesteia. Documentele din acest volum, realizat sub egida mănăstirii Derwent², sunt publicate tocmai din

---

părintele Cleopa sau obștea mănăstirii Sihăstria au fost publicate și în *Ne vorbește Părintele Cleopa*, vol. 9, 10, 12, Mănăstirea Sihăstria, Vânători, 2004. George Enache, „Trecerea prin veac a Părintelui Arsenie Papacioc”, *Rost*, an III, nr. 28, iunie 2005, p. 11, online la <http://www.rostonline.org/rost/iun2005/papacioc-trecerea-prin-veac.shtml> (accesat: august 2013) face o primă reconstituire detaliată a biografiei părintelui Arsenie Papacioc, pe baza informațiilor din dosarele aflate în arhiva C.N.S.A.S.; Adrian Nicolae Petcu îi consacră un studiu, „Părintele Arsenie Papacioc în documentele Securității (1938–1958)”, în *Caietele CNSAS*, an 2012, pp. 249–280 și mai multe articole, pe baza aceluiași documente, între care: „Jertfa părintelui Arsenie Papacioc în închisorile comuniste”, în *Lumina*, 21 iulie 2011, <http://ziarul-lumina.ro/memoria-bisericii/jertfa-parintelui-arsenie-papacioc-inchisorile-comuniste>; „Epistolar monahal în vremuri de prigoană: duhovnicul Arsenie Papacioc către o maică de la Agapia”, în *Lumina*, 18 iulie 2012, <http://ziarul-lumina.ro/memoria-bisericii/epistolar-monahal-vremuri-de-prigoana-duhovnicul-arsenie-papacioc-catre-o-maica-de> (unde publică una dintre scrisorile prezentate și în volumul de față, provenite din A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 1, ff. 43–44); „Despre viețuirea părintelui Arsenie Papacioc în temnița Aiudului”, în *Lumina*, 20 martie 2013, <http://www.ziarullumina.ro/memoria-bisericii/despre-vietuirea-parintelui-arsenie-papacioc-temnita-aiudului>; „Arsenie Papacioc la începutul viețuirii monahale”, în *Lumina*, 17 aprilie 2013, <http://ziarul-lumina.ro/memoria-bisericii/arsenie-papacioc-la-inceputul-vietuirii-monahale>; „Despre căile viețuirii duhovnicești la arhimandritii Cleopa Ilie și Arsenie Papacioc”, în *Lumina*, 31 iulie 2013, <http://ziarul-lumina.ro/memoria-bisericii/despre-caile-vietuirii-duhovnicesti-la-arhimandritii-cleopa-ilie-si-arsenie>.

2. Mănăstirea Derwent a publicat deja două volume de mărturii și scrisori ale părintelui Arsenie Papacioc; vezi nota precedentă.

dorința de a-l cunoaște cât mai bine și de a-i apropia pe cititori, prin mijloacele ce ne stau la îndemână, de cel ce a fost îndrumătorul duhovnicesc al mănăstirii și al atâtor credincioși, preoți, monahi și chiar ierarhi care l-au cunoscut și l-au iubit. Editorii acestui volum l-au cunoscut pe părintele Arsenie Papacioc din ipostaze diferite – fu duhovnicesc (arhimandritul Andrei Tudor), istoric și jurnalist de istorie orală (Mariana Conovici) și simplu cititor și ascultător (Iuliana Conovici).

Am ales ca titlu al acestui volum un fragment dintr-o scrisoare a părintelui Arsenie către un monah, părintele Visarion Silaghi³, prin care rezuma de fapt ceea ce i-a animat întreaga existență de după intrarea în monahism: chemarea de slujitor al lui Dumnezeu, necondiționat, în orice loc și cu orice preț. Credem că a venit vremea ca, pentru a înțelege mai bine unde și cum anume și-a înțeles și asumat părintele Arsenie Papacioc *rostul și răspunderea* sa de părinte duhovnicesc înainte de toate, să îl privim în contextul lumii în care a trăit și să aducem înaintea cercetătorilor și a tuturor cititorilor universul de umbre și lumini care l-au făcut să fie și să devină acel chip luminos din calendarele cu părinți români ai secolului XX.

Una dintre căile pe care le avem la îndemână este aceea de a lăsa să vorbească despre toate acestea „vocile” încă necunoscute ale vremii, documentele Securității. În oglinda tulbure a Securității putem întrevedea nu doar chipul părintelui Arsenie Papacioc, ci și reflexia deformată a lumii în care trăia.

Din perspectiva credincioșilor ce caută să afle mai mult despre unul dintre cei mai cunoscuți și mai îndrăgiți duhovnici ortodocși ai secolului XX, acest volum de documente este util, necesar și interesant tocmai pentru că scoate la iveală trăsături ale personalității sale care scapă adeseori demersurilor hagiografice.

Din perspectiva cercetătorului interesat de istoria comunismului și de descifrarea mecanismelor funcționării sale, „cazul” Arsenie Papacioc se dovedește a fi un teren de investigație extraordinar de fertil. De la fascinația pe care a exercitat-o asupra sa în perioada interbelică Mișcarea Legionară la „nebulia” călugăriei, trecând prin experiența dezumanizantă din închisorile comuniste și, dincolo de porțile acestora, prin experiența vieții în societatea căzută pradă patologiilor comunismului, părintele Arsenie Papacioc și-a trăit viața în mijlocul furtunii, în miezul istoriei. A contribuit direct la facerea acestei istorii,

---

3. Scrisoare a ieromonahului Arsenie Papacioc către părintele Visarion Silaghi, din 1 august 1973: „Eu, părinte, am avut cel mai sincer gând mereu, acolo și așa printre săgeți ochite spre mine, nu mi-am pierdut cumpătul și mi-am înțeles rostul meu în răspunderea mea...” (A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 1, f. 82; vezi documentul nr. 105).

facând parte din „ierarhia pneumatică“ ortodoxă, ca unul dintre părinții spirituali care „au condus Biserica într-un moment în care Bisericile creștine erau atacate de puterea politică“⁴.

Viața sa, parte integrantă din viața Bisericii Ortodoxe de dinainte și mai ales de sub comunism, s-a intersectat și s-a împletit adeseori cu viețile multor personaje-cheie ale istoriei politice și mai ales bisericești, de la patriarhul Iustinian la arhimandritul Cleopa Ilie, de la obștea mănăstirii Slatina și membrii mișcării spirituale „Rugul Aprins“, de la enoriașii ducând viața modestă a unei parohii ardelenene la mai multele obști mănăstirești prin care a peregrinat.

Selecția documentelor: precizări de ordin metodologic și tehnic

Acest volum cuprinde documente din arhiva fostei Securități, aflate acum în Arhiva C.N.S.A.S., extrase din dosarele care îl privesc direct pe Arsenie Papacioc și din dosarul anchetei și procesului grupului „Rugul Aprins“ de la mănăstirea Antim. Din rațiuni editoriale, volumul cuprinde doar o selecție din vastul conținut al acestor dosare: peste 3 500 de file din Fondul Informativ, cca 2 500 de file din Fondul Penal și aproximativ 150 de file din Fondul Documentar. Cele mai multe dintre documentele acestor dosare sunt inedite; a mai fost publicată sentința din procesul „Rugul Aprins“ (republicată aici parțial, reținând fragmentele care se referă la părintele Arsenie Papacioc)⁵, în timp ce alte documente au fost folosite în studii istorice⁶, citate uneori fragmentar⁷, altele citate fără a se menționa explicit sursa⁸, dar niciodată publicate integral. Dosarele conțin și multe copii

---

4. Alexandru Duțu, *Ideea de Europa și evoluția conștiinței europene*, All Educational, București, 1999, p. 217.

5. Au mai fost publicate și fragmente din dosarul „Rugul Aprins“ privindu-i pe unii membri ai grupului, precum starețul Daniil (Sandu Tudor), selecții de documente despre părintele Adrian Făgețeanu etc., de exemplu în George Enache, *Ortodoxie și putere politică în România contemporană*, Nemira, București, 2005, mai ales pp. 381–435; Andrei Dîrlău (ed.), *Părintele Adrian Făgețeanu și crucea „Rugului Aprins“*. *Omagiu la un secol de la nașterea sa*, Lumea Credinței, București, 2012.

6. Adrian Nicolae Petcu, „Părintele Arsenie Papacioc în documentele Securității (1938–1958)“, în *Caietele CNSAS*, an 2012, pp. 249–280.

7. George Enache, „Trecerea prin veac a Părintelui Arsenie Papacioc“, în *Rost*, an III, nr. 28, iunie 2005, p. 11.

8. Arhimandrit Arsenie Papacioc, *Veșnicia ascunsă într-o clipă*, Alba Iulia, 2004, introducere.

ale unor documente, în dublu sau în triplu exemplar, fragmente din scrisori interceptate etc., dar acestea au fost în mod firesc lăsate la o parte.

Pentru a ușura lectura, am aplicat normele gramaticale și ortografice în vigoare, îndreptând tacit dezacordurile gramaticale, actualizând formele învechite (păstrându-le doar pe cele care redau o anumită culoare a epocii) și intervenind acolo unde textul prezenta erori evidente. Am menționat în note formele corecte ale numelor de persoane și ale toponimelor, dacă acestea apar în documente cu forme eronate. Erorile de informație au fost corectate tot în note, cu mențiunea „n.ed.“.

Ca orice selecție, și aceasta constituie un act de interpretare a documentelor propuse. Din punctul de vedere al organizării materialului, documentele au fost ordonate cronologic, pentru a permite astfel reconstituirea biografiei părintelui Arsenie Papacioc, începând cu anii de tinerețe și continuând cu anii de călugărie, perioada închisorilor și lunga perioadă de urmărire, prelungită, pe cât se pare, până după 1989. Nu am acoperit în mod egal cu documente etapele biografiei sale. Am ținut seama mai degrabă de relevanța documentelor în reconstituirea biografiei părintelui Arsenie – care nu este o simplă biografie, ci și un parcurs spiritual. Astfel, multe documente se referă la perioada în care Anghel (Arsenie) Papacioc a fost membru al Mișcării Legionare; deoarece toată viața i s-a imputat acest lucru, am considerat necesar să stabilim în ce a constat activitatea sa legionară și să înțelegem în ce fel s-a raportat la ea *monahul* Arsenie Papacioc. Acesta să fi fost „rostul“ pe care și l-a asumat, cum a părut să creadă multă vreme Securitatea, sau cel de preot-duhovnic? Probabil că așa au vrut să creadă autoritățile, în orice caz, acesta a fost pretextul pentru a-l urmări și a-l anihila. Chiar și documentele referitoare la perioada de început a călugăriei părintelui Arsenie vorbesc despre acest lucru. Următoarele documente acoperă perioada închisorilor – de la procesul lotului „Rugul Aprins“, detenția și reeducarea de la Aiud, până la amnistierea condamnaților „politici“ din 1964. Majoritatea documentelor datează însă din perioada de după 1964 și redau eforturile neobosite ale Securității de a urmări fiecare mișcare a părintelui Arsenie Papacioc, înregistrând cu suspiciune orice întâlnire, orice scrisoare, orice persoană cu care intra în contact.

Glasul documentelor și nevoia de discernământ. Niveluri de lectură

Între tentația apologetică și pretenția obiectivității, volumul de față își propune a fi o invitație onestă de a afla și a înțelege cine a fost părintele Arsenie Papacioc. Dar este implicit mai mult decât atât: o contribuție la dezbateră deschisă asupra a ceea ce a însemnat pentru România „secolul scurt“, al XX-lea.

Nici unul dintre editorii acestui volum nu este specialist în istoria Bisericii în comunism. De aceea, cititorul este rugat să citească rândurile de mai jos cu îngăduință: nu ne-am propus o interpretare elaborată a ceea ce a însemnat perioada comunistă pentru societatea românească sau pentru Biserica Ortodoxă; trimerile la istoriografia subiectului sunt limitate la cele care oferă o minimă încadrare istorică a biografiei părintelui Arsenie Papacioc. În sfârșit, unele dintre comentariile noastre conțin, probabil, o doză de subiectivitate.

Din cauză că această perioadă istorică și mai ales istoriografia dedicată statutului Bisericii în comunism stârnesc în continuare polemici, în condițiile în care rănilor trecutului recent nu s-au vindecat, iar multiplele fețe ale memoriei acestei perioade nu încetează să se războiască între ele, ținem să precizăm și ce anume volumul de față nu își propune să facă. Nu își propune să „demaște“ și nici să judece pe cineva, să rănească ori să arate cu degetul. Nu își propune să incrimineze sau să apere, ci mai presus de orice să ne ajute să înțelegem. Nu caută să „smintească“, însă nici să ascundă. Nu își propune să ofere o interpretare normativă a situației și nici concluzii definitive cu privire la aceasta. Schița interpretativă de mai jos este menită doar să îl ghideze pe cititor în descifrarea documentelor.

Credem că pentru a înțelege viața unui om, și mai ales a unui om precum părintele Arsenie Papacioc, pentru a înțelege alegerile sale și modul în care au fost făcute, este important să ținem seama de lumea și de oamenii în mijlocul cărora a trăit: sunt oameni animați de simpatii și antipatii, de prietenii luminoase și slăbiciuni, fac gesturi dezinteresate sau lucrează împinși de ambiții mărunte. Peste toate aceste circumstanțe, care alcătuiesc tabloul cotidian al vieții umane dintotdeauna, secolul naționalismelor și totalitarismelor, secolul al XX-lea și-a întins luminile și umbrele. Timp de mai bine de o jumătate de veac, viața părintelui Arsenie și cea a României au fost „prinse“ într-un sistem politic alienant, iar părintele Arsenie s-a confruntat direct cu fațetele sale cele mai întunecate.

Trebuie să subliniem totodată faptul că lectura unui asemenea volum pretinde exercitarea obligatorie a *discernământului*. Documentele vorbesc prin ele însele, dar nu pot fi luate în nici un caz ca

mărturii obiective: erau menite să servească Securității și regimului politic pe care această instituție îl slujea. În plus, dacă în prima parte a volumului realitățile sociale descrise de documente (din perioada 1938–1944) au contururi încă destul de clare, documentele aferente perioadei comuniste lasă o puternică impresie de irealitate și de alienare. Cititorul este invitat, așadar, să nu uite că acestea sunt documente din umbră, țesute de multe ori din umbre, în subteranele insalubre ale sistemului comunist. Adevăr și minciună, relatare și speculație, transcriere literală și confuzie se împletesc strâns în documente. Compromiterea, șantajul, exploatarea neputințelor, a slăbiciunilor și a vicilor umane, minciuna, acestea erau instrumentele cu care Securitatea lucra în mod curent și explicit pentru controlarea întregii societăți și nu mai puțin a Bisericii. În această privință, istoria Bisericii în comunism reprezintă doar o imagine în oglindă a vieții societății românești din perioada amintită. Citirea acestei altfel de „literaturi“ a subteranei trebuie făcută cu precauție. Textul este încărcat de subtext, iar documentele sunt alcătuite din linii discursive suprapuse.

1. *Viața și „rostul“ unui duhovnic*

Anghel Papacioc s-a născut într-o familie de români macedoneni, al treilea din patru frați. La 19 ani, după absolvirea Școlii de Arte și Meserii din București (Secția sculptură), intra în Mișcarea Legionară (1933), fiind atras, ca mulți alți tineri ai acelor vremuri, de idealurile acesteia de dreptate socială și propășire a neamului împletite cu credința în Dumnezeu. Asumându-și rolul în Mișcare cu tot entuziasmul tinereții, a fost repede remarcat de membrii conducerii legionare și numit instructor. Merge în taberele de muncă și participă la organizarea campaniei electorale din 1936. În această perioadă, avea să își amintească mai târziu, impunea camarazilor săi în primul rând prin spiritul său de dreptate⁹.

După asasinarea lui I.G. Duca și după scoaterea în afara legii a partidului „Totul pentru Țară“, a fost internat în decembrie 1938, împreună cu fratele său Radu Papacioc, în lagărul de la Miercurea-Ciuc, unde a rămas până în aprilie 1940. După instaurarea statului național legionar (1940–1941) a fost numit primar al orașului Zărnești și șef de plasă legionar. În această calitate a participat la rebeliunea din ianuarie 1941, conducând la Brașov un grup de legionari înarmați. Judecat și condamnat la șase ani de închisoare, a fost eli-

9. Documentul nr. 96 din prezentul volum: 27 iulie 1972. Extrase din banda de ascultare a părintelui Arsenie Papacioc, A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 4, ff. 20–28.

berat în urma cererii sale de a pleca pe front; întrucât unitatea militară de care aparținea nu fusese trimisă pe front, este lăsat la vatră. Pleacă la Brașov, apoi la Zărnești și, știindu-se urmărit, se ascunde o vreme în munți. La indicațiile conducerii legionare, în iunie 1942 încearcă să fugă în Germania, fiind însă prins la granița cu Iugoslavia și predat autorităților române. Arestat din nou, este judecat și condamnat la doi ani de închisoare corecțională, pe care îi ispășește la penitenciarul din Brașov și mai apoi la cel din Aiud. În închisoare a dobândit încetul cu încetul înțelegerea chemării monahale și a descoperit un „rost“ în viață diferit de cel al mișcării politice de extremă dreapta căreia i se dedicase până atunci.

După eliberarea din închisoare, la începutul anului 1947 intră în obștea mănăstirii Cozia ca frate de mănăstire și rămâne acolo 16 luni. După peregrinări pe la mănăstirea Tismana, schitul Cioclovina, apoi la mănăstirea Sihăstria, unde îl cunoaște pentru prima dată pe părințele Cleopa, a fost trimis la mănăstirea Antim (la Institutul Biblic, atelierul de sculptură în lemn), unde a fost tuns în monahism în 1949, primind numele de Arsenie. Petroniu Tănase, viitorul stareț al schitului românesc Prodromu de la Muntele Athos, avea să îi fie naș de călugărie.

Intrarea în monahism a lui Anghel Papacioc avusese loc cu puțin înainte de instaurarea regimului comunist în România, iar trecerea sa la Tismana, Sihăstria și apoi Antim a coincis cu primele măsuri legislative luate de regimul comunist pentru limitarea vieții bisericești la activitatea propriu-zis liturgică. Adoptarea Constituției R.P.R. în 1948, urmată de adoptarea unei noi legislații privind regimul general al cultelor (Decretul nr. 177/1948) și a unui nou Statut de organizare și funcționare a Bisericii Ortodoxe Române (1949) impuneau dizolvarea tuturor asociațiilor și fundațiilor bisericești și limitarea activităților bisericești la cele de cult.

În această perioadă, ca monah la mănăstirea Antim, Arsenie Papacioc îi cunoaște pe unii dintre membrii grupului „Rugul Aprins“, al cărui nucleu, alcătuit din monahi și intelectuali creștini ai vremii, preocupat de cercetarea tradiției și de practica rugăciunii isihaste, se formase în jurul mănăstirii încă din 1943¹⁰. Sandu Tudor, unul dintre principalii animatori ai grupului, avea să fie arestat și condamnat la muncă silnică (1949–1952), iar grupul a încetat să se mai reunească oficial. Membrii săi au păstrat legăturile cu mănăstirea Antim, astfel încât participau la slujbele bisericești și se vizitau ocazional.

---

10. André Scrima, *Țimpul Rugului Aprins. Maestrul spiritual în tradiția răsăriteană*, Humanitas, București, 1996 (reed. 2000, 2012) reconstituie în detaliu parcursul mișcării „Rugul Aprins“. O serie de volume de mărturie, documente și scrieri ale participanților au fost publicate după 1990.

Hirotonit diacon, apoi preot în 1949, părintele Arsenie Papacioc ajunge în 1950 la mănăstirea Slatina, unde, la un moment dat, este hirotosit egumen, mâna dreaptă a arhimandritului Cleopa Ilie, care fusese trimis acolo ca stareț. Pe atunci, cu sprijinul sau poate chiar la inițiativa patriarhului Iustinian¹¹, la mănăstirea Slatina se puneau bazele unui centru de formare a unei „elite“ monastice care să asigure dezvoltarea monahismului ortodox în condițiile dramatice ale primilor ani de după instaurarea comunismului.

Personalitate puternică, conștient atât de rostul său de duhovnic, cât și de valoarea sa personală, sigur pe afirmațiile proprii și ferm în susținerea acestora, părintele Arsenie nu se „potrivea“ temperamental cu oricine. Astfel, întâlnirile sale cu alți duhovnici nu au fost întotdeauna lipsite de peripeții. Nepotrivirea firilor își spunea cuvântul, iar ritmurile personale ale trăirii credinței nu se suprapuneau. Prima întâlnire a părintelui Arsenie Papacioc cu părintele Arsenie Boca a fost un eșec. În schimb, simpatia și admirația părintelui Arsenie față de Andrei Scrima, pe care îl cunoaște la mănăstirea Slatina, au fost și au rămas, de aproape sau de la distanță, necondiționate.

Ucenicia părintelui Arsenie Papacioc alături de părintele Cleopa la mănăstirile Sihăstria, Slatina și mai departe se dovedește a nu fi fost unilaterală. Îi leagă atât credința puternică și o vocație monastică și ascetică profundă, cât și dorința de a face din „experimentul“ monahal de la Slatina un succes care ar fi putut fi replicat și în altă parte. O vreme, părintele Arsenie îl însoțește în peregrinările sale la București, unde se întâlnesc din nou cu câțiva membri ai grupului „Rugul Aprins“ la o conferință a părintelui Cleopa, apoi pe la mănăstirile din țară, pe care acesta le vizitează trimis de patriarhul Iustinian.

---

11. Documentele din volumul de față par să sugereze sprijinul explicit al patriarhului Iustinian pentru inițiativa de la Slatina. Este posibil ca aceasta să fi fost integrată în strategia preventivă de reformă și consolidare a monahismului aplicată de acesta în primii ani ai comunismului prin înființarea de ateliere mănăstirești, încurajarea monahismului de tip cenobitic (de obște) etc. care avea să ducă, cel puțin în ochii Securității, la o perioadă de dezvoltare a vieții monahale ortodoxe în anii '50, înainte de emiterea Decretului nr. 410/1959 privind mănăstirile (Cristian Vasile, *Biserica Ortodoxă Română în primul deceniu comunist*, Curtea Veche, București, 2005, pp. 247–260). În anii '50, se făceau încă simțite efectele efervescenței spirituale a perioadei precedente, favorabilă dezvoltării pe de o parte a fenomenelor charismatice, iar pe de altă parte a întoarcerii la sursele spirituale ale Tradiției răsăritene, al cărei cel mai cunoscut exponent din spațiul românesc ortodox avea să fie părintele Dumitru Stăniloae. În mediul monahal, această efervescență spirituală se traducea prin (re)întemeierea de comunități monahale cu rânduială de viață mai riguroasă, inspirate frecvent din tradiția monastică athonită.

Îi unește totodată modul de raportare la conducerea bisericească a vremii, ale cărei decizii le acceptă și le respectă, atitudine inspirată de votul ascultării monastice. Ca și părintele Cleopa, părintele Arsenie Papacioc acceptă „strategia de supraviețuire“ – de *acomodare* cu regimul comunist – a patriarhului Iustinian, a cărui gândire și a cărui alegere tactică le înțelege și le respectă. Mai târziu, părintele Arsenie se declara explicit adversar al mișcării charismatice de la mănăstirea Vladimirești, însă mai degrabă din cauza complicațiilor politice și a riscurilor la care aceasta expunea Biserica în fața regimului, decât pe temeiul caracterului atipic al rânduiei bisericești de acolo¹², și sancționa sever ceea ce considera a fi imprudențele duhovnicului mănăstirii, părintele Ioan Iovan.

Părintele Arsenie Papacioc îl urmează o vreme pe părintele Cleopa și în sihăstria sa din munți¹³. Respectul reciproc dintre părintele Cleopa și părintele Arsenie Papacioc s-a păstrat și s-a adâncit în timp, după cum o mărturiseau ei înșiși, dar firile deosebite și atitudinile diferite față de trăirea credinței și monahism i-au despărțit¹⁴. Părintele Cleopa se întoarce la Sihăstria în 1956, în timp ce părintele Arsenie Papacioc rămâne la Slatina, dar revine periodic la București, de obicei pentru treburile mănăstirii, și se întâlnește din nou cu câțiva dintre membrii „grupului de la Antim“, iar acest lucru constituie un bun pretext pentru a fi arestat și judecat împreună cu „lotul «Rugul Aprins»“ în 1958.

---

12. Arhimandritul Cleopa Ilie, însoțit de părintele Arsenie Papacioc, vizita în 1954 mănăstirea, trimis de patriarhul Iustinian pentru a verifica acuzațiile de necanonicitate a rânduiei monahale și a practicilor liturgice de la mănăstirea Vladimirești. După 1990, părintele Arsenie Papacioc continua să exprime rezerve față de mișcarea de la Vladimirești și pe temeuri doctrinare și canonice. Cristian Vasile reconstituie „cazul Vladimirești“ în *Biserica Ortodoxă în primul deceniu comunist*, ed. cit., pp. 251–257, sugerând că motivul principal al suprimării mănăstirii de la Vladimirești ar fi fost în primul rând dorința autorităților comuniste de a pune capăt efervescenței spirituale din jurul mănăstirilor Vladimirești și Sihastru.

13. *Iată duhovnicul. Părintele Arsenie Papacioc*, ed. cit., pp. 20–22; *Ne vorbește Părintele Arsenie*, vol. 2, ed. cit., pp. 126–128, 136–137 etc.

14. Diferența de perspectivă între cei doi era destul de vizibilă pentru a fi remarcată și de un observator din afară. Nicholas Stebbing, C.R., *Bearer of the Spirit. Spiritual Fatherhood in Romanian Orthodoxy*, Kalamazoo, Michigan, Cistercian Publications, 2003 observa, în portretul pe care îl făcea părintelui Arsenie Papacioc (pp. 256–258), că, în timp ce părintele Cleopa insista asupra nevoiței practice și a respectării minuțioase a regulilor, părintele Arsenie pune accentul pe trezvie (starea de „atenție“ sau de „prezență permanentă“ despre care vorbea mereu), libertate și bucurie.

Bătut, chinuit, torturat, Arsenie Papacioc își recunoaște și își asumă în timpul interogatoriilor activitatea legionară, avansarea în rândurile Legiunii și rolul jucat în timpul rebeliunii, în aceiași termeni pe care îi folosise și în fața autorităților precomuniste. Se apără inteligent și pas cu pas, cultivând „atenția permanentă“, pe care avea să o propună drept cheie de boltă în viața spirituală. Nu ajustează și nu retușează, dar, cum avea să spună mai târziu, „nu vinde pe nimeni“: numele pe care le dă sunt cele arhicunoscute; în rest, nu își amintește numele celor care erau în viață, ci doar pe cele ale celor decedați, și nu recunoaște că ar fi purtat discuții „dușmănoase“ la adresa regimului, dacă o asemenea afirmație ar fi putut compromite pe cineva, nici măcar la confruntarea cu alți învinuți.

Refuză reeducarea de la Aiud, întrucât aceasta presupunea lepădarea de credință, dar nu se pronunță fățiș împotriva ei, declarând că, monah fiind, nu face politică. Slujește în schimb cât de des poate Liturghia, în ascuns, folosind obiecte de cult improvizate, faptă pentru care e pedepsit de mai multe ori cu „izolatorul“. Spovedește, îndrumă, se roagă și binecuvântează, sub privirile gardienilor și ale informatorilor, care se grăbesc să-l „raporteze“. În închisoare ia partea „sufletiştilor“, care propun abandonarea *politicii* legionare, cu propensiunea ei pentru violență, pentru a scoate la lumină și a aprofunda dimensiunea religioasă a vechilor lor idealuri. Cu „duhul blândeții“ și legați de credința în Dumnezeu înainte de toate, „sufletiştii“ sunt mai degrabă cei care rezistă în fața procesului de reeducare și care-l refuză, în timp ce mai mulți dintre cei care rămân atașați de Mișcarea Legionară ca mișcare politică sunt atrași în capcana reeducării. Unii dintre aceștia aveau să sfârșească tragic, alții, dimpotrivă...

Eliberat în 1964, merge la Patriarhie și cere audiență la patriarh, pentru a fi reprimis în monahism. La intervenția Securității, Mitropolia Moldovei îi refuză însă mutarea în jurisdicția Arhiepiscopiei Bucureștilor, unde patriarhul Iustinian voia să îl rețină. Acesta obține totuși numirea sa temporară ca paroh într-o comună din Ardeal.

Documentele prezintă și o altă perspectivă tulburătoare: eliberarea din detenție a lui Arsenie Papacioc, prin grațiere, în 1964, nu a adus o schimbare majoră în viața sa. A trecut practic dintr-o închisoare mai mică într-una mai mare. Securitatea l-a urmărit pas cu pas, încontinuu, întrebuițând toate mijloacele posibile (agentură, filaj, tehnică operativă), a făcut presiuni asupra sa, s-a amestecat în viața lui și a construit, pentru a-l compromite, diverse scenarii, dând viață în acest scop unor personaje fictive. Părintele Arsenie a fost urmărit zi și noapte prin informatori, prieteni sau doar simpli observatori, oriunde, în biserică, pe stradă, chiar și în momentele de

intimitate. Folosindu-ne de documentele Securității, am putea reconstitui zile întregi din existența sa: la ce oră a ieșit din chilie, dacă a mers la biserică, la Patriarhie, ce mașină a luat, unde a coborât, dacă se grăbea, dacă alerga cumva, dacă și-a așezat barba cu mâna stângă sau cu dreapta, pe ce scaun a stat în tramvai, cine a trecut pe lângă el și l-a salutat, de ce l-a salutat, de unde îl cunoștea, dacă în biografia acelei persoane era ceva de reproșat (fie că ar fi fost vorba de condamnări politice ori de vreo cultură subversivă de busuioc¹⁵) etc. Securitatea păstra în arhivele sale pagini întregi cu tablele cu oameni neavând altă vină decât aceea că veneau la duhovnic să ceară un sfat, când erau loviți de vreun necaz, precum și o colecție impresionantă de scrisori interceptate, conținând pomelnice trimise de credincioși părintelui Arsenie Papacioc.

Securitatea a comandat, a colectat, a solicitat și a recepționat și un mare număr de note informative scrise de apropiați ai părintelui Papacioc, preoți, monahi, credincioși, foști „camarazi“ legionari sau falși „ucenici“, agenți interpuși chiar de Securitate. Notele informative sunt dintre cele mai diferite: delațiuni animate de invidie, ambiție personală, dorință de parvenire ori slugărnice; note scrise în silă, sub presiune, de teama represaliilor sau de frica de a fi considerat „necorespunzător“ și marginalizat; note neutre, scrise de autorii lor pentru a se achita de o obligație și a „nu avea probleme“; și în sfârșit note informative formulate ca adevărate scrisori de recomandare, menite să-l protejeze și să-l ajute pe „obiectiv“¹⁶.

Părintele Arsenie Papacioc se eschivează, de altfel, sistematic de la declarații „politice“ atât în public, cât și în împrejurări private, cu o singură limită: critică oriunde și oricând ateismul regimului și propovăduiește mereu asumarea credinței.

Este urmărit la Filea de Jos, lângă Turda, unde nici Securitatea, nici Departamentul Cultelor nu reușesc să afle decât vreo câteva lucruri din trecutul său de condamnat politic, precum și faptele esențiale, și anume că obiectivul, „Călugărul II“, nu cerea bani mulți

---

15. Nicolae Rusu a fost identificat de Securitate, după vizita făcută părintelui Arsenie la mănăstirea „Dintr-un Lemn“, Vâlcea, drept un personaj a cărui unică activitate suspectă consemnată era cultivarea busuiocului în grădina proprie, pe care apoi îl oferea unor biserici și mănăstiri (A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 1, f. 134).

16. Pentru o descriere a tehnicii, motivelor și modalităților de recrutare a informatorilor, vezi Comisia Prezidențială pentru Analiza Dictaturii Comuniste din România, *Raport final*, București, 2006, pp. 383–396 (trimiterile sunt la ediția online: http://www.presidency.ro/static/ordine/RAPORT_FINAL_CPADCR.pdf).

enoriașilor, că era vizitat de mai multe „foste maici“ și că, la o sărbătoare, credincioșii cântaseră ceva ce semăna cu cântările Oastei Domnului (organizație interzisă și ea după apariția Decretului nr. 177/1948 care reglementa noul regim al cultelor). Dacă identificarea făcută de Securitate este corectă, una dintre maicile care îl vizitau pe părintele Arsenie la Filea era Safta Gafton, viitoarea stareță Semfora a mănăstirii Techirghiol.

În 1967, este numit stareț la mănăstirea Cheia. Securitatea îl urmează și acolo, iar activitățile pentru care este denunțat de informatori sunt chemarea preoților la slujbă, catehizarea tinerilor, pledoaria în favoarea vieții monahale, nerecunoașterea rolului statului la repararea bisericii mănăstirii și aplecarea mai degrabă spre călugărie decât spre administrație. Un prim plan de măsuri presupune „izolarea și compromiterea sa în fața credincioșilor“¹⁷, inclusiv prin „identificarea“ (fabricarea) unor „relații amoroase“. Îi este interceptată corespondența, iar mai mulți informatori sunt dirijați să obțină de la el confirmarea unei continuări (prezumată de Securitate) a activității legionare „sub masca religiei“, dar singurele informații obținute par să indice că „sub masca religiei“ face în fapt duhovnicie și cateheză. Relațiile sale tensionate cu fostul stareț și cu îngrijitoarea casei de odihnă de la mănăstire ajung să fie cunoscute și la Administrația Patriarhală, astfel încât părintele Arsenie este mutat ca preot slujitor la mănăstirea Căldărușani, unde sosește în ianuarie 1972.

Rămâne la Căldărușani doar nouă luni, timp în care Securitatea are ocazia de a instala diferite mijloace de ascultare în chilia sa, precum și de a direcționa spre el mai mulți informatori (dintre care unul propune mutarea sa prin intermediul Departamentului Cultelor). Sunt trimiși ofițeri să-l urmărească pas cu pas atunci când obiectivul „Viteazul“ sau „Căldărarul“ pleacă din mănăstire, în timp ce o altă echipă instalează microfoane în chilie. Specificațiile tehnice ale aparatului îi încântau pe ofițeri, deși condițiile de ascultare le păreau nesatisfăcătoare, iar rezultatele înregistrărilor nu „produceau“ mare lucru.

În octombrie 1972, patriarhul Iustinian îl mută la mănăstirea „Dintr-un Lemn“, unde devine obiectivul „Bărbosul“ sau „Izolatul“. Diferitele mijloace de interceptare nu reușesc să „prindă“ mai nimic despre presupusa „activitate legionară“ a părintelui Arsenie Papacioc, și cu atât mai puțin despre „relațiile amoroase“ pe care ofițerii din zonă sunt hotărâți să le demonstreze cu dovezi obținute fie prin intermediul mijloacelor de ascultare, fie prin interpunerea unor colaboratoare

---

17. A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 2, f. 266.

sau agente care să îl ispitească. Imaginația ofițerilor din Vâlcea este nestăvilă. Construcția scenariilor prin care se urmărește compromiterea merge până la detalii privind vârsta și aspectul fizic al colaboratoarei Securității. Separat, ofițerii creează un întreg scenariu prin care o informatoare se apropie treptat de părintele Arsenie și infiltrază în mediul său un prieten/logodnic „italian“, ofițerul de securitate Pătrașcu, pentru a-l face pe „obiectiv“, despre care se știa că asculta postul de radio Vocea Americii, să își dezvăluie presupusele opinii politice. Părintele Arsenie Papacioc îi primește, intră în joc, dar le dejoacă sistematic planurile, astfel încât singurul rezultat al „măsurilor combinative“ este o acuzație de „materialism“, contrazisă chiar de rapoartele proprii. Se simte însă supravegheat și încolțit în asemenea măsură, încât Securitatea își propune să-l convingă... că nu este urmărit de Securitate. Însingurat și „izolat“ într-adevăr, își face doar datoria de preot și duhovnic, în rest retrăgându-se tot mai mult din viața obștii, astfel încât în 1974 episcopul îl înlătură de la mănăstirea „Dintr-un Lemn“ și îl pune la dispoziția Patriarhiei, care îl trimite temporar la mănăstirea Cernica, în vederea unui transfer ulterior la schitul Balaciu din județul Ialomița.

La Cernica, informatorii par intrigați de faptul că obiectivul „Duhovnicul“ primește „foarte multe vizite“, ceea ce este considerat *a priori* suspect. Aici părintele Arsenie Papacioc își găsește însă o oarecare alinare în prietenia cu eclesiarhul mănăstirii, în întâlnirea cu nașul său de călugărie, protosinghelul Petroniu Tănase, și cu alți câțiva vechi prieteni. Urmărirea continuă, dar, spre nemulțumirea agenților, aceștia nu reușesc să prindă momentul oportun pentru a instala microfoane în chilia lui.

În sfârșit, în 1976, la cererea stareței Semfora Gafton, părintele Arsenie Papacioc este trimis ca duhovnic la mănăstirea Techirghiol, ultima sa „casă“ pentru mai bine de 30 de ani. Este „studiat“ prin urmărire informativă până în 1978, când se ia decizia de închidere a dosarului, dar continuă să fie urmărit și rămâne în atenția ofițerilor de Securitate multă vreme după aceea.

În ciuda acestui tablou teribil, pentru Securitate – și pentru regimul care o înzestrăse cu asemenea autoritate – lungul dosar Arsenie Papacioc este în bună măsură cronica unor eșecuri succesive. Deși temperat în acțiunile sale de disciplina riguroasă a ascultării monastice și de asumarea „rostului“ său în viață ca monah și ca duhovnic, după cum descoperă Securitatea când încearcă să îi întindă un șir de capcane, părintele Arsenie are o fire de poet. Păstrează discreția asupra experiențelor spirituale personale, dar scrisorile sale trădează un suflet înflăcărat, care, păstrându-și libertatea interioară, „fuge“

mereu în sus – pe scurt, în viziunea Securității, este un „element mistic“ care adună în preajma sa prea mulți oameni, prea mulți tineri ce riscă astfel să scape din plasa disciplinei de partid.

Din documentele dosarului de urmărire transpare o neliniște funciară. Sunt întreprinse căutări frenetice, sunt cheltuite resurse materiale și umane impresionante, sunt luate „măsurile combinate“, sunt construite butaforii aberante pentru a depista cel mai mic semn care ar fi confirmat eticheta de „suspect“ și pentru a-l compromite. Frustrarea „organelor“ crește cu atât mai mult cu cât „Bărbosul“ (nume de cod folosit alternativ cu numele de cod „Călugăru“, „Duhovnicul“, „Izolatul“ sau „Căldărarul“) înțelege jocul Securității și îi zădărnicește cu răbdare repetatele eforturi de a-l prinde în capcană. Spune agenților ceea ce ei vor să audă, dar nu cedează nici în privința credinței și a duhovniciei, nici atunci când consideră că poziția adoptată de el e justă. În asemenea cazuri e gata să plătească – și plătește greu – cu sănătatea, cu însingurarea, cu mutări de la o mânăstire la alta. Credincioșii însă îl urmează pretutindeni, tot mai numeroși, și, în ciuda strădaniilor Securității, numărul fiilor și prietenilor săi duhovnicești din toate treptele bisericești, de la laici la ierarhi, crește.

Mărturiile de după 1989 ale părintelui Arsenie, înregistrate în volumele publicate sub numele său¹⁸, dar nu mai puțin scrisorile sale, păstrate de destinatari sau/și interceptate conștiincios de Securitate pentru a fi adăugate la dosarul acestuia, dau la iveală un spirit viu, înflăcărat, de o libertate neînfrânată, ale cărui cuvinte de ordine sunt dragostea și jertfa – dragostea pentru Hristos și dragostea și jertfa pentru oameni.

Privind înapoi, după lectura miilor de pagini ale dosarelor de securitate, nu se poate spune că părintele Arsenie Papacioc a fost un disident. Apare atunci o nedumerire: de ce a fost pândit, hărțuit, hăituit fără întreruperi? Prima „notă informativă“ din perioada comunistă despre părintele Arsenie Papacioc datează chiar din primii ani ai regimului, care coincid cu începuturile sale în monahism. Ultima însemnare despre interesul pe care îl stârnea în rândul ofițerilor de la Securitate, respectiv S.R.I. (Serviciul Român de Informații), este din ianuarie 1996 și se află pe foaia de folosire a unui dosar – o listă

---

18. Aceste volume includ transcrierea mai mult sau mai puțin exactă a unor convorbiri, interviuri, interpelări, cuvinte izolate ale părintelui Arsenie Papacioc, uneori având intercalate comentariile editorilor (vezi nota 1). Majoritatea volumelor mai târzii preiau fragmente de interviuri, scrisori și documente din ediții mai vechi, adăugându-le eventual și materiale sau comentarii noi.

cu numele și funcția lucrătorilor operativi care au studiat documentele din dosar. Un ofițer conștiincios care-și pregătea viitoarea misiune sau un pasionat de istorie¹⁹?

2. *O incursiune în istoria recentă a Bisericii Ortodoxe Române*

Documentele din acest volum nu se opresc la urmărirea destinului personal al părintelui Arsenie Papacioc, ci trasează, pe limba și pe înțelesul Securității, o secțiune transversală în istoria recentă a Bisericii Ortodoxe Române.

Istoria Bisericii Ortodoxe în perioada comunistă a făcut obiectul unor eforturi istoriografice și memoriale sistematice. Au fost publicate mai multe volume de mărturii despre preoți, monahi și laici închiși, dicționare, volume de biografii individuale ale celor care au suferit în închisori, mărturii izolate sau ocazionale despre viața în perioada comunistă; un număr apreciabil de cărți și mai multe sute de studii și articole²⁰ care caută să descifreze mecanismele ce au permis coabitarea bisericilor creștine și în special a Bisericii Ortodoxe cu regimul comunist²¹. Nu în ultimul rând, au fost publicate o serie

---

19. 10 ianuarie 1996: Tabel cu lucrătorii operativi care au studiat dos. de arhivă nr. 80389/nr. crt. 9, Cpt. G.A., A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 5, f. I.

20. O bibliografie privind Biserica Ortodoxă Română în perioada comunistă publicată de Adrian Nicolae Petcu în Adrian Nicolae Petcu (coord.), *Partidul, Securitatea și cultele, 1945–1989*, Nemira, București, 2005, pp. 395–407 însuma deja în jur de 500 de titluri. De la acea dată și până în prezent au fost publicate mai multe volume consistente, iar numărul articolelor pe această temă a crescut și el în ritm susținut.

21. Printre acestea, despre Biserica Ortodoxă: George Enache, *Ortodoxie și putere politică în România contemporană*, Nemira, București, 2005; Adrian Nicolae Petcu (coord.), *Partidul, Securitatea și cultele, 1945–1989*, București, Nemira, 2005; Cristian Vasile, *Biserica Ortodoxă Română în primul deceniu comunist*, București, Curtea Veche, 2005; Lucian Leuștean, *Orthodoxy and the Cold War. Religion and Political Power in Romania, 1947–65*, Palgrave Macmillan, Basingstoke/New York, 2009; Anca Maria Șincan, *Of Middlemen and Intermediaries. Negotiating the State-Church Relationship in Communist Romania*, Ph.D. Thesis, Central European University, Budapest, 2011; despre alte culte: Ovidiu Bozgan, *România versus Vatican: persecuția Bisericii Catolice din România comunistă în lumina documentelor diplomatice franceze*, Sylvi, București, 2000; Cristian Vasile, *Între Vatican și Kremlin. Biserica Greco-Catolică în timpul regimului comunist*, Curtea Veche, București, 2003; Vasilică Croitor, *Răscumpărarea memoriei. Cultul Pentecostal în perioada comunistă*, Succeed Publishing, Medgidia, 2010; Marius Silveșan, *Bisericile Creștine Baptiste din România: între persecuție, acomodare*

de volume de documente privind în mod direct sau indirect bisericile din România comunistă și/sau figuri-cheie din cadrul acestora²². În această introducere nu ne propunem să reconstituim evoluția cronologică a acesteia, ci mai degrabă să descifrăm câteva dintre luminile (și umbrele) pe care documentele le pot arunca asupra unor evenimente din istoria Bisericii Ortodoxe în perioada comunistă.

În volum nu sunt însă incluse doar informații despre modul în care s-a articulat istoria Bisericii Ortodoxe în comunism; acesta trimite cititorul ceva mai înainte, în perioada interbelică și în timpul celui de-al Doilea Război Mondial. Astfel, urmărind destinul unui om – părintele Arsenie Papacioc –, putem recunoaște cu ușurință, într-un context istoric marcat de ascendența mișcărilor de extremă dreapta în Europa și de neliniști identitare în spațiul românesc interbelic, tentația legionarismului. „Falsa sinteză legionară”²³, articulare charismatică a naționalismului etnic românesc cu o componentă religioasă explicită și o construcție instituțională care o plasează în

---

și rezistență (1948–1965), Editura Cetatea de Scaun, Târgoviște, 2012; Raportul final al Comisiei Prezidențiale pentru Analiza Dictaturii Comuniste, publicat în volum, Vladimir Tismăneanu, Dorin Dobrinu, Cristian Vasile (ed.), *Raport final*, Humanitas, București, 2007, plasează situația cultelor în arhitectura de ansamblu a regimului comunist; un comentariu critic extins la capitolul privind cultele din acest raport a fost publicat de George-Eugen Enache, Adrian-Nicolae Petcu, Ionuț-Alexandru Tudorie și Paul Brusankowski, „Biserica Ortodoxă Română în anii regimului comunist. Observații pe marginea capitolului dedicat cultelor din Raportul final al Comisiei pentru analiza dictaturii comuniste din România”, în *Studii Teologice*, nr. 2, 2009, pp. 7–103.

22. Amintim aici doar câteva: Marius Bucur, Lavinia Stan, *Persecuția Bisericii Catolice în România. Documente din arhiva Europei Libere, 1948–1960*, Galaxia Gutenberg, Târgu Lăpuș, 2004; *Nicu Steinhardt în Dosarele Securității, 1959–1989*, selecția documentelor de Clara Cosmineanu și Silviu B. Moldovan, prefață de Toader Paleologu, studiu introductiv de Clara Cosmineanu, Nemira, București, 2005; Cristina Păiușan, Radu Ciuceanu, *Biserica Ortodoxă Română sub regimul comunist, 1945–1958*, vol. 1, Institutul Național pentru Studiul Totalitarismului, București, 2001; Gheorghe Samoilă, D.U.I. nr. 1110 deschis la 4 mai 1985, închis la 6 iunie 1987, publicat online la <http://frgheorghe.wordpress.com/> (accesat pe 1 septembrie 2013); William Totok (ed.), *Episcopul, Hitler și Securitatea. Procesul stalinist împotriva „spionilor Vaticanului” din România*, Polirom, Iași, 2008; Cristian Vasile, *Istoria Bisericii Greco-Catolice sub regimul comunist, 1945–1989. Documente și mărturii*, Polirom, Iași, 2003.

23. Alexandru Duțu, *Ideea de Europa și evoluția conștiinței europene*, ed. cit., 1999, p. 193.

constelația fascismelor europene, atrăgea în perioada interbelică un mare număr de preoți, seminariști și studenți teologi și chiar de ierarhi, deveniți membri sau simpatizanți ai Mișcării Legionare. Instituțional, Biserica Ortodoxă rămânea însă rezervată și refuza să se angajeze integral în sprijinul mișcării. Asasinatele politice comise de legionari și replica pe măsură a regimului autoritar al lui Carol al II-lea, apoi a regimului Antonescu, prin arestarea și executarea brutală a vinovaților, ca și a mai mulți lideri și membri ai Mișcării Legionare, au îndeplinit în același timp mai multe funcții: au contribuit la crearea de solidarități între legionarii închiși, le-au creat legionarilor asinați o aură de martiri, dar au contribuit totodată la despărțirea multor membri sau simpatizanți ai mișcării de preocupările și practicile politice ale acesteia și la conturarea grupului „sufleteștilor“ care mai târziu aveau să se regăsească laolaltă și în închisorile comuniste.

Documentele ilustrează totodată ambiguitatea situației Bisericii Ortodoxe în timpul regimului comunist. Pe de o parte, Securitatea subminează sistematic acțiunile Bisericii și caută să îi slăbească influența, atât din punct de vedere instituțional, cât și din punctul de vedere al credinței. Pe de altă parte, din considerente de politică atât internă, cât și externă, statul comunist are nevoie de Biserica Ortodoxă: caută să și-o subordoneze, dar se folosește de ea, pentru că rețeaua ei instituțională gata formată ajunge acolo unde statul însuși nu are suficiente mijloace să acționeze. Reușind să mobilizeze resurse care scapă controlului de stat, Biserica Ortodoxă mai dispune și de un rezervor de „specialiști“ capabili să gestioneze viața religioasă din România și de care statul comunist a fost nevoit să se folosească în primele decenii ale regimului comunist²⁴. Statul comunist caută să se folosească de Biserică, care la rândul ei își negociază statutul²⁵ și caută să se folosească de regimul politic chiar împotriva Securității. Aceasta pare să fi fost cheia „strategiei de supraviețuire“ a Bisericii Ortodoxe așa cum a fost ea articulată în vremea patriarhului Iustinian – în fond o formă de *Realpolitik* girată însă, în mod surprinzător, de mari duhovnici respectați precum arhimandriții Cleopa Ilie sau Arsenie Papacioc.

Proiectată în plan secund în documentele reunite aici, figura patriarhului Iustinian se profilează în toată complexitatea ei: pe de o

---

24. Anca Maria Șincan, *Of Middlemen and Intermediaries. Negotiating the State-Church Relationship in Communist Romania*, Ph.D. Thesis, Central European University, Budapest, 2011.

25. Cristian Vasile, *Biserica Ortodoxă Română în primul deceniu comunist*, ed. cit., 2005.

parte, acesta este „cooperant“ cu regimul comunist; pe de altă parte, caută să obțină cât mai multe beneficii de pe urma acestei relații²⁶. Se folosește de obiectivele comune ale regimului și ale Bisericii Ortodoxe, ca în cazul desființării Bisericii Greco-Catolice sau al chestiunii disciplinare de la mănăstirea Vladimirești. Patriarhul Iustinian își asumă totodată faptul că Biserica este pentru regimul comunist doar un „tovarăș de drum“ și încearcă să o pregătească din punct de vedere instituțional pentru o rezistență cât mai îndelungată. De aceea, trimite preoți foarte buni în Ardeal, pentru a consolida autoritatea Bisericii Ortodoxe. Caută să dezvolte monahismul și să întărească disciplina în mănăstiri pentru a face față amenințării care plana asupra existenței înseși a cinului monahal și care avea să se materializeze în Decretul nr. 410/1959 privind monahismul. Confruntat cu realitatea acestui din urmă act normativ, patriarhul – ca și alți ierarhi – stăruie din răspuțeri să păstreze deschise cât mai multe mănăstiri înființând ateliere, cooperative, reorganizând unele obști, reprimind în monahism călugări și călugărițe care fuseseră alungați din mănăstiri în urma decretului²⁷.

Animat în cel mai înalt grad de ceea ce în termeni profani s-ar numi *esprit de corps*, Iustinian se luptă pentru biserica și oamenii „lui“, dar acceptă să plătească prețul pentru avantajele sau concesiunile pe care le obține de la regimul cu care negociază. Părintele Arsenie Papacioc este rând pe rând beneficiarul și victima „jocului“ la nivel înalt al acestuia – aderă la experimentele de revitalizare a vieții spirituale laice și monastice de la Sihăstria, Antim și Slatina,

---

26. Patriarhul Iustinian Marina a făcut obiectul a nenumărate cercetări, comentarii, interpretări și dispute în perioada postcomunistă, stărnind în același timp simpatii și antipatii puternice. Istoriografia bisericească a celebrat eforturile sale de „salvare“ instituțională a Bisericii. Istoriografia laică a pus în evidență cooperarea cu regimul, strategia sa acomodationistă, acceptarea distrugerii Bisericii Greco-Catolice, girul ideologic acordat regimului. Un portret detaliat al patriarhului Iustinian, ilustrând complexitatea personajului și evoluția în timp a raportării sale la regimul comunist și la propria misiune, în Lucian Leuștean, *Orthodoxy and the Cold War. Religion and Political Power in Romania, 1947–65*, ed. cit., 2009.

27. Alungarea din mănăstiri a călugărilor și călugărițelor are și un efect neașteptat pentru regimul care miza astfel pe limitarea sferei de influență a monahismului: scoate mii de bărbați și femei din spațiul mănăstirilor, relativ ușor de supravegheat de regim și îi trimite în societate. Mulți dintre aceștia rămân însă apropiați de Biserică, păstrează legătura cu mănăstirile care supraviețuiesc, circulă frecvent de la una la alta, servind totodată drept purtători de mesaje, scrisori, documente, texte și, odată „pierduți“ în societate, influența acestora se dovedește a fi dificil de urmărit și de limitat.

organizate la inițiativa sau cel puțin cu girul patriarhului, dar cade victimă a regimului împreună cu lotul „Rugul Aprins“ și trece prin ororile anchetei, ale procesului și apoi ale închisorilor și e nevoit să facă față procesului de reeducare de la Aiud. Reprimit treptat după eliberare în viața monahală, rămâne sub permanenta supraveghere și hărțuire a Securității, de care patriarhul nu îl poate proteja.

Astfel, documentele relevă de la bun început modul în care regimul comunist avea să se folosească de trecutele afinități legionare – reale sau închipuite – a mai mulți preoți și ierarhi pentru a-i acuza, închide, șantaja și/sau compromite. Și când se aflau în închisoare, și după eliberare, regimul comunist se folosea de solidaritățile și prietenii care-i legau pe foștii „camarazi“ legionari pentru a-i „prinde“ sau chiar împinge, la o adică, la un *faux-pas* politic pe cei urmăriți de Securitate.

În plus, în același scop, Securitatea a articulat teoria „complotului legionar“, care străbate și din documentele reunite în volumul de față. Potrivit acestei teorii, o parte din membrii Mișcării Legionare ar fi intrat în rândul clerului sau în tagma monahală la comanda conducerii legionare și pentru a-și continua activitatea politică „sub masca religiei“. De aceea, unele evenimente și întâlniri de natură esențialmente spirituală, religioasă, cum au fost cele ale „Rugul Aprins“ de la mănăstirea Antim, sunt „citite“ de aparatul represiv comunist drept manifestări politice „legionare“ și încercări de subminare politică a regimului comunist. Citirea și difuzarea rugăciunilor (acatiste) noi este suspectă, încercarea de atragere a tinerilor spre viața monahală și cateheza sunt forme de manifestare „dușmănoasă“, de subminare a eforturilor regimului de a-i „educa“ pe tineri în spirit materialist-ateist.

Nu mai puțin interesant, regăsim în documentele din acest volum indicii despre modul în care statul comunist, cu mâna Securității, a încercat să își subordoneze Biserica, căutând să distrugă – fizic, moral, instituțional, dar și la nivel de comunitate, prin erodarea legăturilor de încredere – tot ce putea însemna „elita“ spirituală ortodoxă, atât din rândul ierarhiei bisericești, cât și din rândul clerului, monahilor și al laicilor.

Un caz aparte, „atins“ în treacăt în cadrul acestui volum, este cel al mănăstirii de la Vladimirești. Pe măsură ce popularitatea ei creștea, mișcarea charismatică de la Vladimirești trezea suspiciuni atât ierarhiei ortodoxe, cât și în structurile regimului comunist. Pentru Biserica Ortodoxă, situația de la Vladimirești crea dificultăți de ordin canonic, dar și disciplinar: inițiativa inedită a fondării unei mănăstiri de fecioare, practicile liturgice atipice menite să satisfacă cerințele

marii mulțimi de credincioși care veneau la mănăstire și echilibrul precar dintre autoritatea ierarhiei, autoritatea duhovnicească charismatică a fondatoarei și a duhovnicului mănăstirii, pe de o parte, și dorințele credincioșilor, pe de altă parte, par să fi fost, din punct de vedere bisericesc, principalele motive ale trimerii la Vladimirești, în 1954, a arhimandritului Cleopa Ilie, împreună cu ieromonahul Arsenie Papacioc, pentru a cerceta situația de pe teren.

Din punctul de vedere al autorității politice, mișcarea de la Vladimirești era implicit „suspectă“ nu doar pentru că atrăgea mulțimi mari de oameni, ci și pentru că protagoniștii ei nu își ascundeau ostilitatea față de regimul comunist²⁸. Legionarismul unor membri ai comunității de la Vladimirești a fost folosit nu doar pentru a-i compromite pe duhovnicul și pe viețuitoarele mănăstirii, ci și, după cum observa chiar părintele Arsenie Papacioc, pentru a pune sub semnul întrebării autoritatea patriarhului Iustinian și statutul mănăstirilor²⁹.

În cazul lotului „Rugul Aprins“, se discerne cu ușurință din documente modul în care fostele afinități legionare sunt folosite ca argument pentru discreditarea unei mișcări al cărei conținut era esențialmente spiritual. Dacă întemnițarea membrilor „grupului de la Antim“, dintre care unii, precum Sandu Tudor, aveau să și moară în închisoare, pune aparent capăt „experimentului“ isihast, iar grupul de la Slatina este în mare parte risipit, Securitatea nu reușește totuși să împiedice aceste mișcări să rodească. Practica rugăciunii inimii avea să fie continuată de supraviețuitori în mănăstiri și să încurajeze aprofundarea spiritualității filocalice, în timp ce tradiția paternității spirituale cunoaște o dezvoltare extraordinară atât prin intermediul membrilor grupului de monahi de la Slatina, cât și independent de aceștia.

Personalități charismatice, marii duhovnici atrăgeau în jurul lor mulțimi de oameni care, în ciuda multiplelor operațiuni de urmărire și ascultare desfășurate de Securitate, scăpau de controlul statului comunist, care nu a reușit să pună capăt acestui fenomen. Numărul mare de credincioși care căutau în perioada comunistă călăuzirea spirituală a acestor duhovnici dovedea eșecul Securității în a compromite autoritatea lor duhovnicească. De altfel, documentele Securității o și consemnau³⁰, nu fără un sentiment de neputință abia

28. Cristian Vasile, *Biserica Ortodoxă Română în primul deceniu comunist*, ed. cit., pp. 251–257.

29. Notă informativă semnată „Marinescu Gheorghe“, 20 iunie 1970 (A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 2, ff. 354–361).

30. Cristina Păiușan, Radu Ciuceanu, *Biserica Ortodoxă Română sub regimul comunist, 1945–1958*, vol. I, Institutul Național pentru Studii

mascat. Frenetica urmărire a fiecărui pas al părintelui Arsenie relevă același lucru: afluența din ce în ce mai mare a credincioșilor nu poate fi oprită nici de încercările de compromitere clasice, nici de mutările repetate de la o mănăstire la alta, nici de încercările de intimidare.

Cazul părintelui Arsenie Papacioc, așa cum reiese din documente, pune totodată în evidență întregul arsenalul „clasic“ folosit de Securitate pentru compromiterea unui cleric monah. „Pistele“ posibile sunt mai multe. Mai întâi, acuzația de legionarism – un cleric acuzat sau suspect de legionarism risca să „aibă probleme“ cu autoritatea bisericească sau politică, să își piardă poziția sau să fie marginalizat. Părintele Arsenie, care se dezice formal de orice formă de politică legionară și denunță de bunăvoie violențele mișcării, nu se lasă „prins“ cu această învinuire.

Apoi – iar aceasta este o pistă îndelung explorată de Securitate în cazul de față –, relațiile intime ilicite. O astfel de învinuire era merită – Securitatea o explică în documente – fie șantajării celui prins în flagrant, fie compromiterii sale în fața credincioșilor și/sau a autorității bisericești. Calomnierea personajelor bisericești prin fabricarea de scandaluri sexuale nu era o tactică specifică aparatului represiv comunist, fiind practică, pentru compromiterea clericilor, încă din primele veacuri ale Bisericii, dar a fost folosită din plin și de Securitate. Acuzația recurentă că „obiectivul“ ar fi avut relații cu femei „tinere în raport cu vârsta lui“³¹ nu se susține, având în vedere grija părintelui Arsenie de a „nu se compromite“, după cum o recunoștea și Securitatea, iar încercările de a demonstra acuzația prin interpunerea de agenți se încheie fără vreo confirmare. Zvonul nu „prinde“ la public; ajunge la arhiepiscopie, dar nici acolo nu pare să se bucure de credibilitate. Încercarea de compromitere prin lansarea acuzației de homosexualitate, propusă de un ofițer, este respinsă din start de superiorii acestuia.

O altă metodă utilizată pentru scăderea credibilității unui preot era acuzația – nici ea specifică Securității – că acesta ar fi fost avid de câștiguri materiale. Documentele – de la mărturiile personale la transcrierile convorbirilor ascultate – dovedesc clar contrariul, în ciuda eforturilor agenților de pe teren.

Totalitarismului, București, 2001, pp. 321–331: „Referat privind activitatea contrarevoluționară desfășurată în cadrul mănăstirilor“, 6 octombrie 1958.

31. Notă-sinteză în raportul de urmărire informativă „Bărbosul“, 10 martie 1972 (A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 4, ff. 3–8).

O a patra metodă de compromitere sau cel puțin de scădere a popularității de care se bucura un personaj de talia părintelui Arsenie era lansarea zvonului că acesta ar fi fost colaborator al Securității. Acest tip de zvon avea avantajul de a-și fi suficient sieși, pentru că nu avea nevoie de confirmare, putând în schimb mina încrederea dintre acesta și vechii săi prieteni sau foștii săi camarazi. Părintele Arsenie Papacioc se ferește însă de conversațiile politice cu foștii legionari, știind că unii dintre ei erau informatori, și se limitează la convorbiri duhovnicești, așa că zvonul nu pare să „prindă“.

În sfârșit, documentele de față dezvăluie totodată și faptul dureros, cunoscut, dar greu de acceptat, că Securitatea s-a folosit de un număr semnificativ de oameni ai Bisericii împotriva altora, după cum o făcea și în celelalte medii ale societății³². Notele informative – documentele o spun limpede – sunt semnate nu doar de laici, ci și de preoți și monahi. Cei mai expuși pericolului de a deveni informatori erau, în mănăstiri, cei care aveau cele mai multe cunoștințe (stareții, egumenii, clericii) sau cei care aveau cel mai des de-a face cu multă lume (paracliserii, ghizii, paznicii).

Metodele prin care Securitatea lucra pentru recrutarea, dirijarea și folosirea informatorilor au fost deja descrise sistematic, în datele lor generale³³. În ceea ce privește dirijarea informatorilor pentru supravegherea clericilor, ne-a atras atenția un detaliu tulburător: Securitatea se folosea, pentru atingerea scopurilor sale, chiar de practicile bisericești. S-a vorbit mult până acum despre ipoteza (care trebuie, credem, demonstrată), că preoții informatori ar fi trădat chiar secretul spovedaniei. În cazul părintelui Arsenie, situația apare cu totul răsturnată: Securitatea face eforturi să câștige încrederea „obiectivului“ prin dirijarea informatorilor spre spovedanie³⁴ și își exprimă frustrarea că „obiectivul“ reușea uneori să întoarcă acest mijloc împotriva ei, întrebându-i pe cei veniți la mărturisire dacă fac parte din rețeaua informatorilor³⁵. Informatorii erau însă „obiective“ aflate sub urmărire la rândul lor, căci Securitatea își supraveghea atent colaboratorii.

---

32. Vezi *Raportul final*, ed. cit.

33. Vladimir Tismăneanu, Dorin Dobrințu, Cristian Vasile (ed.), *Raport final*, Humanitas, București, 2007; Mihai Albu, *Informatorul. Studiu asupra colaborării cu Securitatea*, Polirom, Iași, 2008.

34. Cazul informatoarei „Dina Cocea“ din acest volum, explicit în A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 2, ff. 52–53.

35. Sinteză în acțiunea informativă desfășurată asupra fostului instructor legionar Papacioc Anghel, în prezent preot în com. Filea, raion Turda, 18 noiembrie 1966, în A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 5, ff. 70–73.

Victimele au pactizat uneori cu persecutorul, câteodată și împotriva altor victime. Acest lucru este cel mai vizibil în cazul notelor informative din închisoare, însă este în mod evident valabil și dincolo de porțile închisorii. Asemenea situații, foarte delicate, suportă cu greu atribuirea netă și unilaterală a vinei colaborării, și chiar o parte a celor care au refuzat colaborarea, cum este cazul părintelui Arsenie Papacioc, se feresc de obicei să arate pe cineva cu degetul.

În schimb, în chip cutremurător, unii dintre „colaboratorii” regimului ori ai Securității au învățat să se folosească de relația lor cu poliția politică nu doar pentru a-și asigura o poziție mai bună, ci și pentru a tranșa indirect dispute sau animozități personale³⁶. Compromiterea unei persoane nu era o tactică specifică regimului comunist³⁷, dar documentele prezentate aici pun în evidență folosirea pe scară largă a acestei practici și măsura în care Securitatea comunistă a știut să profite de ea.

3. *Portretul în mic al unei lumi*

În sfârșit, documentele din „dosarul Arsenie Papacioc” schițează un tablou al unui timp și al unei lumi – regimul comunist din România. Este o lume a terorii statului acționând împotriva societății și a individului, iar din documente putem descifra mecanismele prin care această lume a fost construită.

De multe ori, de altfel, documentele vorbesc mai mult despre Securitatea însăși, despre metodele și tehnicile sale de lucru, despre interesele și obsesiile ei, decât despre cel urmărit. Deși reconstituie biografia părintelui Arsenie Papacioc, ele relevă și faptul că acesta nu era cătuși de puțin un caz singular: câte o informație anodină sugerează amploarea suspiciunii publice generalizate și arbitrarul persecuției: în Biserică, dar foarte probabil și în întreaga societate,

---

36. Vezi Nota informativă semnată „Dumbrăveanu Gheorghe”, 22 aprilie 1972 (A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 2, f. 126), prin care informatorul sugera îndepărtarea părintelui Arsenie Papacioc de la mănăstirea Căldărușani „prin intermediul dept. Cultelor”.

37. Compromiterea adversarilor sau a personajelor „incomode” din punct de vedere politic prin lansarea de acuzații de imoralitate era o practică recurentă: a se vedea situațiile amintite în Paul Brusanowski, *Stat și Biserică în vechea Românie, 1830–1925*, Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2010 sau cele consemnate în însemnările sale de Dudu Velicu, publicate în *Biserica Ortodoxă în perioada sovietizării României. Însemnări zilnice*, vol. I–II, 1945–1947, 1948–1959, ed. de Alina Tudor-Pavelescu, Arhivele Naționale ale României, București, 2005.

viața unui om, reputația lui depindeau de rezoluția unui maior pusă pe un document redactat de un subaltern³⁸.

Compromiterea nevinovaților era o simplă metodă de lucru. Cei ale căror reacții nu puteau fi controlate trebuiau supravegheați, urmăriți, intimidați, reduși la tăcere prin orice mijloace. Dacă acest lucru nu era posibil, trebuiau să fie compromiși și izolați, astfel încât libertatea interioară a acestora să nu îi „infecteze” și pe alții.

În comunism, ființa socială a fost patologizată; identitatea ei s-a deteriorat. În spațiul și timpul în care au avut loc aceste procese au existat însă oameni care au reușit să se sustragă de la exigențele sistemului; printre ei, părintele Arsenie Papacioc. Într-un moment al existenței sale, și-a înțeles „rostul” pe lume, și-a subordonat existența acestui rost și a reușit astfel să reziste și să rămână, în sens absolut, un om liber.

Iar dacă există o rază de lumină în documentele prezentate aici, atunci ea este dată de faptul că până și în acele vremuri existau prietenie, demnitate, iubire de oameni. În mod paradoxal și împotriva intențiilor sale, cea care ne face să înțelegem acest lucru este tot Securitatea, care ne-a lăsat, în mulțimea dosarelor, portretul unui monah – preot puternic care a supraviețuit comunismului și a mărturisit cu consecvență evanghelică credința în Dumnezeu.

*

* *

Nu putem încheia fără a aduce cuvenitele mulțumiri: cercetătorilor Silviu Moldovan și Almira Țentea de la C.N.S.A.S., care ne-au ajutat la identificarea documentelor, precum și tuturor celor care ne-au sprijinit, cu discreție, în eforturile noastre și ne-au îndemnat să le ducem până la capăt. Dorim să mulțumim și Editurii Humanitas, care a acceptat să publice acest volum, precum și prietenilor mănăstirii Dervent, al căror sprijin moral, dar și financiar a făcut posibilă apariția sa. Suntem totodată recunoscători Înaltpreasfințitului dr. Serafim Joantă, Mitropolitul Ortodox Român al Germaniei, Europei Centrale și de Nord, pentru bunăvoința cu care a răspuns propunerii noastre de a scrie un scurt cuvânt înainte la acest volum despre cel care i-a fost o vreme duhovnic, părintele Arsenie Papacioc.

---

38. Plan de măsuri în D.U.I. privindu-l pe „Izolatul” de la mănăstirea „Dintr-un lemn”, 25 octombrie 1972 (A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 1, ff. 27–33).

Biografia părintelui Arsenie Papacioc

- 1914, 15 august:** Se naște Anghel Papacioc, fiul lui Vasile și Stanca, în satul Misleanu, județul Ialomița.
- 1932:** Absolvă Școala de Arte și Meserii, Secția sculptură în lemn.
- 1933, 10 mai:** Se înscrie în Mișcarea Legionară, cuibul „Iancu Jianu”³⁹ din orașul Slobozia Veche, condus de dr. Ion Pantelimon, cuib din care făceau parte țărani din satul Misleanu. Ulterior avea să devină șeful acestui cuib.
- 1933, noiembrie–decembrie:** Vine la București și se înscrie în tabăra legionară „Casa Verde” din Bucureștii Noi, unde stă circa 40 de zile, timp în care muncește, participă la ședințe, cunoaște diverse personalități din conducerea Mișcării Legionare.
- 1934, martie:** Este trimis în tabăra legionară din Giulești, unde stă 77 de zile.
- 1934, mai–iunie:** Își continuă activitatea în Mișcarea Legionară în cadrul organizației din fostul Sector IV Verde, unde ia contact cu membri marcantă ai conducerii legionare: Corneliu Zelea Codreanu, Ion I. Moța, Vasile Marin, Alexandru Cantacuzino etc.
- 1935, vara:** Este trimis în tabăra legionară de la Carmen Sylva (Eforie), unde stă 25 de zile. La întoarcere își continuă activitatea în cadrul organizației din Sectorul IV Verde.
- 1936, începutul anului:** Este trimis în campanie electorală în județul Ialomița pentru a înființa noi cuiburi legionare; înființează cuibul „Tudor Vladimirescu” din comuna Andrașești, format din țărani. Organizează ședințe în comune, la biserici, difuzează manifeste, reînființează cuibul din Misleanu, schimbându-i numele în „Ori învingem, ori murim”, reactivându-i pe vechii legionari (șef de cuib era fratele său, Ioan Papacioc).
- 1936, martie:** Este încorporat în Regimentul 40 Infanterie; termină serviciul militar în toamna anului 1937, cu gradul de sergent.
- 1937, toamna:** Revine la Misleanu.
- 1938, ianuarie–decembrie:** Pleacă la Brașov și se angajează ca lucrător la Fabrica „Malaxa”, unde muncește până în decembrie 1938. Participă

---

39. În unele declarații este menționat cuibul „Grănicerul”.

la activitățile cuibului legionar din Zărnești, județul Brașov, la ședințe, întâlniri conspirative etc.

- 1938, 13 iulie:** După intrarea în vigoare a ordonanței de guvern prin care partidul legionar „Totul pentru Țară“ fusese scos în afara legii, la domiciliul lui Anghel Papacioc are loc o percheziție în urma căreia acesta este reținut pentru deținere de materiale legionare. Este eliberat pe 18 iulie 1938, însă rămâne sub urmărire.
- 1938, 16 decembrie:** Este internat în lagărul de la Miercurea-Ciuc împreună cu fratele său, Radu Papacioc (eliberat în 25 ianuarie 1939), ca urmare a unui denunț.
- 1940, 18 aprilie:** Anghel Papacioc este eliberat din lagărul de la Miercurea-Ciuc.
- 1940, 20 septembrie:** Este numit șef de plasă legionară la Zărnești.
- 1940, 9 octombrie:** Devine primarul legionar al orașului Zărnești.
- 1941, 21/22 ianuarie:** Participă la rebeliunea legionară din Zărnești, iar la Brașov conduce un grup de legionari înarmați.
- 1941, 22 februarie:** Pe numele lui Anghel Papacioc este emis mandatul de arestare nr. 512/1941 pentru participarea la rebeliunea legionară.
- 1941, 12 martie:** Urmărit pentru a fi arestat, Anghel Papacioc se predă autorităților de bunăvoie și este încarcerat la penitenciarul din Brașov.
- 1941, 5 aprilie:** Se pronunță sentința în procesul intentat participanților la rebeliunea din ianuarie 1941 din județul Brașov: Anghel Papacioc, considerat „conducător și instigator“ al rebeliunii, este condamnat la 6 ani de închisoare și 2 ani de interdicere a drepturilor civile (pedeapsa maximă prevăzută de lege pentru delictul de rebeliune). Este achitat de acuzația de deținere ilegală de arme.
- 1941, 7 august:** Este eliberat, la cerere, pentru a merge pe front, în baza Legii nr. 2054/15 iulie 1941 privind suspendarea executării pedepselor în cazul militarilor activi sau concentrați la data încarcerării.
- 1941, 12 august:** După cinci zile de la eliberarea din penitenciar, se prezintă la Regimentul 40 Infanterie. Cere să fie trimis pe front, dar Biroul Mobilizării îi dă ordin de lăsare la vatră. Pe 15 august 1941 pleacă din Medgidia la Brașov. Se prezintă la postul de jandarmi Zărnești, apoi pleacă în munți. Primește indicații din partea conducerii Mișcării Legionare să plece în Germania.
- 1942, 27 iunie:** Prins la graniță, este arestat și deferit Parchetului Tribunalului Brașov. Curtea Marțială din Brașov, unde se judecă procesul, îl condamnă la 2 ani de închisoare corecțională și la o amendă de 2 000 de lei pentru „neanunțarea schimbării domiciliului, trecerea frauduloasă a frontierei, fals în acte publice și uzaj de fals“.
- 1942, 6 iulie:** Este transferat la Penitenciarul Vaslui, de unde va fi transferat la Penitenciarul Aiud.
- 1946, 8 septembrie:** Este eliberat din Penitenciarul Aiud.
- 1947, 13 ianuarie:** Hotărăște să se călugărească și pleacă la mănăstirea Cozia, unde este primit ca frate în obștea mănăstirii. După 11 luni, este trimis

ca profesor la Școala de cântăreți bisericești de la mănăstirea Turnu, județul Vâlcea. După un trimestru, este detașat temporar în localitatea Comanca, județul Olt pentru a administra pământurile mănăstirii Cozia, ascultare în care rămâne vreme de șapte luni.

- 1948, septembrie:** Părintele Gherasim Iscu, starețul mănăstirii Tismana îl cheamă în obștea mănăstirii sale, unde stă vreme de cinci luni, cea mai lungă perioadă petrecând-o la schitul Cioclovina. Este numit apoi profesor la Școala de cântăreți bisericești de la Mofleni, județul Dolj.
- 1948, 10 decembrie:** Exarhul mănăstirilor din Arhiepiscopia Craiovei, Arhimandritul Teofil Niculescu, din dorința de a completa dosarul necesar tunderii în monahism a fratelui Anghel Papacioc, solicită avizul Poliției Vâlcea, pentru a verifica dacă fusese condamnat. Deși beneficia de bunăvoința arhiepiscopului Craiovei, Firmilian Marin, fratele Anghel Papacioc, știindu-se urmărit de Securitate (care îl căutase în repetate rânduri la schitul Cioclovina) pentru trecutul său legionar, demisionează de la Școala de cântăreți bisericești și obține un bilet de ieșire din eparhie.
- 1949, martie:** Ajunge la mănăstirea Sihăstria, județul Neamț.
- 1949, septembrie:** Este detașat la mănăstirea Antim din București pentru a lucra, la Institutul Biblic, în atelierul de sculptură.
- 1949, 26 septembrie:** Este tuns în monahism la mănăstirea Antim, pe seama mănăstirii Sihăstria, cu aprobarea patriarhului Iustinian, naș de călugărie fiindu-i părintele Petroniu Tănase; primește numele de monah Arsenie.
- 1950, iunie:** Pleacă în concediu medical la mănăstirea Slatina-Baia, județul Suceava, condusă atunci de starețul Cleopa Ilie, concediu care se prelungește cu șapte luni.
- 1950, 17 septembrie:** Este hirotonit ierodiacon la Calafindești, județul Suceava.
- 1950, 22 septembrie:** Patriarhul Iustinian îl numește spiritual al Seminarului monahal „Nicodim cel Sfințit“ din cadrul mănăstirii Neamț și profesor de istoria și viața monahală. În urma corespondenței părintelui Arsenie Papacioc cu un fost șef de garnizoană legionară din Tohanu Vechi, Securitatea din Brașov întocmește un dosar cu documente referitoare la activitatea sa în cadrul organizației legionare și activează rețeaua informativă pentru a obține noi informații despre acesta. Ieromonahul Arsenie Papacioc este chemat la Securitate pentru a da declarații despre trecuta sa activitate legionară.
- 1950, 26 septembrie:** Mitropolitul Moldovei, Sebastian Rusan, oficiază la mănăstirea Agafton, județul Botoșani, slujba de hirotonie întru preot și de hirotesie ca duhovnic a ierodiaconului Arsenie Papacioc.
- 1952, ianuarie:** Se întoarce la mănăstirea Slatina, devenind egumen al acestei mănăstiri.
- 1952, vara:** Părintele Cleopa Ilie și părintele Arsenie Papacioc, avertizați că urmează să fie arestați, demisionează din funcțiile ocupate și se retrag în Munții Stânișoarei; trăiesc separat, dar întâlnindu-se frecvent.

- 1953, noiembrie:** Părintele Arsenie Papacioc este găsit de Securitate pe drumul dinspre mănăstirea Văratec. Securitatea îl dirijează pe informatorul „Ioșca”, trimițându-l în diferite locuri pentru a-l întâlni pe părintele Arsenie Papacioc și a obține informații precise despre acesta.
- 1954, vara:** Părintele Cleopa Ilie și părintele Arsenie Papacioc sunt chemați la patriarh și rămân la București 4–5 luni. Sunt trimiși în Moldova pentru combaterea stilismului. Sunt însărcinați de patriarhul Iustinian să cerceteze duhovnicește câteva mănăstiri din împrejurimile Bucureștiului: Țigănești, Pasărea, Căldărușani și îndeosebi Vladimirești, apoi Suzana, Zamfira, Cheia.
- 1956:** După ce părintele Cleopa se retrage la Sihăstria, părintele Arsenie Papacioc rămâne la mănăstirea Slatina ca simplu monah, păstrând legătura și cu părintele Daniil (Sandu Tudor), starețul schitului Rarău, județul Suceava. Securitatea își intensifică acțiunile de supraveghere informativă asupra mănăstirilor Slatina și Rarău și conchide pe baza informațiilor obținute că ar fi fost vorba de o conspirație legionară, „un canal legionar pe linia Slatina–Sihăstria–Rarău”.
În drumurile sale prin București, părintele Arsenie Papacioc participă la trei întâlniri ale membrilor grupului „Rugul Aprins”, acasă la profesorul Alexandru Mironescu și la arhitectul Constantin Joja.
- 1958, 14 iunie:** Învinuit că a participat la aceste reuniuni „subversive” din București, părintele Arsenie Papacioc este arestat, împreună cu Constantin Dumitrescu (monahul Marcu de la mănăstirea Sihăstria, cunoscut la Aiud sub numele de „Fachirul”), la mănăstirea Slatina, asediată în acest scop de cca 80 de milițieni.
- 1958, octombrie:** Părintele Arsenie este anchetat, judecat și condamnat la 20 de ani de muncă silnică pentru participarea sa la activitățile grupului „Rugul Aprins”.
- 1958–1964:** Deținut la Jilava și Aiud, refuză să accepte reeducarea de la Aiud.
- 1960, 13 aprilie:** Se emite o hotărâre a M.A.I. – U.M. 0622 Aiud de a i se deschide un dosar de urmărire individuală (D.U.I.) lui Arsenie Papacioc.
- 1964, 1 august:** Este eliberat pe baza Decretului nr. 411/1964 al Consiliului de Stat al R.P.R.
- 1965, aprilie:** Cererea sa de reprimire ca monah într-o mănăstire din Moldova este respinsă. Patriarhul Iustinian încearcă să îl păstreze în Arhiepiscopia Bucureștilor, însă la intervenția Securității, prin Departamentul de Stat pentru Culte, acest lucru nu este posibil. Părintele Arsenie Papacioc este în cele din urmă trimis ca preot într-o parohie din Ardeal, în comuna Filea de Jos, județul Cluj. Din acel moment, dosarul de urmărire informativă îl urmează în toate locurile în care este trimis.
- 1967, 15 iulie:** Părintele Arsenie Papacioc este numit stareț al mănăstirii Cheia, județul Prahova.
- 1971, 1 decembrie:** Este mutat la mănăstirea Căldărușani, județul Ilfov, unde ajunge în ianuarie 1972.

- 1972, 27 septembrie:** La dispoziția patriarhului Iustinian, pleacă la mănăstirea „Dintr-un Lemn“, județul Vâlcea, unde stă până în octombrie 1974, când este destituit de episcopul de Râmnic, Iosif Gafton.
- 1974, 12 decembrie:** Este închinoviat provizoriu la mănăstirea Cernica, rămânând la dispoziția Arhiepiscopiei Bucureștilor.
- 1976, ianuarie:** Este numit preot duhovnic la schitul „Sfânta Maria“ din Techirghiol, județul Constanța.
- 1978, 21 septembrie:** Securitatea decide închiderea D.U.I., dar părintele Arsenie Papacioc rămâne sub supraveghere informativă mult timp.
- 2011, 19 iulie:** Părintele Arsenie Papacioc trece în veșnicie la mănăstirea Techirghiol, județul Constanța.

Lista documentelor

1. 13 iulie 1938. Proces-verbal de percheziție la domiciliul legionarilor Anghel Papacioc și Nicolae Sperchez.
2. 5 ianuarie 1939. Referat cu propunere de clasare a acțiunii penale în dreptate împotriva lui Anghel Papacioc și a lui Nicolae Sperchez, aprobat pe 8 august 1939.
3. 12 decembrie 1938. Ordin de arestare a fraților Radu și Anghel Papacioc semnat de generalul Bengliu.
4. 9 ianuarie 1939. Referat cu privire la stadiul cercetărilor în cazul denunțului preotului Nicolae Grigorescu privind cazul fraților Papacioc, întocmit de șeful Serviciului Jandarmeriei, lt.-col. Ștefan Gherovici.
5. 1 decembrie 1939. Proces-verbal întocmit în urma verificării de către Legiunea de Jandarmi Brașov a denunțului făcut de preotul Grigorescu, deținut la Penitenciarul Galați.
6. 15 ianuarie 1939. Declarație de desolidarizare de Mișcarea Legionară a lui Anghel Papacioc.
7. 27 februarie 1941. Referat de trimitere în judecată în stare de arest pentru participarea la rebeliunea legionară.
8. 8 martie 1941. Ordin telefonic de arestare a lui Anghel Papacioc pentru participare activă la rebeliunea legionară.
9. 15 mai 1941. Proces-verbal de interogatoriu luat lui Anghel Papacioc în cadrul procesului intentat ca urmare a participării la rebeliunea legionară.
10. 10 septembrie 1941. Parchetul Tribunalului Brașov cere Regimentului 40 Infanterie arestarea lui Anghel Papacioc (eliberat pe 7 august 1941 pe baza Legii nr. 2054/16 iulie 1941 privind suspendarea executării pedepselor în cazul militarilor activi sau concentrați la data încarcerării).
11. 30 septembrie 1941. Corespondență între Regimentul 40 Infanterie și Parchetul Tribunalului Brașov în cazul Anghel Papacioc.
12. 22 iunie 1942. Adresă prin care se solicită Chesturii Poliției Brașov informații despre Anghel Papacioc, reținut la Poliția din Timișoara.
13. 22 iunie 1942. Declarații ale lui Petre Svera și Anghel Papacioc, după ce au fost prinși pe când încercau să treacă clandestin frontiera iugoslavă pentru a fugi în Germania.

14. 11 iulie 1942. Adresă prin care se comunică Direcției Generale a Închisorilor anularea ordinului de trimitere a lui Anghel Papacioc pe front de către Marele Stat-Major.
15. 28 septembrie 1942. Sentința în procesul intentat lui Anghel Papacioc de Curtea Marțială a Garnizoanei Brașov pentru încercarea de trecere frauduloasă a frontierei României.
16. 16 iulie 1942. Adresă a Penitenciarului Principal Brașov prin care se comunică transferul deținutului Anghel Papacioc la Penitenciarul Vaslui.
17. 10 august 1946. Adresă prin care Parchetul Curții Marțiale Brașov comunică Penitenciarului Aiud informații referitoare la aministierea lui Anghel Papacioc pentru săvârșirea unor infracțiuni și la reducerea pedepsei pentru săvârșirea infracțiunii de uz de fals.
18. 25 iunie 1951. Notă informativă despre activitatea ieromonahului Arsenie Papacioc la seminarul mănăstirii Neamț.
19. 10 decembrie 1951. Autobiografia ieromonahului Arsenie Papacioc, scrisă la cererea Securității.
20. 30 martie 1954. Adresă a Secției Raionale de Securitate Neamț către Direcția Regională de Securitate Bacău în care se comunică faptul că părintele Cleopa Ilie, starețul mănăstirii Slatina, și ieromonahul Arsenie Papacioc, egumen, au fost semnalati în munți.
21. 30 august 1954. Vizita făcută de părintele Arsenie Papacioc, părintele Cleopa Ilie și părintele Antonie Plămădeală la schitul Slătioara pentru a-i convinge pe monahii stilști să accepte calendarul nou.
22. 24 august 1956. Plan de infiltrare a informatorului „Zamfirescu Vasile” la mănăstirea Slatina pentru a verifica „activitatea legionară” a părintelui Arsenie Papacioc.
23. 14 iunie 1958. Mandat de arestare pe numele ieromonahului Arsenie Papacioc.
24. 4 iunie 1958. Proces-verbal de interogatoriu în procesul lotului „Rugul Aprins”, despre activitatea legionară.
25. 19 iulie 1958. Proces-verbal de interogatoriu în procesul lotului „Rugul Aprins”, despre activitatea legionară.
26. 2 iulie 1958. Proces-verbal de interogatoriu în procesul lotului „Rugul Aprins”, despre activitatea legionară.
27. 22 iulie 1958. Proces-verbal de interogatoriu despre activitatea legionară a părintelui Arsenie Papacioc și întâlnirile cu membrii grupului „Rugul Aprins”.
28. 31 iulie 1958. Proces-verbal de interogatoriu în procesul lotului „Rugul Aprins”, despre activitatea legionară și despre întâlnirile cu membrii grupului „Rugul Aprins”.
29. 11 august 1958. Proces-verbal de confruntare cu Alexandru Mironescu în procesul lotului „Rugul Aprins”, despre activitatea legionară comună.
30. 11 august 1958. Proces-verbal de confruntare cu Șerban Mironescu în procesul lotului „Rugul Aprins” despre educația legionară pe care a primit-o de la părintele Arsenie Papacioc la mănăstirea Slatina și despre

discuțiile „dușmănoase“ purtate de acesta în casa lui Alexandru Mironescu.

31. 15 septembrie 1958. Proces-verbal prin care părintelui Arsenie Papacioc i se aduc la cunoștință documentele din dosarul de anchetă și învinuirile ce i se impută.
32. 11 august 1959. Sentința dată în procesul „Rugul Aprins“, fragment cu privire la părintele Arsenie Papacioc.
33. 31 ianuarie 1959. Mandat de executare a pedepsei primite de părintele Arsenie Papacioc în urma procesului lotului „Rugul Aprins“.
34. 29 iunie 1959. Raport cu propunere de pedepsire la șapte zile de izolare a deținutului Arsenie Papacioc.
35. 4 august 1959–18 august 1959. Extrase din notele informative semnate de „Dumitrescu Ion“: părintele Arsenie Papacioc cere informații despre situația internă și internațională, informații despre alți legionari aflați în Penitenciarul Aiud și îi cere să ia legătura (la eliberarea sa) cu maimicile Epistemia și Tecla de la mănăstirea Râșca.
36. 10 iulie 1959–22 august 1959. Extrase din notele informative semnate de „Dumitrescu Ion“: părintele Arsenie Papacioc cere informații despre situația internă și internațională, informații despre alți legionari aflați în Penitenciarul Aiud și îi cere să ia legătura cu Mina, monah la mănăstirea Slatina, precum și cu maicile Epistemia și Tecla de la mănăstirea Râșca.
37. 19 noiembrie 1959. Extras din notele informative semnate de sursa „Bobeanu“: atât părintele Arsenie Papacioc, cât și tovarășul său de celulă, Radu Vasile, cer informații despre alți legionari aflați în Penitenciarul Aiud.
38. 2 august 1960. Notă informativă semnată de sursa „Andreescu Teodor“ privind opiniile părintelui Arsenie Papacioc despre dreptul de autoapărare, pentru a supraviețui cu nădejdea în viitor.
39. 2 august 1960. Notă informativă a sursei „Andreescu Teodor“: opiniile părintelui Arsenie Papacioc despre mișcarea legionară, pe care o consideră depășită din punct de vedere istoric, despre intenția de a crea un centru monahal de elită la mănăstirea Slatina, evocarea unor personalități precum părintele Cleopa Ilie, patriarhul Iustinian, mitropolitul Iustin Moiescu, Andrei Scrima, despre cazul „Vladimirești“.
40. 13 aprilie 1960. Hotărâre a M.A.I – U.M. 0622 Aiud de a deschide dosar de urmărire individuală privindu-l pe părintele Arsenie Papacioc.
41. 27 august 1960. Plan de măsuri pentru crearea unui „canal de legătură cu exteriorul“ pentru părintele Arsenie Papacioc și Uță Dumitru – capcană întinsă de Securitate celor doi deținuți.
42. 1 iunie 1964. Caracterizare a deținutului Papacioc Arsenie făcută de colonelul Crăciun Gheorghe, șeful Unității Militare 0622 Aiud.
43. 19 iunie 1964. Declarație a deținutului Arsenie Papacioc dată cu puțin timp înainte de grațiere.
44. 18 iulie 1964. Notă informativă a unui coleg de detenție privind atitudinea părintelui Arsenie Papacioc față de procesul de reeducare de la Aiud și față de Mișcarea Legionară.

45. 1 august 1964. Declarație-angajament de nedivulgare a celor văzute și auzite în penitenciar de părintele Arsenie Papacioc.
46. 5 august 1964. Notă informativă semnată de sursa „Cornel“ despre prezența părintelui Arsenie Papacioc la patriarh cu cererea de a rămâne în eparhia Bucureștilor.
47. 25 noiembrie 1964. Notă informativă semnată de sursa „Florică“ despre cererea de primire a părintelui Arsenie Papacioc într-o mănăstire din eparhia Bucureștilor.
48. 5 noiembrie 1965. Notă informativă semnată de sursa „Florică“ referitoare la numirea părintelui Arsenie Papacioc la parohia din Filea de Jos, raion Turda, județul Cluj.
49. 12 iunie 1965. Transferarea dosarului informativ nr. 4251 cu privire la părintele Arsenie Papacioc către Direcția Regională M.A.I. Cluj.
50. 11 septembrie 1965. Sinteză a informațiilor referitoare la acțiunea informativă individuală privind-l pe părintele Arsenie Papacioc.
51. 16 ianuarie 1966. Notă de sinteză privind activitatea părintelui Arsenie Papacioc în comuna Filea de Jos; legătura cu Paulin Lecca, atitudinea prudentă a acestuia.
52. 19 ianuarie 1966. Plan de măsuri în acțiunea individuală de urmărire a părintelui Arsenie Papacioc, întocmit de organele de securitate din Turda.
53. 13 mai 1966. Notă de analiză în dosarul individual privind activitatea părintelui Arsenie Papacioc în comuna Filea de Jos, raion Turda.
54. 8 iunie 1966. Notă informativă semnată de sursa „Grișa Iuliu“ despre părintele Arsenie Papacioc și relațiile sale cu credincioșii și autoritățile din comuna Filea de Jos.
55. 28 octombrie 1966. Notă informativă semnată de sursa „Grișa Iuliu“ despre relatarea părintelui Arsenie Papacioc referitoare la resfințirea bisericii din Filea de Jos și manifestările ce au avut loc cu acel prilej.
56. 18 noiembrie 1966. Sinteză asupra acțiunii informative referitoare la părintele Arsenie Papacioc.
57. 5 aprilie 1967. Notă informativă semnată de sursa „Grișa Iuliu“ despre vizita pe care părintele Arsenie Papacioc i-a făcut-o, cerându-i ajutor în obținerea unor documente personale de la Patriarhie, indicându-i ca persoane de legătură pe părintele Grigore Băbuș și părintele Benedict Ghiuș.
58. 12 iulie 1967. Sinteză în acțiunea informativă individuală privind-l pe părintele Arsenie Papacioc.
59. 26 iulie 1967. Adresă a Direcției Regionale de Securitate Cluj prin care se comunică Direcției a III-a mutarea părintelui Arsenie Papacioc la mănăstirea Cheia.
60. 29 iulie 1967. Notă informativă semnată de sursa „Vasile“ conținând solicitarea adresată Patriarhiei de către părintele Arsenie Papacioc, stareț al mănăstirii Cheia, pentru transferarea călugărului Gavrilă de la Curtea de Argeș, precum și comentarii despre unele personalități precum părintele Bartolomeu Anania, monahul Andrei Scrima, patriarhul Iustinian.
61. 3 august 1967. Notă informativă semnată de sursa „Florică“ referitoare la ajutorul dat de părintele Grigore Băbuș pentru numirea părintelui Arsenie Papacioc ca stareț la mănăstirea Cheia.

62. 19 august 1967. Notă informativă semnată de sursa „Iorgu Vasile“ despre includerea părintelui Arsenie Papacioc în grupul „Rugul Aprins“, detenția la Aiud și situația sa la acel moment.
63. 11 octombrie 1967. Notă informativă semnată de sursa „Adam Vasile“ despre numirea părintelui Arsenie Papacioc ca stareț al mănăstirii Cheia.
64. 12 octombrie 1967. Cerere de interceptare a corespondenței părintelui Arsenie Papacioc.
65. 25 octombrie 1967. Notă informativă semnată de sursa „Popescu Ion“ privindu-l pe părintele Arsenie Papacioc: atitudinea „mistică“ a acestuia, prozelitismul pe care îl face în rândul tinerilor, nerecunoașterea contribuției statului la repararea bisericii din Cheia.
66. 30 noiembrie 1967. Notă informativă semnată de sursa „Iorgu Vasile“ conținând o caracterizare a părintelui Arsenie Papacioc: preot devotat, dar nepriceput la probleme administrative.
67. 19 decembrie 1967. Plan de măsuri în acțiunea informativă privindu-l pe părintele Arsenie Papacioc.
68. 2 ianuarie 1968. Scrisoare a părintelui Arsenie Papacioc către familia Alboteanu.
69. 26 decembrie 1967. Notă informativă semnată de sursa „Iorgu Vasile“, conținând o înșiruire a persoanelor care l-au vizitat pe părintele Arsenie Papacioc în luna decembrie.
70. 28 februarie 1968. Notă informativă semnată de sursa „Adam Vasile“ despre discuțiile sale cu părintele Mircea (Macarie) Drăghici, preot la mănăstirea Suzana, cu referire la părintele Arsenie Papacioc.
71. 29 februarie 1968. Notă a unui ofițer operativ despre părintele Arsenie Papacioc cu indicii privind continuarea activității legionare și fapte ce pot duce la compromiterea sa.
72. 27 martie 1968. Notă informativă semnată de sursa „Adam Vasile“ despre discuțiile din timpul vizitelor pe care i le face părintele Arsenie Papacioc.
73. 1 iunie 1968. Notă informativă semnată de sursa „Iorgu Vasile“, cuprinzând o înșiruire a persoanelor care l-au vizitat pe părintele Arsenie Papacioc în luna iunie 1968.
74. 12 iunie 1968. Notă informativă semnată de sursa „Adam Vasile“ despre discuțiile avute de părintele Arsenie Papacioc cu conducerea Patriarhiei în urma reclamațiilor la adresa sa.
75. 20 iunie 1968. Notă informativă semnată de sursa „Florică“ despre „propaganda religioasă“ pe care o face părintele Arsenie Papacioc și nemulțumirile părintelui Grigore Băbuș față de acesta.
76. 31 august 1968. Notă informativă semnată de sursa „Florică“ despre neînțelegerile dintre părintele Arsenie Papacioc și o parte a personalului de la mănăstirea Cheia.
77. 8 septembrie 1968. Notă informativă semnată de sursa „Marinescu Gheorghe“ privind trecutul părintelui Arsenie Papacioc: reeducarea de la Aiud și opiniile sale privind necesitatea reorganizării vieții monahale.

78. 9 decembrie 1968. Fișa părintelui Arsenie Papacioc, subiect al acțiunii de urmărire individuală.
79. 8 iunie 1969. Notă informativă semnată de sursa „Marinescu Gheorghe“ despre participarea la hramul schitului Crasna a părintelui Arsenie Papacioc, însoțit de diaconul Gavrilă Stoica, discuțiile purtate cu sursa, din care rezultă preocupările sale exclusiv de ordin religios.
80. 30 august 1969. Notă informativă a sursei „Ploiești“; sub pretextul revederii a două monahii de la mănăstirea Suzana – rudele sale –, informatorul (fost deținut legionar) se întâlnește cu părintele Arsenie, cu care discută despre foști camarazi și atitudinea prezentă a acestora.
81. 21 mai 1970. Notă informativă semnată de sursa „Adam Vasile“ despre discuțiile referitoare la reeducarea de la Aiud, atitudinea părintelui Arsenie față de aceasta și relațiile tensionate de la mănăstirea Cheia.
82. 20 iunie 1970. Notă informativă semnată de sursa „Marinescu Gheorghe“ despre discuțiile referitoare la „dușmanii“ părintelui Arsenie Papacioc (părintele Emilian, maica Amfilohia, precum și părintele Grigore Băbuș), problema Vladimirești, despre trecutul său legionar și poziția actuală față de Mișcarea Legionară.
83. 6 august 1970. Notă de sarcini adresată de Inspectoratul de Securitate Județean Prahova lucrătorilor operativi cu privire la părintele Arsenie Papacioc, care, în opinia lor, continuă să ducă activitate legionară sub forma legionarismului religios.
84. 26 mai 1971. Notă informativă semnată de sursa „Marinescu Gheorghe“ despre reclamațiile făcute la Patriarhie, prețuirea părintelui Arsenie pentru patriarhul Iustinian și Antonie Plămădeală, vicar patriarhal, poziția sa față de comunism.
85. 24 iulie 1971. Notă informativă semnată „Florescu“ despre relația dintre părintele Arsenie Papacioc și părintele Grigore Băbuș, deteriorată în urma neînțelegerilor.
86. 16 august 1971. Notă informativă semnată de sursa „Bănățeanu“, conținând o relatare a discuției avute cu Victor Clonaru, fost legionar, care are aprecieri pozitive despre părintele Arsenie Papacioc.
87. 4 decembrie 1971. Notă informativă semnată de sursa „Marinescu Gheorghe“ despre transferul părintelui Arsenie Papacioc la mănăstirea Căldărușani.
88. 12 ianuarie 1972. Notă a Inspectoratului de Securitate Prahova care sintetizează informațiile referitoare la părintele Arsenie Papacioc și argumentează pe această bază acțiunea de urmărire cu dosar informativ.
89. 27 ianuarie 1972. Notă informativă semnată de sursa „Radu“ despre transferul părintelui Arsenie Papacioc la mănăstirea Căldărușani.
90. 20 aprilie 1972. Notă de sarcini a Inspectoratului de Securitate Ilfov în dosarul de urmărire informativă privindu-l pe părintele Arsenie Papacioc: identificarea prin diverse mijloace a persoanelor cu care părintele Arsenie intră în legătură.

91. 22 aprilie 1972. Notă informativă semnată de sursa „Dumbrăveanu Gheorghe“, care propune îndepărtarea părintelui Arsenie Papacioc de la Căldărușani prin intermediul Departamentului Cultelor.
92. 31 mai 1972. Notă-raport privind filajul părintelui Arsenie Papacioc din ziua de 31 mai 1972.
93. 27 iunie 1972. Referat cu propuneri de instalare a mijloacelor „Z“ (microfoane) în chilia părintelui Arsenie Papacioc.
94. 20 iulie 1972. Raport privind instalarea și funcționarea postului cu măsuri „Z“ din chilia părintelui Arsenie Papacioc.
95. 27 iulie 1972. Extrase din banda de ascultare a părintelui Arsenie Papacioc.
96. 11 septembrie 1972. Notă informativă semnată de sursa „Radu“ despre vizita nepotului părintelui Arsenie Papacioc și conflictul cu starețul mănăstirii Căldărușani, părintele Veniamin.
97. 24 septembrie 1972. Raport în urma filajului părintelui Arsenie Papacioc făcut în ziua de 24 septembrie 1972.
98. 29 septembrie 1972. Adresă a Inspectoratului Județean de Securitate Ilfov către Inspectoratul Județean Vâlcea prin care se anunță mutarea părintelui Arsenie Papacioc în acest județ.
99. 3 octombrie 1972. Sinteză în dosarul de urmărire informativă privind-l pe părintele Arsenie Papacioc, întocmită de Inspectoratul Județean de Securitate Ilfov.
100. 13 octombrie 1972. Notă informativă semnată de sursa „Gorun“ despre venirea părintelui Arsenie Papacioc la mănăstirea „Dintr-un Lemn“, Vâlcea.
101. 25 octombrie 1972. Plan de măsuri întocmit de Inspectoratul Județean Vâlcea în dosarul de urmărire informativă privind-l pe părintele Arsenie Papacioc.
102. 2 noiembrie 1972. Notă informativă semnată de sursa „Veronica“ despre rezerva cu care părintele Arsenie Papacioc a fost primit de către monahiile de la mănăstirea „Dintr-un Lemn“.
103. 14 decembrie 1972. Plan de dirijare a informatoarei „Dina Cocea“ pe lângă părintele Arsenie Papacioc.
104. 15 decembrie 1972. Notă informativă a sursei „Dina Cocea“, care, potrivit sarcinilor trasate de Inspectoratul Județean de Securitate Vâlcea, l-a vizitat la mănăstirea „Dintr-un Lemn“ pe părintele Arsenie Papacioc.
105. 21 decembrie 1972. Notă informativă semnată de sursa „I. Soare“ despre contactarea părintelui Arsenie Papacioc potrivit sarcinii primite de la Inspectoratul Județean de Securitate Vâlcea.
106. 30 decembrie 1972. Notă informativă semnată de sursa „Dina Cocea“ privind-l pe părintele Arsenie Papacioc.
107. 8 ianuarie 1973. Scrisoare a părintelui Arsenie Papacioc către maica Eugenia Ierusalimneanca.
108. 8 ianuarie 1973. Scrisoare a părintelui Arsenie Papacioc către părintele Visarion Silaghi de la mănăstirea Cheia.

109. 9 martie 1973. Notă informativă transmisă de lt.-col. Ploscaru Emil – Inspectoratul Județean Argeș –, în urma discuției cu o sursă de la Mitropolia Olteniei, cu privire la părintele Arsenie Papacioc.
110. 7 mai 1973. Plan de măsuri pentru contactarea părintelui Arsenie Papacioc de un „italian” (ofițer de securitate) prin intermediul informatoarei „Dina Cocea”.
111. 7 mai 1973. Raport privind contactarea părintelui Arsenie Papacioc de către „italian” (căpitanul Pătrașcu).
112. 15 iunie 1973. Notă informativă semnată de sursa „Dina Cocea” despre vizita pe care i-a făcut-o părintelui Arsenie Papacioc conform instrucțiunilor primite, însoțită de „italian” (căpitanul Pătrașcu).
113. 30 iunie 1973. Notă informativă semnată de sursa „Epilia” despre numărul mare de oameni veniți din toată țara să îl întâlnească pe părintele Arsenie Papacioc.
114. 1 septembrie 1973. Raport cu propunere de recontactare a părintelui Arsenie Papacioc de către „italian” (căpitanul Pătrașcu).
115. 8 septembrie 1973. Raport al căpitanului Pătrașcu (așa-zisul „italian”) despre contactele avute cu părintele Arsenie Papacioc.
116. 8 septembrie 1973. Raport al căpitanului Pătrașcu despre întâlnirile avute cu părintele Arsenie Papacioc împreună cu informatoarea „Dina Cocea”.
117. 10 septembrie 1973. Notă informativă semnată de sursa „Dina Cocea” despre vizita făcută părintelui Arsenie Papacioc împreună cu „italianul” (căpitanul Pătrașcu).
118. 20 septembrie 1973. Notă informativă semnată de sursa „Epilia” despre starea precară de sănătate a părintelui Arsenie Papacioc și despre faptul că este vizitat de multă lume, printre care și nepotul său.
119. 2 octombrie 1973. Raport întocmit de lt.-maj. Sima Virgil după contactarea părintelui Arsenie Papacioc, care i-a relatat acestuia despre vizita „italianului” (căpitanul Pătrașcu).
120. 2 octombrie 1973. Notă informativă semnată de sursa „Krauss Dinu” conținând aprecieri pozitive despre părintele Arsenie Papacioc, comentarii despre neînțelegerile cu o parte a obștii mănăstirii „Dintr-un Lemn” și recomandarea de a fi mutat de la această mănăstire.
121. 4 decembrie 1973. Scrisoare a părintelui Arsenie Papacioc către monahia Filofteia Untaru de la mănăstirea Agapia, Neamț.
122. 4 aprilie 1973. Scrisoare a părintelui Arsenie Papacioc către monahia Emiliana de la mănăstirea Agapia, Neamț.
123. 10 aprilie 1974. Raport asupra stadiului dosarului de urmărire informativă privindu-l pe părintele Arsenie Papacioc.
124. 12 aprilie 1974. Notă informativă semnată de sursa „Dina Cocea” despre comentariile părintelui Arsenie Papacioc referitoare la „italian” (căpitanul Pătrașcu), despre vizita făcută de lt.-maj. Sima, starea de tensiune cu Episcopia Râmnicului și cu o parte a obștii mănăstirii „Dintr-un Lemn”.

125. 18 aprilie 1974. Scrisoare a părintelui Arsenie Papacioc către părintele Teofil Bădoiu de la mănăstirea Crasna.
126. 17 octombrie 1974. Notă informativă semnată de sursa „Gorun“ despre decizia episcopului Iosif Gafton al Râmnicului, referitoare la părăsirea mănăstirii „Dintr-un Lemn“ de către părintele Arsenie Papacioc începând cu data de 9 noiembrie 1974.
127. 25 octombrie 1974. Notă informativă semnată de sursa „Niculescu“ despre închinovierea părintelui Arsenie Papacioc la mănăstirea Cernica.
128. 28 decembrie 1974. Notă informativă semnată de sursa „Nicoreanu“, care conține o scurtă caracterizare a părintelui Arsenie Papacioc și enumerarea zvonurilor privind viitorul loc de muncă al acestuia.
129. 18 februarie 1975. Notă informativă semnată de sursa „Păstorul“ referitoare la vizitele primite de părintele Arsenie Papacioc la mănăstirea Cernica și la bunele relații ale acestuia cu starețul Nifon.
130. 17 ianuarie 1975. Raport întocmit în urma analizei dosarului de urmărire informativă privindu-l pe părintele Arsenie Papacioc.
131. 11 martie 1975. Sarcină „T“ privind executarea și exploatarea instalației de tip A.C.M. în chilia părintelui Arsenie Papacioc.
132. 28 mai 1975. Relatare a activității și discuțiilor purtate de părintele Arsenie Papacioc, obținută prin folosirea mijloacelor tehnice de urmărire.
133. 1 iunie 1975. Notă informativă semnată de sursa „Nicoreanu“ despre faptul că părintele Arsenie Papacioc este vizitat de multă lume, că face doar servicii religioase și nu are alte activități.
134. 10 iulie 1975. Notă-sinteză în cazul dosarului de urmărire informativă privindu-l pe părintele Arsenie Papacioc.
135. 30 iulie 1975. Notă informativă semnată de sursa „Nicoreanu“, care prezintă opiniile părintelui Arsenie Papacioc despre duhovnicie.
136. 18 septembrie 1975. Notă informativă semnată de sursa „Tănăsescu“ despre discuțiile purtate cu părintele Arsenie Papacioc; vizita la Cheia a profesorului Paul Miron, situația părintelui la momentul discuției.
137. 25 septembrie 1975. Notă informativă semnată de sursa „Gh. Răuleț“ conținând informații referitoare la intențiile părintelui Arsenie Papacioc de a crea un centru de elită monahală și scurtă caracterizare a părintelui Arsenie.
138. 12 ianuarie 1976. Notă informativă despre propunerea monahiei Semfora Gafton, stareța schitului „Sf. Maria“ din Techirghiol, de numire a părintelui Arsenie Papacioc ca preot duhovnic.
139. 27 ianuarie 1976. Notă informativă semnată de sursa „Nicoreanu“ despre numirea ca preot-duhovnic a părintelui Arsenie Papacioc la schitul „Sf. Maria“ din Techirghiol.
140. 30 ianuarie 1976. Notă informativă semnată de sursa „Constantinescu“ despre numirea părintelui Arsenie Papacioc ca preot-duhovnic la schitul „Sf. Maria“ din Techirghiol.
141. 26 februarie 1976. Notă informativă semnată de sursa „Zamfir“ despre poziția părintelui Arsenie față de trecutul său legionar.

142. 5 octombrie 1976. Adresă a Inspectoratului Județean de Securitate Constanța către Biroul „S” prin care se solicită informații privind persoanele cu care părintele Arsenie Papacioc întreține legături; conținutul discuțiilor.
143. 9 septembrie 1976. Notă privind măsurile ce vor fi întreprinse de Inspectoratul Județean de Securitate Constanța în dosarul de urmărire informativă a părintelui Arsenie Papacioc.
144. 31 august 1977. Notă informativă semnată de sursa „Voicu” despre problemele părintelui Arsenie Papacioc la schitul „Sfânta Maria” din Techirghiol, incluzând și observații despre chestiuni bănești.
145. 20 ianuarie 1978. Notă informativă semnată de sursa „Lupu” despre atitudinea rezervată a părintelui Arsenie Papacioc în discuțiile pe teme politice și despre chestiunile bănești.
146. 21 septembrie 1978. Notă de analiză cu propunere de închidere a dosarului de urmărire informativă privindu-l pe părintele Arsenie Papacioc.
147. 1 martie 1979. Notă informativă semnată de sursa „Constantinescu” despre transportul unor icoane spre București de către nepotul părintelui Arsenie Papacioc.
148. 14 noiembrie 1981. Notă informativă semnată de sursa „Lupu” despre marea popularitate de care se bucură părintele Arsenie Papacioc în rândul credincioșilor.
149. 28 aprilie 1982. Notă informativă întocmită pe baza informațiilor oferite de sursa „Ana” despre atitudinea părintelui Arsenie Papacioc față de lucrările de restaurare a bisericii din cadrul schitului „Sf. Maria” din Techirghiol, despre cursurile de ghizi organizate de Patriarhia Română, precum și despre ajutoarele sale din rândul personalului monahal al schitului.
150. 7 iunie 1982. Notă informativă semnată de sursa „Stoica” referitoare la atitudinea părintelui Arsenie Papacioc față de trecutul său și față de situația din prezent.
151. 26 martie 1985. Notă informativă semnată de sursa „Popescu Mihai” conținând o scurtă caracterizare a părintelui Arsenie Papacioc.

DOCUMENTE

1. 13 iulie 1938. Proces-verbal de percheziție la domiciliul legionarilor Anghel Papacioc și Nicolae Sperchez.

PROCES-VERBAL

Astăzi anul una mie nouă sute treizeci și opt, luna iulie, ziua trei-sprezece, la oficiul postului Zărnești.

Noi, jand. plut. Axente Gheorghe, șeful postului Zărnești, din Legiunea de jandarmi Brașov, fiind însoțit de către serg. instr. Niculae Dumitru de la acest post și de către guarzii comunali: Baiu Ion și Băncilă Niculae din această comună. Azi, data de mai sus arătată, m-am dus la domiciliul legionarului Sperchez Niculae, din această comună, unde în baza Autorizației nr. I 82/1938, a Parch. Trib. Militar al C. 5A., am procedat la descinderea domiciliară, cu care ocazie am găsit următorul material și uniforme interzise: una cămașă verde uniformă legionară, trei cărți, un calendar, patru fotografii, șapte cărți poștale, două scrisori și un plan, fapt prevăzut și pedepsit de Art [sic!] din codul penal și Art [sic!] din Legea pentru apărarea ordinii în stat.

Pe cel în cauză l-am invitat la oficiul postului; interogându-l, declară după cum urmează:

1. Sperchez Niculae, ani 30, român, de profesiune recurentar la fabrica de munițiuni „Malaxa“, căsătorit, cu un copil, născut și domiciliat în comuna Zărnești, str. Dr. Mețianu nr. 67, județul Brașov. Declar că până în prezent nu am fost pedepsit pentru nici un fapt penal, recunosc și este adevărat că azi, data mai sus arătată, cu ocazia descinderii domiciliare ce s-a făcut la mine de către Dl șef al postului, s-au găsit următoarele lucruri: una cămașă verde uniformă legionară, trei cărți, un calendar „Libertatea“, patru fotografii, șapte cărți poștale, două scrisori și un plan, dintre care recunosc că sunt ale mele următoarele: una carte *Cärticica șefului de cuib*, una cu cântece și un calendar *Libertatea* pe anul 1938, iar restul de obiecte sunt proprietatea legionarului Anghel Papacioc, și anume: una cămașă verde, una carte

Cum trebuie înțeleasă dreptatea socială, patru fotografii, șapte cărți poștale, patru scrisori și un plan; toate aceste lucruri au fost aduse la mine de către Anghel Papacioc, din această comună, încă din luna mai a.c., toate în servieta de piele în care au fost găsite cu alte scrisori și cărți. În ceea ce privește cărțile găsite la mine, proprietatea mea, eu nu le-am predat autorităților după dizolvarea partidului, deoarece nu mai țineam nici un cont de ele.

Atât declar, susțin și semnez propriu, carte știu, și după ce mai întâi mi s-a citit în fața martorilor asistenți mai jos notați.

[ss] Sperchez Nicolae

2. Anghel Papacioc⁴⁰, de ani 24, român, de profesie controlor la fabrica de munițiuni „Malaxa“, necăsătorit, născut în comuna Misleanu, județul Ialomița și actualmente domiciliat în comuna Zărnești, str. Dr. Mețianu nr. 67, județul Brașov. Declar că recunosc și este adevărat că eu am dus una cămașă verde legionară la locuitorul Sperchez Nicolae din această comună. Acest lucru s-a petrecut în luna mai, pe când fratele meu, anume Radu, era arestat, tot atunci am dus acolo și niște corespondență și cărți poștale cu niște fotografii care au fost triate de către Dl șeful de post de atunci, cu 1 an [ilizibil, textul șters, marginea foii ruptă – n.ed.] [...]

...să o vopsesc, însă între timp am neglijat planurile ce am făcut din cauză că am fost și bolnav, iar pe de altă parte [ilizibil, hârtie lipită peste text – n.ed.] momentul să mă mut cu domiciliul în altă parte.

[ilizibil, hârtie lipită peste text – n.ed.] declar, susțin și semnez propriu, carte știu, și după ce mi s-a citit în față.

Plutonier [ss] Axente Gheorghe   [ss] Anghel Papacioc

---

40. Anghel Papacioc a fost reținut provizoriu din ordinul Procurorului Militar Magistrat C. Chifu pe 18 iulie 1938: „În virtutea art. 290, 161 și 162 C.P., mandăm și ordonăm prin aceasta tuturor portăreilor și agenților puterii publice, militare și civile a depune la închisoarea Princip. Civilă Brașov pe numitul Anghel Papacioc, în etate de 24 ani, de profesie Controlor Fab. Malaxa, domiciliat în comuna Zărnești, jud. Brașov, bănuit pentru fapt de... Delict la Legea Apărării Ordinei în Stat prev. și pen. de art. 23 al. 2 din aceeași lege. Reținerea provizorie începe astăzi 15 iulie 1938, ora 18 și durează până în ziua de 20 iulie 1938, ora 18, având nevoie să se emită mandat de arestare de către Domnul Judecător de instrucție militar. Invităm pe toți depozitarii puterii publice, militare și civile cărora li se vor arăta acest mandat a da mână de ajutor pentru executarea lui“ (A.C.N.S.A.S., Fond Penal Bv 6896, f. 5).

Drept pentru care am dresat prezentul proces-verbal care împreună cu lucrurile confiscate se înaintează locului în drept pt. cele legale.

[ss] Șeful postului/
Plut. Axente Gh.

[Martori:] [ss] Nicole Dumitru

[ss] Baiu Ion

[ss] Băncilă Niculae

A.C.N.S.A.S., Fond Penal Bv, Dosar 6896, f. 3.

2. 5 ianuarie 1939. Referat cu propunere de clasare a acțiunii penale în dreptate împotriva lui Anghel Papacioc și a lui Nicolae Sperchez, aprobat pe 8 august 1939.

Dosar Nr. 2971/1938
Nr. 440/8.01.1939

5 ian. 1939

COMANDANTUL CORPULUI 5 ARMATĂ
GENERAL DIV.⁴¹

Referat Nr. 1 din ian. 1939

În ziua de 13 iulie 1938, făcându-se o percheziție domiciliară locuitorilor Sperchez Nicolae și Anghel Papacioc, s-a găsit oarecare material vechi de propagandă politică legionară, din timpul când activitatea politică era îngăduită, iar partidul „Totul pentru Țară“, ai cărui partizani sunt cunoscuți sub numele de „legionari“, avea ființă legală⁴².

ÎN DREPT: Având în vedere că faptul mai sus arătat constituie infracțiunea prevăzută de Ordonanța Nr. 17 a Corp. 5 Armată, emisă la data de 16 noiembrie 1938, cu condițiunea ca materialul vechi legionar să se fi găsit la cel în cauză după termenul de 10 zile de la afișarea ordonanței, acordat pentru depunerea materialului.

Având în vedere că materialul legionar mai sus arătat s-a găsit anterior emiterii ordonanței, împrejurare din care rezultă că faptul de mai sus nu constituie nici infracțiunea penală de către acea ordonanță și nici vreo altă infracțiune.

41. Deasupra este adăugat următorul text scris cu cerneală: „Aprob clăsarea. Se va confisca și distruge materialul [ss] (indescifrabil).“

42. Partidul „Totul pentru Țară“ a fost scos în afara legii printr-o ordonanță de guvern în 13 noiembrie 1938.

CONCLUZIUNI: Pentru aceste motive, opiniiem CLASAREA PENALĂ A AFACERII și, în baza art. 80 C.P., confiscarea și distrugerea materialului găsit.

Procuror Militar Maior Magistrat [ss] C. Chifu

A.C.N.S.A.S., *Fond Penal Bv, Dosar nr. 6896, f. 7.*

3. 12 decembrie 1938. Ordin de arestare a fraților Radu și Anghel Papacioc semnat de generalul Bengliu.

Copie.

Serv. jandarm.

12.XII.1938

Vor fi arestați ambii frați, cercetați și duși la domiciliul obligatoriu Miercurea-Ciuc⁴³, unde vor fi aspru supravegheați și tratați.

Se va raporta D-lui Ministru de Interne⁴⁴.

General [ss] Bengliu

Penitenciarul Principal Galați

No. 3 din 8 Decembrie 1938

---

43. Frații Anghel și Radu Papacioc au fost arestați pe 16 decembrie 1938. Anghel Papacioc a fost eliberat din lagărul de la Miercurea-Ciuc pe 18 aprilie 1940 (A.C.N.S.A.S., Fond Penal, Dosar nr. 5690, f. 8). Radu Papacioc, eliberat anterior, pe 25 ianuarie 1939, a fost ucis pe 21/22 septembrie 1939, conform Ordinului nr. 28098/22.09.1939 dat de generalul Bengliu: „La ordinul guvernului până mâine dimineață câte trei legionari de pe teritoriul legiunii vor fi executați și lăsați 24 de ore expuși vederii publicului sub santinelă. Acei trei de fiecare județ vor fi aleși dintre cei mai compromiși și mai periculoși...” (A.C.N.S.A.S., Fond Penal 40660, vol. 2, f. 89). O comisie rogatorie instituită după instaurarea statului național legionar și însărcinată în octombrie 1940 cu cercetarea acestor fapte a stabilit vinovăția persoanelor implicate (A.C.N.S.A.S., Fond Penal, Dosar nr. 40660, vol. 2, ff. 1–2, 19–20), Anghel Papacioc, cunoscându-i pe vinovați, a luat parte la reînhumarea fratelui său, ce a avut loc în cimitirul din Râșnov pe 19 octombrie 1940 (*ibidem*, f. 48); vezi și Arhimandrit Arsenie Papacioc, *Veșnicia ascunsă într-o clipă*, ed. cit., 2004, pp. 2–21.

44. Ordinul a fost executat în 18.12.1938. Legiunea de jandarmi Brașov a raportat Inspectoratului General al Jandarmeriei, sub semnătura colonelului Brădescu: „Raportăm că individul Anghel Papacioc a fost trimis lagărului Miercurea-Ciuc, iar Radu Papacioc internat în spitalul Mârzescu” (A.C.N.S.A.S., Fond Penal, Dosar nr. 000202, vol. 6, f. 38).

Confidențial
 Domnule Inspector General

Anexat avem onoarea de a vă înainta cererea deținutului legionar Nicolae Grigorescu cu rugămintea să binevoiți a dispune.

Administrator [ss] Indescifrabil
 Conform cu originalul
 Șeful Secției II Sig. Stat
 Maior [ss] F. Stoinescu

A.C.N.S.A.S., Fond Penal, Dosar nr. 000202, vol. 6, ff. 52 și 35.

4. 9 ianuarie 1939. Referat cu privire la stadiul cercetărilor în cazul denunțului preotului Nicolae Grigorescu privind cazul fraților Papacioc, întocmit de șeful Serviciului Jandarmeriei, lt.-col. Ștefan Gherovici.

REFERAT

Din 9 ianuarie 1939

La cele reclamate de uzinele „Malaxa“, prin anexata adresă am onoarea a vă raporta următoarele:

Penitenciarul Galați, cu Adresa nr. 3 din 8 decembrie 1938, înaintează Inspectoratului General al Jandarmeriei cererea preotului Nicolae Grigorescu, prin care acesta arată că cu ocazia arestării sale, aflându-se într-un grup de legionari deținuți la Brașov, a auzit de la aceștia cele ce urmează:

„Lucrătorul Papacioc de la fabrica de armament Astra sau Tohanul Vechi – Brașov, arestat și pus în libertate, spunea grupului de legionari că cu ocazia vizitei M.S. Regelui în vara anului 1938 la acele uzine, aflându-se în apropierea M.S. Regelui, se gândea să săvârșească un atentat contra M.S., dar că nu l-a pus în aplicare neavând ordin.

Acest individ are un frate, tot la una din cele două fabrici, fiind și el arestat, și apoi amândoi au fost puși în libertate.”⁴⁵

Pe adresa de mai sus, domnul general inspector general a pus următorul ordin rezolutiv:

---

45. Denunțul trimis în 8 decembrie 1938 continua: „Nu știu precis la care fabrică din cele două menționate mai sus lucrează, fiindcă n-am făcut cunoștință cu el, ci numai l-am auzit discutând, iar peste câteva zile a plecat din închisoare. Individul mai are un frate tot la una din cele două fabrici, fiind și el arestat și pus în libertate. Știu atât, că acel cu discuția a fost arestat și pus în libertate în urma fratelui său cu câteva zile“ (A.C.N.S.A.S., Fond Penal, Dosar nr. 000202, vol. 6, f. 50).

„Vor fi arestați ambii frați, cercetați și duși la domiciliul obligator Miercurea-Ciuc, unde vor fi aspru supravegheați și tratați.”⁴⁶

Ca urmare a acestui ordin, Legiunea Jandarmi Brașov raportează cu nr. 599 telefonic din 18 decembrie 1938 că a trimis la Miercurea-Ciuc pe Anghel Papacioc, iar pe fratele său Radu Papacioc⁴⁷ l-a internat în spitalul „Mârzescu”⁴⁸.

În aceeași zi se primește de la Ministerul de Interne o notă informativă, prin care se arată că Anghel Papacioc, Ioan Papacioc și Vasile Turcu, angajați la fabrica de muniții Tohani a D-lui Malaxa, au scris acasă că noaptea, după ce termină lucrul, se adună în pădurea de lângă fabrică și că probabil ei furnizează munițiunile și materialul ce s-a găsit la legionari.

Domnul Ministru de Interne prin ordin rezolutiv pe această notă dispune: „A se face verificări”.

În acest sens s-a dat ordin Legiunei Jandarmi Brașov cu nr. 253.179 din 21 decembrie la care până în prezent nu s-a primit încă rezultatul verificărilor făcute.

Am revenit cu ordinul nr. 1705 din 8 ianuarie 1939 telefonic cerând rezultatul cu prima poștă.

În concluzie:

Frații Anghel și Radu Papacioc au fost identificați ca înfocați legionari, capabili de acte de teroare chiar față de M.S. Regele, după cum au mărturisit într-un cerc de legionari.

Anghel Papacioc e internat la Miercurea-Ciuc, iar fratele său Radu se află la spitalul „Mârzescu” din Brașov sub sigură pază.

46. În cerneală, scrisă de mână, deasupra textului din paragrafele reproduse până în acest loc, este o notă semnată de generalul Bengliu: „10/I/1939/S2 – Se va chema imediat la telefon comandantul leg. Brașov și întrebare dacă a făcut astfel de afirmații. Se va cere să se trimită imediat completarea datelor pozitive sau negative spre a putea hotărî.”

47. Internarea lui Radu Papacioc în spital la Brașov este justificată astfel: „Întrucât individul Radu Papacioc prezintă mai multe răni la cap, pe față și mâini, care au fost cauzate de o explozie în atelierul de munițiuni «Malaxa» în ziua de 15 decembrie 1938 și transportul său periclitându-i sănătatea a fost internat în Spitalul Militar «Regina Maria» din Brașov, trimis cu raportul Legiunii nr. 502 din 18 decembrie 1938” (A.C.N.S.A.S., Fond Penal, Dosar nr. 000202, vol. 6, f. 60).

48. În dreptul paragrafului este adăugată o notă marginală semnată indescifrabil: „10.01.1939. S-a vorbit la telefon cu Dl lt.-col. Bădescu, comunicându-i ordinul în rezoluție al D-lui general și cerându-i un raport scris până mâine dimineață.”

Măsurile luate contra lor sunt justificate prin activitatea lor periculoasă Siguranței Statului⁴⁹.

Suntem de părere a se aștepta rezultatul Ordinului nr. 253.179/1938 dat Legiunii Brașov pentru verificarea ultimei informațiuni, după care vom face propuneri definitive.

Șeful Serviciului Jandarmeriei

Lt.-col. Ștefan Gherovici

Șeful Secției II-a Sig. Stat.

Maior Florian Stoenescu

A.C.N.S.A.S., Fond Penal, Dosar nr. 000202, vol. 6, f. 57.

5. 1 decembrie 1939. Proces-verbal întocmit în urma verificării de către Legiunea de Jandarmi Brașov a denunțului făcut de preotul Grigorescu, deținut la Penitenciarul Galați.

PROCES-VERBAL

Azi douăsprezece ianuarie anul una mie nouă sute treizeci și nouă.

Noi, căpitan Ilie Chirculescu din Legiunea jandarmi Brașov, ca urmare la procesul-verbal dresat de noi în ziua de 17 decembrie referitor la faptul că preotul N. Grigorescu a reclamat Ministerului de Interne că a auzit pe individul Radu Papacioc și Anghel Papacioc, lucrători la fabrica de munițiuni „Malaxa“ din Tohanul Vechi, județul Brașov, pe timpul cât erau deținuți în Penitenciarul Brașov, amenințând cu posibilitatea de atentat la viața Regelui.

Am procedat la verificarea celor declarate de preotul N. Grigorescu, iar rezultatul este următorul:

a. Preotul Grigorescu, în prezent aflat la penitenciarul Galați pt. executarea pedepsei de un an închisoare, arată că, pe timpul cât se afla la penitenciarul Brașov, a auzit că Radu Papacioc ar fi declarat că acesta ar fi putut ușor atenta la viața M.S. Regelui Carol al II-lea, când acesta a vizitat fabrica „Malaxa“ unde lucrează Papacioc.

b. Pe baza Adresei nr. 289/1939 a Penitenciarului Brașov rezultă că: Radu Papacioc a fost deținut în acest penitenciar de la data de 21 aprilie

---

49. Internarea fraților Anghel și Radu Papacioc în lagărul de la Miercurea-Ciuc făcea parte dintr-un program de măsuri luat de guvernul carlist împotriva Mișcării Legionare. Armand Călinescu, ministru de interne, a ordonat asasinarea în noaptea de 29/30 noiembrie 1938 a lui Corneliu Zelea Codreanu, a „nicadorilor“ și „decemvirilor“, legionarii răzbunându-i pe aceștia prinuciderea ministrului de interne la 21 septembrie 1939. Represaliile n-au întârziat: în zilele următoare au fost omorâți 252 de fruntași ai Mișcării Legionare, printre care și Radu Papacioc.

și eliberat la data de 18 mai 1938 fără condamnare, iar preotul N. Grigorescu a fost deținut de la data de 23 iunie la 23 septembrie 1938.

De îndată ce preotul N. Grigorescu nu a fost în același timp în penitenciar cu Radu Papacioc rezultă că declarația sa este neîntețmeiată, căci nu-l putea auzi vorbind pe Radu Papacioc.

c. Pe de altă parte, din Adresa nr. 234/939 trimisă de fabrica de munițiuni „Malaxa“ ce anexăm în original / vezi fila nr. 5 / rezultă că:

a) Lucrătorul Radu Papacioc, în ziua de 2 iulie 1938, când M.S. Regele Carol al II-lea a vizitat fabrica „Malaxa“, nu era prezent în fabrică, ci era trimis în interes de serviciu la București.

b) Anghel Papacioc a fost ținut în penitenciarul Brașov de la data de 15 iulie – 18 iulie 1938, când a fost pus în libertate fără a fi condamnat.

În acest timp într-adevăr se afla în penitenciar și preotul N. Grigorescu, iar din penultimul alineat din declarația preotului rezultă că acesta ar fi spus că putea ușor atenta la viața Regelui, deoarece în fabrică se afla chiar în fața M.S. Regelui.

Din adresa fabricii „Malaxa“ nr. 234/1939 anexată la prezentul proces-verbal rezultă că M.S. Regele nu a vizitat atelierul unde lucra Anghel Papacioc.

Din expunerea de mai sus rezultă că preotul Grigorescu arată a fi auzit cele indicate pe Anghel Papacioc și nu învinuiește cu nimic pe Radu Papacioc, deci acestuia nu i se impută nimic și din cauza lipsei de precizare a numelui complet s-a dispus trimiterea ambilor frați în lagărul de la Miercurea-Ciuc.

Din Adresa nr. 6/939 a Tribunalului Militar ce anexăm în original rezultă că atât Radu Papacioc, cât și Anghel Papacioc nu au suferit condamnări prin sentințe.

Arătând cele de mai sus, încheiem prezentul proces-verbal spre a se hotărî în consecință⁵⁰.

Șeful Biuroului Administrativ
Legiunea jandar. Brașov
Căpitan [ss] I. Chirculescu

A.C.N.S.A.S., Fond Penal 000202, vol. 6, f. 45.

---

50. Într-un referat întocmit pe 17 decembrie 1939, căpitanul I. Chirculescu de la Legiunea de Jandarmi Brașov propune: „Având în vedere că justiția nu a condamnat pe nici unul din acești Radu și Anghel Papacioc și că în ultimul timp nu s-au manifestat cu nimic ostil față de legile statului, propunem ca individul Radu Papacioc să fie pus în libertate, iar pentru individul Anghel Papacioc, forurile superioare vor aprecia până la ce punct poate fi crezută declarația preotului N. Grigorescu“ (A.C.N.S.A.S., Fond Penal, Dosar nr. 000202, vol. 6, f. 44); această propunere este confirmată de șeful Serviciului Jandarmeriei, lt.-col. Ștefan Gherovici, care scria într-un raport din 22 ianuarie 1939:

6. 15 ianuarie 1939. Declarație de desolidarizare de Mișcarea Legionară a lui Anghel Papacioc⁵¹.

Data în fața noastră
 maior M.E. Popa / Comand. detaș. Jand. M-Ciuc

Declarație

Subsemnatul, Papacioc Anghel, de profesie absolvent al Școalei de Arte și Meserii cu domiciliul în comuna Tohanu-Vechi, jud. Brașov, declar pe onoare și conștiință că mă desolidarizez de Mișcarea Legionară, că mă supun regimului actual și că în viitor nu voi întreprinde nici un fel de acțiune sau agitație interzisă de legile țării.

Miercurea-Ciuc, 15 ianuarie 1939

A. Papacioc

[semnătura olografă]

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 5, f. 19.

„Următor acestui denunț, D-voastră ați hotărât imediata arestare a indivizilor Radu și Anghel Papacioc, lucrători la Fabrica «Malaxa», județul Brașov, și internarea lor la Miercurea-Ciuc, unde vor fi aspru supravegheați și tratați. Făcându-se cercetări de către Legiunea de Jandarmi Brașov, aceștia precizează că numitul Radu Papacioc nu se face cu nimic vinovat, nefiind deci cel indicat. Acesta nemanifestându-se cu nimic contra legilor, Legiunea propune eliberarea sa. În ceea ce privește pe Anghel Papacioc, Legiunea de asemenea face rezerve până la ce punct se poate pune bază pe declarațiile preotului Grigorescu.“ Generalul Bengliu pune rezoluția: „Să i se dea libertate lui R. Papacioc, dar să fie avertizat că dacă va mișca numai în sens legionar, vom lua cele mai drastice măsuri contra lui și a celor care îi aparțin. Pentru celălalt, să se continue investigațiunile în mod stăruitor“ (*ibidem*, f. 34).

51. O declarație similară a semnat Anghel Papacioc și la data de 24 martie 1939 (vezi A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 5, f. 18); pe 10 ianuarie 1940, Anghel Papacioc scrie o cerere de punere în libertate: „După 13 luni de chinuită viață în spațiul acesta mărginit, îmi verific azi, diagra-ma tuturor modulărilor sufletului meu naiv și nestabil, caracteristic tinereții. Acestea sunt cauzele cărora le datorez rătăcirea mea pe care azi, când experiența m-a învățat să judec lucrurile în adevărata lor lumină, nu o pot șterge decât cu regretele sufletului meu pocăit. Astăzi, bolnav de inimă și de plămâni, cu gândul la nefericitele bătrâneți ale mamei mele, vă rog respectuos, D-le Ministru, să dispuneți punerea mea în libertate...“ (A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 211015, vol. 2, f. 53); Legiunea de Jandarmi Brașov nu este de acord cu punerea în libertate a lui Anghel Papacioc: „Numitul a fost unul dintre cei mai înfocați legionari propagandiști din județul Brașov până la dizolvarea partidelor politice. Chiar după dizolvarea partidelor politice a continuat să activeze pentru legionarism și numai internarea sa cu domiciliu obligatoriu a putut pune capăt acestei activități nefaste. Avem informații că întreg neamul lui au fost [*sic!*] legionari...“ (*ibidem*, f. 51); în foaia personală individuală întocmită lui Anghel Papacioc, Legiunea de Jandarmi Brașov îl consideră „capabil de comiterea unor acte teroriste“ (*ibidem*, f. 49).

7. 27 februarie 1941. Referat de trimitere în judecată în stare de arest pentru participarea la rebeliunea legionară.

PARCHETUL TRIBUNALULUI MILITAR
AL GARNIZOANEI BRAȘOV

REFERAT DE TRIMITERE DIRECT⁵²

Nr. 14 din 27.02.1941

Noi, locotenent Pelia Nicolae, Procuror Militar pe lângă Tribunalul Militar al Garnizoanei Brașov,

Văzând actele și procesele-verbale încheiate privitoare pe numiții:

PAPACIOC ANGHEL, PAPACIOC IOAN, POALELUNGI CONSTANTIN, STROESCU TEODOR, SAVU DUMITRU MARIN, TEODORESCU MIHAIL, MĂLUȘELU NICOLAE, DOGEANU NICOLAE, COVILTIR IOAN, SPERCHEZ ȘTEFAN, OANALEONIDA, STOICĂNEA FLORIN, BOGHEA ANTIM, DAN ANDREI, MĂLĂESCU GHEORGHE, PETRIC SIMION, GRUNCA VASILE, SPIREA GHEORGHE, OLTEANU IOAN, TAUBER NICOLAE, CREȚU CONSTANTIN, LOVIȘTEANU GHEORGHE, DRĂGĂNEL IOAN, PEDA NICOLAE, LEFCĂDUȘ DUMITRU, INGINER URMĂ LIVIU, INGINER VIȘA IOAN, RAMBU GHEORGHE, DUMITRU R. DUMITRU, PETRAN GHEORGHE, BANGA GHEORGHE, TELEANU NICOLAE, GRANGUR CONSTANTIN, VÂNTOIU BUCUR, VLAD IOAN, SCUTARU CONSTANTIN, INGINER POP IULIU, INGINER ȘUTEU TRAIAN, DAN NICOLAE, NISCOL NICOLAE, BOGHEA VLADIMIR, MOROIANU ALEXANDRU, LATINC CORNEL, MOARCĂȘ ALEXANDRU, CIURESCU MARIN, BĂLAȘCĂU GHEORGHE, TĂTULEA VALERIU, PEDA DUMITRU, DERDECEA NICOLAE, PISEL ILIE, RADU COSTACHE, VÂLCEANU ALEXANDRU, MUNTEANU VIRGIL, MIULESCU VASILE, DURDUM GHEORGHE, MAILAT GHEORGHE, ILIESCU IOAN, NAGHI ALEXANDRU,

constatăm următoarele:

ÎN FAPT:

În ziua de 21 ianuarie 1941, Papacioc Ioan, maistru la Fabrica „Malaxa“ Tohani, Brașov, cere d-lui Lt.-col. Șerbu, director general, să permită lucrătorilor părăsirea lucrului, pentru o pretinsă întrunire la Zărnești. În acest timp, Poalelungi Constantin scoate vreo

---

52. Deasupra este adăugat următorul text scris cu cerneală: „Se trimit direct în judecată în stare de arest: Papacioc A., Papacioc I., Poalelungi C., Teodorescu M., Mălușelu N., Coviltir I., Oană Leonida, Gruncă V., Spirea Gh., Olteanu I., Tauber N., Lovișteanu Gh., Drăgănel Ion, Lefcăduș D-tru, Ing. Urmă Liviu, Ing. Vișa I., Nicol N., Boghea Vladimir./ Comand. garnizoanei Brașov [ss] Colonel.“

150 de lucrători din fabrică și împreună cu câțiva funcționari pleacă la Zărnești.

La ora 12.20 un grup de 18 legionari înarmați cu revolvere și puști, conduși de Papacioc Anghel, primarul com. Zărnești, împreună fiind și Vântoiu Bucur, Mălușelu Nicolae, Preda Dumitru, Derdecea Nicolae, Tatulea Valeriu, ocupă secția de jandarmi Zărnești, cu gândul să pună mâna pe mitraliere, tot astfel procedându-se în același timp de un alt grup de 30 legionari, de asemenea înarmați, conduși de Teodorescu Mihai, împreună fiind Boghea Antim, Pisel Ilie, Radu Costache, Miulescu Vasile, Durdum Gheorghe, Mailat Gheorghe. La început vor să instaleze mitralierele pe loc, spre rezistență aparentă împotriva comunismului, dar la ora 23 Papacioc Anghel primind ordin să trimită mitralierele la Brașov, își însușește inginerul Urmă atribuția de a ridica patru camioane din Fabrica „Malaxa“, ceea ce reușește, având și concursul lui Papacioc Ioan, Stroescu Teodor, Dogeanu Nicolae, Coviltir Ioan, fapt izbutit pentru că dl director general plecase în interes de serviciu la București, la ora 12, iar locțiitorul său, ing. Tătulea Dionisie, nu este întrebat. Camioanele transportă patru mitraliere de la Secția de Jand. Zărnești și 12 ridicate în două transporturi de Teodor Mihai de la postul de jand. Tohani, luându-se și 48 de lăzi de cartușe, Secția Jand. Zărnești și postul jand. Tohani rămânând ocupate în permanență de legionari înarmați, care observau pe jandarmi.

Papacioc Ioan mai comite între timp sechestrarea portarului Boscenco Grigore, pe care îl închide într-un subsol la fabrică, dându-l în paza ucenicului Savu Dumitru. Arestat, Boscenco este dus la Zărnești, unde Papacioc Anghel dispune eliberarea sa. Papacioc încredințează paza porții fabricii lui Stroescu Teodor, înarmându-l cu un revolver, rolul lui Stroescu Teodor fiind de control peste fabrică, unde Papacioc Ioan și ing. Urmă Liviu plănuiseră să schimbe direcțiunea și să-și asume posturi de directori. Se mai ridică 12 lăzi de cartușe la ora 23.30 de către Sperchez Ștefan. Papacioc Ioan oprește și autobuzul Fabricii „Malaxa“ cu șoferul Manolescu Ioan, pe timpul acelei nopți. Își însușește cu forța automobilul notarului public Gârbacea Ioan din Zărnești, pe care îl ridică cu forța Mălușel Nicolae, Stoicănea Florin, student, ajutați de 5–6 legionari înarmați, automobil lăsat distrus pe stradă în Brașov de către Dan Nicolae, șofer improvizat.

Papacioc Anghel și Papacioc Ioan sechestrează și pe Ionescu Roșianu Alexandru, șef de atelier, Costea Iuliu, subinginer, Banu Ioan, șef de atelier, Ceauca Ioan, maistru-șef, toți din Fabrica „Malaxa“, ordinul lor fiind executat în cursul aceleiași nopți 21-22 ianuarie de către Mălușelu Nicolae, Dan Andrei, Mălăescu Gheorghe, Petric

Simion, Stoicănea Florin. Sechestrații erau sortiți să fie suprimați, se pare, de Naghi Alexandru, complicitate nedovedită.

Sosind la Brașov cele 16 mitraliere și lucrătorii de la „Malaxa“, cum și funcționarii rebeli, și ing. Urmă, și ing. Vișa, sunt puși la mitraliere în fața Prefecturii, la Poștă și în parc: Apostoiu Gheorghe, Gruncă Vasile, Spirea Gheorghe, Olteanu Ioan, Tauber Nicolae, Crețu Constantin, Lovișteanu Gheorghe, Drăgănel Ioana, cum au fost indicați de Urmă, Coviltir și Teodorescu M .

Participă la dezarmarea ofițerilor și a trupei în zilele de 22 și 23 ianuarie: Oana Leonida, Nișcol Nicolae, Lefcăduș Dumitru, Papacioc Ioan, Preda Ioan, fapt întâmplat în fața Prefecturii.

Ing. Urmă și ing. Vișa ocupă Uzina Electrică Brașov, unde duc o mitralieră și cartușe, fiind întrebuințați și alții din Fabrica „Malaxa“, apoi mai sunt trimise două mitraliere și cartușe la Bod cu un grup de 10 legionari, tot de la Malaxa, iar o mitralieră este așezată la închisoarea civilă și altele, la Palatul Justiției, pentru aceste trei fapte fiind dosare separate.

Mai comit infracțiuni Stoicănea Florin având asupra sa două revolve împrumutate de la Georgescu Florea, care le avea spre reparație la fabrică. Înarmați cu puști sau revolve, la Brașov au fost afară de cei arătați: Papacioc Ioan, Oana Leonida, Petran Gheorghe.

Ocupanți la Prefectură, fără altă activitate, mai sunt Ciurescu Marin, Moarcăș Alexandru, Latinc Cornel, Moroianu Alexandru, găsindu-se reținuți acolo.

Mai comit infracțiuni în aceleași zile: Iliescu Ioan, care în ziua de 23 ianuarie 1941 aduce laude rebelilor și dezarmărilor, Scutaru Constantin, care ia parte la ocuparea postului de jand. Tohani și mai amenință pe Cotiman și Vrânceanu de la Fabrica „Malaxa“, tot astfel pe Steriade. A mai amenințat pe Boghea Antim, pe directorul general Șerbu.

Bălășcău Gheorghe numește pe Târātu Ioan peste Fabrica de Hârtie Zărnești, ca supraveghetor, iar el participă la ocuparea Secției Jand. Zărnești și la rebeliune în Brașov.

La 23 ianuarie 1941, ing. Urmă, ing. Vișa, ing. Șuteu Traian, ing. Pop Iuliu, Coviltir Ioan, amenință cu împușcarea pe Dobrin Vasile, șeful Biroului mobilizării [al] Fabricii „Malaxa“, cerând acte secrete și făcând percheziție la Biroul mobilizării ce-l ocupă pentru aceasta forțat timp de două ore.

ÎN DREPT:

Faptele comise intră în prevederile art. 210 cod penal, pentru toți infractorii, afară de Iliescu Ioan, pentru care se califică art. 328 cod penal. Pentru ing. Urmă Liviu, ing. Vișa Ioan, Coviltir Ioan se

încadrează și la art. 496 cod penal, deci aplicându-se și art. 101 cod penal, iar pentru ing. Șuteu Traian și ing. Iuliu Pop se încadrează numai la art. 496 cod penal. Complicii la răzvrătire se sancționează ca autori principali, art. 230 al. 2 cod penal. Competența revine instanțelor militare conform ID 856/1938.

Nu sunt indicii suficiente de culpabilitate în ceea ce privește pe Râmbu Constantin, Grangur Constantin, Petric Simion, Naghi Alexandru, Ciurescu Marin, Moarcăș N., Latinc Cornel, Moroianu Alexandru, Tătulea Valeriu.

CONCLUZIUNI:

Conform art.177 pct. 5 Cod just. milit.

Suntem de părere a se ordona trimiterea sus-numiților la judecata Tribunalului Militar al Garnizoanei Brașov, întrucât instrucția judiciară nu mai este necesară.

Urmează a se judeca în stare de arestare: Papacioc Anghel, Papacioc Ioan, Poalelungi Constantin, Teodorescu Mihail, Mălușelu Nicolae, Coviltir Ioan, Oană Leonida, Gruncă Vasile, Spirea Gheorghe, Olteanu Ioan, Tauber Nicolae, Lovișteanu Gheorghe, Drăgănel Ion, Lefcăduș D-tru, ing. Urmă Liviu, ing. Vișa Ioan, Nicol N., Boghea Vladimir, Niscol Nicolae.

La judecată urmează a se chema:

ÎNVINUȚII

MARTORII: Dobrin Vasile, Tătulea Dionisie, Tătulea Valeriu, jand. plut. Savin Petru, serg.-maj. Țentea Vasile, plut. Ciocan Gheorghe, Găgiu Vasile, Ionescu Roșianu Alexandru, Popa Ioan, Cornea Gheorghe, Trebea Nicolae, Bucur Pavel, Târâtu Ioan, Steriade Florin, Nichifor Victor, Dumitrescu Constantin.

PROCUROR MILITAR

[ss] Cpt. Pelin

A.C.N.S.A.S., Fond Penal, Dosar nr. 40660, vol. 1, ff. 222–223.

8. 8 martie 1941. Ordin telefonic de arestare a lui Anghel Papacioc pentru participare activă la rebeliunea legionară.

Nr. 4860/08.03.1941
Inspectoratul Reg. de Poliție
București

telefon 10990

La cererea dlui maior magistrat dr. Ioan Filipescu, rugăm să binevoși a dispune să se urmărească, prinde și înainta acestei chesturi pe numitul Anghel Papacioc, fost primar al comunei Zărnești, jud. Brașov, născut la 15 august 1914 în comuna Misleanu, jud. Ialomița, fiul lui Vasile și Stanca din acea comună.

Rugăm binevoși a dispune ca numitul să fie urmărit și prin organele jandarmeriei⁵³.

Chester [ss] Ciurea⁵⁴

Primește d. comisar de serviciu Stan

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 258106, f. 4.

9. 15 mai 1941. Proces-verbal de interogatoriu luat lui Anghel Papacioc în cadrul procesului intentat ca urmare a participării la rebeliunea legionară.

REGATUL ROMÂNIEI
TRIBUNALUL MILITAR
AL ¹Garnizoanei Brașov

V. – Jurisdicțiunea de judecată
Formular nr. 5: Proces-verbal,
interogator învinuit
(Art. 287 și 291 C.J.M.)

PROCES-VERBAL

Interogatoriul învinuitului²⁾ Papacioc Anghel⁵⁵

Astăzi, anul 1941, luna Mai, ziua 15

Noi²⁾, Col. Mag. Popovici Pantelimon, Președintele Tribunalului Militar al¹⁾ Garnizoanei Brașov

---

53. Anghel Papacioc s-a predat de bunăvoie pe 12 martie 1941 (A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 258106, ff. 4–6.

54. Notă marginală: „Se revocă urmărirea, prezentându-se de bunăvoie.“

55. Acest proces-verbal a fost întocmit pe un formular cu mai multe rubrici având indicații în subsol, care au fost păstrate și plasate la sfârșitul documentului. Anghel Papacioc, prin sentința nr. 41/1941 pronunțată cu unanimitate de voturi în ziua de 5 aprilie 1941, „considerat conducător și instigator al rebeliunii (a fost condamnat) la 6 ani închisoare și 2 ani interdicție corecțională a drepturilor, prev. de art. 38 pct. 2 C.P.“, aceasta fiind pedeapsa maximă prevăzută de lege pentru delictul de rebeliune. De asemenea, Tribunalul Militar

Procedând conform art. 287 și 291 C.J.M., în ședință publică, la interogatoriul învinuitului al cărui proces se judecă azi, ne-a răspuns că:

Se numește²⁾ Papacioc Anghel din³⁾..., de 27 de ani, născut în comuna Mislea[nu] județul Ialomița, de profesiune desenator, cu reședința⁴⁾ în Zărnești, condamnat⁵⁾ da. Președintele punându-i apoi în vedere dovezile faptului ce i se aduc în sarcină și cerându-i să spună ceea ce crede util apărării sale, a dat răspunsurile reproduse în rezumat de greșier, după cum urmează⁶⁾:

Eu n-am avut nici un fel de contact cu fabrica „Malaxa“. Eu în timpul rebeliunii am fost primar la Zărnești.

Nu recunosc faptele ce mi se impută.

Eu în ziua de 21 ian. 1941, mă aflam la Zărnești, unde am stat până la 7 seara, de unde am plecat cu legionarii la Brașov, întrucât primisem ordin de la dl Prefect Trifan ca să facem o „manifestație“ de simpatie pentru dl general Antonescu și Horia Sima. În calitate de primar și șef al plasei Zărnești, am dat ordin ca să se adune oamenii pe centre. La ora 7 seara am primit ordin prin telefon ca să vin la Brașov cu un grup de legionari în ajutor întrucât prefectul este arestat.

Eu cu un grup de legionari am plecat la Brașov cu trei mașini ale Fabricii „Malaxa“ pe care le-am luat în acest scop din fabrică.

De la Zărnești eu am plecat cu 30 de legionari până la Tohan, unde, luând contact cu șeful Garnizoanei Tohan, Teodorescu Mihai, care mi-a spus că a ocupat cu legionari primăria, telefoanele etc., pentru a le apăra în vederea unui eventual atac al comuniștilor.

De aici Teodorescu împreună cu vreo 40 (patruzeci) de legionari s-au încolonat și cu nu știu câte mitraliere am plecat spre Brașov.

Eu de la Zărnești am luat trei mitraliere pe care mi le-a dat șeful de post.

Militar Brașov „pe Anghel Papacioc împreună cu alte 14 persoane le declară neculpabile și le achită de orice penalitate pentru deținere ilegală de arme. Toate persoanele condamnate sunt obligate de către Tribunal și la plata sumei de 500 lei fiecare pentru cheltuieli de judecată, și la confiscarea armelor și muniției. De asemenea impută câte 15 zile în osânda aplicată susnumiților din detenția preventivă a fiecăruia“ (A.C.N.S.A.S., Fond Penal, Dosar nr. 000202, vol. 2, ff. 10–40; Fond Informativ, Dosar nr. 211015, f. 191); pe 15 mai 1941, Tribunalul Militar al Garnizoanei Brașov, deliberând asupra „culpabilității și aplicațiunii pedepsei“ în cauza privitoare pe Anghel Papacioc, prin Sentința nr. 111/15 mai 1941 a hotărât: „Cu unanimitate de voturi, făcând aplicațiunea art. 322 C.J.M. în ce privește pe acuzații Anghel Papacioc și Spirea Gheorghe, învinuiți pentru crima de răzvrătire prev. și pen. de art. 210 c.p. constată stingerea acțiunii penale fiind autoritate de lucru judecat, sentința nr. 41/5.04.1941 a Tribunalului Militar Brașov“ (A.C.N.S.A.S., Fond Penal, Dosar nr. 40660, vol. 1, f. 608).

La Braşov, când am sosit, am fost opriţi în dosul Poştei de către 7-8 legionari, printre care era şi un sublocot. Aceasta s-a produs pe la orele 9 seara.

Eu am întrebat unde se afla dl Marian şi mi s-a spus că este la Prefectură. Am voit să mă duc să iau contact cu domnia sa, însă nu am putut să pătrund acolo, întrucât eram necunoscut.

Când m-am înapoiat la camioanele cu legionarii cu care venisem, nu i-am mai găsit, întrucât fuseseră împărţiţi pe la diferite instituţii prin Braşov. A doua zi însă am vorbit la Prefectură cu dl Marian şi am fost reţinut la Prefectură unde am stat tot timpul. Eu nu ştiu cine a tras focuri la Prefectură. În timpul cât am stat la Prefectură am avut ordin să circule pe stradă pentru menţinerea ordinii, adică toţi legionarii să circule şi să se împrăştie.

În ziua de 23 ianuarie 1941, eu am dispus ca legionarii să părăsească Poşta şi, cu autorizaţia scoasă de la Comandamentul Corpului de Armată, am dus legionarii din Zărneşti acasă⁵⁶.

Preşedinte

Col. Mag. [ss]

Inculpat

[ss] Anghel Papacioc

Grefier

[ss] Plut. Adjutant Oprişan

- 1) Corpului ... de Armată; Diviziei ...
- 2) Gradul, numele şi prenumele
- 3) Unitatea şi contingentul
- 4) Locuinţa; comuna şi judeţul pentru cei din comunele rurale; în plus, strada şi nr. pentru cei din municipii şi comune urbane
- 5) „Nu a fost“ sau „A fost“ (se va arăta: pedeapsa, instanţa şi faptul)
- 6) Se scrie în rezumat declaraţia făcută în faţa instanţei.

A.C.N.S.A.S., Fond Penal, Dosar nr. 040660, vol. 1, f. 683.

---

56. Declaraţia făcută de Anghel Papacioc în timpul interogatoriului este confirmată de informaţiile consemnate de grefier în procesul-verbal al procesului desfăşurat la Braşov în zilele de 2-5 aprilie 1941: „Papacioc Anghel, primar legionar al comunei Zărneşti, primind ordinul telefonic al conducătorilor legionari de la Prefectură, a transportat la Braşov cu camioneta legionarii din acea comună şi armamentul consistând din 12 mitraliere, cum şi muniţiuni consistând din 40-50 000 de cartuşe ridicate de la Postul de jandarmi Tohanul Vechi şi Zărneşti prin inducerea în eroare a şefilor de post respectivi; că a predat în dosul localului Poştei unui Slt. legionar identificat, atât pe legionari, cât şi armamentul şi muniţiile aduse, iar acesta i-a reparatizat şi a ocupat localurile diferitelor instituţiuni publice. Acelaşi inculpat a purtat un revolver şi în ziua de 22 ianuarie a.c. s-a dus la Prefectură, unde a luat contact cu acuzatul Marian Trifan şi apoi la Palatul Telefoanelor,

10. 10 septembrie 1941. Parchetul Tribunalului Braşov cere Regimentului 40 Infanterie arestarea lui Anghel Papacioc (eliberat pe 7 august 1941 pe baza Legii nr. 2054/16 iulie 1941 privind suspendarea executării pedepselor în cazul militarilor activi sau concentraţi la data încarcerării).

Confidenţial-personal

URGENT

Ministerul Justiţiei

Parchetul Tribunalului Braşov

DOMNULE COMANDANT

Am onoarea a vă înainta alăturat mandatul de arestare nr. 4182/941 [emis] de Parchetul Curţii Marţiale Braşov⁵⁷, privitor pe Papacioc Anghel, sergent ctg. 1936, rugându-vă să binevoii a lua de urgenţă măsuri pentru executarea lui, dispunând trimiterea lui în stare de arest la Penitenciarul Braşov.

Numitul condamnat a fost pus în libertate de noi din eroare, deoarece Decretul-lege nr. 2054 publicat în *Monitorul Oficial* din 16 iulie 1941 pentru suspendarea executării pedepselor era aplicabil numai militarilor activi şi celor concentraţi la data încarcerării şi făcând parte din unităţile combatante din zona de operaţiuni.

Or, întrucât condamnatul nu a făcut dovada că la data încarcerării era militar activ sau concentrat, nu putea beneficia de suspendarea executării pedepsei⁵⁸.

Menţionăm că în ziua de 7 august 1941, când a fost eliberat din penitenciarul Braşov, condamnatul a declarat că se va prezenta la unitatea dvs. în termen de 5 zile, iar unitatea dvs. a fost anunţată de

ocupat de legionari, având deci rolul de conducător în subordine şi de agent de legătură cu şefii legionari ai judeţului, acuzaţii Marian Trifan şi Traian Trifan, până în ziua de 23 ianuarie a.c., când, dându-se ordin de evacuare a instituţiunilor publice, s-a reîntors în comuna Zărneşti cu legionarii, transportându-i tot cu maşinile cu care îi adusese în Braşov“ (A.C.N.S.A.S., Fond Penal, Dosar nr. 00202, vol. 2, ff. 31–32).

57. Mandatul de arestare nr. 4182/1941 (A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 211015, f. 447).

58. Pe 16 septembrie 1941 Parchetul Tribunalului Braşov a trimis o cerere Regimentului 40 Infanterie pentru a verifica „dacă Papacioc Anghel cu gradul de sergent ctg. 1936 a fost sau nu concentrat la data de 5 aprilie 1941 sau dacă sus-numitul conta ca militar activ la acea dată, spre a se putea verifica dacă a putut beneficia de suspendarea pedepsei potrivit Decretului-lege nr. 2054/941 din 16 iulie 1941, întrucât este probabil că s-au comis anumite erori prin punerea în libertate a unor condamnaţi“ (*ibidem*, Dosar nr. 185003, vol. 5, f. 11), iar Regimentul 40 Infanterie răspundea negativ (*ibidem*, f. 8).

penitenciarul Brașov cu telegrama nr. 7294 din 7 august 1941, însă de a cărui prezentare nu s-a comunicat până în prezent de unitate⁵⁹.

În cazul când condamnatul a fost lăsat la vatră ori nu s-a prezentat la acea unitate, vă rugăm a ne restitui de urgență mandatul de arestare spre a fi executat la domiciliu prin organele de poliție.

PRIM PROCUROR/ I. Picu

Secretar/ N. Stamate

D-SALE

DOMNULUI COMANDANT AL REGIMENTULUI 40 INFANTERIE P.S.
Biroul Mobilizării

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 5, ff. 7 și 12.

11. 30 septembrie 1941. Corespondență între Regimentul 40 Infanterie și Parchetul Tribunalului Brașov în cazul Anghel Papacioc.

CONFIDENȚIAL PERSONAL

Nr. 853 din 30 sept. 1941

P.S. Regimentul 40 Infanterie
către

Parchetul Tribunalului Brașov⁶⁰

La nr. 12118/1941;

Am onoarea a înapoia corespondența dvs. și mandatul de arestare al sergentului Papacioc Anghel, ctg. 1936, făcându-vă cunoscut că fiind eliberat din închisoare de către dvs. s-a prezentat la regiment, însă unitatea unde era încadrat la mobilizare nu era concentrată și a fost lăsat la vatră⁶¹.

---

59. Pe 27 iunie 1942, Parchetul Tribunalului Brașov trimitea către prim-procurorul Curții Marțiale Brașov o copie după această adresă expediată Regimentului 40 Infanterie cu solicitarea: „Vă rugăm să binevoiți a vă sesiza din oficiu în cazul când Regimentul de mai sus nu ar aduce cazul la cunoștința aceluși Parchet“ (*ibidem*, Dosar nr. 185003, vol. 5, f. 2).

60. Notă marginală în dreapta: „26.06.1942 Am primit mandatul de arestare nr. 4182/941 al Parchet Militar Garnizoana Brașov, privind pe cond. Papacioc Anghel [ss] [indescifrabil]“.

61. „Fiind lăsat la vatră, deoarece unitatea era în refacere, numitul a plecat în comuna Perieți, județul Ialomița, unde s-a exprimat față de mai mulți fruntași din comună că are ferma convingere într-o nouă victorie legionară după terminarea războiului. Căutat pentru a i se înmâna un nou ordin de chemare de la Regimentul 40 Infanterie, numitul a dispărut din comună, fără a fi descoperit până în prezent. Urmărirea continuă“ scrie în sinteza

La data de 24 sept. a.c. a fost chemat din nou telegrafic, însă nu s-a prezentat până în prezent⁶².

Numitul locuiește în orașul Zărnești, județul Brașov.

Comand. P.S. Regimentul 40 Infanterie [ss] Locot.-Colonel
Pavel Ionescu⁶³

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 5, f. 5.

12. 22 iunie 1942. Adresă prin care se solicită Chesturii Poliției Brașov informații despre Anghel Papacioc, reținut la Poliția din Timișoara.

Notă telefonică

Nr. 5012 din 22.06.1942, ora 20.

Chestura Poliției Timișoara
căt-re
Chestura Poliției Brașov

Comunicăm că la această chestură se află reținut legionarul Papacioc Anghel, care intenționa să treacă frontiera în Germania, prin Iugoslavia.

---

nr. 1545 din 16 octombrie 1941 a Inspectoratului general al Jandarmeriei (A.C.N.S.A.S., Fond Penal, Dosar nr. 000202, vol. 6, f. 69).

62. Ulterior, Regimentul 40 Infanterie l-a chemat pe „sergentul Papacioc Anghel, ctg. 1936, pentru concentrare în ziua de 16 octombrie 1941 și, neprezentându-se, a fost dat nesupus la concentrare“ (A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 5, f. 6).

63. În partea de jos a paginii sunt adăugate următoarele note: „I. Se vor cere relații telefonice de la Postul de jand. Zărnești dacă Papacioc Anghel a primit ordinul de concentrare și dacă s-a prezentat la unitate, sau dacă este dispărut. În cazul când este în acea comună se va cere trimiterea lui în stare de arest la Penitenciarul Brașov. II. Ni s-a răspuns de Postul de Jand. Zărnești că Papacioc Anghel nu s-a prezentat la unitatea sa (Reg. 40 Infanterie P.S.), că este urmărit și că nu se află în comuna Zărnești.“ Pe verso este notată ciorna de răspuns: „D-lui Comandant al Regimentului 40 Infanterie P.S. Biroul Mobilizării:

I. La adresa Dvs. nr. 853/1941, prin care ne-ați restituit neexecutat mandatul de arestare nr. 4182/1941 emis de Parchetul Curții Marțiale Brașov contra lui Papacioc Anghel, condamnat la 6 ani închisoare pentru rebeliune. Am onoarea a vă ruga să binevoiți a vă sesiza din oficiu în baza art. 9 al. 3 din Legea nr. 652 promulgată la 16 iulie 1941 referitor la suspendarea pedepselor și în consecință să-l dați ca nesupus deferindu-l instanțelor militare pentru a fi sancționat. Numitul fiind urmărit de noi, nu a putut fi găsit în comuna Zărnești jud. Brașov, unde a fost lăsat la vatră de Dvs., fiind plecat în loc necunoscut.

Este născut la data de 15 august 1914, în comuna Misleanu, județ Ialomița, din părinți Vasile și Stanca, ultimul domiciliu în comuna Zărnești, județ Brașov. Sub regimul legionar a fost primar al comunei Zărnești și șeful organizației legionare a jud. Brașov. A fost condamnat la 6 ani închisoare corecțională și 2 ani interdicție de către Curtea Marțială Brașov pentru participare la rebeliune, prin sentința nr. 41/941.

În august 1941 a fost eliberat din închisoarea Brașov în urma decretului-lege pentru a merge pe front. Nu a plecat pe front.

Până la data de 16 iunie 1942 a rămas în munții Brașovului. A avut mai multe întâlniri în Brașov, în Piața Sfatului, cu un anume Mircea M. Gheorghiu, care l-a determinat să plece în Germania.

Are asupra sa și acte false pe numele Aristide Ioan, între care și Buletinul nr. 2302 din 22.01.1942 eliberat de Primăria Zărnești.

Rugăm cercetați și comunicați urgent care este situația sus-numitului, dacă este urmărit. A se cerceta la Curtea Marțială Brașov și Legiunea de Jandarmi Brașov.

Rezultatul ne este necesar pe data de 23 iunie 1942, orele 16.

Chestor

[ss] Meseșan Traian

Predat,

Agentul [ss] Nicolae Ioan

Primit,

Agentul Biriș.

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 211015, vol. 2, f. 299.

13. 22 iunie 1942. Declarații ale lui Petre Svera și Anghel Papacioc, după ce au fost prinși pe când încercau să treacă clandestin frontiera iugoslavă pentru a fugi în Germania.

PROCES-VERBAL

Dresat astăzi, 22 iunie 1942

Noi, Vasilescu Octavian, comisar aj. cl. I la Biroul Poliției de Siguranță⁶⁴ în Chestura Poliției Municipiului Timișoara:

II. Adresă de urmărire: Parchete, Direcția Polițiilor și Inspectoratul Jandarmeriei.“

64. Serviciul Poliției de Siguranță trimite pe 24 iunie Chesturii Poliției Municipiului Timișoara o adresă prin care cere organizarea pazei celor reținuți: „Vă rugăm a lua măsuri ca legionarul Papacioc Anghel să fie înaintat sub sigură pază Chesturii Poliției Brașov, pentru a fi predat Parchetului

Având în vedere adresa nr. 271 din 22 iunie 1942, a delegatului Marelui Stat-Major, maior Maniu Aurel, Timișoara, cu care ne înainteză pe numiții: Anghel Papacioc și Svera Petre, ambii legionari, pentru faptul că au trecut frontiera în mod clandestin și fără acte de călătorie, din România în Iugoslavia și din Iugoslavia în România.

În baza executării delegațiunii dată nouă, am făcut să compară în fața noastră numiții:

1. Anghel Papacioc⁶⁵
2. Svera Petru,

care cercetați și interogați, ne formulează fiecare în parte următoarele declarațiuni verbale:

1. „Anghel Papacioc, sunt născut la 15 august 1914, în comuna Misleanu, din părinții Vasile (decedat în 1931) și Stanca, cetățean român, ortodox, necăsătorit, de profesiune desenator, cu serviciul militar satisfăcut în Reg. 40 Infanterie «Călugăreni», cu garnizoana în Medgidia, cu gradul de sergent, cu ultimul domiciliu în comuna Zărnești – județul Brașov, școala primară am făcut-o în comuna natală, iar în anul 1927 am plecat la București, pentru continuarea studiilor. M-am înscris la Liceul Industrial din București și am urmat 5 ani. În anul 1932 am absolvit Liceul Industrial și am plecat în comuna natală. Între timp făceam sport. În anul 1933 m-am înscris în organizația Gărzii de Fier în comuna Misleanu, făcând parte din cuibul «Iancu Jianu». Imediat după înscrierea mea în Garda de Fier am plecat la București, pentru a primi o mai bună educație legionară.

La București am cunoscut în majoritate pe fruntașii legionari, între cari și Corneliu Zelea Codreanu.

Tribunalului Brașov“; pe margine, indicația: „Se exec. azi. Obs.: un agent și un grad“ (A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 234231, f. 15). Paza lui Anghel Papacioc a fost reglementată printr-un ordin de serviciu al chestorului-șef: „Legionarul PAPACIOC ANGHEL va fi reținut la Chestură pentru cercetări, va fi ținut sub strictă pază. Va fi ținut în Camera de gardă. Nu are voie cu nimeni să vorbească. La fel nici gardienii publici nu au voie să stea de vorbă cu sus-numitul. Ofițerul de serviciu este personal răspunzător în cazul când Papacioc Anghel va evada. Solidar va fi tras la răspundere și șeful de gardă. Ofițerul de serviciu va controla din oră în oră pe Papacioc Anghel. La predarea serviciului Papacioc Anghel va fi predat prin dresare de proces-verbal“ (*ibidem*, f. 17).

65. Anghel Papacioc, prins încercând să treacă frontiera, a fost dus la Chestura Poliției Timișoara, „de unde a fost cerut de către Chestura Poliției Municipiului Brașov care avea ordin de urmărire a sa și cu adresa nr. 1929 din 26 iunie a fost înaintat Parchetului Tribunalului Brașov. A fost depus apoi în Penitenciarul Central Brașov, de unde, la data de 6 iulie 1942 a fost transferat la Penitenciarul Vaslui, unde se află încarcerat pentru executarea pedepsei“ (*ibidem*, Dosar nr. 211015, vol. 2, f. 366).

În toamna anului 1933 am fost trimis în propagandă electorală în jud. Făgăraș, cu echipa care a primit denumirea de «Vulturii Albi», șeful nostru fiind Nichi Constantinescu, unul din asasinii lui I.G. Duca.

Fiind dizolvată organizația Gărzii de Fier și pentru a nu fi prins – având informația că echipa noastră este urmărită –, am intrat ca băiat de prăvălie la «Săracul» din București, vis-à-vis de Ateneul Român. După terminarea procesului asasinilor lui I.G. Duca, am plecat la ferma «Giulești» unde am stat 77 de zile.

Înfintându-se Partidul «Totul pentru Țară» am fost numit șeful organizației legionare în Sectorul 4 Verde București.

În anul 1935 am fost numit șeful Educației Legionare la jud. Ialomița. În calitate de aceasta am funcționat până în anul 1936, când am fost încorporat în armată.

În campania electorală din 1937–'38, nu am luat parte, fiind concentrat.

În martie 1938 am plecat – după desconcentrare – la Brașov.

În Brașov am fost angajat la fabrica de munițiuni, în calitate de controlor.

La data de 16 decembrie 1938 am fost ridicat și trimis în lagărul de la Miercurea-Ciuc. În lagărul de la Miercurea-Ciuc am stat până la 18 aprilie 1940. Ieșind din lagăr, am locuit în comuna Zărnești, jud. Brașov.

Înscăunându-se regimul legionar în toamna anului 1940, după o lună am fost numit primar al comunei Zărnești, în care calitate am funcționat până la 25 ianuarie 1941.

Pe timpul regimului legionar am mai fost și subșeful organizației județene a mișcării legionare Brașov.

Am participat la rebeliunea din ianuarie 1941 și am fost condamnat la 2 ani închisoare corecțională și 2 ani interdicție de Tribunalul Militar Brașov.

După pronunțarea sentinței nr. 41/941, am fost depus pentru executarea pedepsei la Penitenciarul Brașov.

La data de 7 august 1941, am fost eliberat din închisoarea Brașov în urma decretului-lege și a cererii mele pentru a merge pe front.

După cinci zile de la eliberarea mea din penitenciar, m-am prezentat la Reg. 40 Infanterie. Am cerut să fiu trimis pe front, iar Biroul Mobilizării mi-a dat ordin de lăsare la vatră. Astfel, la data de 15 august 1941 am plecat din Medgidia la Brașov.

Când am sosit la Brașov am fost avizat de doi legionari că voi fi trimis în lagăr de internare. Acești doi legionari mi-au spus că au o informație precisă despre trimiterea mea în lagăr.

Din gara Braşov am plecat în comuna Zărneşti și m-am prezentat la secția de jandarmi.

Pentru a nu fi suspicionat în legătură cu activitatea mea politică, de comun acord cu șeful de secție din comuna Zărneşti, am plecat în munții⁶⁶ Zărneşti, însă jandarmii știau unde mă aflu.

Pe timpul cât petreceam în munții Zărneşti, vizitatorii care treceau pe acolo și cunoscuții m-au informat că autoritățile se interesează de persoana mea. Acest fapt m-a pus pe gânduri și m-am decis ca să

---

66. Detalii despre existența sa în munții din preajma Zărneștiului găsim într-o altă declarație autobiografică pe care Anghel Papacioc o face în iunie 1942; „Mi-am pus lucrurile la punct și după o zi de recunoaștere prin munți, am rămas definitiv pierdut. În munții Piatra Craiului am reîntâlnit un pustnic de 54 de ani, venit de la Ierusalim, originar din Târgu Neamț. Am rămas în ziua aceea cu el la rugăciune printre stânci, unde i-am făcut mărturisiri complete despre starea mea. El, la cererea mea de a rămâne împreună cu el, fiind dornic de viață duhovnicească, a aprobat să rămânem împreună. Mi-a vorbit de tăria cu care trebuie să fim înarmați pentru a rezista unei astfel de vieți, povestindu-mi viața Sf. Maria Egipteanca, care a stat fără cel mai mic ajutor 43 de ani în pustiu. În mine se dădea o luptă mare de a renunța la tot ce este pământesc. În acest sens am făcut rugăciuni pentru lămurirea mea. Nu m-am hotărât să rămân pustnic sau să plec la mănăstire din foarte multe motive, în care intră și anumite angajamente ce aveam ca legionar. Prima noapte am dormit la adăpostul unei stânci din Piatra Craiului. A doua zi ne-am făcut un adăpost al bagajului, unde mai târziu am putut face mâncare. Țin să menționez că părintele pustnic nu mânca carne. În preajma aceluia loc am rămas, cred, două luni. În acest timp, câteva femei, care nu știu dacă întâlniseră pe părintele înainte, țineau de două și de trei ori pe săptămână contact cu noi, unde făceam rugăciuni împreună, povestea părintele despre descoperirea tainelor lui Dumnezeu. Menționez că femeile nu veneau aceleași și în multe rânduri erau însoțite de bărbații lor. Acolo ne bucuram de toată atenția lor. Din o serie întregă de motive de ordin sufletesc a trebuit să ne schimbăm locul și muntele, îndreptându-ne către munții Făgăraș, unde n-am stat din cauza timpului rece. Trebuia găsit un loc la adăpost și mai la vale. Viața în munți a fost foarte grea și pentru mine, care eram slăbit, aproape insuportabilă. Părintele a aprobat pe frigul cel mai mare intrarea noastră în case de oameni. Având în vedere împrejurările și pentru că mi-a ordonat părintele și consider în momentul de față și îndemnul lui Dumnezeu, nu spun unde. Precizez însă, pe cuvânt de onoare, că nu aveam alte discuții decât creștine și trăiri creștine. În nenumărate rânduri am coborât spre orașul Braşov, unde mă aprovizionam cu alimente îndeosebi. În luna februarie cu aproximație m-am întâlnit în Piața Sfatului, Braşov, cu legionarul Mircea Gheorghiu, legionar cunoscut de mine în lagărul de la Miercurea-Ciuc. Aveam de gând să-l ocolesc că eram hotărât să nu iau contact cu nimeni absolut, dar el m-a recunoscut“ (A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 211015, vol. 2, ff. 300–313).

mă duc să vizitez pe mama din comuna natală. În acest scop am avut învoirea șefului de secție de jandarmi din Zărnești pentru 20 de zile.

În comuna natală am sosit la data de 2 septembrie 1941 și am stat la mama numai două zile. M-am prezentat la postul de jandarmi în comuna Perieți, județul Ialomița, pentru a-mi viza autorizația de calătorie.

La data de 3 septembrie un frate mai mic al meu, anume Filoftian Papacioc, a fost ridicat de postul de jandarmi din Perieți și în noaptea de 3/4 septembrie 1941 au venit la domiciliul mamei doi jandarmi și mi-au pus în vedere că autorizația Prefecturii Județului Brașov de a purta armă este anulată. Acest permis de portarmă l-am primit în timpul regimului legionar.

Această încunoștințare mi s-a părut suspectă.

În ziua de 4 septembrie 1941, fiind eliberat fratele meu de la postul de jandarmi și din vorbele sale pe care le-a auzit la postul de jandarmi am dedus, și ținând cont și de faptul că eram foarte îndeaproape supravegheat de organele jandarmeriei, că sunt urmărit, mai ales că și în anul 1939 am fost căutat pentru a fi împușcat, m-am decis să părăsesc cât mai repede căminul părintesc. Astfel, în ziua de 4 septembrie 1941 am plecat la Brașov.

Sosind în comuna Zărnești m-am prezentat la secția de jandarmi și, după vreo două, trei zile, am predat autorizația.

Între timp m-am decis să fac comerț.

După câteva zile de la sosirea mea în Zărnești a sosit și un dosar de la postul de jandarmi Perieți – Ialomița ca să fiu audiat, întrucât mi s-au adus acuzațiuni că pe timpul cât am stat în comuna natală aș fi vorbit despre biruința legionară. Am refuzat să dau orice fel de declarație.

În acest timp s-a dat o dispozițiune ca legionarii care au fost eliberați în aceleași condițiuni ca și mine să fie aduși din nou în închisori.

Simțindu-mă din punct de vedere sanitar prost și pentru a nu suferi din nou regimul închisorilor și să fiu supus la diferite vexațiuni, m-am decis în luna septembrie 1941 să mă adăpostesc în munți, trăind retras.

Viața aceasta am trăit-o pe muntele Piatra Craiului. Veneam și la Brașov, însă travestit, pentru a-mi cumpăra alimente.

Prin luna februarie 1942, în Brașov m-am întâlnit cu legionarul Mircea N. Gheorghiu și pe care îl știam foarte serios și care mi-a spus că sunt căutat de Comandamentul legionar și pentru siguranța persoanei mele trebuie să aprob propunerea lui de a pleca în Germania.

Acest Mircea Gheorghiu cred că este originar din Galați și cred că a făcut școala de notari. Lui Mircea Gheorghiu i-am răspuns

pozitiv. Cu dânsul m-am mai întâlnit de vreo 4-5 ori tot în acel loc, adică în Piața Sfatului.

La începutul lunii mai 1942 m-am întâlnit din nou cu Mircea Gheorghiu și atunci am luat hotărârea să-i comunic că plec în Germania și că Comandamentul legionar i-a comunicat să mă determine să plec. Tot acest Mircea Gheorghiu mi-a spus că îmi procură toate actele ca să pot pleca.

Pe Mircea Gheorghiu îl cunosc încă de pe timpul când am fost internat în lagărul de la Miercurea-Ciuc. Din toate câte mi-a spus Mircea Gheorghiu la întâlnirile noastre din Piața Sfatului am dedus că este în legătură directă cu comandamentul legionar clandestin. Cu Mircea Gheorghiu m-am întâlnit numai în zilele de sâmbătă, întrucât fixasem aceste zile.

Tot Mircea Gheorghiu mi-a spus că la Timișoara nu există o conducere unitară a mișcării legionare, întrucât poliția este activă și îi urmărește la fiecare pas. Mi-a mai spus să nu cer amănunte, întrucât nu are voie să mi le comunice.

Ultima întâlnire cu Mircea Gheorghiu în Brașov am avut în ziua de 13 VII 1942, cu care ocazie mi-a predat un bilet de voie al Reg. 3 Artilerie Grea, cu data de 7 iunie 1942, pe numele sergent T.R. art. 71 Aristide Ioan, cu o permisie de 31 de zile, pentru a merge în comuna Deta, jud. Timiș; o adeverință a Reg. 3 Artilerie Grea prin care se certifică că serg. T.R. art. 71 Aristide Ioan și-a pierdut livretul militar pe front și carnetul de identitate pentru elevi ingineri cu 75% pe CFR, cu seria nr. 009661, eliberat la data de 15 decembrie 1940, și care are și o viză a Rectoratului Școlii Politehnice la data de 20 februarie 1941.

La predarea acestor acte, Gheorghiu mi-a spus să nu fac uz de ele decât numai în cazul când n-ar fi suficient buletinul de înscriere al Biroului populației nr. 9302/941 al Primăriei Zărnești. Cu privire la Buletinul de înscriere nr. 9302/941 declar: a fost găsit de către mine în timpul guvernării legionare la un băiat care îmi vindea ziare. Acest băiat se numea Aristide Ioan. Voisem să cercetez chestiunea acestui buletin, însă venind rebeliunea n-am mai cercetat. Recunosc că am aplicat pe buletin fotografia mea, imprimând și ștampila primăriei Zărnești.

În legătură cu fotografia aplicată pe carnetul de student, declar că înainte cu o lună și jumătate am plecat cu Mircea Gheorghiu de la Brașov la Timișoara pentru a primi informațiuni cu privire la mișcarea legionară în ceea ce privește persoana mea.

În Timișoara am fost așteptați la gară de o fată căreia îi zicea Mircea Gheorghiu Lenuța, și, după câte am înțeles, aceasta îi este logodnică și este originară din Banatul iugoslav.

Toți trei am luat o mașină și am plecat în oraș. La un colț de stradă, însă nu pot preciza unde, Mircea Gheorghiu s-a dat jos din mașină, spunându-mi că se duce să avizeze pe capii mișcării legionare din Timișoara despre prezența mea. Eu cu Lenuța am plecat mai departe cu mașina, până la o clădire, nu știu strada, și nici nu pot să indic unde, neputându-mă orienta, fiind complet străin de oraș. Am plătit mașinii suma de 90 de lei. Am intrat în clădire, la etajul I, într-o cameră. A cui este camera, nu știu.

La Timișoara am ajuns dimineată. După sosirea mea în Timișoara, la o oră și jumătate după sosirea mea în locuință, a venit un băiat de cca 20 de ani, de statură mijlocie, zvelt, cu părul blond și m-a salutat legionărește, fără să-și spună numele său, zicând când i-am cerut numele că o să aflu mai târziu. N-am aflat numele acelui tânăr.

Din Timișoara cunosc pe următorii: Constantin Stoicănescu, actualmente în Germania, Pârva Gherasim, precum și Remeteanu Solomon. Acest tânăr mi-a spus că de Remeteanu nu are nici o cunoștință. De Pârva mi-a spus că este militar și de Stoicănescu că este plecat în Germania.

Pe la orele 12 a venit la locuința unde eram Mircea Gheorghiu, spunându-mi că nimeni altul din Timișoara nu poate să-mi spună mai mult decât dânsul și că nimeni din Timișoara nu poate veni să mă viziteze. Acest fapt m-a enervat și deduc că organizația județeană Timiș-Torontal nu reușește să facă ceva din cauză că se teme de autorități. Mircea Gheorghiu nu mi-a dat nici o informație.

După masă, Mircea Gheorghiu m-a dus la un fotograf, unde m-am fotografiat. Nu pot să spun la care fotograf. După fotografiere m-am întors la locuință. Seara, pe la orele 18, am plecat din locuință cu această Lenuță, la gara principală, luând trenul spre Brașov. Mircea Gheorghiu nu m-a condus la gară.

În Brașov, odată ajuns, am plecat înapoi în munți. Țin să precizez că în fiecare sâmbătă mă prezentam în Piața Sfatului din Brașov pentru a mă întâlni cu Mircea Gheorghiu. La una din întâlniri n-am fost eu prezent. La ultima întâlnire, după cum am amintit mai sus, la 13 iunie 1942, mi-a dat ultimele instrucțiuni cu privire la trecerea mea în Banatul iugoslav. Am fixat ziua plecării din Brașov, adică ziua de 18 iunie 1942, și urma să mă întâlnesc cu dânsul în Iugoslavia, întrucât intenționează să se căsătorească, iar eu urmam să trec frontiera pentru a fi salvat. Mircea Gheorghiu mi-a mai spus că, ajuns

în Banatul iugoslav, să mă prezint la unul Caci, care mă va îndruma mai departe. Acest Caci locuiește în comuna Uzdin.

În ziua de 18 iunie 1942, am ajuns la Timișoara dimineața și, conform înțelegerii cu Mircea Gheorghiu, am fost așteptat de logodnica Lenuța. Aceasta nu m-a condus la locuința sa din trecut, zicându-mi că, în fața locuinței unde locuiește, patrulează un polițist și că să nu fiu văzut. Ne-am plimbat de-a lungul canalului Bega unde am discutat chestiuni particulare, de ordin sufletesc. Tot în aceeași zi, după masă, această Lenuța mi-a spus că s-a întâlnit cu un băiat în Banatul iugoslav care pleacă și el în Iugoslavia și dacă aprob acest lucru, de a pleca cu el. Am aprobat. În seara zilei de 18 iunie 1942 am luat biletul până la Rudna și în tren l-am cunoscut pe numitul Svera Petru. Acestui băiat nu i-am spus cine sunt și cum mă cheamă. La gară m-a condus însă băiatul cel tânăr, blond, cu care am vorbit la prima venire în Timișoara. Lenuța mi-a dat indicațiuni cum să plec mai departe de la Rudna.

În gara Rudna am ajuns în aceeași zi, pe la orele 20.30, și am luat drumul spre frontiera Iugoslaviei. Un țăran care era pe drum... l-am întrebat care este drumul spre comuna Vodoș. M-a îndrumat cum să mă duc în Iugoslavia. Nu știu cum îl cheamă, nu l-am mai văzut.

Frontiera dintre România și Iugoslavia am trecut-o pe la orele 24 și la orele 1 noaptea m-am prezentat la postul de poliție din Madoș-Iugoslavia, poliția de frontieră. Această poliție este poliția de frontieră germană. Acest pichet de poliție m-a reținut până a doua zi, orele 11.30 și care m-a condus la pichetul de grăniceri români, unde m-am predat autorităților române.

Țin să mai adaug că pe numitul Svera Petru l-am cunoscut numai în seara când am plecat din Timișoara spre frontieră. Nu am nimic comun cu dânsul și nici nu am discutat chestiuni cu privire la mișcarea legionară.“

Cu privire la numitul Svera Petru s-a dresat alt proces-verbal la data de 23 iunie 1942, întrucât din cercetări rezultă că Svera Petru nu are nimic comun ca activitate cu numitul Anghel Papacioc.

Drept care am încheiat prezentul proces-verbal.

Comisar adj. [ss] OCTAV VASILESCU

Asistenți [ss] [indescifrabil]

A.C.N.S.A.S., Fond Penal, Dosar nr. 5690, ff. 8-11; Fond Informativ, Dosar nr. 234231, ff. 7-8 (documentul este incomplet).

14. 11 iulie 1942. Adresă prin care se comunică Direcției Generale a Închisorilor anularea ordinului de trimitere a lui Anghel Papacioc pe front de către Marele Stat-Major.

1 august 1942

91971

Direcția Generală a Închisorilor
Penitenciarul Brașov

Cu onoare se face cunoscut că M.St.M. a dispus anularea ordinului nr. 24468 din 11 martie 1942 prin care se ordona trimiterea pe front a serg. Papacioc Anghel ctg. 1936 din Reg. 40 Infanterie, mutat în Reg. 92 Infanterie⁶⁷.

În consecință sus-numitul va rămâne în închisoare până la completa executare a pedepsei.

S-a dat ordin în acest sens și unităților de mai sus.

D.O.

[ss] ȘEFUL SECȚIEI I-A

LOCOT.-COLONEL,

Ilie Dumitrescu

Șeful Biroului I Recrutare,
Maior Caragea Dumitru

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 5, f. 13.

---

67. Pe 11 martie 1942, Regimentul 92 solicitase instrucțiuni cu privire la sergentul Anghel Papacioc, care fusese mutat prin Ordinul nr. 24468 al Marelui Stat-Major la acest regiment „pentru a fi echipat și trimis pe front. Cum până la data de 9 iulie 1942, deși urmărit în nenumărate rânduri de regiment, nu s-a putut da de urma lui, la data de 9 iulie 1942, primind de la Reg. 40 Călugăreni adresa Nr. 19243 din 4.07.1942 însoțită de adresa Tribunalului Brașov Nr. 8050 din 27.06.1942 / anexată în copie / prin care face cunoscut că la data de 26.07.1942 a fost din nou prins, după 10 luni de când fusese pus în libertate pentru a se prezenta la regiment, suspendându-i-se executarea pedepsei, urmând a fi trimis pe front pentru reabilitare. Numitul, neprezentându-se la regiment, a fost din nou reîncarcerat la Penitenciarul Brașov, unde urmează să execute restul din pedeapsa de 6 ani închisoare corecțională pentru rebeliune. Raportând Dvs. cele de mai sus, cu onoare vă rugăm să binevoiiți a dispune dacă în această situație putem să intervenim la Tribunalul Brașov să ni-l pună la dispoziție pentru a fi trimis pe front și prin aceasta regimentul execută întocmai ordinul Dvs. Nr. 24468/1942” (A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 5, f. 16).

15. 28 septembrie 1942. Sentința în procesul intentat lui Anghel Papacioc de Curtea Marțială a Garnizoanei Brașov pentru încercarea de trecere frauduloasă a frontierei României.

CURTEA MARȚIALĂ Cd. MILITAR
BRAȘOV

Dosar Nr. 2618/1942
T.Nr. 3083/1942
SENTINȚA Nr. 2922⁶⁸

Astăzi 28 sept. anul 1942

Curtea Marțială a Garnizoanei Brașov, întrunită în ședință publică, în compunerea următoare:

Președinte: Lt.-Colonel Magistrat Ghika Gheorghe

Judecători: Căpitan Magistrat rez. Stroian N. Aurel, Căpitan Nedelea Victor

Procuror Instructor Militar: Căpitan Mag. rez. Telescu Dumitru

Grefier al Curții Marțiale: Plutonier-adjutant Oprișan Petre

Având în vedere că dispozițiunile art. 67 și 71 din Codul Justiției Militare au fost păzite și că nu există nici un caz de incompatibilitate din cele prevăzute de art. 19–21 din C.J.M., văzând procesul verbal de la dosar⁶⁹, prin care Președintele, pe baza art. 253–256 C.J.M., fixează pentru astăzi judecarea procesului privitor pe:

ANGHEL PAPACIOC, sergent, ctg. 1936, din Regimentul 40 Infanterie, pentru delictele de: neanunțarea schimbării domiciliului la unitate, de trecere frauduloasă a frontierei, de fals și întrebuințare de fals, prev. și ped. de art. 570, 579 C.J.M. 401, 412 Cod Penal și 101 Cod Penal.

Ședința publică fiind deschisă, Președintele a ordonat să se introducă inculpatul care s-a prezentat liber, fără fiare, însă sub pază, asistat fiind de apărător ales... precum și de apărător din oficiu, avocat A.C. Welter Artur/Brașov, numit de către Președinte, conform art. 255 și 269 din C.J.M.

După aceea Președintele, conformându-se art. 287 C.J.M., a pus întrebările pentru stabilirea identității precum și dacă a mai fost vreodată condamnat... la care inculpat... au răspuns că se numesc:

1. Anghel Papacioc, de ani 28, născut în comuna Misleanu, județul Ialomița, de profesie desenator, domiciliat în comuna Zărnești, județul Brașov, a mai fost condamnat.

Președintele a ordonat apoi grefierului să facă apelul martorilor și să se introducă în sală cei prezenți, după care a dispus retragerea lor în camera anume destinată.

68. Formular tipărit, cu excepția filei 42, p. 1, care este dactilografiată. Textul subliniat este completat la mașina de scris.

69. Deasupra, data: „din 17 septembrie 1942“.

Martori nu sunt.

S-a citit de către grefier actul de trimitere în judecată, după care președintele a încunoștințat pe inculpat despre faptele... ce se impu-tă... și a procedat la luarea interogatoriului, arătând dovezile și cerând... să spună tot ce este folositor apărării.

S-a procedat apoi la ascultarea martorilor acuzării și apărării care au fost introduși și audiați pe rând și separat conform art. 297, 298 și 302 C.J.M. după ce mai întâi au depus jurământul prescris de art. 191 C.J.M.

[...]

După aceea, Președintele, conformându-se art. 307 C.J.M., a or-donat grefierului să citească dispozițiunile martorilor absenți, trebu-i-toare pentru luminarea cauzei.

S-a dat cuvântul Procurorului Militar, care în rechizitoriul său a cerut aplicarea art. 570–579 C.J.M., 401–412 C.P combinat cu art. 101 C.P. și condamnarea inculpatului.

S-a dat cuvântul [atât] apărătorului pentru pronunțarea apărării, cât și inculpatului, care a avut cel din urmă cuvânt și care a sus-ținut... a cerut indulgență instanței în aplicarea pedepsei.

Curtea s-a retras după aceea în Camera de Consiliu, Președintele, conformându-se art. 317 C.J.M., a luat opiniunea judecătorilor, înce-pând cu cel mai nou în grad.

După care Curtea deliberând și având în vedere că din actele dosa-rului și din dezbaterile orale ale procesului se constată următoarele:

ÎN FAPT:

Având în vedere că inculpatul ANGHEL PAPACIOC a fost trimis în judecată pentru următoarele motive: sus-numitul legionar fiind condamnat la 6 ani închisoare pentru rebeliune este pus în libertate de la penitenciarul civil pentru a se prezenta la unitate și a merge pe front, se prezintă la unitate și este lăsat liber până la noi ordine. În acest timp se întrunește cu un alt legionar, Mircea Gheorghiu, cu care se sfătuiește a pleca în Germania, întrucât trebuie să se prezinte din nou la închisoare ca unul care din eroare fusese eliberat. Pleacă la Timi-șoara, având la el bilet de voie fals, adevăruri false cu ștampila Re-gimentului 3 Artilerie grea și un bilet de identitate falsificat de el, dat de comuna Zărnești pe numele Aristide Ioan. Biletul de voie și adevărurile susține că i le-a procurat Mircea Gheorghiu, student, care nu se știe unde este. Trece granița în Iugoslavia și se duce la postul de fron-tieră Mодоș. Germanii care erau acolo l-au predat pichetului românesc.

Având în vedere actele și lucrările din Dosar, declarațiunea incul-patului, cum și concluziunile dlui Procuror Militar;

având în vedere că inculpatul își recunoaște faptele ce i se impută, recunoașterea fiind coroborată cu actele din Dosar.

ÎN DREPT:

având în vedere că inculpatul sus-amintit a fost trimis în judecată pentru delictele de neanunțarea schimbării domiciliului la unitate, de trecere frauduloasă a frontierei și de fals, fapte prev. și ped. de art. 570, 579 C.J.M. art. 401,409, 412 Cod Penal combinat cu art. 101 Cod Penal;

având în vedere că în acele fapte sunt întrunite în totul elementele cerute de sus-citatele texte de lege, dovedite fiind cu actele dosarului și recunoașterea inculpatului;

avându-se în vedere că în favoarea inculpatului nu militează circumstanțe atenuante, avându-se în vedere gravitatea faptelor săvârșite de inculpat, deci merită să i se aplice o pedeapsă exemplară;

văzând și dispozițiunile art. 326 C.J.M.,

pentru aceste motive

CURTEA MARȚIALĂ

în unire cu concluziunile Procurorului Instructor Militar

cu majoritate de voturi,

în numele legii, declară culpabil pe inculpatul ANGHEL PAPACIOC, sergent, ctg. 1936, din Reg. 40 Infanterie, de fel din comuna Perieți, județul Ialomița.

În consecință

HOTĂRĂȘTE:

cu majoritate de voturi declară culpabil pe inculpatul Arsenie Papacioc, sergent, ctg. 1936, Regimentul 40 Infanterie, de fel din comuna Perieți, județul Ialomița, pentru faptele de: neanunțarea schimbării domiciliului, trecerea frauduloasă a frontierei, fals în acte publice și uzaj de fals, prev. și ped. de art. 570 C.J.M. 401, 409 C.P. și 101 C.P.,

cu majoritate de voturi că nu sunt circumstanțe atenuante în favoarea sa;

Făcând aplicațiunea art. 570 C.J.M., 401, 409, 412 C.P., 101 C.P., 326 C.J.M. cu majoritate de voturi îl condamnă la 2 (două) luni închisoare corecțională pentru delictul de neanunțarea schimbării domiciliului, 2 (doi) ani închisoare corecțională pentru trecerea frauduloasă a frontierei, la 6 (șase) luni închisoare corecțională și 2 000 lei amendă pentru delictul de fals, la 6 (șase) luni închisoare corecțională și 2 000 lei amendă pentru delictul de uz de fals și la 500 de lei cheltuieli de judecată. Inculpatul va executa pe loc privațiunea de libertate cea mai gravă⁷⁰.

---

70. Într-o adresă a Penitenciarului Brașov, care transmitea Penitenciarului Vaslui documentele privindu-l pe Anghel Papacioc, se spune: „Această

Data și citită în ședință publică de către Președinte, astăzi, 28 septembrie 1942, în pretoriul Curtii Marțiale a Garnizoanei Brașov în prezența ministerului public al apărării și a grefierului.

Spre credință s-a semnat de noi:

Președintele Curtii Marțiale

Lt.-col. Magistrat [ss] Ghika

Judecători:– Căpitan Mag.

rez. [ss] Stroian Aurel

– Căpitan [ss] Nedelea Victor

Grefier: Plut.-Adj. [ss]

Oprîșan Petre

A.C.N.S.A.S., Fond Penal, Dosar nr. 000202, vol. 2, ff. 41–42.

16. 16 iulie 1942. Adresă a Penitenciarului Principal Brașov prin care se comunică transferul deținutului Anghel Papacioc la Penitenciarul Vaslui.

Adm. Penitenciarului Principal Brașov

nr. 7571/1942.07.16

Către
Penitenciarul Vaslui

Însoțit de dosarul cu actele condamnatoare, avem onoarea a vă transfera pe deținutul legionar Papacioc Anghel cu rugămintea să execute pedeapsa la acel penitenciar conform ordinului nr. 14109/942⁷¹.

---

pedeapsă urmează a o executa în continuarea pedepsei de 6 ani cu care deja este încarcerat“ (A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 22015, vol. 2, f. 450).

71. Pe 8 septembrie 1942, Curtea Marțială a Garnizoanei Brașov a emis un mandat de transfer cu nr. 3503 pentru ca Anghel Papacioc să fie adus la procesul intentat pentru „neanunțarea schimbării domiciliului la unitate, trecerea frauduloasă a frontierei, fals și întrebuințare de fals“ (A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 211015, vol. 2, f. 471 și *ibidem*, f. 366); prin sentința nr. 2922/28 septembrie 1942 Anghel Papacioc este condamnat la „două luni închisoare corecțională pentru delictul de neanunțarea schimbării domiciliului, doi ani închisoare pentru trecerea frauduloasă a frontierei, la șase luni închisoare corecțională și 2 000 lei amendă pentru delictul de fals, la șase luni închisoare corecțională și 2 000 lei amendă pentru delictul de uz de fals și 500 lei cheltuieli de judecată. Va executa pedeapsa cea mai gravă“ (*ibidem*, f. 451); Anghel Papacioc este retransferat pe 3 octombrie 1942 la Vaslui (*ibidem*, f. 465); este trimis în noiembrie 1942 la Penitenciarul Aiud (*ibidem*, f. 455, 375); La Aiud, regimul de detenție a fost foarte aspru: „în celular de zi și de noapte de la 5.04.1941-5.10.1942, în celular numai de noapte

Numitul are de executat 6 ani închisoare corecțională, pedeapsă de sub care a fost eliberat la data de 7 august 1941 conform D.L. nr. 2054/941 și rearestat la data de 26 iunie 1942, de când urmează a executa și restul pedepsei ce mai are de executat.

5.10.1942–5.10.1945. Viață în comun de la 5.10.1945“ (*ibidem*, f. 448); pedeapsa urma să expire la 6 martie 1950 (*ibidem*, f. 492). În timp ce se afla deținut în Penitenciarul Aiud, împreună cu alți legionari, Anghel Papacioc a construit în miniatură mănăstirea Curtea de Argeș, detalii fiind oferite de sursa „Ungureanu“ într-o notă informativă din 22 august 1968: „În 1945 lunile octombrie, noiembrie, decembrie, Arsenie Papacioc, instructor legionar, fost primar al orașului Zărnești Brașov, de profesie sculptor în lemn, condamnat ca legionar, membru marcant al grupului Traian Marian, Traian Trifan, ia inițiativa de a construi în miniatură o copie a mănăstirii Curtea de Argeș, mărimea 50×50×50 (dimensiunile sunt aproximative, nu le mai rețin). [...] Materialul din care și-a propus construcția erau oase și lemn de nuc. La prelucrarea materialului os, care cerea o migală extremă prin frecare de piatră și pe urmă cu traforajul, au luat parte o mulțime de legionari. Constructorii însă au fost:

- Anghel Papacioc;
- Costică Dumitrescu, Fachirul, Ploiești;
- Mazăre Niculae, F.D.C. Ploiești;
- Ianulide Ion, șef grup F.D.C. București, originar din jud. Teleorman;
- Bălan Iulian, șef F.D.C. liceul militar Timișoara, originar din orasul Bistrița-Nasăud;
- Valeriu Gafencu, mort la sanatoriul TBC Tg. Ocna;
- Petre Villa din Teleorman, Alexandria sau Roșiori de Vede, mort în 1949 în detenție;
- Naidin Marin, învățător în comuna Râmniceni, jud. Vrancea (o comună pe malul Siretului, pe lângă Nămolosa);
- Maxim Virgil, învățător din Ciorani, jud. Prahova.

Lucrarea s-a terminat prin aprilie 1946. Era o copie exactă la scară a bisericii sus-amintite, executată cu o măiestrie deosebită, cu pictură, cu altar, strane, cu tot mobilierul bisericii lucrat în miniatură, luminată electric cu becuri de lanternă și cu baterie. Miniatura a fost așezată pe un suport placă de nuc aparent masiv, dar apăsând pe un anumit resort mascat se putea scoate din acest suport un adaos subțire din lemn de nuc unde era săpat un fel de pisanie care începe cam așa: „În aceste zile grele pentru neam și țară, noi... am făcut acest sfânt chivot și îl dăruim mănăstirii de maici fecioare de la Vladimirești.“ Cum s-a scos din penitenciar, sursa își amintește că prin intermediul unor gardieni: Ionaș Alexandru, originar din Cacova, jud. Alba, și Marin Vasile din satul Păgida, com. Ciumbud, jud. Alba, care au fost plătiți pentru aceasta. Sursa nu e sigură dacă prin aceștia sau alții. În 1956, prin lunile august, septembrie, sursa s-a întâlnit cu călugărul Iovan Ioan, parohul de la mănăstirea Vladimirești, care i-a confirmat că miniatura a sosit la Vladimirești și că servea pe masa altarului ca chivot (locul unde se păstrează împărtașania)“ (A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 2, ff. 392–393).

La acest penitenciar a avut purtare bună⁷².

De primirea lui vă rugăm a ne confirma și a ne restitui efectele și fiarele ce se află asupra sa.

Lămuriri despre rearestarea lui vă rugăm a le cere de la Parchetul Civil al Tribunalului Brașov, de cine a și fost eliberat spre a lupta pe front.

Administrator

[ss] [indescifrabil]

Secretar

[ss] [indescifrabil]

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 211015, vol. 2, f. 507.

17. 10 august 1946. Adresă prin care Parchetul Curții Marțiale Brașov comunică Penitenciarului Aiud informații referitoare la amnistierea lui Anghel Papacioc pentru săvârșirea unor infracțiuni și la reducerea pedepsei pentru săvârșirea infracțiunii de uz de fals.

Parchetul Curții Marțiale Brașov⁷³

Nr. 32994 din 10 august 1946

Către
Penitenciarul Aiud

Am onoarea a face cunoscut că deținutul Anghel Papacioc din comuna Tohanu Vechi, județul Brașov, deținut la acel penitenciar, după cu mandatul de arestare nr. 41246 din 29 septembrie 1942 al Parchetului Curții Marțiale Brașov în executarea pedepsei de doi ani închisoare corecțională, dată prin sentința nr. 2922 din 28 septembrie 1942, dosar nr. 2618/1942 a Curții Marțiale Brașov, a fost amnistiat pentru delictul de neanunțarea schimbării domiciliului prev. și pen. de art. 570 C.J.M., trecerea frauduloasă a frontierei prev. și pen. de art. 579 C.J.M. și pentru delictul de fals în acte publice prev. și pen. de art. 401–409 C.P. – prin Legea nr. 311 din 18 aprilie 1946; iar pentru delictul de uz de fals prev. de art. 412 C.P. i s-a redus pedeapsa de șase luni închisoare, la trei luni închisoare, conform decretului 1405/1946.

72. În foaia de carceră nr. 288/41 se menționează: „Purtare bună, a lucrat la făcutul capelei din penitenciar“ (A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 211015, vol. 2, f. 448).

73. În diagonală, cu cerneală roșie, adăugat textul: „16.08.1946. Grefa ia cunoștință. [ss] [indescifrabil]“.

Urmează a executa deci, în locul pedepsei de doi ani închisoare corecțională, numai pedeapsa de trei luni închisoare corecțională⁷⁴.

Procuror Instructor Militar
Maior Magistrat [ss] Casandra Aurel

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 211015, vol. 2, f. 502.

18. 25 iunie 1951. Notă informativă despre activitatea ieromonahului Arsenie Papacioc la seminarul mănăstirii Neamț.

NOTĂ INFORMATIVĂ

Aduc la cunoștință că în seminariile monahale din M-rea Neamț⁷⁵ sunt mai mulți indivizi, furnizând o grupare, care în diferite ocazii își manifestă atitudinea lor de subterană față de actualul regim.

Această grupare este furnizată de următorii:

Ieromonahul Arsenie Papacioc⁷⁶, fost primar în comuna Zărnești, raionul Stalin, în timpul guvernării legionare sub Antonescu. Acest individ este susținut de către arhimandritul Benedict Ghiuș, protosinghelul Petre [corect, Petroniu – n.ed.] Tănase și alții.

De asemenea știu majoritatea elevilor că această grupă de mai sus notată se adună în nenumărate rânduri în camera protosinghelului Petroniu Tănase, unde ascultă posturile de radio străine imperiale, cum este cazul din seara zilei de 22 iunie 1951. Totodată caută și lansează ceea ce ascultă la radio printre diferite elemente, cum este cazul din seara de 22 iunie a.c. Eu, venind din mănăstire, am auzit discutând pe coridorul seminarului pe cei arătați mai sus despre cele ce auziseră la posturile de radio Londra, America și Paris.

În timpul anului școlar aceștia mai sus notați, și în special arhimandritul Bosenin [Boscenco?] a avut o concepție neîndrumată față de elevi înduplecându-i cu bricantismul [brigrantismul?– n.ed.] bolnav.

74. Pe 11 septembrie 1946, Penitenciarul Aiud comunica Direcției Generale a Penitenciarelor: „Numitul deținut la data de 8 septembrie 1946 a fost pus în libertate din acest penitenciar prin expirarea pedepsei“ (A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 211015, vol. 2, f. 503).

75. Urmărirea monahului Arsenie se făcea fără întreruperi, astfel încât pe 12 iunie 1951 Direcția Regională de Securitate Bacău semnaleză prezența sa: „Cel în cauză este călugăr la Mănăstirea Neamț“ (A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 211015, f. 156);

76. O altă sursă, care semnează „Stuparuc“, scria într-o notă informativă despre părintele Arsenie Papacioc: „în orice ocazie, menține trează dogma mistică și în tot timpul ține sub presiune elevii acestui seminar“ (A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 211015, f. 205).

Totodată menționăm că ori de câte ori elevii seminarului ar fi dorit să aibă o organizație de tineret, așa cum este pretutindeni în școli și organizații sportive, acest Arsenie Papacioc a interzis cu desăvârșire practicarea acestora, sub pretextul că elevii trebuie educați numai duhovnicește, și nu lumește.

Menționăm și avem dovezi, când elevii care au început să practice diferite sporturi, au fost pedepsiți și persecutați de acest Arsenie Papacioc, cum este cazul elevului Stăncescu Gheorghe din anul I, Pelin Gheorghe, anul 2, și Schivi Petre, anul 2.

25 iunie 1951

[ss] C. Barna

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 211015, vol. 3, f. 206.

19. 10 decembrie 1951. Autobiografia ieromonahului Arsenie Papacioc, scrisă la cererea Securității.

Autobiografie

Sunt născut în anul 1914, ziua 15 august, în satul Misleanu, județ Ialomița, comuna Perieți, din părinți Vasile Papacioc și Stanca, ambii decedați: tata în 1931 și mama în 1943. Am fost botezat cu numele de Anghel. Am urmat școala primară în comuna Misleanu, am urmat Școala de Arte și Meserii la Școala Superioară de Arte și Meserii din București. Absolvind, am urmat o școală de specializare pe lângă Pirotehnia Armatei timp de un an, mutat după aceea la Fabrica „Malaxa” Brașov unde eram definitiv mutat și cu domiciliul.

Am fost recrutat la Cercul de Recrutare Călărași-Ialomița, plasat la Infanterie și încorporat în anul 1936 și repartizat la Regimentul 40 Infanterie Bazargic.

Am făcut armata în termen, neputând la data aceea obține diploma de absolvire care îmi dădea dreptul la termen redus. Am fost făcut sergent și ținut pe front. Am fost eliberat după terminarea completă a serviciului militar și concentrat în câteva rânduri.

După aceasta am fost de asemenea în câteva rânduri ținut în închisoare, învinuit de legionarism. Aici am avut cea mai nemiloasă renunțare la viața de mirean, cu procese sufletești care mi-au iluminat viața interioară până la cea mai din urmă renunțare, închinându-mi – din o mare necesitate – toate sentimentele inimii mele Domnului, și am plecat la mănăstire la data de 14 ianuarie 1947,

când mă eliberasem din închisoare⁷⁷. La data de 26 septembrie 1949 am fost călugărit pe seama mănăstirii Sihăstria. Ca frate am fost primit la mănăstirea Cozia – Vâlcea – cu ordinul nr. 3680/947, Episcopia Râmnicului.

După 11 luni de frăție am fost trimis cu ascultarea ca profesor la Școala de cântăreți bisericești la Sf. Mănăstire Turnu, Argeș. Am funcționat un trimestru. După aceea am fost trimis la Comanca – Romanai⁷⁸ cu ascultarea la niște pământ al unor mănăstiri, unde am stat șapte luni. De aici am fost mutat la mănăstirea Tismana – Gorj⁷⁹, unde am stat 5 luni. De aici⁸⁰ am fost din nou numit profesor

77. Securitatea a început imediat acțiunea de identificare și supraveghere a fratelui Anghel Papacioc (A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 211015, vol. 2, ff. 377, 378, 389, 392, 396).

78. Comisariatul de poliție din Călimănești comunică pe 14 aprilie 1948 Serviciului Județean de Securitate Vâlcea: „Numitul Papacioc Anghel s-a stabilit la mănăstirea Cozia; în prezent numitul este trimis de această mănăstire în comuna Comanca, județul Romanai, pentru munci agricole. De către noi s-au luat măsuri pentru supravegherea sus-numitului“ (*ibidem*, f. 397). Pe 28 octombrie 1948, Direcția Generală a Securității Poporului trimite o circulară serviciilor de securitate din Râmnicu Vâlcea, Tâgu Jiu, Turnu Severin, Caracal, Calafat, Legiunii de jandarmi Dolj, pentru „identificarea numitului Anghel Papacioc [...] care după un timp a dispărut“ (*ibidem*, ff. 407, 403, 405). Într-o adresă a Serviciului Județean de Securitate din 3 noiembrie 1948 către Direcția Regională a Securității Poporului Craiova este scris: „Numitul Anghel Papacioc a fost detașat din partea mănăstirii Cozia, Vâlcea, pe un timp de sezon și a funcționat ca delegat la eforia mănăstirii Comanca din luna martie 1948 până în luna august 1948. Sus-numitul a părăsit eforia în luna august 1948 fiind chemat la Râmnicu Vâlcea, unde, din informații, ar fi dispărut, neprezentându-se la Râmnicu Vâlcea“ (*ibidem*, ff. 409, 406). Anghel Papacioc a fost pus „sub urmărire“ de către Securitate prin Ordinul nr. 131/59861/15 noiembrie 1948, ordin care a declanșat intense căutări (*ibidem*, ff. 116–118, 120–121, 141, 161).

79. Fratele Anghel a devenit viețuitor al mănăstirii Tismana începând cu 1 septembrie 1948 (Arhiva mănăstirii Tismana, dosar 1/1949, f. 461, *apud* Adrian Nicolae Petcu, „Părintele Arsenie Papacioc în documentele Securității“, în *Caietele CNSAS*, 2012, p. 257).

80. În fapt, fratele Anghel a stat la schitul Cioclovina, unde a continuat să fie „urmărit pe căi discrete“ (A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 211015, vol. 2, f. 426); „...în toamna anului 1948 a reușit să ajungă la mănăstirea Tismana, schitul Cioclovina. Întrucât sus-numitul se află propriu-zis ascuns atât sub haina călugărească, cât și la schitul Cioclovina, situat la câțiva kilometri în adâncimea munților, se bănuiește că acesta ar fi urmărit pentru activitatea lui din trecut sau pentru alte delictе“ (*ibidem*, ff. 421 și 432). Pe 8 decembrie 1948, Secția de Securitate Caracal trimitea o notă Direcției Regionale de Securitate Craiova, în care se spunea: „Raportăm că suntem informați că sus-numitul călugăr se află în prezent la schitul Cioclovina, județul Gorj. Sus-numitul umblă civil și se maschează în haină preotească, fiind

la o școală de cântăreți bisericești – Muffeni⁸¹, Craiova, unde n-am putut sta, fiind slăbit, și apoi dorind neapărat viață călugărească, găsind pentru aceasta Sf. Mănăstire Sihăstria. Aici, după 7 luni, am fost invitat de I.P.S. Patriarh Iustinian la Institutul Biblic București⁸², unde am funcționat 9 luni. Îmbolnăvind-mă de ochi, am obținut concediu medical cu prelungire timp de 7 luni. Concediul acesta l-am făcut la Sf. Mănăstire Slatina – Baia, unde se mutaseră o parte din călugării din Sihăstria, împreună cu stareț, cu tot, pentru a pune rânduială călugărească și acolo.

Aici am fost făcut diacon și preot de către Î.P.S. Sebastian, Mitropolitul Moldovei cu ordinul nr. 6651/950 la Sf. Mănăstire Agafton, unde se ținea slujba arhierescă⁸³. În timpul acesta, mănăstirea Slatina a cerut Centrului de Recrutare Călarăși – Ialomița ștergerea din controalele militare, neprimind nici un răspuns.

Dupa preoția mea, am fost numit, cu ordinul nr. 295/22 octombrie 1950, de I.P.S. Patriarh Iustinian, spiritualul Seminarului Superior Monahal din Sf. Mănăstire Neamț⁸⁴, unde am funcționat până acum⁸⁵.

întovărășit de diaconul Gherasie Gălățescu, refugiat din Cernăuți, de asemenea urmărit de organele noastre“ (*ibidem*, f. 416). La sfârșitul lunii februarie, fratele Anghel „a dispărut de la acest schit, neputându-se identifica noul domiciliu al acestuia“ (*ibidem*, f. 434). „Sus-numitul, din cauză că se știa că are ceva la activul lui și cum organele noastre au făcut în ultimul timp dese apariții în acea regiune, a dispărut fără adresă“ (*ibidem*, f. 428).

81. Afând despre această numire, Direcția Generală a Siguranței a trimis în 22 ianuarie o radiotelegramă pentru a se „lua măsuri în cazul în care nu se prezintă la post“ (*ibidem*, f. 424). Pe 21 februarie 1949, Direcția Regională a Securității Poporului Craiova scria într-o adresă către Direcțiunea Generală a Securității Poporului: „Raportăm că deși sus-numitul a fost numit ca profesor la școala de cântăreți bisericești din Craiova și deși în acest sens i s-a făcut cunoscut de către Arhiepiscopia din Craiova să se prezinte la post, totuși până în prezent nu s-a prezentat“ (A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 211015, f. 425; vezi și f. 424, 438).

82. În cadrul mănăstirii Antim, pe seama mănăstirii Sihăstria, fratele Anghel a depus voturile monahale la 26 septembrie 1949, cu aprobarea patriarhului Iustinian, avându-l ca naș de călugărie pe părintele Petroniu Tănase; vezi *Ne vorbește părintele Arsenie*, ed. cit., vol. 2, p. 73.

83. Slujba arhierescă a avut loc la 26 septembrie 1950 (*loc. cit.*).

84. Pentru a fi remunerat, Arsenie Papacioc este încadrat fictiv pe un post de slujitor al bisericii Oțetari din București, detașat la Neamț; nu se primește aprobarea de la Ministerul Cultelor. Din dispoziția patriarhului Iustinian, începând cu 1 martie 1951, Arsenie Papacioc a fost plătit din fondurile seminarului de la mănăstirea Neamț (Arhiva Seminarului teologic Neamț, Dosar 7/1950, f. 68, *apud* Adrian Nicolae Petcu, „Părintele Arsenie Papacioc în documentele Securității 1938–1958“, în *Caietele CNSAS*, an 2012, p. 259).

85. În anul 1952, seminarul teologic de la mănăstirea Neamț a fost desființat, părintele Arsenie Papacioc fiind transferat la mănăstirea Slatina ca

Menționez că am pierdut livretul militar și după publicarea lui în *Monitorul Oficial* am scos alt livret care este la mine.

Completez că, la călugăria mea, mi-am schimbat numele de Anghel în Arsenie.

Câteva luni în urmă a venit un domn plutonier, Boca Popescu, și mi-a completat o fișă pentru schimbarea de domiciliu, fără să ne lase ceva scris pe buletinele de la Biroul Populației⁸⁶. Am buletinul nr. 69931/950, București.

Nu am avut nici o nesupunere la ordinele militare de care am luat cunoștință.

Canoanele noastre opresc pe călugări să facă acțiuni de luptă militară sau să folosească vreuna în afară de rânduielile aspre călugărești.

Semnez

[ss] Ierom. Arsenie Papacioc

10 decembrie 1951.

*A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 211015,
vol. 2, ff. 133–134.*

20. 30 martie 1954. Adresă a Secției Raionale de Securitate Neamț către Direcția Regională de Securitate Bacău în care se comunică faptul că părintele Cleopa Ilie, starețul mănăstirii Slatina, și ieromonahul Arsenie Papacioc, egumen, au fost semnați în munți.

SECȚIA RAIONALĂ
DE SECURITATE TG. NEAMȚ

Exemplar nr.
Nr.341/48687 – 30 martie 1954
STRICT SECRET/Prin curier

Către
M.A.I. REGIUNEA BACĂU

La ord. d-voastră cu nr. 3411/00.76.725 din 25 martie a.c. privitor la identificarea numitului PAPACIOC ARSENIE/ANGHEL raportăm:

Sus-numitul, până în anul 1951, luna decembrie, a fost ca spiritual la Seminarul Monahal din M-rea Neamț, iar de la această dată

---

egumen, Adrian Nicolae Petcu, „Părintele Cleopa în documentele Securității”, în *Biserica Ortodoxă Română*, nr. 1/2011, pp. 243–246.

86. Rețeaua informativă din jurul părintelui Arsenie fusese reactivată prin întocmirea unui dosar cu documente referitoare la activitatea sa legionară în urma interceptării corespondenței cu un fost șef de garnizoană din Tohanu Vechi, Mihai Teodorescu; vezi A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 211015, vol. 2, ff. 152–154, 207.

a plecat cu destinația Slatina, raionul Fălticeni unde, din informații, este și în prezent, dar ar sta mai mult ascuns; precizăm aceasta căci din unele informații ar fi ascuns împreună cu starețul acelei mănăstiri, anume CLEOPA⁸⁷.

Prin luna noiembrie 1953 a fost găsit prin pădurile din apropierea com. Pipirig, raionul Tg. Neamț, iar sus-numitul venea la mănăstirea Văratec pentru a cumpăra șiac [șiac – n.ed.] pentru haine. Atunci avea asupra lui o dovadă/bilet de voie/ cu ștampila și semnătura din mănăstirea Slatina. De la această dată, despre sus-numitul nu se mai cunoaște nimic⁸⁸. În materialul ce noi posedăm asupra lui rezultă că a fost primar legionar în Zărnești, Brașov, iar acum călugăr. De asemenea se mai cunoaște că a luat parte la rebeliune cu legionarii. Alte date asupra lui nu mai cunoaștem.

PENTRU ȘEFUL SECȚIEI RAIONALE

LOCOTENENT

[ss] [indescifrabil]

A.C.N.S.A.S., *Fond Informativ, Dosar nr. 211015, vol. 2, f. 72.*

---

87. În vara anului 1952, părintele Cleopa, starețul mănăstirii Slatina, și părintele Arsenie Papacioc, egumen, atenționați că urmează să fie arestați, își dau demisia din funcțiile ocupate și pleacă în Munții Stânișoarei, unde vor viețui circa doi ani; cei doi ieromonahi trăiau separat, dar se întâlneau frecvent; vezi *Ne vorbește părintele Cleopa*, ed. a 2-a, Mănăstirea Sihăstria, Vânători-Neamț, 2011, pp. 51–52; *Iată duhovnicul. Părintele Arsenie Papacioc*, Dervent, Sfânta Mănăstire Dervent, 1999, p. 66; Adrian Nicolae Petcu, „Părintele Cleopa în documentele Securității”, în *Biserica Ortodoxă Română*, nr. 1/2011, pp. 249–280.

88. În toamna anului 1953, Securitatea l-a folosit pe informatorul „Ioșca”, fost legionar deținut la Aiud, trimițându-l la Mitropolia din Iași, Târgu Neamț, mănăstirea Vladimirești, mănăstirea Slatina, mănăstirea Sihăstria, pentru a-l localiza pe părintele Arsenie (A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 211015, vol. 2, ff. 82–102). Câștigându-i încrederea secretarului mănăstirii Slatina, monahul Antonie Plămădeală, informatorul obține următoarea informație: „Acum, că nu mai am de ce mă feri de dumneata, te anunț că Arsenie este undeva în apropierea Slatinei și că la intervale de timp (2-3 săptămâni) trimite pe câte cineva cu vești despre sănătatea lui. Mi-a spus că cel care vine lasă scrisoarea la un frate (călugăr)” (*ibidem*, f. 90).

21. 30 august 1954. Vizita făcută de părintele Arsenie Papacioc, părintele Cleopa Ilie și părintele Antonie Plămădeală la schitul Slătioara pentru a-i convinge pe monahii stiliști să accepte calendarul nou.

Copie la dos. Cap. IV
Lt. Mihai

30 august 1954

Notă informativă

În ziua de 20 august 1954 au fost la schitul stilist „Slătioara“ călugării Cleopa, Arsenie⁸⁹ și Antonie Plămădeală de la mănăstirea Slatina, comuna Drăceni. Acești trei călugări pretind că au fost trimiși de Patriarhie cu scopul ca să convingă pe stiliști să treacă la calendarul stilului nou. Au venit pe la orele 11 dimineața și au discutat cu călugării stiliști până la 7 seara. În timpul discuțiilor, călugărul stilist Dionisie Huguenu, când nu mai putea să răspundă la discuții, ridică mâinile în sus și chema pe Hristos și Maica Domnului să-i ajute. Călugării de la Slatina au spus că ei aveau la ei mai multe memorii înaintate de stiliști către toate mitropoliile din țară, către tov. Gh. Gheorghiu-Dej și dr. Petru Groza. În timpul discuțiilor venea vorba de patriarhia din Moscova care ține de stil vechi.

Când stiliștilor le convenea, spunea că sunt buni, iar când nu le convenea ceva despre biserica sovietică, ziceau că doar știu și ei că cei care conduc biserica rusă sunt vopsiți și sunt politici, puși acolo ca să facă statul propagandă cu ei. Aceste afirmații au fost făcute de Dionisie Huguenu, călugăr stilist. După discuție călugărul Huguenu a spus că nu vor trece la stilul nou, ba din contră, toată biserica va fi pe stil vechi.

Călugării de mai sus de la Slatina mi-au spus că o parohie din București, în frunte cu preotul Vasilescu, ar fi trecut la stilul vechi, de asemenea și o mănăstire din Ardeal.

Inf. Stelian

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 211015, vol. 3, f. 225.

---

89. Părintele Arsenie și părintele Cleopa au fost chemați din munți de patriarhul Iustinian în 1954, cei doi rămânând la Patriarhie 4-5 luni, vezi *Ne vorbește părintele Cleopa*, ed. a 2-a, Mănăstirea Sihăstria, Vânători-Neamț, 2001, vol. 12, pp. 39–46. Patriarhul i-a trimis în Moldova să combată stilismul, apoi la mănăstirile din jurul Bucureștiului (Pasărea, Căldărușani, Țigănești, Zamfira Suzana, Cheia), pentru a le îndruma duhovnicește și la mănăstirea Vladimirești pentru a verifica practicile liturgice atipice practice de ieromonahul Ioan Iovan, asistat de maica stareță Veronica Gurău, vezi Adrian Nicolae Petcu, „Părintele Cleopa în documentele Securității”, în *Biserica Ortodoxă Română*, nr. 1/2011, pp. 243–246.

22. 24 august 1956. Plan de infiltrare a informatorului „Zamfirescu Vasile“ la mănăstirea Slatina pentru a verifica „activitatea legionară“ a părintelui Arsenie Papacioc.

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

– REGIUNEA IAȘI –

SE APROBĂ

ȘEFUL DIR. REG. M.A.I. IAȘI

COLONEL

N.V. PANDELEA

DE ACORD

ȘEFUL SERVICIULUI

LT.-MAJOR

CERNICHEVICI P.

P L A N

privind infiltrarea informatorului „ZAMFIRESCU VASILE“
la mănăstirea Slatina-Suceava.

Pentru cunoașterea legăturilor și activității legionare desfășurate de numitul ANGHEL PAPACIOC (părintele ARSENIE), starețul⁹⁰ mănăstirii Slatina din regiunea Suceava, care este semnalat informativ că în prezent ar desfășura activitate legionară sub masca mistică religioasă⁹¹, vom infiltra pe timp de 20–30 de zile pe informatorul calificat „ZAMFIRESCU VASILE“, care se cunoaște cu cel în cauză [atât] din timpul activității legionare, cât și din timpul detenției din penitenciarul Aiud. Infiltrarea se va face pe baza următoarei legende:

---

90. Informație eronată, căci, după revenirea din munți, părintele Arsenie a rămas la mănăstirea Slatina ca simplu monah; reprezenta însă, se pare, un potențial pericol pentru Securitate. Într-o fișă întocmită părintelui Arsenie Papacioc în 1955 de Direcția Regională de Securitate Suceava se spunea în concluzie: „este un element dușmănos regimului nostru, este recunoscut că a întreținut relații cu elemente de pe raza regiunii M.A.I. Iași care au acțiune de verificare, este socotit ca duhovnic al legionarilor“ (A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 211015, vol. 3, ff. 67–68).

91. Urmărirea părintelui Arsenie Papacioc făcea parte dintr-o acțiune mai amplă ce viza mănăstirile Slatina și Rarău, vizitate de un număr impresionant de credincioși și considerate de Securitate drept centre de activitate legionară, motiv pentru care, prin Ordinul nr. 107 din 10 februarie 1956, Securitatea a deschis dosar de verificare pentru ambele mănăstiri, acțiune informativă desfășurată de două Direcții Regionale, Iași și Suceava, vezi *ibidem*, vol. 1, f. 1. În urma declanșării acestei acțiuni, s-au adunat note informative date de mulți informatori, dirijați și instruiți atent de Securitate (vezi *ibidem*, vol. 2–3, *passim*), dar și arestări: părintele Antonie Plămădeală în 14 aprilie 1954 (Mihai Plămădeală, Adrian Nicolae Petcu, *Mitropolitul Antonie Plămădeală – detalii biografice*, Editura Andreiană, Sibiu, 2011, pp. 74–78), iar părintele Roman Braga în 31 mai 1955 (A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 211015, vol. 3, ff. 193–194).

Informatorul „ZAMFIRESCU VASILE“ este implicat într-un proces de drept comun ce este judecat de către Tribunalul Iași. În primele două termene informatorul a fost judecat sub stare de arest, după care, la intervenția noastră, a fost pus în stare de libertate. Pe data de 7 februarie a.c. procesul are termen de judecare în fond.

După judecarea procesului la termenul mai sus arătat, indiferent de situația care se va crea, fie că va fi condamnat și va rămâne în recurs, fie că va fi scos din cauză și va face procurorul recurs sau se va amâna pentru o nouă dată, informatorul „ZAMFIRESCU VASILE“ va pleca pe data de 10 februarie a.c. la mănăstirea Slatina, unde, după ce îi va arăta părintelui ARSENIE situația sa cu procesul, îi va cere să-l găzduiască până la clarificarea situației în care se află, fiindu-i frică să nu fie arestat din nou.

În cazul când părintele ARSENIE va accepta să-l găzduiască, în timpul șederii sale în incinta mănăstirii, informatorul va trebui să stabilească următoarele probleme:

1) Dacă toți călugării din mănăstire sunt călugări autentici sau sub masca de călugări se ascund elemente căutate de organele noastre.

2) Care este legătura între mănăstirea Slatina și mănăstirea Rarău, respectiv între SANDU TUDOR și ANGHEL PAPACIOC.

3) Ce legături există între aceștia și călugării de la Mitropolia Iași.

4) Ce legături au în județul Suceava ANGHEL PAPACIOC și SANDU TUDOR.

5) Ce rol are în mănăstire preotul călugăr CLEOPA și ce legături are cu munții.

6) Ce persoane vizitează mănăstirea și în ce scop.

Acestea vor fi punctele date de noi informatorului pentru a le stabili pe timpul șederii sale la mănăstire.

Pregătiri pentru plecarea informatorului:

– îmbrăcăminte: foarte modestă;

– alimente: pentru câteva zile (slănină, pâine de oraș, 1 litru de rachiu sau două);

– bani: suma de 2-300 lei, la aprecierea noastră;

– acte de identitate: buletin de la Biroul Populației și biletul de eliberare din penitenciar.

Comportarea informatorului în cadrul mănăstirii:

– În incinta mănăstirii informatorul va trebui să aibă o atitudine cât mai religioasă și, dacă va fi necesar, să execute toată ceremonia religioasă a mănăstirii (va fi instruit în acest sens).

– Să nu se lase antrenat în discuții privind activitatea sa legionară după eliberarea din penitenciar în anul 1946. În cazul când totuși va trebui, să răspundă la eventualele întrebări ale lui ANGHEL PAPACIOC

privind activitatea sa dusă în regiunea Timișoara, legătura cu mănăstirea Vladimirești, legătura avută cu comandamentul legionar din Iași în anul 1947 și alte aspecte reale din activitatea care a avut-o după eliberare.

– Pentru ca legenda de intrare în mănăstire să prindă cât mai bine, va trebui ca informatorul să adopte atitudinea omului care se află în impas, adică posomorât, gânditor și cu puține speranțe în viitor, aceasta și pentru faptul ca ANGHEL PAPACIOC să caute să-l încurajeze și să-i dea speranțe în viitor care vor consta în mod sigur din „speranțe legionare“ și aspecte ale activității legionare prezente pe care o conduce el sau alții.

În cazul când ANGHEL PAPACIOC va căuta să-i facă cunoștință cu alte elemente, fie călugări din alte mănăstiri, fie persoane din afara mănăstirii, informatorul va trebui să aibă o oarecare rezervă bine manifestată, motivată sub pretextul că în poziția în care se află este mai bine să fie cunoscut de mai puține persoane.

Dacă între ANGHEL PAPACIOC și SĂVEANU SILVIU există totuși legături legionare de activitate, înseamnă că ANGHEL PAPACIOC cunoaște de fapt că [*sic!*] informatorul „ZAMFIRESCU VASILE“ a luat legătura cu SĂVEANU SILVIU în numele comandamentului legionar (necunoscut de el decât din spusele lui STĂNESCU MIHAI și acesta dirijat de Regiunea M.A.I. Timișoara în acest sens). În cazul când informatorul va fi întrebat de ANGHEL PAPACIOC despre comandament, va trebui să susțină în continuare problema, adică să poarte aceleași discuții pe care le-a avut și cu SĂVEANU SILVIU privind comandamentul, însă să arate că de la discuția cu SĂVEANU SILVIU nu a primit nici un fel de instrucțiuni de la STĂNESCU MIHAI.

Dacă ANGHEL PAPACIOC nu va pune în discuție problema SĂVEANU SILVIU și comandamentul, după cca 10 zile de la intrarea în mănăstire, informatorul va solicita lui ANGHEL PAPACIOC să-l invite pe SĂVEANU SILVIU la mănăstire prin mijloacele pe care le are, întrucât vrea să discute anumite probleme petrecute în Iași după vizita ce a făcut-o SĂVEANU SILVIU preotului MOISE VICTOR din Tg. Frumos și preotului ACATRINEI MIHAI.

Dacă, cu această ocazie, ANGHEL PAPACIOC va arăta că-l cunoaște pe SĂVEANU SILVIU și va căuta să pună în discuție problema comandamentului, informatorul va discuta conform indicației de mai sus. Și într-un caz, și în celălalt, informatorul va solicita să-l invite la mănăstire.

În întâlnirea cu SĂVEANU, informatorul va discuta situația intervenită între el, preotul MOISE VICTOR și ROMAN BRAGA, arătându-i

felul cum a fost primit de ROMAN BRAGA, cu toate că a avut scrisoare de recomandare din partea lui MOISE VICTOR. Informatorul va căuta ca discuția cu SĂVEANU SILVIU să fie purtată de față cu ANGHEL PAPACIOC.

Dacă din discuțiile cu cei de mai sus vor reieși probleme importante cu nume de persoane, legături de activitate legionară din orașul Iași sau alte localități, informatorul le va solicita ca prin legăturile pe care le au în orașul Iași atât ANGHEL PAPACIOC, cât și SĂVEANU SILVIU să se intereseze prin fratele său, îi va da adresa (lui SILVIU), dacă în acest timp a fost căutat de organele în drept, dacă s-a emis mandat de arestare etc. În această direcție va trebui să nu insiste prea mult față de aceștia, dacă cumva ezită, și să le spună că va căuta să se strecoare până la Iași, unde să vadă personal care este situația și, în funcție de situația găsită, se va reîntoarce la mănăstirea de mai sus sau nu.

Dacă ANGHEL PAPACIOC și SĂVEANU SILVIU vor primi să-l ajute prin legăturile din Iași privind procesul, informatorul „SILVIU CÎRLAN” va fi instruit ca în cazul în care se va prezenta la el vreo persoană și-i va solicita informații cu privire la procesul lui „ZAMFIRESCU VASILE” să anunțe organele noastre, după care i se va arăta ce trebuie să comunice în legătură cu procesul.

Legătura cu informatorul:

Se va face după terminarea misiunii sau în eventualitatea când acesta va reveni de la mănăstire în Iași pentru a vedea situația cu procesul.

Lt. de securitate
Selig Mircea

*A.C.N.S.A.S., Fond Informativ,
Dosar nr. 211015, vol. 1, ff. 77-80.*

23. 14 iunie 1958. Mandat de arestare pe numele ieromonahului Arsenie Papacioc.

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE 16.06.1958
– Direcția de Anchete Penale – Conf. art. 252 C.P. se
confirmă mandatul de arestare
privind pe PAPACIOC ANGHEL
ARSENIE.
Procuror Militar
Cpt. de justiție [ss] [indescifrabil]

MANDAT DE ARESTARE NR. 14/P

București, 14 iunie 1958.

În numele legii și al poporului:

Cpt. GEORGESCU NICOLAE, anchetator penal de securitate din
Direcția de Anchete Penale a M.A.I. București,

Având în vedere actele de procedură penală încheiate împotriva
numitului PAPACIOC ANGHEL ARSENIE⁹², născut la data de 15.08.1914
în comuna Misleanu, reg. București, fiul lui Vasile și Stanca, de profesie
desenator, în prezent călugăr la mănăstirea Slatina, reg. Suceava,
urmărit potrivit art. 196 C.P.P. pentru infracțiunea de uneltire
contra ordinii sociale;

Având în vedere că aceste fapte sunt prevăzute și penate de art.
209 pct. 1 C.P. al R.P.R.;

Considerând că din ancheta efectuată rezultă probe suficiente de
culpabilitate împotriva lui PAPACIOC ANGHEL ARSENIE;

Văzând că învinuitul se găsește în situațiunea prevăzută de art.
200 pct. 9 C.P.P., întrucât fapta sa interesează ancheta penală și se
pedește cu o pedeapsă mai mare de un an;

Văzând și dispozițiunile art. 249 C.P.P.;

---

92. Informațiile adunate de Securitate indicau faptul că exista „un canal legionar pe linia Slatina–Sihăstria–Rarău”, condus de ieroschimonahul Daniil/Sandu Tudor și în care Cleopa Ilie și Arsenie Papacioc joacă un rol important (A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 211015, vol. 1, f. 98). Pe 24 aprilie 1958, ministrul de interne, Alexandru Drăghici aproba un „referat privind propuneri în legătură cu arestarea și cercetarea a 11 cetățeni din acțiunea de grup”. Inițial, pe lista celor ce urmau să fie arestați, numele părintelui Arsenie nu figura. După ce s-au întocmit, pe 13 iunie 1958, „o ordine de bătaie”, adică un „plan întocmit în vederea operației de reținerea și percheziționarea elementelor de la mănăstirea Slatina”, și un plan amănunțit al amplasamentului milițienilor, 76 la număr (*ibidem*, vol. 3, f. 35), în noaptea de 13/14 iunie 1958, părintele Arsenie Papacioc a fost arestat împreună cu Constantin Dumitrescu (mai târziu părintele Marcu de la Sihăstria) (*ibidem*, f. 59).

Pentru aceste motive:

Ordon tuturor organelor forței publice să aresteze, conformându-se legii, și să conducă în arestul M.A.I. București pe numitul PAPACIOC ANGHEL ARSENIE.

Punem în vedere șefului arestului M.A.I. să-l primescă și să-l rețină pe timp de 60 de zile, adică de la data de 14 iunie 1958 până la data de 13 august 1958⁹³.

ANCHETATOR PENAL DE SECURITATE

C Ă P I T A N,

[ss] Georgescu Nicolae

A.C.N.S.A.S., Fond Penal, Dosar nr. 000202, vol. 2, f. 2.

24. 4 iunie 1958. Proces-verbal de interogatoriu în procesul lotului „Rugul Aprins“, despre activitatea legionară.

PROCES-VERBAL DE INTEROGATORIU

Învinuit Papacioc Anghel, zis Arsenie, născut la 13 august 1914 în comuna Misleanu, reg. București, fiul lui Vasile și Stanca, de profesie sculptor în lemn, în prezent călugăr, cu ultimul domiciliu la mănăstirea Slatina, reg. Suceava.

4 iunie 1958

Interogatoriul a început la ora 9,30
și s-a terminat la ora 12,00

Întrebare:

Ți s-a prezentat ordonanța de punere sub învinuire⁹⁴ din care rezultă faptele comise de d-ta împotriva regimului democrat popular

---

93. În data de 14 iunie, anchetatorul penal de securitate din Direcția de Anchete Penale a M.A.I. București hotărâse „reținerea pe timp de 24 ore și depunerea în arestul M.A.I. cu începere de la data de 14 iunie 1958 orele 01 până la data de 15 iunie orele 01 a numitului Papacioc Anghel Arsenie“ (A.C.N.S.A.S., Fond Penal, Dosar nr. 000202, vol. 2, f. 1); în aceeași zi a avut loc și o percheziție la domiciliul părintelui Arsenie Papacioc, la mănăstirea Slatina (*ibidem*, f. 6). Mandatul de arestare a fost prelungit până la 8 august 1958 (A.C.N.S.A.S., Fond Penal, Dosar nr. 000202, vol. 2, f. 3). Pe 18 septembrie 1958, Procuratura Militară București comunica Penitenciarului Jilava „că mandatul de arestare privind pe Arsenie Papacioc se prelungește până la data de 11 sept. 1958. Numitul urmează a fi ținut la dispoziția acestei procuraturi militare“ (A.C.N.S.A.S., Fond Penal, Dosar 000202, vol. 2, f. 3); o nouă cerere va prelungi arestarea provizorie până în 11 septembrie 1958 (*ibidem*, f. 4).

94. Părintele Arsenie Papacioc a fost inclus în lotul „Rugul Aprins“; în Ordonanța de punere sub învinuire se spune: „Din materialele de anchetă

din R.P.R. plus faptul că ai desfășurat o intensă activitate legionară⁹⁵, participând la rebeliune, fapt în urma căruia ai fost judecat și condamnat.

Răspuns:

Este adevărat că m-am încadrat în organizația legionară în anul 1933, după care, apoi, am devenit șef de cuib în comuna natală, respectiv Misleanu.

În luna noiembrie sau decembrie 1933 am venit la București, unde am activat în tabăra de la „Casa Verde“, tabără condusă de Corneliu Codreanu.

În anul 1934, luna martie, am lucrat la tabăra legionară din Giulești, timp de 77 zile, luând parte la toate ședințele și marșurile care aveau loc. De la aceasta tabără am plecat și mi-am desfășurat activitatea legionară în cadrul Sectorului IV Verde împreună cu legionarii Costea Eugen, pe atunci șeful sectorului, Ion Papadopol, fost secretar al acestui sector și alții.

În vara anului 1935 am fost trimis în tabăra legionară de la Carmen Sylva și după 25 zile am revenit la București, unde mi-am continuat activitatea legionară. În anul 1936 am fost avansat ca instructor legionar.

Menționez că din anul 1936 până în anul 1937, toamna, nu am mai desfășurat nici un fel de activitate legionară, pentru faptul că mi-am satisfăcut serviciul militar.

Începând din anul 1938, subsemnatul, mi-am desfășurat activitatea legionară în Brașov împreună cu alți legionari, iar în decembrie același an am fost arestat și internat în lagărul de la Miercurea-Ciuc, unde am stat până în luna aprilie 1941, când am fost eliberat, stabilindu-mă la Zărnești, reg. Brașov.

penală rezulta că PAPACIOC ANGHEL, zis ARSENIE, a desfășurat activitate contrarevoluționară prin aceea că împreună cu mulți complici ai săi a trecut la inițierea și organizarea unei grupări subversive în cadrul căreia au desfășurat activitate împotriva regimului democrat popular din R.P.R.“ Anchetatorul penal de securitate continuă: „DISPUN: Punerea sub învinuire a numitului PAPACIOC ANGHEL, zis ARSENIE, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute și pedepsite de art. 209 pct. 1 C.P. al R.P.R.“ (A.C.N.S.A.S., Fond Penal, Dosar nr. 000202, vol. 2, f. 55). De fapt, părintele Arsenie Papacioc a participat doar la trei reuniuni ale grupului „Rugul Aprins“, incluzându-se în acest lot s-a datorat activității legionare și pericolului virtual de a continua această activitate, vezi documentul nr. 32 (sentința dată la proces).

95. În cadrul anchetei premergătoare procesului grupului „Rugul Aprins“, părintele Arsenie Papacioc a fost interogat în legătură cu activitatea legionară în mai multe rânduri: pe 19 iunie 1958 (*ibidem*, vol. 8, ff. 167–169), pe 28 august 1958 (*ibidem*, vol. 2, ff. 66–71) și pe 6 septembrie 1958 (*ibidem*, vol. 2, ff. 74–76).

În septembrie 1940 am fost numit șef de plasă având sub comanda mea Tohanu Vechi, Tohanu Nou, Bran și Poiana Mărului, șeful garnizoanei pe atunci era legionarul Mețianu Victor. După 6 octombrie 1940 am fost numit primar legionar al comunei Zărnești. Astfel că, în calitate de șef de plasă și primar, subsemnatul, am desfășurat o intensă activitate legionară.

În afară de această activitate legionară am luat parte și la rebeliunea legionară din 21–23 ianuarie 1941 împreună cu un grup de legionari pe care i-am înarmat cu 22 de mitraliere și 20 000 sau 21 000 de cartușe, armament și muniție ce a fost luat de la fabrica „Malaxa” și de la postul de jandarmi din comuna Tohanu Vechi, fapt pentru care am fost judecat și condamnat la 6 ani închisoare. În luna august 1941 am fost eliberat din închisoare la cerere pentru a merge pe frontul sovietic.

Datorită faptului că unitatea mea era deja plecată pe front, subsemnatul am rămas mai departe în țară.

În anul 1942 am trecut fraudulos frontiera cu scopul de a merge în Germania – fiind prins în Iugoslavia, am fost trimis înapoi în țară, fapt în urma căruia am fost judecat și condamnat pentru a doua oară la 6 ani închisoare, pedeapsă pe care am executat-o până în luna septembrie 1946, când am fost eliberat.

În luna ianuarie 1947 m-am hotărât și am plecat la mănăstirea Cozia pentru a mă călugări, fapt ce s-a și întâmplat, că în anul 1949 am fost călugărit, dându-mi-se și numele de călugăr PAPACIOC ARSENIE.

Din momentul ce am devenit călugăr, am fost repartizat la mănăstirea Slatina, reg. Suceava, unde am funcționat până în momentul arestării, respectiv iunie 1958.

În ceea ce privește activitatea mea contrarevoluționară desfășurată după eliberare și până în momentul reținerii, subsemnatul nu recunosc să fi desfășurat vreun fel de activitate sau să fi cunoscut vreo persoană care să fi desfășurat vreun fel de activitate dușmănoasă regimului democrat popular din R.P.R.

După ce am citit procesul-verbal de interogatoriu cuvânt cu cuvânt și am constatat că este întocmai cu cele declarate de mine, susțin și semnez propriu.

Anchetator penal
Cpt. Georgescu [ss]
[ss]

Învinuit [ss] Arsenie Papacioc

25. 19 iulie 1958. Proces-verbal de interogatoriu în procesul lotului „Rugul Aprins“, despre activitatea legionară.

PROCES-VERBAL DE INTEROGATOR / 19.06.1958

Căpitan GEORGESCU NICOLAE, am interogat, în calitate de anchetator penal de securitate, pe arestatul PAPACIOC ANGHEL, zis ARSE-NIE, născut la 13 august 1914, în comuna Misleanu – raionul Slobozia Veche, reg. București, de cetățenie română, naționalitate română, legionar din anul 1933, absovent al Școlii de Arte și Meserii din București în 1932, de profesie sculptor în lemn, călugăr preot ieromonah la mănăstirea Slatina – reg. Suceava, cu ultimul domiciliu în mănăstirea Slatina – com. Drăceni, reg. Suceava, necăsătorit.

Originea socială mic burgheză, părinții au posedat 12 ha pământ arabil, tatăl, agent sanitar, decedat.

Activitatea politică legionară, activând în organizația „Garda de Fier“, „Totul pentru Țară“, cu care am și votat.

Serviciul militar satisfăcut în vechea armată română – Regimentul 40 Infanterie din Bazargic⁹⁶, cu gradul de sergent comandant de grupă.

În 1937 am fost judecat de către judecătoria Slobozia Veche – reg. București și condamnat la 1 000 lei amendă pentru lovire⁹⁷.

În 1938 am fost internat în lagărul de la Miercurea-Ciuc pentru activitate legionară, unde am stat 16 luni. În 1941 am fost judecat de Tribunalul Militar din Brașov și condamnat la 6 ani închisoare pentru participare la rebeliune. În 1941 am fost judecat de Tribunalul Militar Brașov și condamnat la 6 ani închisoare pentru fals în acte publice și trecere frauduloasă a frontierei.

Întrebare:

Când te-ai înscris în organizația legionară?

Răspuns:

În toamna anului 1933, m-am înscris în organizația legionară din orașul Slobozia Veche, fostul județ Ialomița, organizație care era condusă de dr. IOAN PANTELIMON, decedat.

Întrebare:

Ce denumire avea cuibul din care ai făcut parte și împreună cu cine ai activat?

---

96. Dobrici (în perioada otomană: Hacıoğlu Pazarcık, în perioada comunistă, Tolbuhin), centru administrativ al regiunii Dobrici din nord-estul Bulgariei.

97. În toamna anului 1937, i-a lovit pe R. Stroe și Vasile Panait din comuna Misleanu, a fost judecat și condamnat la 1 000 de lei amendă (A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 2, ff. 264–265).

Răspuns:

Cuibul din care am făcut parte în anul 1933 se numea „Grănicerul”. Șef al acestui cuib am fost subsemnatul, PAPACIOC ANGHEL, pe atunci absolvent al Școlii de Arte și Meserii. Din cuib făceau parte următorii: DUMITRU DUMITRU, de profesie agricultor, originar din com. Misleanu – raionul Slobozia Veche, MIRCEA PANAIT, agricultor, MARIN MIRCEA, agricultor, NICOLAE CONSTANTIN, zis NAE, agricultor, GHEORGHE AXENTE, agricultor, NICOLAE MOCANU, agricultor, toți din comuna Misleanu.

Activitatea acestor membri legionari consta în participarea la ședințe, plata de cotizații și marșuri. În calitatea mea de șef de cuib, legătura o țineam cu fostul dr. ION PANTELIMON, decedat.

În luna noiembrie–decembrie 1933, am venit în București și m-am prezentat în tabăra legionară din Bucureștii Noi, respectiv „Casa Verde”, unde am stat timp de aproape 40 de zile. În această tabără am lucrat la toate muncile manuale ale taberei, participând și la toate ședințele legionare care aveau loc. Această tabără era condusă de CORNELIU ZELEA CODREANU. În acest timp am cunoscut pe legionarii STELESCU, IOAN DOBRE, profesor IOAN CLIME, IOAN MOȚA, IOAN ZELEA CODREANU, DUMITRESCU ZĂPADĂ, HORIA CODREANU, NICOLAE TATU, CANTACUZINO GHEORGHE, zis GRĂNICERUL, și alții al căror nume nu mi-l reamintesc.

În luna martie 1934 am fost trimis de către CORNELIU CODREANU, cu care m-am întâlnit acasă la CANTACUZINO GHEORGHE, zis GRĂNICERUL, la tabăra legionară de pe str. Giulești, unde am stat 77 de zile. În tot acest timp am luat parte la toate ședințele care s-au ținut în tabără, ședințe care erau ținute de CORNELIU CODREANU, CANTACUZINO GHEORGHE, CLIME IOAN, MOȚA IOAN și alții. De asemenea, am participat la toate muncile din tabără, plus acele marșuri care ni se cereau.

Din tabăra de la Giulești, am plecat prin luna mai sau iunie 1934, unde mi-am desfășurat activitatea legionară în organizația legionară din fostul Sector IV Verde împreună cu legionarii COSTEA EUGEN, șeful sectorului, pe atunci student la Politehnică, ION PAPA-DOPOL, student la Litere, fost secretar al Sectorului IV Verde legionar, COSTEA OCTAVIAN, muncitor (frate cu Costea Eugen), FELMERI IOAN, electrician, NICOLAE DRAGOTĂ, croitor, ION DRĂGHICI, frizer, NICOLAE OPRESCU, muncitor, IONESCU ALEXANDRU, muncitor, MUNTEANU NICOLAE, sau GHEORGHE, tot muncitor. Toți aceștia de mai sus împreună cu subsemnatul formam un cuib care avea denumirea „Crucea albă”.

Activitatea noastră în cadrul cuibului a constat în participarea la conferințele care se țineau acasă la CANTACUZINO GHEORGHE, conferințe care erau ținute de legionarii MOȚA IOAN, IOAN ZELEA CODREANU, FURDUI GHEORGHE, ALEXANDRU CANTACUZINO, NICOLAE TATU, IOAN CLIME și alții. În vara anului 1935, în timpul cât activam în acest Sector IV Verde, am fost trimis în tabăra legionară de la Carmen Sylva⁹⁸, unde am stat 25 de zile, de unde am revenit în cadrul Sectorului IV Verde. La Carmen Sylva am participat la munca de tabără și la toate acele ședințe și conferințe care aveau loc. Menționez că în acest timp, în afară de legionarii mai sus-menționați, am mai cunoscut în aceasta tabără pe următorii legionari: preot DUMITRESCU BORȘA, PAPANACE, numele mic nu-l rețin, ZĂVOIANU ION, fost colonel, și IORAȘ TEODOR, student la Drept sau Teologie, care s-a și căsătorit în acel timp făcând nunta în cadrul taberei. În afară de participarea la ședințe și conferințele care au avut loc, am luat parte și la unele marșuri care au fost conduse direct de CORNELIU CODREANU și ceilalți legionari.

Astfel că de la Carmen Sylva am revenit la București, unde mi-am desfășurat pe mai departe activitatea legionară în cadrul Sectorului IV Verde, în același cuib condus de COSTEA EUGEN, fapt petrecut până la începutul anului 1936, când am fost trimis în campania electorală din fostul județ Ialomița, pentru a desfășura activitate legionară și a înființa prin comune cuiburi legionare. În urma acestor instrucțiuni am putut să înființez în comuna Andrășești, fostul județ Ialomița un cuib de legionari denumit „Tudor Vladimirescu“, șef de cuib fiind un anume NICOLAE, numele celălalt nu-l amintesc, a fost primar în timpul conducerii legionare.

În timpul acestei campanii electorale, subsemnatul împreună cu legionarii din comuna mea natală, unde eu fusesem șef de cuib și despre care am vorbit mai sus, am desfășurat o intensă activitate, în sensul de a ține ședințe prin comune, biserici sau difuzare de manifeste.

Menționez că în timpul cât am fost în această campanie electorală din fostul județ Ialomița, subsemnatul am reînființat cuibul pe care l-am condus în 1933 în comuna natală Misleanu – Ialomița, reactivând aceleași elemente pe care le-am declarat în cuprinsul procesului-verbal, plus faptul că i-am schimbat numele, denumindu-l cuibul

---

98. Eforie Sud, jud. Constanța; înainte de cel de-al Doilea Război Mondial, localitatea a purtat numele de Carmen Sylva (pseudonimul literar al reginei Elisabeta a României, 1843–1916).

„Ori învingem, ori murim“, rămânând ca șef de cuib fratele PAPA-CIOC ION, decedat în 1947.

În luna martie sau aprilie 1936 am fost încorporat în armată, respectiv la Regimentul 40 Călugăreni Infanterie din orașul Bazargic.

În timpul cât îmi satisfaceam serviciul militar, cred că pe la sfârșitul anului 1936, am primit o scrisoare din partea legionarului dr. IOAN PANTELIMON prin care mă anunța că am fost numit instructor legionar.

Menționez că în tot timpul cât am satisfăcut serviciul militar, nu am desfășurat nici un fel de activitate legionară, cu excepția timpului cât am avut concediu, unde am stat în comuna Misleanu, timp în care am activat în cadrul cuibului condus de fratele meu PAPACIOC ION.

După eliberarea din armată, respectiv în toamna anului 1937, am revenit în comuna natală Misleanu, unde mi-am desfășurat pe mai departe activitatea legionară în cadrul aceluiași cuib.

În luna ianuarie sau februarie 1938, am plecat la Brașov, unde m-am angajat la fosta fabrică „Malaxa“ ca lucrător la Grupul „B“, montarea focoaselor, unde am lucrat până la sfârșitul lunii decembrie 1938, când am fost internat în lagărul de la Miercurea-Ciuc împreună cu legionarii RADU PAPACIOC, frate, care pe atunci era maestru-șef la Grupul „A“ de la Malaxa și care în prezent este decedat din anul 1939, IOAN LUCACI, avocat, decedat în 1939, VICTOR MEȚIANU, dentist, domiciliat în Zărnești.

Menționez că în cadrul fostei fabrici „Malaxa“ nu am desfășurat nici un fel de activitate legionară, însă, în afară de fabrică, subsemnatul mi-am desfășurat activitatea legionară în cadrul grupului de legionari din Zărnești, grup din care făceau parte legionarii: ION LUCACI, VICTOR MEȚIANU, RADU PAPACIOC, BUCUREL VÂNTOIU, funcționar pe atunci la fabrica de celuloză din Zărnești, NAE MARUSEL, funcționar la fabrica de celuloză din Zărnești, IOAN UCĂ, funcționar la fabrica de celuloză, IOAN COVILTIR, ajutor de maestru la fosta fabrică „Malaxa“, IOAN TATULEA, subinginer la fabrica de celuloză, IOAN MEȚIANU, absolvent de liceu, frate cu VICTOR MEȚIANU, GHEORGHE RÂMBU – lucrător la „Malaxa“ și alții, al căror nume nu mi-l reamintesc.

Activitatea legionară în cadrul acestui grup a constat în întâlniri prin munți, restaurante sau alte împrejurări, unde discutam felul cum trebuia să activăm noi, legionarii. Duceam această activitate în mod conspirativ, pentru faptul că eram vizați de către organele jandarmeriei de pe atunci. Șef al acestui grup era IOAN LUCACI, decedat.

După ce am citit procesul-verbal de interogatoriu cuvânt cu cuvânt și am constatat că este întocmai cu cele declarate de mine, îl susțin și semnez propriu.

[ss] Papacioc Anghel Arsenie

ANCHETATOR PENAL DE SECURITATE

CĂPITAN/Georgescu Nicolae

– Conform cu originalul proc.-verbal de interogatoriu din 19 iunie 1958, care se află la dos. de anchetă nr. ...

CĂPITAN

Georgescu Nicolae

A.C.N.S.A.S., *Fond Penal, Dosar nr. 000202, vol. 8, ff. 167–169.*

26. 2 iulie 1958. Proces-verbal de interogatoriu în procesul lotului „Rugul Aprins“, despre activitatea legionară.

PROCES-VERBAL DE INTEROGATOR

PAPACIOC ANGHEL, zis ARSENIE, născut la 13 august 1914 în comuna Misleanu, raion Slobozia, regiunea București, fiul lui Vasile și Stanca, de profesie sculptor, în prezent călugăr preot, cu ultimul domiciliu în com. Drăceni–Suceava.

Întrebare:

Cât timp ai fost deținut la Miercurea-Ciuc și împreună cu ce legionari?

Răspuns:

În lagărul de la Miercurea-Ciuc am stat internat din luna decembrie 1938 și până în luna aprilie 1940, când am fost eliberat împreună cu legionarii ION STOENESCU, profesor de desen originar din București, PÎRVA CONSTANTIN, absolvent de liceu, nu cunosc de unde era originar, REMETEANU, numele mic nu mi-l reamintesc, de profesie dentist, originar din Timișoara, frații NICULESCU GICU, RELU și NUCU, originari din Câmpina, MAIER, nu rețin numele mic, pe atunci era preot originar din Făgăraș, POTECĂȘU TEODOR, licențiat în teologie, originar din Buzău, BOTEZ ALEXANDRU, artist din Iași, GHIȚĂ CONSTANTIN, student la Litere, originar din reg. Timișoara, MUNTEANU, nu rețin numele mic, maistru la Arsenal, din București, POPA AUREL, absolvent de liceu originar din Făgăraș, IOAN FELMENI, electrician, originar din București, BEREUȚĂ, numele mic nu-l rețin, preot originar din comuna Poiana Mărului, Brașov, CARMANUȘ

ION, preot din Bran-Braşov, dr. POPESCU din Bucureşti şi alţii, de care nu-mi amintesc.

Menţionez că în tot acest timp, respectiv decembrie 1938–aprilie 1940 când am fost eliberaţi, activitatea noastră a constat în rugăciuni şi confecţionare de cruciuliţe, troiţe şi icoane.

Întrebare:

Unde te-ai stabilit după ce ai fost eliberat din lagărul de la Miercurea-Ciuc?

Răspuns:

După ce am fost eliberat, respectiv aprilie 1940, m-am stabilit la Zărneşti, unde am intrat ca secretar al avocatului LIVIU FĂGĂRĂŞANU, decedat în 1941, unde am făcut serviciu până în luna august 1940, când am fost concentrat la Regimentul 40 Infanterie, după care am fost desconcentrat la începutul lunii septembrie 1940, când a venit la conducerea ţării regimul legionar, şi m-am stabilit la Zărneşti, unde am luat legătură cu legionarii VICTOR MEŢIANU, BUCUREL VÂNTOIU, NAE MARUSEL, UCĂ IOAN, IOAN MEŢIANU, IOAN COVILTIR şi alţii, despre care am declarat anterior.

Astfel că după aceste legături am început împreună cu ceilalţi legionari să desfăşurăm activitate legionară în sensul de înfiinţare de cuiburi, fapt în urma căruia au luat fiinţă în Zărneşti cred că trei sau patru cuiburi.

Menţionez că în cursul lunii septembrie 1940 subsemnatul am fost numit şef de plasă, care se numea plasa Zărneşti, având sub comandă comunele: Tohanu Vechi, Tohanu Nou, Bran şi Poiana Mărului, iar şeful garnizoanei Zărneşti era VICTOR MEŢIANU.

După 6 octombrie 1940 am fost numit şi primar legionar al comunei Zărneşti. Astfel că în calitate de primar al comunei Zărneşti şi şef de plasă am desfăşurat o intensă activitate legionară conform instrucţiunilor pe care le-am primit de la TRAIAN MARIAN, şeful organizaţiei legionare Braşov, şi TRAIAN TRIFAN, prefect al fostului judeţ Braşov. În afară de activitatea pe care am desfăşurat-o la Zărneşti, subsemnatul am luat parte la rebeliunea din 21–23 ianuarie 1941 din oraşul Braşov, unde am fost împreună cu un grup de 25–30 de legionari pe care i-am înarmat cu 22 mitraliere şi 20 000 sau 21 000 de cartuşe, armament şi muniţie care au fost luate de la fosta fabrică „Malaxa” şi de la postul de jandarmi din Tohanu Vechi. Din grupul de legionari cu care am plecat din Zărneşti la Braşov îmi reamintesc de următorii legionari: VICTOR MEŢIANU, BUCUREL VÂNTOIU, IOAN COVILTIR, POALE LUNGI, GHEORGHE RÎMBU şi alţii, de care nu-mi reamintesc.

Menționez că întreg acest armament a fost ridicat⁹⁹ de către inginerul URMĂ, numele mic nu-l rețin, care pe atunci lucra la „Malaxa“, și de fratele meu PAPACIOC ION, decedat.

În ziua de 23 ianuarie 1941, subsemnatul am fost arestat împreună cu fratele meu PAPACIOC ION, inginerul URMĂ, IOAN COVILTIR și alții, fapt în urma căruia am fost judecat și condamnat la 6 ani închisoare.

Prin luna august, septembrie, am fost eliberat din închisoare – la cerere – pentru a merge pe frontul antisovietic. Datorită faptului că unitatea militară, respectiv Regimentul 40 Infanterie era plecat pe front, subsemnatul am stat trei săptămâni la P.S. a Regimentului din Medgidia, după care am fost lăsat la vatră până la noi ordine.

După ce am fost lăsat la vatră m-am stabilit din nou la Zărnești la fratele meu PAPACIOC ION și la farmacistul CONSTANTINESCU CORNEL, prieten intim al meu – nu a fost încadrat în organizația legionară. În luna mai 1942 m-am dus la Brașov, unde am luat legătura cu legionarul GHEORGHE DUMA, secretar al organizației legionare a fostului județ Brașov, pe atunci făcea serviciu la CFR Brașov, și, în urma discuțiilor avute amândoi, subsemnatul m-am hotărât să fug în Germania pentru a nu mai fi arestat. În acest scop, DUMA GHEORGHE m-a pus în legătură cu un legionar, anume TEODORESCU ȘTEFAN, originar din orașul Brăila, care pe atunci se ocupa cu trecerea peste frontieră a legionarilor.

În urma legăturii făcute cu acest TEODORESCU ȘTEFAN în scopul plecării în Germania, la începutul lunii iunie 1942, subsemnatul împreună cu TEODORESCU ȘTEFAN am plecat la Timișoara, unde am găzduit la un anume IRACHI POPESCU, strada nu mi-o amintesc, dar știu că locuia în cartierul Elisabetin, la care am stat timp de 3 zile, cu scopul de a aștepta un om de legătură pentru a putea să mă treacă granița. Menționez că acest TEODORESCU ȘTEFAN, după ce m-a dus la acest IRACHI POPESCU, mi-a dat suma de 250 de mărci germane de ocupație, după care a plecat, urmând ca eu să aștept omul de legătură. Tot cu acea ocazie am primit din partea lui TEODORESCU ȘTEFAN și parola „Frankfurt am Main“, parolă pe care trebuia să o spun nemților la frontieră, respectiv din comuna Sân-Mihai.

---

99. A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 040660, vol. 1, ff. 5–8, 55–56; într-o declarație a plutonierului-major Petru Savin, șef al secției de jandarmie din Zărnești, se spune că, în ziua de 21 ianuarie 1941, „pe la orele 16 s-a prezentat la postul de jandarmi primarul comunei Zărnești Anghel Papiocioc cu un grup de legionari înarmați care au dispus ridicarea celor 4 mitraliere ce erau asupra postului cu care au motivat că iau măsuri de pază la Primărie și la cele trei fabrici din localitate, unde masa lucrătorilor era mare și printre ei erau și comuniști“ (*ibidem*, f. 53).

După trei zile de ședere la numitul IRACHI POPESCU, a venit un individ care s-a recomandat ION, de ani cred douăzeci, cu care am stabilit că el mă va trece granița în Iugoslavia. Astfel că împreună cu acel individ ION am fost predat grănicerilor români, după care am fost apoi trimis la Timișoara și mai departe la închisoarea din Brașov. La câteva luni de zile după aceasta am fost judecat de către Tribunalul Militar din Brașov și condamnat la 6 ani închisoare pentru trecerea frauduloasă a frontierei, fapt în urma căruia am fost trimis la închisoarea Aiud pentru a-mi executa pedeapsa. La închisoarea Aiud am stat până în luna septembrie 1946, când am fost eliberat.

După ce am citit procesul-verbal de interogatoriu cuvânt cu cuvânt și am constatat că este întocmit cu cele declarate de mine, întocmai îl susțin și semnez.

Anchetator penal de securitate,
Cpt. Georgescu Nicolae

Anchetat,
[ss] Papacioc Anghel

A.C.N.S.A.S., Fond Penal, Dosar nr. 000202, vol. 8, ff. 170–171.

27. 22 iulie 1958. Proces-verbal de interogatoriu despre activitatea legionară a părintelui Arsenie Papacioc și întâlnirile cu membrii grupului „Rugul Aprins“.

PROCES-VERBAL DE INTEROGATOR

Învinuit PAPACIOC ANGHEL, zis ARSENIE, născut la 13 august 1914, în comuna Misleanu, reg. București, fiul lui Vasile și Stanca, de profesie sculptor în lemn, în prezent călugăr, cu ultimul domiciliu la mănăstirea Slatina – Suceava.

22 iulie 1958

Localitatea București

Interogatoriul a început la ora 9 și s-a terminat la ora 15.30.

Întrebare:

După ce ai fost eliberat, respectiv septembrie 1946, cu ce te-ai ocupat și unde te-ai stabilit?

Răspuns:

După ce am fost eliberat, respectiv septembrie 1946, subsemnatul m-am stabilit în comuna natală Misleanu, raion Slobozia, reg. București, la fratele meu PAPACIOC ION, decedat, unde am stat până în luna ianuarie 1947, când m-am hotărât și am plecat la mănăstirea Cozia, reg. Pitești, cu scopul de a mă călugări.

La mănăstirea Cozia am fost primit ca „frate de mănăstire“, unde era stareț arhimandrit GHERMANO DINEAȚĂ. La această mănăstire am stat timp de un an și jumătate, în care timp am îndeplinit funcția de bucătar, paracliser, după care am fost trimis că să administrez pământul a șase mănăstiri din comuna Comanca – Caracal.

Pe atunci la această mănăstire se aflau preoții călugări: CALINIC, BĂICUȘ NIFON, BĂICUȘ DANIIL, MAXIM, VISARION.

Astfel că la această mănăstire am fost spovedit de preotul călugăr MAXIM, căruia i-am spus despre trecutul meu politic, adică că am activat în organizația legionară, că am participat la rebeliunea legionară, fapt pentru care am fost condamnat, plus faptul că în anul 1946, septembrie, am fost eliberat din închisoarea Aiud.

La sfârșitul lunii august 1948, subsemnatul am plecat de la mănăstirea Cozia la mănăstirea Tismana, reg. Craiova, de unde am fost trimis la schitul Cioclovina, care aparținea de mănăstirea Tismana, unde am stat până în luna ianuarie 1949, când apoi am plecat la cerere la mănăstirea Sihăstria din Tg. Neamț, reg. Bacău, unde era ca stareț arhimandrit ILIE CLEOPA. La mănăstirea Sihăstria am stat până în luna septembrie 1949, când am fost trimis la București la mănăstirea Antim – Institutul Biblic –, la atelierul de sculptură. Astfel că la această mănăstire am devenit călugăr, dându-mi-se numele de Arsenie, unde am stat până în luna iunie 1950. Menționez că în tot acest timp cât am stat în București, la Institutul Biblic din incinta mănăstirii, subsemnatul, în zilele de dimineață lucram sculptură, iar după-amiezile făceam serviciul de paracliser la mănăstirea Antim.

Întrebare:

Cu ce preoți ai venit în contact în timpul cât ai fost la mănăstirea Antim?

Răspuns:

În timpul cât am funcționat la mănăstirea Antim, subsemnatul am fost în contact cu preotul BENEDICT GHIUȘ, care era starețul mănăstirii Antim, BOGHIU SOFIAN, preot, CRISTEA GHERASIM, preot, FELIX DUBNEAC, preot, ANDREI SCRIMA, călugăr, PETRONIU TĂNASE, preot, și alții de care nu-mi mai amintesc. Toți acești preoți locuiau în incinta mănăstirii Antim. În ceea ce privește politica pe care au desfășurat-o toți acești preoți până la data când subsemnatul am venit la această mănăstire, nu am nici un fel de cunoștință.

Întrebare:

În afară de persoanele mai sus-menționate ce alte persoane ai cunoscut în timpul cât ai stat la mănăstirea Antim din București?

Răspuns:

Menționez că în timpul cât am stat la mănăstirea Antim am cunoscut pe numiții ȘTEFAN TODERAȘCU profesor, domiciliat în Bucu-

rești, adresa nu o rețin, și pe soția acestuia, FLAVIA TODERAȘCU, MARIA POLINA DUMITRU, casnică din București, locuiește în str. Uranus nr. 92, MIRONESCU ALEXANDRU, soția sa ELENA și pe fiii acestora ȘERBAN și ELENA, din București, str. Vasile Lascăr, numărul nu-l rețin, PETRE VĂSĂI, soția sa, anume VICTORIA, și pe fiul lor GEORGE, care în prezent sunt plecați din București. Menționez că PETRE s-a stabilit la mănăstirea Slatina, reg. Suceava, pentru a se călugări, soția sa este la mănăstirea Văratec, reg. Bacău, pentru a deveni călugăriță, iar fiul lor este domiciliat în București, urmând arhitectura, JOJA CONSTANTIN, soția acestuia, anume CONSTANȚA, și fiicele lor, al căror nume nu mi-l amintesc, locuiește în București, nu rețin adresa, și alte persoane, de care nu-mi amintesc. Toți aceștia erau foarte apropiați de preoții BENEDICT GHIUȘ, CRISTEA GHERASIM, BOGHIU SOFIAN și ceilalți, adică și SANDU TUDOR, despre care am declarat mai sus.

Toate aceste persoane le-am cunoscut la mănăstirea Antim, venind cu regularitate la slujbele ce se făceau la mănăstire.

Întrebare:

În afara activității monahale, de preoți, călugări, ce altă activitate mai desfășurau toate aceste persoane despre care ai declarat mai sus?

Răspuns:

În afara de activitatea monahală, de preoți, călugări, numiții SANDU TUDOR, GHIUȘ BENEDICT și ANDREI SCRIMA mai duceau o activitate de studiu personal de scrieri religioase.

Fac această precizare pentru faptul că am citit din scrisorile preotului SANDU TUDOR DANIIL ca acatistul „Dumitru Basarabov“, acatistul „Calinic“ de la Cernica și din acatistul „Rugul Aprins“.

Întrebare:

Când ai citit acatistele „Dumitru Basarabov“, „Calinic“ și „Rugul Aprins“ și când ai intrat în posesia lor?

Răspuns:

Menționez că acatistul „Dumitru Basarabov“ l-am citit în anul 1946, când eram la închisoarea Aiud, necunoscând la acea dată autorul, mai târziu am aflat că este compus de SANDU TUDOR DANIIL, acatistul „Calinic“ l-am citit în 1957, când eram la mănăstirea Slatina; după câte îmi reamintesc, acest acatist l-am primit de la preotul PETRONIU TÂNASE de la mănăstirea Slatina și după ce l-am citit, l-am restituit.

În ceea ce privește acatistul „Rugul Aprins“, l-am primit la sfârșitul anului 1957 de la VĂSĂI GHEORGHE, student la Arhitectură, când acest VĂSĂI GHEORGHE a vizitat mănăstirea Slatina, cu care ocazie mi-a înmănat și acest acatist care conținea vreo douăzeci de pagini scrise la mașină. Menționez că acest acatist, „Rugul Aprins“, l-am dat nepoatei mele care se afla la mănăstirea Văratec, reg. Bacău,

anume CLEOPATRA PAPACIOC, lucru întâmplat la începutul lunii iunie 1958, când nepoata mea CLEOPATRA PAPACIOC m-a vizitat la mănăstire.

Întrebare:

Acest acatist, „Rugul Aprins“, pe care susții că l-ai primit de la studentul VĂSĂI GHEORGHE, era oficial, adică admis de forurile superioare bisericești?

Răspuns:

Menționez că acest acatist, „Rugul Aprins“, nu era oficial și nu putea fi citit în biserică fără aprobarea starețului. Cu toate că subsemnatul am posedat acest acatist, „Rugul Aprins“, nu am dat niciodată citire în cadrul mănăstirii sau față de alți călugări din mănăstirea Slatina sau alte mănăstiri.

Faptul că subsemnatul nu l-am citit în întregime acest acatist denumit „Rugul Aprins“, nu pot să cunosc adevăratul lui conținut, dacă are un caracter subversiv sau nu.

După ce am citit procesul-verbal de interogatoriu cuvânt cu cuvânt și am constatat că este întocmai cu cele declarate de mine, îl susțin și îl semnez.

ÎNVINUIT,
Arsenie Papacioc

ANCHETATOR PENAL DE SECURITATE
CĂPITAN Georgescu Nicolae

*A.C.N.S.A.S., Fond Penal, Dosar nr. 000202,
vol. 2, f. 58-59; ibidem, vol. 8, ff.167-168.*

28. 31 iulie 1958. Proces-verbal de interogatoriu în procesul lotului „Rugul Aprins“, despre activitatea legionară și despre întâlnirile cu membrii grupului „Rugul Aprins“.

PROCES-VERBAL DE INTEROGATOR

31 iulie 1958
Localitatea București

Interogatoriul a început la ora 10 și s-a terminat la ora 15.30.

Întrebare:

Anterior ai declarat că ai cunoscut pe numitul MIRONESCU ALEXANDRU, profesor. Vorbește despre legăturile pe care le-ai avut d-ta cu acest MIRONESCU ALEXANDRU și de ce natură au fost aceste legături?

Răspuns:

Pe numitul profesor MIRONESCU ALEXANDRU, domiciliat în București, str. Vasile Lascăr nr. 23–25, l-am cunoscut în anul 1949 în cadrul bisericii Antim, unde subsemnatul eram călugăr iar el, MIRONESCU ALEXANDRU, venea și citea în biserică la slujbele ce aveau loc.

Menționez că în timpul cât am stat la mănăstirea Antim, adică din septembrie 1949 și până în luna iunie 1950, când am plecat la mănăstirea Slatina, reg. Suceava, nu am avut nici un fel de legături cu MIRONESCU ALEXANDRU, doar ne salutăm unul pe altul atunci când ne întâlnim în incinta bisericii Antim. Precizez că în tot acest interval de timp cât am stat la mănăstirea Antim, subsemnatul nu l-am vizitat la domiciliu pe numitul profesor MIRONESCU ALEXANDRU.

Întrebare:

Declară în continuare legăturile pe care le-ai avut cu MIRONESCU ALEXANDRU după ce te-ai stabilit la mănăstirea Slatina, reg. Suceava!

Răspuns:

Prin luna iunie sau iulie 1954, subsemnatul împreună cu preotul CLEOPA ILIE am fost chemați la București de către forurile superioare bisericești de a primi unele instrucțiuni în problema de combatere a stiliștilor și abaterile de la mănăstirea Vladimirești¹⁰⁰ din reg. Galați. În afară de acele instrucțiuni am primit dispoziție ca subsemnatul împreună cu preotul CLEOPA ILIE să mergem la unele mănăstiri din apropierea orașului București pentru a vedea cum își desfășoară viața călugării și călugărițele din aceste mănăstiri.

Astfel că împreună cu preotul CLEOPA ILIE am vizitat o serie de mănăstiri timp de aproape două luni, timp în care veneam și pe la București.

Menționez că în acest interval de timp, iunie, iulie 1954, cât am vizitat unele mănăstiri din jurul Bucureștiului, am avut ocazia de a mă întâlni cu profesorul MIRONESCU ALEXANDRU, întâlnire care cred că s-a făcut la mănăstirea Antim, de față fiind și preotul CLEOPA ILIE. La câteva zile de la această întâlnire, preotul CLEOPA ILIE mi-a spus că suntem invitați acasă la MIRONESCU ALEXANDRU pentru o sfătuire religioasă la care vor participa și alte persoane, lucru cu care subsemnatul am fost de acord. Astfel că subsemnatul împreună

---

100. Într-o notă informativă din 28 iunie 1974 semnată de sursa „Carmen“ se spune: „Venea cu părintele Cleopa pe la Vladimirești să ție predici, fiind socotiți ca cei mai înduhovniciți“ (A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 1, ff. 92–95); vezi și Adrian Nicolae Petcu, „Părintele Cleopa în documentele Securității“, în *Biserica Ortodoxă Română*, nr. 1/2011, pp. 238–266; *idem*, „Părintele Arsenie Papacioc în documentele Securității (1938–1958)“, în *Caietele CNSAS*, an V, nr. 1–2, 2012, pp. 249–280.

cu preotul CLEOPA ILIE m-am dus acasă la MIRONESCU ALEXANDRU, str. Vasile Lascăr nr. 23–25, pe la orele 16, unde am găsit prezenți pe MIRONESCU ALEXANDRU, soția sa, și anume MIRONESCU ELENA, o femeie bătrână, al cărei nume nu-l rețin, MIRONESCU ȘERBAN și MIRONESCU ELENA, ambii fii ai familiei Mironescu, preotul SCRIMA ANDREI, preotul SANDU TUDOR DANIIL și un număr de 15–20 de persoane ale căror nume nu le cunosc.

Menționez că scopul acestei adunări a fost pentru ca preotul CLEOPA ILIE să le dea sfaturi din punctul de vedere al credinței celor prezenți, lucru ce s-a și întâmplat. Discuțiile au durat, cred, trei ore, fapt în urma căruia subsemnatul împreună cu preoții CLEOPA ILIE și SCRIMA ANDREI am plecat la mănăstirea Antim.

Întrebare:

În afară de discuțiile cu caracter religios ce alte discuții ați purtat cu MIRONESCU ALEXANDRU și ceilalți preoți care au fost prezenți acolo?

Răspuns:

Precizez că subsemnatul nu am cunoștință să se fi purtat alte discuții în afară de cele cu caracter religios de vreuna dintre persoanele care au fost prezente sau după plecarea celor care au asistat, noi, cei rămași, subsemnatul, CLEOPA ILIE, SCRIMA ANDREI, SANDU TUDOR și MIRONESCU ALEXANDRU, să fi dus vreun fel de discuții de altă natură. După aceasta subsemnatul am mai avut ocazia să mă întâlnesc cu MIRONESCU ALEXANDRU la mănăstirea Antim, dar fără a mai duce vreun fel de discuții decât faptul că ne salutăm.

Întrebare:

De la această dată, respectiv iunie–iulie 1954, l-ai mai vizitat acasă pe MIRONESCU ALEXANDRU, când, cu ce scop și împreună cu cine ai mai fost?

Răspuns:

În cursul anului 1955, cred că în vară, subsemnatul am venit la București cu scopul de a merge la forurile superioare bisericești, plus a faptului de a merge și la numitul arhitect JOJA CONSTANTIN, București, str. Slătineanu, pentru a întocmi un plan pentru unele modificări ale mănăstirii Slatina cu care ocazie am vizitat acasă familia MIRONESCU ALEXANDRU. De această dată subsemnatul i-am adus la cunoștință lui MIRONESCU ALEXANDRU despre unele certuri ivite între mine și preotul ILIE CLEOPA, lucru de care MIRONESCU ALEXANDRU nu a fost bucuros, fapt în urma căruia subsemnatul am plecat acasă la arhitectul JOJA CONSTANTIN în scopul arătat mai sus. Vreau să precizez că subsemnatul am stat de vorbă și cu MIRONESCU ȘERBAN cu această ocazie, discuție care s-a rezumat numai asupra religiei.

Întrebare:

MIRONESCU ALEXANDRU, cât și MIRONESCU ȘERBAN au cunoscut că d-ta ai desfășurat activitate legionară și ai fost și condamnat?

Răspuns:

Nu pot preciza dacă atât MIRONESCU ALEXANDRU, cât și fiul său MIRONESCU ȘERBAN știu că subsemnatul am desfășurat activitate legionară și că am fost condamnat.

Susțin acest lucru pentru faptul că eu, personal, nu le-am vorbit niciodată acestora ceva cu privire la activitatea legionară pe care am desfășurat-o.

Întrebare:

Vorbește despre discuțiile dușmănoase potrivit regimului democrat din R.P.R. pe care le-ai dus cu MIRONESCU ALEXANDRU și fiul acestuia MIRONESCU ȘERBAN atunci când vă întâlneți!

Răspuns:

Susțin că subsemnatul nu am avut niciodată vreun fel de discuții politice dușmănoase împotriva regimului democrat popular din R.P.R. cu numitul MIRONESCU ALEXANDRU și fiul acestuia MIRONESCU ȘERBAN sau cu alte persoane cu care am venit în contact în cadrul mănăstirii sau când veneam la București sau vizitam și alte familii ca JOJA CONSTANTIN, TODERAȘCU ȘTEFAN și alții.

După ce am citit proces-verbal cuvânt cu cuvânt și am constatat că este întocmai cu cele declarate de mine, îl susțin și-l semnez propriu.

Anchetator penal de securitate,
Cpt. Georgescu

Semnătura,
Papacioc Anghel Arsenie

A.C.N.S.A.S., Fond Penal, Dosar nr. 000202, vol. 2, ff. 63-65.

29. 11 august 1958. Proces-verbal de confruntare cu Alexandru Mironescu în procesul lotului „Rugul Aprins“, despre activitatea legionară comună.

PROCES-VERBAL DE CONFRUNTARE

11.08.1958

Încheiat între învinuții MIRONESCU ALEXANDRU și PAPACIOC ANGHIEL-ARSENIE. Confruntarea s-a început la orele 12,15 și s-a terminat la orele 14,15.

Întrebare pentru Papacioc Anghel Arsenie:

Cunoști persoana care ți se prezintă?

Răspuns:

Da, o cunosc, este profesorul MIRONESCU ALEXANDRU. Pe sus-numitul l-am cunoscut în anul 1949-1950 la mănăstirea Antim din București.

Cu MIRONESCU ALEXANDRU sunt în relații bune și nu am fost niciodată în judecată sau dușmănie.

Întrebare pentru MIRONESCU ALEXANDRU:

D-ta cunoști persoana cu care ești confruntat?

Răspuns:

Da, o cunosc, este preotul PAPACIOC ARSENIE, pe care l-am cunoscut, așa cum a arătat și dânsul, în perioada 1949–1950 la mănăstirea Antim, după ce fusese eliberat din pușcărie în urma unei condamnări pentru activitatea legionară pe care o executase.

Cu preotul PAPACIOC ARSENIE sunt în relații bune și nu ne-am certat sau judecat vreodată.

Întrebare pentru MIRONESCU ALEXANDRU:

Arată d-ta activitatea dușmănoasă pe care ai desfășurat-o împreună cu preotul PAPACIOC ARSENIE!

Răspuns:

Preotul PAPACIOC ARSENIE a participat în perioada 1954–1958 la unele întruniri subversive care au avut loc la domiciliul meu, precum și la cele care au avut loc la domiciliul lui JOJA CONSTANTIN, întruniri la care au mai participat și numiții: GHIUȘ BENEDICT, CLEOPA ILIE, STĂNILOAIE DUMITRU, JOJA CONSTANTIN și alții.

În cadrul acestor întruniri, atât la domiciliul meu, cât și la domiciliul lui JOJA CONSTANTIN, am purtat o serie de discuții dușmănoase la adresa regimului democrat popular din R.P.R., discuții la care a contribuit și preotul legionar PAPACIOC ARSENIE în mod activ.

Astfel îmi amintesc că am comentat în mod dușmănos evenimentele politice legate de Conferința de la Geneva, în urma căreia întrevedeam posibilitatea schimbării regimului democrat din R.P.R., pe care o așteptam.

Discuția de ordin legionar a pornit de la analiza trecutului organizației legionare și atitudinea critică față de biserică, nu-mi mai amintesc însă în mod concret toate discuțiile care au fost purtate, însă animatorii acestor discuții au fost PAPACIOC ARSENIE și JOJA CONSTANTIN, care sunt amândoi legionari.

De asemenea, tot în cadrul întrunirilor de la domiciliul lui JOJA CONSTANTIN, la care a participat și preotul PAPACIOC ARSENIE, am ascultat emisiunile posturilor de radio imperialiste pe marginea cărora am făcut apoi comentarii dușmănoase preconizând schimbarea ordinii de stat democrate existente în R.P.R.

Am comentat în mod dușmănos evenimentele contrarevoluționare întreprinse de elementele fasciste în Ungaria, punându-ne speranța că asemenea elemente se vor extinde și la noi, în urma cărui fapt întrevedeam posibilitatea schimbării situației politice din R.P.R., în sensul reinstaurării regimului capitalist.

Nu rețin precis participarea lui PAPACIOC ARSENIE la fiecare discuție în parte, însă arăt că și sus-numitul avea uneori atitudini și manifestări dușmănoase la adresa regimului democrat popular din

R.P.R., pe care le aveam toți, calomniind regimul că nu va fi libertate așa cum doream noi și așteptând o intervenție din partea puterilor imperialiste pentru schimbarea situației existente.

Întrebare pentru PAPACIOC ARSENIE:

Ce ai de spus față de cele declarate de MIRONESCU ALEXANDRU mai sus?

Răspuns:

Subsemnatul recunosc că am participat la mai multe întruniri subversive atât la domiciliul lui MIRONESCU ALEXANDRU, cât și la domiciliul lui JOJA CONSTANTIN, despre care știu că a fost condamnat pentru activitate legionară, executând o pedeapsă de 5 ani închisoare.

De asemenea recunosc că în cadrul unei întruniri de la domiciliul lui JOJA CONSTANTIN, discutând despre trecutul organizației legionare, subsemnatul am făcut afirmația că legiunea a făcut o greșeală fundamentală că s-a folosit de biserică. Nu-mi amintesc de către cine a fost deschisă problema trecutului organizației legionare și nici celelalte comentarii care s-au făcut în legătură cu această problemă.

Recunosc că în cadrul acelor discuții am discutat și probleme de ordin politic, legate de evenimentele din perioada respectivă, făcându-se comentarii dușmănoase și subsemnatul manifestându-mă la fel ca ceilalți participanți la întrunirile respective, pentru o eventuală schimbare a regimului democrat popular din R.P.R.

De asemenea recunosc că am comentat emisiunile posturilor de radio imperialiste în spiritul celor transmise de acestea, calomniind regimul democrat din R.P.R., în sensul că nu ar fi libertăți în special în ceea ce privește problema care ne interesa pe majoritatea participanților la acele întruniri, adică problema mistic-religioasă, și preconizând o eventuală schimbare în urma căreia să putem acționa așa cum voiam pe tărâmul nostru religios.

Aceste discuții au fost purtate în cadrul întrunirilor de la domiciliul lui JOJA CONSTANTIN.

Răspunsurile din prezentul proces-verbal de confruntare au fost consemnate în mod just și după ce le-am citit cuvânt cu cuvânt, constatând exactitatea lor le susținem și le semnăm.

Învinuiți:

[ss] Papacioc Anghel Arsenie,

[ss] Mironescu Alexandru

ANCHETATOR PENAL:

Lt.-maj. Gh. Blidaru

Conform cu originalul care se află
la dos. de anchetă nr. ...

SE/2 ex.

- 30.** 11 august 1958. Proces-verbal de confruntare cu Șerban Mironescu în procesul lotului „Rugul Aprins“ despre educația legionară pe care a primit-o de la părintele Arsenie Papacioc la mănăstirea Slatina și despre discuțiile „dușmănoase“ purtate de acesta în casa lui Alexandru Mironescu.

PROCES-VERBAL DE CONFRUNTARE

11.08.1958

Încheiat astăzi 11 august 1958 la București între învinuții ANGHEL PAPACIOC-ARSENIE și MIRONESCU ȘERBAN.

Confruntarea a început la orele 10

Confruntarea s-a încheiat la orele 12.15

Întrebare pentru învinuitul MIRONESCU ȘERBAN:

Cunoști persoana care ți se prezintă?

Răspuns:

Da, o cunosc, este preotul PAPACIOC ANGHEL. Pe numitul l-am cunoscut în perioada 1949–1950 la mănăstirea Antim din București.

Cu PAPACIOC ARSENIE nu am fost niciodată în ceartă sau judecată între noi existând relații bune.

Întrebare pentru învinuitul PAPACIOC ARSENIE:

Dumneata cunoști persoana cu care ești confruntat?

Răspuns:

Da, o cunosc, este numitul MIRONESCU ȘERBAN pe care l-am cunoscut, așa cum a declarat și dânsul pe la sfârșitul anului 1949, începutul anului 1950, la mănăstirea Antim din București.

Cu MIRONESCU ȘERBAN nu am fost niciodată în ceartă sau dușmănie și între noi există relații bune.

Întrebare pentru învinuitul MIRONESCU ȘERBAN:

Ce activitate contrarevoluționară ai desfășurat împreună cu preotul PAPACIOC ARSENIE?

Răspuns:

Subsemnatul, în perioada 1954, 1955, 1956, am fost la mănăstirea Slatina, unde preotul PAPACIOC ARSENIE funcționa, fiind totodată și călugăr, și am stat de fiecare dată câte o perioadă de timp.

În anul 1955, vara, am fost la mănăstirea Slatina împreună cu numitul VĂSĂI GHEORGHE și am stat acolo cca o lună de zile.

În acea perioadă de timp am stat în mai multe rânduri de vorbă cu preotul PAPACIOC ARSENIE, care ne-a făcut pregătire mistică religioasă, îndemnându-ne să trecem la o viață monahală.

De asemenea, sus-numitul, în cadrul acestor discuții de la mănăstirea Slatina ne-a spus ca să nu ne înscriem și să activăm în nici o organizație cu caracter democratic, ci toată preocuparea noastră să fie dedicată numai problemelor mistico-religioase.

La facultate și în activitatea noastră științifică ne spunea să nu studiem învățătura marxistă argumentând că aceasta ar fi o învățatură neștiințifică, potrivnică religiei și că vrea să ne ferească de asemenea învățatură.

Tot în cadrul discuțiilor de la mănăstirea Slatina purtate cu preotul PAPACIOC ARSENIE în timpul cât am stat acolo, acesta a purtat și o serie de discuții dușmănoase la adresa regimului democrat-popular din R.P.R., legat de evenimentele politice internaționale care au avut loc în perioada respectivă, afirmând că regimul democrat-popular din R.P.R. se va schimba în curând, legându-și speranța aceasta de intervenția care trebuia să survină din partea puterilor imperia-
liste din Occident.

În perioada 1954–1958, preotul PAPACIOC ARSENIE a fost în mai multe rânduri la București, cu care ocazie a făcut vizite și la domiciliul meu, fiind în relații de prietenie și cu tatăl meu MIRONESCU ALEXANDRU.

În unele vizite, PAPACIOC ARSENIE a venit la noi însoțit de un alt preot, anume CLEOPA ILIE, tot de la mănăstirea Slatina.

Cu ocazia acelor vizite la noi în casă mai veneau o serie de elemente ca: preotul GHIUȘ VASILE BENEDICT, preotul STĂNILOAE DUMITRU, arhitectul JOJA CONSTANTIN și alții, pe care nu mi-i amintesc în momentul de față.

În cadrul acestor întruniri, de față fiind și preotul PAPACIOC ARSENIE, pe lângă discuții de ordin mistic religios, care aveau loc de obicei la începutul întâlnirilor, la urmă, în grupuri mai restrânse din care făceau parte elementele menționate mai sus, s-au purtat și discuții dușmănoase la adresa regimului democrat-popular din R.P.R., legate de evenimentele politice interne și internaționale din perioada respectivă.

Astfel s-au făcut o serie de comentarii dușmănoase pe marginea lucrărilor Conferinței de la Geneva, punându-se mari speranțe în aceasta, în sensul că se va putea ajunge la schimbarea ordinii de stat democrat-populare din R.P.R., ca urmare a unei intervenții din partea puterilor imperialiste.

Despre PAPACIOC ARSENIE știu că este legionar și că a fost închis pentru activitate legionară, nu-i cunosc însă activitatea legionară, întrucât nu mi-a vorbit despre aceasta. PAPACIOC ARSENIE a participat în perioada sus-amintită și la comentarea știrilor posturilor de radio imperialiste care s-au făcut în cadrul întâlnirilor de la domiciliul meu, împreună cu elementele mai sus arătate, la comentarea în mod dușmănos a evenimentelor contrarevoluționare întreprinse de elementele fasciste în Ungaria, arătându-se simpatie și acord cu acele acțiuni și sperând că asemenea evenimente se vor extinde și în R.P.R. și în

celelalte țări de democrație populară, putându-se acționa pentru schimbarea ordinii de stat democrat-populare existente.

Întrebare pentru PAPACIOC ARSENIE:

Ce ai dumneata de spus față de cele declarate de MIRONESCU ȘERBAN?

Răspuns:

Subsemnatul recunosc că în cadrul discuțiilor avute cu numiții MIRONESCU ȘERBAN și VĂSĂI GHEORGHE la mănăstirea Slatina între anii 1954 și 1956 i-am îndemnat să intre în viața monahală, făcându-le o pregătire mistico-religioasă.

De asemenea i-am îndemnat să nu se înscrie în organizațiile democratice și toată activitatea lor să și-o dedice unei pregătiri mistico-religioase.

În ceea ce privește discuțiile dușmănoase purtate în cadrul întâlnirilor de la domiciliul lui MIRONESCU ALEXANDRU în perioada 1954–1958, declar că am luat parte la acele întâlniri mergând în unele cazuri în vizită și împreună cu preotul CLEOPA ILIE, însă nu recunosc că acolo să fi purtat discuții dușmănoase la adresa regimului democrat popular din R.P.R., ci am purtat numai discuții de ordin religios.

Răspunsurile din prezentul proces-verbal de confruntare au fost consemnate în mod just și, după ce le-am citit cuvânt cu cuvânt și am constatat că corespund întru totul cu cele declarate de noi, le susținem și semnăm.

Anchetatori penali
Lt.-maj. [ss] [indescifrabil]
ss/[indescifrabil]

Învinuiți,
Arsenie Papacioc,
Mironescu Șerban

A.C.N.S.A.S., Fond Penal, Dosar nr. 000202, vol. 2, ff. 85–88.

- 31.** 15 septembrie 1958. Proces-verbal prin care părintelui Arsenie Papacioc i se aduc la cunoștință documentele din dosarul de anchetă și învinuirile ce i se impută.

PROCES-VERBAL BUCUREȘTI

15 septembrie 1958¹⁰¹

Noi, lt.-maj. Blidaru Gheorghe, anchetator penal de securitate din M.A.I., Direcția de Anchete Penale, constatând că în Dosarul nr. 114 privitor pe numitul Arsenie Papacioc învinuit de săvârșirea infrac-

101. În aceeași zi, 15 septembrie 1958, Arsenie Papacioc a fost primit în celula nr. 118 B a Penitenciarului Jilava (A.C.N.S.A.S., Fond Penal, Dosar nr. 000202, vol. 7, f. 314).

țiunii de uneltire contra ordinii sociale și activitate intensă contra cl. muncitoare și mișc. revoluționare prevăzută și pedepsită de art. 209 pct.1 și art. 193 al. 3 C.P., sunt probe suficiente în vederea sesizării instanței de judecată, potrivit art. 264 C.P.P. am chemat pe învinuit punându-i în vedere că are dreptul să ia la cunoștință de toate lucrările penale de la dosar, arătându-i și încadrarea juridică a faptelor săvârșite.

După ce i-am pus la dispoziție dosarul și a luat cunoștință de întreg conținutul lui, am întreat pe învinuit dacă are de formulat cereri noi pentru completarea anchetei penale sau dacă vrea să facă declarații noi și acesta ne-a declarat următoarele:

Mă numesc Arsenie Papacioc Anghel, domiciliat în mănăstirea Slatina, reg. Suceava, și luând cunoștință de întreg materialul de urmărire penală de la dosar și de încadrarea juridică a faptelor declar:

Nu am de făcut declarații noi și nici de formulat vreo cerere în legătură cu ancheta penală. ss/ Arsenie Papacioc

Acest proces-verbal a fost întocmit într-un singur exemplar.

ANCHETATOR PENAL DE SECURITATE

[ss] [indescifrabil]

A.C.N.S.A.S., Fond Penal, Dosar nr. 000202, vol. 2, f. 115.

32. 11 august 1959. Sentința¹⁰² dată în procesul „Rugul Aprins“, fragment cu privire la părintele Arsenie Papacioc.

TRIBUNALUL MILITAR AL REGIUNII A II-A MILITARE

COLEGIUL DE FOND

Dos. nr. 2164/958

SENTINȚA NR. 125

Ședință publică din ziua de 8 nov. 1958

Tribunalul Militar al Regiunii a II-a Militare, Colegiul de fond compus din

Lt.-col. de justiție Hirsch Emil

Președinte

Căpitan de justiție Muntean Fănică

Judecători

---

102. Sentința în procesul lotului „Rugul Aprins“ a fost publicată fragmentar de Ioan Diaconescu în *România literară*, nr. 1–2, 2013; fiind vorba de un document de 28 de pagini, publicarea integrală este dificilă; de aceea, am selectat

Lt.-colonel Bob Horațiu	
Maior Țepordei Petre	Asesori populari
Maior Bălțatu Nicolae	
Căpitan de justiție Răsuceanu Mihail	Procuror militar
Secretar de ședință Pârvan Gheorghe	

Fiind pe rol pronunțarea în cauza penală privind pe:

1. TEODORESCU ALEXANDRU, zis Sandu Tudor, învinuit pentru infracțiunea p. p. de art. 209 punct 1 c.p. și pentru infracțiunea p. p. de articolul 193/1 al. 1 c.p.;

2. FĂGEȚEANU ADRIAN [...]

3. GHIUȘ VASILE BENEDICT [...]

4. BRAGA ROMAN [...]

5. BOGHIU SERGHIE SOFIAN [...]

6. DUBNEAC FELIX [...]

7. PAPACIOC ANGHEL ARSENIE învinuit pentru infracțiunea p. p. de art. 209 pct. 1 c.p.; și infracțiunea p. p. de art. 193/1 al. 3 c.p.

8. MIRONESCU ALEXANDRU [...]

9. VĂSĂI GHEORGHE [...]

10. MIRONESCU ȘERBAN [...]

11. RĂDULESCU NICOLAE [...]

12. PISTOL GRIGORE DAN [...]

13. DABIJA GHEORGHE [...]

14. VOICULESCU VASILE [...]

15. STĂNILOAE DUMITRU [...]

16. MIHĂILESCU EMANOIL [...]

Tribunalul, cu aceeași compunere ca la data de 29 octombrie 1958, s-a retras în Camera de Consiliu spre a delibera asupra culpabilității și aplicațiunii pedepselor. Dezbaterile au fost consemnate în încheierea din 29 octombrie 1958 care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

După care,

TRIBUNALUL

Deliberând în conformitate cu prevederile C.J.M.

Asupra acțiunii penale deschise prin concluziile de învinuire din 26 septembrie 1958 împotriva lui Teodorescu Alexandru, zis Sandu Tudor, și Făgețeanu Alexandru, Braga Roman, Boghiu Serghie Sofian și Dubneac Felix, Papacioc Anghel Arsenie, Mironescu Alexandru, Văsâi Gheorghe, Mironescu Șerban, Rădulescu Nicolae, Pistol Gheorghe, Voiculescu Vasile, Stăniloaie Dumitru, Mihăilescu Emanoil [...]

---

doar fragmente care se referă la învinuirile ce i s-au adus părintelui Arsenie Papacioc și la pedeapsa primită de acesta; textul lipsă este marcat prin croșete.

Având în vedere concluziile orale ale procurorului militar, precum și susținerile inculpaților făcute personal prin apărătorul lor în fața instanței, în ședință publică;

Având în vedere că din construcția orală urmată în cauză în ședința publică, cât și din actele de la dosar care au fost puse în discuția părților în ședință publică se constată următoarele

ÎN FAPT:

Astăzi, când clasa muncitoare din țara noastră sub conducerea P.M.R. obține succese însemnate în toate sectoarele vieții economice și de stat pe drumul construirii socialismului, unele elemente dușmănoase de teapa lui Teodorescu Alexandru, zis Sandu Tudor, Braga Roman, Făgețeanu Alexandru și Papacioc Anghel, în majoritatea lor foști legionari, care în trecut au deținut funcții în organizația legionară și în aparatul de stat burghezo-moșieresc și care au desfășurat o intensă activitate împotriva clasei muncitoare și mișcării revoluționare din țara noastră, prin articole scrise în presa reacționară și prin măsurile criminale pe care le-au luat împotriva elementelor progresiste muncitorești, nu văd cu ochi buni aceste realizări și în ura lor turbată au continuat și după 23 August 1944, să desfășoare o activitate criminală îndreptată împotriva regimului democrat popular din țara noastră.

Astfel, după instaurarea regimului democrat popular din țara noastră, unele din aceste elemente legionare, printre care inculpații Făgețeanu Adrian, Arsenie Anghel Papacioc, Teodorescu Alexandru și alții, pentru a-și ascunde trecutul lor, au intrat în mănăstiri și s-au călugărit.

Aceste elemente, stabilindu-se în mănăstiri și considerând că odată cu îmbrăcarea hainei călugărești au ascuns și trecutul lor de dușmani înflăcărați ai clasei muncitoare și mișcării progresiste, și-au continuat activitatea legionară schimbându-și metodele și adecvându-le posibilităților pe care le ofereau aceste instituții bisericești. De asemenea, aceste elemente dușmănoase, abuzând de faptul că în R.P.R. cultele sunt libere, conf. Constituției și celorlalte legi care reglementează aceasta, sub masca unor întruniri religioase desfășurau o intensă activitate legionară organizată în secret, de îndoctrinare și pregătire din punct de vedere legionar a unor tineri, în special din rândul celor care studiau la institute de învățământ superior.

Legăturile criminale și ședințele secrete au fost acoperite sub masca vizitării acestor mănăstiri sau participării lor la slujbe religioase odată cu alți cetățeni, după care în diferite încăperi stabilite din timp se retrăgeau și puneau la cale planurile lor criminale de subminare a regimului democrat popular din R.P.R.

Pentru a-și desfășura activitatea lor criminală îndreptată împotriva regimului nostru, inculpații, printre care Teodorescu Alexandru, Mironescu Alexandru, împreună cu legionarii Braga Roman, Ghiuș Vasile Benedict, în anul 1945 trec la înființarea unei grupări intitulate „Rugul Aprins“ la mănăstirea Antim, în cadrul căreia, în perioada 1945–1948 au organizat o serie de întruniri cu membrii grupului, cât și cu unele elemente ce vizitau mănăstirea, cu care ocazie, pe lângă problemele de ordin mistic-religios, desășurau și o intensă activitate contrarevoluționară.

Deși această organizație a fost interzisă în anul 1948 prin lege, totuși membrii grupului au continuat să țină legătura între ei, iar în anul 1955, sub conducerea lui Teodorescu Alexandru, au trecut din nou la organizarea clandestină a grupării „Rugul Aprins“, la care au participat și alte elemente legionare ca: Făgețeanu Adrian, Arsenie Anghel Papacioc, Boghiu Sofian, Dubneac Felix și Braga Roman.

Grupul, în frunte cu Teodorescu Alexandru, Mironescu Alexandru și Arsenie Anghel Papacioc, Braga și ceilalți inculpați, a desfășurat în mod organizat o intensă activitate legionară având mai multe întâlniri și ședințe secrete unde au atras o serie de elemente reacționare ca: Dabija Gheorghe, Voiculescu Vasile, Stăniloiaie Dumitru, precum și o serie de elemente din rândurile studenților ca Văsâi Gheorghe, Mironescu Șerban, Rădulescu Nicolae, Pistol Dan și Mihăilescu Emanoil, cu care au purtat diferite discuții dușmănoase la adresa regimului democrat-popular din R.P.R.

Acest grup subversiv, în frunte cu Teodorescu Alexandru, a multiplicat și difuzat în mod clandestin o serie de fițuici cu conținut reacționar.

Faptele criminale, stabilite de instanță și reținute în sarcina fiecăruia dintre inculpați, fapte care rezultă din declarațiile martorilor, din materialul corp delict, coroborate cu recunoașterile inculpaților din fața organelor de anchetă și din fața instanței de judecată, sunt următoarele:

[...]

7. Inculpatul PAPACIOC ANGHEL ARSENIE s-a încadrat în mișcarea legionară încă din anul 1933, deținând funcția de șef de cuib.

În cadrul organizației legionare, inculpatul Papacioc Anghel Arsenie a desfășurat o vastă activitate legionară, în fostul județ Ialomița recrutând noi membri și organizând noi unități legionare.

Astfel, în 1933, a înființat în comuna Misleanu cuibul legionar „Ori învingem, ori murim“, recrutând în organizația legionară o serie de elemente din comună și înființând cuiburi legionare și în celelalte

comune învecinate comunei Misleanu, pe care le-a pregătit și inițiat în activitatea legionară.

De asemenea a participat la mai multe tabere legionare ce au fost organizate în perioada 1933–1936, cunoscând o serie de șefi legionari.

Pentru bogata activitate desfășurată în cadrul mișcării legionare în anul 1936 a primit de la Corneliu Zelea Codreanu gradul de instructor legionar.

În anul 1938, inculpatul a fost internat ca legionar notoriu în lagărul de la Miercurea-Ciuc, fiind eliberat în aprilie 1940.

În perioada 1940–1941 în timpul guvernării legionare inculpatul a deținut funcția de șef al plășii din Zărnești și primar legionar, în care calitate a desfășurat o intensă activitate organizatorică și propagandistică legionară, organizând marșuri și diferite manifestații legionare, personal participând la acțiunile propagandistice care au avut loc la București și Alba-Iulia.

A participat la rebeliunea legionară din ianuarie 1941, prezentându-se în 22 ianuarie 1941 la Brașov cu un grup de legionari înarmați cu 22 de mitraliere și circa 20 000 de cartușe, fapt pentru care a fost condamnat la 6 ani închisoare corecțională, pedeapsă pe care nu a executat-o, fiind eliberat în august 1941, pentru a fi trimis pe frontul antisovietic.

În anul 1942 inculpatul Arsenie Anghel Papacioc a trecut fraudulos frontiera, pentru a fugi în Germania, însă a fost dat peste graniță, arestat și condamnat la 6 ani închisoare corecțională, pedeapsă pe care a executat-o până în anul 1946, când a fost eliberat.

Pentru a-și ascunde activitatea sa criminală din trecut și pentru a-și putea continua nestingherit activitatea sa legionară, în anul 1947 inculpatul Arsenie Anghel Papacioc s-a călugărit și a trecut la viața monahală, a intrat în legătură cu o serie de elemente legionare din rândul clerului, ca Ghiuș Benedict, Teodorescu Alexandru și alții, cu care și-a continuat și mai intens activitatea sa dușmănoasă împotriva orânduirii democrat populare.

Astfel, a participat la întrunirile clandestine ce au fost organizate în cadrul grupării subversive „Rugul Aprins” în perioada 1955–1958, la domiciliul inculpatului Mironescu Alexandru, în cadrul căroră, împreună cu Teodorescu Alexandru și Ghiuș Benedict, s-au prelucrat materiale cu caracter subversiv, au ascultat emisiunile posturilor de radio imperialiste și au purtat discuții dușmănoase, preconizând schimbarea regimului democrat popular din R.P.R. și instaurarea orânduirii capitaliste.

De asemenea, inculpatul Arsenie Anghel Papacioc s-a ocupat intens de pregătirea și educarea din punct de vedere naționalist-legionar

a grupului de studenți în frunte cu Văsâi Gheorghe, cu care a purtat o serie de discuții dușmănoase la adresa regimului nostru, îndemnându-i să nu activeze în organizațiile progresiste din facultăți și să combată învățătura marxistă și toată activitatea lor să și-o dedice pentru viața monahală.

La organele de anchetă penală (filele 43–80) inculpatul recunoaște în întregime activitatea pe care a desfășurat-o împotriva clasei muncitoare și mișcării revoluționare în perioada 1933–1936 și 1940–1941 din funcțiile pe care le-a avut în organizația legionară, și anume acea de șef al plășii legionare Zărnești și primar legionar al acelei comune.

De asemenea, în interogatoriile sale (filele 59–69) cât și cu ocazia confruntărilor făcute în fața organelor noastre de anchetă, cu coinculpații Mironescu Alexandru și Mironescu Șerban – filele 80–89 doss. vol. II – inculpatul Arsenie Anghel Papacioc recunoaște de asemenea întreaga sa activitate contrarevoluționară, desfășurată împreună cu ceilalți coinculpați în cadrul asociației subversive „Rugul Aprins” în perioada 1947–1958.

Interogat în instanță – f. 63 dos. IV– inculpatul recunoaște întreaga sa activitate legionară în perioada 1933–193..., cât și în perioada guvernării legionare din 1940–1941.

De asemenea recunoaște că în perioada 1954–1955, fiind la mănăstirea Slatina, a purtat o serie de discuții cu caracter religios cu coinculpații Mironescu Șerban, Rădulescu Nicolae și Văsâi Gheorghe, pe care-i cunoștea încă din anul 1949 sfătuindu-i pe aceștia să ducă o viață religioasă – însă susține că nu i-a sfătuit ca să nu participe la viața politică și culturală ce se desfășura în facultate.

În continuare recunoaște că a participat la cca trei întâlniri care au avut loc în casa lui Mironescu Alexandru, împreună cu ceilalți coinculpați, susținând că aceștia nu au fost în cadrul asociației „Rugul Aprins” și că la aceste întâlniri nu s-au discutat chestiuni politice.

Aceste susțineri ale inculpatului tribunalul le înlătură ca nesincere, fiind făcute cu scopul de a-și atenua răspunderea penală, deoarece chiar în interogatoriile sale date cu ocazia confruntărilor făcute în fața organelor de anchetă penală cu coinculpații Mironescu Alexandru și Mironescu Șerban, aceștia arată că în cadrul întâlnirilor care au avut loc la mănăstirea Slatina a purtat cu inculpații Mironescu Șerban, Văsâi Gheorghe și Rădulescu Nicolae o serie de discuții dușmănoase la adresa regimului democrat popular din R.P.R., îndemnându-i pe aceștia să nu participe la viața politică-culturală ce se desfășoară în facultate – lucru confirmat și de către coinculpații Mironescu Șerban și Rădulescu Nicolae în declarațiile lor date în cauză.

Tot în aceste interogatorii inculpatul arată că la întrunirile clandestine ce au avut loc la domiciliul lui Mironescu Alexandru și Joja

Constantin au discutat și probleme de ordin politic legate de evenimentele din perioada respectivă, făcând diferite comentarii dușmănoase și manifestându-se împreună cu ceilalți coinculpați pentru eventualitatea schimbării regimului democrat popular din R.P.R. De asemenea a discutat și comentat ostil regimului știrile transmise de posturile de radio imperialiste.

Aceste fapte sunt pe deplin confirmate și de către coinculpații Teodorescu Alexandru, Mironescu Alexandru și ceilalți coinculpați, care au participat la aceste întruniri și ale căror declarații se află în dosarul cauzei.

Faptele comise de către inculpatul Arsenie Anghel Papacioc se mai stabilesc și cu declarațiile coinculpaților Văsâi Gheorghe, Rădulescu Nicolae și Mironescu Șerban, cât și cu depozițiile martorilor Crețu Alexe, Zinga Ioan, Ioan Dobre, Bălășoiu Gheorghe, Bucur Vântoiu, Dumitru Dumitru, Axinte Gheorghe și Teleanu Ion¹⁰³, date atât la primele cercetări, cât și în fața instanței, care confirmă în totul faptele puse în sarcina inculpatului.

Față de cele de mai sus, Tribunalul reține ca dovedite în sarcina inculpatului faptele pentru care a fost trimis în judecată.

[...]

ÎN DREPT

Inculpații TEODORESCU ALEXANDRU, zis SANDU TUDOR, FĂGEȚEANU ADRIAN, GHIUȘ VASILE BENEDICT, BRAGA ROMAN, BOGHIU SERGHIE SOFIAN, DUBNEAC FELIX, PAPACIOC ANGHEL ARSENIE și MIRONESCU ALEXANDRU au fost trimiși în judecată pentru crima de uneltire împotriva ordinii sociale p.p. de art. 209 pct. 1 C.P.

Faptele stabilite și reținute în sarcina inculpaților Teodorescu Alexandru, Ghiuș Vasile Benedict, Mironescu Alexandru de a fi intrat și constituit asociația contrarevoluționară denumită „Rugul Aprins“ care avea drept scop schimbarea formei de guvernământ stabilite în mod democratic din R.P.R., iar în sarcina inculpaților Sofian Boghiu, Braga Roman, Făgețeanu Adrian, Arsenie Anghel Papacioc și Felix Dubneac de a fi activat în cadrul acestei asociații, așa cum s-a arătat pentru fiecare în parte în starea de fapt, întrunește în drept trăsăturile crimei de uneltire contra ordinii sociale p.p. de art. 209 pct. 1 C.P. deoarece:

– Inculpații Teodorescu Alexandru, Ghiuș Benedict și Mironescu Alexandru, în anul 1945, au inițiat și constituit asociația numită „Rugul Aprins“, în cadrul căreia au activat și inculpații Braga Roman și

---

103. Martorii sunt foști membri ai organizațiilor legionare în care a activat părintele Arsenie Papacioc.

Boghiu Sofian, organizând la mănăstirea Antim din București o serie de întruniri cu membrii acestei asociații, cât și cu alte elemente ce vizitau mănăstirea, cu care ocazie pe lângă problemele de ordin mistic religios au desfășurat și o activitate dușmănoasă împotriva regimului democrat popular din R.P.R., fapt pentru care în anul 1948 această asociație a fost interzisă prin lege.

După aceasta, inculpatul Teodorescu Alexandru a continuat să întrețină legături cu coinculpații Mironescu Alexandru, Ghiuș Vasile Benedict și cu ceilalți membri ai acestei asociații iar în 1955 sub conducerea sa a trecut la reorganizarea clandestină a asociației „Rugul Aprins“, în cadrul căreia în perioada 1955–1958 au desfășurat o intensă activitate la domiciliul inculpaților Mironescu Alexandru și Boghiu Sofian, cât și la mănăstirea Plumbuita, la care au participat și inculpații Boghiu Sofian, Braga Roman, Făgețeanu Alexandru și Papacioc Arsenie Anghel și Felix Dubneac, în cadrul căreia au purtat o serie de discuții dușmănoase la adresa regimului nostru democrat popular, au ascultat și comentat știrile transmise de posturile de radio imperialiste, urmărind schimbarea ordinii sociale existente în R.P.R. și reinstaurarea unei orânduiri capitaliste.

De asemenea, acești inculpați, pe lângă activitatea desfășurată în cadrul asociației „Rugul Aprins“, au mai dus o activitate dușmănoasă în rândul tineretului, căutând să-i sustragă de la viața politică și culturală ce se desfășoară în facultăți, făcându-le o educație mistico-naționalistă dușmănoasă regimului nostru, fapt ceea ce au și reușit, atrăgând astfel de partea lor pe studenții Mironescu Șerban, Rădulescu Nicolae, Pistol Grigore Dan și Mihailescu Emanoil, care datorită educației făcute de către inculpați s-au manifestat dușmănos față de regimul nostru democrat popular, așa cum s-a arătat în expunerea stării de fapt pentru fiecare inculpat în parte. Totodată, inculpații au purtat discuții dușmănoase și cu o serie de elemente ostile regimului nostru, așa cum sunt Dabija Gheorghe, Voiculescu Vasile și Stăniloiaie Dumitru.

Inculpații Teodorescu Alexandru, Mironescu Alexandru, Ghiuș Benedict, Braga Roman, Făgețeanu Alexandru, Papacioc Arsenie și Dubneac Felix, foști legionari notorii și simpatizanți legionari, în mod voit au constituit asociația subversivă „Rugul Aprins“, în cadrul căreia au activat și au desfășurat activitatea lor contrarevoluționară, conștienți fiind că prin aceasta uneltesc la temelia regimului nostru democrat popular și totuși datorită concepțiilor și ideilor lor legionare, au desfășurat această activitate urmărind schimbarea formei de guvernământ democratice din R.P.R.

[...]

– Inculpatul Papacioc Anghel Arsenie a mai fost trimis în judecată și pentru crima de activitate intensă contra clasei muncitoare și mișcării revoluționare p.p. de art. 193/1 al. 3 C.P.

Având în vedere faptele stabilite și reținute în sarcina inculpatului, așa cum au fost expuse în starea de fapt, întrunesc în drept elementele constitutive ale acestei infrațiuni, deoarece:

Inculpatul Papacioc Anghel Arsenie, legionar notoriu în perioada anilor 1933–1936, a desfășurat o vastă activitate legionară recrutând noi membri și organizând o serie de unități legionare, fapt pentru care a primit de la Zelea Codreanu gradul de instructor legionar. În perioada 1940–1941, în timpul guvernării legionare, a deținut funcția de șef al plășii legionare din Zărnești, cât și funcția de primar legionar și în aceste calități a desfășurat o intensă activitate organizatorică și propagandistică legionară, organizând marșuri și diferite manifestațiuni legionare, care prin esența lor erau îndreptate împotriva mișcării muncitorești, urmărind să abată clasa muncitoare de la mișcarea ei revoluționară.

Inculpatul Papacioc Anghel Arsenie și-a desfășurat activitatea sa legionară, propagând în mod voit, conștient fiind că prin aceasta lovește în interesele clasei muncitoare și mișcării revoluționare, creându-i astfel prejudicii însemnate, astfel încât, elementele constitutive ale infrațiuni p.p. de art. 193/1 al. 3 C.P. fiind întrunite, Tribunalul urmează a-l sancționa ca atare.

[...]

Având în vedere că potrivit dispoz. art. 209 pct. 1 C.P. constituie crima de uneltire contra ordinii sociale „faptul de a iniția sau constitui, în țară sau străinătate, organizații sau asociații care au drept scop schimbarea ordinii sociale existente în stat sau a formei de guvernământ democratice, ori de a activa în cadrul unei asemenea organizații sau asociații“.

[...]

Că, așa cum s-a reținut în starea de fapt pentru fiecare dintre inculpați, aceștia s-au întrunit de mai multe ori și au purtat o serie de discuții dușmănoase la adresa regimului democrat popular din R.P.R., au comentat în mod ostil regimului știrile difuzate de posturile de radio imperialiste pe care le-au audiat, iar cu ocazia evenimentelor din R.P. Ungară au elogiât acțiunile contrarevoluționare ale elementelor fasciste, declarându-se de acord cu ele, hotărându-se să participe și ei la astfel de acțiuni în eventualitatea când ele ar avea loc și în țara noastră.

Că aceste manifestări dușmănoase împotriva regimului nostru puteau să aibă urmări deosebit de periculoase pentru securitatea statului nostru, încât în drept elementele constitutive ale crimei de

uneltire contra ordinii sociale prin agitație publică p.p. de art. 209, pct. 2 lit. b, C.P. al. penultim, se găsesc întrunite și pentru care urmează a fi sancționați ca atare.

În ceea ce privește susținerile făcute în fața instanței cu privire la încadrarea faptelor comise de către inculpații Ghiuș Benedict, Braga Roman, Mironescu Alexandru, Boghiu Sofian, Dubneac Felix și Papacioc Arsenie, în dispozițiunile art. 209, pct. 2 lit. a, C.P. al. penultim, sau în art. 209, pct. 2, lit. b, al. penultim C.P., în care scop au cerut schimbarea calificării din art. 209 pct. 1 C.P., Tribunalul constată că această cerere este neîntemeiată, deoarece, așa cum s-a arătat în expunerea de față, inculpații Ghiuș Benedict și Mironescu Alexandru au constituit împreună cu coinculpatul Teodorescu Alexandru asociația subversivă denumită „Rugul Aprins“ care avea drept scop răsturnarea ordinii sociale existente în R.P.R., inculpații Braga Roman, Boghiu Sofian, Dubneac Felix și Papacioc Arsenie au activat în această asociație din cadrul căreia au desfășurat o intensă activitate împotriva regimului democrat popular din țara noastră.

Deci, faptele lor întrunind în drept elementele constitutive ale infracțiunii p.p. de art. 209 pct. 1 C.P., cererea schimbării de calificare solicitată de apărare apare nefondată și Tribunalul o respinge ca atare.

[...]

Că astfel fiind, pentru motivele de fapt și de drept arătate mai sus, Tribunalul, în unire cu concluziunile procurorului militar, în unanimitate de voturi, declară culpabil pe Teodorescu Alexandru, Făgețeanu Adrian, Boghiu Sofian, Dubneac Felix, Papacioc Arsenie, Mironescu Alexandru, Ghiuș V. Benedict și Braga Roman, pentru infracțiunea p.p. de art. 209 pct. 1 C.P., iar pe inculpații Teodorescu Alexandru și pentru infracțiunea p.p. de art. 193/1 al. 4 C.P., Făgețeanu Adrian pentru infracțiunea p.p. de art. 193/1, al. 2 C.P., iar pe inculpatul Papacioc Arsenie de infracțiunea p.p. de art. 193/1 al. 3 C.P.

[...]

De asemenea, cu unanimitate de voturi, Tribunalul constată că nu sunt circumstanțe atenuante în favoarea inculpaților.

Văzând și disp. art. 304 și 463 C.J.M.,

în consecință,

TRIBUNALUL,

în numele poporului,

HOTĂRĂȘTE

Cu unanimitate de voturi făcând aplicațiunea art. 209 pct. 1 C.P., art. 31 C.P., art. 58 pct. 22-5 C.P., art. 391/1 al. 4 C.P., art. 292 C.J.M., art. 25 pct. 6 C.P., art. 101 C.P., art. 304 și 463 C.J.M., condamnă pe:

[...]

7) PAPACIOC ANGHEL ARSENIE la 20 (douăzeci) ani muncă silnică și 10 ani degradare civică pentru infracțiunea p. p. de art. 209 pct. 1 C.P. și art. 58 pct. 2–5 C.P.

Îl mai condamnă pe același inculpat la 20 (douăzeci) ani detențiune grea pentru crima p.p. de art. 193/1 al. 3 C.P. Se dispune confiscarea totală a averii personale conform art.25 pct.6 C.P. Conform art. 101 C.P. va executa 20 de ani muncă silnică și 10 ani degradare civică. Compută detenția de la 14 iunie 1958 și-l obligă la 400 (patru sute) lei cheltuieli de judecată.

[...]

Cu drept de recurs¹⁰⁴...

Data și citită în ședință publică astăzi, 8 noiembrie 1958, la București.

PREȘEDINTE,

Lt.-col. de justiție [ss] Hirsch Emil

Judecător

Cpt. de justiție [ss]

Munteanu Fănică

Asesori populari: [ss] Lt.-col. Bob Horațiu

[ss] Maior Țepordei Petre

[ss] Maior Bălțatu Nicolae

Secretar:

[ss] Pârvan Gheorghe

A.C.N.S.A.S., Fond Penal, Dosar nr. 000202, vol. 4, f. 216-230.

104. În data de 11 noiembrie 1958, inculpații au făcut recurs (A.C.N.S.A.S., Fond Penal, Dosar nr. 000202, vol. 4, ff. 216–230); recursul a fost respins pe 21 ianuarie 1959 prin Decizia nr. 42, arătându-se în concluzie: „Analizând faptele săvârșite de inculpați, rezultă că acestea sunt deosebit de grave atât prin natura lor, cât și față de împrejurările în care au fost comise, ele fiind îndreptate împotriva orânduirii noastre de stat. La aplicarea pedepselor, instanța de fond a ținut seama de această împrejurare, de activitatea concretă desfășurată de fiecare inculpat, precum și de pericolul social al infractorilor care în majoritatea lor și-au dovedit și în trecut adversitatea față de clasa muncitoare. Față de cele arătate, sancțiunile aplicate sunt corespunzătoare, astfel că motivul de recurs este nefondat“ (*ibidem*, vol. 5, ff. 95–98). Pe 8 aprilie 1996, Curtea Supremă de Justiție a României a admis recursul în anulare declarat de Procurorul general al României împotriva Sentinței din 8 noiembrie 1958 a Tribunalului Militar al Regiunii a II-a Militară (la cererea părintelui Adrian Făgețeanu), casând hotărârile prevăzute de această sentință. Din lista inculpaților în acest proces lipsesc câteva nume, printre care și cel al părintelui Arsenie Papacioc (*ibidem*, vol. 11, ff. 1–109).

- 33.** 31 ianuarie 1959. Mandat de executare a pedepsei primite de părintele Arsenie Papacioc în urma procesului lotului „Rugul Aprins“.

TRIBUNALUL MILITAR
AL REG. A II-A MILITARE BUCUREȘTI
Dosar nr. 2164/1958

Mandat de executare a pedepsei¹⁰⁵

nr. 492/31.01.1959

Noi, colonel de justiție Dimitriu D. Adrian, președintele Tribunalului Militar al Reg. a II-a Mil., văzând hotărârea nr. 125 din 2 noiembrie 1958 a Tribunalului Militar al Reg. a II-a Mil. prin care numitul PAPACIOC ANGHEL ARSENIE, născut la data de 15.08.1914 în comuna Misleanu, regiunea București, domiciliat în comuna Drăceni, mănăstirea Slatina, raionul Fălticeni, regiunea Suceava, de profesie călugăr, fiul lui Vasile și Stanca, a fost condamnat la 20 (douăzeci) ani muncă silnică pentru crima de uneltire p.p. art. 209, pct. 1 C.P. și la 20 ani de detențiune grea pentru crima p.p. de art. 193/1 al. 3 C.P., cu art. 101 C.P., urmând să execute 10 ani muncă silnică, deoarece, încadrat într-o organizație contrarevoluționară, a activat împotriva regimului democrat popular din RPR, iar în perioada 1933–1938, ca legionar, a desfășurat o intensă activitate împotriva mișcării muncitorești;

Văzând că hotărârea a rămas definitivă conform Deciziei nr. 42/1959 a Trib. Suprem, Colegiul Militar, prin care i s-a respins recursul¹⁰⁶;

Ordonăm tuturor agenților forței publice să aresteze și să conducă pe sus-numitul condamnat la Penitenciarul Jilava.

Ordonăm directorului penitenciarului menționat să primească pe sus-numitul condamnat, să-l rețină și să-l facă să execute pedeapsa mai sus arătată¹⁰⁷, în a cărei durată se va socoti și timpul cât a stat în detențiune preventivă de la 14 iunie 1958.

105. Formular tipărit în care completările au fost făcute la mașina de scris.

106. În data de 11 noiembrie 1958, avocatul Dedețină Constantin, apărătorul din oficiu al părintelui Arsenie Papacioc, declara recurs împotriva sentinței penale nr. 125/8 noiembrie 1958 (A.C.N.S.A.S., Fond Penal, Dosar nr. 000202, vol. 5, f. 282); prin Decizia nr. 42 din 12 ianuarie 1959, Tribunalul Suprem al R.P.R. respinge cererea de recurs formulată de părintele Arsenie (*ibidem*, f. 78).

107. În data de 5 februarie 1959, directorul Penitenciarului Jilava consemna într-un proces-verbal: „În baza mandatului de arestare nr. 492/1959 emis de Trib. Mil. Reg. II am înmatriculat sub numărul 69/1958 pe deținutul Papacioc Arsenie în executarea pedepsei de 20 ani M.S. pronunțată de Trib. Mil. reg. II prin Hot. nr. 125 din 02.11.1958 pentru faptele de uneltire“ (*ibidem* f. 287).

Executarea pedepsei începe la 14 iunie 1958 și expiră la 8 iunie 1978, când va fi pus în libertate, dacă nu va fi reținut pentru alte fapte.

Prezentul mandat anulează mandatul de arestare nr. 14.P.1958 emis de M.A.I.

Președintele Tribunalului Mil. al Reg. a II-a Mil.

Colonel de justiție,
Dimitriu A. Adrian

Grefier,
Funcționar principal:
Grefier: O. Teodorescu

A.C.N.S.A.S., Fond Penal, Dosar nr. 000202, vol. 5, f. 282.

34. 29 iunie 1959. Raport¹⁰⁸ cu propunere de pedepsire la șapte zile de izolare¹⁰⁹ a deținutului Arsenie Papacioc.

U.M. nr. 0622 Aiud

APROB
DE ACORD

Comandantul
OFIȚER SERVICIU

Văzut medicul unității
[ss] (indescifrabil)

RAPORT

În ziua de 26.06.1959, ora 11, deținutul PAPACIOC V. ANGHEL, condamnat la 20 ani pentru activitate legionară, din secția a VIII-a, camera 57, a comis următoarele: la percheziția inopinantă care am făcut la cam. nr. 57, la deținutul mai sus arătat am găsit un cui ascuțit ca

108. Text-formular scris în creion, completat cu cerneală; în partea de sus, centru, este scris cuvântul „anchetă”, iar în partea de jos: „Nu a executat pedeapsa din lipsă de spațiu [ss] [indescifrabil].“

109. Asemenea rapoarte cu propuneri de pedepsire au mai existat în perioada detenției părintelui Arsenie Papacioc: „În ziua de 10.03.1963, deținut Papacioc Arsenie, condamnat la 20 ani m.s. pentru activitate legionară, din secția 7-O camera 4, a comis următoarele: deținutul de mai sus fiind dus la film, nu l-a interesat filmul, ci s-a dat la discuții cu alți deținuți. Propun a fi pedepsit cu 3 zile izolare“ (*ibidem*, vol. 7, f. 288); în ziua de 1 aprilie 1963: „deținutul respectiv, a fost găsit culcat cu un picior, în pat. Deținutul respectiv, a mai fost găsit în neregulă, și totuși mai continuă să facă nereguli în cameră. Propun a fi pedepsit cu cinci zile izolare cu regim sever“ (*ibidem*, vol. 7, f. 287); în ziua de 3 iulie 1963: „Am dat ordin că nu are voie să stea deschiat la nasturii de la haină. Acest deținut nu vrea să execute ordinul dat de conducerea formațiunii. Pentru neexecutare de ordin propun pedepsirea deținutului respectiv. Propun să fie pedepsit cu trei zile izolare“ (*ibidem*, f. 286); în ziua de 18 septembrie 1963: „Deținutul respectiv a fost văzut dormind,

acu', una piatră pe care le-a introdus în cameră din curte de la plimbare. Mai avea două bețișoare ascuțite în formă de creion¹¹⁰. Propun să fie pedepsit cu 7 zile izolare cu regim sever.

Supraveghetor,
Serg.-maj. Macai Alexandru

A.C.N.S.A.S., Fond Penal, Dosar nr. 000202, vol. 7, f. 295.

35. 4 august 1959–18 august 1959. Extrase din notele informative semnate de „Dumitrescu Ion“: părintele Arsenie Papacioc cere informații despre situația internă și internațională, informații despre alți legionari aflați în Penitenciarul Aiud și îi cere să ia legătura (la eliberarea sa) cu mamicile Epistemia și Tecla de la mănăstirea Râșca.

EXTRAS DIN NOTELE INFORMATIVE ALE AGENTULUI
„DUMITRESCU ION“, PRIVIND PE DEȚINUTUL C.R.
ANGHEL PAPACIOC

4.08.1959

În timp ce bărbieream pe deținutul ARSENIE PAPACIOC, acesta a intrat în discuții cu mine (după ce m-a blagoslovit), întrebându-mă ce mai știu în legătură cu situația internațională. Am spus că în ultimul timp nu am aflat nimic nou. După aceasta m-a întrebat dacă am aflat ceva de părintele MAXIM VIRGIL și PASCU CONSTANTIN. Am spus că m-am interesat și că nu sunt în Zarcă. A spus să mă mai interesez de un oarecare IANULIDE, dacă nu se găsește în Zarcă. Dacă se găsește să-i comunice și lui.

După aceasta m-a întrebat de RADU MIRONOVICI și mi-a spus să-i comunic salutări din partea lui și să-i spun că îl pomenește în toate rugăciunile lui. În încheiere a spus să aflu cât mai multe în legătură cu situația internațională și să le comunic și lor, care abia așteaptă

---

rezemat de lateralele patului. După deschiderea vizetei, deținutul a fost trezit de un alt deținut. Dacă a fost întrebat că de ce doarme, și de ce stă rezemat, deținutul a căutat să [spună] că nu a dormit. Acest deținut este foarte indisciplinat. Propun a fi pedepsit cu 10 (zece) zile izolare cu regim sever“ (*ibidem*, f. 284); în ziua de 12 noiembrie 1963: „La supravegherea executată acest deținut făcea propagandă religioasă cu ceilalți deținuți din cameră. Deținutul a vorbit tare, în cameră de se auzea perfect ce vorbea și pe sală, și în camerele vecine. Propun a fi pedepsit cu 10 zile izolare cu regim sever“ (*ibidem*, f. 285).

110. Aceste obiecte erau folosite de părintele Arsenie Papacioc pentru a oficia zilnic în celulă Sfânta Liturghie, vezi documentul nr. 39.

să vină ziua bărbieritului, cu speranța că le voi spune vești noi. Am spus că mă voi interesa de ce m-a rugat. La plecare m-a blagoslovit din nou și mi-a spus să nu uit să fac ce m-a rugat după ce mă voi elibera.

09.08.1959

În timp ce bărbieream pe deținutul ARSENIE PAPACIOC, acesta a intrat în discuție cu subsemnatul întrebându-mă ce mai știu. Am spus că nu știu nimic nou, pentru că în ultimul timp nu am putut afla. După aceasta am spus că era salutat și îmbrățișări de la TAVI POPA¹¹¹ de la Făgăraș. M-a întrebat în ce cameră este și am spus. După aceasta i-am spus că POPA m-a trimis la el (ARSENIE PAPACIOC) să-mi spună tot ce are pentru dânsul. Atunci ARSENIE PAPACIOC a spus să-i spun lui Popa că îl îmbrățișează și îl blagoslovește și se roagă mereu pentru el. După care a început să-mi spuna de POPA că este un băiat foarte bun, că a fost crescut de el etc. După aceasta a început să-mi spună despre activitatea lui legionară (ARSENIE PAPACIOC), că s-a făcut călugăr pentru că așa a avut sarcină, că a fost în Iugoslavia, că în străinătate sunt mulți legionari români care nu dorm și că în curând vor veni să-i elibereze și pe ei.

Am spus că în legătură cu aceasta mi-a vorbit și dl RADU MIRONOVICI, însă nu l-am prea înțeles. A spus că voi înțelege eu, pentru că ei au de gând să facă din mine om mare. Dar însă a revenit și mi-a spus să mă interesez care este situația internațională, adică dacă Germania de apus s-a înarmat și dacă va face război. Terminându-l de bărbierit, discuția a luat sfârșit.

18.08.1959

În timp ce bărbieream pe deținutul Arsenie Papacioc din camera 57, acesta a început discuția cu mine, întrebându-mă dacă am mai aflat ceva nou în legătură cu situația internațională și internă. Am spus că în ultimul timp nu am putut afla nimic nou¹¹². Atunci sus-numitul a început să spună că el simte și prevede că în curând actualul regim se va prăbuși și că el împreună cu alți legionari care suferă vor ieși din pușcărie și vor avea grijă de mine. Apoi m-a rugat din nou să nu uit să trec pe la maicile EPISTEMIA și TECLA de la mănăstirea Râșca, cărora să le spun ce m-a rugat (am arătat în notele anterioare), în plus m-a rugat să le spun textual, așa: „Să-și amintească aceste maici de o pereche de mănuși, care i le-au dăruit ele la Iași, de Sf. Paraschiva.“ După cum spune sus-numitul, acesta ar fi un alt semn de recunoaștere a mea, cât și de faptul că vor ști despre ce este vorba și deci vor ști ce au de făcut. De asemenea, mi-a spus să le vorbesc despre suferințele îndurate de el în anchetă la Securitate și de locul unde

---

111. Deasupra paragrafului, indicat prin săgeată, însemnarea: „Octavian Popa“.

112. În dreptul paragrafului, scris cu roșu: „Repetă“.

se găsește în prezent, cum este deținut și cu cine mai este împreună. Apoi a început să-mi spună că el mă va face om mare, că sunt omul lor. După aceasta, a început să-mi spună să-l servesc și pe deținutul RADU VASILE, însă nu am mai putut continua din cauza dlui supraveghetor.

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 3, ff. 197–199.

- 36.** 10 iulie 1959–22 august 1959. Extrase din notele informative semnate de „Dumitrescu Ion“: părintele Arsenie Papacioc cere informații despre situația internă și internațională, informații despre alți legionari aflați în Penitenciarul Aiud și îi cere să ia legătura cu Mina, monah la mănăstirea Slatina, precum și cu maicile Epistemia și Tecla de la mănăstirea Râșca.

EXTRAS DIN NOTELE INFORMATIVE ALE AGENTULUI
„DUMITRESCU ION“ PRIVIND DEȚINUTUL ANGHEL PAPACIOC

În ziua de 10 iulie a.c. în timp ce bărbieream pe deținutul Arsenie Papacioc, acesta a intrat în discuție cu mine întrebându-mă ce vești îi mai aduc, pentru că abia așteaptă să stea de vorbă cu mine. I-am spus pe scurt conform instrucțiunilor date. Acestea nu prea l-au mulțumit. Voia ceva mai concret. Am căutat să-i spun că-mi este foarte greu să aflu, că suntem și noi ținuți din scurt etc. După aceasta mi-a spus că a avut o mare supărare că a fost chemat și anchetat în legătură cu situația lui și cu activitatea legionară depusă, că a fost ținut în anchetă mai multe ore și că a fost amenințat că va fi dat cu capul de pereți. După aceasta a început să mă sâcăie din nou cu întrebări în legătură cu situația internațională. Atunci eu i-am spus că ar fi bine să nu mai discute astfel de probleme pentru că mi se pare curioasă anchetarea lui și să nu cumva să fi vorbit ceva în anchetă și în legătură cu relațiile dintre mine și el. Când a auzit asta, a spus că nu-mi dă voie să vorbesc astfel, că, dacă eu cred așa ceva despre el, este o insultă, că și pentru mine este în stare să facă orice și că nu va vorbi nimic chiar dacă va fi spânzurat.

După aceasta a început să-mi spună din nou să nu cumva să uit să mă duc la mănăstirea Slatina de la Găinești și să iau legătură cu părintele MINA Monahul, care este ucenicul lui. Când voi lua legătură cu acesta, să-i spun: „Părintele Arsenie vă roagă să aveți grijă de nepoțica lui.“ Acesta mă va recunoaște după asta și va ști ce are de făcut. Același lucru să-l spun și maicilor EPISTIMIA și TECLA de la mănăstirea Slatina sau Râșca – una din ele este secretara mănăstirii și una este casieră. După aceste discuții i-am transmis salu-

tările din partea deținutului UȚĂ. A spus că-și aminteste de UȚĂ că a mai făcut vreo 6 ani închisoare la Aiud, m-a întrebat în ce cameră este, ce face și cum mai arată. După ce i-am spus în ce cameră este, i-am comunicat că UȚĂ îl roagă să-i spună cine sunt deținuții din celelalte camere. Mi-a spus să-i comunic lui UȚĂ că sunt deținuți arestați mai nou și că nu prezintă importanță.

M-a rugat să-i transmit salutări și sănătate lui UȚĂ.

În încheierea discuțiilor m-a rugat foarte insistent să fac tot posibilul să aflu ce mai este nou în situația internațională și să-i comunic și lui. Și la venire, și la plecare, m-a blagoslovit. [...] În timp ce bărbieream pe deținutul Arsenie Papacioc din camera 57, acesta a intrat în discuții cu mine întrebându-mă ce vești noi îi mai spun. Am întrebat ce anume îl interesează. Sus-numitul a început să mă întrebe ce am aflat în legătură cu situația internațională și care este situația cu Germania Federală. Am spus că în legătură cu aceasta nu știu nimic concret. Sus-numitul a spus că în ultimul timp îi spun mereu același lucru și că el ar vrea să afle prin mine amănunte în legătură cu situația internațională și internă. I-am spus că îmi este destul de greu să aflu și eu, însă, pe măsură ce voi afla ceva nou, îi voi spune și lui. El a spus că își pune mare nădejde în mine. După aceasta mi-a spus din nou să nu uit să mă duc la mănăstirea Râșca, la maica EPISTIMIA și la TECLA și să le comunic ce m-a rugat (am arătat într-o notă anterioară aceasta). Apoi m-a rugat să mă duc la mănăstirea de lângă comuna Găinești¹¹³ și să caut acolo pe părintele MINA, care este unul dintre cei mai apropiați ucenici ai lui (Arsenie Papacioc). Acestuia, ca semn de recunoaștere, să-i spun „Crede mai mult ca înainte și nu dispera niciodată.“ A început să-mi spună că acesta este textul unui bilețel care îl are părintele MINA undeva sub o icoană.

Nu a putut să-mi explice mai mult din cauza dlui supraveghetor.

În ziua de 24.07.1959, în timp ce bărbieream pe deținutul Arsenie Papacioc de la camera 57, acesta a intrat în discuție cu mine întrebându-mă care este cauza mutărilor care s-au făcut în ultimele zile în Zarcă, de ce s-a dat alarma, de ce nu s-a făcut baie și plimbare etc. Am răspuns că nici noi nu știm nimic, că se poartă aspru cu noi ținându-ne majoritatea timpului în cameră. Mi-a spus să mă interesez de toate acestea și data viitoare când îl voi bărbieri, să-i comunic.

Apoi a început să spună că toate aceste schimbări care se fac și măsurile aspre luate în ultimul timp dovedesc că miroase a război și deci se apropie ceasul eliberării lor din pușcărie. După aceasta m-a întrebat dacă am uitat ce mi-a spus el să fac când voi ieși afară,

---

113. De fapt, satul Găinești, din comuna Slatina, județul Suceava.

punându-mă să repet ce mi-a spus el. Am repetat și a fost foarte mulțumit că nu am uitat. După aceasta, i-am spus că dl Ghica îl întrebă prin mine dacă știe ceva despre un poet care a fost în lot cu el (Arsenie Papacioc), cu numele de VOICULESCU. Mi-a spus să-i comunic deținutului GHICA că s-a despărțit de VOICULESCU acum 3 luni pe Secția a VI-a și de atunci nu mai știe nimic despre el. M-a rugat să-i transmit dlui GHICA salutări și sănătate, la fel și doctorului UȚĂ. Apoi m-a rugat să mă interesez dacă există aici în Zarcă MAXIM VIRGIL și PASCU CONSTANTIN, care sunt ucenici ai lui și cei mai apropiați prieteni; dacă sunt, să le transmit din partea lui salutări și toată dragostea lui. Nu am putut discuta mai mult din cauza dlui supraveghetor.

18–19.V a.c. Venind la bărbierit, deținutul ARSENIE din camera 57, în timp ce-l bărbieream a început discuția cu mine întrebându-mă ce am aflat nou. I-am spus că nimic deosebit. Atunci a început din nou să-mi spună să am încredere în el, pentru că este om serios, așa că pot discuta orice cu el.

În continuare el mi-a spus că mă pomeniște cu evlavie în toate rugăciunile lui și mă va pomeni toata viața, numai să am grijă să-l țin la curent cu tot ce pot afla în legătură cu situația internațională. Îmi mai spune că el crede că în curând comuniștii se vor prăbuși și el se va elibera, atunci va avea și el un cuvânt de spus și va avea grijă de mine oriunde voi fi. Nu am putut discuta mai mult din cauza dlui supraveghetor.

La plecare m-a blagoslovit din nou, mi-a strâns prietenește mâna și mi-a spus dacă mai am ceva de discutat să discut cu deținutul RADU, în care pot avea toată încrederea.

04.08.1959. În timp ce bărbieream pe deținutul Arsenie Papacioc de la camera 57, acesta a intrat în discuție cu mine (după ce m-a blagoslovit), întrebându-mă ce mai știu în legătură cu situația internațională. Am spus că în ultimul timp nu am aflat nimic nou. După aceasta m-a întrebat dacă am aflat de părintele MAXIM VIRGIL și PASCU CONSTANTIN. Am spus că m-am interesat și că nu sunt în Zarcă. A spus să mă interesez de un oarecare IANULIDE, dacă nu se găsește la Zarcă.

În ziua de 26 iunie a.c. în timp ce bărbieream pe deținutul Arsenie Papacioc, acesta a intrat în discuție cu mine întrebându-mă ce mai știu nou în legătură cu situația internă și internațională. I-am spus că nu am aflat nimic nou. Din nou m-a rugat să mă interesez, mai insistent, cum este situația și să le spun și lor, pentru că mâine nu mă va uita. El a început să spună că prin mâine se înțelege când va ieși din pușcărie și când România de mâine va fi complet schimbată față de aceea de azi, iar el, care a suferit, a fost bătut și i-a smuls barba la Securitate, va fi om mare și va avea un cuvânt greu de spus, mă

va găsi oriunde voi fi și va avea grijă de mine. După aceasta a început să-mi spună de mănăstirea la care a fost el călugăr și treptat a ajuns să mă roage că dacă mă eliberez să merg la mănăstire la Slatina, la maica TECLA, secretara mănăstirii și încă la o maică al cărei nume nu-l rețin, că îmi va da el un semn de la el și îmi va spune ce să le comunic. Mi-a spus că aceste două maici erau cele mai apropiate după care a început din nou să se manifeste dușmănos insultând grav regimul democrat popular și „prelucrându-mă“ că va avea grijă de mine când se va schimba regimul actual și el va ieși din pușcărie.

Tot în ziua de 11 iunie 1959 am bărbierit deținuți din camera 57, printre ei și pe deținutul Arsenie Papacioc, fost preot sau călugăr. Aflând din discuții că sunt din Moldova a început să mă întrebe ce mai este nou și dacă știu ceva în legătură cu evenimentele internaționale. Tocmai când voiam să-i răspund că nu știu și că să stea liniștit să-l bărbieresc, dânsul a început să-mi spună că îmi este frică, pentru că el îmi simte inima, însă să am încredere în el, pentru că el este călugăr, om serios și pot să discut orice. De asemenea, mi-a mai spus că pot să discut orice și cu deținutul care va veni după el la bărbierit, căruia îi spune RADU, este de profesie inginer și este fiul lui... M-am arătat nedumerit și l-am întrebat cum este RADU fiul lui. Mi-a spus că este fiul lui duhovnicesc. După ce i-am spus că nu prea știu multe în legătură cu situația internațională, însă că, dacă voi putea, mă voi interesa, sus-numitul a întrebat cum mă cheamă, pentru ca să mă pomenescă în rugăciunile sale pe care le face împreună cu RADU. După ce l-am terminat de bărbierit, m-a blagoslovit și mi-a spus că dacă aflu ceva în legătură cu situația internațională să-i spun când vine din nou la bărbierit, în cazul că este ceva mai deosebit să bat de 3 ori în ușa camerei 57.

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 3, ff. 202–208.

- 37.** 19 noiembrie 1959. Extras din notele informative semnate de sursa „Bobeanu“: atât părintele Arsenie Papacioc, cât și tovarășul său de celulă, Radu Vasile, cer informații despre alți legionari aflați în Penitenciarul Aiud.

EXTRAS DIN NOTA INFORMATIVĂ A AGENTULUI
„BOBEANU“, PRIVIND PE DEȚINUȚII LEGIONARI
ANGHEL PAPACIOC ȘI RADU VASILE

19.10.1959

Când a intrat pe ușă la camera 45, ca să-l tunde, deținutul Arsenie Papacioc, de la camera 57, m-a binecuvântat cu semnul crucii, m-a întrebat din nou cum mă cheamă, că mi-a uitat numele meu, acesta

îi este necesar – spune el – că să mă pomenească mereu în rugăciunile sale. M-a rugat să am grijă de camera 57 la servitul mesei, că o duce tare greu, mâncarea este slabă și puțină.

I-am răspuns că o să mă străduiesc să pun mai mult dacă pot, deoarece este greu, fiindcă sunt supravegheat îndeaproape când servesc masa, mai mult decât atât, mi-e frică, pentru că știu cu cine este în cameră.

M-a asigurat să nu duc nici o grijă deoarece stă cu ing. RADU VASILE, care este un om minunat de bun și n-o să mi se întâmple nimic și că o să-i vorbească acestuia despre mine.

Când a plecat, a dat mâna cu mine, m-a binecuvântat și mi-a spus „D-zeu să-mi ajute“ și așteaptă din partea mea multă înțelegere.

A urmat la tuns RADU VASILE, tot de la camera 57. Când a intrat a zâmbit și înaintea de a sta pe scaun m-a salutat cu căldură și a dat mâna cu mine.

Am fost întrebat de el dacă în Zarcă se găsește numitul PĂUNESCU NELU, la ce cameră este și cu cine mai stă în cameră și dacă pot să-i transmit din partea lui multe salutări.

I-am spus că nu știu dacă se găsește, în orice caz, i-am promis că o să mă străduiesc să aflu prin cei ce vin la tuns despre acest PĂUNESCU și, dacă îl voi găsi, îi voi transmite cele ce m-a rugat și cu o nouă ocazie îi voi spune la ce cameră este.

M-a întrebat apoi la ce cameră este deținutul CHIOREANU NISTOR. I-am spus că se află la camera 51.

— Sigur? m-a întrebat el.

— Mai este încă unul, i-am spus eu, al cărui nume nu-l cunosc.

M-a rugat atunci să-i comunic lui CHIOREANU, neapărat, că la Ploiești a fost judecat un lot de 60 de inși, în frunte cu GEORGESCU, teologul, și ȚINTĂ, și căăștia urmează să fie aduși la Zarcă, în camerele goale ce le-au fost rezervate.

I-am spus că mi-e frică să-i transmit această informație lui CHIOREANU, deoarece nu știu ce fel de om este. M-a asigurat că este un om foarte bun, a fost comandant legionar, și, când o să afle că are vești, o să se bucure. I-am promis că la prima ocazie am să comunic lui CHIOREANU știrea respectivă.

M-a întrebat apoi ce mai fac. Am răspuns că sunt tare necăjit, deoarece stau în închisoare la vârsta mea și am lăsat acasă o mulțime de greutate.

A spus să am mult curaj și tărie, că totul se va rezolva în viitorul apropiat. După părerea lui, îmi spune că situația nu va mai dura nici un an de zile și că de acest lucru este foarte sigur, deoarece are relații extrem de mari în țară și străinătate și că dispun de fabuloase sume

de bani. În continuare mi-a spus că sistemul comunist va pieri cu ocazia dezlănțuirii unui război în cel mai scurt timp.

O să aibă foarte mare grijă de mine să-mi aranjeze o situație excelentă și să fiu sigur că n-o să fiu uitat.

Până să plece, i-am spus că poate o să am posibilitatea să-l anunț în cameră că i-am îndeplinit dorința, însă nu am încredere să fac acest lucru, deoarece mai este cu unul în cameră. Mi-a spus să nu am nici o teamă, deoarece stă cu părintele stareț PAPACIOC, un om minunat de bun.

La plecare mi-a strâns mâna zâmbind și mi-a urat noroc.

Toate cele menționate mai sus, au fost stabilite de mine în săptămâna de la 20–26 septembrie 1959.

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 3, ff. 200–201.

38. 2 august 1960. Notă informativă semnată de sursa „Andreescu Teodor“ privind opiniile părintelui Arsenie Papacioc despre dreptul de autoapărare, pentru a supraviețui cu nădejdea în viitor.

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

U.M. 0622 Aiud

STRICT SECRET

Sursa „ANDREESCU TEODOR“.

Întâlnirea efectuată de lt.-maj. Chirilă Sc.

Azi, 8 februarie 1960, în camera de anchetă
a Penitenciarului Aiud

NOTĂ INFORMATIVĂ

Dar acțiunea lui ANGHEL PAPACIOC este îndreptată în principal în discreditarea liniei legionare afirmată de ceilalți activiști plasați pe drumul de tradiție în lupta legionară, HORIA SIMA, BIRIȘ, ILIE NICULESCU.

De la cap la cap și de la om la om, „prea cuviosul“ găsește întotdeauna un sfat, o demonstrație, prin care să arate temeiul drumului său și primejdia celorlalte căi.

Într-o zi i-am spus: „Părinte, se vede că legionarii din străinătate au făcut ceva, ceva care nu convine regimului, de s-au pornit cu atâta furie în ultima vreme pe cei din țară. Așa cum relați dvs., care veniți din Securitate, furia din 1957–1958 este asemănătoare cu cea din 1948.“

„Nu prea sunt eu în clar ce fac ei acolo, dar adevărul este că lucrează, și asta este dureros. Ei acolo ar fi trebuit să fie cu vederi mai largi, dar se vede că merg pe un drum îngust și târâsc lumea în suferință.“

Atât de multe s-au schimbat în lume, domnule, că trebuie să fii orb să crezi că ce-a fost posibil odată mai e posibil mâine. Masoneria, împotriva căreia au luptat ei, îi joacă acum în interesele ei – pentru că, dacă ei acolo au libertate de acțiune, desigur că aceasta nu se poate obține decât în solda lor. “Atunci am intervenit eu: „Dacă lumea apuseană este condusă de masonerie și lagărul celălalt de comunism, lumea va mai fi salvată?”

„Ei, vezi – spune PAPACIOC – de aceea speranțele trebuie să le punem în D-zeu și viața să ne-o dăruim lui Cristos. Aici trebuie dusă lupta și afirmată poziția și atitudinea, pentru că nu se poate ști cum aranjează drumul ca până la urmă să iasă bine.

Ai văzut, din ce-am spus eu până acum, că la noi în țară, deși a fost un regim comunist, biserica a înregistrat succese și cuceriri care în vremurile așa-zis libere nu numai că nu s-au făcut, dar nici nu se puteau realiza.

A trebuit să vină nenorocirea asta pentru ca în biserică să se pună ordine și disciplină și ca poporul delăsător de ieri să se ridice astăzi solidar și preocupat de cele sufletești la un nivel de trăire nou. E adevărat că afară au apărut și atei și că aceștia sunt oarecum susținuți, dar apariția lor fățișă n-a făcut decât să-i întărească pe ceilalți, încât biserica a câștigat prin ei.

Și ei, atei, să nu crezi dumneata că sunt așa cum se arată, cei mai mulți afișează ateismul lor numai de formă. Eu am avut ocazii foarte multe să constat acest lucru. Nu de puține ori la mănăstire îmi veneau pe ascuns oameni de partid și chiar securiști să-i dezleg, să-i cunun sau să le botez câte un copil, și pot spune că de multe ori am surprins poziții și scăpări chiar la cei care mă anchetau, din care să mă convingă că nu sunt deloc atei, așa cum o spun desigur în alte ocazii. Situația afară nu-i chiar așa de grea cum pare celor mai mulți din pușcărie. E mult mai bună decât a fost vreodată până acum. Deși pare ciudat, acesta este adevărul.

Și tot așa – spune Papacioc în continuare – este cu situația în mare. Fenomenul se petrece la fel în lume.

Nici masoneria și nici comunismul n-au o bază sigură, pentru că ele nu se clădesc pe fondul sufletesc al acestei lumi, fondul real. Or, lumea pare că se trezește pe zi ce trece tot mai mult.

Așa că mâine, și acest mâine e adevărat că poate fi mai târziu pentru noi, n-o să fie de loc de mirare când coșmarurile astea vor dispărea. Până atunci însă trebuie să facem ce putem, adică să consolidăm legătura sufletască acelor care suferă și să-i ocrotim ferindu-i de furia dușmanului.

Poziția cealaltă, a atitudinii combative este foarte dăunătoare – ea ajută dușmanului, îi dă apă la moară, pentru a da o lovitură în plus. La carte scrie: «Fugi din fața mâniei diavolești, ascunde-te, apucă drumul munților.» Azi toți pot să se apere și au dreptul să se apere.“

Altă dată, când TIRON FLORICĂ atâta pe RADU VASILE la un protest împotriva felului în care ne servea masa, PAPACIOC a intervenit prompt: „Nu e bine să ne luăm de ei, vom avea de suferit, noi trebuie să fim blânzi și să ne supunem în fața forței, mai mult, să le vorbim frumos, să le înmuiem inima, așa poate vom avea mai mult de obținut de la ei. Ce bine ar fi fost ca în trecut să-mi fi văzut de lucru și acum în urmă să mă fi strecurat și eu ca ceilalți făcând chiar pe comunistul. N-aveam decât de câștigat.“ TIRON a intervenit: „Nici așa, în viclenie, nu se poate trăi.“ Papacioc, care până acum sta deoparte, a luat și el cuvântul „O, domnilor, fratele MĂRGĂRIT are dreptate, afară omul azi este dezlegat de orice îngrădire în dreptul de a se apăra. Știți ce spune Sf. Ioan Gură de Aur? «Nici nu știți cât este de mare uneori binecuvântatul vicleșug.» Da, aceasta o spune sfântul“ – și apoi a urmat împrerurarea în care sfântul a spus-o.

Altă dată, venind vorba dacă este morală, poziția de a minți la anchetă pentru a salva pe alții, „prea cuviosul“ povestește o întâmplare din pateric în care este vorba despre un criminal care, după ce a ucis un om, cere găzduire la un „părinte“. Acesta l-a ascuns, a mințit în fața autorităților când au venit să-l caute și apoi a dat drumul criminalului, spunându-i: „Eu te-am salvat, acum Dumnezeu să te apere mai departe.“ În continuare, PAPACIOC spune: „Știți cum este intitulată această povestire? «Cum se mântuiește minciuna».“

Iată deci poziția lui Papacioc și sfatul său: în lupta cu dușmanul de azi, legionarul are dreptul să se apere oricum, nici o îngrădire morală nu-l poate opri în a face tot efortul de a supraviețui și a se conserva pentru ziua de mâine. Pentru că mâine ne așteaptă zile frumoase în care după răzmerița de azi va trebui clădită o societate nouă „pătrunsă și legată prin adevărul creștin“.¹¹⁴

„Nu pot, domnilor, să cred că vom mai sta mult în această situație. Dumnezeu este bun cu noi. Și afară evenimentele politice merg categoric către o destindere. Noile performanțe tehnice, armele grozave atomice care s-au făcut nu sunt la întâmplare și scornite de diavol pentru distrugerea fiilor lui Dumnezeu. Totul din mila Domnului – Dumnezeu a pus în mâna fiarelor arme atât de grozave, că statele acestea, înspăimântate, au ajuns în această situație de a nu le mai folosi. Se tem unii de alții, încât mai curând se vor înțelege, decât să se nimicească.“ Apoi altă dată spune „Poate chiar în anul acesta vom avea un decret de grațiere“, toate evenimentele politice explicându-le prin uneltirea miraculoasă și precisă a divinității.

114. În dreptul paragrafului este scrisă următoarea notă: „Să arate cine crede ca el și cine crede altfel? După cine se conduce el în afară de Cristos, care nu este printre legionarii de pe pământ/ Col. Crăciun Gheorghe“.

„Nu vă lăsați pradă gândurilor negre, curaj și puneți toată nădejdea în Dumnezeu și fiți atenți, nu ascultați de cei care vă ispitesc pentru a vă împotrivi dușmanului acum. Din ce vedem noi, din ce suntem noi, acum e vorba de destinderea relativă care se simte în pușcărie față de perioada 1958–1959, dușmanul slăbește împlinindu-se voia Domnului, care ne poartă spre salvare.

Să fim atenți să nu stricăm lucrarea lui, vedeți, eu am văzut calea aceasta mai demult“. Și părintele ARSENIE zâmbește totdeauna în asemenea momente satisfăcut și superior că el încă de demult, din pușcăria trecută a ajuns la această cale printr-o judecată simplă și inspirată, iar vremea a venit să confirme această poziție.

„Și când te gândești că alții au văzut asta de abia acum, după atâta suferință.“ Pentru ceilalți însă, care se mai cramponează pe baricade vechi, părintele ARSENIE are lacrimi și compătimire: „Mă rog totdeauna pentru ei, săracii.“

8 februarie 1960

„ANDREESCU TEODOR“

Nota biroului:

O copie de pe notă se va înainta Dir. a III-a M.A.I.

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 3, ff. 179–182.

- 39.** 2 august 1960. Notă informativă a sursei „Andreescu Teodor“: opiniile părintelui Arsenie Papacioc despre mișcarea legionară, pe care o consideră depășită din punct de vedere istoric, despre intenția de a crea un centru monahal de elită la mănăstirea Slatina, evocarea unor personalități precum părintele Cleopa Ilie, patriarhul Iustinian, mitropolitul Iustin Moisescu, Andrei Scrima, despre „cazul“ Vladimirești.

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

U.M. 0622 Aiud

STRICT SECRET

Sursa „ANDREESCU TEODOR“.

Întâlnirea efectuată de lt.-maj. Chirilă Sc. azi, 8 februarie 1960, în camera de anchetă a Penitenciarului Aiud¹¹⁵

NOTĂ INFORMATIVĂ

„Eram tot aici la Aiud, băieții erau dezorientați, nu știau ce să facă, în cine să creadă – ILIE NICULESCU căuta să-i organizeze și să impună o activitate după tipicul vechi. Pentru el nimic nu se schim-

115. Pe margine, nota: „La acțiunea lui PAPACIOC ANGHEL“.

base. Nu pot să spun că nu este un om bun, dar vedea îngust și nu-și dădea seama că în momentele acelea trebuia salvat ce mai rămăsese bun din mișcare. BIRIȘ, mai mult cu un grup de 40 de legionari, cei mai mulți de bună-credință, afirmă o linie și o atitudine nebună de samurai. M-am opus. În jurul meu s-au alăturat mai mulți băieți și pot spune că cei mai buni. Am căutat să le impun nota religioasă. Ea era cea mai potrivită. Venea să calculeze într-un moment turbure, să liniștească inimile și să apere. Pentru această poziție nimeni nu putea să ne facă nici un rău, iar cei neastâmparați aveau să se liniștească. Aveam alături de mine pe IANULIDE, GAFENCO, MAXIM, PASCU CONSTANTIN din Prahova, NICU MAZĂRE, VOLĂNESCU și alții. Într-o zi unul din fiii mei duhovnicești de atunci, PALEA ION (oltean), a avut o ieșire față de unul din grupul BIRIȘ. Aceștia s-au întrunit și s-au hotărât să ia atitudine împotriva lui și a mea. Au venit când acesta era în rugăciune și cu un fel de rangă de fier l-au lovit, un altul, cu un cuțit ascuțit, i l-a împlântat în gât pe la spate. PALEA a fost băgat la infirmerie unde a avut o atitudine frumoasă: n-a reclamat capul și n-a răspuns celor care voiau să culeagă din această faptă nebună o acuză pentru mișcarea legionară. Gândiți-vă, domnilor, că comuniștii de la Aiud, auzind că legionarii se omoară între ei, mai mult au căutat să-l atragă pe PALEA de partea lor, dar PALEA, cum spun, n-a răspuns.

Pe mine m-au avertizat și m-au amenințat că mă vor omorî. M-am rugat mult. Am deschis atunci Biblia la întâmplare și am citit. Mi-a răsărit sub ochi un text care mi-a dat curaj, «Nu te teme, Domnul este cu tine», și am scăpat de mânia lor.

Iată cine este BIRIȘ și cum înțelegeau ei să se comporte la Aiud în vremea aceasta.“

Mai departe, PAPACIOC continuă să arate că „mișcarea legionară este prin structura ei profund creștină și că din toate comandamentele ei spirituale cel mai înalt este acela al cultului pentru credința în Dumnezeu. A venit timpul – arată el – ca acest cult care a fost întotdeauna primul, să fie prezent în fiecare legionar“.

Timpul a venit să confirme teza lui. „Legionarismul, astăzi, nu-și mai poate susține poziția lui politică – lumea a evoluat, antisemitismul, naționalismul șovin, romantismul politic nu mai pot fi susținute în formula de ieri. A te crampona pe aceste poziții vechi însemnează irosire inutilă de energie și în ultimă instanță sinucidere. Or, sinuciderea este în contradicție cu teza creștină. Primul comandament, azi, este salvarea bisericii, și aceasta are nevoie de luptători.“¹¹⁶

---

116. Notă marginală dactilografată în dreptul paragrafului: „În rap. ce se va duce la Dir. III arătați că noi propunem afară să se lucreze cu agentul

„Luptă intransigentă și atitudine dârză, aici“, spune el, apărând cuvintele lui Cristos. De aceea se revoltă el în fața atitudinii lui BIRIȘ și a tuturor celorlalți care continuă să reactualizeze vechea linie a Mișcării Legionare. Punctul acesta de vedere să nu credeți că este cu totul personal, el se inspiră din însăși viața și gândurile celor care au reprezentat Mișcarea Legionară: MOȚA, MARIN, ION BANEA și însuși CORNELIU CODREANU, „despre care știți și dvs. că în ultima parte a vieții, înainte de a muri, a apucat pe un fâgaș de smerenie și adevărată pocăință creștină“.

„M-am legat cu MAXIM în fața lui Dumnezeu atunci în pușcărie să ne dedicăm viața lui Isus. El, săracu' n-a putut ieși afară, sunt sigur că dacă ieșea se călugărea ca mine și ar fi făcut treabă bună afară. Trebuie să fie pe aici, pe undeva. Și de IANULIDE, la fel am auzit vorbindu-se la fel, că a rămas același, aș vrea să-l revăd. GAFENCO a fost un suflet mare, dar s-a pierdut, a murit.“

I-am spus că am mai întâlnit legionari cu poziția lui și i-am vorbit de BUCUR CONSTANTIN, pe care l-am cunoscut nu demult, s-a arătat foarte interesat, s-a bucurat și i-a memorat numele. Mai târziu m-a rugat să-i vorbesc iarăși despre el. I-am spus că el la fel are dorința de a se preoți când iese afară și că este preocupat numai de viața aceasta religioasă. „Așa vor fi din ce în ce mai mulți băieți, singuri își vor da seama. Eu am observat în pușcărie că aproape toți au această orientare, rezultatul educației pe care au primit-o, trebuie numai îndrumați“, și PAPACIOC era tare satisfăcut că lucrurile merg bine în sensul vederilor lui.

Afară, când a ieșit, după 1944, a stat un timp să se orienteze bine în lume și a tatonat locul cel mai potrivit unde ar putea să-și înceapă noua activitate.

Pe vremea aceea era populară figura preotului ARSENE de la Sâmbăta. S-a dus și el acolo, dar preotul l-a dezamăgit. „Mă privea cu niște ochi de parcă ar fi vrut să mă hipnotizeze, n-a înțeles ce voiam eu. El era un om care caută o poziție pentru sine și nu era pătruns de lupta mare care să miște lumea întreagă împotriva comunismului.“

În 1947, la 13 ianuarie, ziua de jertfă a lui MOȚA, MARIN, ANGHEL PAPACIOC s-a dus la călugărie. A fost trimis la o mănăstire în Oltenia, unde s-a certat cu starețul, care era ostil legionarilor și care, auzind că el a fost legionar altădată, l-a pus la servicii de servitor (Cozia). A fost mutat la Tismana, apoi unde n-a stat mult. Gândul lui era să

DUMITRESCU, care, după părerea noastră, uneori va putea lucra în numele lui PAPACIOC/ Col. Crăciun Gh.“

meargă la mănăstirea Sihăstria Moldovei, despre care aflate ceva care-l atrăgea.

La această mănăstire după 1944 venise o mare personalitate legionară, profesor universitar și demnitar de stat altădată, și se călugărise acolo. Acest legionar, singurul al cărui nume PAPACIOC nu-l spune, crease acolo o atmosferă austeră pe care el și-o visa de mult. Când a ajuns el acolo, acesta se retrăsese la schitul Sihla din apropiere, păstrând legătura însă și îndrumând viața de acolo, de la Sihăstria.

Intenția lui era de a crea un curent nou în viața monahală care apoi să se extindă și la celelalte mănăstiri. Scopul era întâi să pună ordine în viața călugărească, păzindu-i pe aceștia de influențele nefaste ale regimului, care avea desigur intenția de a-i dezorganiza și a-i desființa încet, iar în al doilea rând ca de aici, din mănăstire, credința să fie întreținută și afară în rândul oamenilor dezorientați de noua mentalitate atee care se cultiva de comunism. Pentru aceasta trebuia părăsită poziția pasivă a monahismului ortodox, care se limita până aici prin tradiție numai la o viață de interior, și începută o nouă viață în care călugărul să aibă rol activ și militant cam în felul celor din Biserica Catolică. Această idee s-a născut în „mintea luminată” a aceluia legionar de la Sihla și ea trebuia să fie pusă în aplicare cu elemente educate în acest spirit de luptător activ. De aceea aici ANGHEL PAPACIOC a fost primit cu brațele deschise. L-am întrebat dacă acolo mai erau și alți legionari. PAPACIOC, la această întrebare, răspundea foarte zgârcit și prevăzător. „Mai erau și alții” – unul din aceia din pușcări veche, CONSTANTIN DUMITRU, VASILACHE SOLON, avocat, altădată și chestor în 1940 la Galați.

Curentul acesta nou trebuia însă autorizat, oficializat și susținut și, mai important lucru, trebuia condus de cineva. Acest conducător nu putea fi, bineînțeles, un legionar. Chestiunea ar fi fost prea transparentă, și nici un intelectual care devine stătător, ar fi putut veni cu o notă prea personală care să devieze orientarea precizată de inițiatorul ei.

Această persoană importantă a fost găsită în ILIE CLEOPA, monah vechi, care se bucura la Sihăstria de multă autoritate.

Tânăr, îndrăzneț și naiv, el a fost luat în pregătire de acel profesor universitar și dădăcit câțiva ani, în urma cărora a prins luciu frumos. Din relatările lui ARSENIE PAPACIOC, ILIE CLEOPA făcea față și în cercurile intelectuale prin simplitatea omului de credință care impresionează. El avea o origine de care nimeni nu se putea lega, fusese cioban în tinerețe. Era pătruns de misiunea lui și foarte fidel îndrumătorilor săi. Două lucruri mai erau necesare, întâi în jurul lui să se creeze o aureolă de sfânt și apoi să fie lansat în fruntea „bunilor

părinți“. Primul lucru s-a realizat ușor prin cercul de la Antim, unde același mare profesor de la Sihla avea mare trecere.

Preacuviosul CLEOPA a fost cunoscut până și la București, fiind ales să vorbească chiar la Facultatea de Teologie, iar partea a doua s-a desăvârșit prin prezentarea lui de către același profesor Patriarhului, care s-a lăsat convins.

Iustinian a autorizat crearea unui cerc de călugări și i-a fixat locul la mănăstirea Slatina¹¹⁷, unde erau niște călugări delăsători, cum arată ARSENIE PAPACIOC. Așa că într-o bună zi, în 1949, 25 de călugări de la Sihăstria descind la mănăstirea Slatina în frunte cu starețul ILIE CLEOPA, hotărâți să înceapă o viață nouă de râvnă și merite duhovnicești.

„Noi trebuie să fim un grup activ, unit și cunoscut de toată lumea.“ De aici încolo figura profesorului de la Sihla se estompează din ce în ce mai mult, misiunea lui fiind oarecum încheiată și locul lui fiind luat de ARSENIE PAPACIOC.

„Eu eram umbra lui ILIE CLEOPA (lângă el pretutindeni, și în biserică, și în pustie, și în munți, pentru că, deseori, aveam momente de retragere, când colindam cărările pustii meditănd).

ILIE CLEOPA era o valoare mare, dar trebuia totuși condus, și l-am îndrumat cât mi-a stat în putință.“

Călugării vechi de la Slatina, în cea mai mare parte n-au fost de acord cu noua rânduială impusă de noul grup și mulți dintre ei au părăsit mănăstirea. Cei rămași au fost antrenați treptat și s-au început noi recrutări, alegându-se cu grijă numai dintre aceia care corespundeau noului curent impus. N-a fost greu pentru că în jurul mănăstirii Slatina s-a creat destul de repede o atmosferă care atrăgea reacțiunea grupată în jurul bisericii, în special în jurul grupului de la Antim, care, la București, le făcea o mare propagandă. Preotul STĂNILOAIE îi urmărea cu grijă, îi vizita și le trimitea vizitatori aleși pentru asistență duhovnicească, în special tineri studenți din București care le frecventau cercul.

Mănăstirea Slatina a devenit, așadar, o pepinieră de călugări cu orientare nouă, care trebuiau curând să răspândească noua rânduială și în celelalte centre monahale din țară.

---

117. Detalii în: Ioanichie Bălan, *Viața și nevoințele arhimandritului Cleopa Ilie*, Editura Mitropoliei Moldovei și Bucovinei, Iași, 1999; Arhimandrit Arsenie Papacioc, *Veșnicia ascunsă într-o clipă*, ed. cit; Adrian Nicolae Petcu, „Părintele Ilie Cleopa în documentele Securității“, în *Biserica Ortodoxă Română*, nr. 1/2011, pp. 243–246; Adrian Nicolae Petcu, „Părintele Arsenie Papacioc în arhivele Securității (1938–1958)“, în *Caietele CNSAS*, 2012, pp. 249–280.

„Am fost mereu pe drumuri și mereu am căutat să intervin întotdeauna în viața celorlalte mănăstiri pentru a pune noua ordine. Mă duceam des la mănăstirea Pasărea – Țigănești, unde era un grup de maici foarte ales și cu care ne-am înțeles. M-a impresionat încrederea pe care maicile o puneau în cuvântul meu.“ Relata apoi cum la Țigănești o maică i-a dat o icoană a Sfintei Fecioare Făcătoare de Minuni pentru a o păzi, ea fiind foarte bătrână: „Dumneatale ești om ales de Dumnezeu și am încredere să ți-o încredințez pentru a o scăpa de urgia vremurilor de azi.“

VASILACHE SOLON (VASILACHE VASILE, pe numele monahal) a asistat mănăstirile Ciorogârla și Căldărușani, căutând să impună și acolo noua rânduială și, pe măsură ce elementele noi se formau în noua educație cultivată, plecau de la Slatina pe la celelalte mănăstiri pătrunși de o nouă misiune. „Sigur că dacă noi am fi rămas în Slatina acolo s-ar fi realizat o viață de înaltă trăire, dar era nevoie ca, pe măsură ce oamenii se formau, să plece și să pună noua rânduială și în celelalte mănăstiri, așa că la Slatina niciodată nu erau prea mulți, mereu 20–25 monahi“.

Sau, altă dată, PAPACIOC spune: „S-au format la Slatina 70 de călugări în noua școală de acolo, oameni de căpătâi și de nădejde care au umplut un loc important în viața bisericii noastre de azi.“

MĂRGĂRIT l-a întrebat: „Cum se explică, părinte, că sub comuniști a fost posibilă o activitate mai mare în rândul oamenilor din biserică decât înainte sub celelalte regimuri?“

„Înainte biserica nu era amenințată ca azi și azi lucrul acesta trebuie pus la cale de cineva, nu?“ Apoi MĂRGĂRIT l-a mai întrebat: „Se datorește aceasta lui ILIE CLEOPA?“

Papacioc răspunde: „Și lui, da, dar el e om simplu și naiv, a fost cioban, cea mai mare parte din merite o au însă cei din jurul lui care au știut să-l îndrumeze.“

În ceea ce privește importanța pe care el, ANGHEL PAPACIOC, o acordă noului curent monahal rezultă dintr-o expunere largă și documentată făcută într-una din zile în cameră. „Viața monahală în țara noastră“ a marcat câteva momente importante în istorie. „Prima viață în acest sens a fost îndrumată de Sf. Nicodim, ctitorul Tismanei, Coziei, Prislopului și Voditei, între 1370–1400. După aceea, Paisie Velicicovski organizează viața călugărilor impunând o nouă trăire la mănăstirea Neamț între 1790–1800. Al treilea moment apare în jurul anului 1861 la mănăstirea Cernica, în jurul și din inițiativa monahului Calinic, sanctificat acum de curând în 1955. Și, în sfârșit, se poate spune fără greș că cel de-al patrulea moment istoric l-am trăit noi azi la Slatina cu ILIE CLEOPA, care va rămâne în istorie cu poziție asemănătoare cu a celorlalți sfinți părinți.

Momentul acesta se caracterizează prin revenirea în viața monahală la canoanele vechi, ortodoxe și austere și, ca un element de nou-tate, lupta activă a călugărilor împotriva răului cultivat de noul regim trecător la noi în țară.“

ILIE CLEOPA are o mare admirație pentru elementele provenite din școala legionară și le acordă încredere absolută.

„La Sihăstria și apoi la Slatina ne vizita des sculptorul GHEORGHIȚĂ, legionar vechi și profesor cunoscut la Iași. A lucrat ceva pentru aceste mănăstiri. Un legionar ieșit din pușcărie s-a prezentat cu recomandăția lui GHEORGHIȚĂ la părintele CLEOPA, căruia i s-a mărturisit că vrea să se călugărească. Mi-a spus apoi foarte impresionat de «înalta poziție monahală» a acestui legionar cu care a stat de vorbă. Crisoarea prin care i-am răspuns mi-a făcut bucluc pentru că a fost prinsă de Securitate și foarte greu am reușit să salvez situația. Până la urmă a rămas așa că e vorba de un sfat duhovnicesc pe care-l dau pentru a asista un om în nevoie. Părintele CLEOPA era foarte naiv și sincer și din punctul acesta de vedere tare mă tem că în mâna Securității să nu se complice și să le dea apă la moară.“

Într-o seară, TIRON FLORICĂ a adus discuția despre moartea celor de la Miercurea-Ciuc, unde era și Papacioc în 1939, și despre cei executați la Brașov în aceeași vreme. Aici a fost executat și fratele lui Papacioc. Părintele, impresionat de aceste amintiri, a povestit mai multe din amintirile sale cu evlavie și lacrimi în ochi. Arătând cum s-au purtat căpitanul ȘIANCU și alții, și-a adus aminte de un amănunt care l-a trădat. „Și părintele CLEOPA îl cunoștea pe căpitanul ȘIANCU (și pe un altul, numele îmi scapă), mi-a povestit despre ei cu admirație și durere în suflet – vedeți, ei erau foarte bine cunoscuți atunci în viața bisericii –, îi cunoștea și părintele CLEOPA și-i erau dragi.“

Rezultă că simpatia lui ILIE CLEOPA pentru legionari era veche și de aceea este omul care în 1949 părea cel mai potrivit pentru noua misiune apostolică. „În rătăcirile noastre în munți am povestit părintelui Cleopa despre suferințele mele, despre moartea fratelui meu. A plâns împreună cu mine. «Din viața ta, frate ANGHELE, am avut multe de învățat, tot atât de mult cât și din pateric – Dumnezeu e mare și ne va ajuta să ducem la capăt drumul începăt.»“

Afară de ILIE CLEOPA, PAPACIOC ANGHEL mai are un om pe care-l venerază cam în aceeași măsură, e vorba de ANDREI SCRIMA. Acesta e macedonean de origine, în vederile lui este omul de viitor care va aduce merite nebănuite ortodoxismului. Spre deosebire de ILIE CLEOPA, acesta este un mare erudit, care se face cunoscut în străinătate. A fost format în aceeași școală a Slatinei, unde s-a și

călugărit. Pentru capacitatea sa de intelectual a fost remarcat de Patriarh, care l-a făcut bibliotecar la Patriarhie și, acordându-i o atenție mare, acesta l-a purtat o vreme „la dreapta sa“, preocupându-se de formarea lui. A dus lupta noastră, a celor de la Slatina intervenind în viața celorlalte mănăstiri cu succesul celui învățat care se face ușor impus oriunde.

La una din vizitele făcute patriarhului de către o personalitate indiană a fost remarcat. A știut să se facă prezent cunoscând ceva sanscrită. Acea personalitate a intervenit și l-a cerut în India. A fost foarte greu până a obținut libera trecere în străinătate și Securitatea s-a informat mult despre el înainte de a pleca, dar beneficiind de un moment mai larg politic a reușit să plece. Acolo se va desăvârși. Patriarhul a fost de acord și l-a ajutat să plece.

Altă dată spunea: „Pentru ortodoxie, în străinătate MIRCEA ELIADE a făcut ceva – nu prea mult însă, pentru că el nu are educația religioasă a călugăriei –, ANDREI SCRIMA însă sigur, cu aceleași posibilități, va face mai mult.“ TIRON FLORICĂ într-o zi l-a întrebat „E un om sigur părinte acest băiat, nu cumva e influențat de spiritul progresist de azi?“

„O, nu, frate FLORICĂ, este așa educat, că se poate spune că este de-al nostru, este un reacționar de mâna întâi, îți spun precis, pentru că eu am fost duhovnicul lui, la mine se mărturisea.“ Am intervenit: „Dacă vine în țară, îl arestează și pe el.“

PAPACIOC a rămas pe gânduri întunecat. „Da, de fapt, timpul pentru rămânerea lui în India încetează acum și ar trebui să se întoarcă, s-ar putea să vină și cred că l-ar aresta, dar deh, poate rămâne acolo“, și fața părintelui s-a mai luminat la această presupunere salvatoare.

„Are studii înalte, domnilor, și o trăire de adevărat ascet, băiatul acesta are un viitor mare și va face servicii bisericii lui Hristos cum n-a mai făcut nimeni până acum.“

De multe ori a venit apoi vorba despre ANDREI SCRIMA și totdeauna ANGHEL PAPACIOC povestea despre calitățile lui cam în același fel, fără să-și ascundă mândria că în mare parte acest element de valoare este o odraslă a sa duhovnicească și un produs nou în spiritul școlii de la Slatina.

MĂRGĂRIT spunea într-o zi că se vede că „patriarhul Iustinian este un om de valoare, un adevărat apostol, care a făcut mai mult decât ceilalți până acum, și când tu te gândești că în pușcărie oame-nii îl vorbesc de rău, că ar fi omul regimului...“.

Papacioc a răspuns: „Vai, domnilor, nici nu poate fi comparație între el și ceilalți de până acum. Este omul cel mai indicat să conducă

destinele bisericii azi, pătruns de o mare dragoste pentru biserică, organizator și abil. Sunt sigur că nici un alt prelat n-ar fi făcut ce-a făcut el în situația grea care s-a creat afară. A reușit să împace biserica cu regimul și acesta este cel mai mare merit al său, smulgând o serie întregă de favoruri care poate surprind.

Folosindu-se de efortul pe care comuniștii îl făceau mai în anii trecuți de a demonstra lumii apusene că la noi este libertate și că biserica nu se face din partea lor să sufere, a reușit să facă o treabă care poate fi socotită cea mai importantă. A inițiat o legătură și un schimb activ între centrele bisericesti din spațiul ortodox, popularizând o serie de figuri istorice și actuale din viața bisericii noastre. "E vorba de procesiunile din 1955, când la noi în țară au venit reprezentanți din toate bisericile Răsăritului și când au fost sancționați¹¹⁸ mai mulți sfinți părinți cu merite în trecut: CALINIC IOAN, MICLACES, VISARION SARAI¹¹⁹ și alții, evenimente pe care le-a relatat în amănunt.

A făcut unirea cu biserica rătăcită a greco-catolicilor, profitând de lupta pe care comuniștii o duceau împotriva catolicismului.

A organizat mănăstirile și a intervenit în viața preoților făcând școli în care aceștia, indiferent de vechimea și practica lor religioasă, au fost aduși și puși în acord cu adevărata orânduială care trebuie impusă de preoți în bisericile lor.

Autoritar, s-a impus penalizând orice abatere de la linia religioasă – lucru foarte important ținând seama de delăsarea care caracteriza pe preoții noștri. Pe mulți i-a trimis la diverse mănăstiri, pentru un timp limitat, unde să se corecteze. Au venit și la noi, la Slatina. Eu am căutat cu toți, în afara asistenței care viza infracțiunea lor, să le dau și acest canon ieșind afară în lume la biserica lor să se ocupe activ de enoriași.

«Mergeți în fiecare casă și îi țineți din scurt, preotul trebuie să fie azi mână de fier.»

Și în sfârșit patriarhul a autorizat curentul nou creat de noi la Slatina încurajându-l și bucurându-se de el.

În altă ordine de idei, spunea: „Să nu vă gândiți că Patriarhul ar fi omul regimului, sunt dovezi evidente despre acest lucru¹²⁰.

118. Corect, canonizați.

119. În anii 1950–1955 au fost canonizați: Calinic de la Cernica, Ilie Iorest și Sava ai Transilvaniei, Visarion, Sofronie și Oprea Miclăuș, Iosif cel Nou de la Partoș.

120. Opiniile părintelui Arsenie Papacioc exprimate în anii de detenție sunt confirmate de analiza istorică făcută de George Enache, Adrian Nicolae Petcu, *Patriarhul Iustinian și Biserica Ortodoxă Română în anii 1948–1964*, Editura Partener, Galați, 2009.

Trebuie să știți că el a refuzat să-l caterisească pe VIOREL TRIFA în America. A trimis acolo mitropolit pe MOLDOVEANU, care a rămas acolo ca oficial alături de celălalt. Și MOLDOVEANU a făcut treabă acolo. A reușit să adune de la grupul său din America o sumă mare de bani pe care a trimis-o patriarhului. Acesta însă n-a băgat-o în țară la schimbul dezavantajos pe care-l făcea regimul (dolari–lei) și, pentru că ANDREI SCRIMA din India reclama o sumă de bani pentru nevoi ivite în India, a trecut-o pe numele lui acolo.“ Aici MĂRGĂRIT a intervenit: „Deștept patriarh!“ „Da, a spus PAPACIOC, este foarte inteligent și abil, nu scapă nici o ocazie pentru a se împotrivi jocului comunist.“

În evenimentele din 1956, când englezii și francezii atacau Egiptul, a fost printre singurii care n-a protestat oficial împotriva lor, așa cum au făcut ceilalți, mitropolitul Iustin al Moldovei și... [spațiu lacunar rămas necompletat în textul dactilografiat – n.ed.] al Olteniei.

Comuniștii sigur că s-au sesizat și ei de comportamentul lui și într-un mod diabolic încearcă să-l suprimă, că altfel nu pot scăpa de el (un patriarh nu poate fi înlocuit și până la moarte, după canoane, rămâne în scaun). „În fața mea și a părintelui CLEOPA, față de care avea încredere absolută, să mă credeți, frații mei, ne-a arătat la picioare semnele care-i rămăseseră în urma încercării de a-l otrăvi. Și-a ridicat pantalonii și ne-a arătat, spunând: «Iată, vedeți, au vrut să mă omoare, Dumnezeu m-a păzit.»“

L-am întrebat: „Părinte Arsenie, s-au mai întâmplat astfel de cazuri?“

„Da, la fel au fost otrăviți la o masă pregătită anume SEBASTIAN, mitropolitul Moldovei, ANDREI¹²¹, episcopul Ardealului, și MIHAIL SADOVEANU – toți erau împreună. SEBASTIAN a murit, iar ANDREI, o mare figură a Ardealului, s-a salvat, el fiind foarte cumpătat și mâncând foarte puțin la acea masă. Am aflat acest lucru de la medicii care l-au asistat pe SEBASTIAN la București. M-am interesat îndeaproape cu părintele CLEOPA și ei au avut încredere în noi și ne-au spus.

Episcopul NICOLAE POPOVICI al Oradei a fost înlocuit din scaunul episcopal și trimis la o mănăstire pentru a da satisfacție regimului, la atitudinea lui reacționară primind o rânduială bisericească.

IUSTINIAN a continuat însă să aibă relații cu el și să-l viziteze. Acolo, la mănăstire, i-a spus: «Știu, frate NICOLAE, tu ai să vii după mine la scaunul patriarhal, poate nu va fi mult până atunci.» Și PAPACIOC comenta așa: «Vedeți ce suflet mare, Patriarhul crede ca și noi că în curând lucrurile se vor schimba și când prin voința lui Dumnezeu comuniștii se vor „duce“, desigur că el nu va mai putea face

---

121. Andrei Magieru, episcop al Aradului (1935–1960).

față, NICOLAE POPOVICI va fi desigur figura cea mai potrivită pentru a ocupa scaunul patriarhal, atunci și Iustinian nu-i poartă ciudă și mai mult îl ocrotește.»

Pe cât de simpatică îi este figura patriarhului, pe atât de urâtă e cea a lui IUSTIN, mitropolitul Moldovei de acum.

„Acesta este cu adevărat vândut comunismului și ce este mai odios este că și el altădată a fost legionar. Nu este sincer, domnilor, dar le face jocul și își pierde sufletul. Ceea ce este foarte periculos este că acest om este foarte cult și are o poziție deja câștigată.

El a încercat în repetate rânduri să dărâme ordinea noastră nouă de la Slatina. Se interesa de părintele CLEOPA și-l ura. Pe mine deseori mă întreba de el, căuta să surprindă anumite amănunte în defavoarea lui și ne sfătuia să oprim lumea de a mai veni în pelerinaj la Slatina și să oprim recrutările de noi monahi. Sigur că ne-am împotrivit și atitudinea aceasta ne îngrijora. Câtă mâhnire mi-a produs în anchetă când vedeam că securiștii folosesc din referințele lui despre noi și chiar cuvintele care altădată le auzeam numai de la el. De aici se vede clar că colabora intim cu regimul. De altfel și alegerea lui la Mitropolia Moldovei este cu cântec. Sigur că dacă vor suprima pe patriarh el îi urmează, și atunci va fi rău.“

Acest lucru roade mai mult pe ANGHEL PAPACIOC, pentru că după lungile lui meditații zilnice revine uneori cu această teamă.

„Lucrul cel mai de preț realizat afară în ultima vreme este spiritul de disciplină care prinsese rădăcini în viața laică.“ La nivelul acestui comandament superior ridică ANGHEL PAPACIOC toate abaterile sancționate de patriarh în ultima vreme.

În cameră a fost rugat să facă lumină în problema mănăstirii Vladimirești. Și Papacioc, foarte animat, a început relatarea celor întâmplare, acuzând mănăstirea și pe preotul Ioan. Cu atât mai aprins era el, cu cât în pușcării era o atmosferă de mare simpatie creată în jurul acestui preot socotit și el una din victimele regimului.

„A greșit foarte grav, nu numai pentru că el a încălcat vechea tradiție și canoanele fixate, ci pentru că a căutat din mândrie și popularitate, îngust, pentru mănăstirea aceea de maici, fără să țină seama de efortul comun care azi trebuie condus cu mai multă prudență împotriva unei primejdii mult mai mari care amenință toată biserica și nu numai mănăstirea de acolo“. Apoi Papacioc a arătat cum personal și împreună cu CLEOPA și cu alții au căutat să-i aducă pe drumul cel bun. Când căuta să preîntâmpine nenorocirea care i-ar fi putut costa și pe ei, mai clar se temea că cei din Vladimirești, lanșați, să nu facă regimul să se sesizeze și apoi să fie și ei îngrămădiți. Din punctul acesta de vedere și avea experiență subversivă și cam

bănuia unde pot duce lucrurile dacă Vladimireștii nu se vor opri la timp. Dar furia a trecut, cum se știe, și au putut continua în pace acțiunea lor învățând și mai mult că „în fața forței trebuie să fii blând și câștigi“.

„Abaterea de la disciplina rânduită este cel mai mare rău și cei de la Vladimirești se fac vinovați de acest lucru.“

Acestea sunt în principal evenimentele care-l preocupă pe ANGHEL PAPACIOC în pușcărie și care-l fac să regrete că a fost smuls prin arestarea lui din mijlocul aceleia în care avea o misiune precisă și în care-și găsisse vocația sa de apostol.

Și dacă amintirea lor îl întuneca deseori, revine ușor la optimism, gândindu-se că sămânța aruncată afară în anii de libertate a încolțit și a rodit, cei 70 de monahi pregătiți de Slatina în „duh nou“ desigur n-au abandonat încă lupta lor. De aceea e sigur și o mărturisesc destul de des, fără reținere¹²².

„În ultimele luni de pușcărie eram foarte mâhnit că lăsasem afară o lume care poate avea nevoie de mine. Mai târziu m-am întors cu fața către interior și am văzut că aici era atâta lume cu aceleași nevoi și cu aceeași viață ca și cea de afară. Dumnezeu mi-a confirmat acest adevăr chiar prin gura unei satane. Eram aici la Aiud, la o anchetă. Securistul care m-a anchetat m-a lăsat un timp cu un ofițer care-l înlocuia pentru moment și care era în afara problemelor din anchetă – probabil din administrația de aici – avea grad de căpitan. M-a întrebat ce-am fost afară. I-am spus «călugăr». «Deh, – mi-a spus acela –, ai plecat de la o mănăstire și ai venit la altă mănăstire.» O spunea în glumă sau serios, eu am văzut în aceste cuvinte concluzia simplă și scurtă la care ajunsese și eu după un timp atât de lung. Vedeti cum voia și cuvântul Domnului pot veni prin oricine, chiar și printr-un fiu al răului?“

Că este așa, nu mai încapе îndoială. „Părintele Arsenie“ procedează zilnic ca la mănăstire oficiind Sfânta Liturghie.

A trecut ușor peste toate greutățile întâmpinate și a improvisat simplu și practic toate ustensilele¹²³ care-i erau necesare și de care bineînțeles aici era lipsit. În loc de epitrahil, fără de care nu se poate face Sfânta Slujbă, a făcut un laț din sfoară pe care dimineața îl trece cu multă evlavie, după ce mai întâi îl binecuvânta, pe după gât, când termină slujba îl înfășoară pe după un nasture de la haină.

122. Notă marginală în dreptul acestui paragraf: „Raportați Dir. a III-a./Crăciun Gh.“

123. Pentru aceste „ustensile“, părintele Arsenie a fost aspru pedepsit, vezi documentul nr. 34.

Soba ține loc de sfântă masă, sfânta cruce din două bețe minuscule păstrate desfăcute, pentru a nu da nimic de bănuț, în buzunarul din dos al hainei. Pe acestea le potrivește cu multă grijă pe sobă înainte de a începe slujba de dimineață și pune în fața lor un lemn mai gros pentru a nu fi zărit prin vizetă, sf. disc, dintr-o bucată de lemn plată pe care o poartă cu multă grijă în buzunarul din dos al pantalonilor. Când dormeam cu el în pat (în cameră erau la început două paturi și noi eram patru i-am dat de câteva ori cu ea pe jos ca din întâmplare și prea sf. s-a supărat.

Cana de apă ține loc de Sf. Potir, în care pune apă în loc de vin, și pâine oprește din rația primită dimineața tăind cu un anumit ritual numai din partea de deasupra, ca din Sfântul Agneț.

Singurul lucru care-i lipsește, Sfântul Antimis, pe care nu-l mai poate improviza, pentru că aici trebuie sfânt os de mucenic. Avea și din asta la început (o bucățică de os din ciovârtele Sfântului Mercurie), dar le-a pierdut cu multă durere într-o percheziție din Jilava.

În 1956, când rușii ne-au restituit tezaurul din 1917, Papacioc s-a înființat și el la „Palatul artelor“ din București să vadă moaștele sfinților care au fost restituite tot atunci. Ne-a povestit cum profitând de un moment de neatenție a celor care erau în jurul lui în subsolul palatului, a furat de acolo, din oasele Sf. Mercurie, o măsea a Sf. Vasile cel Mare și cu multă trudă a încercat să rupă o bucată din capul Sf. Grigorie Teologul, dar osul, tare, n-a cedat. Moaștele le-a păstrat în chilia lui din Slatina și când a fost arestat avea la el bucățica aceea de care am spus că a pierdut-o la Jilava.

Până la ora 7, când vine deschiderea, Liturghia se termină și urmează momentul împărțășirii, când fiecare din cei din cameră trec pe rând primind câte o bucățică de pâine și o înghițitură de apă.

„Eu fac slujba ca la biserică și dacă bunul Dumnezeu vede nevoița noastră și vrea, pâinea aceasta și apa sunt chiar trupul și sângele său“, încerca părintele să scuze lipsurile în care era obligat să officieze slujba, și, pentru că această practică este oficiată zilnic, acum fiecare pe rând dă din pâinea sa bucată care e folosită a doua zi ca împărțășanie.

TIRON FLORICĂ a luat legătura cu cel de jos din camera de sub noi. Aici era prietenul său IORGU SAVIN. Cei din această cameră de Crăciun au întrebat pe „părintele Anghel“ dacă (spovedește și împărțășește) spovedania și împărțășania s-ar putea face și de la distanță pentru ei, jos. PAPACIOC le-a răspuns că mărturisirea se poate s-o facă fiecare în gând, și îi dezleagă, dar că împărțășania nu se putea.

La cameră l-a spovedit pe MĂRGĂRIT și pe RADU VASILE într-o după-amiază când eram retrași pe paturile noastre.

Un deosebit zel pune „părintele Arsenie“ în a învăța pe cei din jur rugăciunile și psalmii și toate cele necesare pentru mântuirea sufletului.

TIRON FLORICĂ și RADU VASILE au învățat cu multă râvnă astfel de lucruri. De alături, maiorul JIANU l-a rugat să-l învețe rugăciuni scurte și părintele s-a oferit cu multă plăcere. TIRON a fost cel care le-a transmis.

Afară de aceste preocupări, în cadrul aceleiași atmosfere de evlavie religioasă, Papacioc continuă acțiunea de afară încântând prozelitii. Cel mai indicat în cameră este TIRON FLORICĂ asupra căruia monahul și-a îndreptat toată râvna. TIRON era ostil poziției lui BIRIȘ, PĂTRAȘCU, ILIE NICULESCU, deci cel mai indicat. Afară de aceasta, afară nu-l aștepta nimeni, fiind divorțat. Așa că PAPACIOC s-a apucat să-i prezinte meritele și frumusețea vieții călugărești, cerându-i să se gândească la acest lucru pentru când va fi liber. Destul de abil, observând slăbiciunea lui TIRON pentru mâncare, foarte perseverent a căutat să-i arate că viața la mănăstire este îndestulată din acest punct de vedere, unde în afară de posturi se găsește la discreție mâncare aleasă (chiar prăjituri, cremă de zahăr ars și neprețuitul Cotnar, din care la masă se poate bea un pahar, două, chiar trei). Se pare că acest lucru a avut efect, pentru că la astfel de digresiuni ochii lui TIRON străluceau de plăcere și dorinți.

„Puneți, frate Florică, viața în slujba lui Cristos. Nu poate fi misiune mai înaltă în viață ca acest lucru.“ Și fratele Florică învăța psalmii și dimineața, duminica, îl ruga să-l învețe și rânduiala serviciului divin.

MĂRGĂRIT, într-una din zile, i-a spus și el: „Cu toate că am familie, mă bate gândul să mă retrag la o mănăstire.“ Și părintele s-a bucurat, luând-o de-a capul și cu el.

Se interesează foarte mult de fiii duhovnicești din pușcăria trecută care fie că au ieșit și afară n-a mai aflat de ei, fie că au rămas în pușcărie.

Aiud, 8 februarie 1960

„ANDREESCU TEODOR“

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 3, ff. 183–196.

40. 13 aprilie 1960. Hotărâre a M.A.I – U.M. 0622 Aiud de a deschide dosar de urmărire individuală privindu-l pe părintele Arsenie Papacioc.

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

U.M. 0622 Aiud

STRICT SECRET

SE APROBĂ ȘEFUL UNITĂȚII

[ss] Col. Crăciun Gheorghe

HOTĂRÂRE

de deschidere a dosarului de acțiune individuală
privind pe deținutul contrarevoluționar PAPACIOC, ANGHEL

DATE DE IDENTIFICARE

Numele PAPACIOC, prenumele ANGHEL, născut la 13 august 1914 în comuna Misleanu, reg. București, fiul lui Vasile și Stanca, naționalitatea română, domiciliul în mănăstirea Slatina, reg. Suceava, studii: Școala de Arte și Meserii, de profesie sculptor, locul de muncă: deținut C.R. în Penitenciarul Aiud

Apartenența politică (în prezent): legionar.

Activitate politică (în trecut): –

S-a înscris în organizația legionară în 1937, unde activează până la arestare, respectiv 1958. În această perioadă de timp a ocupat diferite funcții, ca cea de primar legionar în orașul Zărnești – Stalin, a activat ca șef de sector, luând parte la toate întrunirile ce au avut loc în fostul județ Ialomița, precum și la adunările ce au avut loc în București.

În toamna anului 1937 a bătut pe locuitorii R. STROIE și VASILE PANAIT din comuna Misleanu – Ialomița, pe motiv că aceștia au refuzat să se înscrie în organizația legionară.

A participat la rebeliune conducând activ rebeliunea din orașul Zărnești și a luat parte la rebeliunea din fostul județ Brașov.

În anul 1942 a fost arestat de organele de grăniceri, deoarece a fost prins la graniță vrând să fugă din țară clandestin în Germania.¹²⁴

După interzicerea Mișcării Legionare a continuat să activeze ilegal, făcând propagandă intensă împreună cu fratele său, a ținut întruniri cu grupuri restrânse de legionari unde s-au cântat cântece legionare.

Din anul 1947 intră în monahism și apare în cadrul mănăstirii Slatina în 1950. De aici pleacă la mănăstirea Neamț, unde activează ca profesor duhovnic desfășurând sub masca religiei activitate legionară. De aici pleacă și stă în poziție de fugar până în anul 1954, când

---

124. Pe verso este trecută următoarea notă: „01.03.1971 Acțiunea informativă se transformă în Dosar de urmărire informativă [ss] [indescifrabil].“

se reîntoarece cu aprobare din nou la mănăstirea Slatina, unde funcționează ca preot duhovnic, folosindu-se de religie pentru a acoperi activitatea dușmănoasă pe care o desfășoară aici, fiind conducătorul unei organizații contrarevoluționare formate din călugări și tineri.

Este arestat în 1958, judecat și condamnat la 20 de ani muncă silnică.

CONȚINUTUL PE SCURT AL MATERIALELOR COMPROMIȚĂTOARE

Din materialele verificate și neîndoielnice ce posedăm asupra celui de mai sus rezultă că își continuă activitatea dușmănoasă cu caracter legionar și în detenție.

Din materialele furnizate de agentul „DUMITRESCU“ rezultă că legionarul PAPACIOC ARSENIE are legături cu o serie de deținuți legionari din penitenciarul Aiud, cărora le transmite vești, știri, comentate mai întâi de el în mod dușmănos. De asemenea s-au dat sarcini agentului „DUMITRESCU“ să meargă la o serie de elemente dușmănoase cu care el a activat, dar care sunt încă în libertate, să le transmită din partea sa sarcini. Aceste sarcini au fost transmise convențional prin niște parole.

Din materialele furnizate de agentul „ANDREESCU TEODOR“ reiese că în cameră legionarul PAPACIOC ARSENIE dă linia celorlalți deținuți de felul cum trebuie să desfășoare activitate dușmănoasă, folosindu-se pentru aceasta de religie, care să le fie atitudinea față de cadrele administrației și, lucrul cel mai important care rezultă din materialele furnizate de agenții „DUMITRESCU“ și „ANDREESCU TEODOR“, este că legionarul PAPACIOC ARSENIE face educație legionară celor cu care vine în contact.¹²⁵

Dovezile neîndoielnice constau din notele furnizate de agentul „DUMITRESCU IOAN“, din care rezultă că legionarul PAPACIOC ARSENIE are legături cu o serie de legionari din penitenciar și că a dat sarcini agentului să meargă la o serie de elemente dușmănoase aflate în libertate, cărora să le transmită sarcini din partea lui.

Notele furnizate de agentul „ANDREESCU TEODOR“ din care rezultă că face educație legionară celor cu care vine în contact.

CATEGORIA DE EVIDENȚĂ OPERATIVĂ

Din datele compromițătoare arătate reiese că desfășoară activitate de îndoctrinare și fanatizare a legionarilor cu care vine în contact, intenționează să aibă legături cu exteriorul, ține legătura cu o serie de legionari din penitenciar etc. și urmează să fie trecut în evidența operativă ca element urmărit informativ prin acțiune în cadrul dosarului individual.

---

125. Celor doi informatori li se adaugă „Caraiman Nicu“ (A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 3, ff. 91–92), și „Kiraly Rudy“ (*ibidem*, ff. 128–130, 131–135, 136–140, 141–147).

PROPUNERE DE DESCHIDERE

În baza materialelor verificate și neîndoielnice anexate, care dovedesc activitatea contrarevoluționară împotriva Republicii Populare Române, propunem deschiderea dosarului individual de acțiune privind pe PAPACIOC ARSENIE.

Scopul deschiderii dosarului este de a stabili dacă face parte din grupul de acțiune din Penitenciarul Aiud, ce rol are în activitatea legionarilor din penitenciar, dacă are legături cu exteriorul, prin care face legătura, în ce constă activitatea dușmănoasă pe care o desfășoară în detenție, documentând astfel activitatea criminală practică și intențiile dușmănoase pentru demascarea completă a acestei activități.

Redactată astăzi, 30 martie 1960, în Aiud, într-un exemplar.

LUCRĂTOR OPERATIV

[ss] Plt. Rădulescu Nicolae

GRUPA „C“

Înregistrat la data de 13.04.1960

sub nr. 63

Lucrător operativ [ss] [indescifrabil]

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 2, ff. 254–256.

41. 27 august 1960. Plan de măsuri pentru crearea unui „canal de legătură cu exteriorul“ pentru părintele Arsenie Papacioc și Uță Dumitru – capcană întinsă de Securitate celor doi deținuți.

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

U.M. 0622 Aiud

SE APROBĂ

ȘEFUL UNITĂȚII/Colonel Gheorghe Crăciun

PLAN DE MĂSURI¹²⁶

În acțiunea informativă dusă asupra
deținuților legionari UȚĂ DUMITRU și PAPACIOC ANGHEL

Agentul CARAIMAN NICU, în nota sa din 27 iulie 1960¹²⁷, sesizează că legionarul UȚĂ DUMITRU, în timp ce se afla la programul de bărbierit, a început să discute cu agentul (frizer), întrebându-l de unde este și ce condamnare are.

---

126. Deși s-a primit aprobarea Grupului Operativ al Formațiunii 0622/Aiud și a șefului unității – colonelul Crăciun Gheorghe –, acțiunea nu s-a finalizat (*ibidem*, vol. 2, ff. 244–245).

127. Notă informativă (*ibidem*, vol. 3, ff. 91–92).

Răspunzând că din județul Brașov, comuna Ghimbav, deținutul legionar UȚĂ a întrebat pe agent dacă cunoaște pe numiții MARIAN și TRIFAN, care sunt din Codlea și cărora împreună cu legionarul PAPACIOC ANGHEL ar vrea să le facă cunoscute unele lucruri referitoare la situația lor. Agentul a răspuns că a auzit de MARIAN, dar personal nu-l cunoaște, după care legionarul UȚĂ DUMITRU a cerut agentului să roage pe soție când va veni la vorbitor să ia legătura cu numitul MARIAN sau cu TRIFAN, cărora să le comunice că el, UȚĂ DUMITRU, împreună cu PAPACIOC ANGHEL se află la Aiud și că părințele (PAPACIOC) este foarte slăbit.

Deținutul legionar PAPACIOC ANGHEL în continuare a arătat că în Codlea preotul ortodox este fiul lui duhovnicesc la care ține foarte mult și crede că este trist și frământat de situația în care se află el (PAPACIOC), că nici nu știe unde este. Continuând discuția, a spus: „Vă rog ca cu ocazia vorbitorului, să transmiteți fiului meu duhovnicesc de la Codlea, precum și dlui MARIAN, că eu sunt aici (la Aiud) și sunt tare slăbit.“

Pentru a putea cunoaște ce anume legionarul UȚĂ DUMITRU vrea să transmită afară, mai precis numiților MARIAN și TRIFAN – elemente legionare cunoscute de organele de stat și pentru a putea descoperi eventualele legături pe care aceștia le au cu alte elemente din regiunea Brașov, propun a se lua următoarele măsuri:

1. Crearea unui canal de legătură¹²⁸ a elementelor legionare din Penitenciarul Aiud cu exteriorul, sub controlul nostru. Pentru aceasta, numita LEUȚEANU E., soția agentului Caraiman Nicu, va fi recrutată de organele noastre în scopul cunoașterii celor transmise din interior pentru exterior și invers.

Întrucât numita LEUȚEANU E. urmează să vină la vorbitor la sfârșitul acestei luni (noiembrie), va fi cunoscută de unul din lucrătorii Grupului Operativ Aiud – aceasta pentru a ne putea da seama dacă corespunde scopului propus.

Se va lua legătura cu Direcția Regională M.A.I. Brașov, cu scopul de a cunoaște cu ce ne poate ajuta și ce probleme au ei de rezolvat legat de numiții Marian și Trifan.

În scopul recrutării se vor lua măsuri de studiere și verificare, cerând sprijin pentru aceasta Direcției Regionale Brașov.

---

128. Pe 28 iunie 1961, grupul operativ de la Aiud redactează un nou plan de măsuri cu același obiectiv, „crearea unui canal de legătură a elementelor legionare din Penitenciarul Aiud cu exteriorul, sub controlul nostru“, plan ce are ca posibile legături pe deținutul Leuțeanu Ioan (sursa „Caraiman Nicu“) și soția sa, Leuțeanu E. (*ibidem*, vol. 2, ff. 244–246).

Recrutarea se va face în una din casele conspirative ale Penitenciarului Aiud, cu ocazia venirii numitei LEUȚEANU E. la vorbitor. Pentru aceasta, Grupul Operativ Aiud, în colaborare cu Direcția Regională Brașov, va mijloci venirea numitei LEUȚEANU la vorbitor, o va ajuta, știut fiind faptul că posibilitățile materiale îi sunt limitate.

După recrutare, agentul va primi sarcini, i se va face instructajul necesar și se va stabili ce anume poate discuta cu numiții Marian și Trifan.

De comun acord, se va stabili un consemn prin care ne va anunța că are de sesizat, folosind pentru aceasta scrisoarea C.P. pe care lunnar o scrie soțului ei (agent).

Pe parcurs planul va fi completat în raport cu situațiile noi ce se vor mai crea.

LUCRĂTOR OPERATIV/
[ss] Rădulescu Nicolae

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 2, ff. 242-243.

42. 1 iunie 1964. Caracterizare a deținutului Papacioc Arsenie făcută de colonelul Crăciun Gheorghe, șeful Unității Militare 0622 Aiud.

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
UNITATEA MILITARĂ 0622 AIUD   STRICT SECRET

CARACTERIZARE
privind pe numitul PAPACIOC ANGHEL

Este născut la data de 13.08.1914 în comuna Misleanu, regiunea București, fiul lui Vasile și Stanca, de profesie sculptor, absolvent al Școlii superioare de Arte și Meserii, fost condamnat la 20 ani m.s., stabilit cu domiciliul în București, str. Sf. Vineri nr. 12, raion 23 August.

În perioada anilor 1945-1946 s-a călugărit, devenind un element mistic, religios.

În detenție a avut permanent o poziție dușmănoasă în rândul celorlalți deținuți, încercând și uneori reușind să-i determine să creadă în puterea divină și educându-i în spirit codrenist.

A refuzat să participe la activitatea cultural-educativă, dezaprobandu-i pe deținuții care incriminau activitatea organizației legionare și pe a lui Codreanu.

Este predispus să continue și în stare de libertate activitatea dușmănoasă pe linia propagandei legionare și religioase, fiind

periculos în deosebi în contact cu elementele credincioase deprimate și șovăielnice.

ȘEFUL UNITĂȚII

Colonel [ss] Crăciun Gheorghe

C.I./S.I.

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 2, f. 287.

43. 19 iunie 1964. Declarație a deținutului Arsenie Papacioc dată cu puțin timp înainte de grațiere.

Declarație¹²⁹

1. Subsemnatul Papacioc V. Anghel, condamnat 20 de ani muncă silnică, declar că nu mai fac nici un fel de politică fiind în tagma monahicească.

Cu 20 de ani în urmă am plecat definitiv la călugărie, nemaivând nici un fel de relație cu vreun membru al fostei mișcări legionare, din care am făcut parte, fiind cu totul dăruit altui plan de viață¹³⁰. Aceasta am făcut dintr-o necesitate sufletească.

2. Nu am nimic de zis față de activitatea de club¹³¹ în elementele ei legale: cultură și informație, dar eu nu pot face aprecieri politice.

3. Mă bucur foarte mult că în țara noastră se construiesc lucruri care uimesc, așa cum văd în ziare și filme. Avalanșă de construcții, spitalizare gratuită, doctorii ieftine. Sunt băiat de agent sanitar și apreciez diferența față de trecut; iar o femeie mi-a spus: „Am născut la maternitate, nu m-a costat nimic și am fost îngrijită că o regină.“ Apreciez toate acestea și multe altele în domeniul realizărilor. Sunt fapte care rămân și vorbesc.

4. Dezaprob orice fel de crimă, oricând și oricine ar fi comis-o.

5. Mă încadrez sincer în ordinea legală de stat și voi munci corect și cinstit.

19 iunie 1964

Deținut

[ss] Anghel V. Papacioc

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 3, f. 89.

129. Text scris de mână, cu creionul.

130. Opinia monahului Paulin, care l-a cunoscut pe părintele Arsenie din vremea când era frate în obștea mănăstirii Cozia, consemnată pe 30 octombrie 1957 într-o sinteză privind acțiunea informativă asupra mănăstirilor Rarău și Slatina, susține afirmațiile părintelui Arsenie: „Acesta s-a lepădat cu totul de legionarism și de orice preocupare politică“ (*ibidem*, Dosar nr. 211015, vol. 1, f. 460).

131. Referire la activitatea de reeducare de la Aiud (n.ed.).

44. 18 iulie 1964. Notă informativă a unui coleg de detenție privind atitudinea părintelui Arsenie Papacioc față de procesul de reeducare de la Aiud și față de Mișcarea Legionară.

PAPACIOC ARSENIE

În discuția avută cu el asupra noii atitudini ce trebuie să o aibă față de realitatea ce se desfășoară în penitenciar cu privire la procesul de reeducare¹³², el a încercat să se debaraseze de a afirma că trebuie să treacă și el în condițiunile cerute. Adică, să înfiereze politica nefastă și de dezastru dusă de organizația legionară în detrimentul țării și poporului.

De asemenea, evită să ia atitudine față de crimele comise de legionari, C. Codreanu și H. Sima, precum și a actelor de trădare. Acestea toate, motivate pe faptul că el a intrat demult în viața monahală, nu mai este legionar și nu face politică¹³³.

---

132. Într-o notă informativă semnată „Marinescu Gheorghe“ din data de 2 august 1970, părintele Arsenie Papacioc spunea: „Procesul de reeducare înseamnă să te lepezi de Dumnezeu, să dai dovadă de căință pentru fapta săvârșită, să-ți faci tu singur autocritica în față deținuților și a cadrelor atunci când se țineau ore de educație politică.“ În plus, spunea: „Eu, dragul meu, n-am putut să fac acest lucru, în primul rând că n-am fost vinovat ultima dată când m-au condamnat și nu puteam nici cu prețul vieții să mă lepăd de Dumnezeu după cum au făcut alții“ (*ibidem*, Dosar nr. 185003, vol. 2, ff. 352–353); pe 20 septembrie 1970, părintele Arsenie Papacioc spunea aceluiași agent: „La întrebarea mea cum o duce în Cheia, el, ridicând din umeri, mi-a răspuns: «Aș putea spune că bine, dar dacă aș avea oameni cu care să mă înțeleg ar fi și mai bine. Trebuie să mă mulțumesc cu această situație, pentru că eu sunt Arsenie, care în pușcărie am rămas pe poziția Zarcăi (s-a referit la secția Zarcă din penitenciarul Aiud) și n-am acceptat reabilitarea în felul în care mi-a fost impusă. Dacă eram altfel atunci desigur că acum eram și eu într-o situație mai bună, poate, după cum sunt alții...»“ (*ibidem*, f. 330).

133. Un alt coleg de detenție, „Șerban Viorel“, relatează: „Despre fosta org. legionară spune că și el își dă seama că s-a terminat. În ceea ce-l privește nu vrea să mai facă politică“ (*ibidem*, Dosar nr. 185003, vol. 3, f. 88). Informația este confirmată și în nota informativă semnată de „Gelu“ pe 25 iulie 1964: „Deținutul Papacioc – fost călugăr – mi-a spus că el a renunțat de 20 de ani la organizația legionară pentru a deveni călugăr și rămâne și acum pe poziția de călugăr, că altceva nu-l interesează. L-am întrebat: «Ce răspunzi unui prieten intim care ar întreba care este cea mai bună formă de conducere și guvernare?» A răspuns că nu poate să se pronunțe în această chestiune. De altfel, ca și Maxim Virgil, ei afirmă că nu mai fac politică, că fac numai religie, dar lasă să se înțeleagă că religia lor, practică cu fanatism, nu se împacă cu un regim științific, ateist în concepție. Este mai măsurat în manifestări ca Iovan. Evită să discute – afară de 3-4 apropiați. Cred că este pe o poziție mai bună decât Iovan și decât Maxim“ (*ibidem*, f. 87).

La replica mea că toate aceste acte negative conduse de legionari și de șefii lor trebuie caracterizate prin prisma canoanelor creștine, care sunt obligatorii și categorice, Papacioc a spus că dacă este așa, el va face acest lucru.

I-am adăugat că în creștinism uciderea, oricum este făcută și în orice împrejurări, este crimă, iar ucigașul, criminal. El este obligat să afirme acest lucru, dacă într-adevăr e creștin.

Dezarmat în fața argumentelor, a spus că o va face dacă i se va cere.
[ss] [indescifrabil]

18.07.1964

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 3, f. 90.

45. 1 august 1964. Declarație-angajament de nedivulgare a celor văzute și auzite în penitenciar de părintele Arsenie Papacioc.

FORMAȚIUNEA 0622 AIUD

DECLARAȚIE

Subsemnatul Papacioc Anghel, domiciliat în București, str. Sf. Vineri nr. 12. La punerea mea în libertate¹³⁴ din Penit. Aiud am luat cunoștință de faptul că nu am voie să divulg nimic din cele văzute și auzite de mine în legătură cu locurile de deținere pe unde am trecut și nici despre deținuții rămași în locurile de deținere.

De asemenea, nu voi comunica nimic scris sau verbal rudelor sau altor persoane despre deținuții rămași în locurile de deținere.

În cazul că nu voi respecta cele arătate mai sus, am luat la cunoștință faptul că sunt pasibil a suporta rigurile legilor R.P.R.

Semnătura [ss] AP

data: 30.07.1964

01.08.1964

A.C.N.S.A.S., Fond Penal, Dosar nr. 000202, vol.7, f. 277.

---

134. Punerea în libertate a părintelui Arsenie Papacioc este consemnată în adresa nr. 5948 din 1 august 1964 formulată de U.M. 0622 Aiud – Evidența Operativă: „Vă facem cunoscut că în ziua de 01.08.1964 a fost pus în libertate numitul Papacioc Anghel, fiul lui Vasile și Stanca, născut în anul 1914, luna august, ziua 13, în comuna Misleanu, raionul Slobozia Veche, regiunea București. A fost depus la data de 14.06.1958 în baza mandatului de arestare nr. 492/59 emis de T. M.R. 2 Mil. Buc., fiind condamnat 20 ani m.s. prin Decizia penală nr. 125/58 a Tribunalului M.R.2 M. Buc. pentru uneltire, art. 209 c.p. S-a eliberat grațiat conf. D. 411/964 al Cons. de Stat al României. Papacioc Arsenie a declarat că-și va stabili domiciliul în regiunea București, strada Sf. Vineri, nr. 12“ (A.C.N.S.A.S., Fond Penal, Dosar nr. 000202, vol. 7, f. 277).

46. 5 august 1964. Notă informativă semnată de sursa „Cornel“ despre prezența părintelui Arsenie Papacioc la patriarh cu cererea de a rămâne în eparhia Bucureștilor.

Primit: Lt. Păduraru N.

Sursa: „Cornel“

STRICT SECRET

Casa: „Mogoșoia“

Data: 5.08.1964

304/1/P.N./01.04.1965

NOTĂ INFORMATIVĂ

Arsenie Papacioc, fost preot la mănăstirea Slatina în Moldova – Fălticeni, ieșit de la Aiud, a cerut venirea în București, întrucât are rude apropiate în oraș.

Deși nu face parte din eparhia Buc., s-a prezentat la patriarh și cere să fie numit duhovnic la una din mănăstirile de călugărițe din apropierea Bucureștilor. Până una alta, cei ce l-au văzut spun că s-a și pus la uniformă și umblă cu o funie de metanii pe mână prin oraș.

Cornel¹³⁵

Nota biroului

ARSENIE PAPACIOC este cunoscut în evidențele noastre. A fost arestat și s-a eliberat recent din detenție. Prin departament și organele de miliție vom lua măsuri de a nu i se da viză de stabilire în capitală.

B.A.

Lt. [ss] Păduraru N.

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 3, f. 84.

47. 25 noiembrie 1964. Notă informativă semnată de sursa „Florică“ despre cererea de primire a părintelui Arsenie Papacioc într-o mănăstire din eparhia Bucureștilor.

Primit: Lt.-maj. Băjenaru Șt.

STRICT SECRET

Sursa: „Florică“

Ex. nr. 1

Casa: „Mogoșoia“

304/1/B.S./7.12.1964

Data: 25.11.1964

NOTĂ INFORMATIVĂ

Arsenie Papacioc a făcut cerere ca să fie primit într-o mănăstire din Arhiepiscopia Bucureștilor. El a motivat că este născut în regiuni

---

135. Sursa „Cornel“ revine cu o notă pe 9 decembrie 1964: „Arsenie Papacioc se află în București, se pare că locuiește la un frate al său inginer. A fost mereu la patriarh înainte de 6 decembrie; într-o seară a discutat cu patriarhul problema lui IOVAN“ (A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 3, f. 77).

nea Bucureștilor, iar autoritățile de la Fălticeni l-au sfătuit să se stabilească în această regiune¹³⁶, deși nici în satul natal, com. Perieți, raionul Slobozia, nu mai are nici un fel de rude. Pe de altă parte, Arsenie Papacioc nu poate să-și scoată nici buletin de identitate, deoarece n-are extrasul de naștere, spunând că arhiva din comuna lui a ars. El a primit făgăduință de la patriarh că va fi primit la mănăstirea Cernica. Pentru aceasta trebuie să-și dea și Departamentul Cultelor avizul. A fost rugat Păun Rădulescu să vorbească cu secretarul general de la Culte. Nu s-a primit încă nici un răspuns de la Culte. Exarhul s-a referit că, pentru primirea lui Arsenie Papacioc într-o mănăstire din Arhiepiscopia Bucureștilor, este nevoie ca să ceară și învoirea Mitropoliei Moldovei, de care a aparținut numitul.

În momentul de față, Arsenie Papacioc locuiește la căminul preoțesc de la Arhiepiscopie și ia masa la cantina călugărilor, cu ajutorul bănesc dat de patriarh. Este venit din ziua de 18 noiembrie a.c.

Sursa a stat de vorbă cu Papacioc, dar nu s-a referit la nimic deosebit, decât doar că așteaptă să fie primit la mănăstirea Cernica, așa cum i s-a făgăduit de către patriarh.

---

136. Prelucrând informațiile obținute de agentul „Florică”, ofițerul operativ raportează: „Luând legătura cu agentul «Florică» și cerând relații asupra situației prezente a lui Arsenie Papacioc, mi-a comunicat că acestuia după eliberarea din detenție i s-a eliberat buletin de identitate cu domiciliul stabil în comuna Perieți, raionul Slobozia, regiunea București (de unde este de origine). În prezent, sus-numitul a făcut cerere către Mitropolia Moldovei pentru a i se aproba transferul în eparhia București, la una din mănăstiri, însă nu i-a venit nici un rezultat. Agentul a arătat că după venirea răspunsului de la Mitropolia Moldovei, situația sa urmează a fi prezentată patriarhului, care va dispune numirea lui la o mănăstire, și apoi urmează Departamentul Cultelor să-i dea recunoașterea. În așteptarea acestui rezultat, Arsenie Papacioc este primit să locuiască la căminul preoțesc al arhiepiscopiei, urmând ca atunci când se va decide numirea lui să plece la locul respectiv“ (*ibidem*, vol. 1, f. 5). Informația este confirmată și de nota semnată de sursa „Damian” în ziua de 24 decembrie 1964: „...autoritățile din acea regiune [Moldova – n.ed.] i-au arătat că nu poate rămâne în regiune și i-au recomandat să meargă în altă eparhie“ (*ibidem*, vol. 3, f. 80). Sursa „Cornel” menționează în nota din 21 ianuarie 1965: „Mitropolia din București a cerut Mitropoliei din Iași avizul ca ARSENIE PAPACIOC să iasă de la Iași și să intre în eparhia Bucureștilor. Mitropolia din Iași răspunde care au fost umbletele lui A. PAPACIOC din mănăstire în mănăstire și acum nu știe nimic despre el. Dar nu-i dă aviz. Se pare că patriarhul vrea să-l oprească pe A. Papacioc în cuprinsul eparhiei Ungrovlahiei și să-l folosească de preot la o mănăstire, dar nu are avizul de ieșire de la Iași – ARSENIE PAPACIOC stă în București și așteaptă încadrarea“ (*ibidem*, f. 76).

De când este venit la București, merge în fiecare zi la Biserica Catedralei, stă de vorbă cu Benedict Ghiuș, Gh. Ghenoiu și cu alte persoane pe care sursa nu le cunoaște.

Florică

Observații:

Papacioc Arsenie este eliberat recent din detenție și urmărit în acțiune informativă de Serv. I, fiind cunoscut ca element dușmănos.

Sarcini date agentului:

Să îl mai contacteze pe Papacioc Arsenie sub pretextul că se interesează de situația lui (având acest drept), să îl întrebe între altele și despre timpul cât a fost prin Moldova, pe cine a mai întâlnit acolo etc.

Să observe cu ce se ocupă el în timpul cât stă la București, ce elemente îl vizitează și în general comportarea lui.

Măsuri:

În cazul că Patriarhia va face demersuri la Departamentul Cultelor să fie primit Arsenie Papacioc în mănăstirea Cernica sau în altă mănăstire în apropierea Bucureștiului, vom face demersuri pentru a nu se aproba acest lucru, deoarece în București se află majoritatea celor care au fost arestați în grup cu el. Să fie repartizat la o mănăstire cât mai departe din Arhiepiscopia București.

– 1 copie se va da la Serviciul I.

Lt.-maj.

[ss] Băjenaru Șt.

Nota biroului

De acord

Maior/ss /Bănuleasa M.

B.A.

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 3, f. 79.

48. 5 noiembrie 1965. Notă informativă semnată de sursa „Florică“ referitoare la numirea părintelui Arsenie Papacioc la parohia din Filea de Jos, raion Turda, județul Cluj.

Copie

Primită de Lt.-maj. Băjenaru Șt.

Sursa: „Florică“

Casa: „Mogoșoaia“

Data: 5.11.1965

Notă informativă

În ziua de 27 ianuarie a.c. sursa a fost chemată de patriarh cu privire la situația lui ARSENIE PAPACIOC.

În urma răspunsului negativ primit de la Mitropolia Moldovei, patriarhul totuși ar vrea să-l primească pe Papacioc în Arhiepiscopia Bucureștilor. Ar vrea să-l trimită la Schitul Peștera Ialomicioarei. În sensul acesta, Papacioc a și făcut cerere.

Sursa a recomandat însă patriarhului ca să se discute în prealabil cu organele Departamentului Cultelor, cu directorul T. Vasilescu (s-a trasat sarcină sursei pentru aceasta).

Sursa a consultat pe Păun Rădulescu, deoarece T. Vasilescu nu era în București în ziua de 27 și 28 ianuarie.

Păun Rădulescu a spus că patriarhul nu cunoaște trecutul politic al lui Papacioc și de aceea peste câteva zile va veni el personal să-l informeze cine este Papacioc.

Pe de altă parte, Papacioc are față de sursă anumite rezerve. El spune mereu că este sincer și că nu are nimic la activul său. Se susține însă să-și spună adresa din oraș. Am putut doar să aflăm că este găzduit la o nepoată a lui pe str. Gherghel. El, când vine pe la Arhiepiscopie, îl vizitează pe Ghiuș, cu care se consultă.

Episcopul Antim Nica a spus că Papacioc nu e bine să fie trimis nici la Peștera pentru că va face încurcături.

În ziua de 1 febr. a.c. sursa a fost la directorul T. Vasilescu de la Departament cu privire la situația lui Arsenie Papacioc, care a făcut cerere să fie trimis la Peștera Ialomicioarei. T. Vasilescu a spus: „Nici într-un caz eu nu pot să-mi dau avizul ca Papacioc să mai fie reprimat în vreo mănăstire. El și cu Roman Braga fac în momentul de față cel mai mare rău Bisericii Ortodoxe. Au făcut agitație în Moldova în legătură cu situația monahală, îndemnându-i pe frații călugări și călugărițe să se reîntoarcă în mănăstiri. Braga a plecat în Ardeal în eparhia Oradea. Papacioc poate să fie încadrat îngrijitor sau paznic la o protoierie, plătit din fonduri proprii, fără dreptul de a purta haina monahală și fără dreptul de a mai sluji ca preot. Așa că spune-i patriarhului să nu se încurce cu asemenea oameni, că nu fac cinste Bisericii.“

Cele spuse de T. Vasilescu, sursa le-a comunicat chiar în aceeași zi patriarhului, fiind de față și consilierul Iordănescu de la Arhiepiscopie.

Patriarhul a spus: „Mă gândesc totuși să-l trimit deocamdată la Căldărușani.“ Sursa comunicându-i că Papacioc are școala de meserii și știe să lucreze sculptură, patriarhul a zis: „Atunci să-și găsească și el o încadrare undeva cu viză de flotant și după un timp oarecare îl vom lua la atelierile noastre de la Plumbuita. În cazul când ține să rămână în haină monahală, să ceară și el să i se dea o parohie la

Valerian Zaharia, pentru că acolo este mare nevoie de preoți. Pe Valerian Zaharia nu-l refuză Departamentul Cultelor.“

Cele comunicate de T. Vasilescu și patriarh i le-am spus lui Papacioc în ziua de 3 febr. a.c., când a trecut pe la biroul sursei. Papacioc a spus: „Eu sunt un om sincer și corect și tot ce mi se pune în seamă nu sunt lucruri adevărate. Roman Braga este adevărat că a discutat mai mult asupra măsurilor luate cu privire la călugări. Eu n-am nici un amestec în chestia asta și de acea rămân foarte mâhnit de ceea ce mi se pune în seamă. Acum voi vedea ce voi face.“

De la sursă, a rămas să se ducă să vorbească cu consilierul Iordăchescu de la atelierele Patriarhiei și să se intereseze dacă episcopul V. Zaharia este în București pentru a i se prezenta în vederea solitării unei parohii¹³⁷.

„Florică“

Observații: Arsenie Papacioc este lucrat de noi în dosar informativ și agentul a avut sarcina de a-l contacta și discuta cu el. De asemenea, agentul are sarcina de a ne informa permanent despre situația lui privind numirea într-un post.

Sarcini date: Întrucât prin agent putem influența pe patriarh de a nu-i da numire într-un post în apropierea Bucureștiului, agentului i s-a dat indicația de a arăta patriarhului că nu este cazul a se insista pentru el.

În legătură cu Papacioc, agentul să observe legăturile prezente ce le are la Patriarhie și în discuțiile cu el să-i ceară a-și legaliza situația deoarece el (agentul) nu vrea să intre în încurcături cu Departamentul Cultelor, care îi impune măsuri.

O copie se exploatează la acțiunea „Călugărul II“.

Lt.-maj. Băjenaru Ștefan/2.06.1965

A.C.N.S.A.S., *Fond Informativ, Dosar nr.185003, vol. 3, ff.74-75.*

---

137. În data de 5 noiembrie 1965 agentul „Florică“ semna o notă informativă referitoare la numirea părintelui Arsenie Papacioc la parohia Filea de Jos, raionul Turda, județul Cluj: „În urma recomandărilor date de Arhiepiscopia Bucureștilor, se crede că ARSENIE PAPACIOC a plecat în Ardeal, urmând să fie încadrat la o parohie din Cluj. În luna martie a.c., Paulin Popescu s-a întâlnit cu PAPACIOC prin București și mi-a spus că este foarte vesel, își scurtase barba și i-a spus lui Paulin Popescu că se va încadra la o parohie în Ardeal.“ Ofițerul operativ face următoarea observație: „De fapt, agentul a avut indicația, datorită funcției ce o are, să sugereze ideea numirii lui Papacioc într-o localitate mai departe de București“ (*ibidem*, vol. 3, f. 73).

49. 12 iunie 1965. Transferarea dosarului informativ nr. 4251 cu privire la părintele Arsenie Papacioc către Direcția Regională M.A.I. Cluj.

SE APROBĂ/[indescifrabil]
12.06.1965

STRICT SECRET

HOTĂRÂRE
cu privire la transferarea
dosarului informativ nr. 4251
către
Direcția Regională M.A.I. Cluj.

Dosarul informativ „Călugărul II“ a fost deschis la data de 13 aprilie 1960 de către organele „K“¹³⁸ Aiud, împotriva lui Papacioc Anghel (Arsenie), născut la data de 13 august 1914 în comuna Misleanu, regiunea București, fiul lui Vasile și Stanca, fost călugăr, condamnat la 20 ani m.s. pentru activitate împotriva regimului.

La baza deschiderii acestui dosar au stat materiale verificate din care rezultă că, deși a fost condamnat pentru activitate legionară, a continuat și în detenție să aibă legături cu alți deținuți legionari, cărora PAPACIOC ARSENIE le dădea indicații de felul cum să desfășoare activitate dușmănoasă și făcea educație legionară celor cu care venea în contact.

După eliberarea din detenție a sus-numitului, conform Decretului 411/1964, organele „K“ au înaintat această acțiune la Direcția a 3-a, fiind reînregistrată de Serviciul I la data de 12 noiembrie 1964 și apoi, în luna ianuarie 1965, transferată la Serviciul IV.

În perioada de când a fost preluată acțiunea de organele noastre, s-a încercat încadrarea și cu agentură, lucru care însă a fost îngreunat de instabilitatea lui PAPACIOC ARSENIE în ceea ce privește serviciul și domiciliul și astfel informațiile obținute nu au reușit să stabilească aspectele activității dușmănoase prezente ale obiectivului.

De la data de 1 aprilie 1965, Arsenie Papacioc s-a stabilit definitiv cu domiciliul în comuna Filea de Jos, raionul Turda, unde a fost numit preot, fapt confirmat și de către Direcția Regională M.A.I. Cluj cu adresa nr. 304/MI/26 mai 1965.

---

138. Este vorba de Biroul „K“, structură teritorială specializată în munca informativ-operativă în cadrul Miliției și al sistemului penitenciar. Birourile „K“ făceau parte din Serviciul „K“, aflat în componența aparatului central al Securității. Detalii privind organizarea Securității în Florica Dobre (coord.), *Securitatea. Structuri, cadre, obiective și metode*, Vol. I (1948–1967), Editura Enciclopedică, București, 2006.

Față de cele raportate,

PROPUNEM:

– a se aproba transferarea dosarului informativ nr. 4251 privind pe Arsenie Papacioc la Direcția Regională M.A.I. Cluj, urmând a fi lucrat în continuare de către aceste organe.

ȘEFUL BIROULUI

Maior

[ss] BĂNULEASA MIHAI

9.06.1965

Lt.-maj. [ss] BĂJENARU ȘTEFAN/9.06.65

DE ACORD,

ȘEFUL SERVICIULUI

Maior IANCU CONSTANTIN [ss] 10.06.1965

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 2, ff. 258–259.

50. 11 septembrie 1965. Sinteza a informațiilor referitoare la acțiunea informativă individuală privind-l pe părintele Arsenie Papacioc.

STRICT SECRET

11.09.1965

NOTĂ DE LUCRU

privind acț. inf. indiv. deschisă
asupra numitului PAPACIOC ANGHEL

În ziua de 11.09.1965 a fost analizată acțiunea informativă individuală desfășurată asupra numitului PAPACIOC ANGHEL de către mr. BURAC IOAN din partea Direcției a III-a, mr. MUREȘAN IOSIF, locțiitor-șef al Serviciului Raional M.A.I. Turda, și cpt. CHIRILĂ SCARLAT, șeful Bir. III din cadrul Serviciului Raional Turda.

Din materialele existente în acțiune rezultă următoarele:

Este în etate de 51 ani, născut în comuna Misleanu – București, are ca studii Școala de Arte și Meserii, cu specialitate sculptură, din anul 1947 până în 1958 a fost călugăr, apoi arestat pentru activitate legionară, încarcerat în Penitenciarul Aiud, pus în libertate în iulie 1964 prin grațiere, stabilit inițial în București, iar din aprilie 1965 funcționează ca preot ortodox în comuna Filea, raionul Turda, regiunea Cluj.

Activitatea legionară și-a început-o în 1937. Fiind un element deosebit de activ, a deținut și funcția de șef de sector legionar în fostul județ Ialomița, activează și în București, în timpul guvernării legio-

nare devine primar în comuna Zărnești – Brașov, ia parte la rebeliune, comițând o serie de acte teroriste ca: maltratări, schingiuri¹³⁹ etc. Un frate al său este executat în anul 1937 ca legionar la Miercurea-Ciuc.

În 1942 este arestat la frontieră în timp ce intenționa să fugă în Germania, fiind condamnat și deținut până în 1945, unde s-a situat pe poziție legionară de vârf.

După punerea în libertate își continuă activitatea legionară dusă sub acoperirea vieții de călugăr la mănăstirile: Slatina, Neamț, Cozia și Antim, București.

El s-a călugărit în 1947 ca urmare a unei poziții adoptate încă din detenție, în grupul așa-zișilor „sufletști” (legionari religioși până la bigotism, ca IANOLIDE, MAXIM VIRGIL, PASCU CONSTANTIN, BĂLAN IULIAN, NAIDIM MARIN), care opuneau unei atitudini izolate din partea călugărilor o activitate de influență activă în jurul lor, pentru „contracurarea” comunismului, prin elemente legionare călugărite.

În 1950–1954, fiind călugăr în mănăstirile de mai sus are o poziție semilegală în sensul că se sustrage urmării.

În 1954 revine la mănăstirea Slatina și apoi la Antim, unde are un rol de conducere în activitatea contrarevoluționară desfășurată de călugări. În 1958 este arestat și condamnat la 20 de ani m.s.

În detenție, prin intermediul plantoanelor și frizerilor, menține și caută să creeze legături cu alți legionari de vârf ca: RADU MIRONOVICI, POPA OCTAVIAN, NELU PĂUNESCU, CHIOREANU NISTOR, ș.a. De asemenea, a fost preocupat să transmită vești în exterior unor foști legionari de vârf cu care activase în trecut: MARIAN TRAIAN și fratele acestuia MARIAN AUREL, preot în Brașov, cât și cu TRAIAN TRIFAN, fost prefect legionar la Brașov.

Tot timpul a exercitat o puternică influență din punct de vedere mistic, orientând legionarii spre latura mistico-religioasă, socotind-o ca o manifestare superioară a legionarismului. Din acest punct de vedere se situează în opoziție cu linia dată de alți legionari de vârf ca: ILIE NICULESCU, NISTOR CHIOREANU, BIRIȘ VASILE și alții, care în anumite perioade au antrenat pe legionarii condamnați în acțiuni deschise, „combative”. El a reușit să fanatizeze și să aducă pe o linie mistică bigotă pe unii legionari, printre care: UȚĂ DUMITRU, în prezent domiciliat în Gherla, BRAHONSCHI GHEORGHE, în prezent la Brașov.

---

139. Declarațiile luate martorilor în procesul rebeliunii – dosarul nr. 37/1941 – infirmă această informație (A.C.N.S.A.S., Fond Penal, Dosar nr. 40660, vol. 1, *passim*).

Pozând într-un legionar „cu un bogat trecut“, PAPACIOC ARSENIE și-a manifestat nemulțumirea că în activitatea legionară nu i s-ar fi dat roluri după meritele pe care le-a avut.

În ceea ce privește concepțiile sale, redăm unele trăsături mai caracteristice:

– Declarându-se adversar al legionarilor „duri“ și „activi“, el recomandă „duhul blândetii“ și calea activității religioase, afirmând că „poziția atitudinii combative este foarte dăunătoare... prin blândete să le înmuiem inima, deoarece așa poate vom avea mai mult de obținut de la ei“. (Se referea la poziția legionarilor față de administrația penitenciarului.)

– El consideră greșită orientarea legionarilor „de a crea întâi omul politic și apoi omul creștin“, calificând ca acțiuni hazardate și aventuriste unele activități ale lui GROZA DUMITRU, cât și unele acțiuni ale lui CĂLIN AUREL din 1940.

– El a recomandat unor foști legionari condamnați să se călugărească; printre altele spunând că: „chiar dacă nu se face legionarul călugăr, trebuie să trăiască o viață de dăruire totală bisericească“.

– Deosebit de important este de reținut aspectul că el atrăgea atenția asupra faptului că „orientarea lui, gruparea lui, nu presupune anularea viitoare a legiunii“. Argumentându-și teoriile în dese rânduri, invoca personalitatea lui I. MOȚA, care ar fi indicat: „Mișcarea legionară, mai presus de orice, trebuie să fie o religie.“

PAPACIOC ANGHEL susținea că „mișcarea legionară este prin structura ei profund creștină și din toate comandamentele ei spirituale, cel mai înalt este acela al cultului, pentru credința în Dumnezeu... a venit timpul că acest cult să fie prezent în fiecare legionar. Legionarismul azi nu-și mai poate susține poziția lui politică, lumea a evoluat, antisemitismul, naționalismul șovin, romantismul politic, nu mai pot fi susținute în forma de ieri, primul comandament este salvarea Bisericii“.

Față de activitatea cultural-educativă¹⁴⁰ a avut o atitudine refractară, neacceptând să ia parte la ea, detestând pe cei care criticau și demascau activitatea legionară a șefilor ei¹⁴¹. El se sustrăgea sub

140. Prin „activitate cultural-educativă“ în Penitenciarul Aiud se înțelege procesul de reeducare din perioada 1959–1964 ce își propunea „restructurarea“ deținuților prin diverse metode: șantaj, presiune psihică, pedepse etc.

141. Pentru informații despre procesul de reeducare de la Aiud, vezi „Raportul colonelului Crăciun Gheorghe către Ministerul de Interne la încheierea reeducării“, publicat în volumul Demostene Andronescu, *Reeducarea de la Aiud. Peisaj lăuntric. Memorii și versuri din închisoare*, Editura Christiana, București, 2009.

pretextul că „el mai demult a îmbrățișat latura monahală și nu vrea să facă politică“, fiind evident că acesta era un subterfugiu.

În detenție, în repetate rânduri, în discuții, a luat partea patriarhului IUSTINIAN, care era acuzat de alți deținuți că „ar fi trădat biserica și ar face jocul comuniștilor“. În acest sens el aducea ca argument că în perioada 1947–1958 acțiunea grupului de călugări de la mănăstirile Slatina și Antim ar fi fost cunoscută de patriarh, acceptată de el, dar numai datorită presiunilor autorităților a fost nevoit să ia poziție și să interzică activitatea lor și apoi ei au fost arestați și condamnați.

El arată că patriarhul IUSTINIAN ar fi dus o politică deosebit de inteligentă și maleabilă în relațiile pe care le are cu actualul regim cu scopul de a salva Biserica Ortodoxă. Totodată arată că patriarhul a manifestat o permanentă simpatie față de acei clerici și călugări care s-au situat pe poziție ostilă regimului, apărând biserica, dând o serie de exemple.

Demn de reținut este faptul că, după punerea în libertate, Arsenie Papacioc vine la București, are mai multe audiențe la patriarh, în scopul de a fi încadrat călugăr la Cernica sau la Schitul de la Peștera Ialomicioarei. Numai la intervenția fermă a Departamentului Cultelor, patriarhul a renunțat la această intenție, numindu-l în aprilie 1965 preot în comuna Filea de Jos, raion Turda, unde se află și în prezent. Față de agentul „Borza“ la data de 17.06.1965 PAPACIOC ARSENIE face afirmația că: „Patriarhul a manifestat înțelegere față de situația sa și că l-ar fi trimis la Cluj cu avionul“ – ultimul aspect fiind neverificat.

Imediat după punerea în libertate, în timp ce făcea demersurile la Patriarhie, este semnalat în relații și cu alte persoane ale Patriarhiei: BENEDICT GHIUȘ, GHEORGHE GHENOIU, IUSTINIAN FLOREA și alții din București, cunoscuți cu poziție suspectă.

La 9 iulie 1965, cu ocazia prezentării lui la organele de miliție în fața șefului de post, pentru rezolvarea situației sale cu domiciliul, a fost contactat de cpt. CHIRILĂ SCARLAT, șeful Bir. III din cadrul Serviciului Raional M.A.I. Turda, care l-a cunoscut și în perioada executării pedepsei.

În discuții, printre altele, PAPACIOC ANGHEL în fața ofițerului și-a reafirmat hotărârea lui de a continua „misiunea sa religioasă“, reproșându-ne faptul că „în mod inutil au fost legionarii condamnați și ținuți în pușcărie, deoarece cu duhul blândeții tot s-ar fi putut rezolva problema legionarilor, fără suferință“. El a căutat să ne asigure că va avea o „atitudine corectă față de regim“.

În ceea ce privește modul în care a fost urmărit informativ de la data punerii lui în libertate și până în prezent, rezultă că atât în perioada cât a stat în București, cât și după stabilirea sa pe raza raionului Turda, nu a fost încadrat informativ cu agenți cu posibilități de pătrundere și nu s-au obținut informații care să ofere posibilitatea de apreciere a poziției sale politice după ieșirea lui din închisoare. Sunt informații sporadice și de suprafață.

În concluzie, având în vedere activitatea lui din trecut, cât și informațiile verificate privind poziția lui mistico-legionară și atitudinea dușmănoasă pe care a avut-o în detenție, precum și influența puternică pe care a avut-o în rândul altor deținuți, apreciem că PAPACIOC ANGHEL este un element periculos, pretabil să-și continue activitatea mistico-legionară. Aceasta impune urmărirea lui informativă cu mai multă intensitate.

Față de cele de mai sus ne propunem ca în urmărirea lui informativă în viitor să ne concentrăm atenția spre realizarea următoarelor obiective:

– Dacă menține relații cu elementele legionare cu care a activat până la arestarea lui, cât și cu acei cu care a avut legături apropiate în cele două perioade de detenție, dacă aceste relații sunt de natură dușmănoasă pe linia continuării activității legionare.

– Dacă și în prezent caută să exercite influență și să propage concepțiile avute în detenție privind latura mistico-religioasă a activității legionarilor, asupra cui exercită această influență.

– Dacă, prin activitatea sa de preot, nu duce și activitate contra-revoluționară, în sensul de a influența negativ pe cei cu care vine în contact, sustrăgându-i de la activitățile CAP, social politice și în special de influențare a tineretului. Dacă nu speculează în acest scop actuale stări de fapte negative din cadrul CAP din comuna Filea de Jos, raionul Turda.

Pentru realizarea acestor obiective vom întreprinde următoarele măsuri:

1) Prin agentura existentă în comună (care nu are suficiente posibilități de pătrundere spre obiectiv), cât și prin alte măsuri, vom stabili care sunt persoanele ce apar mai frecvent în anturajul lui din rândul foștilor legionari și intelectualilor și al comitetului bisericesc, pentru a se recruta un agent prin care să putem pătrunde în intimitatea acestuia și să-i stabilim activitatea în comună, dacă desfășoară activitate dușmănoasă.

2) Identificarea agenților folosiți în detenție („Andreescu“ și „Dumitrescu Victor“), cât și a altor agenți din cei cu care el s-a cunoscut în detenție sau în timpul activității legionare, în scopul marșrutizării

unora din aceștia la obiectiv. Marșrutizarea va putea fi realizată în special atunci când el face deplasări la Turda sau Cluj, pentru a participa la convocări sau instructaje. Avem în vedere că obiectivul domiciliază într-o comună izolată și unde nu se pot trimite agenții direct.

Prin acești agenți vom urmări să stabilim în special dacă se menține pe poziție legionară și dacă are legături cu alți legionari.

Pentru identificarea unor agenți de marșrutizare se va preocupa și Bir. 5, Serv. I din cadrul Dir. a III-a, care, printre altele, va analiza și agentura existentă pe linia Serv. 4 din cadrul Dir. a II-a, inclusiv cea de la Patriarhie, prin care să documentăm și să stabilim în continuare natura relațiilor ce au existat în trecut între obiectiv și patriarhul Iustinian, cât și natura relațiilor lor prezente, având în vedere informația ce exista deja în acest sens.

3) Vor fi identificate elementele legionare cu care Arsenie Papacioc a desfășurat activitate legionară sau cunoscuți în detenție printre care: IANOLIDE IOAN, MAXIM VIRGIL, PASCU CONSTANTIN, NAIDIM MARIN, BĂLAN IULIAN, TRIFAN TRAIAN, MARIAN TRAIAN, MARIAN AUREL, BRAHONSCHI GHEORGHE, inclusiv lotul de călugări cu care a fost condamnat în 1958.

Se va solicita organelor pe raza cărora domiciliază în prezent urmărirea acestora să aibă în atenție și stabilirea faptului dacă au relații cu obiectivul nostru și de ce natură.

Același lucru se va avea în vedere și în urmărirea lui UȚĂ DUMITRU, în prezent cu domiciliul la Gherla.

4) Identificarea și lucrarea operativă de către Bir. 5, Serviciul I, din Dir. a III-a a rudelor obiectivului din București.

5) În cazul când PAPACIOC ANGHEL va face deplasări în alte localități și în special în București și Cluj va fi pus în supraveghere operativă, pentru a i se stabili legăturile pe care le realizează.

6) Analiza stadiului de realizare a acestor măsuri se va face în cursul lunii februarie 1966 cu participarea unui ofițer din cadrul Serv. I, Dir. a III-a.

DIN PARTEA DIR. a III-a
Mr. [ss] BURAC IOAN

LOCTIITOR-ŞEF SERVICIU
Cpt. [ss] MUREŞAN IOSIF
ŞEFUL BIROULUI III
Cpt. [ss] CHIRILĂ SCARLAT

17.10.1966.

Analizând dosarul de control rezultă că de la data de 11.10.1965, când a fost întocmită nota de lucru, și până în prezent nu s-a primit decât o singură notă informativă, la data de 20.10.1965, ce se referă la vizita pe care i-a făcut-o obiectivului de către PAULIN din Galați.

În legătură cu aceasta, Bir. 5, la data de 25.11.1965, a dat un ordin la Reg. M.A.I. Galați, însă neurmărind executarea lui nu a primit răspuns.

Cu ocazia sintezelor periodice privind foștii condamnați, obiectivul este prezentat cu poziție dușmănoasă prezentă.

Din nota de lucru reveneau de îndeplinit unele sarcini și Bir. 5 din Serv. 1 care nu au fost realizate.

Măsuri:

– Până la data de 30.10.1966 se vor solicita de la Reg. M.A.I. Cluj atât materialele obținute în urmărirea informativ operativă, cât și un raport asupra modului cum au fost realizate măsurile prevăzute în plan.

– Până la data de 15.11.1966 pe această bază vor fi prezentate conducerii noi propuneri corespunzătoare.

Cu ocazia deplasării în teren se va analiza stadiul acțiunii cu organele raionale M.A.I. Turda.

Șeful Serv. I

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 2, ff. 235–240.

51. 16 ianuarie 1966. Notă de sinteză privind activitatea părintelui Arsenie Papacioc în comuna Filea de Jos; legătura cu Paulin Lecca, atitudinea prudentă a acestuia.

M.A.I.

SERV. RN. TURDA

NOTĂ-SINTEZĂ (completare)

în acțiunea inf. dusă asupra

numitului PAPACIOC ANGHEL

din comuna Filea.

STRICT SECRET

16.01.1966

În cadrul Serviciului raional M.A.I. Turda este urmărit prin Dosar individual numitul PAPACIOC ANGHEL (ARSENIE), fiul lui Vasile și Stanca, născut la 13.08.1914 în comuna Misleanu, Reg. București, element eliberat în iulie 1964 din penitenciarul Aiud, în prezent preot în comuna Filea, rn. Turda, reg. Cluj.

De la data stabilirii obiectivului cu domiciliul în raza noastră de activitate s-au obținut despre el un număr de 5 note informative, ceea ce înseamnă că până în prezent nu a fost urmărit în mod activ și aceasta datorită faptului că nu dispunem de agentură în comuna Filea care să aibă posibilități de informare pe lângă cel în cauză.

Din materialele pe care le deținem nu rezultă activitatea pe care o desfășoară sus-numitul și în discuțiile purtate cu agenții este foarte prudent. De asemenea s-a stabilit ca legătură pe preotul PAULIN LECCA¹⁴² de la Episcopia ortodoxă Galați.

Astfel, din nota furnizată de agentul „Borza”¹⁴³ din comuna Filea la data de 17 iunie 1965 rezultă că obiectivul, luând parte la botezul unui copil al sursei la locuința acesteia, printre altele a spus că el a fost trimis în comuna Filea de patriarhul bisericii române, Iustinian, cu avionul și nu a venit în acest sat să trăiască bine pentru că el a fost învățat să nu mănânce săptămâni întregi pe unde a stat el. Totodată a mai afirmat că el nu este lacom ca alți preoți.

Tot față de acest agent a mai afirmat în seara zilei de 20 septembrie 1965 că el a venit în comună să se ocupe numai de religie, iar la întrebarea agentului din ce cauză a fost arestat a spus că așa au fost timpurile atunci, dar a accentuat că el nu a fost vinovat. Agentul menționează că a constatat că preotul este precaut și pare a fi om cu două fețe (nota din 22 septembrie 1965).¹⁴⁴

În ce privește legăturile obiectivului, șeful de post a raportat la data de 5 octombrie 1965 că a fost vizitat la domiciliul lui de un călugăr care a afirmat în biserică următoarele: „Mi-a fost imposibil să trec prin Cluj și să nu-mi vizitez prietenul cu care am suferit atât de mult.”

La data de 7.10.1965 ne-a fost trimisă o notă informativă de la Cluj¹⁴⁵ din care rezultă că persoana care l-a vizitat pe ARSENIE PAPACIOC

142. Vizita făcută de părintele Paulin Lecca a stârnit interesul șefului de post din comuna Filea de Jos: „Duminică, 3 oct. 1965, la Papacioc Anghel a fost un călugăr pe care nu am reușit să stabilesc cum îl cheamă și de unde este” (A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 3, f. 70).

143. Notă informativă din 17 iunie 1965 (*ibidem*, vol. 3, f. 72).

144. Sursa „Borza Teofil” scria: „am discutat mai multe probleme, prima fiind cultul religios, însă de probleme politice nu am discutat, deoarece preotul a spus că el de aceea a venit în comună, să se ocupe numai de religie. [...] Sursa în discuțiile cu preotul respectiv a constatat că preotul a fost precaut și l-a considerat un om cu două fețe și astfel nu s-a putut afla adevărul.” În finalul notei informative, sursa a fost instruită: „Agentului i s-a atras atenția să nu tragă concluzii și să redea nota în felul cum au decurs discuțiile. Agentul a fost instruit de asemenea să nu provoace, așa cum a procedat în prezenta notă, deoarece este pericol de desconspirare. În legătură cu realizarea sarcinii trasate agentul să discute probleme legate de comună, participarea creștinilor la biserică, discuții legate de anumite înmormântări din comună și alte evenimente ivite pe raza comunei” (*ibidem*, f. 71).

145. Sursa „Bunea Ion” scrie în nota informativă din 17 octombrie 1965 că în zilele de 2 și 3 octombrie 1965, preotul Paulin l-a vizitat pe părintele Arsenie Papacioc (*ibidem*, f. 69).

este preotul PAULIN LECCA de la Episcopia Ortodoxă de la Galați, care l-a lăudat foarte mult pe Arsenie Papacioc, considerându-l un om foarte bun și convins preot, iubit de credincioși. Despre Arsenie Papacioc a mai spus că, deși legionar, din momentul când s-a călugărit, acesta nu a mai voit să știe de organizația legionară și conducătorul ei. Cerându-se relații ds. PAULIN LECCA la Galați, aceștia comunică că sus-numitul este cunoscut ca un militant activ pe linia cultului ortodox și cu relații în rândul unor elemente suspecte, foști condamnați sau urmăriți informativ de către organele noastre¹⁴⁶.

Agentul „Mureșan Iosif“ ne informează la 21.12.1965 că ARSENIE PAPACIOC a spus față de el că îi place în comuna Filea, că-i mai bine decât „în locul unde a fost el“ și de asemenea că are o fată care se deplasează deseori la București¹⁴⁷.

Din cele arătate mai sus rezultă că din lipsă de agentură și datorită acestui fapt nu cunoaștem până în prezent comentariile pe care le face acesta, toate legăturile pe care le are și natura lor, deplasările pe care le face și cu ce scop etc.

În scopul lucrării acțiunii în mod calificat se vor lua următoarele măsuri:

– Recrutarea în cel mai scurt timp a candidatului Popa Ioan ce face parte din comitetul parohial al bisericii și cu posibilități pe lângă obiectiv.

Termen: 30.02.1966.

– Infiltrarea pe lângă obiectiv a agentului „Bradul“¹⁴⁸ din Cacova

146. Fost exarh al mănăstirilor din Episcopia Dunării de Jos, Paulin Lecca fusese mutat în 1964 la mănăstirea Cocoș din județul Tulcea „pentru predicile sale și pentru discuțiile purtate cu credincioșii, desfășurând activitate de prozelitism, influențând și pe alți preoți pentru intensificarea activității religioase“ (*ibidem*, f. 67).

147. În finalul notei, ofițerul care a primit-o a scris: „Stabiliți dacă într-adevăr e fiica lui și raport în 15 zile“ [de fapt, era vorba despre nepoata sa, Cleopatra Papacioc – n.ed.] (*ibidem*, f. 66).

148. Agentul „Bradul“ trimite o singură notă informativă, neutră: „S-au discutat probleme legate de serviciu și apoi de felul cum se simte și cum trăiește la Filea de Jos. Numitul declară că o duce destul de bine, însă este urmărit la tot pasul de organele de partid, cu cine discuți, cine îl cercetează acasă etc. Spre exemplu, numitul declară că în primăvara aceasta a fost vizitat de fratele său și deoarece miliția lipsea din localitate nu s-a dus să-l declare. Activistul de partid i-a invitat pe amândoi la sfatul popular, luându-i interogări foarte aspre despre persoana care se află la dânsul și care era fratele dânsului și le-a explicat că, deoarece n-a fost în localitate miliția, nu s-a

Ierii¹⁴⁹ care va fi instruit că cu ocazia deplasărilor pe care le va face la cunoștințe în comuna Filea, să se întâlnească și cu obiectivul. De asemenea are posibilitate să discute cu ocazia ședințelor ce se fac lunar la Turda.

Termen: 15.02.1966.

– Luarea în legătură cu ag. „Borza Teofil“ din legăturile șefului de post.

– Se va întocmi completare¹⁵⁰ la planul de măsuri în care se va prevedea infiltrarea a doi agenți.

[ss] ; [ss] [indescifrabil]

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 1, ff. 18–21.

gândit că este de datoria lui să-l declare pe fratele său la org. sfatului popular. De față la aceste discuții era și ing. MATEI MAXIM. Au urmat în continuare discuții contradictorii și cu ing. MATEI, care l-a refuzat categoric pe preotul Arsenie Papacioc să-i dea două saltele de paie, declarând inginerul MATEI că preotul poate să doarmă și jos, nu numai pe salteaua de paie, deși președintele CAP îi aprobase paiele pentru saltele. Preotul Papacioc declară că i-a răspuns ing. MATEI că această atitudine nu-i frumoasă, mai ales astăzi nu corespunde cu eforturile pe care le fac partidul și statul pentru o viață tot mai bună pentru întregul popor. Discuția a luat sfârșit deoarece interven alte persoane și începe ședința“ (*ibidem*, f. 62).

149. Cacova Ierii, județul Cluj.

150. Pe 19 ianuarie 1966 s-a redactat completarea planului de măsuri în care se menționa: „Întrucât acțiunea până în prezent a fost slab lucrată, datorită faptului că în comună nu avem agenți cu posibilități largi de informare pe obiectiv, este necesar a se lua următoarele măsuri:

– Dirijarea agentului «Bradul» din Cacova Ierii, care este în legătura ofițerului operativ, care va fi instruit ca cu ocazia deplasărilor la ședințele lunare de la Turda să se apropie de acesta pentru a se stabili legăturile, natura lor și comentariile ce le face în rândul colegilor lui. În acest sens se va prezenta conducerii raionului un plan de infiltrare. Termen: 5.02.1966.

– Luarea în legătură a agentului «Borza Teofil», care este în legătura șefului de post, care deși are posibilități limitate de informare, poate totuși să ne semnaleze date importante despre obiectiv. Se va face raport la Serv. III solicitând marșrutizarea unui agent pe lângă obiectiv. Termen: 5.02.1966.

– În satul Livadea există un preot care se află în atragerea treptată la colaborare cu organele noastre. În acest scop voi lua leg. cu lt.-maj. Butură pentru a-l dirija pe lângă obiectiv, întrucât comunele sunt apropiate. Termen: 25.02.1966“ (*ibidem*, f. 231).

52. 19 ianuarie 1966. Plan de măsuri în acțiunea individuală de urmărire a părintelui Arsenie Papacioc, întocmit de organele de securitate din Turda.

19.01.1966

M.A.I.

STRICT SECRET

SERV. RAIONAL TURDA

19.01.1966

PLAN DE MĂSURI

în acțiunea individuală de urmărire dusă
împotriva lui Arsenie Papacioc din comuna Filea

PAPACIOC ANGHEL este născut la 13 august 1914 în comuna Misleanu, reg. București, fiul lui Vasile și Stanca, de naționalitate și cetățenie română, studii Școala de Arte și Meserii, de profesie sculptor, fost condamnat pentru activitate dușmănoasă, executând pedeapsa în penitenciarul Aiud.

De la venirea obiectivului în comuna Filea ca preot s-a stabilit că acesta nu are manifestări dușmănoase în zilele când face slujbe religioase la biserică, are o atitudine lingușitoare față de organele locale, spunând că le va ajuta pentru mobilizarea cetățenilor la muncă și că în această comună se va ocupa numai de religie.

S-a mai stabilit că persoana care l-a vizitat este preotul PAULIN LECCA din cadrul parohiei ortodoxe din Galați, ce este în relații de prietenie cu obiectivul.¹⁵¹

Întrucât acțiunea până în prezent a fost slab lucrată datorită faptului că în comună nu avem agenți cu posibilități largi de informare pe obiectiv, este necesar a se lua următoarele măsuri:

– Dirijarea agentului „Bradul“ din Cacova Ierii care este în legătura ofițerului operativ, care va fi instruit ca cu ocazia deplasărilor la ședințele lunare de la Turda să se apropie de acesta pentru a se stabili legăturile, natura lor și comentariile ce le face în rândul colegilor lui¹⁵².

Termen: 5.02.1966.

– Luarea în legătură a agentului „Borza Teofil“, care este în legătura șefului de post care deși are posibilități limitate de informare, poate totuși să ne semnaleze date importante despre obiectiv¹⁵³.

---

151. Alături, următorul text: „Se vor cere investigații despre acest preot. Termen: 25.01.1966.“

152. Alături, următorul text: „În acest sens se va prezenta conducerii raionului un plan de infiltrare“.

153. Alături, următorul text: „Se va face raport la Serv. III solicitând marșrutizarea unui agent pe lângă obiectiv“.

Termen: 5.02.1966.

– În satul Livadea există un preot care se află în atragerea treptată la colaborare cu organele noastre. În acest scop voi lua leg. cu lt.-maj. Butură pentru a-l dirija pe lângă obiectiv, întrucât comunele sunt apropiate.

Termen: 25.02.1966.

De îndeplinirea planului răspunde [mr.] Radu

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 2, f. 231.

53. 13 mai 1966. Notă de analiză în dosarul individual privind activitatea părintelui Arsenie Papacioc în comuna Filea de Jos, raion Turda.

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

STRICT SECRET

SERVICIUL RAIONAL TURDA

13.05.1966

NOTA DE ANALIZĂ¹⁵⁴

a situației operative în Dosarul individual
desfășurat asupra lui PAPACIOC ANGHEL

PAPACIOC ANGHEL, născut la 13.08.1914 în comuna Misleanu – București, fiul lui Vasile și Stanca, absolvent al liceului industrial, de profesie sculptor, fost călugăr, instructor legionar, condamnat a 3-a oară pentru activitate legionară în organizația subversivă „Rugul Aprins“, pus în libertate în 1964, în prezent preot în comuna Filea.

Din materialele existente la dosar rezultă:

PAPACIOC ANGHEL încă din prima detenție 1938–1940 a adoptat linia mistică în organizația legionară, care, după cum afirmă el, „pe această cale se poate realiza legionarul desăvârșit“.

În timpul detenției a fost în permanență preocupat de găsirea unor soluții pentru „salvarea legiunii“, atragerea de noi legionari pe linia activității mistice la care PAPACIOC ANGHEL a atins fanatismul.

A reușit chiar să fanatizeze pe unii legionari ca: UȚĂ DUMITRU, MAXIM VIRGIL, IANULIDE IOAN și alții¹⁵⁵.

---

154. Alături, o notă în partea de sus, în dreapta textului: „16.05.1966. În urmărirea lui Papacioc să folosim toate mijloacele pt. a nu ne scăpa nici un amănunt cunoscând fanatismul și posibilitățile lui de mascare. Atenție conspirării măsurilor ce le întreprindem, tot din aceleași motive“ (A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 1, f. 16).

155. În dreptul paragrafului adăugată o notă scrisă cu roșu: „au fost mai fanatici decât Papacioc“.

Posedă o mare putere de convingere și argumentare, iar comportarea sa (retrasă, oarecum supusă, schivnică etc.) face să influențeze în direcția în care dorește pe interlocutori, bucurându-se de autoritate și influență (vezi scrisoarea fostei mame SASU SERAFIMA din Aiud, str. E. Varga nr. 37, BARBU MARIA LUCIA din București și altele).

Din materialul informativ obținut rezultă că se ferește să discute probleme de politică prin afirmația „Politică nu mai fac de 20 de ani” – deși în 1959 a fost condamnat pt. activitate legionară. „Îmi închin viața slujirii lui Dumnezeu.“

Făț de țărani afirmă că a fost trimis de patriarhul Iustinian cu avionul pentru a se ocupa de religie, și nu de politică, declarând în continuare: „Am venit în sat nu pentru a trăi bine, pentru că am fost învățat să nu mănânc săptămâni întregi pe unde am fost.“

La biserică a spus credincioșilor că lui să nu-i aducă daruri, iar datorile către biserică să fie numai în cantități mici, pentru că și așa o duc greu. Acest lucru a produs impresie și și-a câștigat popularitate.

Este semnalat de asemenea că primește dese vizite la Filea. Printre cei ce l-au vizitat este PAULIN, preot în regiunea Galați, a fost avertizat pentru prozelitism, și o serie de femei din București, dintre care au fost identificate: COTENEANU AURELIA și BARBU MARIA LUCIA. Nu s-a stabilit natura vizitelor și a legăturilor sale.

La rândul său PAPACIOC ANGHEL în dese rânduri pleacă din comună în alte localități fără a-i putea stabili până în prezent adresele pe care le vizitează. Agentura dirijată pe lângă Arsenie Papacioc PAPACIOC ANGHEL este în prezent în intimitatea acestuia.

Făț de această situație se impune luarea următoarelor măsuri:

– identificarea persoanelor ce-l vizitează și comunicarea regiunilor M.A.I. pe raza cărora domiciliază pentru a fi lucrate informativ¹⁵⁶;

– recrutarea unui agent capabil din rândul celor cu care PAPACIOC ANGHEL vine în contact din rândul credincioșilor, comitetul bisericesc, parohial, femeie de serviciu etc., pentru a putea stabili persoanele care îl vizitează, preocupările, natura lor etc.;

– interceptarea corespondenței¹⁵⁷ trimise și primite de PAPACIOC ANGHEL și comunicarea persoanelor ce apar regiunilor M.A.I. pe raza cărora se găsesc pentru ca din urmărirea lor informativă să stabilim dacă nu apar date legate de persoana lui PAPACIOC ANGHEL.

156. În acest sens s-a făcut o listă cu numele și adresele persoanelor cu care era în legătură părintele Arsenie Papacioc (*ibidem*, vol. 2, ff. 85–86).

157. S-a întocmit și un tabel pe anii 1966–1967 cu corespondența primită și trimisă de părintele Arsenie Papacioc (*ibidem*, vol. 2, ff. 200–204).

– se vor stabili datele când urmează a se deplasa din comună în alte localități și vom solicita punerea în filaj a lui PAPACIOC AN-GHEL, pentru a stabili localitățile și persoanele pe care le vizitează.

De executarea acestor măsuri răspunde cpt. CHIRILĂ S.

DE ACORD/ȘEFUL SERVICIULUI ȘEFUL BIROULUI III
RAIONAL

Maior [ss] ARDELEAN IOAN Cpt. [ss] CHIRILĂ SCARLAT

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 1, ff. 16–17.

54. 8 iunie 1966. Notă informativă semnată de sursa „Grișa Iuliu“ despre părintele Arsenie Papacioc și relațiile sale cu credincioșii și autoritățile din comuna Filea de Jos.

Sursa: „GRIȘA IULIU“

A participat cpt. Chirilă

în ziua de 8.06.1966

Casa: „Damian“

NOTĂ INFORMATIVĂ

În conformitate cu indicațiunile primite, sursa vă informează:

În ziua de 24 mai 1966, sursa s-a întâlnit la protopopiatul Turda cu ocazia conferințelor de orientare ale preoților cu preotul monah ARSENIE PAPACIOC, de la parohia Filea de Jos, raionul Turda.

Sursa a discutat cu Arsenie Papacioc mai multe chestiuni despre parohia lui, despre sănătatea sa, despre unele greutăți materiale ce eventual le întâmpină.

În discuțiile sale, Arsenie Papacioc a căutat să abată orice convorbire asupra bisericii și a parohiei. A spus că se împacă destul de bine cu parohienii, că e mereu solicitat în cele religioase și că lucrează cu spor în parohia sa, pe teren bisericesc material, cât și pe cel spiritual.

Întrebat de sursă dacă nu cumva are greutăți din partea organelor de stat în acțiunea sa bisericească, acesta a spus că nu are acum, deși a fost odată oarecum bănuț și chemat la sfat și la organizația de partid din comună. El însă a spus că a fost foarte dârz în răspunsuri și de atunci nu a mai fost întrebat nimic. Apoi Papacioc a povestit amănunte cum a fost cazul cu un frate al său care se întorsese din închisoare și a venit pe la dânsul. În legătură cu venirea fratelui a fost el chemat și întrebat de președintele sfatului și secretarul organizației asupra venirii fratelui său. Papacioc însă a spus că le-a răspuns cu mult curaj că e fratele său și că nu înțelege de ce i se face

această cercetare ca la Securitate, întrucât el astăzi are o poziție de loialitate și de răspundere în funcția pe care o are.

Papacioc a mai spus că este solicitat de multă lume, și chiar străină, în legătură cu activitatea bisericească.

M-am trezit într-o zi cu doi străini cu o motocicletă, cu care am stat câteva ore de vorbă. Eu le-am vorbit două ore în șir despre Vladimirești și alte probleme. La urmă, aceștia au plecat plângând și au spus că și ei au fost preoți – a spus textual Papacioc.

Între altele, Arsenie Papacioc a spus că a avut un concediu de 8 zile și că a fost pe la o soră a sa din București care mai înainte fusese soră de mănăstire la Văratec. Că acum merge prin partea Clujului la o cunoștință care îi procură și îi lucrează niște veșminte cu stofă străină adusă din Egipt.

La despărțire, Arsenie Papacioc și-a exprimat dorința de a ne mai vedea și a mai discuta și alte chestiuni. A poftit sursa pe la el și a făgăduit că și el va veni pe la sursă când va putea.

7.06.1966 [ss] Grișa Iuliu

N.B. Conform sarcinii agentul ne relatează despre Anghel Papacioc urmărit în A.I.A. A fost instruit să accepte invitația lui Arsenie Papacioc de a-l vizita la Filea. Cu ocazia vizitei să stabilească autoritatea de care se bucură în comună, o apreciere (prin discuții) a intensității activității religioase în comparație cu situația anterioară.

Pentru a nu trezi suspiciuni, agentului i s-a recomandat ca inițial să-l viziteze împreună cu soția la Filea, la rândul său, să-l invite pe Papacioc la agent.

Discuțiile să se refere la început numai la preocupările zilnice și organizarea activității pe linia bisericii sub pretextul că agentul, fiind nou în parohie, „caută să se orienteze pentru a nu face greșeli“.

Nota agentului se verifică. Papacioc primește numeroase vizite, au fost și fratele său din București, precum și foste maici (una din Aiud). În cele 8 zile de concediu într-adevăr a fost la București.

MĂSURI: Se vor face propuneri ca în cazul când se va mai deplasa din localitate să fie filat.

Se va definitiva recrutarea lui P.I. pentru a fi folosit la identificarea celor ce-l vizitează.

Persoanele identificate că-l vizitează au fost comunicate la București, Aiud și Crișana.

Se va verifica cine a stat de vorbă cu Papacioc și în ce scop.

Cpt. Chirilă Scarlat
Văzut [ss] Mr. Ardelean Ioan

55. 28 octombrie 1966. Notă informativă semnată de sursa „Grișa Iuliu“ despre relatarea părintelui Arsenie Papacioc referitoare la resfințirea bisericii din Filea de Jos și manifestările ce au avut loc cu acel prilej.

Sursa: „Grișa Iuliu“

A participat la întâlnire Cpt. Chirilă
Scarlat în 28.10.1966, casa R.I.

NOTĂ INFORMATIVĂ

În conformitate cu indicațiile primite sursa vă informează:

În ziua de 20 oct. 1966, sursa s-a întâlnit cu Părintele ARSENIE PAPACIOC din parohia Filea de Jos.

Sursa a discutat cu Arsenie Papacioc despre felul cum s-a organizat la Filea de Sus adunarea religioasă cu ocazia redeschiderii bisericii în prezența episcopului TEOFIL de Cluj, însoțit de consilierul MORARU O. tot de la episcopia Clujului.

Papacioc a spus că în mare măsură el a contribuit la organizarea acestei resfințiri a bisericii, întrucât este în aceeași comună. El a luat parte la această sfințire cu mulți dintre enoriașii din Filea de Jos. Toată manifestația a decurs într-o atmosferă frumoasă, spune ARSENIE PAPACIOC. La aceasta a luat parte și un inspector din Departamentul Cultelor.

A fost tulburată însă atmosfera de observația ce acest inspector a făcut-o mai ales când enoriașii din Filea de Jos au manifestat în sens spiritual cântând anumite cântece cu conținut religios. Inspectorul al cărui nume Papacioc spune că nu-l știe a spus că acestea sunt cântece de la Oastea Domnului și nu-s îngăduite, întrucât între membrii din Oaste se înrolau deghizat atâția legionari.

Realitatea, a spus ARSENIE PAPACIOC, însă este că acești creștini nu cântau cântece de la Oastea Domnului. De altfel, părintele MORARU, consilierul de la Cluj a arătat aceasta destul de lămurit.

La întoarcerea sa, drumul fiind prin Filea de Jos, episcopul a vizitat casa parohială a părintele Papacioc, dar aici a stat foarte puțin, cca o oră, și apoi a plecat.

Altă manifestare nu i s-a făcut și atmosfera de la sfințire a fost foarte plăcută.

28 oct. 1966

Grișa Iuliu

N.B.: Conform sarcinii agentul ne informează despre părintele PAPACIOC ANGHEL urmărit în a.i.

Sarcinile au rămas cele anterioare cu precizarea că agentul să nu forțeze nota în relațiile cu ANGHEL PAPACIOC, discuțiile să fie cât mai naturale și legate numai de preocupările zilnice¹⁵⁸.

În discuții la întâlnire, agentul a precizat că PAPACIOC este volubil în discuții și că îl caută pe agent. Cu toate acestea, datorită faptului că părintele PAPACIOC este suspicios și bănuitor, cu experiență, agentul nu va arăta preocupare deosebită în a-i cultiva prietenia, pentru a nu da de bănuț, deși noi suntem foarte interesați în a realiza acest lucru.

Nota în copie se va exploata la dosarul acțiunii.

Cpt. [ss] Chirilă S.

Văzut Mr. Mureșan Iosif

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 3, f. 57.

56. 18 noiembrie 1966. Sinteză asupra acțiunii informative referitoare la părintele Arsenie Papacioc.

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
SERVICIUL RAIONAL TURDA

STRICT SECRET

S I N T E Z Ă

în acțiunea informativă desfășurată asupra fostului instructor
legionar

PAPACIOC ANGHEL,

în prezent preot în com. Filea, raion Turda

Din materialul informativ obținut în acțiunea informativă desfășurată asupra fostului instructor legionar PAPACIOC ANGHEL-ARSENIE rezultă:

---

158. Agentul a procedat conform instrucțiunilor: „În ziua de 17 noiembrie 1966, sursa s-a întâlnit la Turda cu PAPACIOC ANGHEL, cu care a purtat discuțiuni obișnuite cu privire la modul cum o duce în Filea de Jos, cum e vremea acolo, dacă se împacă cu enoriașii. ANGHEL PAPACIOC a spus că e destul de mulțumit și acuma în pragul iernii el se străduiește să mai pună la punct unele nevoi materiale. A spus că mai are unele nevoi în biserică, urmărind a înlocui rămășițele cu caracter catolic din biserică... [...] ANGHEL PAPACIOC a spus că la conferința din 7 noiembrie 1966 a avut o discuțiune cu secretarul de la Departamentul Cultelor Reg. Cluj, ALEXE, care i-a spus să-și mai scurteze barba, ca să aibă altă înfățișare...” (*ibidem*, vol. 3, f. 134).

La venirea sa ca preot în comuna Filea de Jos – Turda (iulie 1965) a căutat (și în mare parte a reușit) ca prin comportare și discuții să creeze o impresie de om liniștit, îndatoritor, foarte bun „duhovnic“.

La un botez la care a fost invitat, față de mai mulți cetățeni a afirmat:

„Am fost trimis aici personal de patriarh. Aici am venit nu pentru că să trăiesc bine. Unde am fost până acum am trăit cu foarte puțin și m-am obișnuit în suferință. La biserică să nu aduceți daruri însemnate, numai cât să vă faceți datoria, pentru că văd că sunteți săraci. Eu nu sunt lacom ca alți preoți.“

Cu altă ocazie a afirmat că a venit în comună pentru luminarea sufletelor, și nu pentru a face politică, aceasta nu mai este pentru el.

În cursul unei deplasări, în autobuz, față de alți cetățeni a inițiat discuții asupra situației bisericii din ziua de azi afirmând:

„În trecut, mulți împărați romani și apoi greci, chiar dacă erau viteji și obțineau succes, au căzut totuși pentru că nu au ascultat de conducătorul spiritual care este reprezentat de preot.“

În discuții povestește fără a face precizări că „a suferit mult, a fost încercat mereu de Satana, dar credința în Dumnezeu a făcut să se dărâme zidurile și să fie lumină“.

În cursul lunii aprilie 1966, reușind infiltrarea agentului „GRIȘA IULIU“ în acțiune, s-a putut cunoaște aspecte mai intime ale preotului PAPACIOC, și anume atitudinea sa față de anumite probleme, concepția, modul de a interpreta aspectele vieții etc.

Astfel, vorbind despre acțiunea de restaurare a monumentelor istorice afirmă:

„Acțiunile grandioase duse pe tărâm arheologic, munca de valorificare a elementului național o poate face numai regimul socialist. Valorificarea culturii românești este poate cea mai de seamă acțiune a regimului de astăzi.“¹⁵⁹

Referindu-se la munca sa din comuna Filea, PAPACIOC ANGHEL afirmă:

„Satul, deși e sărac, am reușit să conving pe oameni să mă ajute la refacerea bisericii și a casei parohiale. Am luptat împotriva superstițiilor și a exagerărilor bisericesti. Am pus accent pe spovedanie și liturghie și astăzi sunt uniți în jurul bisericii.“

Precizăm: „spovedania“ este una din practicile intens folosite de PAPACIOC. În dosar posedăm o notă informativă a agentului „ANDRE-ESCU TEODOR“ din timpul detenției, în care se arată că PAPACIOC,

159. Notă informativă din 4 iulie 1966 (*ibidem*, vol. 3, ff. 60–61).

folosind foarte abil „spovedania“, caută să stabilească cine este agent, aducând ca argument „suferințele ce vor fi îndurate de cel ce minte biserica.“

În legătură cu exagerările în practica bisericească, PAPACIOC afirmă că: „unii preoți au depășit limita normalului și astfel au ajuns să se compromită și să facă de rușine biserica“, dând ca exemplu aspectul de la Vladimirești¹⁶⁰, spunând că pentru preotul IOVAN [*sic!*] nu are nici o considerație, deoarece a exagerat până la demență.

Agentul mai spune că „păstrează legăturile cu acei ce au fost sinceri și care știu să se orienteze just în noua formulă de viață îmbrăcată de societatea de azi“.

În discuțiile purtate cu agentul uneori aduce elogiul politicii statului nostru și conducătorilor de partid, „deoarece reprezintă cea mai echilibrată linie politică care împacă pe deplin sentimentele românești“.

Cu aceeași ocazie afirmă:

„Am fost în Turda și un străin m-a fotografiat¹⁶¹. (PAPACIOC umblă în uniformă de preot, poartă barba și părul mare.) Prin aceasta am adus un serviciu statului, pentru că se dovedește libertatea de manifestare a religiei.“

Într-o altă discuție cu agentul nostru, PAPACIOC îi spune:

„Știu că noi suntem urmăriți. Între enoriași eu propovăduiesc pacea și împăcarea, dar de o manieră care nu dă de bănuț că eu fac politică... Loialitatea mea vreau să o dovedesc fără echivoc.“

În urma desfășurării acțiunii am stabilit că preotul PAPACIOC ARSENIE întreține legături prin corespondență și este vizitat de o serie de elemente foste maici, cu antecedente, sau pur și simplu elemente care îi solicită asistență religioasă. Între aceștia au fost identificați: dr. GHIRIN SERGIU¹⁶², medic la Spitalul de Neuropsihiatrie din Sibiu, fost condamnat pentru nedenunțarea trădătorului ISPAS IERONIM și tentativa de trecere a frontierei. Din conținutul corespondenței rezultă că a fost cu el în detenție, manifestându-și dorința de a se „întâlni și relua vechea prietenie“.

La rândul său, dr. Ghirin este pomenit de numitul NICULESCU CONSTANTIN din București, Str. Minotaurului nr. 59, în scrisoarea sa către PAPACIOC ARSENIE, căruia îi cere să-l ajute „să-și împlinească vechile visuri“. Precizăm că despre persoana numitului NICULESCU CONSTANTIN nu cunoaștem până în prezent alte date.

160. *Loc. cit.*

161. În dreptul paragrafului, adăugat: „Important! De cercetat.“

162. Fragment dintr-o scrisoare interceptată (*ibidem*, vol. 3, f. 351).

Preotul PAPACIOC ARSENIE a mai fost vizitat în cursul anului 1965 de către maiorul M.F.A. BÂRLIBA AXINTE¹⁶³, ofițer politic la U.M. 0114468 Sibiu¹⁶⁴, cu soția. Se pare că au fost pentru o asistență religioasă, deoarece din scrisoarea expedită preotului PAPACIOC rezultă:

„Vă rugăm să mai faceți slujbe pentru noi. Vă mulțumim pentru ce ați făcut pentru noi și ce o să faceți de acum înainte. Dacă aveți ceva pentru noi, trimiteți prin IRINA (femeia de încredere a lui PAPACIOC, fostă în mănăstire). Să nu ne scrieți pe adresa unității militare.”¹⁶⁵

Între legăturile¹⁶⁶ preotului PAPACIOC ARSENIE identificate de noi, multe din fostele maici din mănăstirile de rit ortodox Sihăstria, Slatina etc.

În rândul acestor maici, preotul PAPACIOC ARSENIE are o popularitate deosebită [încă] înainte de arestarea din 1958, fiind considerat și în prezent duhovnicul lor.

Până în prezent, organele noastre au identificat pe: MARIA ALFOASE, str. 7 Noiembrie nr. 2, Fălticeni, BARBU MARIA LUCIA¹⁶⁷, București, str. Octav Cocărăscu nr. 82, fostă condamnată pentru activitate în org. subversivă, SASU SERAFIMA, Aiud, str. Ec. Varga, și altele.

Interesantă pare scrisoarea MARIEI ALFOASE, str. 7 Noiembrie nr. 2, Fălticeni care-i comunică vești din mai multe mănăstiri și pomeneste despre preoții GHERASIM CÂMPEANU, CLEOPA și alte nume cu care preotul PAPACIOC ARSENIE a avut strânse legături înainte de arestare. Îi comunică faptul că îl vor vizita¹⁶⁸.

Interesantă este și legătura identificată de noi în persoana numitei GHERSON ANA RENÉE¹⁶⁹, născută la 9.12.1910 în Tg. Ocna cu

163. Familia Bârliba a fost cercetată „pentru a stabili natura legăturilor cu fostul legionar PAPACIOC ANGHEL“. S-a cerut și interceptarea corespondenței cu acesta (*ibidem*, f. 361); necesară s-a dovedit a fi și obținerea de informații din dosarul de cadre al maiorului Axinte Bârliba, cu privire la rudele sale (părinți, socri etc.) (*ibidem*, f. 364).

164. De fapt, ofițer la U.M. 01468 Șimleu Silvaniei.

165. Scrisoare adresată părintelui Arsenie Papacioc în ziua de 25 mai 1966 de către maiorul Axinte Bârliba (*ibidem*, f. 371).

166. Pentru toate persoanele identificate s-au solicitat și obținut informații (*ibidem*, *passim*).

167. Text marginal legat cu o săgeată spre numele Barbu Maria Lucia: „Este lucrată de 301/3 – Vom ține legătura cu acest birou. 5.12.966.“

168. Fragment din scrisoarea Mariei Alfoase din data de 16 noiembrie 1966 (*ibidem*, vol. 3, f. 352).

169. Text marginal: „Să fie semnalate legăturile pentru a fi lucrate activ.“

domiciliul în București, str. Mr. Coravu, bloc C5, sc. A, ap. 1, Secția a 5-a Miliție, raionul 23 August.

Aceasta ne este semnalată că la domiciliul său era vizitată de preoți și călugări din provincie, are un unchi și o mătușă emigrați în Israel, iar o fiică este în perspectivă a se căsători cu un student de naționalitate braziliană¹⁷⁰.

Sus-numita face deplasări în com. Fiilea la preotul PAPACIOC ARSENIE și uneori ne sunt semnalate fiicele acesteia, în special AVRAMESCU FLORIANA, studentă la Medicină la București.

VĂZUT/ȘEFUL SERVICIULUI RAIONAL

[ss] Maior ARDELEAN ION

ȘEFUL BIROULUI III

Căpitan CHIRILĂ SCARLAT

[Notă]:¹⁷¹ 3.XII.966

Tov. lt. Dragotă, luați următoarele măsuri:

– identificați legăturile cu domiciliu în București, le verificați și evidențele M.A.I. (serv. „C“, „F“, DGM) și veniți cu rezultatele să discutați;

– *idem* verificări la legături agenți și agenți stradă;

– să ne consultăm cu Serv. 4 ce posibilitate avem spre PAPACIOC și legăturile lui dintre agenții acestui serviciu;

– comunicați în scris Dir. V situația ofițerului M.F.A. de la Sibiu;

– comunicați în scris la Sibiu legăturile dr. GHIRIN SERGIU și cereți lucrare activă;

– continuați măsurile la NICULESCU CONSTANTIN;

– comunicați și cereți lucrarea celor de la Fălticeni, Aiud;

– atenție deosebită și la cazul GHERSON RENÉE ANA din București;

– legătura cu Serviciul 6 pentru AVRAMESCU FLORIANA/semnătura [indescifrabil]

A.C.N.S.A.S., *Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 5, ff. 70–73.*

170. Este vorba de Magdalena Avramescu (*ibidem*, vol. 3, f. 358).

171. Text scris cu cerneală, pe două coloane.

57. 5 aprilie 1967. Notă informativă semnată de sursa „Grișa Iuliu“ despre vizita pe care părintele Arsenie Papacioc i-a făcut-o, cerându-i ajutor în obținerea unor documente personale de la Patriarhie, indicându-i ca persoane de legătură pe părintele Grigore Băbuș și pe părintele Benedict Ghiuș.

Sursa: „GRIȘA IULIU“

Primit: cpt. Chirilă S.

5.04.1967

NOTĂ INFORMATIVĂ

În conformitate cu indicațiunile primite, sursa vă informează: în ziua de 13 martie 1967 sursa a fost vizitată acasă de PAPACIOC ANGHEL, care a venit ca să roage sursa ca în cazul în care face un drum la București să-i scoată de acolo câteva acte necesare întocmirii cărții de muncă, și anume: o dovadă de absolvire a fostei Școli de Arte și Meserii din str. Polizu nr. 11 și o dovadă de la Patriarhie pentru timpul cât a lucrat acolo în cadrul Institutului Biblic, precum și una pentru timpul cât a fost spiritual la Seminarul Monahal de la Piatra Neamț. Sursa s-a oferit să-i facă acest comision dacă se duce la București. Cu ocazia acestei vizite, PAPACIOC a dat indicațiuni de felul cum sursa poate să obțină mai ușor aceste acte luând contact cu două persoane de la Patriarhie care îi sunt prieteni și care-l vor servi, și anume părintele GHIUȘ BENEDICT sau BĂBUȘ GRIGORE, dar mai ales BĂBUȘ, căci acesta are mai mult spirit practic. Despre acești prieteni PAPACIOC a avut tot timpul cuvânt de apreciere, spunând că sunt oameni cuminți, buni și respectuoși și totdeauna echilibrați în comportare.

Tot timpul cât a stat la domiciliul sursei s-au discutat lucruri referitoare la această problemă cu mici dialoguri de alt ordin. PAPACIOC a reafirmat ca și altă dată că se străduiește să-și dovedească o muncă loială față de orânduirea statului. „E absurd“, a spus el, „ca un preot care cunoaște doctrina paulină «Supune-te stăpânilor» să acționeze în alt chip în viață“. Dar, a adăugat el, „eu nu-mi pot lepăda convingerile religioase cărora m-am dedicat“. La remarcă sursei, „De altfel, nici nu ne cere nimeni acest lucru“, el a răspuns: „Este adevărat, deocamdată așa este!“

În zilele de 27–30 martie, sursa s-a deplasat la București, unde, depunând un memoriu la Patriarhie, solicitând pentru biserică un ajutor, a luat contact cu BĂBUȘ GRIGORE în chestiunea discutată cu PAPACIOC, și acesta s-a arătat foarte binevoitor, prezentând la cancelaria Institutului Biblic cererile lui PAPACIOC, urmând a-i trimite adevăratele prin poștă. În adevăr, BĂBUȘ GRIGORE a spus că prețuiește

mult pe PAPACIOC și socotește că acolo unde se găsește azi își face pe deplin datoria, și pe cea religioasă, și pe cea socială, știindu-l destul de echilibrat. La despărțire, BĂBUȘ GRIGORE a rugat sursa ca să-i transmită lui PAPACIOC dorința lui de a-i scrie și a-i trimite și cererea de care PAPACIOC a vorbit înainte cu el.

În ziua de 4 aprilie, cu ocazia ședinței administrative, sursa s-a întâlnit cu PAPACIOC ANGHEL și acesta i-a mulțumit pentru serviciul cerut, informând că a și primit răspunsurile și de la Școala de Arte și Meserii și de la Patriarhie adevărul cerută.

5.04.1967/Grișa Iuliu

N.L. Conform sarcinii anterioare, agentul semnalează despre PAPACIOC ANGHEL urmărit în a.i.

O copie a notei se va înainta Dir. a III-a, întrucât se vorbește și despre BĂBUȘ GRIGORE, fost condamnat.

Agentul a fost instruit să continue relațiile cu PAPACIOC ANGHEL, pentru a-i câștiga încrederea. În acest sens a primit sarcina de a-i întoarce vizita sub motivul că ar vrea să-i ceară părerea în legătură cu unele lucrări angajate tot în biserică. Agentul nu va extinde discuțiile, numai în cazul în care PAPACIOC ANGHEL le acceptă.

[ss] cpt. CHIRILĂ SCARLAT

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 3, f. 47.

58. 12 iulie 1967. Sinteza în acțiunea informativă individuală privind-l pe părintele Arsenie Papacioc.

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
SERVICIUL RAIONAL TURDA

STRICT SECRET
12.07.1967
Nr.00523

SINTEZĂ¹⁷²

în acțiunea informativă „CĂLUGĂRUL II“

Din materialele existente în acțiune și obținute de la 20.12.1966, în urma interceptării corespondenței, investigații și folosirea agenției, rezultă:

---

172. Pe verso, cu cerneală, este scris următorul text: „31.07.1967 Din materialul existent în acțiune rezultă că p. PAPACIOC ANGHEL desfășoară activitate; menține legături cu o serie de elemente foste condamnate, de

În relațiile părintele PAPACIOC ANGHEL au apărut o serie de elemente ce prezintă interes pentru organele noastre.

Astfel, a fost vizitat, și apoi create relații de corespondență, de TUDOSE SIMION din com. Pârtești – Suceava, fost legionar, care după reîntoarcerea de la PAPACIOC ANGHEL a strâns bani și veșminte bisericești pe care le-a expediat părintelui PAPACIOC ANGHEL. Din aceeași comună au mai fost adunați bani de către STRUGAR GHEORGHE, pe care personal i-a adus părintele PAPACIOC ANGHEL. Ambii sunt urmăriți de Dir. Reg. M.A.I. Suceava. Despre NICULESCU CONSTANTIN din București, Str. Minotaurului nr. 59, fost condamnat la 20 ani m.s. pentru delapidare, cu care părintele PAPACIOC ANGHEL întreține legături de vizite și corespondență, am stabilit că este în relații apropiate cu dr. GHIRIN SERGIU din Sibiu – fost condamnat pentru nedenunțarea trădătorului ISPAS IERONIM și tentativa de trecere frauduloasă a frontierei –, pentru care NICULESCU CONSTANTIN face tot felul de demersuri la diferite ambasade pentru a-l ajuta pe dr. GHIRIN SERGIU să plece în străinătate. Acest lucru este făcut și la rugămintea părintele PAPACIOC ANGHEL, care-i cere „să facă orice pentru a-l ajuta să-și realizeze visul“.

În acest sens, părintele PAPACIOC ANGHEL este semnalat că a luat legătura și cu numita MELANIA GHEORGHIEVICI, fost membră legionară, profesoară în Timișoara, la care părintele PAPACIOC ANGHEL a fost găsit în 1941, când a încercat să fugă în străinătate.

Ne este semnalat în legături de vizită și corespondență cu numita SUCIU SUSANA din Turda, Str. Liliacului nr. 22, fostă călugăriță și semnalată de Dir. Reg. M.A.I. Ploiești, în legătură de corespondență cu numiții COMIȘEL IOAN și ROTARU DUMITRU, urmăriți pentru activitate pe linia asociației „Oastea Domnului“.

---

asemenea, caută să-și facă popularitate în comună, precum și în Turda și alte comune. Noi nu am stabilit caracterul acestor legături cu foști condamnați, ce discută, cari sunt intențiile lor. Agentura noastră nu are posibilități ptr. a descifra aceste probleme, deoarece se întâlnește sporadic cu Papacioc. Trebuie creată ag. în comună din rândul consiliului bisericesc, elemente cu care el este zilnic în legătură ptr. a afla metodele ce le folosește ptr. atragerea cetățenilor sub influența sa și ce se ascunde sub masca activității religioase. De asemenea, trebuie căutată o femeie care să fie infiltrată pe lângă așa-zisa nepoată ce stă la Papacioc ptr. a stabili prin ea legăturile ce le are la București și alte regiuni. Totodată trebuie intensificată munca informativă pe lângă femeile din Turda cu care Papacioc are legături, eventual studierea uneia din ele ptr. recrutare. Trebuie neapărat să intrăm cu agentura în intimitatea lui ptr. că în prezent cunoaștem doar lucruri de suprafață. Să se studieze bine anturajul său din comună și dintre aceștia să recrutăm agentura.“

De altfel, în perioada anterioară arestării pr. PAPACIOC ANGHEL (1958) în cadrul organizației subversive „Rugul Aprins“ a fost identificată și o activitate pe linia acestei asociații.

În cursul anului 1966, cu ocazia venirii episcopului Clujului în comuna Filea de Jos, părintele PAPACIOC ANGHEL a organizat în Filea de Jos o primire cu cântece și rugăciuni din percepțele acestei asociații, pentru care a și fost apostrofat de episcop¹⁷³.

În rândul fostelor maici ale mănăstirilor ortodoxe, părintele PAPACIOC ANGHEL se bucură de o apreciere, popularitate și stimă deosebită, fiind vizitat la domiciliu și primind corespondență de la peste 20 asemenea elemente.

În această corespondență i se comunică faptul că sunt „ajutate de celelalte surori“, că „o duc greu cu serviciul“ și alte aspecte mai puțin importante.

Între legăturile pr. PAPACIOC ANGHEL mai apare și numitul STOICA IOAN din Curtea de Argeș, care, din câte cunoaștem, domiciliază împreună cu fosta „maică Veronica“¹⁷⁴ și are pe cineva dintre cunoscuții comuni – anume „GRIGORE“¹⁷⁵ – arestat la Aiud.

Până în prezent nu am stabilit natura acestei legături, Secția Raională Aiud încă necomunicându-ne rezultatul adresei noastre nr. C.S./96634 din 2.06.1967.

Despre mr. M.F.A. BÂRLIBA AXINTE din U.M. 01468, care a fost semnalat că în 1965 a vizitat pe pr. PAPACIOC ANGHEL împreună cu soția, ni s-a comunicat că la 24 ianuarie 1967 a cântat cântece legionare. Tatăl său și alte rude au fost condamnate pentru uneltire pe diferite termene.

Informativ am stabilit că pr. PAPACIOC ANGHEL este preocupat de plecarea din localitate la mănăstirea Cheia din Reg. Ploiești, la propunerea patriarhului Iustinian, că în acest scop, prin intermediul agentului nostru „Grișa Iuliu“¹⁷⁶, a cerut sprijin numiților BĂBUȘ GRIGORE și BENEDICT GHIUȘ, foști legionari condamnați, iar în comună a adoptat o comportare care să nu-i aducă nici un fel de reproș din partea celor cu care vine în contact, ci, din contră, să se facă apreciat și căutat.

Prin „smerenia“ sa a reușit să-și creeze o oarecare popularitate în sat, credincioșii îl apreciază. În acest fel a reușit să-l atragă și pe

173. Informație eronată, vezi documentul nr. 54.

174. Direcția Regională Argeș a identificat-o pe „maica Veronica“ – ghid al mănăstirii Curtea de Argeș –, ca fiind Safta Gafton, născută pe 21 august 1922 la Isaccea, județul Tulcea (viitoarea stareță a mănăstirii Techirghiol) (A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 2, f. 302).

175. Gheorghe Stoica.

176. Vezi documentul nr. 56.

numitul POPA IULIU¹⁷⁷, în prezent militar în termen la o unitate M.A.I. și recrutat pentru centrul de antrenament Dinamo cu sediul la Snagov. Din corespondența interceptată rezultă că numitul POPA IULIU s-a atașat de pr. PAPACIOC ANGHEL, îi vizitează rudele din București arătate în sinteza anterioară și primește periodic bani de la părintele PAPACIOC ANGHEL.

În prezent pr. PAPACIOC ANGHEL este în așteptarea comunicării transferului său în funcția de stareț și administrator la mănăstirea Cheia din regiunea Ploiești¹⁷⁸.

VĂZUT

ȘEFUL SERVICIULUI RAIONAL TURDA

Maior [ss] ARDELEAN IOAN

ȘEFUL BIROULUI III

Cpt. [ss] CHIRILĂ SCARLAT

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr.185003, vol. 1, ff. 22–24.

59. 26 iulie 1967. Adresă a Direcției Regionale de Securitate Cluj prin care se comunică Direcției a III-a mutarea părintelui Arsenie Papacioc la mănăstirea Cheia.

M.A.I. DIRECȚIA REGIONALĂ CLUJ

STRICT SECRET

SERVICIUL RAIONAL TURDA

S C 413

Nr. CS/97402 din 2.07.1967

Ex. nr. 1

CĂTRE,

M.A.I. DIRECȚIA III-a BUCUREȘTI

La ord. dv. nr. 301/4D/409009 din 26.VII.1967 privind pe PAPACIOC ANGHEL raportăm:

177. Informații despre soldatul Iuliu Popa, în *ibidem*, ff. 313, 322 și vol. 3, ff. 289, 295, 304, 311, 319, 323–324, 342, 343–344.

178. Informare a M.A.I. – Direcția Regională Cluj adresată Direcției a III-a București în care se menționează: „Dintr-o scrisoare a preotului ANGHEL PAPACIOC, fost instructor legionar, adresată fratelui său PAPACIOC FILOFTEAN str. Lucaci nr. 101, raionul T. Vladimirescu – București 20, am reținut indicația acestuia de a lua legătura cu numita BARBU MARIA LUCIA, fost călugăriță, născută la 13.06.1932 în București, cu domiciliul în București, str. Octav Cocărăscu nr. 82, care «a primit sarcina să țină legătura cu preotul BĂBUȘ GRIGORE (fost legionar, condamnat) și să-i comunice eventualele schimbări telegrafic». Probabil se referă la eventuala plecare a preotului PAPACIOC la mănăstirea Cheia, regiunea Ploiești, așa cum i-a promis patriarhul Iustinian“ (*ibidem*, vol. 5, f. 7).

Din 25.VII.1967 sus-numitul a fost transferat¹⁷⁹ din parohia Filea, raionul Turda, la mănăstirea Cheia, raionul Vălenii de Munte, reg. Ploiești, mănăstire ce aparține de Episcopia Bucureștiului, în funcția de administrator al casei de odihnă și stareț al mănăstirii.

Transferarea s-a făcut la dorința mitropolitului IUSTINIAN.

Rugăm a ni se comunica dacă se identifică în localitatea indicată de noi și în același timp să ni se precizeze cărui organ să înaintăm dosarul acțiunii informative¹⁸⁰. Acest lucru ne este necesar deoarece în perioada cât a domiciliat pe raza noastră a fost urmărit informativ, stabilindu-se până în prezent că pe de o parte are legături cu o serie de foști legionari condamnați, de la care primește diferite sume de bani pentru așa-zisele „asistențe religioase“, iar pe de altă parte semnalat cu activitate pe linia asociației ilegale „Oastea Domnului“.

ȘEFUL DIRECȚIEI REGIONALE

Lt.-Colonel [ss] IOANA CONSTANTIN

ȘEFUL

SERVICIULUI RAIONAL

Maior [ss]

ARDELEAN IOAN

Red. Chirilă S.

Dact. Fufezan M.

2 ex.

A.C.N.S.A.S., *Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 5, f. 82.*

---

179. Transferul părintelui Arsenie Papacioc a generat o febrilă corespondență între Direcția a III-a și Direcțiile Regionale (Cluj și Ploiești) ale Ministerului de Interne, cu scopul de a-l „identifica“ pe obiectiv, precizându-se că „cel în cauză este un element important“ (*ibidem*, vol. 5, f. 80).

180. Pe 30 august 1967, Direcția I comunică Direcției Regionale de Securitate Cluj: „rămâne ca dosarul acțiunii să-l păstrați în continuare dv. și obiectivul să fie lucrat pe linia problemei legionare și cu posibilitățile informative de care dispune Dir. reg. Ploiești“ (*ibidem*, f. 8); pe 2 octombrie 1967, Dosarul nr. 4251 privind-l pe părintele Arsenie Papacioc este transferat de la Securitatea din Regiunea Cluj, raion, Turda, către Inspectoratul Județean Ploiești; vezi documentul nr. 48.

60. 29 iulie 1967. Notă informativă semnată de sursa „Vasile“ conținând solicitarea adresată Patriarhiei de către părintele Arsenie Papacioc, stareț al mănăstirii Cheia, pentru transferarea călugărului Gavrilă de la Curtea de Argeș, precum și comentarii despre unele personalități precum părințele Bartolomeu Anania, monahul Andrei Scrima, patriarhul Iustinian.

Primit: Lt. Păduraru N.

Sursa: „Vasile“

STRICT SECRET

Locul: dom. ag.

Data: 29.07.1967

NOTĂ INFORMATIVĂ

În ziua de 24.07.1967, sursa a purtat unele discuții cu ARSENIE PAPACIOC, noul stareț al mănăstirii Cheia, având aprobarea patriarhului și recunoașterea Departamentului.

ARSENIE PAPACIOC a întrebat pe sursă ce să facă cu persoanele de la Securitate care vin noaptea și cer să locuiască în mănăstire. Spune că cu o seară înainte a fost un maior de securitate din București care i-a cerut foarte sever să-i pună la dispoziție o cameră. Sursa i-a spus că trebuie să-l trateze ca pe orice cetățean. ARSENIE spunea că trebuie să aibă în permanență o cameră pentruăștia de la Securitate, ca să se pună bine cu ei. Mai departe ARSENIE PAPACIOC a început să povestească despre viața grea pe care a dus-o în pușcărie. A spus că a avut mai multe discuții cu patriarhul, povestindu-i amănunțit tot ceea ce s-a petrecut în detenție, precum și comportările preoților care se lepădau de biserică și treceau de partea ăstora. Spunea că i-a zis patriarhului că părintele IOVAN de la Vladimirești îl critica în pușcărie pe patriarh făcându-l comunist, iar el, ARSENIE, s-a luptat foarte mult cu acesta să-l convingă că nu este adevărat. Patriarhul i-a spus că a avut dreptate el (ARSENIE), deoarece și el a trecut prin multe încercări.

Arsenie i-a mai spus patriarhului despre necesitatea de a fi ajutat la Cheia de către fostul călugăr de la Curtea de Argeș, pe nume GAVRILĂ, despre care spunea că este bun vânzător și a fost închis pe degeaba.

ARSENIE i-a mai povestit că numai ANANIA VALERIU s-a comportat binișor în închisoare apărându-l pe patriarh. Față de deținuți, el se deda că a trecut de partea comuniștilor, dar întâlnindu-l odată pe ARSENIE PAPACIOC l-a strâns de mână și i-a spus că el nu se leapădă de ideile lui trecute și nici de biserică, lucru ce l-a mulțumit pe Arsenie. O mare greșeală a lui ANANIA este că a redactat „o carte

neagră“ în care erau cuprinse toate discuțiile preoților care se lepădau de credință. Rugând sursa să nu mai spună la altcineva cele discutate, Papacioc a mai povestit că atunci când l-a spovedit pe ANDREI SCRIMA pentru a fi tuns în monahism, SCRIMA i-a spus că nu vrea să fie uns preot, urmând ca acest lucru să-l facă la Constantinopol.

Arsenie spunea mai departe că mulți scriitori (RADU GYR, VOICULESCU, STĂNILOAE etc.) au fost convertiți de către aștia să scrie la *Glasul patriei*, dar ei nu s-au lepădat de credință.

Din discuțiile purtate cu ARSENIE, sursa a constatat că acesta este foarte mistic, iar la mănăstirea Cheia veneau foarte mulți copii din taberele vecine și cumpărau cruciulițe pentru a le purta la gât. ARSENIE era preocupat să găsească o carte, *Filocalia*, găsind-o până la urmă la EMILIAN ANDREI de la Cheia, cu toate că i-o promisese și Stăniloae.

În legătură cu ANANIA, sursa i-a spus lui Arsenie că a auzit că acesta ar fi legionar, iar ARSENIE, radios, a zis că da și că și el ar fi fost acuzat de legionarism. Sursa l-a întrebat dacă legionarii erau cu biserica, iar el a răspuns că da și că ideile lor erau foarte frumoase, el le-a aprobat, dar nu a fost de acord cu unele crime săvârșite de ei (IORGA etc.).

„Vasile“

NOTA LUCRĂTORULUI:

ARSENIE PAPACIOC este lucrat prin acțiune informativă de către Reg. M.A.I. Cluj, unde vom trimite o copie de pe notă.

Lt. Păduraru N.

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 3, ff. 34-35.

61. 3 august 1967. Notă informativă semnată de sursa „Florică“ referitoare la ajutorul dat de părintele Grigore Băbuș pentru numirea părintelui Arsenie Papacioc ca stareț la mănăstirea Cheia.

Primit: Mr. Săndulescu N.

Sursa: „Florică“

Locul: Casa „Mogoșoia“

Data: 3.08.1967, ora 19

STRICT SECRET

304/1/07.08.1967

NOTĂ INFORMATIVĂ

Arhim. GRIGORE BĂBUȘ a spus sursei în ziua de 25 iulie a.c. următoarele cu privire la reprimirea în mănăstiri a foștilor călugări:

„Nu cred că este bine că se pun atâtea piedici la reprimirea în mănăstiri a foștilor călugări. Cui nu i-a plăcut mănăstirea s-a dezbrăcat de haina monahală, s-a însurat și a intrat în viața mireană. Au fost destui dintre aceștia, dar au mai rămas câțiva care trăiesc tot cu gândul la mănăstire. Nu și-au găsit în lume nici un rost. Pe aceștia trebuie să-i reprimească în mănăstire. Acolo este locul lor.“

Sursa i-a comunicat că la Cheia a fost numit în postul de diacon ierodiaconul GAVRIL STOICA, care s-a întors de curând de la închiisoare. Aici se va întâlni cu ARSENIE PAPACIOC, care a fost angajat pe postul de preot. Se va vedea ce vor face împreună.

BĂBUȘ a răspuns: „Eu cred că vor face lucruri bune. Nu trebuie să se mai țină seama de ce a făcut omul în trecut. Și eu am făcut ceea ce am făcut, acum îmi dau seama că n-a fost bine ceea ce am făcut. Cred că și ARSENIE PAPACIOC este conștient de ceea ce trebuie să facă în prezent! Eu am nădejde ca el să se descurce bine la Cheia.“

GRIGORE BĂBUȘ a spus asemenea lucruri, pentru că el l-a ajutat pe ARSENIE PAPACIOC să fie numit la Cheia, care este mănăstirea unde s-a făcut BĂBUȘ călugăr.

GAVRIL STOICA, care a fost la Curtea de Argeș, de unde a fost și arestat, a mers personal la Olănești la patriarh în ziua de 20 iulie a.c. și a cerut să fie numit în postul de diacon la Cheia. El este absolvent de seminar. A fost condamnat pentru răspândire de cărți interzise și pentru alte abateri de la legile în vigoare.

„Florică“

N.L. GRIGORE BĂBUȘ este lucrat în cadrul dosarului de problemă.

Agentul are sarcina permanentă pe lângă acesta urmărind să stabilească poziția lui în continuare.

[ss] Mr. Săndulescu N.

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 3, ff. 30–31.

- 62.** 19 august 1967. Notă informativă semnată de sursa „Iorgu Vasile“ despre includerea părintelui Arsenie Papacioc în grupul „Rugul Aprins“, detenția la Aiud și situația sa la acel moment.

M.A.I. – RAION TELEAJEN

Cpt. Crăciun Anton

Agent: „IORGU VASILE“

Data: 19.08.1967.1967

Int. domiciliul ag.

NOTĂ INFORMATIVĂ¹⁸¹

Sursa vă informează că în mai multe rânduri a stat de vorbă cu ARSE-
NIE PAPACIOC, venit stareț preot și administrator al mănăstirii Cheia.

Este născut prin Ialomița (nu știu precis unde, că nu i-am văzut
buletinul și a evitat să spună) în anul 1914. Este de origine macedo-
nean, adică bunicul lui este venit din Macedonia. Tatăl lui a fost medic
de circumscripție în Ialomița și a murit, cam pe la 53 de ani, de răceală.

A făcut liceul industrial și un an la ..., un an secția de desen și
sculptură și nu a mai putut continua, că a murit tatăl său și mai
avea și alți frați la școli. Armata a făcut, dar războiul nu, că atunci
când era vorba să-l ducă pe front se retrăgea unitatea sa.

Prin 1946 a intrat în mănăstirea Cozia ca frate și în 1948 s-a
călugărit în mănăstirea Sihăstria Secului din Moldova. De aici a tre-
cut la mănăstirea Slatina, pe lângă Fălticeni și în 1958 a fost închis
până în 1964 sau 1965. Nu știe pentru ce a fost închis propriu-zis,
dar până la urmă a fost acuzat că a făcut parte dintr-o așa-zisă aso-
ciație religioasă, „Rugul Aprins“, din București de la mănăstirea Antim.
„Rugul Aprins“ era o mișcare religioasă pentru călugări și civili,
pentru o misionare a vieții religioase creștinești. Se adunau sâmbăta
călugării și civilii la mănăstirea Antim și țineau teme date de Pa-
triarhie pentru toate mănăstirile. Au cerut Patriarhiei să le aprobe
aceasta situație, dar nu le-a aprobat-o.

În închisoare, ca la închisoare, dar s-a întărit mai mult în cre-
dință. La adunările de la Antim veneau numai intelectuali. La închi-
soare a fost tot cu intelectuali. S-a întărit în credință, că Dumnezeu
i-a ajutat și a scăpat sănătos și a mai folosit și pe alții sufletește. Își
dă seama că și la noi a fost o revoluție și conducerea statului s-a

---

181. În colțul din dreapta sus, înaintea titlului este adăugat următorul
text: „Obiectivul prezintă interes, să se stabilească locul de unde a venit în
raza noastră și să se ceară mat. ce le posedă despre activitatea lui prezentă
și copia de pe hot., să se stabilească ag. corespunzătorii cu care să fie înca-
drat inf./ Mr. Frusina Ion.“

temut oarecum de intelectuali și de aceea a mai închis dintre ei care erau nelămuriți sau bănuți că sunt contra regimului și printre aceștia a fost și el. Recunoaște și susține că orice conducere este de la Dumnezeu și trebuie să se supună ei, dar nu să ne lepădăm de Dumnezeu.

Regimul și stăpânirea noastră este bună că se ocupă de binele poporului și el se supune și ascultă de patriarh.

Din închisoare a fost la o parohie, Filea de Jos, raionul Turda, reg. Cluj, unde s-a împăcat foarte bine în mijlocul poporului, care este foarte credincios.

Aici a venit chemat de Patriarhie. A vrut să vină ca să se vadă iar la mănăstire. Îi place mult această regiune care este foarte pitorească și mănăstirea destul de frumoasă. Înțelege să muncească, să ducă viață călugărească, să aibă un salariu din care să trăiască.

„IORGU VASILE“

N.B. Cel în cauză deține funcția de stareț la Cheia¹⁸², a fost condamnat.

SARCINI: Ag. a primit sarcina de a discuta cu el în continuare în scopul de a stabili poziția lui din punct de vedere politic. Să ne semnaleze apariția în mănăstire a unor persoane străine.

Cpt. Crăciun A.

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 3, f. 16.

63. 11 octombrie 1967. Notă informativă semnată de sursa „Adam Vasile“ despre numirea părintelui Arsenie Papacioc ca stareț al mănăstirii Cheia.

RAIONUL DE SECURITATE TELEAJEN

Mr. Frusina Ion

Agent: „ADAM VASILE“

Data: 11.10.1967

Int. satul Cheia

NOTĂ INFORMATIVĂ

Sursa vă informează că în primăvara anului 1967, cu ocazia discuțiilor purtate cu fostul stareț EMILIAN la mănăstirea Cheia, acesta i-a confirmat sursei că o să vină un nou stareț la mănăstire, care va avea funcția și ca administrator al casei de odihnă, tot în mănăstire,

---

182. Pe 2 octombrie 1967, Securitatea din Regiunea Cluj, raionul Turda, a trimis dosarul nr. 4251 privindu-l pe părintele Arsenie Papacioc Inspectoratului Județean Ploiești pentru urmărirea sa în continuare (*ibidem*, vol. 2, f. 257).

și că acesta vine la recomandarea lui BĂBUȘ GRIGORE, fost călugăr în Cheia, originar din Teișani, raion Teleajen, actualmente preot și bibliotecar la Patriarhie, în București.

Mai târziu sursa a întrebat pe EMILIAN¹⁸³ că era vorba să vină un stareț. EMILIAN a spus că nu știe ce încurcături or fi, că Patriarhia l-a aprobat, dar că, din câte a înțeles, spune EMILIAN că ar fi avut o încurcătură politică și că s-au cam încurcat lucrurile pe la Culte, dar oricum Patriarhia insistă și va fi aprobat.

Prin cursul lunii septembrie 1967, sursa, purtând unele discuții cu părintele MACARIE DRĂGOI, referitor la noul stareț, unde acesta a afirmat următoarele: Noul stareț, anume PAPACIOC ARSENIE a venit ca stareț după recomandațiile făcute de BĂBUȘ GRIGORE, fiind prieten și după cât îl lăuda, spune MACARIE și că ar fi fost împreună arestați, GRIGORE cu PAPACIOC.

Tot din discuțiile avute cu MACARIE, a rezultat că BĂBUȘ a fost în concediu la Cheia la mănăstire, în anul acesta și a stat în fosta casă a lui MIRON, unde se afla și biblioteca, bineînțeles că tot timpul a avut întâlniri cu PAPACIOC.

„ADAM VASILE“

N.B. PAPACIOC ARSENIE, noul stareț la mănăstirea Cheia, este lucrat în dos. informativ, fost instructor legionar.

BĂBUȘ GRIGORE – rezultă din dos. act. inf. că a fost arestat și în prezent locuiește în București, bun prieten al lui PAPACIOC.

Agentul a primit sarcină să caute să-l cunoască pe PAPACIOC, prin fostul stareț EMILIAN, după care să caute să consolideze relațiile cu acesta și să ne informeze despre felul cum evoluează aceste relații.

MĂSURI: Se va pune sub control corespondența lui PAPACIOC cu BĂBUȘ.

Mr. Frusina Ion

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 3, f. 29.

---

183. Emilian Andrei, fostul stareț al mănăstirii Cheia.

64. 12 octombrie 1967. Cerere de interceptare a corespondenței părintelui Arsenie Papacioc.

DIR. REGIONALĂ DE SECURITATE PLOIEȘTI
 – Raionul de Securitate – Strict secret
 Teleajen
 Nr. 161758/12 octombrie 1967

Către,
 DIR. REGIONALĂ DE SECURITATE PLOIEȘTI
 Grupa „F“

Vă rugăm să puneți în urmărire interceptarea corespondenței interne ce aparține persoanelor de mai jos, pe perioada 15 octombrie 1967–15 martie 1968.

1. PAPACIOC ANGHEL cu numele de călugăr ARSENIE, din comuna Mâneciu Ungureni, satul Cheia, raionul Teleajen.
2. SCORUȘ MARGARETA, zisă Dorina, din orașul Vălenii de Munte, str. 30 Decembrie nr. 5.
3. POPESCU ELENA, din comuna Drajna de Sus, raionul Teleajen.

ȘEFUL SECȚIEI RAIONALE

Maior [ss] Frusina Ion.

2 ex.

– red. Jipa Const.

– dac. Vasile Ana

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 3, f. 283.

65. 25 octombrie 1967. Notă informativă semnată de sursa „Popescu Ion“ privind-l pe părintele Arsenie Papacioc: atitudinea „mistică“ a acestuia, prozelitismul pe care îl face în rândul tinerilor, nerecunoașterea contribuției statului la repararea bisericii din Cheia.

M.A.I. – RAIONUL TELEAJEN

Cpt. Crăciun Anton

Agent: „POPESCU ION“

Data: 25 oct. 1967

Int. loc ferit.

NOTĂ INFORMATIVĂ

Sursa vă informează că, la mănăstirea Cheia, noul stareț, ARSE-
 NIE PAPACIOC se pare că se numește, venit pe la 15 iulie 1967, face
 prea mare misticism, și anume:

1. A îndemnat pe toți preoții care au venit la odihnă la căminul din mănăstire să slujească în fiecare duminică și sărbătoare, aceasta fiindcă el este și administrator al căminului, iar pe preotul călugăr IEZECHIL l-a oprit de la slujbă, deși este din mănăstire și are un ajutor social numai de 250 lei.

Între preoții care au primit în silă propunerea lui de a face alaiul mare de slujbă este și preotul ANDREI de la Băneasa – București, care a zis chiar la altar: „M-aș fi dus pe munte cu familia, dar fiindcă starețul ăsta este și administrator, te pomenești că pune vreun cuvânt rău la părintele patriarh și la anul nu-mi mai aprobă să vin la odihnă aici.“

2. A adunat tineret la el acasă, 3–4, alteori 5–6, de la cămin, și i-a îndemnat să nu dea crezare ideilor progresiste, ci să vină la biserică în fiecare zi, să se împărtășească cât mai des; îi întreabă ce rugăciuni știi și îi învață și el altele, ca dovadă a întrebării o fată din clasa a VI-a: „Ileana, mai ții minte rugăciunea pe care te-am învățat-o eu?“ Și îi sfătuia să lase jocul cu mingea (cu rugăciunile este obligat preotul de unde sunt ei). Între acești tineri sunt eleva IOANA, clasa a VI-a, nepoata dlui profesor Cădea, care are casa de locuit lângă mănăstire, și una RODICA, colegă cu IOANA.

O altă dovadă de îndrăzneala lui prea mare este că la ziua onomastică a dnei MARIA CONSTANTIN (Costel) Cădea – 8 sept. 1967 (că la 15 august, tot Sf. Maria, n-au fost acasă), unde erau de față și părintele Emilian, și părintele Visarion Silaghi din mănăstire, starețul ARSENIE, după mai multe convorbiri de misticism cu care le împăna capul, a zis... Era și nepoțica Ioana, clasa a VI-a, la masă, care a întrebă ce înseamnă cuvântul duhovnic; el îi spune: „Duhovnic se numește preotul la care te spovedești, îi spui păcatele, n-ai ascultat de părinți, profesori, dacă ai zis pe dracu“ etc.; și apoi adaugă: „Așa, Ioana, vezi ce ți-am spus, să nu crezi tot ce se spune în cărțile de acum.“ La această expresie, unchiul sau tata mare și mama mare au holbat ochii la el, iar el a zis: „Nu mi-e frică decât de Hristos!“ Atunci părintele Emilian s-a ridicat de la masă scuzându-se că are treabă și l-a urmat și VISARION, iar ARSENIE a rămas să-i mai docănească.

3. Afară de aceasta în explicațiile cu istoricul mănăstirii nu vrea să arate și ajutorul primordial al statului la reparația mănăstirii. De exemplu, în ziua de duminică 22 oct. 1967, pe când părintele Emilian era în concediu, au venit în excursie vreo 50 de persoane de la București; pe la ora 2.30 starețul Arsenie vine și le explică istoricul (deși este scris pe ușă afară de părintele Emilian) și cineva dintre excursioniști întreabă: „Am venit cu câțiva ani în urmă și clopotnița arsesse,

cine a dat bani, materiale de a refăcut-o?“ El a răspuns: „Patriarhul, cu ajutor de la credincioși.“ N-a vrut să spună nimic din marea bunăvoință a statului, care a planificat și a dat materiale la timp, fără de care nu se putea repara doar cu banii grămadă, deși noi l-am pus la curent cu toate. Părintele Emilian arăta întotdeauna marele ajutor din partea statului, încât șantierul a mers foarte bine și foarte repede, se mira lumea.

4. Acum se știe ce are cu părintele IEZECHIL, că de la 15 iulie, de când a venit el de la Cluj, nu l-a mai lăsat să slujească duminica și sărbătorile, l-a pus să vândă lumânări, el s-a supus, crezând că probabil fiind nou-venit vrea să-l cunoască lumea. Iar acum s-a aflat că Arsenie a fost la București și vrea să-l dea afară pe Iezechil, pentru care motiv nu se știe, probabil că nu se învoiește cu misticismul lui Arsenie. Preotul Iezechil a dat dovadă de statornicie, n-a umblat de colo-colo, are 40 de ani vechime și a slujit singur aproape doi ani, un an cât a zăcut la pat preotul Neofit și un an după moartea lui, până a venit starețul Arsenie.

Deci sursa vă aduce la cunoștință și vă roagă ca să nu aprobați să-l dea afară din mănăstire, așa cum ați făcut când a fost să-l mute la schitul Crasna, comuna Izvoarele, fără voia lui. Dv. nu ați aprobat și a rămas pe loc foarte mulțumit de bunăvoința Dv. și acum după mult tratament i s-au dezumflat picioarele și vă roagă să-l primiți să lucreze mai departe cu dv.

Sursa vă informează că acesta, Arsenie mi se pare că îi spune, cu ani în urmă a ademenit lumea din Moldova la mănăstirea Secu și apoi la Slatina, raionul Tg. Neamț sau Piatra Neamț, că el vorbește cu sfinții, și veneau convoaie de căruțe, și a fost oprit de Miliție și a fugit prin munți, a stat ascuns câțiva ani (probabil că îi ducea lumea mâncarea că o fi spus că este prigonitor pentru credință), apoi s-a dus în regiunea Cluj ca preot la sate și de acolo a venit aici la Cheia și și-a adus un diacon Gavril, care îl consideră sfânt pe Arsenie, și a mai venit cu un preot (a fost în vizită, fost casier la Slatina, se pare tot din aceia fugiți), să-l aducă la Cheia și pe părintele Iezechil să-l dea afară din mănăstire, că nu vrea să creadă în misticismul lui.

Părinții de la Cheia își fac datoria la biserică după program și muncesc cu mâinile, nu se iau după închipuiri absurde. Le spune mereu ca să fie cu gândul numai la Cer; cineva l-a întrebat (un călugăr) cum să fim mereu cu mintea la Cer și ne apucăm să facem mâncare și nu i-a convenit.

„POPESCU ION“

Pe tov. șef de miliție BURTOI nu l-am găsit și așa am venit la Văleni.

Îl susține mult și părintele Grigore Băbuș, care este de la Cheia și transferat preot la Mitropolia București de mulți ani. Le spunea astă

vară la călugări ca să facă ce zice el, că este om sfânt, are vedenii, vorbește cu sfinții. Din contră, este un iubitor de bani cum nu s-a mai văzut. În timp de 3 luni de când a venit n-a dat nici un ban la călugări, își întreține nepoatele, le numește fetele lui și se știe că și părintele Grigore a fost arestat numai 5 ani și a scăpat numai de câțiva ani.

Spune la toată lumea că „cea mai înaltă misiune pe pământ este călugăria și că ar trebui ca toată lumea să se facă călugări“. Cineva îi răspunde: „Păi, atunci ce se face cu sondele, cu uzinele, cu toate fabricile...“ și a rămas rușinat.

„POPESCU ION“

N.B. Obiectivul este urmărit în dos. acț. inf., suspect de activitate pe linia org. legionare, a fost condamnat. În prezent, caută să-și creeze relații cu elemente dușmănoase.

SARCINI:

Agentul a primit sarcini de a stabili persoanele ce-l vizitează, cu ce scop, care este poziția lui.

Agentului i s-a fixat o linie de conduită corespunzătoare față de persoanele cu care apare în relații, obiectivul să caute să-l vorbească de bine.

Cpt. Crăciun A.

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 3, ff. 27–28.

66. 30 noiembrie 1967. Notă informativă semnată de sursa „Iorgu Vasile“ conținând o caracterizare a părintelui Arsenie Papacioc: preot devotat, dar nepriceput la probleme administrative.

RAIONUL DE SEC. TELEAJEN

Cpt. Crăciun Anton

Agent: „IORGU VASILE“

Data: 30 nov. 1967

Int. domiciliul ag.

NOTĂ INFORMATIVĂ

Sursa vă informează câte ceva despre ARSENIE PAPACIOC, sta-rețul m. Cheia.¹⁸⁴

Se pare că se simte bine aici și este bucuros că este la mănăstire și nu mai este la biserică de lume. Cu pregătirea mâncării și aprovizionării cu alimente se descurcă mai greu, că probabil nu este obișnuit.

^{184.} În dreptul paragrafului, notă marginală: „Măsuri de identificare a acestor legături.“

Cu răspunderea de stareț și administrator merge mai greu, că parcă e lipsit de inițiativă, de curaj și de cunoștință și parcă nici nu-l prea interesează. Eu i-am dat mereu concursul, dar nu prea se îndeamnă. Nu am îndrăznit să-l îndemn prea mult, să nu se supere și să mă prindă de dușman.

Sărbătoarea slujește numai el ca preot. A slujit la două cununii și a ținut și predica, dar nu așa teologică, a vorbit mai mult despre dragostea dintre soț și soție.

În jurul datei de 15–20 oct. a fost vizitat de un călugăr GAVRIL STOICA¹⁸⁵ de la Argeș, care e vorba să se transfere aici. Tot atunci a fost vizitat de fratele acestuia ION STOICA, tot de la Argeș, care vrea să vină paznic aici. A fost vizitat de un călugăr VALERIAN de la Sihăstria Secului din Moldova. Nu eram acasă.

La 3 noiembrie a fost vizitat de un băiat IULIU de la Filea, raionul Turda, unde a fost el preot.

Pe 9 noiembrie a fost vizitat de un fost frate de mănăstire, care acum este în serviciu la catedrala de la Alba-Iulia, care a plecat repede, anume Petre.

Starețul Arsenie a fost într-un concediu de la 1–13 oct. la București.

În general se arată călugăros, dar nu este și gospodar, spune că are cunoștințe care vor mai veni la spovedit și cu aceștia, mai ales astă vară, stă mai mult de vorbă cu ei. Când mă apropiam să aud ce vorbesc, pleca, mai ales în biserică. Poate că cu timpul va fi și gospodar, și cancelarist bun.

„IORGU VASILE“

N.B. ARSENIE PAPACIOC a fost condamnat, urmărit în acț. inf., suspect de activitate dușmănoasă, este vizitat la domiciliu de anumite persoane străine.

SARCINI: Ag. a primit sarcina de a supraveghea îndeaproape și a stabili ce persoane îl vizitează, cu ce scop. De asemenea, va căuta să se apropie mai mult de el, pentru a-i căpăta încrederea. Agentul va manifesta teamă, va căuta de a-l sprijini pe noul stareț în anumite

---

185. Informații despre Gavril Stoica oferă și sursa „Marinescu Gheorghe“ în nota informativă din 11 decembrie 1967: „El este propus de Patriarhie să vină la mănăstirea Cheia pe postul de diacon și, după câte am văzut acest fapt îl bucură, pentru că va fi în același loc cu părintele Arsenie Papacioc, care este starețul mănăstirii. Pe Arsenie Papacioc, Stoica îl cunoaște de mai mulți ani, pe când Papacioc se afla la mănăstirea Slatina în Moldova. Stoica mi-a spus că îl are ca duhovnic și povățuitor pe Arsenie Papacioc și că «îmi pare tare bine că am ocazia să fiu în același loc cu acest bun călugăr». Stoica îl laudă mult pe Arsenie Papacioc, spunând că este un om cult, cu o viață aspră de ascet și un bun duhovnic și că de va veni la Cheia are cu cine să stea de vorbă și are de la cine să învețe câte ceva“ (*ibidem*, vol. 3, ff. 19–20).

lucrări. Față de persoanele cu care obiectivul are relații va căuta să-l vorbească de bine.

După ce-i va căpăta încrederea, va căuta să se avânte și în unele discuții de natură politică.

Cpt. Crăciun A.

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 3, f. 25.

67. 19 decembrie 1967. Plan de măsuri în acțiunea informativă privind-l pe părintele Arsenie Papacioc.

M.A.I.

STRICT SECRET

DEPARTAMENTUL
SECURITĂȚII STATULUI
DIRECȚIA REGIONALĂ
DE SECURITATE
PLOIEȘTI

Secția Raionul de Securitate
Teleajen
Nr. 00523/19 decembrie 1967

SE APROBĂ
ȘEFUL DIRECȚIEI
RAIONALE
Colonel Dinulescu Ștefan

PLAN DE MĂSURI

în acțiunea informativă privind pe PAPACIOC ANGHEL

Numitul PAPACIOC ANGHEL are 53 ani, studii – Școala de Arte și Meserii, sculptor, în prezent stareț și administrator la mănăstirea Cheia și cu domiciliu în cadrul mănăstirii.

Din punct de vedere politic se cunoaște că acesta a făcut parte din organizația legionară începând din 1937, deținând funcțiile de instructor și șef de sector.

De asemenea, în timpul guvernării legionare a fost primar și a luat parte la rebeliune.

În cursul anului 1942 a încercat să treacă fraudulos frontiera pentru a fugi în Germania.

Începând cu anul 1947 a intrat în monahism, unde sub masca activității religioase a continuat să desfășoare o intensă activitate legionară.

Ca urmare a acestei activități pe care cel în cauză a desfășurat-o, în anul 1958 a fost condamnat la 20 ani muncă silnică, fiind grațiat în 1964.

Datorită faptului că în timpul detenției la Aiud n-a acceptat munca de reeducare și s-a menținut pe poziția legionară, în 1960 a fost luat în lucru prin Dosar informativ de către organul „K“.

După punerea în libertate, sus-numitul a stat fără servicii în București până în mai 1965, când a fost numit preot în comuna Filea, raionul Turda.

Începând din iulie a.c. funcționează ca stareț și administrator la mănăstirea Cheia.

Materialele existente la dosar indică că cel în cauză, după punerea în libertate se situează pe poziție ostilă regimului nostru și întreține legături cu elemente ce prezintă interes pentru organele noastre, printre care și cu persoane cu care a fost în detenție.

Informațiile obținute în urma stabilirii lui PAPACIOC ANGHEL la Cheia indică că acesta este preocupat în a contacta elemente tinere, îndeosebi elevi pe care îi îndeamnă să nu dea ascultare ideilor progresiste.

Întreține legături cu BĂBUȘ GRIGORE, preot în București, fost condamnat pentru activitate legionară, aflat în atenția organelor centrale, care a determinat pe patriarh să aprobe numirea lui PAPACIOC ANGHEL la Cheia.

De asemenea, PAPACIOC ANGHEL este preocupat de a aduce ca diacon la aceeași mănăstire pe numitul STOICA GAVRILĂ¹⁸⁶, fost la Aiud, fost condamnat pentru activitate ostilă regimului nostru.

Având în vedere cele menționate, considerăm că în cadrul acțiunii informative trebuie rezolvate următoarele sarcini:

- stabilirea activității ostile concrete pe care acesta o desfășoară în prezent;
- identificarea și verificarea tuturor legăturilor și stabilirea caracterului ce le are cu obiectivul;
- crearea condițiilor pentru documentarea activității dușmănoase pe care eventual o desfășoară;

În vederea rezolvării acestor sarcini se vor întreprinde următoarele măsuri:

- pentru cunoașterea atitudinii și comportării pe care obiectivul o are în cadrul mănăstirii, va fi dirijat cu sarcini concrete informativul „IORGU VASILE“, călugăr în aceeași mănăstire;

---

186. Sursa „Iorgu Vasile“ informează în 27 ianuarie 1968 că diaconul Gavril Stoica a fost transferat la mănăstirea Cheia: „Diaconul Gavrilă Stoica a venit definitiv și și-a adus bagajul. Stă provizoriu într-o cameră din clădirea de la birouri ca să vadă unde îi va da Papacioc alta. Cu masa mănâncă împreună cu Papacioc. Lui Gavril îi convine aici, dar l-a speriat viscolul“ (*ibidem*, vol. 3, f. 14).

– prin același informator se va stabili și de către ce persoane este vizitat la domiciliu și ce deplasări face în afara mănăstirii;

– în vederea asigurării acțiunii informative pe a 2-a linie, se va organiza infiltrarea informatorului „MARINESCU ION“, călugăr la schitul Crasna, bun prieten cu Stoica Gavrilă, legătură apropiată a colectivului [*sic!*], ce urmează să fie adus diacon la aceeași mănăstire;

– Cu sprijinul informatorului „POPESCU ION“, de la care posedăm informația inițială, se va stabili cine sunt tinerii pe care îi contactează obiectivul, în ce scop și concret ce le indică acestora;

– prin informatorul „ADAM VASILE“ al organelor noastre, ce se cunoaște cu BĂBUȘ GRIGORE, la care merge uneori la București, și posibilitățile ce le are organele centrale, se va stabili de ce natură sunt legăturile dintre obiectiv și BĂBUȘ GRIGORE;

– în eventualitatea că obiectivul face deplasări în afara mănăstirii ce au un caracter suspect, se vor organiza măsuri de supraveghere operativă;

– pentru cunoașterea scopului pentru care cel în cauză este vizitat la domiciliu de diverse persoane, precum și a discuțiilor ce le întrețin se va studia posibilitatea instalării măsurilor speciale la domiciliu;

– prin interceptarea secretă a corespondenței, se va urmări cunoașterea legăturilor ce le are și natura lor.

În funcție de cele ce se vor stabili prin măsurile menționate, se vor prevedea noi măsuri.

De întreprinderea acestor măsuri răspunde mr. FRUSINA ION, ce are acțiunea în lucru.

ȘEFUL SECȚIEI RAIONALE

Maior [ss] Frusina Ion

DIN PARTEA REG. PLOIEȘTI/

Gr. a 4-a

Lt.-maj. Croitoru Ion

A.C.N.S.A.S., *Fond Informativ, Dosar nr. 185003,*
vol. 2, ff. 221-223.

68. 2 ianuarie 1968. Scrisoare a părintelui Arsenie Papacioc către familia Alboteanu.

2.01.1968

Exp. părintele Arsenie – Papacioc

Mănăstirea Cheia – Teleajen

Dest. Constanța și Victor Alboteanu

Calea 13 Sept. nr. 149

Rn. Lenin – București

Scumpii și iubiții mei,

Acum câteva ore am primit scrisoarea și mă grăbesc să vă răspund cu mare plăcere și drag. Am slujit, e duminică, mă simt bine, atât de bine!

Spun mereu tuturor, ca o descărcare a mea parcă, că e bine să lupti pe toate fețele fronturilor și să-ți stabilești o liniște și să ți-o ții mereu așa, proaspătă. Am văzut că se încearcă serios din afară să-mi pătrundă această pace și până acum, cu mila bunului Dumnezeu, am mereu această aleasă bucurie. Sunt vesel și vreau să fiu mereu și ce bine mă simt gândind simplu la „niște“ neguri îndepărtate, dar nu vreau să-mi scape din ochi și de sub picioare realitățile, măcar că desul de repetat mă lovesc crunt cu bulgări... de gheață.

Măine începe prima zi dintr-un an nou. Emoție, liniște adâncă?

Omul, văd, are emoții totdeauna când începe, să zicem, de la cap, parcă, viața lui.

Vrea săracul să scape de dureri, de momente când crucea nu i-a fost ușoară. Trăiește cu nădejdea că stăpânul îi va înverzi calea și se va trezi viersuind de fericire.

E bine că se sprijină în NĂDEJDE, că nu va fi în zadar lucrarea aceasta... Dumnezeuul acesta mare ne arată iubire mai mare, când ne încearcă cu lecții mai grele, cu bulgări... înghețați și-n tot felul...

Tocmai aici este pacea, marea pace a eroismului creștin, mult iubiții mei.

Urez totuși la toți să le aducă ziua și anul de mâine *bucurie mare*... și casei voastre, scumpii mei, și să vă aducă o înveselire să se înspăimânte toți vrăjmașii care abia așteaptă să ne vadă doborâți pe muntele sfintei noastre cruci...

Nu este rușinos pentru om de a cădea strivit de durere, e rușinos de a muri istovit de plăceri.

Zilele acestea din urmă au fost în sfârșit și la Cheia văzduh liniștit și soare și vreme moale. Se scurg streșinile, dar ca orice pătit, mă uit pe toate vârfurile de nori și de munți, să nu înceapă cu săgețile, așa, fără de veste, și să fiu nepregătit. Așa cred că e aici...

Vă rog să mă scuzați că vă spun mereu că, oricum, eu tare mă simt bine. Înăuntrul meu mă simt simplu și eliberat.

D-le Victor, vă rog f. mult să vedeți ce se poate face, că am văzut că recidiviștii nu beneficiază de Decret. Aș fi foarte, foarte bucuros să scape și FILOFTIAN.

Mă gândesc neîntrerupt la copilul lui, că nu va fi ușor pentru mama lui singură.

Ea va avea, sigur, ce-i va trebui, dar vedeți că nu trebuie numai mâncare, ci și inimă liniștită, că lângă tine este o inimă care te face sa zâmbești și să te acopere cu iubire, când bate îngrijorarea de viitor la casa ta.

Vă rog din toată inima, încercați cu vreo posibilitate să-l scăpăm, chiar dacă ne-ar mai costa ceva. Scuzați-mă.

Vă îmbrățișez duhovnicește, cu multă și mare iubire.

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 3, ff. 279-280.

- 69.** 26 decembrie 1967. Notă informativă semnată de sursa „Iorgu Vasile“, conținând o înșiruire a persoanelor care l-au vizitat pe părintele Arsenie Papacioc în luna decembrie.

Secția raională de Securitate Teleajen

Lt. Crăciun Anton

Data: 26.12.1967

Sursa: IORGU VASILE

In. la dom. inf.

25 dec. 1967

Notă informativă¹⁸⁷

Sursa vă informează următoarele despre starețul ARSENIE PAPA-CIOC de la Cheia.

Pe data de 3 decembrie a fost vizitat de un cetățean de la Brașov, cu soția și un copil, și de două bătrâne. Au venit de dimineață cu o mașină și pe la ora 15 au plecat. Nu au dormit aici.

Pe data de 5 decembrie a fost la hram la mănăstirea Suzana și a venit pe 7 decembrie. A slujit ca preot și la masă, pe 6 și 7 decembrie a ținut predică. Mi-a spus că l-a rugat stareța să vorbească și a vorbit despre dragoste.

Pe data de 11 dec. a fost în concediu de odihnă la București până pe data de 21 dec. A spus că a avut treburi personale, pe la rude și că nu a fost decât la București, unde a avut treabă.

187. Notă informativă scrisă de mână.

Acum, de Crăciun, nu a avut musafiri și nici nu l-a vizitat nimeni. Sâmbătă 23 dec. a venit și Gavril Stoica de la Argeș, care este numit în postul de diacon de aici. A venit definitiv, dar fără bagaj, că se duce pe 27 să și-l aducă.

Starețul i-a dat să doarmă în casa unde este biroul casei de odihnă și se va vedea după ce își aduce bagajul unde va sta.

Când a venit Gavril i-am urat bun venit, că mănăstirea și starețul mai ales au nevoie de concursul lui, și a promis că va fi muncitor și că-l va ajuta pe stareț în atribuțiile lui.

Îi place aici, că e liniște, nu ca la Argeș, că acolo mănăstirea e vizitată de prea multă lume și că aici este program de mănăstire. Se va duce unde este nevoie când va fi trimis în interes de serviciu, deci nu-i place să umble prin lume fără rost.

Văd că cu masa este la stăreție, unde am înțeles că va fi mereu. De fratele lui Gavril, Ion Stoica, spune că nici nu s-a dat cerere, că e cam bolnav.

Acum, de Crăciun, nu a găzduit nimeni la nici un călugăr și nici nu am avut vizitatori¹⁸⁸.

Iorgu Vasile

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 3, f. 14.

70. 28 februarie 1968. Notă informativă semnată de sursa „Adam Vasile“ despre discuțiile sale cu părintele Mircea (Macarie) Drăghici, preot la mănăstirea Suzana, cu referire la părintele Arsenie Papacioc.

Secția Raională de Securitate Teleajen

Lt. Crăciun Anton

Data: 28.02.1968

Sursa: Adam Vasile

Int. domiciliul inf.

Notă informativă¹⁸⁹

Sursa vă informează că în ziua de 28 decembrie 1967 s-a întâlnit și a discutat cu Drăghici Mircea (Macarie), preot la mănăstirea Suzana,

---

188. Notă marginală adăugată în dreapta: „N.B. Arsenie Papacioc fost șef de sector legionar, a fost condamnat, este urmărit și pus sub acțiune informativă, apare pe relație cu elemente ce interesează organele noastre. Sarcini: Inf. a primit sarcina să supravegheze îndeaproape cu ce probleme apare din relații, vizite, deplasări.“

189. În colțul din dreapta sus este adăugat următorul text: „03.03.1968. Interesant ar fi să știm ce a vorbit din viața lui și de suferințe. Să mai discutăm

cu care sursa, pe lângă discuții purtate, au discutat și de Papacioc, noul stareț de la Cheia. Macarie spune: „Mie îmi face impresia că face foarte mult caz de haina pe care o poartă“, cum că odată, fiind chemați la Protoierie la Văleni și după ce au ieșit din consfătuire, Macarie a zis lui Papacioc: „Hei, acu' ai să faci cinste cu o bere, să cinstești numirea la Cheia.“ Papacioc, foarte mirat, a zis: „...și cum, chiar poți intra așa, în uniforma asta, în local, să necinstești veșmântul de preot?“ Cu altă ocazie, de Sfântul Niculae, când a fost hramul bisericii Suzana, a fost și Papacioc invitat ca stareț la Cheia să ia parte la hram și Papacioc a vrut să țină un cuvânt în biserică la sfârșitul slujbei.

Macarie l-a întrebat dacă îl are scris, ca să rămână la dosar înregistrat; aceasta așa, de regulă, după cum se obișnuiește cu orice discurs ținut în fața soborului bisericesc; Papacioc a zis că nu are scris și va vorbi așa, liber, dar Macarie nu i-a dat voie.

Cu toate astea, la masă, unde s-a servit în fața maicilor ce au luat parte, tot a ținut să-și arate calitățile și că este oarecum pregătit pentru viața de preot și cam câte a suferit și ce a întâmpinat.

Macarie, cu această ocazie i-a spus sursei că acest Papacioc a mai avut doi frați, în afară de o soră, care ar fi doctoră, iar că cei doi frați, ca și el, au fost arestați și cum că unul ar fi murit în închisoare și că altul ar mai fi deținut; pentru ce motive a fost arestat, Macarie nu știa sigur, dar că bănuiește că tot politic ar fi vorba.

Adam Vasile

N.B. Drăghici Mircea este preot la Suzana, a fost inf. nostru, însă a fost abandonat, fiind folosit ca martor în cadrul procesului grupului de legionari de la Cheia. Arsenie Papacioc este urmărit prin acțiune informativă.

Sarcini:

Informatorul a primit sarcina de a-l mai contacta pe Drăghici în scopul de a obține informații despre Papacioc [ss] [indescifrabil]

*A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003,
vol. 3, f. 12.¹⁹⁰*

---

nota inf. și să hotărâm dacă verificarea prin fostul informator sau cu inf. care-i călugărița.“

190. Textul documentului este scris de mână.

71. 29 februarie 1968. Notă a unui ofițer operativ despre părintele Arsenie Papacioc cu indicii privind continuarea activității legionare și fapte ce pot duce la compromiterea sa.

29.02.1968

Notă
în acțiunea „Călugărul“

Elementul ce face obiectul acestei acțiuni este deosebit de periculos, deoarece:

Este un vechi legionar care anterior și în timpul guvernării legionare a deținut funcții importante, desfășurând o intensă activitate pe această linie, dornic întotdeauna de a se afirma și a urca în ierarhia legionară.

Folosind diverse metode și procedee în raport de conjunctura internă și internațională nu a încetat niciodată să activeze pe linia organizației legionare, indiferent dacă aceasta a făcut-o de pe o platformă camuflată sau vădit legionară.

Are un vechi stat de serviciu în închisori, unde a reușit să cunoască alte căpetenii legionare și să se impună în fața acestora. A reușit chiar să formeze un grup de legionari pe care și i-a subordonat în mod abil și care sub influența sa pot acționa în orice moment.

Sub masca religiei și a activității religioase el a desfășurat și sunt indicii că desfășoară și în prezent activitate legionară. Religia, de fapt, nu este decât camuflajul sub care își ademenește victimele, adevărata sa trăire fiind cea legionară. Însăși trecerea sa în rândul călugărilor nu este altceva decât o manevră menită să-i dea posibilitatea continuării în noile condiții a activității sale.

După punerea în libertate a întreținut și întreține vaste relații între care și cu unii dintre cei cu care a fost închis. Există și în acest sens o scrisoare adresată de obiectiv unui alt legionar, Niculescu¹⁹¹, deosebit de suspectă din acest punct de vedere.

---

191. Suspiciunea Securității este prilejuită de trimiterea de către părintele Arsenie Papacioc a unei scrisori către dr. Sergiu Ghirin de la Spitalul de Neuropsihiatrie din Sibiu, scrisoare al cărei conținut în mod evident (datele biografice nu corespund lui Arsenie Papacioc) nu aparține expeditorului. În scrisoare este menționat și numele lui Constantin Niculescu, inclusiv cu adresa sa din București (*ibidem*, vol. 3, f. 351); C. Niculescu este în corespondență cu Arsenie Papacioc, astfel că, dintr-un extras dintr-o scrisoare din 4 septembrie 1966 a lui Constantin Niculescu adresată părintelui Arsenie Papacioc, aflăm că acesta „îl roagă să-l ajute cu ocuparea unui serviciu“ (*ibidem*, f. 367). La data de 5 iunie 1967, Direcția Regională de Securitate Cluj, Serviciul Raional Turda, cere organelor de securitate din București „efectuarea

Din momentul în care a fost pus în libertate (1964) materialele existente în acțiune ne dau o imagine destul de palidă asupra activității și intențiilor sale. Cauza principală a acestei stări de fapt rezidă mai ales în lipsa unor informatori de talia și pregătirea sa, care să se bucure de încrederea lui.

În viitor lucrarea acestuia va trebui dusă în principal în următoarele direcții:

a) Stabilirea persoanelor cu care se află în relații insistându-se în mod deosebit asupra:

– relațiilor cu legionarii împreună cu care a activat, mai ales cei de la Brașov;

– relațiilor cu legionarii cu care a fost închis;

– relațiilor cu persoanele cu care a fost arestat;

– relațiilor cu cei de la mănăstirea Vladimirești, Cernica;

– relațiilor cu cei din comuna Fîlea de Jos, unde a fost preot.

b) Stabilirea naturii acestor relații, a scopurilor în care este vizitat de diverse persoane la Cheia, a vizitelor pe care le face obiectivul. Este posibil ca mulțimea persoanelor cu care întreține legături să fie împărțită pe mai multe categorii în raport de scopurile urmărite de obiectiv:

– legături legionare;

– legături cu tineri sau alte persoane în scopul atragerii pe panta mistică și apoi legionară;

– legături pe linia asociației „Oastea Domnului“;

– legături pur religioase;

– legături amoroase. Acest ultim aspect nu trebuie sub nici un motiv scăpat din vedere. Sunt unele indicii că întreține și asemenea legături, iar dacă le-am putea documenta, am putea discuta altfel

---

de investigații complexe“ în ceea ce îl privește pe Constantin Niculescu: „Prin investigații să se stabilească: cum este cunoscut, pentru ce a fost condamnat în 1959 la 20 de m.s., ce relații are, dacă este vizitat, de cine și dacă printre vizitatori a fost remarcată o persoană în sutană și port călugăresc. Aceste date ne sunt necesare întrucât sus-numitul apare ca legătură a unui preot fost legionar, condamnat și anterior fost călugăr“ (*ibidem*, f. 298). În nota de răspuns la această cerere se scrie: „Niculescu Constantin nu are antecedente politice în evidențele noastre, în schimb sus-numitul a fost condamnat în anul 1959 la 20 de ani m.s. pentru delapidare și grațiat la 7 iunie 1966. Din lipsă de posibilități informative pe lângă acesta nu s-a putut stabili natura relațiilor sale cu preotul CÎRJE LAZĂR, preotul POLEACU ION și PAPA-CIOC ANGHEL. Menționăm că NICULESCU CONSTANTIN este în atenția noastră și-l urmărim ca legătură a lui PAPACIOC ANGHEL, iar în momentul când vor apărea probleme deosebite vi le vom comunica și dumneavoastră“ (*ibidem*, f. 299).

cu acest „fecior“, cum îi place să se autointituleze, și să aruncăm de pe el vâlul acesta de sfânt cu care s-a înconjurat cu dibăcie.

c) Stabilirea eventualelor legături ce le are cu străinătatea. Apar în acest sens printre legături și unii evrei sau evreice, deși în închiisoare se declara împotriva lor. Apare și soldatul¹⁹² din echipa de canotaj a clubului Dinamo și când a stabilit asemenea relație este posibil să fi avut în vedere și posibilitățile eventuale ale acestuia de a ieși în exterior.

d) Stabilirea naturii legăturilor sale cu unii militari, printre care un ofițer de la Oradea.¹⁹³

e) Cunoașterea substratului modificărilor de personal ce le face la mănăstirea Cheia. Sunt indicii serioase că aici el caută să se înconjoare de elemente de încredere și să înlăture tot ce-i este indezirabil, pe toți cei ce nu au vederile sale.

f) Izolarea și compromiterea sa în fața credincioșilor și a personalului bisericii.

*

În măsurile ce se propun să se aibă mai mult în vedere:

– introducerea măsurilor speciale după un studiu prealabil temeinic;

– identificarea și apoi marșrutizarea cu acordul inspectoratelor în cauză a informatorilor care l-au lucrat la Aiud (mai ales Kiraly).

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 2, f. 266.

72. 27 martie 1968. Notă informativă semnată de sursa „Adam Vasile“ despre discuțiile din timpul vizitelor pe care i le face părintele Arsenie Papacioc.

Inspect. Jud. de Securitate Prahova

Lt. Crăciun Anton

Data: 27.03.1968

Sursa: Adam Vasile

Int. la post. de miliție Cheia

Nota informativă¹⁹⁴

Sursa va informa că în ziua de 23 febr. '968 a fost vizitată la domiciliu de starețul mănăstirii Cheia, Papacioc Anghel, fără a fi invitat.

192. Soldatul Iuliu Popa.

193. Maior Axinte Bîrliba, U.M. 01468 Șimleu Silvaniei.

194. În partea de sus, în dreapta, este adăugat următorul text: „02.04.1968/ Inf. se pare că s-a apropiat de acesta. Cu ocazia analizei se vor stabili sarcini

Cum a intrat în casă a început să spună ce mai faceți, cum o mai duceți cu sănătatea și cu firea celor de pregătirea pentru viitor, viața ce va veni. În discuții sursa i-a răspuns că ați făcut bine că ați venit, deoarece mănăstirea Cheia în momentul de față duce lipsă de preoți și mai cu seamă de unul pregătit. El a spus că, într-adevăr, s-a convins, căci aici la mănăstirea Cheia se simțea nevoie de unul care să facă față, întrucât mănăstirea este vizitată de multă lume și chiar și străini de țară, cărora trebuie să le facă față. El spunând că nu se consideră ca unul din cei mai pregătiți, dar totuși are o pregătire pentru a face față la cei ce vizitează mănăstirea mai cu seamă pentru cei străini care cunosc țara sub toate aspectele.

Printre alte discuții purtate în legătură cu arestarea sa spunea că s-a făcut atâta caz de miliție în număr foarte mare și a fost arestat chiar din slujbă. Pentru acest fapt și posturile străine (America) au vorbit că a fost arestat un preot în timpul slujbei de un număr mare de milițieni, pe când putea fi luat numai de unul singur.

În ziua de 12 martie, pe când sursa lucra în curte, a fost vizitată din nou de Papacioc Anghel, care venea de la gară, unde condusesese pe Stoica Gavrilă.

În discuțiile purtate a început să spună că și la Suzana, unde a ținut locul lui preot Macarie Drăghici, simte nevoia de un preot mai devotat și că ar insista să facă el, Papacioc, slujbă mai des acolo și că, într-adevăr, au fost în număr mare la slujbă și chiar ținându-le cuvântări până noaptea târziu în legătură cu mântuirea sufletului, lucru de care omul are nevoie.

Cu această ocazie a avut fericirea, spune Papacioc să fie vizitat și de un împuternicit al Cultelor, la Suzana. În discuțiile purtate cu acesta, i s-a atras atenția de către împuternicit, printre altele, că poartă barba prea mare și că ar fi mai firesc să fie mai tunsă oarecum. Papacioc spune că i-a răspuns că nu, așa ar împiedica pe un preot și înseși dedesubturile interioare ale credinței sunt mai puternice, că nu poate să le schimbe nimeni, deci barba este firesc purtată, deși de multe ori poate că este incomodă, ca acum.

Papacioc spune că, la venirea din închisoare și prezentându-se la postul la care a fost arestat să își primească mai departe postul, nu a mai fost recunoscut de conducerea bisericească de acolo și a fost nevoit să ceară celor în drept reglementarea acestei probleme. Cu această

---

precise pt. acest informator. Se va verifica dacă este interceptată corespondența în exterior. Să verificați pe Munteanu [?] până pe data de 6.04.1968^c.

ocazie a fost numit la o parohie în Ardeal, deși poate avea posibilitatea să meargă în alte țări, unde au plecat mulți preoți ceruți.

Sursa vă informează că, în discuțiile purtate cu poștașul Mihail din Cheia, a spus sursei că Papacioc Arsenie a primit o felicitare din străinătate și că se interesa cu ce francare va fi o scrisoare pentru străinătate pentru a mulțumi celui care l-a felicitat.

De câte ori trece Papacioc pe drum caută să stea de vorbă cu sursa.

Adam Vasile

N.B. Papacioc Anghel a deținut funcția de comandant legionar, întemnițat la Aiud. Suspect de activitate pe linia politicii org. legionare. A fost arestat, în prezent deținând funcția de stareț al mănăstirii Cheia. Este un element foarte prudent în discuții.

După venirea sa în cadrul mănăstirii a fost și este vizitat de o serie de persoane străine.

Sarcini:

Informatorul va căuta să stabilească cu care alte persoane mai apare în relații obiectivul – cum este apreciat el în cercul acestor persoane.

De asemenea, informatorul va căuta ca în discuții să abordeze și unele probleme de natură politică, unde informatorul în primul rând se va lega de ultimele evenimente politice internaționale, fără a renunța la vechile întrebări.

Informatorul va părea ca un element îngrijorat și care și-a pierdut orice speranță.

I s-a fixat o linie de conduită corespunzătoare.

Măsuri:

Se va lua legătura cu informatorul Marinescu Gheorghe de la Crasna căruia i se va trasa sarcina să se deplaseze la Cheia conform instructajului ce i se va face.

*A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003,
vol. 3, ff. 7-9.*

73. 1 iunie 1968. Notă informativă semnată de sursa „Iorgu Vasile“, cuprinzând o înșiruire a persoanelor care l-au vizitat pe părintele Arsenie Papacioc în luna iunie 1968.

Inspectoratul Județean de Securitate Prahova

Cpt. Crăciun Anton

Data: 1 iulie 1968

Sursa: Iorgu Vasile¹⁹⁵

Int. loc de muncă al informatorului

Notă informativă

Sursa vă informează următoarele despre ARSENIE PAPACIOC de la Cheia:

Pe 8–17 iunie a fost vizitat de o fată, soră de mănăstire, Cecilia, care vrea să vină la Suzana.

Pe 15–17 de două fete, surori de mănăstire de la Sebeș – Alba, nu am putut să le întreb cum se numesc.

Pe 18 iunie, două călugărițe de la mănăstirea Țigănești – Ilfov. Tot așa, la spovedit. Se numesc Migdonia și Antia.

Pe 25 iunie, Gavril a fost la Ploiești pentru o zi, de ce, nu știu.

Pe 8 iunie, Ion Stoica a venit definitiv aici.

Pe 26–30 iunie a fost la ei o fostă soră de mănăstire la Ghighiu, Natalia Stan care acum stă la București și lucrează la o cooperativă la croitorie.

Pe 29–30 a fost un cetățean care a mai fost o dată. Se pare că a fost frate de mănăstire. A venit seara și dimineața a plecat. Nu am putut să-l întreb cum îl cheamă, că era cu Papacioc.

Papacioc nu a mai plecat nicăieri.

Despre Vietnam, condamnă mereu pe americani.

Despre noile legi a zis că nu este rău să se cerceteze cei care și-au făcut averi mari. În general nu prea intră în amănunte la discuții.

Iorgu Vasile.

N.B. Papacioc a făcut politică legionară, a fost condamnat. În prezent este urmărit prin acțiune informativă, fiind tot pe linia fostei organizații legionare. Apare cu legături din diferite localități din țară.

---

195. Locul de muncă al sursei „Iorgu Vasile“ fiind mănăstirea Cheia (*ibidem*, vol. 2, ff. 247–249), acesta este însărcinat să raporteze programul zilnic al părintelui Arsenie Papacioc, precum și toate vizitele pe care le primește (*ibidem*, vol. 3, ff. 11, 13–14, vol. 2, ff. 397–398).

Sarcini:

Va urmări în continuare ce persoane îl vizitează, scopul acestor vizite. Va căuta să se apropie mai mult de el pentru a-i câștiga încrederea, pentru a reuși aceasta față de persoanele cu care apare în relații să caute să-l vorbească „de bine“ afirmând că e un element pregătit din toate punctele de vedere.

*A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 2, f. 396,
și vol. 5, ff. 94-95.*

74. 12 iunie 1968. Notă informativă semnată de sursa „Adam Vasile“ despre discuțiile avute de părintele Arsenie Papacioc cu conducerea Patriarhiei în urma reclamațiilor la adresa sa.

Inspectoratul Jud. de Securitate Prahova
Cpt. Crăciun Anton
Sursa: Adam Vasile
Int. Cota T.F. Mâneciuc Ungureni
12.06.1968

Notă informativă

Sursa vă informează că în ziua de 12 aprilie 1968 trecea spre gară starețul mănăstirii Cheia, Papacioc Arsenie. Fiind grăbit nu s-a putut discuta prea mult cu el decât faptul că merge la București.

În zilele de 16 când s-a reîntors de la București, din nou sursa a luat legătura cu sus-numitul, plângându-se că la București a avut unele discuții cu conducerea de faptul că nu ar face față și bineînțeles că astea vin din unele informații din personalul din mănăstire făcute la Patriarhie, că s-ar ocupa mai mult de biserică și cu cei care vin la închinăciune și nu de administrația casei de odihnă; el mai spune că îi face impresia că iarăși ar fi presat de prea multă propagandă religioasă, lucru de care a mai avut de suferit și mai înainte. Bineînțeles că el zice că le-a spus căci mai întâi este preot și duhovnic al mănăstirii pentru credincioșii care vin cu lucruri de mărturisit, a-și arăta păcatele și a se ușura. Eu, zice Papacioc, credința nu o pot nega și nici să o fac cu două fețe, poate cum o fi făcând-o alții.

În ziua de 22 aprilie, cu ocazia sărbătorilor de Paști, sursa s-a dus la domiciliul celui în cauză, unde s-au purtat o serie de discuții pe diferite teme, din care mai importante sunt următoarele: că în viața lui a avut mult de suferit, în special pe teme de credință religioasă după urma cărui fapt a fost arestat, cu care ocazie a pierdut și mulți dintre cunoscuți, printre care avea o cunoștință despre care a aflat

că a trecut granița, dar nu știa unde. Acum, nu de mult timp, în una din seri, ascultând un post străin, tocmai se dădea numele vorbitoarei, de care a rămas surprins, și cu această ocazie a aflat sigur că este în străinătate.

Papacioc spunea cu această ocazie că acum știu unde s-ar găsi acea persoană, dar că nu crede că ar putea corespunda și bineînțeles că nu ar avea nici o importanță, mai cu seamă că nu ar avea nici un folos dacă aș corespunda mai cu seamă azi, căci nu mai este așa restricție căci cunoști sau ai un cunoscut în străinătate.

Se mai manifestă nemulțumit de faptul că cu ocazia zilei de 1 mai, deși a avut aprobare să găzduiască unii trimiși de Patriarh, printre aceștia a mai găzduit și alte persoane străine la casa de odihnă, pentru care a primit observații.

Adam Vasile

N.B. Cel în cauză a fost șef de sector legionar. A fost condamnat. În prezent este urmărit prin acțiune informativă. Judecând după discuțiile pe care le poartă, manifestă multă prudență, însă poziția sa din punct de vedere politic o manifestă prin discuțiile ce le poartă, pe linie de religie are multiple relații.

Sarcini:

În discuțiile pe care le va purta inf. va părea că un element așa-zis îngrijorat de ultimele evenimente ce au apărut din punct de vedere politic, spunându-i că el și-a pierdut aproape orice speranță. Va căuta ca prin aceste discuții să stabilească dacă el mai speră într-o eventuală schimbare și pe ce se bazează.

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 2, ff. 399-400.

75. 20 iunie 1968. Notă informativă semnată de sursa „Florica” despre „propaganda religioasă” pe care o face părintele Arsenie Papacioc și nemulțumirile părintelui Grigore Băbuș față de acesta.

Lt.-maj. Păduraru Nicolae

Sursa: FLORICĂ

Locul: în mașină

Data: 20 iunie 1968

131/24 iunie 1968

STRICT SECRET

NOTĂ

ARSENIE PAPACIOC, preot și administrator la mănăstirea Cheia, a început să facă o propagandă religioasă deosebită. El caută prin

toate mijloacele să facă la Cheia un centru religios și mistic – așa cum a vrut la fosta mănăstire Slatina. În ajutorul său a adus pe GAVRIL STOICA de la Curtea de Argeș, iar acum s-au făcut formele ca să fie adus la Cheia, într-un post de paznic, și fratele său, IOAN STOICA. Din spusele lui GRIGORE BĂBUȘ, Papacioc caută pe toate căile să atragă cât mai multă lume la biserică. El se crede mare duhovnic și îndrumător de suflete. Îndeamnă fetele tinere să renunțe la distracții și la viața de lume, să nu se mărite, iar pe femeile măritate să nu aibă legături sexuale cu soții lor. Pe de altă parte, PAPA-CIOC este curios să cunoască intimitățile din viața oamenilor. El nu este corect, deoarece într-un fel vrea să arate în fața lumii, iar în realitate este cu totul altceva. BĂBUȘ, care l-a recomandat patriarhului să-l aducă la Cheia, este complet nemulțumit. El spune că ARSENIE PAPACIOC nu este gospodar, este un șarlatan mistic și un fariseu care înșală lumea. Lucrurile acestea le-a spus și celor de la Patriarhie, în subordinea cărora este și PAPACIOC.

„Florică“/19 iunie 1968

N.L. PAPACIOC ARSENIE este lucrat prin acțiune informativă de către Inspectoratul de Securitate Județean Ploiești, unde se va trimite un exemplar al notei, iar altul îl vom anexa la mapa lui BĂBUȘ GRIGORE.

Lt.-maj. Păduraru N.

Biroul 1

ARSENIE PAPACIOC a fost condamnat pentru activitate legionară și informatorul trebuia să primească sarcina pentru a se ocupa mai atent de urmărirea activității acestuia. În primul rând să stabilim dacă nu cumva sub masca activității religioase își ascunde activitatea legionară, dușmănoasă.

Mr. [ss] Banciu I.

*A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003,
vol. 3, ff. 36–37 și vol. 5, f. 90.*

76. 31 august 1968. Notă informativă semnată de sursa „Florica“ despre neînțelegerile dintre părintele Arsenie Papacioc și o parte a personalului de la mănăstirea Cheia.

Primește: Lt. Păduraru

Sursa: „Florica“

Locul: în afara casei

Data: 31.08.1968

Notă informativă¹⁹⁶

În zilele de 24 și 26 iulie am fost la mănăstirea Cheia.

Cu acest prilej am stat de vorbă cu Arsenie Papacioc și cu alte persoane de la Cheia. Papacioc s-a plâns de felul cum este înțeles de unele persoane de la Cheia și de la Administrația Patriarhală¹⁹⁷. El a spus:

„Eu nu fac la nimeni nici un rău. Am însă o misiune a mea pe care trebuie să o respect. Sunt preot și trebuie să mă preocupe mântuirea sufletelor. Mulți oameni nu înțeleg acest lucru. De aceea mă privesc cu răutate. Ei spun că sunt exagerat, dar ca să slujești pe Dumnezeu, nu poți să faci treaba de mântuială. Eu așa văd lucrurile, aceasta cred că este misiunea mea și vreau să o aduc la îndeplinire.“

După aceasta, Arsenie Papacioc s-a plâns contra călugăriței Amfilohia Mihalcea și arhidiaconului Emilian Andrei.

Vorbind cu Emilian Andrei, acesta a spus că Papacioc ar vrea să creeze la Cheia un centru religios unde să vină lume multă, iar el să fie îndrumătorul acestei lumi. De partea sa are pe frații Gavril și Ion Stoica pe care i-a adus de la Curtea de Argeș.

Și inspectorul Bărbulescu N. de la Administrația Patriarhală, care este la Cheia, a spus că Arsenie Papacioc nu este popular și-și rezumă toată activitatea numai slujbelor de la biserică și la spovedanii.

196. Text consemnat de mână, probabil de lt.-maj. N. Păduraru.

197. Informația este confirmată și de nota informativă semnată de „Florescu“ din data de 13 martie 1969: „Ni s-a făcut o atmosferă ostilă de către Băbuș Grigore și alți salariați de la Patriarhie. Ei îmi cer mie lucruri imposibile. Ar vrea să facă din mine un fel de slugă a lor. Aceasta nu cred că se va putea. Am și eu personalitatea mea și de aceea nu voi ceda la ceea ce vor ei. Pe de altă parte aș vrea să plec de la Cheia. Nu-mi place atmosfera. Nu este duh de mănăstire. Am auzit că s-ar vacanta locul de la schitul Ciocanu. Aș vrea să merg acolo, să scap de Băbuș și de toți pretențioșii de la Patriarhie. Despre Papacioc, și călugărița AMFILOHIA MIHALCEA a spus că acesta nu face nimic la Cheia. Stă toată ziua în cameră și spovedește fel de fel de femei ce vin la el. Împotriva lui Papacioc este și ieromonahul EMILIAN ANDREI, ghidul de la Cheia, care este prieten cu BĂBUȘ“ (*ibidem*, vol. 2, f. 375).

Grigore Băbuș a spus că Papacioc ar trebui să fie mutat la Căldărușani.

Florică/6.08.1968

N.L. Arsenie Papacioc, călugăr la mănăstirea Cheia, fost comandant legionar și fost condamnat, este lucrat prin acțiune informativă de către Inspectoratul de Securitate al Jud. Prahova. Întrucât această acțiune este luată sub control de către Serv. 1, tov. căp. Ionescu, voi trimite nota în original acestui serviciu pentru a putea fi exploatată.

Informatorul are sarcina de a ne semnala – în limita posibilităților – comentariile călugărului Arsenie Papacioc.

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 5, f. 93.

77. 8 septembrie 1968. Notă informativă semnată de sursa „Marinescu Gheorghe“ privind trecutul părintelui Arsenie Papacioc: reeducarea de la Aiud și opiniile sale privind necesitatea reorganizării vieții monahale.

Mr. Sterian M.
Inf. Marinescu
Data: 8.09.1968

Notă informativă

Sursa vă informează următoarele:

În ziua de 11 august 1968, cu ocazia vizitei pe care sursa a făcut-o la mănăstirea Cheia, sursa a avut ocazia să discute cu părintele Arsenie Papacioc, starețul acelei mănăstiri.

S-au discutat mai multe și printre altele am discutat și în legătură cu detenția ce a suferit-o părintele Arsenie Papacioc.

Sursa a întrebat pe Arsenie Papacioc în ce anume consta reeducarea¹⁹⁸ deținutului politic și dânsul a răspuns printre altele că

---

198. Pe 2 august 1970, informatorul „Marinescu Gheorghe“ scria: „am adus în discuție și perioada de detenție și după ce sursa i-a povestit mai multe în legătură cu perioada de detenție, a povestit și Arsenie Papacioc cum era regimul deținuților politici, printre care s-a numărat și el. S-a referit în mare parte la persoana lui, spunând că tot timpul a fost privit cu neîncredere de către cadre, a fost mutat deseori din cameră în cameră și asta o făceau numai cu scopul de a lua contact cu cât mai mulți informatori care căutau să-l descoasă pentru a afla ce gândește el și după aceea să informeze cadrele politice. A mai spus că la Aiud a fost ținut foarte mult la o secție care se numea Zarcă, unde erau numai aceia care erau considerați ca periculoși și asta, după cum spunea el, «numai că n-am vrut să primesc procesul de

„Dragul meu, ce să-ți spun, pot să-ți spun că au fost și călugări, și preoți care erau considerați ca reeducați și cu durere trebuie să-ți spun că un călugăr din aceia a căutat să stea de vorbă cu mine și să-mi spună că el nu mai crede în Dumnezeu. A încercat să mă lămurească și pe mine, dar l-am respins categoric și nici nu i-am dat voie să discute. Se țineau foarte des anumite conferințe cu teme politice și în care de multe ori se critica religia. Aceste conferințe se țineau fie de către cadre ca ofițerul politic sau chiar de anumiți deținuți mai deștepti și care probabil erau considerați reeducați. De câteva ori am fost atacat personal în aceste conferințe, pentru că, dragul meu, trebuie să-ți spun că am fost considerat printre deținuții periculoși. Aproape în tot timpul cât am fost la Aiud am fost ținut la Zarcă, unde a fost destul de greu.“

De mai multe ori discuția noastră a fost întreruptă, el fiind chemat sau întrebat de anumite persoane din serviciul mănăstirii în legătură cu serviciul lui.

Menționez de asemenea că masa de seară am servit-o împreună, fiind și părintele Stoica Gavril și fratele său Stoica Ion, și în timpul mesei din nou a venit vorba de „reeducare“. El a spus: „Deseori am spus chiar și comandantului închisorii, chiar nu cu mult timp înainte de eliberare, i-am spus că eu sunt un om cu care se poate discuta și mă consider un om convins de credința în Dumnezeu asupra căreia nu încap nici o îndoială. Pentru credința în Dumnezeu sunt gata să mor oricând și nu voi tăcea să spun că Dumnezeu există!“

Sursa mai menționează că Arsenie Papacioc, și acuma, că și altădată, s-a arătat preocupat de organizarea unei vieți călugărești mai organizate, în sensul că trebuie să se pună accentul în mănăstire pe mai multă rugăciune, post și meditație.

Vorbind despre situația politică pe plan intern de la noi din țară el s-a arătat destul de optimist spunând: „Dragii mei, să dăm slavă lui Dumnezeu că situația s-a schimbat mult și se va schimba pentru că Dumnezeu poartă de grijă pentru Biserica sa. Astăzi, după cum se vede, partidul vede altfel problema religiei.“

---

reeducare». Sursa a întrebat ce însemna «procesul de reeducare», la care Papacioc a răspuns: «Procesul de reeducare însemna să te lepezi de Dumnezeu, să dai dovadă de căință pentru fapta săvârșită, să-ți faci tu singur autocritica în fața deținuților și a cadrelor atunci când se țineau ore de educație politică»; și a mai adăugat: «Eu, dragul meu, n-am putut să fac acest lucru, în primul rând că n-am fost vinovat ultima dată când m-au condamnat și nu puteam nici cu prețul vieții să mă lepăd de Dumnezeu după cum au făcut alții.» A mai vorbit de asemenea despre preotul Vartolomeu Anania, care la Aiud ținea deseori conferințe și se bucura de multă atenție din partea cadrelor pentru că, după cum îmi spune Papacioc, el era considerat ca un om reeducat“ (*ibidem*, vol. 2, ff. 352–353).

Din toată discuția, sursa atât a putut reține, pentru că nu s-a putut închea o discuție mai concentrată asupra unei probleme, din cauză că părintele Arsenie era tare ocupat și deseori trebuia să întrerupă discuția.

Marinescu Gheorghe
8.09.1968

Sarcini trasate:

Am indicat informatorului de a da în continuare „ascultare“ sfaturilor lui Arsenie Papacioc, pentru a-l apropia mai mult de acesta, abordând discuțiile despre detenție, să ceară lui Papacioc lămuriri asupra cauzelor pentru care era considerat acolo periculos și de ce era ținut la Zarcă. [ss] [indescifrabil]

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 2, f. 387.

78. 9 decembrie 1968. Fișa părintelui Arsenie Papacioc, subiect al acțiunii de urmărire individuală.

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI
INSPECTORATUL DE SECURITATE
JUD. PRAHOVA
9 dec. 1968

STRICT SECRET

Mr. STERIAN MARIN

FIȘĂ

PAPACIOC ANGHEL, născut la 13 august 1914 în comuna Misleanu – București, fiul lui Vasile și Stanca, de naționalitate și cetățenie română, studii are liceul industrial, de profesie sculptor, în prezent călugăr la mănăstirea Cheia din jud. Prahova, unde și domiciliază.

În organizația legionară s-a încadrat în anul 1937 deținând mai multe funcții și grade ca șef de sector, instructor legionar și primar în comuna Zărnești – Brașov, luând parte la rebeliune, fapt pentru care în 1942 intenționând să fugă în Germania, este prins la graniță, arestat și condamnat până în 1945.

Pedeapsa a executat-o la Aiud, Miercurea-Ciuc, Jilava, unde a desfășurat activitate legionară intensă, fiind apreciat că legionar de vârf.

După punerea în libertate, respectiv în 1946, intră în monahism și se călugărește, activând în mai multe mănăstiri: Slatina, Cernica, Neamț și altele.

Paralel cu activitatea de călugăr în mănăstirile respective, inițiază, organizează și desfășoară o intensă activitate legionară în cadrul organizației „Rugul Aprins“.

Datorită activității desfășurate în cadrul acestei organizații, în 1958 este arestat și condamnat la 20 ani m.s., executându-și pedeapsa în penitenciarele Jilava, Galați și Aiud până în 1964, când a fost grațiat.

În timpul executării pedepsei și îndeosebi în Penitenciarul Aiud, unde de fapt a fost încarcerat majoritatea timpului, a continuat să ducă activitate legionară prin menținerea legăturii cu elemente legionare cărora le transmitea sarcini asupra modului cum să continue activitatea.

Activitatea legionară dusă de cel în cauză în penitenciarul Aiud a fost semnalată de inf. „DUMITRESCU“, „ANDREESCU TUDOR“ și a constituit temeiul deschiderii la 13.04.1960 a dosarului informativ, dosar ce a fost transferat după punerea în libertate a celui în cauză (1964) fostei Dir. Reg. M.A.I. Cluj, apoi București, iar de la 20.10.1967, stabilindu-se pe teritoriul nostru, cel în cauză este lucrat de noi.

Din materialele informative obținute după punerea sa în libertate – 1964 – rezultă că a continuat să mențină relațiile cu o serie de elemente legionare, printre care și foști condamnați. Nu s-a reușit însă a se stabili activitatea concretă și intențiile de viitor. Cauza principală a acestei stări de fapt a constituit-o mai ales lipsa unor informatori de talia și pregătirea sa care să se bucure de încrederea lui, precum și faptul că din 1964 și-a schimbat în mai multe rânduri domiciliul.

De la data stabilirii sale la mănăstirea Cheia, oct. 1967, pe lângă cel în cauză au fost folosiți informatorii „IORGU VASILE“, fost exploatare și PNL, călugăr la aceeași mănăstire, informator sincer în colaborarea cu organele noastre și informatorul „ADAM VASILE“, necunoscut cu antecedente, element ce a apărut în relațiile celui urmărit.

De asemenea, a fost infiltrat în acțiune și „DRAGOMIR VASILE“, călugăr, fost condamnat pentru săvârșirea infracțiunii de uneltire contra ordinii sociale, informator sincer și verificat în colaborarea cu organele noastre.

Din materialele furnizate de informatorii arătați, până în prezent rezultă că PAPACIOC ARSENIE se interesează de situația prezentă a unor elemente legionare, întreține relații cu persoane cunoscute în evidențele noastre sub acoperirea activității cultice, iar în discuțiile pe care le poartă, pe lângă textele religioase, face aprecieri de pe poziție dușmănoasă la adresa orânduiri de stat din R.S.R. Așa, de exemplu, la 3.04. a.c., comentând unele evenimente externe, printre altele afirmă:

„Într-adevăr acum asistăm la o cotitură pe care o face partidul aproape în toate domeniile, cât și în ce privește religia. Avem mai

multă libertate și mănăstirile se reorganizează, dar cu toate acestea nu trebuie să avem mare încredere în ei pentru că nu sunt sinceri, mai ales cu religia. Trebuie să fim prudenți, că ei lucrează cu multă diplomație.¹⁹⁹

Totodată cu această ocazie informatorul observând în camera sa multă corespondență din alte localități, a căutat să-i precizeze informatorului că „are mai mulți ucenici pe care-i povățuiește și îi îndrumă duhovnicește, le scrie, îi cercetează personal sau vin la el“.

În urma acestor semnalări, la 18.08 a.c. am marșrutizat la mănăstirea Cheia pe informatorul UNGUREANU, legionar, fost condamnat și apreciat în rândul căpeteniilor legionare.

Cu această ocazie informatorul nu l-a întâlnit pe obiectiv, în schimb la mănăstirea sus-amintită se afla scriitorul legionar RADU GYR, venit în vizită la PAPACIOC ARSENIE, care în discuțiile purtate cu informatorul la despărțire, i-a spus: „Pot veni și sigur vor veni evenimente mari. Să fim atenți, atenți. Să fim înțelepți ca șerpii și blânzi ca porumbeii.“²⁰⁰

Pe baza materialelor obținute până în prezent din care rezultă îndeosebi faptul că este vizitat și întreține relații cu o serie de elemente, se întreprind măsuri de folosire a mijloacelor tehnice la domiciliul său.

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 2, ff. 247-249.

79. 8 iunie 1969. Notă informativă semnată de sursa „Marinescu Gheorghe“ despre participarea la hramul schitului Crasna a părintelui Arsenie Papacioc, însoțit de diaconul Gavrilă Stoica, discuțiile purtate cu sursa, din care rezultă preocupările sale exclusiv de ordin religios.

Mr. Sterian M.
Inf. „Marinescu“
Data: 8.06.1969

Notă informativă²⁰¹

Sursa vă informează următoarele:

În urma invitației pe care sursa a făcut-o starețului mănăstirii Cheia, ARSENIE PAPACIOC, acesta a sosit la schitul Crasna în ziua de 20 mai 1968, fiind însoțit de călugărul diacon Gavrilă Stoica.

199. Notă informativă semnată „Marinescu Gheorghe“ (*ibidem*, vol. 3, f. 5).

200. Notă informativă semnată „Ungureanu“ (A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 2, ff. 384-386).

201. Text scris de mână pe ambele fețe ale filei.

După cum am spus mai sus, ei au venit la schitul Crasna pentru că au fost invitați să vină la hramul schitului de ziua de 21 mai. Amândoi au stat la schitul Crasna din ziua de 20 mai până în ziua de 22 mai. În acest timp am discutat cu Arsenie Papacioc de mai multe ori. Discuțiile noastre s-au purtat pe diferite teme. Atunci când am discutat despre unele hotărâri ale plenarei C.C. al P.C.R. în legătură cu reabilitarea lui Lucrețiu Pătrășcanu și a altor activiști și membri ai partidului, el mi-a spus: „Dragul meu, într-adevăr, ceea ce se petrece acum în sânul partidului nu poate decât să ne bucure. Să sperăm că după reabilitarea comuniștilor se vor gândi să reabiliteze și pe cei care nu au fost membri de partid, dar care au avut tot soarta lui Pătrășcanu sau cu mult mai rea. Trebuie să-ți spun, dragul meu, că am început să văd politica internă și externă bună a partidului, pe care poate că Dumnezeu l-a pus în fruntea țării că să facă mari transformări. Multe măsuri pe care el le-a luat de când a venit la putere sunt din cele mai bune. Nu trebuie însă să fim prea optimiști, pentru că comunismul este o organizație internațională cu scopuri diabolice de a domina lumea. Noi, dragul meu, nu avem nici de ce să-i dușmănim sau să-i urâm. Noi suntem alături de ei până atunci când s-ar întâmpla să fim obligați a ne părăsi credința în Dumnezeu, atunci nu mai putem fi de acord cu ei. Dar, după câte se pare, nu vom mai ajunge în asemenea situație, ci din contră, ei vor cunoaște pe Dumnezeu.“

Sursa a constatat că Arsenie Papacioc era încântat de faptul că unele mănăstiri s-au reînființat și, că după cum spune el, „comuniștii și-au dat seama că au făcut o greșeală că au scos călugării din mănăstiri“.

În alte discuții a spus că ascultă Europa Liberă, în special comentariile politice, de unde are ocazia să afe multe lucruri, pentru că, după cum s-a pronunțat el: „Noi în străinătate avem oameni de mare valoare, ca Mircea Eliade, Monica Lovinescu și alți mulți“ – pe care sursa nu-i reține –, și să fim mândri că au scăpat cu viață.“

În altă discuție, când a venit vorba de legionari a fost mai scump la vorbă ca de obicei, dar printre altele a spus că: „Într-adevăr, ei (legionarii) au făcut multe greșeli, dar au avut și multe calități bune, pentru că a fost o mișcare care avea la bază credința în Dumnezeu. Eu am apreciat și pot spune oricând faptul că Codreanu a fost și a luptat în Spania, unde ateii erau gata să distrugă biserica. Am văzut, după câte mi-aduc aminte, o poză unde se vedea cum un comunist trăgea cu pușca într-o icoană.“

Sursa, după cum a menționat mai sus, a discutat mai multe cu el și din toate discuțiile sursa a ajuns la concluzia că Arsenie Papacioc este preocupat mult de tot de mântuirea sufletului pentru că deseori spunea: „Dragul meu, să ne mântuim sufletul și să mântuim și pe

alții prin pilda vieții noastre și învățături bune“. El practică un misticism aproape bolnăvicios și mereu este preocupat cum să antreneze și pe alții pe drumul mântuirii.

Poartă corespondență cu o mulțime de ucenici la care le dă sfaturi duhovnicești și mulți îl cercetează și se spovedesc la el.

Sursa nu poate să afirme că Arsenie Papacioc este sau nu capabil sau tentat de vreo acțiune pe plan politic, pentru că din câte se pare el este preocupat numai și numai de cele duhovnicești, deși nu este străin de evenimentele și știrile politice.

Sursa mai menționează că sus-numitul s-a plâns de anumite nemulțumiri pe care le are în mănăstire și că părintele Emilian din acea mănăstire îl invidiază și caută să-i facă unele greutăți pentru că nu-i pare bine că a venit el ca stareț (Emilian a fost stareț înaintea lui Arsenie), deși el se poartă destul de delicat.

Sursa mai adaugă că în timpul cât Arsenie a stat în Crasna a predicat de două ori în biserică, o dată seara, la vecernie, și o dată ziua, la Liturghie, în ziua de 21 mai.

Am rămas înțeleși că să ne mai întâlnim, să mai discutăm și să fie între noi o legătură sufletească.

Marinescu Gheorghe
1 iunie 1969²⁰²

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 2, ff. 372–373.

80. 30 august 1969. Notă informativă a sursei „Ploiești“²⁰³; sub pretextul revederii a două monahii de la mănăstirea Suzana – rudele sale –, informatorul (fost deținut legionar) se întâlnește cu părintele Arsenie, cu care discută despre foști camarazi și atitudinea prezentă a acestora.

Notă informativă

Sâmbătă, 30.08.1969, sursa s-a deplasat la mănăstirea Suzana din comuna Mâneciu Ungureni, județul Prahova, acolo unde s-au dus călugărițele MITRODORA și MINODORA (gemene originare din

---

202. Pe margine, următorul text: „Observații: Urmărim apropierea inf. de obiectiv în care scop, la indicațiile noastre a făcut celor 2 invitația de a participa la hramul mănăstirii Crasna. În viitor urmează ca periodic informatorul să-l viziteze la Cheia, să-i lase să înțeleagă că se simte bine în compania lui, să stimuleze prin comportare apropierea față de obiectiv.“

203. Fost legionar, arestat, deținut la Aiud, „marșrutizat“ de Securitate (A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 2, ff. 392–393; vol. 5,

com. Aricești-Zeletin, jud. Prahova, și rude îndepărtate cu sursa). A găsit acasă numai pe MITRODORA, care s-a bucurat când l-a văzut. Au vorbit evident de cunoștințele comune din Aricești și satele învecinate. Sursa a pretextat că a venit la punctul Grohotiș să ia anumite situații pe linie de serviciu, și având timp a venit la mănăstire pentru a le vedea.

Sursa: „Dar sor'ta unde e?”

MITRODORA: „A chemat-o starețul de la Cheia să lucreze la bucătăria casei de odihnă de acolo. O duce foarte bine, mai cu seamă că părintele stareț e ca și sfânt.” După un moment de ezitare. „Îl cunoști?”

Sursa: „Nu!”

MITRODORA: „Nu se poate, doar ați fost împreună ani de zile. Nu l-ai cunoscut? Îl cheamă Arsenie.”

Sursa: „Nu cre... Eu știu? N-am cunoscut nici un călugăr cu numele ăsta. E numele lui de familie?”

MITRODORA: „Nu! Cel de familie e Papacioc!”

Sursa: „A, da! Da! Eu îmi aduc aminte. Era cineva cu numele ăsta. Am auzit încă de acolo că s-a călugărit. El poate că este!”

Discuția a alunecat spre alte subiecte fără importanță, odată cu apariția familiei BOIANGIU din București care era găzduită în casa celor două călugărițe. Când sursa s-a interesat ce mașini de cursă sunt spre Măneciu, cu intenția de a pleca, MITRODORA s-a opus, spunând: „Nu se poate să pleci în seara asta. Trebuie să rămâi. Doar nu ne-am văzut de atâta vreme. Măine, să te duci la Cheia s-o vezi și pe MINODORA. S-ar supăra dacă ar auzi că ai fost și nu te-ai dus s-o vezi. Seara, după ce familia BOIANGIU s-a retras în camera lor, MITRODORA a scos o cutie cu fotografii de familie și a rugat sursa să-i mărească câteva. La un moment dat spune: „Vrei să fii anunțat?”

Sursa: „Unde să fii anunțat?”

MITRODORA: „La părintele stareț!”

Sursa: „De ce să fii anunțat? Așa e obiceiul?”

MITRODORA: „Am întrebat. Sunt persoane care se anunță. Tu nu vrei să fii anunțat?”

Sursa (mirată): „De ce?”

MITRODORA: „Nu ai venit anume să vorbești cu el?”

---

ff. 100–105), apreciat de căpeteniile legionare (A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 2, ff. 247–249); potrivit datelor din dosare, este același cu sursa „Ungureanu”, din Ploiești, aflat acum la a doua tentativă de a-l contacta pe Arsenie Papacioc, prima dată întâlnindu-l la Cheia doar pe Radu Gyr (A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 2, ff. 384–386).

Sursa: „Nu, dragă! Am venit să vă văd pe voi, de care mi-am amintit de când am venit la Grohotiș. De el nu am bănuțit că e aici și nici nu am venit pentru a-l vedea anume. Măi, măi, (făcând pe miratul), dar mare a mai ajuns și asta dacă trebuie să-i ceri audiență!“

MITRODORA: „Nu trebuie să vorbești așa. El e un om modest. Dar sunt persoane care vin aici și, prin mine sau prin soră-mea, se anunță. Așa este stabilit probabil. Tu văd că nu faci parte din cei care vin aici. Dacă ai cunoaște metoda, care este foarte bună, fiindcă îl scuțește pe părintele stareț de vizite inutile și de persoane care îi răpesc timpul, nu ai spune așa ceva!“

Sursa: „Dacă așa e obiceiul, sau metoda, cum spui tu, și, dacă îți neapărat, nu ai decât să mă anunți, deși nu am venit aici neapărat a-l întâlni pe el. Mi-ar face plăcere să-l pot revedea, oricum am fost ani întregi împreună!“

MITRODORA: „Nu, nu, du-te și-l vezi, dacă vrei. Te va primi și neanunțat. E lume peste lume, care vine să-l vadă și să stea de vorbă cu el, mai cu seamă intelectuali. Și nu numai de la București, ci și din Transilvania, din Moldova.“

Sursa: „E firesc, doar îl cunoaște atâta lume. Și, oricum, un călugăr e un caz care stârnește curiozitatea pentru un orășean.“

MITRODORA: „Nu e vorba de excursioniști care vin la munte sau de tineretul ăsta neserios care intră în biserică cu aparatul de radio deschis, ci de persoane serioase. Părintele stareț a cunoscut pe fratele meu (e vorba de NICOLAE ION, fost călugăr, care a murit în 1949, fost legionar) și noi ne-am atașat foarte mult de dânsul. Când are de găzduit pe cineva aparte, la noi îl găzduiește. Chiar cumnata dânsului, cât i-a fost soțul închis, la noi a stat. Știi? Părintele stareț are un frate.“

Sursa: „Asta n-am știut-o. De ce a fost închis?“

MITRODORA: „Nu știu (sursa observă că nu spune adevărul), ce să-i faci, se întâmplă! (brusc) Tu crezi în Dumnezeu?“

Sursa: „Ce rost are întrebarea? Mă crezi cumva păgân?“

MITRODORA: „Dacă ai vreun necaz, vreo îndoială, te sfătuiesc să te duci să-i ceri părintelui stareț să te spovedească. Să vezi ce bine este după ce-ți descarci sufletul.“

A doua zi, dimineața, sursa a plecat pe jos la Cheia. A întrebat de maica MINODORA, bucătăreasa-șefă a stațiunii. Revederea a fost o surpriză pentru ea. S-a arătat mult mai rezervată decât soră-sa, de altfel așa cum îi este firea. Sursa a spus că a venit să o vadă anume, că a venit din seara trecută la Suzana, unde a fost găzduit de soră-sa și că dacă o găsea acasă nu mai venea până la Cheia.

A rugat-o să-l conducă să vadă mănăstirea, dacă are cumva timp liber. În timp ce ieșeau din biserică s-au întâlnit cu Papacioc. Sursa

a salutat cu multă deferență. Starețul s-a uitat cu ochi pătrunzători, s-a oprit și a spus: „Ia te uită! Fratele...“, și-i spune numele.

PAPACIOC: „Cu ce ocazie pe aici?“

Sursa îi explică de ce a venit la Grohotiș, cum a venit să vadă cele două rubedenii îndepărtate cu care a copilărit și fiindcă maica Minodora (cea de față) fiind aici și nefiind departe de mănăstirea Suzana, a venit să o vadă. Că a rămas surprins când a auzit așeară că el este stareț la Cheia. Acest lucru nu l-a știut și, dacă-l știa, venea să-l vadă în vara trecută când a fost cu familia aici în excursie la Cheia. Aici, s-a întâlnit cu RADU GYR, dar acesta nu i-a pomenit așa ceva.

Starețul (se încruntă și, oarecum intrigat): „Unde te-ai întâlnit cu RADU GYR?“

Sursa: „Aici, în curtea mănăstirii. Tocmai ieșeam cu nevastă-mea din biserică și ne-am întâlnit nas în nas, cum se spune pe românește. Am schimbat câteva cuvinte și ne-am văzut fiecare de-ale noastre.“

Starețul (cu indiferență prefăcută): „Da, da, a fost aici la odihnă vara trecută. (Brusc:) Vrei să-mi spui ceva anume?“

Sursa: „Nu, am venit s-o văd pe maica MINODORA și mă bucur că te revăd. Ce aș putea să-ți spun anume?“

Starețul se uită cu ochi pătrunzători la sursă de parcă l-ar cerceta anume și după câteva clipe spune: „Vrei să vii cu mine câteva minute?“

Sursa: „Cu plăcere“. Pleacă amândoi prin curte și Papacioc spune: „Ai suferit destul dumneata. Vremurile s-au schimbat. Ce faci, cum o duci?“ Sursa îi explică unde lucrează, ce e cu familia etc.

PAPACIOC: „Ce știi de MAZĂRE?“

Sursa: „Nu l-am văzut. Am auzit că ar fi cumva la Galați.“

PAPACIOC: „Dar de PASCU CONSTANTIN?“ (legionar originar din comuna Balta Doamnei, satul Lacul Turcului, județul Prahova; în prezent, inginer agronom)

Sursa: „Știu că este inginer agronom, dar unde este, nu știu.“

PAPACIOC: „Ce face MAXIM VIRGIL?“

Sursa: „L-am întâlnit o dată, acum câțiva ani, întâmplător, pe peronul Gării Ploiești-Vest. Unde o fi și ce o fi făcând, nu știu.“

PAPACIOC: „Dumneata, cât ai fost la închisoare, îmi aduc aminte foarte bine, că ai fost pe o poziție, deși bine intenționat, total greșită. Poziție care a fost total nesănătoasă și îmbibată de spiritul de bravadă ieftină și de aventură. Ca dovadă că așa a fost, uită-te ce a mai rămas! Toți s-au dus, s-au pierdut, s-au rătăcit. Nu ți-aș vorbi așa dacă nu aș fi văzut că nu uiți de sfânta biserică. Însemnează că ai un fond bun. Ți-aduci aminte când îmi reproșai că noi (e vorba de gruparea Trifan–Marian–Papacioc din închisoare care se axase pe un misticism religios mai puternic decât ceilalți) ne ascundem în dosul religiei pentru a ne putea justifica lipsa de curaj și acțiune? Eu îmi

amintesc că la un reproș al dumitale ți-am răspuns: „Noi, legionarii, am pornit de la icoană și la icoană ne vom întoarce. Și, iată, am avut dreptate. Toate celelalte s-au spulberat, ca toate deșertăciunile lumestri.“ Brusc: „Ce știi de BIRIȘ?“

Sursa: „Mi-a spus dr. ILIE NICULESCU acum vreo câțiva ani (l-am întâlnit întâmplător la o cantină în timpul mesei de prânz la București) că s-ar fi sinucis!“

PAPACIOC: „Dumnezeu să-l ierte pentru răul pe care l-a făcut și pentru răul pe care și l-a făcut luându-și viața!“

Cu ILIE NICULESCU m-am reîntâlnit la Aiud. Știi, eu am mai făcut o etapă de șase ani. Mi-a schimbat cu totul impresia ce aveam înainte. Omul ăsta a trecut printr-o adevărată metamorfoză. Pot spune, cu toată siguranța, că este singurul om cu adevărat lucid, cu mintea întreagă, cu o mare credință în Dumnezeu, mă rog, un om perfect.

Și cum îți spuneam, nu mi-a rămas decât credința în Dumnezeu. Să nu te mire că m-am făcut călugăr. Nu uita că neamul acesta românesc, prin câte catastrofe istorice a trecut și mai cu seamă a rezistat, a avut permanent un singur reazem de nădejde: biserica și credința noastră ortodoxă.“

După un moment de gândire: „Vrei să vii să vezi unde locuiesc?“

Sursa: „Nu vreau să te deranjez!“

PAPACIOC: „Hai!“

S-au îndreptat amândoi spre chilia starețului și înăuntru erau două persoane. PAPACIOC a făcut prezentările. Cei ce erau înăuntru erau soții RĂDULESCU din București. El, profesor la un liceu, în vârstă de cca 36 ani (sursa a observat că la gât, prin cămașa deschisă, era o cruciuliță din os).

În continuare, ca și cum cei doi n-ar fi fost de față la convorbirea din curte, PAPACIOC spune: „Totul trebuie făcut cu măsură. Nimic forțat. Cine sare peste cal cu râvnă prea mare pentru un lucru își strică și sieși, și altora. Ce s-a ales din BIRIȘ, cu exagerările lui? Ce s-a ales din preotul IOAN IOVAN de la Vladimirești, care, prin exagerările lui, a distrus o mănăstire cum nu a mai fost alta?“

Apoi, conversația a reînceput cu cei doi, despre un copil ai cărui părinți au divorțat, despre un călugăr din mănăstire pe care a fost nevoit să-l mustreze.

Sursa și-a dat seama că e cazul să plece, s-a ridicat și a dat să plece.

PAPACIOC: „Stai, nu pleca! Te rog să-mi dai numele alor dumitale și vii, și morți, pentru a-i pomeni la slujbe.“

PAPACIOC îi scrie pe o hârtie și sursa spune: „Părinte stareț, nu te supăra, un mic dar pentru sfânta mănăstire“. Scoate 50 lei și-i pune pe masă.

S-au despărțit. Papacioc nu a invitat sursa să mai vină să-l mai vadă.

La urmă, sursa s-a dus să-și ia rămas-bun de la maica MINODORA, care l-a rugat să se intereseze dacă știe pe undeva o butelie de aragaz de vânzare și să le comunice prin vreo scrisoare la mănăstirea Suzana.

„Ploiești“
18.09.1969

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 5, ff. 100-105.

81. 21 mai 1970. Notă informativă semnată de sursa „Adam Vasile“ despre discuțiile referitoare la reeducarea de la Aiud, atitudinea părintelui Arsenie față de aceasta și relațiile tensionate de la mănăstirea Cheia.

Inf. Adam Vasile

Data: 21.05.1970

Notă

La 21 mai 1970 s-a efectuat o întâlnire cu inf. Adam Vasile, care ne-a relatat următoarele despre Arsenie Papacioc, zis Arsenie, starețul de la mănăstirea Cheia.

În ziua de 21 mai 1970 se afla plecat la schitul de călugări Crasna unde avea loc hramul bisericii.

Sursa este vizitată de Arsenie Papacioc la programul de la televizor, îndeosebi la emisiunile sportive, starețul fiind un admirator al meciurilor de fotbal.

Într-o discuție Arsenie Papacioc [a spus] că el în timpul detenției și-a susținut concepțiile lui, nu a acceptat să renunțe la ele așa cum i s-a propus de conducerea închisorii.

I-a dat ca exemplu pe un fost coleg al său, preotul Anania Valeriu, cu care a fost în detenție, iar în prezent este trimis de statul român ca reprezentant al bisericii ortodoxe în S.U.A.

Despre acesta a afirmat: „A renunțat la ideile sale în timpul detenției, nu a vrut să mă înțeleagă, și-a vândut sufletul și a ajuns astăzi mare. Îl privește ce face, dar pentru faptele sale își va primi răsplata.

Și eu puteam să ajung mare, dar nu am vrut să renunț la concepțiile mele, nu am acceptat propunerile lor, nu am vrut să-mi vând sufletul.“

Ori de câte ori se ivește ocazia spune că a suferit în închisoare pentru credința sa în Dumnezeu.

Arsenie Papacioc practică cu regularitate spovedania persoanelor care vizitează mănăstirea și solicită acest lucru. În mod deosebit știe să se apropie de femei, făcând apel la sentimentele sufletești.

A fost mai mult timp plecat la Constanța, unde spune că a vizitat niște prieteni, iar în ultimul timp, la Sinaia.

Spune că vrea să scape de maica Amfilohia, care-i face reclamații la Patriarhie. La rândul său, maica Amfilohia nu neagă faptul că-i face reclamații.

Îl reclamă că nu se interesează de treburile mănăstirii și stă tot timpul plecat.

Informatorul mai spune că majoritatea timpului și-l petrece scriind scrisori la diferite cunoștințe ale lui din țară.

Observații: Anghel Papacioc, zis Arsenie – legionar șef de sector, fost condamnat.

Sarcini: A fost instruit cum să stabilească poziția celui în cauză față de organizația legionară și cine sunt persoanele cu care se află în relații mai apropiate.

P.S. Informatorul a mai relatat că Arsenie Papacioc a fost ajutat să vină la Cheia de părintele Grigore Băbuș, bibliotecarul Patriarhiei. Acesta, în prezent, ar fi afirmat că-i pare rău de recomandarea dată.

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 2, ff. 348–350.

- 82.** 20 iunie 1970. Notă informativă semnată de sursa „Marinescu Gheorghe“ despre discuțiile referitoare la „dușmanii“ părintelui Arsenie Papacioc (părintele Emilian, maica Amfilohia, precum și părintele Grigore Băbuș), problema Vladimirești, despre trecutul său legionar și poziția actuală față de Mișcarea Legionară.

Notă informativă²⁰⁴

Sursa vă informează următoarele:

În zilele de 10, 11 și 12 iunie 1970 am fost la mănăstirea Cheia, unde am petrecut toate aceste trei zile. În tot acest timp am fost găzduit la părintele Papacioc Arsenie, starețul mănăstirii, care s-a arătat foarte binevoitor față de mine.

Profitând de faptul că părintele Arsenie Papacioc nu era ocupat și nici alți musafiri nu mai avea, am putut să discutăm foarte mult și despre multe lucruri și mai ales seara.

---

204. Text scris de mână cu cerneală.

Am căutat mai întâi să-i vorbesc despre mine, să-i spun care este situația mea, despre lucrurile petrecute și să-i cer unele sfaturi pentru mine personal, lucru ce l-a încântat mult de tot.

La rândul lui, a căutat și să se plângă de unele neajunsuri care le are și despre situația lui în mănăstirea Cheia. Mi-a spus că este supărat că nu are personal cu care să se poată ajuta și să-i dea concursul în activitatea lui de conducător al acelei instituții. Mi-a spus între altele că are trei dușmani care îi fac multe greutăți și că chiar pe față îi arată că nu-l pot suferi.

Un dușman care după el este „destul de periculos“ ar fi părintele Emilian Andrei, care a fost starețul mănăstirii Cheia mai mulți ani și care nu-l poate suferi pe Arsenie Papacioc de ciudă că l-a adus stareț în locul lui și care-l invidiază pentru faptul că-l vede mai superior lui din punct de vedere al culturii și mai organizatoric; după cum spunea Papacioc, „este un om periculos care caută să vorbească bine în față, iar în spate se dedă la tot felul de calomnii“.

Al doilea dușman pe care-l vede el ar fi părintele Grigore Băbuș, care a fost călugăr în Cheia și se află acum la Patriarhie la București. Mi l-a descris ca un om mândru, lipsit de caracter și umblă să ajungă cu orice preț episcop „și să se ridice pe ruinele altora“. Mi-a spus că i-a făcut multe greutăți și l-a discutat de rău în fața Patriarhului și l-a acuzat pe Arsenie că ar fi „necinstit sufletește“, cuvinte care după cum mi-a spus, l-au durut „nespus de mult“.

Al treilea dușman a spus că este maica Amfilohia, care este îngrijitoare la casa de odihnă în mănăstirea Cheia și despre care spune că este o „secătură“. O mai acuză Papacioc de hoată și mincinoasă și cum că ar trăi cu preotul Dragnea de la București, care este cu casa de odihnă și ca atare ar fi superiorul ei. Am văzut că era hotărât să facă tot posibilul și s-o dea afară din mănăstirea Cheia.

După ce am discutat despre situația inundațiilor și despre multe altele, în mod delicat am adus discuția și despre mănăstirea Vladimirești și de preotul Iovan și de maica Veronica de la această mănăstire, care, după cum se știe, au suferit condamnări. Am spus lui Arsenie Papacioc cum preotul Iovan mi-a relatat mai multe fapte care au dus la condamnarea lor și la desființarea mănăstirii și printre acestea s-au numărat și cazul criminalilor Măzăreanu și Lupaș, care după ce au făcut crimele cunoscute, au fost ascunși în mănăstirea lor, dar la toate acestea, Papacioc s-a arătat foarte indignat și mi-a spus: „Dragul meu, ceea ce s-a petrecut în Vladimirești este o rușine pentru biserica noastră, Iovan și Veronica au fost și sunt niște sclerați care au speculat naivitatea și credința credincioșilor. Cum poți tu, preot, să primești și să ascunzi la tine în mănăstire niște bandiți care nu

mai au nimic comun cu omenia? Biserica, dragul meu, primește pe oricine care vine cu sinceritate și acordă iertare tuturor celor care sunt hotărâți să se îndrepte și să-și primească pedeapsa pentru cele făcute.“ Am văzut că este un dușman de moarte al Vladimireștilor și mi-a spus că el a luptat foarte mult pentru combaterea lui Veronica și a lui Ioan și că Patriarhul i-a cerut concursul în această situație.

Am adus în discuție și pe maica Mihaela, tot de la mănăstirea Vladimirești, care a fost condamnată pentru activitate legionară. În legătură cu aceasta mi-a povestit Papacioc cum a auzit el în închisoare cum că la proces Mihaela ar fi strigat în gura mare „Am fost și sunt legionară“ și a adăugat: „Lucrul acesta este de neconceput pentru o călugăriță care prin viața ce și-a ales trebuie să renunțe la tot ce-i lumesc. Tu, călugăriță care ți-ai închinat viața lui Hristos, te lauzi că ai fost și faci parte dintr-o organizație care n-a avut nimic în comun cu morala creștină?“ Menționez că [în] toată discuția care s-a purtat în legătură cu Ioan, Veronica și Mihaela a folosit cuvinte și calificative dure la adresa lor și se agitase atât de tare, încât lăsa impresia că se ceartă cu mine. Și după aceea mi-a spus: „După cum și dumneata știi, eu am fost condamnat pentru că am fost legionar, lucru care este adevărat, dar sincer spun că mă îngrozesc de această situație și durerea mea cea mai mare este că am scăpat de închisoare, dar n-am scăpat de condamnare, după cum spune scriitorul Hugo.“ Am întrebat atunci pe Papacioc: „Ce vă face să credeți că n-ați scăpat de condamnare?“ Mi-a răspuns: „Pentru că am văzut eu că încă nu mă pot bucura de încredere prea mare chiar din partea bisericii și din când în când mi-am mai auzit de la unul și de la altul că aș fi legionar. Alții, dragul meu, care au fost legionari, se bucură de încredere foarte mare din partea bisericii, cât și din partea statului, cum este cazul mitropolitului Mladin al Ardealului, mitropolitul Moldovei sau Antonie Plămădeală, care acum colindă mai multe țări din Occident și este trimis la studii în Anglia, și alții. Eu de abia am putut să ocup un post de preot la Filea în Ardeal și acum la Cheia.“

M-am arătat atunci că cel care sunt puțin cunoscător al mișcării legionare și în același timp curios să știu totuși mai clar cine au fost legionarii și ce au urmărit ei, la care mi-a răspuns: „Mai bine, dragul meu, să nu știi și să nu te intereseze, pentru că legionarismul este o pată neagră a trecutului nostru național. Nu-mi face plăcere să mai discut de așa ceva și acest lucru ți-l spun eu, care am fost legionar, și te rog să mă crezi că așa după cum am fost legionar, tot așa de bine puteam să fiu comunist la vremea aceea, dar numai un lucru mă făcea să nu fiu comunist și acesta este că comunismul este un partid fără Dumnezeu. Pe mine m-a atras mult credința de care făceau

paradă legionarii, pentru că eu am fost evlavios de mic copil, dar din nenorocire parada religioasă a legionarilor nu avea alt scop decât să speculeze credința maselor și să-i atragă în mișcarea lor.“

Mi-a spus cum a fost primar în Zărnești, jud. Brașov, și că datorită faptului că era tânăr și fără școala vieții era entuziasmat, dar în același timp căuta să fie corect și fără să caute răzbunarea. Mi-a povestit că fratele lui a fost omorât, dar atunci când ei au venit la putere avea ocazia să răzbuine pe fratele lui omorât, dar a trimis vorba celui vinovat „să nu se teamă că eu nu-i fac nimic, ci din contra, dacă este cazul, îi pun și paznic la poartă“²⁰⁵. Spunea că atunci când a luat postul de primar în primire, l-a luat în genunchi, cu crucea în mână.

Menționez că a dat dovadă, după câte am constatat, de multă rețineră în a da lămuriri în legătură cu legionarii, căutând să mă convingă că îi este penibil a mai discuta de așa ceva, adăugând: „Au făcut crime groaznice de care nu vor putea fi iertați niciodată măcar în parte.“ Și după cum spunea: „Faptul că l-au omorât pe Iorga, care a fost fala neamului nostru, m-a îngrozit nespus și m-a făcut să-i urăsc de moarte.“ A povestit că a vizitat nu demult casa memorială

---

205. Pe 28 octombrie 1940, în fața judecătorului de instrucție Emil Gherovici – din partea Comisiei însărcinate cu cercetarea asasinatului din 22 septembrie 1939 –, martorul Constantin Cristea, muncitor din Tohanu Vechi, a declarat: „În cursul anilor 1938–1939 eram caporal jandarm în termen și făceam stagiul în Legiunea de Jandarmi Brașov, fiind repartizat la postul Tohanu Vechi. În ziua de 22 septembrie 1939, pe la orele 9 dimineața șeful postului de jandarmi Tohanu Vechi, Radu Stelian, a plecat la fabrica „Malaxa“, de unde a ridicat pe legionarul Radu Papacioc, pe care l-a adus la post. Între timp a sosit la post și șeful postului de jandarmi Zărnești, plutonierul Vizureanu, însoțit de sergentul instructor Dragomir, care au adus pe legionarul Ioan Bordeanu Lehaci, astfel că ambii se găseau arestați în localul postului de jandarmi Tohanu Vechi. Apoi șeful postului Tohanu Vechi, Radu Stelian, m-a chemat în dormitorul jandarmilor și mi-a spus că primind ordin de la Legiune, legionarii deținuți urmează să fie împușcați, lucru pe care trebuie să-l săvârșesc eu. [...] De asemenea, precizez că în dormitor plutonierul Radu Stelian mi-a ordonat că legionarii trebuie executați la al doilea pod peste apa Turcului. Când am ajuns, eu am tras un singur foc în Ioan Bordeanu Lehaci, care l-a culcat la pământ. În acest timp, sergentul instructor Dragomir a tras deodată 3–4 focuri asupra lui Radu Papacioc, pe care l-a culcat la pământ omorându-l“ (A.C.N.S.A.S., Fond Penal, Dosar nr. 40660, vol. 2, f. 18). Comandantul Legiunii de Jandarmi Brașov consemnează în procesul-verbal de constatare că: „Individul Radu Papacioc, fiind transferat de escorta postului de jandarmi Tohanu Vechi, când a ajuns la Podu Turcului a încercat să fugă de sub escortă, în care timp, fiind somat, nu s-a oprit și jandarmii făcând uz de armă l-au împușcat mortal“ (*ibidem*, f. 236).

a lui Iorga de la Vălenii de Munte și că a avut frumoase cuvinte de laudă în cinstea acestui „mare om“, cuvinte scrise în cartea de aur a casei.

L-am mai întrebat că cine a fost Horia Sima și mi-a răspuns că acesta a luat comanda după ce a murit Căpitanul, dar că „a fost un scelerat“ și că nu el era cel care conducea, nu creierul lui, era un oarecare Stoicănescu, cu care el, Papacioc, a avut o ceartă destul de aprinsă.

În sfârșit, a căutat să mă convingă că el s-a lecuit de legionarism care, după cum spunea el „este o rușine a trecutului care scârbește pe orice om cu mintea luminată“.

Am discutat despre politica internă și externă a partidului în țara noastră, față de care el a avut cele mai frumoase cuvinte și aprecieri elogioase. „Urmăresc, dragul meu, și trăiesc din plin orice realizare politică obținută de acest regim și am spus și o spun mereu că ei au venit la putere prin voia lui Dumnezeu.“ A laudat faptul că astăzi toate mănăstirile sunt reparate, biserica este ajutată și că „ei, care spun că nu este Dumnezeu, fac lucrurile lui Dumnezeu. N-aș putea spune însă că sunt de acord cu punctul lor de vedere cum că ei ar fi la putere prin puterea lor și nu prin voința lui Dumnezeu, care, după ei, nici nu există“. Precizez încă o dată că am discutat mult despre situația politică din țara noastră față de care el a avut numai cuvinte de laudă, aducând elogii la politica internă și externă a statului nostru.

Mai menționez și faptul că am mai discutat despre un oarecare Antonovici, care, după cum spunea el, este un român din America și care, când a venit în România acum câțiva ani, a întrebat pe Papacioc și l-a chemat la București, special pentru a-l convinge să meargă în America cu el, dar el a refuzat categoric să plece din țară. Precizează că se cunoștea cu acest Antonovici din tinerețe și că acuma acela, în America, se bucură de un mare prestigiu, fiind un mare artist în sculptură, un urmaș al marelui Brâncuși, care face cinste românilor.

Astea fiind după mine cele mai interesante din câte am discutat cu Papacioc, închei relatarea.

Marinescu Gheorghe

20 iunie 1970

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 2, ff. 354–361.

83. 6 august 1970. Notă de sarcini adresată de Inspectoratul de Securitate Județean Prahova lucrătorilor operativi cu privire la părintele Arsenie Papacioc, care, în opinia lor, continuă să ducă activitate legionară sub forma legionarismului religios.

C.S.S

Insp. de Sec. jud. Prahova

Nr. 00523/6.08.1970

STRICT SECRET

ex. unic

Se aprobă

Notă de sarcini

Papacioc Anghel, zis Arsenie, stareț la mănăstirea Cheia a fost legionar, șef de sector și condamnat pentru activitate legionară în 1958 la 20 ani m.s.

În timpul executării pedepsei a continuat să ducă activitate legionară orientând pe unii legionari spre un legionarism religios, că fiind o formă superioară de manifestare a legionarilor.

După punerea în libertate, sub masca activității religioase sunt indicii că desfășoară și în prezent activitate legionară.

A întreținut și întreține relații cu legionari, foști condamnați, a intrat în relații cu străini care ne vizitează țara, caută să atragă îndeosebi tineretul la activitate mistică, apoi probabil legionară, și sunt semnalări că ar desfășura activitate pe linia asociației „Oastea Domnului“.

În scopul compromiterii și izolării starețului Papacioc Anghel, zis Arsenie, în fața celor cu care se află în relații, în fața credincioșilor și a conducerii superioare a bisericii, se vor lua următoarele măsuri:

1) Cunoașterea activității sale prezente față de regim și a metodelor folosite pt. menținerea ideilor și concepțiilor legionare, prin trimiterea cu sarcini diferite la acesta a informatorilor „Valy“ și „Aristide“.

Termen: permanent.

Răspund: mr. Jipa Constantin, mr. Ilie Alexandru.

2) În același scop vor fi dirijați tot cu servicii diferite în continuare informatorii „Marinescu“ și „Ungureanu“

Termen: permanent.

Răspunde: mr. Jipa Const.

3) Cu ajutorul informatorilor „Iorgu Iordan“²⁰⁶, „Adam Vasile“ și fostul informator „Popescu Ion“ vom stabili:

– dacă desfășoară activitate pe linia asociației „Oastea Domnului“ în cadrul mănăstirii Cheia sau Suzana;

---

206. Corect „Iorgu Vasile“.

– în ce constau neînțelegerile dintre personalul mănăstirii și Patriarhiei cu starețul Papacioc Arsenie, neînțelegeri care pot fi exploatare în interes operativ;

– dacă se fac comentarii în continuare în rândul maicilor de la m. Suzana că starețul Papacioc ar avea vreo contribuție la sinuciderea părintelui Macarie;

– persoanele care-l vizitează și eventual în ce scop;

– cum a procurat aparatul de radio pe care-l are, dacă comentează și difuzează în mod tendențios știrile audiate la posturile de radio străine.

Termen: permanent.

Răspunde: mr. Jipa C., lt. Tamazliceanu Ion.

4) Se va sta de vorbă cu măicuța Amfilohia, pentru a ne explica disensiunile dintre ea și stareț, în ideea obținerii unor date ce ar interesa organele noastre pentru compromiterea acestuia.

În același scop vom mai sta de vorbă și cu măicuțele Stanciu Vehiței – Mitrodora, cu fostul paznic al m. Suzana, Despan, care cunosc unele aspecte din activitatea acestuia. De asemenea, se va discuta și cu învățătoarea pensionară Maria Constantin, zisă Câdea, care cunoaște unele aspecte privind activitatea dușmănoasă a acestuia dusă sub masca religiei.

Termen: 20.10.1970.

Răspunde: mr. Jipa Constantin.

5) Concomitent cu acțiunile menționate periodic, Papacioc Anghel va fi invitat la sediul Insp. de Sec. Jud. Prahova, urmărindu-se o continuitate a discuțiilor în următorul scop:

– să-i cunoaștem preocupările, problemele ce-l frământă, eventual relații ce ne interesează;

– să exploatăm eventuale amănunte ce ni le dă despre unele vârfuri legionare în scopul compromiterii de aceștia;

– să creăm condiții unor legionari care-l cunosc să se convingă de „vizitele” pe care acesta le face organelor noastre.

Termen: permanent.

Răspunde: mr. Jipa Constantin.

6) Tot în scopul compromiterii se vor efectua cercetări cu sprijinul organelor de miliție în scopul verificării informației date de inf. Rusu Gheorghe, din care rezultă că Brașoveanu Stelian a practicat relații sexuale cu unii preoți, fiind semnalat că a fost și la Cheia²⁰⁷.

Termen: 15 sept. 1970.

Răspunde: mr. Jipa Constantin.

---

207. Afirmatia aceasta pornește de la o informare făcută pe 11 august 1970 de către un căpitan – lucrător operativ: „Notez că sursa «Iorgu Em.» și

7) În cazul când pe această cale nu se va realiza compromiterea dorită, vom întreprinde în continuare următoarele măsuri:

– se va exploata informația din care rezultă că unele măicuțe de la mănăstirea Suzana comentează faptul că Papacioc Anghel nu ar fi străin de sinuciderea părintele Macarie, în așa fel încât să ia cunoștință de acest lucru, eventual printr-o scrisoare, conducerea superioară a bisericii;

– în același mod poate fi adusă la cunoștința conducerii Patriarhiei și vizita lui Brașoveanu Stelian la Cheia²⁰⁸, arestat pentru infracțiunea de inversiune sexuală.

Termen: 30.08.1970.

Răspunde: mr. Jipa Constantin.

8) Se vor lua măsuri de a obține probe de scris, cheia de la locuință, o fotografie și fotografia locuinței.

De asemenea se vor lua măsuri de interceptarea corespondenței.

Termen: 30.08.1970.

Răspunde: mr. Jipa Constantin.

[ss] [indescifrabil]

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 2, ff. 218–220.

---

colaboratoarea noastră «Amalia» mi-a relatat că BRAȘOVEANU STELIAN, cântăreț la Bis. Sf. Ioan din Buc. a fost văzut de 1–2 ori la mănăstirea Cheia – pretextul de a se angaja pe orice post liber. Din câte știau aceștia, el a fost recomandat starețului de stareță, sau altcineva de la Suzana. La Cheia a discutat și a stat mai mult cu starețul Papacioc, iar de dormit, a dormit la călugărul Visarion. Colaboratoarea «Amalia» spunea că starețul și chiar toți ar fi dorit să-l angajeze ca paznic – cred că el, Stelian Brașoveanu, dorea, doar că cei de la Patriarhie, aflând de antecedentele sale – fost condamnat ptr. practicarea homosexualității – au refuzat“ (A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 2, f. 351); mai există în dosar o „autobiografie“ a lui Stelian Brașoveanu (*ibidem*, f. 342), precum și o declarație a informatorului Rusu Gheorghe din 10 august 1970 despre îngrijitoarea Bisericii Sf. Ioan din București care îl adăpostea pe Stelian Brașoveanu (*ibidem*, f. 346).

208. Se trimite către forurile bisericești o scrisoare, „nesemnată“ (ca și cum ar fi fost scrisă de un monah de la mănăstirea Cheia), un denunț despre vizita lui Stelian Brașoveanu la Cheia și intențiile părintelui Arsenie Papacioc de a-l angaja, (*ibidem*, f. 339).

84. 26 mai 1971. Notă informativă semnată de sursa „Marinescu Gheorghe“ despre reclamațiile făcute la Patriarhie, prețuirea părintelui Arsenie pentru patriarhul Iustinian și Antonie Plămădeală, vicar patriarhal, poziția sa față de comunism.

Sursa: Marinescu Gheorghe

Data: 26.05.1971

Notă informativă

Sursa vă informează următoarele:

În intervalul de timp de la 10 aprilie la 20 mai 1971 am avut ocazia să vorbesc de mai multe ori cu starețul mănăstirii Cheia, Arsenie Papacioc.

Printre altele am discutat și situația lui personală și, ca de obicei, mi s-a plâns despre vechea neînțelegere dintre el și maica Amfilohia, îngrijitoarea de la acea mănăstire.

Din nou a făcut afirmații că „această secătură care nu-i altceva decât o desfrânată nu încetează a mă ponegri în tot felul și față de toată lumea“. Mi-a spus că a fost reclamat și la Administrația Patriarhală din București, unde, la rândul lui, și el a reclamat-o atât verbal, cât și oficial, întocmindu-i dosar, dar că toate cele spuse de el au rămas fără efect, pentru că mai sus amintita maică a reușit ca prin plocoane și lingușeli să cumpere pe mulți care o susțin. A mai făcut afirmația că „și adevărul este că această secătură este informatoarea Securității, care desigur o susține și îi dă curaj ca să discute despre mine tot felul de minciuni“.

Mi-a mai povestit că a discutat atât cu episcopul Antonie Plămădeală, vicarul Patriarhiei, cât și cu patriarhul personal și că din partea amândurora se bucură de multă încredere și prețuire.

A spus printre altele: „Mă mângâi mult, dragul meu, că patriarhul mă apreciază și vede în mine un călugăr sincer și corect. Mi-a promis că, imediat ce va găsi o altă maică potrivită pentru Cheia, o va scoate pe Amfilohia și o va trimite în altă parte.“ De asemenea, Plămădeală ține mult la mine, pentru că mă cunoaște de mulți ani, de când am fost amândoi la mănăstirea Slatina.

De asemenea, a spus că ar fi tare bucuros dacă pe el personal l-ar muta în altă parte și „să scap de Cheia unde am răbdat multe amărăciuni“.

După câte spunea, ar fi bucuros să-l dea la post la Techirghiol, unde Patriarhia are un schit folosit ca sanatoriu pentru preoți.

A mai amintit și de părintele Emilian Andrei, fostul stareț de la Cheia, care, după câte spune Arsenie, și acela ar fi fost un dușman al lui, la fel considerat ca „informativ al Securității“, dar care acum s-a potolit mult, din cauză că și-a dat seama că el este „un om pașnic“ și mai ales că acum Emilian Andrei se află bolnav destul de grav.

Arsenie Papacioc se interesează mult de tot ce este în legătură cu politica, evenimente interne și externe, caută să fie la curent cu toate, este bucuros ori de câte ori are prilejul să discute despre așa ceva, fapt ce n-a fost trecut cu vederea nici în discuțiile noastre, când am discutat și comentat unele evenimente politice. Ca totdeauna, el a ținut să elogieze politica țării noastre.

Cu toate astea, are și unele rezerve de ordin ideologic și filozofic. El vede în comuniști dușmanii înverșunați ai bisericii și religiei. Îngăduința și drepturile de care se bucură biserica astăzi nu sunt dictate din dragoste și respect față de om, ci astea vor dura atâta timp cât va mai fi puterea capitalistă. Iar când comunismul va deveni stăpân pe glob, atunci se va da pe față toată ura nutrită contra religiei.

Arsenie Papacioc are însă convingerea că niciodată comunismul nu va reuși să predomine peste tot globul și „de aceea trebuie să fim optimiști, dragul meu, și să nu ne temem că va dispărea credința în Dumnezeu“. Pentru prima dată Arsenie Papacioc a căutat să mă facă atent că „Securitatea ne urmărește pas cu pas și fiecare dintre noi avem un supraveghetor, de aceea trebuie să fim atenți ce discutăm și cu cine discutăm. Desigur că noi nu suntem oameni care să unel-tim ceva contra lor, dar s-ar putea totuși ca unele cuvinte să fie interpretate de ei“.

Mai menționez de asemenea că Arsenie Papacioc, după afirmațiile lui proprii, este un pasionat ascultător al postului de radio Europa Liberă, precum și al celorlalte posturi străine.

Rămâne mai departe în atenția sursei de a mai discuta cu Arsenie Papacioc.

Marinescu Gheorghe
26 mai 1971

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 2, ff. 85-87.

85. 24 iulie 1971. Notă informativă semnată „Florescu“ despre relația dintre părintele Arsenie Papacioc și părintele Grigore Băbuș, deteriorată în urma neînțelegerilor.

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI
D.G.I.I. DIRECȚIA I-a
24 iulie 1971

STRICT SECRET

NOTĂ INFORMATIVĂ

Sursa a stat de vorbă cu GRIGORE BĂBUȘ, în ziua de 21 mai 1971. Acesta a criticat din nou pe Arsenie Papacioc de la mănăstirea Cheia.

Băbuș acuză pe Arsenie Papacioc că nu lucrează nimic, face toată ziua spovedanie, își dă aere de mare duhovnic și îndrumător spiritual, iar în ultimul timp se spune și că ar avea și unele legături nepermise cu o tânără care-l vizitează foarte des. Despre aceste legături mi-a vorbit și călugărița CORNELIA DEMIAN de la mănăstirea Suzana, a spus că aceasta vine des la Papacioc, stă în camera lui, el o petrece la mașină, îi duce bagajele și-i face unele cadouri. El susține că este fiica lui duhovnicească, o îndrumează pe calea mântuirii. Alții spun că sunt alte legături.

În ziua de 16 iulie 1971, când sursa a fost la Cheia, n-am găsit pe Arsenie Papacioc la mănăstire și n-am putut vorbi cu el.

Este adevărat că el este un om exagerat, își dă importanță. El a fost recomandat la Cheia de GRIGORE BĂBUȘ, iar în prezent acesta îl critică și ar vrea să fie îndepărtat de acolo.

Și unul, și altul – BĂBUȘ și PAPACIOC – au curiozitățile lor. BĂBUȘ este foarte subiectiv, judecă lucrurile numai prin prisma intereselor sale. Are de multe ori chiar idei fixe.

FLORESCU

Pentru credință este în stare să îndure cele mai aprige chinuri, fără să se plângă sau să cedeze.

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 2, f. 83.

86. 16 august 1971. Notă informativă semnată de sursa „Bănățeanu“, conținând o relatare a discuției avute cu Victor Clonaru, fost legionar, care are aprecieri pozitive despre părintele Arsenie Papacioc.

I.S.J. PRAHOVA

Bănățeanu/16.08.1971

NOTĂ

Într-o discuție, în urmă cu câteva luni, VICTOR CLONARU mi-a spus, vorbind de părintele Arsenie Papacioc, că a fost cu soția la Cheia și a intrat în biserica mănăstirii unde slujea acesta.

Spunea că atunci când acesta a ieșit cu cădelnița din altar l-a salutat, iar acesta i-ar fi răspuns prin înclinarea capului, ca și cum l-ar fi recunoscut.

În continuare, VICTOR CLONARU afirmă că a evitat să stea de vorbă cu Papacioc, ca să se ferească și să-l ferească de eventuale neplăceri. În continuare a spus „Ce rost are să creăm în mod inutil eventuale capete de acuzare împotriva noastră?“

Vorbind despre părintele PAPACIOC ARSENIE, a spus că acesta are o credință de o tărie comparabilă numai cu a primilor martiri ai creștinătății.

Pentru credință este în stare să îndure cele mai aprige chinuri, fără să se plângă sau să cedeze.

Bănățeanu/16 iulie 1971

Obs.: VICTOR CLONARU se afla în atenția Dir. I unde se va trimite copie de pe notă.

Sarcini: Să-l contacteze pe PAPACIOC și să organizeze cu această ocazie o deplasare cu familia la acesta pentru mai multe zile. În discuții pornind de la cunoștința comună V.C., să caute să și-l apropie și să permanentizeze relațiile.

Lt.-col. Sterian Marin

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 2, f. 84.

87. 4 decembrie 1971. Notă informativă semnată de sursa „Marinescu Gheorghe“ despre transferul părintelui Arsenie Papacioc la mănăstirea Căldărușani.

INSPECTORATUL DE SECURITATE
AL JUDEȚULUI PRAHOVA
04.12.1971

STRICT SECRET

NOTĂ INFORMATIVĂ

Sursa vă informează următoarele:

În ziua de 2 decembrie 1971, am vizitat mănăstirea Cheia, unde am rămas până a doua zi, 3 decembrie, și am fost găzduit de preotul Arsenie Papacioc, cu care am avut timp suficient să discutăm mai multe lucruri.

Din cele discutate am aflat că dânsul este transferat din Cheia la mănăstirea Căldărușani, în postul de îngrijitor, în care post are numire cu data de 15 noiembrie a.c., dar se mai află la Cheia pentru că preotul TEOCTIST ZAMFIR, care urmează să-l înlocuiască, încă nu s-a prezentat că să ia în primire.

De menționat este faptul că Arsenie Papacioc nu și-a ascuns indignarea că a fost transferat la Căldărușani din oficiu și nu la cererea lui sau cel puțin să-l întrebe. A fost întrebat într-adevăr de consilierul administrativ al Patriarhiei, dar când a fost întrebat avea deja numirea făcută la Căldărușani, și a fost întrebat, după cum spune

el, cam în felul acesta: „Prea Fericitul Părinte Patriarh a dispus ca să mergeți la Căldărușani. Sunteți cumva contra?“ La care cel în cauză a răspuns că nu și a dat în scris că este de acord cu hotărârea patriarhului.

Mai spune Arsenie Papacioc că niciodată el nu s-a gândit să ajungă la Căldărușani. El se gândea că atunci când va pleca din Cheia să meargă ca duhovnic la Techirghiol, unde se află o mică mănăstire de maici și casa de odihnă a Patriarhiei, sau în altă parte, cum ar fi Sinaia, Țigănești, sau în cel mai rău caz la Cernica, dar nicidecum la Căldărușani.

Faptul că este mutat la Căldărușani, și încă fără să fie consultat în prealabil, pe el l-a supărat nespun de mult, pentru că vede în asta o dezapreciere din partea superiorilor și este, așa după cum spunea el, „trimis ca umplutură la Căldărușani“.

De asemenea, nu s-a putut stapâni ca să nu-și arate ura lui asupra lui EMILIAN ANDREI și a MAICII AMFILOHIA din mănăstirea Cheia, care, așa după cum spunea el, „EMILIAN și secătura de AMFILOHIA nu mai știu ce să facă de bucurie că au reușit să scape de mine. Pentru că, așa după cum știi, dragul meu, aceștia în tot timpul mi-au făcut mari neplăceri“.

Și acuză pe aceștia doi și în special pe maica Amfilohia, care, spune el, în repetate rânduri au trimis reclamații, plângeri și diferite anonime la Patriarhie contra lui.

Tot ei au lansat despre el diferite minciuni pentru ca să-l compromită în fața credincioșilor și a autorităților. „Ei au informat și Securitatea despre mine în tot felul, dar iată că nu Securitatea are ceva cu mine, ci ai noștri, pentru că numai la ei țin minciuna și intriga. De altfel, eu sunt sigur că Securitatea de mult s-a convins de sinceritatea mea. S-au convins că ARSENIE nu este un mascat sub haina călugărească, ci este sincer și călugăr din convingere.“

Urmează că imediat ce va da în primire să plece la Căldărușani, unde ar fi fost pentru a face cunoștință cu starețul de acolo și a se informa de situația de acolo. Se mai gândea că nu știe ce muncă îi va da la Căldărușani, dar că el este gata să facă față la orice-l va pune.

Mai trebuie menționat faptul că pentru prima dată am văzut pe Arsenie Papacioc revoltat față de patriarh, pentru că el a ținut atât de mult la el, dar patriarhul, în loc să-i facă lui dreptate, s-a lăsat influențat de cei din jur și-l trimite la Căldărușani.

4 decembrie 1971

„MARINESCU GHEORGHE“

OBSERVAȚII: Arsenie Papacioc, fost legionar, se află în atenția noastră.

Informatorul a primit sarcina să-l viziteze înainte de a pleca la Căldărușani și să stabilească o modalitate de a se mai întâlni și în viitor.

Lt.-col. Sterian Marin

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 2, ff. 79-80.

88. 12 ianuarie 1972. Notă a Inspectoratului de Securitate Prahova care sintetizează informațiile referitoare la părintele Arsenie Papacioc și argumentează pe această bază acțiunea de urmărire cu dosar informativ.

INSPECTORATUL DE SECURITATE JUDEȚ PRAHOVA

– SERVICIUL I Bir. 2 –

12.01.1972

NOTĂ

privind pe părintele călugăr PAPACIOC ARSENIE
lucrat în dosar de urmărire informativă

Este născut în 13 august 1914 în comuna Misleanu – București, fiul lui Vasile și Stanca, de naționalitate și cetățenie română, studii liceul industrial, de profesie sculptor, în prezent călugăr stareț la casa sanatorială Cheia din jud. Prahova, din oct. 1967.

S-a încadrat în organizația legionară în 1937, deținând mai multe funcții și grade: șef sector legionar, instructor și primar legionar în comuna Zărnești – Brașov.

A luat parte la rebeliunea legionară, fapt pentru care în 1942, intenționând să fugă în Germania, a fost prins la graniță și condamnat până în 1945.

A avut un frate care a fost executat tot ca legionar în 1937.

Pedeapsa a executat-o în mai multe locuri de detenție ca Aiud, Jilava și M. Ciuc. Peste tot a desfășurat o intensă activitate legionară, fiind apreciat ca element de vârf.

După punerea în libertate, ca urmare a profundelor sale convingeri legionare și a influenței mistice a unor călugări arestați, intră ca monah în 1947, funcționând în calitate de călugăr în mai multe mănăstiri din țară ca Cernica, Cozia, Antim – București și Slatina, unde a stat până în 1958, când a fost arestat.

Paralel cu activitatea de călugăr în mănăstirile respective, inițiază, organizează și desfășoară o intensă activitate legionară mai ales în timp ce se afla la mănăstirea Slatina în cadrul organizației „Rugul Aprins“, fapt pentru care în 1958 este arestat și condamnat la 20 de

ani m.s., executând pedeapsa în penitenciarele Jilava, Galați, Aiud până în 1964, când a fost grațiat.

Ca și în perioada primei condamnări, și de data aceasta, pe tot parcursul executării pedepsei și îndeosebi la Aiud, unde a stat mai mult, ANGHEL PAPACIOC s-a menținut pe poziție legionară activând intens prin menținerea unor legături cu elemente legionare, cărora le transmitea sarcini asupra modului cum să continue activitatea.

Cât a stat la Aiud, tot timpul a exercitat o puternică influență din punct de vedere mistic, antrenând legionarii spre latura mistico-religioasă, pe care o socotea ca o manifestare superioară a legionarismului, el fiind în opoziție cu acei legionari care se situau pe o poziție intransigentă și combativă, arătând că „atitudinea combativă este foarte dăunătoare“ și că „Mișcarea Legionară este prin structura sa profund creștină“.

A adoptat o poziție refractară față de activitatea cultural-educativă, detestând pe cei ce demascau activitatea legionară.

Din materialele informative obținute, după ce a fost pus în libertate în 1964, rezultă că a continuat să se mențină pe poziție legionară, în sensul că a continuat a menține legături cu o serie de elemente legionare printre care și foști condamnați, fără însă să i se poată concretiza activitatea și intențiile de viitor.

De la data stabilirii sale la mănăstirea Cheia, pe lângă cel în cauză au fost dirijați mai mulți informatori – prin marșrutizare. Din materialele informative obținute de la rețea până în 1970, rezultă că PAPACIOC ARSENIE s-a interesat de situația unor elemente legionare, dar aceasta sub acoperirea activității sale profund mistice. De asemenea, în discuțiile pe care le poartă, pe lângă textele religioase, face aprecieri de pe poziție dușmănoasă la adresa regimului.

Cele mai multe informații le-a furnizat informatorul „MARINESCU GH.“, față de care PAPACIOC ANGHEL și-a spus părerea cu privire la legionari, despre care a afirmat că, deși au făcut multe greșeli, au avut și multe calități bune, pentru că aveau la bază credința în Dumnezeu.

Tot față de acest informator a afirmat în 1970 că „lui nu-i mai face plăcere să audă de legionari și că el, așa cum a fost legionar, tot așa de bine putea fi comunist, dar că nu s-a făcut pentru că comunismul este un partid fără Dumnezeu.“ În continuare a afirmat că „pe mine m-a atras mult credința de care făceau paradă legionarii, dar, din nenorocire, parada religioasă a legionarilor nu avea alt scop decât să speculeze credința maselor și să-i atragă în mișcarea lor“.

Față de informatorul „PLOIEȘTEANU“ a afirmat în ianuarie 1971 că „pe măsură ce înaintează în viață îi este tot mai greu, dar că are

o singură mângâiere și anume că s-a putut rupe definitiv de tot ceea ce este lumesc, rămânându-i ca o alinare sufletească rugăciunea și meditația“.

În cursul anului 1971 a fost verificat și prin T.O., nerezultând manifestări la adresa regimului. S-a confirmat însă faptul că este un afemeiat. Sub masca religiozității și-a atras simpatia mai multor femei cu care a avut relații intime. Din acest punct de vedere edificator este cazul numitei MICLESCU MARIA din comuna Mâneciu Ungureni, în vârstă de 26 de ani, educatoare²⁰⁹.

Tot din verificări prin T.O. a mai rezultat că are foarte multe cunoștințe în rândul elementelor foste condamnate.

Este un element lăudăros, îi place să-și dea importanță, să invoce legături cu personalități marcante.

De la data de 1 dec. 1971 a fost transferat fără a cunoaște motivul la mănăstirea Căldărușani, unde va fi înaintat D.U.I.

Maior Tamazlicaru Ion

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 2, ff. 280-282.

89. 27 ianuarie 1972. Notă informativă semnată de sursa „Radu“ despre transferul părintelui Arsenie Papacioc la mănăstirea Căldărușani.

Primit: col. Toader D-tru

Casa: „Motoc“

Data: 27.01.1972

NOTĂ

În legătură cu părintele ieromonah ARSENIE ANGHEL PAPACIOC relatez că a fost transferat în interes de serviciu pe data de 15 noiembrie 1971, dar s-a prezentat la mănăstirea Căldărușani pe data de 20 decembrie 1971. Administrația Patriarhală i-a dat indemnizație de salariu și pe luna dec. 1971, deoarece nu a dat în primire inventarul de la mănăstirea Cheia.

În luna ianuarie 1972, pe ziua de 17, a fost la Cheia și a stat până pe ziua de 25 ianuarie pentru a da în primire.

Referințele despre acest părinte sunt că el este un om pașnic și cuminte. Stând de vorbă cu dânsul mi-a spus că a activat ca legionar, că a făcut închisoare, dar că s-a liniștit și își vede de treburile sale.

---

209. Acest pasaj este legat de anteriorul printr-o săgeată roșie sub textul: „Contradicție“.

Nu cunosc până în prezent să fi luat legătura cu persoane și să le invite la mănăstire. A fost de două ori la fratele său din București, str. Lucaci, pe care mi l-a prezentat într-o seară când plecam spre mănăstire, așteptându-mă împreună la poartă.

Din relatările inspectorului NICOLAE BĂRBULESCU și părintelui TĂNĂSOIU de la Patriarhie, mi s-a spus că este un om de treabă, dar este acuzat că are legături cu o tânără care venea pe la Mănăstirea Cheia și se întâlneau și pe la București. Părintele Arsenie e transferat din oficiu la Căldărușani²¹⁰, nu la cererea sa, iar stăreția mănăstirii Căldărușani a fost pusă în fața faptului împlinit.

„Radu“

Preotul Papacioc A. este semnalat de Insp. de Securitate Prahova pentru identificare, ca să ne trimită materialele ce le dețin asupra lui.

Se vor lua măsuri de încadrare a lui și pe altă linie informativă și studia posibilitățile de cunoaștere a atitudinii politice (prin rețea, în care sens a fost instruit informatorul, cât și prin mijloace „Z“).

Col. Toader D-tru

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 2, f. 81.

90. 20 aprilie 1972. Notă de sarcini a Inspectoratului de Securitate Ilfov în dosarul de urmărire informativă privind-l pe părintele Arsenie Papacioc: identificarea prin diverse mijloace a persoanelor cu care părintele Arsenie intră în legătură.

Cons. Sec. Statului
Insp. de sec. jud. Ilfov
20.04.1972
Nr. 00523

STRICT SECRET
ex. unic

NOTĂ DE SARCINI

în dosarul de urmărire informativă „VITEAZU“

În cadrul mănăstirii Căldărușani, călugărul PAPACIOC primește dese vizite din partea unor persoane, bărbați și femei.

---

210. Într-o notă din finalul unei adrese prin care Inspectoratul de Securitate al județului Ilfov era anunțat de prezența pe raza județului Ilfov a părintelui Arsenie, precum și despre dosarul de urmărire, se scrie: „I. Tov. Ilescu/ Să clarificăm «numirea» acestuia la Căldărușani cu ajutorul Dir. I/ 11.04.1972 – 2. 15.04.1972/ S-a luat leg. cu Dir. I., tov. mr. Ionescu care mi-a relatat că p. Arsenie a fost mutat din ordinul patriarhului ca disciplinar la Căldărușani“ (*ibidem*, vol. 2, f. 78).

Prin „Arsene“ și „Pop“ se va stabili cine sunt persoanele care-l vizitează pe cel în cauză, de unde sunt și care este scopul vizitei lor.

Răspunde: mr. Iliescu Ilie, col. Teodor Dumitru.

Termen: caracter permanent.

Întrucât PAPACIOC face dese deplasări în cadrul Patriarhiei, se va solicita Dir. I, tov. col. Marin încadrarea informativă a acestuia pentru a se cunoaște legăturile pe care le are în cadrul Patriarhiei.²¹¹

Răspunde: mr. Iliescu Ilie.

Termen: 1.04.1972.

Se vor folosi mijloacele „Z“²¹² la domiciliul lui Papacioc în care sens se va apela la Serviciul lui „V“ care va organiza plecarea la București a sus-numitului în scopul realizării acestei sarcini.

Răspunde: mr. Iliescu Ilie, col. Teodor Dumitru.

Termen: 20.05.1972.

În scopul stabilirii unor legături pe care Papacioc le are în București, cu ajutorul informatorului „Pop“ se va organiza supravegherea acestuia, în care scop se va semnală la timp plecarea din mănăstire a lui Papacioc²¹³.

Răspund: mr. Iliescu Ilie.

Termen: 1.06.1972.

Se va verifica prin Direcția I prin ce posibilități a reușit Papacioc să se mute la mănăstirea Căldărușani, unde se pare că mutările de la această mănăstire sunt opera unor persoane marcante din cadrul Mitropoliei²¹⁴.

Răspunde: mr. Iliescu Ilie.

Termen: 1.03.1972.

Să se solicite la Sibiu marșrutizarea informatorului „Bălan“ ce se pare că ar avea posibilități pe lângă Papacioc.

Informatorul va veni în perioada cât va funcționa instalația „Z“²¹⁵.

Răspunde: mr. Iliescu Ion.

Termen: 1.08.1972.

211. Notă marginală în dreptul paragrafului: „S-a luat legătura cu tov. col. Marin și M.M. la care s-a completat situația“.

212. Tehnica de ascultare.

213. Notă marginală în dreptul paragrafului: „A fost contactat informatorul «Pop», care a fost instruit în acest sens.“

214. Notă marginală în dreptul paragrafului: „Din datele obținute de la Direcția I a rezultat că Papacioc a fost mutat la Căldărușani disciplinar și lui nu-i convine.“

215. Notă marginală în dreptul paragrafului: „Să facem adresă la Sibiu și să mai solicităm și telefonic.“

Se va întocmi o notă cu toate legăturile ce apar, cu Papacioc Arsenie, după care se va trece la verificarea lor în evidențe și prin alte posibilități.

Se va studia dosarul de anchetă al organizației „Rugul Aprins“, pentru a se cunoaște legăturile, rolul etc.

Se va verifica dacă figurează în Album.²¹⁶

Răspunde: M. Iliescu Ilie.

Termen: 25.08.1972.

MĂSURI

după datele apărute pe „Z“

Se vor întreprinde măsuri de a verifica unele legături ce au apărut pe „Z“, solicitând sprijinul jud. Brașov, Sibiu, Prahova și Municipiul București.

La Prahova, în orașul Câmpina locuiește o persoană pe care se pare că Papacioc o cunoaște din închisoare.

Răspunde: M. Iliescu Ilie.

Termen: 1.09.1972

Se va solicita la I.S.M. București verificarea numitei COMINO PETRINA, care a vorbit cu Papacioc de cărți scrise de legionarul NICHIFOR CRAINIC, material ce urmează a găsi pe cineva să-l multiplice, oprindu-se în cele din urma la o călugăriță ONUFRIA, de la Pasărea, pe care o cunosc amândoi.

Aceasta va fi verificată cu informatoarea „Niculescu Elena“ în sensul de a stabili ce posibilități ar avea de multiplicat – mașină de scris sau altceva – dacă lucrează la așa ceva în prezent.

Răspunde: M. Iliescu Ilie.

Termen: 30.08.1972.

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 2, ff. 214–216.

---

216. Notă marginală în dreptul paragrafului: „Se va întocmi o notă pentru a se obține și rămâne date pentru verificarea în evidențe.“

91. 22 aprilie 1972. Notă informativă semnată de sursa „Dumbrăveanu Gheorghe“, care propune îndepărtarea părintelui Arsenie Papacioc de la Căldărușani prin intermediul Departamentului Cultelor.

Sursa: Dumbrăveanu Gheorghe
141/22.04.1972

NOTĂ²¹⁷

Părintele Arsenie Papacioc este venit de la mănăstirea Cheia, unde a fost stareț. Din mănăstire pleacă foarte des, spunând că are telegramă, și într-adevăr mai pleacă și în interesul mănăstirii.

Este vizitat de foarte multe persoane pe care nu le cunosc. Ține la mărturisire câte o cucoană aproape trei ore. Primește scrisori și pachete foarte multe. Nu am văzut ca să fie cu o persoană din mănăstire prieten mai apropiat. Poate fi scos din mănăstire cu ordinul Departamentului Cultelor, aducându-i la cunoștință că vin vizitatori străini și nu-i bine să ia contact cu ei.

Dumbrăveanu Gheorghe/22.04.1972

N.B. Arsenie Papacioc, fost instructor legionar este lucrat în acțiune informativă.

A mai fost semnalat cu legături suspecte.

Se va studia posibilitatea instalării „Z“ în apartamentul său.

Se va organiza filarea lui Papacioc pentru a constata unele legături.

28.04.1972/ De acord cu măsurile propuse și să i se pună în interceptare și corespondența. [ss]

[indescifrabil]

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 2, f. 126.

---

217. Text scris de mână de sursă.

92. 31 mai 1972. Notă-raport privind filajul părintelui Arsenie Papacioc din ziua de 31 mai 1972.

Ministerul de Interne
Insp. de sec. Jud. Ilfov
31.05.1972

STRICT SECRET
ex. unic

NOTĂ²¹⁸
privind filajul efectuat
asupra obiectivului „VITEAZUL”²¹⁹ de
căt-re subsemnatul și lt. Jelin, lt. Romeo

În ziua de 31.05.1972 la orele 9,15, „Viteazul” a ieșit din Str. Sf. Ștefan nr. 8, unde se află metocul mănăstirii Căldărușani, și având în mână o servietă de culoare neagră a mers în stația ITB Sf. Ștefan, de unde a luat tramvaiul nr. 15. S-a așezat pe scaun pe partea stângă a vagonului de cl. I și a coborât la stația ITB 11 Iunie. A traversat pe partea Mitropoliei, a mers pe strada 11 Iunie și a intrat la Administrația Patriarhiei la ora 9.45.

La ora 12.30, „Viteazul” a ieșit de la Administrația Patriarhiei și a traversat str. 11 Iunie și a intrat la Oficiul PTTR de lângă Restaurantul „Prieteniei”.

În oficiu a stat circa 15’ de vorbă cu tânăra ce deservește ghișeul de „mandate poștale”.

A ieșit de la oficiul PTTR și a mers pe partea stângă până în stația 11 Iunie, de unde a luat tramvaiul 23, cu care a mers până la stația Piața Unirii la clasa I-a.

A traversat pe partea spitalului Brâncovenesc și a mers pe jos pe partea Halei Unirii, intrând la biserica Sf. Ionică Nou la orele 12.50.

A intrat în biserică, a pupat – pe partea dreaptă, înspre altar – toate icoanele, s-a apropiat de intrarea în altar, unde un preot tânăr, brunet, avea o femeie la spovedit.

„Viteazul” a așteptat până s-a terminat spovedania acelei femei și a intrat cu preotul ce spovedea în altar, unde a stat până la ora 14.15, fără a se fi putut stabili discuțiile purtate.

---

218. Text adăugat în partea de sus, în stânga, înaintea titlului: „Această măsură este justificată, deoarece cunoaștem precis adresa fratelui său și comportarea în general. Din discuții cu sursa Radu rezultă că la biserica Sf. Ionică plasează cruciulițele ce se dau de Patriarhie pentru vânzare, iar la mănăstire nu vin oameni mulți.”

219. Asemenea rapoarte s-au făcut și pentru zilele: 18 august 1968 (A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 2, ff. 191–192); 29 iulie 1972 (*ibidem*, f. 187); 17 august 1968 (*ibidem*, ff. 193–194); 23 septembrie 1970 (*ibidem*, f. 329); 23 noiembrie 1970.

La 14.15, „Viteazul“ iese de la biserica Sf. Ionică Nou, merge pe jos înspre biserica Sf. Vineri, pe partea stângă în sus, traversează în stația Sf. Vineri, unde se urcă la clasa a II-a a tramvaiului 23, din care coboară la stația Sf. Ștefan, și intră la metoc la orele 14.20.

La 14.45 iese de la metoc, merge pe jos pe strada Călărași, foarte grăbit și cu dese priviri înapoi, traversează pe partea dreaptă, intră pe Strada Hagiului, merge pe partea stângă până în colț cu str. Lucaci, unde intră în imobilul cu nr. 99 (unde domiciliază fratele său).

La orele 15.45 „Viteazul“ iese de la nr. 99, merge pe Str. Hagiului fugind cca 50 de m, traversează Calea Călărași și aproape din mers ia tramvaiul nr. 15.

A mers cu acest tramvai până la Administrația Patriarhiei, unde a intrat la orele 16.15 și iese la 17.45, a luat apoi tramvaiul 15 până la stația Piața Unirii.

A traversat pe partea Halelor și a mers până la biserica Sf. Ionică, unde a intrat la orele 18.20, unde obiectivul a fost lăsat.

Mențiuni speciale

1. Obiectivul „Viteazul“ se controlează în permanență prin întoarcerea capului.

2. Se uită foarte des la persoanele din jurul său, urmărind a reține figurile.

3. În porțiunile de străzi scurte, merge foarte repede sau chiar fuge, lucru curios având în vedere vârsta.

4. Ia tramvaiul aproape când se închid ușile, iar în tramvai se așază în partea din față a vagonului și se apropie de ușă ca să coboare când tramvaiul aproape se pune în mișcare.

5. Se remarcă că la intrarea în Administrația Patriarhală avea servieta puțin încărcată. De aici însă a ieșit cu ea de nu se putea închide, lucru ce a făcut să o țină sub braț. De la ieșirea lui din biserica Sf. Ionică, servieta era din nou ușoară, lucru apreciat după volumul ei.

6. Unul din sistemele utilizate de „Viteazul“ pentru a se controla era acela că apuca barba să o așeze dintr-o parte în alta și atunci întorcea capul cu totul, lucru ce poate surprinde pe cel ce îl urmărește, întrucât capul îl mișcă automat.

Deci semnalul de alarmă este când duce mâna la barbă.

Maior [ss] [indescifrabil]

Sursa Radu a precizat că la biserica Sf. Ionică sunt ca preoți:

- Eugen Marina, nepotul Patriarhului (mic de statură);
- Paul Munteanu;
- Gh. Popescu;
- și un diacon, Traian.

93. 27 iunie 1972. Referat cu propuneri de instalare a mijloacelor „Z“ (microfoane) în chilia părintelui Arsenie Papacioc.

INSPECTORATUL JUDEȚEAN ILFOV
al MINISTERULUI DE INTERNE
– Serviciul I Bir. 2 -
1972.27.06

STRICT SECRET

REFERAT²²⁰
cu propuneri de instalarea măsurilor
„Z“ la obiectivul „CĂLDĂRARU“

În ultima perioadă de timp a fost mutat din ordinul Patriarhiei în mănăstirea Căldărușani preotul-călugăr PAPACIOC ANGHEL-ARSENIE, cunoscut ca fost legionar și condamnat pentru activitate legionară.

În timpul detenției s-a menținut pe poziția de legionar fanatic, iar după ieșirea din detenție a continuat să întrețină legături cu unele elemente legionare.

Ca urmare a trecutului, precum și a legăturilor sale suspecte, sus-numitul este lucrat prin dosar de urmărire informativă.

Din datele pe care le deținem rezultă că la mănăstirea Căldărușani primește diferite vizite, iar unele persoane vin noaptea și rămân la domiciliul său.

Ca urmare a acestei situații se impune a se introduce la domiciliul (chilia) lui PAPACIOC ANGHEL mijloace „Z“.

Pentru introducerea se vor întreprinde următoarele măsuri:

Se vor forma două echipe de tehnicieni care vor merge la mănăstire pentru a verifica instalația electrică din chilii, instalație ce datează de ani de zile.

Prin aceeași posibilitate se va lua măsura ca în ziua când echipa se va deplasa la mănăstire, preotul-călugăr PAPACIOC ANGHEL să fie trimis în interes de serviciu în provincie, lucru stabilit a fi trimis cu ilustrate pliante la Brașov, iar vecinul său de apartament, călugărul COSTICĂ ARGATU, va fi trimis în interes de serviciu la mănăstirea Ghighiu de la Ploiești. Aceasta măsură va face ca echipa să pătrundă în chilie fără a fi văzută de cineva.

În timpul verificărilor instalației electrice, se va organiza cu informatorul „RADU“ ca să cheme la slujbă tot personalul mănăstirii, rămânând ca echipa să lucreze singură, sub așa-zisa „supraveghere“ a acestuia.

---

220. Textul este însoțit și de planuri ale mănăstirii Căldărușani și ale chiliei părintelui Arsenie.

Pentru scoaterea mijloacelor T.O.²²¹ se va proceda în felul următor:

Informatorul „RADU“ a anunțat pe călugări că la o dată ulterioară se vor face reparații în chilii, lucru pentru care peste puțin timp va muta domiciliul călugărilor din chiliile unde se va lucra, operație cu care toata lumea a fost de acord.

S-a convenit cu el ca aceste reparații să se facă prin august-septembrie, cu date concrete stabilite de noi.

Organul nostru a discutat și instruit pe sursă în partea de sarcini care îi revin.

În această perioadă se vor întreprinde și unele măsuri combinate, care să aibă darul de a determina obiectivul să-și exprime o anumită atitudine.

Astfel, se va lua legătura cu I.S.J. Sibiu, căruia i se va solicita marșrutizarea informatorului care l-a contactat pe PAPACIOC ANGHEL la Sibiu, lucru care ne-a fost sesizat.

Conducerea mănăstirii va propune atât lui PAPACIOC ANGHEL, cât și prietenului său preotul Costică Argatu – vecini de chilii care zilnic se vizitează – să le schimbe locurile de muncă. Apreciem că acest lucru va crea o aprigă discuție, întrucât lui PAPACIOC ANGHEL nu-i convine să fie trimis la București, iar lui Costică Argatu nu-i convine să fie secretar. Sunt semnalări că ambii fac împreună comentarii, PAPACIOC ANGHEL reușind să-l aibă sub influența sa pe Costică Argatu, preot tânăr de 27 ani.

Față celor de mai sus, propun a se aproba instalarea T.O. în chilia lui PAPACIOC ANGHEL.

– Lucrarea să fie condusă de cpt. IANCU AUREL, care a participat la recunoașterea terenului²²².

INSPECTOR PRINCIPAL/
Maior Iliescu Ilie

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 4, ff. 11–13.

---

221. T.O. – tehnică operativă.

222. În data de 4 iulie 1972, s-a obținut aprobare pentru „efectuarea lucrării de tip A.M.C.“ la chilia părintelui Arsenie Papacioc, întrucât „în mod deosebit interesează discuțiile cu caracter dușmănos la adresa statului, a conducerii de partid și de stat“ (*ibidem*, vol. 1, f. 39). A.M.C.: din context se poate interpreta: „Ascultare, Monitorizare, Cercetare/Captare“.

94. 20 iulie 1972. Raport privind instalarea și funcționarea postului cu măsuri „Z” din chilia părintelui Arsenie Papacioc.

MINISTERUL DE INTERNE
Insp. jud. Ilfov – Securitate
Serviciul 1, Biroul 2

NOTĂ RAPORT

– privind constatările în legătură cu instalarea și funcționarea postului cu măsuri „Z” la obiectivul „Viteazul”
– propuneri privind unele măsuri urgente ce trebuiesc luate în perioada 26–30.07.1972 în mănăstirea Căldărușani

Din discuțiile purtate cu informatorul „Vică” și primele înregistrări rezultă că conspirarea lucrării prin propunerile noastre de a se revizui instalația electrică în mănăstire au fost corespunzătoare, mai ales că a fost întrerupt de cu seară curentul de la transformatorul instalat la intrarea în mănăstire; deplasarea echipei s-a făcut cu o mașină cu inscripția IREB pe uși. Pe de altă parte, s-a făcut mult caz pentru unele fire găsite arse în chiliile călugărilor, ceea ce a determinat pe aceștia să invite personalul echipei să le verifice instalațiile. De altfel, cu ajutorul informatorului „Vică” se asigură acoperirea intrării și ieșirii ofițerilor din chilia destinată ascultării.

Postul funcționează în condiții de audiție perfectă, înregistrându-se chiar și stropii de ploaie ce au căzut. Are însă perioade când aparatul de înregistrare capătă tonalități mari, ceea ce a făcut să fie manevrat din butoane la zero pentru a nu se auzi de către vecinul de apartament, lucru ce impune o revizie tehnică²²³.

În ce privește locul de ascultare ca poziție și posibilitate de pătrundere a ofițerului este incomod (nu se poate intra decât după ora 23.00, dar și atunci există riscul de a putea fi observat de călugării care nu dorm). În plus, condițiile de adăpostire sunt extrem de grele (igrasie, nici un fel de amenajări decât dușumea), pentru că locul – chilia – nu suportă alte amenajări fiindcă ar exista riscul desconfirării. Se va continua totuși să se folosească acest spațiu până se va aplica varianta privind instalarea la birourile stăreției. Trebuie menționat că pentru instalare s-a depus un mare volum de muncă, schimbându-se sute de metri de instalație electrică, montându-se peste 40 de prize electrice. Cu toate că se cunoșteau greutățile menționate,

---

223. În josul paginii, următoarea notă explicativă: „Defecțiunea era din cauza diferenței de tensiune și s-a rezolvat prin procurarea unui stabilizator de curent.”

au fost luate măsuri pentru crearea și asigurarea unor condiții absolut normale desfășurării muncii de ascultare, cum ar fi apă de băut, ceva hrană rece și lămâi, ustensile pentru necesități etc., aspect care pe viitor nu este de neglijat.

Din înregistrarea efectuată între 18–21.07.1972, a rezultat printre altele o poziție de atragere și prelucrare a unui călugăr nou-venit în mănăstire, cât și faptul că joi 27.07.1972 obiectivul va fi vizitat de o doamnă care, pe lângă că îi va aduce 15 000 lei pentru pomenire, îl va însoți în București pentru a-l duce la o adresă unde se află cărți scrise de legionarul Nichifor Crainic pe care să le vadă, motiv ce impune folosirea filajului.

Față de cele de mai sus propun a se aproba următoarele:

– În ziua de 27.07.1972, obiectivul „Viteazul“ va fi așteptat în pădurea de lângă mănăstirea Căldărușani de o echipă formată din trei lucrători care vor avea misiunea de a plasa legăturile lui „Viteazul“ și, în plus, de a stabili adresa și persoanele cu care acesta va veni în contact în problema cărților. Echipa va fi dotată cu un aparat „Storm“²²⁴ și va fi anunțată de mr. Iliescu, care se află în chilie, de plecarea obiectivului sau eventual de renunțarea la plecare. Echipa va fi dotată și cu un autoturism.

Inspector principal/ mr. Iliescu

În ce privește echipa de filaj, va fi formată din ofițeri de la compartimentul respectiv. [ss] [indescifrabil]

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 4, ff. 43–44.

95. 27 iulie 1972. Extrase din banda de ascultare a părintelui Arsenie Papacioc.²²⁵

Redat din lb. română

Nr. file: 9

Data: 19-20.-07.1972

A.M.C. – Teritoriu

Nr. 61384 din 27.07.1972

STRICT SECRET

ex. unic

S.I/T.D.

OBIECTIV „BĂRBOSUL“

Pista I

Discuții purtate între o cerșetoare venită la mănăstire, părintele ANGHEL PAPACIOC și părintele RADU.

²²⁴. Stație radio emisie-recepție cu mare sensibilitate audio (n.ed.).

²²⁵. Există numeroase transcrieri ale benzilor de ascultare (*ibidem*, vol. 4, ff. 29–42, 45–102, 108–112).

A.P.: Uite o cutie de bomboane. Bag-o acolo pentru copii. Mai ia niște bomboane și o ciocolată. Noi n-avem altceva. N-avem târg, n-avem pânză, n-avem ouă, n-avem lapte, n-avem... Așa că, frate Radule, dacă vrei s-o duci la...

Cerșetoarea: Eu locuiesc la BUGHEA²²⁶.

A.P.: La Bughea? Păi, e așa de aproape Bughea de Slănic? Păi, da... Bughea de Sus și Bughea de Jos. Mașini care pleacă din Câmpulung. Eu cu părintele am umblat pe acolo. Noi suntem de mulți ani... Noi suntem niște băieți serioși, suntem miloși, dar ce putem facem. Ascultă, părinte, de orice sfat îi dai, i-am spus din trecut să ia niște nimicuri de aici și când era, i-am dat 2 lei și se uita ea la bani, să știi.

Cerș.: Păi ce să fac părinte, ce să fac, n-am ce face, dacă ne dă cineva 100 de lei, mai bine plec acasă. Dar altfel, ce să mai fac? N-am decât să mă duc pe stradă...

A.P.: Ascultă, aici merge o dată, dar când te vede iar? Frate Radule, condu-o pe biata la trapeză.

Cerș.: Stau și nemâncată, nu-mi vine de mâncare, sunt așa de supărată!

A.P.: Treaba dumitale, dar poți să mănânci, nu!? Așa, bine, nu te supăra, dacă vrei să stai, stai aici, dar eu nu mai pot să stau de vorbă, că, uite, sunt ocupat aicea, vai de capul meu...

Urmează apoi o discuție fără importanță între preotul RADU și ANGHEL PAPACIOC despre un control la niște bonuri, pe care l-a făcut, și despre lumea de la Câmpulung, care este mult mai bună și mai milostivă decât aici.

ANGHEL PAPACIOC discută apoi din nou cu cerșetoarea.

A.P.: Păi ți-am arătat, el are 120 lei și muncește pe tractor, muncește pe câmp, asta este, că e mănăstire, noi avem alte gânduri și alte scopuri. Noi n-avem covoare, n-avem...

Cerș.: Nu mai vin...

A.P.: Păi nu mai vii că m-am purtat așa, dar te-am învățat. Eu, de dat, ți-am dat. Ceea ce interesează, eu m-am angajat. Însă l-am întrebat pe Teofil cine ești, într-adevăr ai toată...

R: Hai să vă lăsăm...

A.P.: Nu te supăra, dacă vrei să stai...

Cerș.: Să-mi dați și mie vreo 50 de lei, să nu mai stau.

A.P.: Dar de ce, ce socoteală ți-ai făcut ca să-ți mai dau eu 5 lei?

Cerș.: Ca să nu mai stau pe la uși, așa, să nu mai umblu pe la uși...

A.P.: Da' de ce nu mi-ai cerut 6, de ce nu mi-ai cerut 10, 4, de ce mi-ai cerut 5?

---

226. Comuna Bughea de Sus, județul Argeș, situată la cca 5 km de Câmpulung Muscel.

Cerș.: Nu 5, 50 de lei să-mi dați!

A.P.: Nu se mai poate!

Cerș.: 25 lei...

A.P.: Uite, să-ți arăt și eu dacă vrei, să-ți arăt că a fost ultimul ban.

Apoi pleacă la masă cerșetoarea. Arsenie dă pildă lui Gavril, spune că răul îl poate apăra pe cel care a trecut pe acolo pe unde este greu. Îi mai spune lui Gavril cât de diplomat procedează în relațiile cu oamenii și cu Veniamin. Dă pildă cât de diplomat trebuie să fie omul.

Gavrilă: Mie mi-a făcut cineva părinte, un rând de veșminte, dar mi le-a dat necusute.

Gavrilă îi spune lui Arsenie că va ajunge șef, iar acesta îi promite că-l va hirotonisi.

Gavrilă: După ce iau bagajele îi spun pr. Ilarion: „Să nu credeți, părinte, că nu știu că m-ați «clămpănit», m-ați turnat la... pe ici, pe colo.“

Arsenie îi dă sfaturi în șoaptă. „Să fim atenți...“

Gavrilă: Dacă ar veni și Nicodim...

A.P.: Dacă ar veni ai noștri, aș crede și eu pe cineva... să fim oameni de încredere...

Cei doi discută puțin și despre țigancă.

Gavrilă: Ascultați, poate greșesc ce vă spun, dar ați văzut că avea dinți de aur aicea?

A.P.: Ce făcea?

Gavrilă: Ați văzut că avea dinți de aur?

A.P.: Dar ai văzut țigan fără aur?

Gavrilă: Înseamnă că n-a fost chiar... ă... ei au fost niște oameni la un moment dat...

A.P.: Văd că nu mai vine, începe să se teamă.

După scurt timp, țigancă insistă să i se mai dea bani, dar cei doi îi spun să plece. Continuă apoi discuția începută despre control, dar nu prezintă importanță.

Apoi ANGHEL PAPACIOC îi dă unui călugăr (mai în vârstă, după voce, Pangrate?) niște „Critice“²²⁷ ale lui Antim Ivireanul și-l roagă foarte mult să aibă grija cărții.

-1024-

Părintele Atanase vine cu soția lui nea Goe, care cere sfatul lui ANGHEL PAPACIOC, ce să-i mai facă soțului ei care are rană la picior, rană cauzată dintr-o căzătură. Ea ar vrea să meargă la spital la Fierbinți și cere lui ANGHEL PAPACIOC o șaretă.

---

227. „Critice“ – cel mai probabil ediția critică a *Didahiilor* lui Antim Ivireanul.

-1145-

ANGHEL PAPACIOC împreună cu părintele Costel [corectură în text, nu Costel, ci Gavrilă – n.ed.] ascultă Europa Liberă²²⁸ și comentează pe baza celor ascultate (nu se poate reda textual deoarece se suprapune emisiunea cu discuția celor doi).

-1369-

Discuție Arsenie Papacioc cu cerșetoarea (de fapt este prima parte a convorbirii de la pagina 1).

ANGHEL PAPACIOC: Bună ziua. Ce-i cu dumneata? Tocmai din ANINOAIA²²⁹? Cum vii așa pe drum, cu copiii după dumneata? Acuma știu cine ești, să știi. Eu nu mă complic cu mata și nici nu vreau să te încurajez. A venit părintele Teofil aici și am vorbit cu dânsul și am văzut că nu pot să vă stau la dispoziție. Vii dumneata peste hotare ca să stai de vorba cu mine? Ce vrei să faci mata? Crezi că noi avem timp de chestii de-astea? Trebuie să-ți rezolvi problema acolo... Uite ce este, să știi, nu te supăra, am să-ți dau cât pot... Ești exagerată mata. Vii mata peste hotare într-o mănăstire, o mănăstire care e așa cum sunt toate?!

Țiganca caută să-i explice de ce a venit la această mănăstire, dar ANGHEL PAPACIOC o întrerupe și spune:

Nu mă interesează, eu nu-ți mai dau nici o talmăceală, să știi. Știu cine ești! Așa, ai exagerat aici. Ți-am spus niște lucruri, te țineai după niște domni, mi-am dat eu seama cine ești...

Rândul trecut te-ai interesat cine sunt eu, cine era cutare. Știai dinainte aceste lucruri și ni le-ai spus...

Vine apoi și părintele Gavrilă. Din discuția cu acesta rezultă că ANGHEL PAPACIOC cunoaște țiganca și știe despre ea de la părintele Teofil, care-i cunoaște bine familia.

Pista 2

ANGHEL PAPACIOC îi dă sfaturi lui Gavrilă, să facă cameră, să aibă unde să primească pe fratele Ion. Apoi discută despre părintele stareț:

A.P.: E foarte priceput în cancelarie, o rezolvă imediat!

Gavrilă: Cine?

A.P.: Starețul! În privința asta, o vede dintr-un ochi! Să știi, uite, eu sunt convins că va fi un arhim. foarte bun. Pentru administrație are un ochi, bată-l să-l bată... Țștia de la Ministerul Cultelor, auzi, știi ce spuneau: „Când l-or face pe ăsta mare, vai de noi, zice, că ăsta cunoaște administrație!“

228. Corectură marginală în notă: „Vocea Americii“.

229. Corectură marginală în notă: „Aninoasa, și nu Aninoaia“.

Apoi urmează o discuție din care reiese că părintele Gavrilă a ieșit din închisoare în 1966.

-1025-

Pia: Părinte, săptămâna viitoare vreau să vin cu o doamnă, vrea să facă o donație, este foarte darnică. Ea are un fiu în Africa, acum în Germania, și s-a căsătorit cu o nemțoaică. Ori vrea să rămână acolo, ori să rămână în Germania, ori să vină aici; el are cetățenia română. Ei i-a murit un frate și i-a rămas totul. Săptămâna viitoare, joi sau vineri? Ea vrea să dea, că este darnică.

A.P.: Să dea, că pentru ea dă!

Pia: Spuneți, săptămâna viitoare sau când?

A.P.: Păi nu vă pot spune, eu știu că sunt acasă.

Pia: Vasăzică, bine, nu puteți să știți, dar s-ar putea să... chiar dacă plecați la Urziceni, veniți spre seară.

A.P.: Cred că n-o să mai plec, mă duc acu' să dau în primire materialele și poate să mă duc, dar nu mă duc să...

Pia: Ei, eu sper să am noroc cum am avut astăzi, că mă gândeam că nu vă găsesc. Ea îmi spune că e... danie, e foarte darnică.

În continuare doamna spune că a vorbit cu părintele Arsene de lângă Mihăilești (dintr-o comună).

Pia: Mie mi-a plăcut foarte mult, am citit și niște cărți de-ale lui. Am primit niște cărți de la o doamnă, le-am copiat și sunt foarte interesante.

Mie mi-au căzut niște cărți în mână, de exemplu: *Mistica* lui Nichifor Crainic. El are mai multe cărți, am vorbit cu cineva, are: *Dumnezeirea omului*, *Extaz*, *Omenia lui Iisus* și în fiecare vorbește despre altceva.

Eu am rămas încântată, am aflat de la o doamnă și [le] are pe astea, tot din ale lui Nichifor Crainic. Eu vreau să le multiplic. Întâmplarea a făcut că am cunoscut cine îmi dădea cărți. Poate găsești o mașină care copiază. Dar anul trecut am visat într-o noapte trei preoți egipteni cu trei femei îmbrăcate în alb și a apărut acest om și i-am zis: „Pleacă, satana, și am zis că este semn de sus că acesta este din armata lui Lucifer.“ Mă gândesc să-i dau lui, sau să nu-i dau, că am o rețineră.

A.P.: Țasta e un semn că Dumnezeu nu vrea să vă lase.

Pia: Să-i dau lui Ion sau nu?

A.P. Nu, nu-i da!

Pia: Mi-a spus că trebuie să știu să aleg.

A.P.: Eu aș evita discuțiile cu aceștia, ei vă vorbesc...

În continuare au loc discuții fără importanță despre acea doamnă și stabilesc când să vină cu doamna la ANGHEL PAPACIOC. Din

discuții reiese că se vor întâlni joi, ora 14, când se întoarce Arsenie Papacioc de la Urziceni. De asemenea, Arsenie Papacioc îi povestește doamnei despre părintele Gavrilă care urmează a fi făcut preot, care i-a împrumutat 10 000 lei pentru șase luni. Urmează că doamna să o convingă într-un fel sau altul pe acea care vine la rugăciune să dea această sumă de bani.

Apoi discută despre cărți.

A.P.: De asta voiam să vin, să văd și eu cărțile alea.

Doamna: Eu am cărți de literatură, romane...

Apoi doamna spune că s-ar putea face o bibliotecă din danii, fără nici un ban.

A.P.: Câte ceva, așa, pe teme religioase, mi-aș îngădui?

Doamna: Cum, am luat, am luat *Viața lui Iisus*, am luat MATEI, mi-a spus părintele că a luat și el, am luat PLOTIN²³⁰, am luat *Budismul și creștinismul*.

Doamna spune că aceste cărți sunt de la o familie care nu crede în Dumnezeu și le dă la un preț derizoriu sau gratuit. Arsenie Papacioc spune că deocamdată nu au banii necesari să le ia.

-1177-

Are loc apoi o discuție cu părintele Gavrilă, după plecarea doamnei.

-1379-

Apoi discută Arsenie Papacioc cu părintele Costel despre un fapt întâmplat la București (nu prezintă interes), când era cu părintele stareț la București, iar Arsenie Papacioc îl sfătuiește pe părinte: „Bagă de seamă, că are soi de primejdii ăla, să știi că poate chiar să vorbească ARSENIE, este agentul Securității“.

-1584-

ANGHEL PAPACIOC îl sfătuiește de asemenea pe Costel [Gavril – n.n.] să fie simplu, să caute să se poarte în așa fel încât să nu fie invidiat, să nu-și facă dușmani, pentru că aici nu este cazul să fii invidiat.

Știi, singurul, bagă de seamă, singurul care ar putea, să fii dibaci, care ar putea să aibă o mică părere de rău pentru că a simțit el, e ARSENIE, ARSENIE DUMITRU.

-1630-

Povestește Arsenie Papacioc despre timpul în care a fost el șef (se referă probabil la perioada rebeliunii):

„Noi suntem niște oameni sinceri, domnule, noi suntem niște oameni adevărați... Știm să și murim și noi suntem sinceri, nu suntem fleacuri. Suntem oameni grei... Că și un ARSENIE, și ăștia care am condus când eram tineri, îți închipui ce? Și eram drept, părinte! Nu

---

230. Plotin (204–270 d.Cr.), filozof grec, considerat părintele neoplatonismului.

sufeream nedreptăți, părinte, auzi, eram teribil. La proces spunea unul: «Cum, zice, puteai să suflă când apărea ANGHEL PAPACIOC?!»²³¹»

Eram aspru, părinte. Nu sufeream nedreptăți, da!? În materie de conducere și în asta am fost foarte cuminte, n-am avut nimic, părinte, am fost împotriva împușcărilor, am fost împotriva lucrurilor de agresiune... Eram primar, știi, și m-au chemat la primărie, și eu eram primar, dar și conducător. M-au chemat la primărie și am spus: «Domnule, îmi cer scuze pentru că i-am pedepsit și vă spun și dumneavoastră, pentru această sfântă dreptate pentru care ați înclinat atât de mult, să aveți totuși cumva o declarație. Ei, dacă aveți vreo declarație, și să nu mai știe nimeni, știți, în felul asta am făcut pe jandarmi și i-am luat-o.»²³¹»

-1684-

Ascultă cu multă atenție emisiunea Vocea Americii (ANGHEL PAPACIOC și părintele Costel), fac comentarii, dar nu pot fi redade, deoarece se suprapune emisiunea cu discuția celor doi. Totuși din discuție reiese clar că vorbesc ceva de ruși, despre guvernul rus.

N.D. – 29.07.1972

A.C.N.S.A.S., *Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 4, ff. 20–28.*

96. 11 septembrie 1972. Notă informativă semnată de sursa „Radu” despre vizita nepotului părintelui Arsenie Papacioc și conflictul cu starețul mănăstirii Căldărușani, părintele Veniamin.

INSPECTORATUL JUD. ILFOV
2243/00/110/1972.09.11

NOTĂ

În seara zilei de 26 august 1972 a venit la mănăstirea Căldărușani nepotul părintelui Arsenie Papacioc care este profesor la Andreești²³¹ în apropiere de Urziceni.

Intrând pe poartă cu bicicleta a fost oprit de paznicul BECEA și au avut un schimb de cuvinte, profesorul amenințându-l pe BECEA că îl va aranja și că îl va da la ziarul *Scânteia*. După acestea, părintele ARSENIE PAPACIOC a avut o discuție foarte aprinsă cu starețul VENIAMIN, acuzându-l pe acesta că nu îl instruieste pe BECEA cum să se poarte cu oamenii. Discuția a fost pe alea mănăstirii ce duce spre poartă și la poartă a dat de BECEA și fiul grădinarului, care confirmau că profeso-

231. De fapt, Andrașești, comună din județul Ialomița.

rul a avut o atitudine huliganică și că BECEA i-a vorbit frumos, dar i-a atras atenția că nu are voie să meargă pe bicicletă pe alee.

Părintele Arsenie nu s-a lăsat convins și în toiul discuțiilor a spus că va pleca din mănăstire din cauza atitudinii lui BECEA și că nu poate lucra cu BECEA în gospodărie.

Starețul Veniamin i-a răspuns că îi dă voie să plece și este liber de acum înainte, iar dacă (stă) rămâne, să-și ia în serios economatul în primire, să nu mai lase gospodăria pe seama lui BECEA.

S-au despărțit supărați, iar dimineața următoare părintele Arsenie a venit la starețul Veniamin să-i ceară iertare, spunând că nu știe în ce stare a fost de a putut să se poarte astfel în ziua trecută. S-au împăcat, dar părintele Arsenie este foarte umilit de purtarea pe care a avut-o față de stareț, mai ales că a știut toată obștea de acest conflict. La discuția de la poartă a fost și părintele Constantin Argatu.

11 septembrie 1972

ss/„Radu“

– PAPACIOC ARSENIE, legionar, are dosar de urmărire informativă. Nepotul său, cadru didactic, se numeste PAPACIOC ANGHEL și este cunoscut ca vizitator al unchiului.

Cazul semnalat este de natură organizatorică internă.

Informatorul a fost instruit să discute cu PAPACIOC și să ia niște măsuri care să-l determine pe acesta să-și exprime părerea: discuții despre „plecarea“ preotului GAVRILĂ adus de curînd de PAPACIOC, interzicerea de persoane străine și îndeosebi fete etc.

Col. Toader D.

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 2, f. 72.

97. 24 septembrie 1972. Raport în urma filajului părintelui Arsenie Papiocioc făcut în ziua de 24 septembrie 1972.

Ministerul de Interne
Inspec. Jud. Ilfov – Securitate

Strict secret

Raport²³²

Pe data de 24 septembrie aflând prin sursa „Z“ că obiectivul „Bărbosul“ urmează să plece, ne-am deplasat în parcul mănăstirii pentru a stabili mașina și persoanele care urmează să plece.

Raportez, în jurul orei 16.15 a ieșit de la stăreție starețul însoțit de un bărbat înalt, solid și de două femei și o fată. În timp ce aceștia

232. Text scris de mână, cu creionul.

se îndreptau spre un Renault 16 parcat lângă biserica veche, cu nr. TR DV 791 B, a ieșit și obiectivul însoțit de 3 femei și doi bărbați.

Unul din bărbați, însoțit de obiectiv, s-a deplasat la o SKODA care era parcată în dreapta intrării în cetate, nr. mașinii de culoare albă era 1-MS-3671. Șoferul era un bărbat de statură potrivită, cam de 49-50 de ani cu părul alb și creț. După aceea, obiectivul văzându-l pe stareț cu acel grup, s-a îndreptat spre ei. În același timp a plecat din grup și doamna Coca, care purta un voal negru pe cap, împreună cu un bărbat trecut de 50 de ani, care purta o servietă în brațe.

Obiectivul a salutat, a dat mâna cu fiecare membru al grupului care-l însoțea pe stareț, se vedea că se cunosc reciproc.

Apoi la fel au procedat și cei doi. Au discutat circa 3-4 minute, după care obiectivul a plecat la SKODA din fața cetății, iar ceilalți s-au îmbarcat în Renault și și-au luat la revedere de la stareț. Vorbeau toți limba română și starețul le-a spus că-i așteaptă la slujba de miercuri. De remarcat e că bărbatul cu mapa din grupul obiectivului a plecat cu Renault. Coca a alergat repede și ea la SKODA, unde între timp fata și ceilalți se îmbarcaseră.

La plecare șoferul de pe Renault a mers în marșarier până în dreptul SKODEI și aici a discutat cu obiectivul, care, stând în dreapta șoferului, a deschis ușa. După circa un minut primul a plecat Renault și apoi SKODA.

25.09.1972/Lt.[ss][indescifrabil]

A.C.N.S.A.S., *Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 4, f. 103.*

98. 29 septembrie 1972. Adresă a Inspectoratului Județean de Securitate Ilfov către Inspectoratul Județean Vâlcea prin care se anunță mutarea părintelui Arsenie Papacioc în acest județ.

MINISTERUL DE INTERNE
INSPECTORATUL JUD. ILFOV
Nr. 10017721/29.09.1972

STRICT SECRET

Către
INSPECTORATUL JUDEȚEAN VÂLCEA²³³

– Securitate -

În ziua de 27.09.1972, din dispoziția patriarhului IUSTINIAN MARINA, a fost mutat²³⁴ la mănăstirea „Dintr-un Lemn” de lângă Govora în calitate de preot duhovnic PAPACIOC ANGHEL ARSENIE,

233. În colțul din dreapta sus este adăugat textul: „Tov. lt.-maj. Sima. Măsurile de identificare și comunicare. Termen: 3 zile. Să mi se raporteze și mie rezultatul/ Lt.-col. [ss] [indescifrabil]”.

234. Sursa „Radu” confirmă că, pe 27 septembrie 1972, părintele Arsenie Papacioc a plecat de la mănăstirea Căldărușani „cu un autocamion de la Patriarhie spre mănăstirea «Dintr-un Lemn», Vâlcea” (*ibidem*, vol. 2, f. 66).

născut la 13 august 1914, în comuna Misleanu, jud. Ialomița, fiul lui VASILE și STANCA, de naționalitate și cetățenie română, absolvent al liceului industrial, de profesie sculptor.

Sus-numitul este membru al organizației legionare din 1937, deținând mai multe funcții și grade, ca șef sector legionar, instructor și primar legionar în comuna Zărnești – Brașov.

A luat parte la rebeliunea legionară, fapt pentru care în anul 1942, intenționând să fugă în Germania, a fost prins la graniță și condamnat până în 1945.

A desfășurat susținută activitate pe linia org. legionare, fiind apreciat ca un element de vârf.

În anul 1958, când se afla la mănăstirea Slatina, ca urmare a unei intense activități legionare în cadrul organizației „Rugul Aprins” este condamnat la 20 de ani muncă silnică, pedeapsă pe care a executat-o în penitenciarele Jilava, Galați și Aiud până în anul 1964, când a fost grațiat.

Respectivul a fost preot în mănăstirea Căldărușani și lucrat informativ la inspectoratul nostru având dosar de urmărire.

Rugăm a se întreprinde urgente măsuri de identificarea sa, iar rezultatul să fie comunicat pentru a vă înainta materialele pe care le posedăm despre sus-numitul²³⁵.

ADJ. INSP. ȘEF SECURITATE

Maior [ss] David Vasile

ADJ. ȘEF SERVICIU

Colonel [ss] Toader Dumitru

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 2, f. 144.

99. 3 octombrie 1972. Sinteză în dosarul de urmărire informativă privind-l pe părintele Arsenie Papacioc, întocmită de Inspectoratul Județean de Securitate Ilfov.

Ministerul de Interne

Inspectoratul jud. Ilfov – Securitate

Strict secret

19.03.1972

NOTĂ-SINTEZĂ²³⁶

în dosarul de urmărire informativă „Bărbosul”

„Bărbosul”, cu numele real PAPACIOC ANGHEL ARSENIE, născut la 13 august 1914 în comuna Misleanu, jud. Ialomița, având ca

235. Pe verso este următoarea notă scrisă cu cerneală: „5 oct. 1972. Trecând la verificarea semnalării de față am stabilit că preotul în cauză a venit la mănăstirea «Dintr-un Lemn», însă până la ora actuală nu s-a prezentat la protoierie sau episcopie. Propun să se comunice Inspectoratului Ilfov identificarea sa în vederea înaintării D.U.I. privind obiectivul în cauză și repartizarea lui la Serv. I, Bir. I Lt.-maj. [ss] [indescifrabil]”.

236. Text scris de mână, cu numeroase ștersături.

studii 4 clase liceu industrial și profesia de bază sculptor în lemn, s-a călugărit în anul 1947 și a fost în ultimul timp călugăr la mănăstirea Căldărușani, jud. Ilfov, venit prin mutare în ianuarie a.c. din dispoziția patriarhului. Tot din dispoziția patriarhului a fost mutat la 27 septembrie 1972 la mănăstirea „Dintr-un Lemn“, jud. Vâlcea, ca preot duhovnic, situație comunicată Inspectoratului județean Vâlcea.

Din punct de vedere politic, „Bărbosul“ s-a înscris în organizația legionară în 1937, devenind instructor legionar și primar în localitatea Zărnești – jud. Brașov, unde se găsea în acea perioadă. A participat la rebeliune conducând efectiv rebeliunea în localitatea Zărnești. După rebeliune a încercat să fugă din țară în Germania în 1942, dar a fost arestat de organele de grăniceri.

În 1958, când se afla la mănăstirea Slatina, ca urmare a activității legionare în cadrul organizației „Rugul Aprins“ este condamnat la 20 de ani muncă silnică, pedeapsă pe care a executat-o în penitenciarele: Jilava, Galați, Aiud, până în anul 1964, când a fost grațiat.

Din materialele obținute în perioada cât se afla la Aiud rezultă că trecerea lui la călugărie a fost făcută din dispoziția legionarilor și că pe linie politică este adeptul unei activități legionare desfășurate sub masca religiei.

După eliberarea din detenție, cu sprijinul Patriarhiei, a fost numit mai întâi preot la Filea de Jos, jud. Alba, apoi călugăr la mănăstirea Cheia, jud. Prahova. Iar din ianuarie a.c. a fost mutat la mănăstirea Căldărușani.

Din supravegherea informativă efectuată până la venirea sa pe raza județului Ilfov, rezultă că „Bărbosul“ continuă să se situeze pe o poziție ostilă față de regimul nostru și că întreține relații de corespondență și vizite cu o serie de elemente legionare pe care le-a cunoscut atât înainte de detenție, cât și-n perioada acesteia.

În scopul edificării asupra poziției politice și a naturii legăturilor sale, s-a hotărât să fie temeinic urmărit informativ folosindu-se inclusiv mijloacele „Z“.

Din materialele obținute în cursul urmăririi informative (îndeosebi prin mijloacele „Z“) rezultă că obiectivul n-a renunțat la concepțiile sale legionare, existând indicii că-și intensifică activitatea favorizat fiind și de profesia sa (în discuțiile ce le poartă deși se referă la dogmele religioase, face referiri și la organizația legionară), continuă să aibă o atitudine refractară față de rânduiețile noastre socialiste și se manifestă ca atare față de persoanele lui de încredere, audiază cu regularitate posturile de radio imperialiste și îndeosebi *Vocea Americii* pentru a fi bine informat (cunoaște de altfel situația unor legionari

din exterior: Andrei Scrima, Anania), întreține relații intime cu diferite fete, tinere în raport cu vârsta lui, dar se teme în același timp de a nu fi compromis.

Pentru argumentarea concluziilor desprinse redăm mai jos unele aspecte mai edificatoare din activitatea lui pe timpul cât a fost la mănăstirea Căldărușani.

Cu ocazia unei vizite făcute obiectivului de Comino Petrina (Pia) din București, Intr. Italiană nr. 4, născută la 15.10.1914 în comuna Celaru – Caracal, cunoscută că membră a organizației legionare, cu care discută despre multiplicarea unei cărți de-a lui Nichifor Crainic, *Mistica* precum și a altora: *Dumnezeirea omului*, *Extaz*, *Urmarea lui Iisus* pe care Pia urmează să le procure de la cineva. Ea afirmă că deja a încercat să scrie de mână din *Mistica*. Amândoi cad de acord că multiplicarea cărților să fie făcută în secret, de o persoană de încredere, deoarece nu este permisă multiplicarea și difuzarea lor.

„Bărbosul“ îl elogiază pe Nichifor Crainic, afirmând despre el că „este un mare ideolog-teolog, în închisoare a fost extraordinar, iar cărțile lui sunt de mare importanță“. De asemenea, în cadrul discuțiilor obiectivul afirmă că „astăzi, în lupta aceasta nu mai este simplu, e bine să te apropii de mănăstire“.

În discuțiile purtate cu diferiți tineri, „Bărbosul“ încearcă să-i determine să treacă la călugărie, deoarece „sfârșitul este aproape, lumea este plină de primejdii“. Față de un tânăr, Ștefan²³⁷, din Brașov, care intenționează să se călugărească, „Bărbosul“ afirma că „noi suntem la roată, avem multă putere în fața lui Dumnezeu, nu vrem să vă pierdeți în lume“²³⁸.

De asemenea îi vorbește despre venirea la Căldărușani a lui NICODIM de la Crasna: „în felul acesta se adună toți băieții de bine, căci sunt împrăștiați, se servesc alții de noi.“

Prin intermediul lui Andrei Caracostea²³⁹, profesor la Institutul de Construcții București, domiciliat în b-dul Ana Ipătescu nr. 28, fost legionar și cu care obiectivul este prieten, a procurat o revistă *Magazin* pe anul 1971 de la un preot din Viena, urmând ca când va veni în România să-i aducă și *Magazinul* pe 1972.

237. Din transcrierea benzii de ascultare din 18 august 1972 aflăm că tânărul se numea Ștefan Damian și era originar din Brașov (*ibidem*, vol. 4, ff. 37–42).

238. Vezi transcrierea benzii de ascultare din 18 august 1972 (*ibidem*, ff. 37–42).

239. Direcția a IX-a a Ministerului de Interne confirma informațiile biografice referitoare la Andrei Caracostea, cu mențiunea „neincadrat politic“ (*ibidem*, vol. 2, f. 163).

„Bărbosul“ menține legături și cu elemente care se deplasează în străinătate prin intermediul cărora se interesează de diferiți legionari încercând să ia legătura cu aceștia.

Fiind vizitat de familia Rădulescu care a fost în Grecia, îi spune „Bărbosului“ că în Grecia a întâlnit pe fiul unui preot din America, rugându-l să-i spună unde-l poate găsi pe Andrei Scrima. Deoarece Andrei Scrima era la Constantinopol, dna Rădulescu îl roagă să-i transmită că să facă o invitație lui Arsenie Papacioc în Grecia, la Muntele Athos. Americanul i-a trimis vorbă că i-a scris lui Andrei Scrima și că lucrurile merg foarte bine. Dl Rădulescu îl invită pe obiectiv să facă o vizită în Armenia, la care acesta răspunde: „Mare bucurie aș avea.“ (Familia Rădulescu nu a fost identificată²⁴⁰.)

Prin o serie de persoane de încredere, în principal fete tinere („fiice duhovnicești“), „Bărbosul“ ține legătura cu o serie de elemente cunoscute cu trecut dubios, trimițând și primind scrisori (de altfel, din materiale rezultă că la domiciliul său el are un număr mare de scrisori, iar prin mijloacele „F“ nu s-a prins nimic).

Relații de corespondență întreține și cu unele elemente din exterior, cum ar fi un preot care în prezent se află la Oxford și care-i scrie obiectivului: „M-aș bucura să-mi mai scrii pe adresa de sus. Ce mai este nou în viața noastră bisericească?“

Foarte des obiectivul a fost vizitat de străini cărora le vorbește despre viața sa de care s-a servit și ca sursă de inspirație în pictarea unor tablouri. El încearcă să explice semnificația unor tablouri sau piese din tablouri, arătând că „tot adevărul până la urmă va birui“. De asemenea „Bărbosul“ a fost vizitat de un elvețian cu numele de Ignat Pectard, de profesie avocat, care-l invită în Elveția.

Pe data de 24 septembrie 1972, „Bărbosul“ a fost vizitat de un cetățean pe nume Nelu, cu soția, care tocmai s-a întors din Iugoslavia și care lucrează la Comerț Exterior. Nelu îi aduce un pachet și cere obiectivului să stingă lumina, să aducă o lumânare sau lanternă și o oglindă pentru a citi ceva. De asemenea îi cere să aducă un aparat de radio, iar când dă drumul se aude un zgomot puternic, dar de scurtă durată.

În discuțiile purtate cu diferite persoane, „Bărbosul“ aprobă și apreciază ca fiind întemeiate unele manifestări negative ale acestora, cum ar fi nemulțumirea unei doamne care afirmă că i-a luat casa soția șefului statului, pe care i-a făcut-o bucătărie, precum și afirmația unei tinere educatoare (concubina lui) care face aluzie la măsurile adoptate de conducerea de partid și de stat privitoare la creșterea natalității: „E pleiada asta cu ceaușeii.“

240. Vezi transcrierea benzii de ascultare din 21 septembrie 1972 (*ibidem.*, ff. 83–89).

În fiecare seară „Bărbosul“ ascultă posturile de radio imperialiste Vocea Americii și Europa Liberă, comentând împreună cu persoanele cu care discută și spunând că „aceștia sunt foarte bine informați“. Pe această cale el caută să cunoască unele aspecte ale lumii internaționale, precum și comentariile țărilor capitaliste făcute la adresa țării noastre.

În legătură cu viața particulară a „Bărbosului“ este important de arătat faptul că acesta întreține relații amoroase cu femei tinere în chilia lui, iar când discută cu unele femei (mai ales la spovedanie) face unele afirmații care contravin calității pe care o are, cu unele având chiar relații sexuale, ca în cazul numitei Maria Miclescu, concubina sa.

Când unele femei vin să se spovedească, obiectivul le pretinde să se dezbrace, iar pe altele încearcă să și le apropie prin felul său de a vorbi, pretinzând că numai în modul cum le povățuiește se pot bizui.

Mr. Iliescu Ilie

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 4, ff. 3-8.

100. 13 octombrie 1972. Notă informativă semnată de sursa „Gorun“ despre venirea părintelui Arsenie Papacioc la mănăstirea „Dintr-un Lemn“, Vâlcea.

Insp. de Interne al Jud. Vâlcea

13 octombrie 1972

NOTĂ

Sursa „Gorun“ informează că la mănăstirea „Dintr-un Lemn“ a venit ca preot, în locul lui GHERGHESCU CHESARIE, mutat la seminarul special din Curtea de Argeș, numitul ARSENIE PAPACIOC, de la mănăstirea Căldărușani, județul Ilfov.

Sursa îl cunoaște de peste 20 de ani, având în prezent vârsta de 52 de ani. Nu are studii teologice, ci o școală profesională de meserii, fiind un foarte bun meșter în sculptură. Este un bun autodidact, posedând o cultură deosebită mai ales în domeniul teologic.

Sursa știe că a fost legionar și a executat 12 ani închisoare, în două rânduri, de fiecare dată câte 6 ani. În prezent refuză să discute pe tema trecutului, însă a spus cu tristețe odată cum că el a vrut să facă politică dreaptă, dar n-a reușit și că în prezent face politica Sf. Pavel, adică trăiește cu gândul la Dumnezeu, arătând genunchii bătătoriți de multitudinea mătâniilor efectuate. De fapt este recunoscut ca un credincios fanatic, impunând mult respect din partea credincioșilor.

Nu a cunoscut de mult posibilitatea mutării sale, ci a primit o telegramă de la Departamentul cu o zi înainte, cum că este mutat la mănăstirea „Dintr-un Lemn“. Ajuns aici, a fost foarte mulțumit, sperând să fie mai liniștit, pentru a se îngriji de sănătate, pe care o are foarte șubredă, suferind, după câte spune el, prea multe în timpul detenției.

La plecarea preotului Gheorghescu ca profesor la Curtea de Argeș, acesta l-a sfătuit să fie corect față de elevi, colegi și autorități, acordând se pare un credit moral foarte ridicat față de conducerea statului nostru.

Arată a fi un om foarte rigid, tăcut, cu o ținută de „sfânt“. Poartă o barbă foarte mare și spune că înțelege că nu ar fi la modă, însă, fiind astfel obișnuit, nu se poate prosti la bătrânețe.

*

– Sursa are posibilitatea reluării discuțiilor cu el, prilej de abordare a trecutului său politic și profesional.

– Părintele Papacioc, venit recent la mănăstirea „Dintr-un Lemn“, a fost lucrat în D.U.I. la I.S.J. Ilfov pentru activitatea legionară desfășurată în trecut și cu tendințe prezente spre acțiuni ostile.

Maior/Rizea Constantin

2 ex. Nr. R.D. 500/2394/14 oct. 1972

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 2, f. 59.

101. 25 octombrie 1972. Plan de măsuri întocmit de Inspectoratul Județean Vâlcea în dosarul de urmărire informativă privindu-l pe părintele Arsenie Papacioc.

MINISTERUL DE INTERNE

INSPECTORATUL JUDEȚEAN VÂLCEA

– Serviciul I –

Nr. 00523

SE APROBĂ²⁴¹/25.10.1972

STRICT SECRET

ex.unic

PLAN DE MĂSURI
în D.U.I. privind „IZOLATUL“
de la mănăstirea „Dintr-un Lemn“.

„Izolatul“, cu numele real ANGHEL PAPACIOC, născut la 13 august 1914 în comuna Misleanu, jud. Ialomița, având ca studii 4 clase

241. În colțul din stânga sus, sub „aprobare“, ofițerul a notat următoarele observații: „Planul este foarte analitic, el putând ține locul unei sinteze.

liceu industrial, s-a călugărit în anul 1947 și a venit la mănăstirea „Dintr-un Lemn“ la 15 oct. 1972, fiind mutat de la mănăstirea Căldărușani, jud. Ilfov, venit prin mutare în ianuarie a.c. din dispoziția Patriarhului.

S-a înscris în organizația legionară în 1937, devenind instructor legionar și primar în localitatea Zărnești, jud. Brașov. A participat la rebeliune după care a încercat să fugă din țară.

În 1958, a făcut parte din organizația subversivă „Rugul Aprins“, fiind condamnat la 20 de ani muncă silnică, pedeapsă pe care a executat-o până în anul 1964, când a fost grațiat.

Din materialele obținute în perioada Aiud rezultă că trecerea lui la călugărie a fost făcută la indicația Legionarilor și că desfășoară activitate legionară sub mască religioasă.

După eliberarea din detenție, cu sprijinul Patriarhiei, a fost numit preot de mir la Filea de Jos, județ Alba, apoi călugăr la mănăstirea Cheia, Căldărușani, iar în prezent la mănăstirea „Dintr-un Lemn“.

Din supravegherea informativă rezultă că „Izolatul“ continuă să se situeze pe o poziție ostilă față de regimul nostru și că întreține relații de corespondență și vizite cu o serie de elemente legionare cunoscute de el din activitate și din detenție.

Întreține relații amoroase cu diferite fete tinere în raport cu vârsta lui, dar se teme în același timp de a nu fi compromis.

În ultimul timp, la Căldărușani, s-a stabilit că împreună cu o concubină a sa intenționa să multiplice mai multe cărți cu caracter mistico-religios ale lui NICHIFOR CRAINIC, pe care-l elogiază ca un mare ideolog și teolog.

Întreține legături cu o serie de elemente ce au relații în străinătate, încercând ca prin intermediul acestora să se informeze despre legionarii din emigrație și să intre în posesia unor materiale de propagandă, reușind ca prin intermediul lui ANDREI CARACOSTEA din București să-și procure o revistă *Magazin 1971* de la un preot din Viena, urmând ca să-i fie adus și *Magazinul* pe 1972, când acest preot va veni în România.

De asemenea, intervine pe lângă elemente care au relații în străinătate să-i transmită lui ANDREI SCRIMA, legionar din emigrație, rugămintea de a-i face o invitație pe baza căreia să ceară plecarea sa în exterior.

Din discuțiile purtate cu diferiți tineri, rezultă că încearcă să-i determine să treacă la călugărie, exercitând asupra lor o puternică influență mistică.

S-au prevăzut sarcini multiple, a căror realizare poate duce la clarificarea acestei acțiuni. Cei care au sarcini evidențiate să-și extragă termenele./ Mr. [ss] [indescifrabil].“

Prin o serie de persoane de încredere, în special fete tinere, pe care le numește „fiice duhovnicești“, ține legătura cu o serie de elemente suspecte din țară, prin trimeri și primiri de scrisori. (Din material rezultă că la domiciliul său are un număr foarte mare de scrisori.)

La Căldărușani a fost vizitat de mai mulți turiști străini, printre care și un elvețian cu numele PECSTAD, de profesie avocat, care l-a invitat în Elveția.

*

Pentru urmărirea în continuare a activității desfășurate de „Izolatul“ pe raza noastră de activitate, cât și în vederea clarificării unor aspecte stabilite de noi până în prezent, ne propunem următoarele sarcini:

– Stabilirea cu certitudine a faptului dacă suspectul la noul său loc de muncă continuă să desfășoare activitate dușmănoasă și cu caracter legionar, formele și metodele de activitate pe care le folosește în acest sens.

– În cazul că vom stabili că desfășoară activitate dușmănoasă, vom avea în vedere crearea cadrului necesar pentru documentarea activității acestuia.

– Concomitent cu munca de stabilire a activității lui dușmănoase și crearea cadrului necesar pentru documentarea activității acestuia în vederea prevenirii unor activități ostile, vom întreprinde și cele mai pretabile măsuri pentru documentarea legăturilor lui amoroase cu persoane din cler și din afară și folosindu-ne și de datele pe care le deținem până în prezent, în vederea compromiterii acestuia.

Pentru realizarea sarcinilor propuse mai sus, ne propunem să întreprindem următoarele măsuri informativ-operative:

1. Va fi instruit și trimis periodic către suspect informatorul „GORUN“, din legătura tov. maior Rizea Constantin, prin intermediul căruia vom putea stabili aspecte legate de activitatea și concepțiile celui urmărit.

Termen: permanent.

Răspunde: maior Rizea C-tin.

2. În baza selecției făcute de noi a unor informatori care pot face periodic deplasări la schitul „Dintr-un Lemn“ și care în același timp dispun de posibilități de a întreține discuții cu sus-numitul, vom lua măsuri de trimitere a acestora către suspect, pentru a constata care dintre ei pot avea posibilități de informare și se pot atașa de suspectul nostru. Toți acești informatori vor fi instruiți de noi ca să nu poarte discuții cu caracter politic, ori a se interesa de situația suspectului, lăsând totul la inițiativa acestuia, urmărind numai crearea unor posibilități viitoare între unii informatori și cel urmărit.

În urma analizei făcute, considerăm oportună folosirea în acest scop a informatorilor: „Soare“, din legătura tov. maior Rizea C-tin, „Veronica“, din legătura tov. maior Paraschiv, Gh., „Pintilie“, „Nica“, „Păun“ și „Barbu“, din legătura tov. lt.-maj. Sima Virgil, cât și a informatorului „Popescu Gh.“, din legătura cpt. Zamfirescu Ion.

Termen: 30.03.1973.

Răspund toți ofițerii indicați.

3. Concomitent cu trimiterea acestor informatori către suspect, vom lua și măsura recrutării unor informatori din cadrul mănăstirii pe care îi vom folosi în cunoașterea unor aspecte din activitatea lui „Izolatul“. Pentru realizarea acestui aspect va fi recrutat unul din cei doi paznici, de preferință paznicul DRĂGAN ION, din Drăgășani, care domiciliază tot timpul în cadrul mănăstirii și care va fi folosit pentru a ne comunica aspecte constatate de el prin observarea directă și în special vizitele pe care le primește „Izolatul“, deplasările ce le face, legături cu elemente din comuna Frâncești și chiar din rândul celor din mănăstire.

De asemenea, vom studia posibilitatea recrutării unei călugărițe din mănăstire, din rândul celor punctate de noi și în special din rândul celor care au ocupația de ghid sau care, prin natura funcției pe care o au, își petrec mai mult timp în apropierea suspectului. Prin recrutarea uneia sau chiar a două călugărițe scontăm să cunoaștem aspecte legate de activitatea, concepțiile și relațiile suspectului în cadrul mănăstirii, cât și aspecte privind deplasările pe care le face, vizitele pe care le primește, cine sunt aceste persoane.

Termen: 30.01.1973.

Răspunde: cpt. Dinescu Nicolae.

4. Vom lua legătura cu Inspectoratele Ploiești și Brașov în vederea trimiterii unor informatori cu posibilități pe lângă „Izolatul“ și în special din rândul celor cu care a activat, în vederea cunoașterii concepțiilor și intențiilor acestuia. În caz că există asemenea posibilități, vom întocmi planuri de cooperare.

Termen: 15.02.1973.

Răspunde: cpt. Dinescu Nicolae.

5. Vom întreprinde verificări asupra relațiilor sale din perioada detenției, în vederea găsirii aceluia care sunt informatori ai organelor de securitate și în raport cu cele rezultate vom întocmi planuri de cooperare cu inspectoratele ce au asemenea informatori, în vederea urmăririi suspectului și a cunoașterii concepțiilor, intențiilor și relațiilor lui din interior și din exterior, cât și natura acestor relații.

Termen: 20.02.1973.

Răspunde: cpt. Dinescu Nicolae.

6. Vom întreprinde cele mai eficace măsuri ca în baza materialelor de care dispunem și cele ce vor fi stabilite ulterior, să determinăm mutarea preotului MUTULIGĂ ION din comuna Frâncești, prin compromiterea acestuia și aducerea în locul său a unui alt preot-informator al organelor noastre – care să-și creeze posibilități pe lângă urmăritul nostru.²⁴²

Termen: 15.03.1973.

Răspunde: mr. Bălă Nicolae, lt.-maj. Sima Virgil.

7. Vom studia posibilitatea introducerii mijloacelor „Teofil“ la domiciliul suspectului din cadrul mănăstirii, cât și la casa de oaspeți a mănăstirii din orașul Râmnicu Vâlcea. Prevedem această măsură în scopul cunoașterii conținutului discuțiilor cu vizitatorii săi, pentru a avea posibilitatea verificării informatorilor ce-i vom trimite, iar în cadrul casei de oaspeți de a putea cunoaște discuțiile în cadrul eventualelor întâlniri ce le va organiza suspectul cu alte persoane în această casă, cât și caracterul discuțiilor ce le are cu persoanele de sex feminin pe care va încerca să le determine să întrețină cu el relații sentimentale, fiind cunoscut cu asemenea atitudine.²⁴³

Termen: 30.01.1973

Răspunde: mr. Paraschiv GH., cpt. Dinescu N.

8. Vom lua măsuri de interceptare a corespondenței suspectului pentru cunoașterea conținutului acesteia, cât și a relațiilor ce le are și pe care și le va face prin intermediul corespondenței. Aceasta măsură depinde de posibilitățile ce urmează a fi create de Biroul VI.

Termen: 30.11.1973.

Răspunde: cpt. Dinescu N.

9. Vom lua măsuri urgente pentru a avea posibilitatea cunoașterii din timp a intențiilor suspectului de a face deplasări în alte localități cu scopul ca în timpul deplasărilor ce le va face să fie pus în S.O.²⁴⁴ Această măsură va avea un caracter permanent, în special atunci când va face deplasări în localități situate în afara razei noastre de activitate.

Termen: permanent.

Răspunde: cpt. Dinescu N., lt.-maj. Sima V.

10. Prin intermediul călugăriței pensionare POPESCU SERAFIMA, fostă informatoare, ce are domiciliul stabil în Băile Govora, vom în-

242. Notă marginală adăugată în dreptul paragrafului: „Nu! Cazul nu e așa de urgent pt. a forța o astfel de măsură! [ss] [indescifrabil].“

243. Notă marginală în dreptul paragrafului: „Aceasta numai dacă stabilim că primește oaspeți la chilia lui. La casa de oaspeți, lui A [indescifrabil] se spune și lui alte. p.d.v./ [indescifrabil].“

244. S.O. – supraveghere operativă.

cerca să aducem pe „Izolatul“ la domiciliul acesteia, unde în prealabil vom instala mijloacele „Teofil“.²⁴⁵

Aducerea lui la călugăriță vom încerca să o determinăm printr-o scrisoare pe care aceasta să o trimită suspectului și prin care să-și manifeste nemulțumirea că nu mai este în cadrul mănăstirii, unde se obișnuise să trăiască, că nu se poate împăca cu viața din afara mănăstirii și că, auzind de el, a îndrăznit să apeleze la serviciile acestuia pentru a o ajuta prin posibilitățile ce le are să ajungă din nou la mănăstire.

Va justifica faptul că i-a scris prin aceea că îl cunoaște de mult timp, din spusele altor persoane ce au legătură cu mănăstirea, spunându-i în scrisoare că îl roagă ca să o sfătuiască cum ar putea proceda să îi vorbească, afirmând că nu ar vrea să știe despre dorințele ei și celelalte maici. Scrisoarea o va încheia în așa fel încât să lase să se înțeleagă că el poate să hotărască unde să-l poată întâlni și că așteaptă răspunsul său.

Cunoscând faptul că este un element afemeiat, scontăm că o va vizita pe aceasta la domiciliul său și se vor crea premise de permanentizare a acestor vizite.²⁴⁶ Pentru început, celei în cauză i se va face un instructaj cu caracter general și să discute mai mult în legătură cu conținutul scrisorii, iar în raport de cele ce vor apărea, i se va face și instructajul corespunzător în vederea stabilirii unor aspecte ce interesează organele de securitate.

Termen: 20.02.1973

Răspunde: mr. Paraschiv, cpt. Dinescu N.

11. Prin intermediul împuternicitului Cultelor, „Izolatul“, sub un pretext stabilit în prealabil, ce va consta într-o anonimă pe care o vom face noi în legătură cu unele aspecte din cadrul mănăstirii, va fi chemat la Râmnicu Vâlcea, la o oră mai târzie, în așa fel ca până la clarificarea anonimei să nu mai aibă posibilitatea de a pleca din oraș și să fie nevoit a locui la casa de oaspeți. Aici, unde vom avea instalate mijloace „Teofil“, va fi nevoit să recurgă la serviciile colaboratorului nostru „Nica“, element capabil și bine pregătit, mod în care sperăm să le facem cunoștință și să putem ca în baza instructajului ce vom face colaboratorului să-i apropiem și să le creăm posibilitatea unor întâlniri viitoare în vederea stabilirii unor aspecte ce prezintă interes operativ.

Termen: 30.03.1973.

Răspunde: lt.-maj. Sima V., cpt. Dinescu N.

245. Mijloace „Teofil“ – microfoane.

246. Notă marginală în dreptul paragrafului: „Este prea în vârstă această călugăriță ca să se gândească la relații sentimentale [ss] [indescifrabil]“.

12. Vom studia posibilitatea identificării unei femei care să cunoască și dactilografia, capabilă și inteligentă, care, pe baza instructajului pe care i-l vom face, să aibă posibilitatea pătrunderii în intimitatea suspectului. Pentru început o vom instrui să nu discute nimic cu suspectul și să facă tot posibilul pentru a-i câștiga încrederea. Pe măsură ce încrederea suspectului în informatoarea noastră va evolua, îi vom face instructaj concret în vederea stabilirii aspectelor ce ne interesează. Câștigând încrederea suspectului, scontăm că „Izolatul“ să o folosească în multiplicarea materialelor și deci cunoașterea conținutului acestor materiale și să avem posibilitatea interceptării corespondenței trimise prin „curieri“, cunoscându-se faptul că folosește acest procedeu. Modul cum va ajunge să facă cunoștință cu suspectul îl vom stabili de comun acord cu respectiva, însă pentru început principalul fiind găsirea unui element corespunzător scopului urmărit și în care să avem încredere că va respecta instructajul ce-i vom face.

Termen: 30.04.1973.

Răspunde: cpt. Dinescu N.

13. Pe informatoarea „Veronica“ din legătura mr. Paraschiv Gh. pe care am prevăzut-o a fi trimisă către suspect, în mod treptat o vom instrui a se apropia de acesta și de a crea relații bune cu el, însă va fi instruită ca în cazul în care va avea propuneri din partea acestuia de a întreține relații cu el să nu accepte asemenea relații într-un mod care să nu-i spulbere orice speranță, determinându-l a căuta intimitatea ei. Informatoarea fiind o persoană foarte inteligentă, ajungând într-o asemenea situație și dată fiind activitatea ei trecută prin care se poate câștiga încrederea suspectului, poate afla de la cel în cauză date concrete privind concepțiile, intențiile, legăturile ce le are în interior și exterior, cât și modul cum menține aceste legături. Informatoarea a fost legionară, stareță de mănăstire, în prezent pensionară și cunoaște foarte mulți legionari din țară și de la Patriarhie, în parte cunoscuți și de suspect.

Termen: permanent.

Răspunde: mr. Paraschiv Gh.

14. Cunoscând faptul că „Izolatul“ s-a călugărit la mănăstirea Cozia de pe raza noastră de activitate, unde în prezent avem lucrați unii suspecti, la locuința cărora avem instalate mijloace „Teofil“, prin intermediul ofițerului care răspunde de problema Cultelor și în vederea clarificării „unei situații“, îl vom determina să meargă la această mănăstire, ocazie cu care vom stabili dacă se cunoaște cu obiectivele noastre „CAMELIA“ și „VLAD“, scontând pe faptul că, după această dată, pe „CAMELIA“, indiferent dacă a cunoscut-o ori nu, va încerca să o mai întâlnească, iar o eventuală vizită la domiciliul acesteia ne

va da posibilitatea cunoașterii discuțiilor și intențiilor ambilor suspecți, cât și cunoștințele comune pe care le vor stabili prin discuții că le au, putând stabili astfel date în legătură cu activitatea ambilor suspecți.

Termen: 15.03.1973.

Răspunde: lt.-maj. Sima V., maior Paraschiv Gh.

15. Vom lua aprobarea conducerii profesionale pentru prelucrarea Legii 23 cu întreg efectivul din cadrul mănăstirii de către ofițerul ce răspunde de Culte, cât și de împuternicitul Cultelor, timp în care vom face o percheziție secretă la locuința suspectului, pentru a cunoaște conținutul materialelor ce le posedă, cât și datele ce rezultă din scrisorile primite prin „curieri“ și cine sunt persoanele cu care întreține astfel de relații. Până la data când se va hotărî efectuarea percheziției, vom lua măsuri pentru a stabili concret care este spațiul suspectului, unde anume își ține materialele și scrisorile, cât și dublura cheilor de la locuința sa. Prelucrarea se face și cu scopul de a sustrage atenția întregului personal al mănăstirii în timpul efectuării percheziției.

Termen: 15.04.1973.

Răspunde: maior Rizea C-tin, cpt. Dinescu N.

16. Întrucât la materialele existente la dosarul suspectului, în special din perioada detenției, rezultă că din perioada activității legionare s-a cunoscut bine cu un fost legionar, DUMITRESCU C. ZĂPADĂ, element ce domiciliază pe raza noastră de activitate și care a fost informatorul nostru, vom lua măsuri de reactivizare a lui, iar în cazul că va fi posibil instalarea mijloacelor „Teofil“ în locuința suspectului din cadrul mănăstirii, îl vom determina să facă o vizită la mănăstire, ocazie cu care va întâlni și pe suspectul nostru. Având convingerea că îl va invita la el pentru a discuta și că avem posibilitatea cunoașterii discuțiilor dintre ei și verificarea informatorului, scontăm să stabilim eventuale încercări ale suspectului de a afla intențiile informatorului nostru, iar în raport de încrederea ce i-o inspiră să-și destăinuiască propriile intenții și legături. Informatorul va fi instruit temeinic asupra poziției ce să o adopte pentru a nu crea posibilitatea unei reactivări a activității lor de către noi. În caz contrar, că nu vom putea instala mijloace „Teofil“, vom organiza atragerea suspectului la domiciliul informatorului, unde avem mijloace „Teofil“.²⁴⁷

Termen: 30.04.1973.

Răspunde: maior Rizea C-tin, cpt. Dinescu N.

---

247. Notă marginală adăugată în dreptul paragrafului: „Zăpadă a plecat în martie 1973 din Rm. Vâlcea la Tr. Severin [ss] [indescifrabil].“

17. Începând cu luna ianuarie 1973, cu scopul de a-l dezinforma și a-i crea impresia că organele de securitate de pe raza județului nostru nu cunosc prea bine multe date despre activitatea lui, va fi luat în contact de cpt. Dinescu Nicolae – șeful Biroului I –, care, chipurile, va apela la serviciile lui pentru a cunoaște eventualele elemente din rândul turiștilor care vizitează mănăstirea, legat de Legea 23, privind obligatiile lui ca cetățean și funcționar de stat.

Vom exploata legătura noastră cu el, antrenându-l și la rezolvarea altor sarcini, care să-i canalizeze activitatea, comportarea și conduita sa în sensul dorit de noi, ușurându-ne astfel posibilitatea aplicării unora din măsurile prevăzute în prezentul plan.

Termen: permanent.

Răspunde: cpt. Dinescu N.

În cazul în care prin măsurile informativ-operative pe care ni le propunem spre rezolvare nu vom putea documenta activitatea suspectului, în scopul prevenirii și curmării activității dușmănoase, vom întreprinde măsuri pentru compromiterea acestuia, ce va consta în:

1. Pe baza materialelor existente la dosar, cât și în baza celor ce vor mai fi stabilite în procesul urmăririi sale în legătură cu comportarea sa morală, vom trimite scrisori anonime atât la Episcopia Râmnicu Vâlcea, cât și la Patriarhie, scrisori în baza cărora să determinăm luarea de măsuri împotriva suspectului.

2. Atât în perioada cunoașterii activității lui, cât și în perioada compromiterii acestuia, vom urmări prinderea lui în flagrant cu femeia interpusă de noi la casa de oaspeți din Râmnicu Vâlcea, unde scontăm să aibă loc unele întâlniri ale lor și unde avem instalate mijloace „Teofil“, și în limita posibilităților chiar fotografierea lui într-o astfel de situație.²⁴⁸

3. Dat fiind că din materialele existente la dosar rezultă că practică homosexualitatea²⁴⁹, vom urmări să stabilim concret astfel de aspecte și chiar să-l surprindem, ajungând până acolo ca un tânăr bine instruit și care să pătrundă în anturajul său să ne declare că a încercat să aibă cu el asemenea relații.

4. Vom avea în vedere să stabilim ce sume de bani primește de la diferiți cetățeni pentru îndeplinirea unor acțiuni religioase, bani pe care să nu-i contabilizeze, și pe baza declarațiilor date de persoanele

248. Notă marginală adăugată în dreptul paragrafului: „Este puțin probabil că el să se antreneze într-o astfel de aventură și mai ales la casa de oaspeți a episcopiei, unde este atâta strictețe [ss] [indescifrabil].“

249. Vezi documentul nr. 83, notele 207–208.

în cauză să-l putem compromite în fața celor care îl cunosc sau în vederea luării altor măsuri informativ-operative sau penale.

5. Pentru stabilirea atitudinii lui imorale, semnalată în mai multe materiale informative, respectiv atitudinea ce o are față de femeii în timpul spovedaniilor, încercând să aibă relații cu acestea, vom trimite un cadru de-al nostru, chipurile să se spovedească, urmărind să vedem dacă se verifică semnalările anterioare. Apoi vom stabili femeile care recurg la spovedanie în cadrul mănăstirii, încercând să exploatăm nemulțumirile unora dintre ele, față de care ar fi avut o asemenea atitudine.

Considerăm că prin măsurile ce ni le-am prevăzut a fi luate în D.U.I. „IZOLATUL“ vom putea obține rezultatele scontate, în baza cărora să putem trece la întreprinderea unor măsuri concrete.

Pe parcursul urmăririi lui și în cazul că ne apar și alte aspecte, se vor lua măsurile corespunzătoare.

LOȚIITOR ȘEF SERVICIU I

Maior Paraschiv Gheorghes

Șeful Biroului I

Cpt. Dinescu Nicolae

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 1, ff. 27-33.

102. 2 noiembrie 1972. Notă informativă semnată de sursa „Veronica“ despre rezerva cu care părintele Arsenie Papaciu a fost primit de către monahiile de la mănăstirea „Dintr-un Lemn“.

Insp. de Interne al Jud. Vâlcea

2.11.1972

1 ex. C. de Argeș

1 ex. Petronia-Horezu

1 ex. Papaciu Arsene

NOTĂ

1 noiembrie 1972

Sursa vă informează următoarele:

În ziua de 28 oct. a stat de vorbă cu maica Petronia, care a venit la Vâlcea, la invitația Episcopiei, pentru primirea unor înalți oaspeți bisericești de peste hotare.

Întreabă ce noutăți mai știe de prin mănăstiri și spune că la Bistrița nu este nimic nou, iar la „Dintr-un Lemn“ s-a schimbat preotul. Maicilor de acolo le-a părut foarte rău că fostul preot²⁵⁰ era bun organizator, foarte bine pregătit din punct de vedere cultural, cunoștea

---

250. Părintele Chesarie Gheorghescu.

și ceva limbi străine, a organizat acolo un muzeu de toată frumusețea cu obiecte foarte valoroase. A fost cerut de patriarh ca profesor la Curtea de Argeș și, în schimbul lui, Episcopia a avut pretenții tot la unul pregătit. Spune că și acest preot este cumsecade, maicile se înțeleg cu el, duce o viață cinstită și ele cred că o să fie bun în ceea ce privește viața religioasă și gospodărească, dar poate nu este tot atât de pregătit în ceea ce privește cultura. În orice caz, maicile îl regretă pe fostul preot.

„Veronica“

NOTĂ

– Petronia, responsabilă a mănăstirii Bistrița, se afla în atenția mr. Săvulescu I.

– Preotul recent venit la mănăstirea „Dintr-un Lemn“ este Papa-cioc Arsenie, fost legionar, în atenția noastră lucrat.

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 2, f. 58.

103. 14 decembrie 1972. Plan de dirijare a informatoarei „Dina Cocea“ pe lângă părintele Arsenie Papacioc.

MINISTERUL DE INTERNE

INSPECTORATUL JUDEȚEAN VÂLCEA

14.12.1972

PLAN DE DIRIJARE a inform. „DINA COCEA“

În cadrul acțiunii „EPILOG“²⁵¹ este lucrat prin D.U.I. numitul „Izolatul“, sosit recent prin transfer de la mănăstirea Căldărușani la Gorun, suspect pentru activitate legionară, pentru care a suferit mai multe condamnări.

Întrucât din materialele informative obținute până în prezent rezultă că „Izolatul“ obișnuiește să încaseze diverse sume de bani pentru oficierea unor „slujbe“ în vederea realizării unor dorințe a celor creduli, apreciem utilă infiltrarea informatoarei „DINA COCEA“ pe lângă acesta pentru a stabili dacă:

– informațiile obținute se verifică, ce sume pretinde și cum condiționează aceste servicii;

---

251. Nu am găsit informații despre acțiunea „Epilog“; este posibil să fi fost menită să supravegheze încercările foștilor legionari de resuscitare a Mișcării Legionare.

– având în vedere că informatoarea este încă tânără, cu aspect plăcut și cum obiectivul a fost stabilit că întreține relații amoroase cu diverse persoane, scontăm să se atașeze de informatoare și în final să o poată vizita la domiciliul său din Râmnicu Vâlcea, unde avem mijloace „Teofil“.

Considerăm posibil acest lucru întrucât obiectivul vine periodic la Episcopia Râmnicului, iar mama informatoarei este îngrijorată și interesată de căsătoria fiicei sale.

Pentru realizarea primului contact informatoarea se va deplasa la Gorun într-o vinere, când de obicei se oficiază asemenea slujbe, cu autobuzul IRTA, va merge în biserică, va participa la slujbă, după care se va adresa pr. călugăr „Izolatul“, căruia îi va spune că este interesată să facă slujbe pentru a-i înlesni căsătoria, fiind la o vârstă înaintată. Cu acest prilej să-i destăinuie că a cunoscut mai mulți bărbați, în special străini, că a fost atașată de un italian în vârstă de peste 60 de ani, fost specialist la Râmnicu Vâlcea, cu care a făcut o călătorie în Italia, sperând că se va căsători acolo, că în prezent este în legătură tot cu un italian cu care vrea neapărat să se căsătorească.

Cu toate că legăturile lor sunt mai vechi, are impresia că va rata și această căsătorie, pentru care ar fi în stare să facă orice.

Să-i mai spună că de această hotărâre a ei nu cunoaște decât mama sa, femeie în vârstă și foarte credincioasă, care a lămurit-o și a sfătuit-o și pe această cale pentru a se căsători.

Dorește ca acest lucru să nu mai fie cunoscut și de alte persoane. Să-i spună că este în stare să plătească, să facă orice pentru acest lucru.

„Izolatul“ este în vârstă de 59 de ani, nu are studii teologice, însă a studiat mult pe acest tărâm și se bucură de apreciere din rândul personalului clerical.

A fost condamnat în două rânduri pentru activitate legionară.

*

Întrucât informatoarea „Dina Cocea“ l-a contactat pe obiectiv, așa cum s-a prevăzut în plan, și rezultând că acesta este interesat să-i cunoască „logodnicul“ italian, se va lua măsura interpușierii unui ofițer de la Direcția a III-a, cunoscător al limbii italiene, prin intermediul informatoarei. În acest fel vom reuși și să stabilim interesul manifestat de obiectiv pentru acest „străin“, inițind prin el (ofițer) discuții care să ne edifice asupra concepțiilor legionare etc.

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 5, ff. 121–122.

104. 15 decembrie 1972. Notă informativă a sursei „Dina Cocea“, care, potrivit sarcinilor trasate de Inspectoratul Județean de Securitate Vâlcea, l-a vizitat la mănăstirea „Dintr-un Lemn“ pe părintele Arsenie Papacioc.

Insp. de Interne al Jud. Vâlcea
15.12. 1972

NOTĂ

Pe data de 13 dec. a.c., în jurul orei 17:30, sursa a făcut o vizită la mănăstirea „Dintr-un Lemn“.

Slujba de după-amiază se terminase și la intervenția sursei și a câtorva maici, preotul mănăstirii a descuiat din nou biserica, întrebând dacă sursa, în afară de a aprinde lumânări, vrea să dea și un pomelnic scris, arătându-se plin de bunăvoință în acest sens.

Sursa a spus că ar vrea să dea un acatist pentru căsătorie, amintind legat de aceasta legătura ei cu un cetățean italian în vârstă (cu câțiva ani în urmă), precum și finalul fără perspectivă, iar la ora actuală o altă cunoștință, tot un cetățean italian, tânăr, care corespundează cu sursa și urmează să vină de sărbători în România și cu care sursa ar dori să se căsătorească.

Preotul a părut interesat, a vorbit mai în șoaptă și a făcut un pas în altar, pentru a nu fi auziți probabil și de altcineva. Precauție inutilă, biserica era goală.

— Da, se poate. Eu voi face tot posibilul, dar trebuie să mă ajuți și dumneata prin rugăciuni și credință și să mai vii aici pentru a mai sta de vorbă.

La întrebarea sursei când este mai indicat să vină și eventual dacă ar putea fi anunțată (preotul spunând că vine des la Vâlcea), a dat numărul de telefon de acasă, pe care preotul s-a grăbit să-l noteze și să întrebe când poate fi găsită acasă, numele complet și unde lucrează.

— N-o să fie ușor pentru mine, dar o să încerc să vă telefonez. Eu vin des la Vâlcea, dar sunt veșnic însoțit, a spus el parcă ca un fel de scuză pentru graba cu care își notase numărul de telefon. Însă, a continuat el, în această perioadă este bine să facem mari milostenii, fără rezervă, și să veniți neapărat să vă spovediți. Până la Bobotează o să mă găsiți oricând. Însă este bine să nu veniți în zilele de sărbătoare, pentru că atunci probabil va fi multă lume, lumea deja a aflat că am venit de două luni și o să vină multă lume. Atunci nu vom putea sta de vorbă, numai să ne salutăm.

La întrebarea sursei dacă numai până la Bobotează poate să-l găsească, acesta a răspuns:

— Eu sunt chemat foarte des la București și în centrele mari și probabil să fiu mai des plecat.

După ce a plătit sursa și preotul a asigurat-o că el va face tot posibilul ce poate să facă în acest sens, sursa a promis că va reveni în cursul săptămânii viitoare, într-o zi de lucru, dacă până atunci nu va fi căutată de preot la telefon.

A fost plin de bunăvoință și interesat, încântat și plin de el pentru poziția pe care o are acolo.

„Dina Cocea“

15.12.1972

În legătură cu persoana sa, am constatat că are o vârstă de circa 50 de ani și ceva, dar destul de zvelt și plin de energie pentru vârsta lui, talie mijlocie, slăbuț, ochi albaștri sau verzi, destul de isteți, barba lungă, castanie-ruginie, o voce destul de profundă și clară. O energie riguroasă pentru vârsta lui, o demonstra prin repeziciunea cu care s-a mișcat descuind biserica și punând la punct cele necesare pentru a sta de vorbă cu sursa.

„Dina Cocea“

N.B.

Călugărul este Papacioc Arsenie, fost legionar notoriu, cu mai multe condamnări pentru activitate contrarevoluționară, venit recent de la mănăstirea Cernica la mănăstirea „Dintr-un Lemn“, lucrat în D.U.I., făcând obiectul acțiunii „Epilog“.

Prezența informatoarei la mănăstire a fost organizată de noi, conform planului de dirijare. Aceasta a fost însoțită de serg.-mj. P.M. participând la primele discuții, confirmând cele afirmate.

Comportarea ei a fost corectă, iar atitudinea obiectivului, cea intuită de noi. Se pare că acest element se va lăsa atras de informatoare. Faptul că a cerut și a notat foarte repede adresa și numărul de telefon dovedește interes din partea lui de a permanentiza legăturile cu informatoarea, fapt ce ne avantajează foarte mult.

Se va continua combinația așa cum a fost concepută.

*

I s-a indicat informatoarei că, dacă o va căuta până miercuri – data la care va merge la „spovedanie“ –, să-l invite la domiciliu. Precizăm că informatoarea a spus mamei sale că merge la mănăstire să dea un acatist în ideea măritişului, lucru cu care a fost de acord și chiar satisfăcută.

Cu acest prilej să discute mai multe despre situația și relațiile ei cu străinii, întrebându-l în același timp de situația lui, de unde a venit, dacă are familie etc.

Pentru întâlnirea cu el de miercuri, va fi instruită separat cu ocazia deplasării.

1 ex.

Nr. R.D.500/3200/16.XII.1972

copiat după original

P.E.

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 2, ff. 52-53.

105. 21 decembrie 1972. Notă informativă semnată de sursa „I. Soare“ despre contactarea părintelui Arsenie Papacioc potrivit sarcinii primite de la Inspectoratul Județean de Securitate Vâlcea.

Insp. de Interne al Jud. Vâlcea

21.12.1972

NOTĂ INFORMATIVĂ

Sursa vă informează că, potrivit sarcinii, a contactat la mănăstirea „Dintr-un Lemn“ pe părintele duhovnic în ziua de 15.12.1972 pe la orele 15:00.

Lucrurile au decurs astfel:

M-am dus ca vizitator, însoțit de încă două persoane, și am vizitat biserica, am dat unele pomelnice, o danie pentru mănăstire și am discutat cu maica ce făcea pe ghidul în timpul vizitei.

Cu acest prilej am avut grijă să spun cine sunt și că sunt teolog, serviciile ce le-am avut la Episcopie pe vremuri și mi-am exprimat admirația pentru frumusețea și liniștea locului și dorința ca pe parcurs să vin să mai stau și o noapte, două, că să iau parte la slujbe.

Încântată, măicuța la ieșire mi-a prezentat pe părintele duhovnic, având grijă să mă arate că pe un om „de-al bisericii noastre“. Și astfel am intrat în vorbă cu preotul.

Discuții tot despre mănăstire, despre splendida așezare, atmosfera de pietate, valoarea monumentului istoric și valoarea exponatelor din muzeu. De față și maica-ghid. Apoi discuția de unde a venit și cu ce plăcere mi-a comunicat:

— Aici am venit din octombrie, nu după voia mea, dar noi, călugării, cum știți, mergem acolo unde se cere. La Căldărușani, de unde am venit, am stat vreo zece luni... Metania mea este la S. Moldovei, de unde am plecat tot fără vrerea mea...

— Sunteți deci moldovean? am întrebat eu.

— Nu, eu sunt macedonean.

Am crezut că este bine să mă opresc aici, iar el m-a invitat să vin să stau la mănăstire măcar câteva zile și mă voi simți bine... O vizită, așa, din fugă, nu-i de ajuns pentru a vedea totul și a înțelege.

Am făgăduit și lui, și maicii-ghid – stareța nu era la mănăstire și regretam că nu pot să mă prezinte și acesteia, că voi veni, voi abuza de invitație și voi sta la mănăstire.

În legătură cu venirea lui la această mănăstire a spus că a înlocuit pe un coleg care și-a luat doctoratul în teologie și l-a luat Patriarhia și l-a dus la Curtea de Argeș.

Pare un om... deși slab, ca firile călugărești, poartă barbă lungă, blondă. Nu prea vorbește.

Vizita sursei nu i-a trezit nici o bănuială și este dispus să discute cu sursa la mănăstire, unde oricând poate fi bine-venit.

Discuția a durat cca 15-20 de minute și s-a terminat când doi cetățeni cunoscuți de el, care se pare că erau la mănăstire înaintea venirii mele, un domn cu barbă, poate fi preot, circa 55 de ani, și o femeie de aceeași vârstă, el a plecat la aceștia.

Printre alte discuții, călugărul a recomandat sursei să treacă la preoție, justificând că, având pregătire și înclinații, la orice vârstă nu-i târziu, și la obiecțiunea acesteia că ceea ce nu a făcut la vreme nu mai este cazul să facă acum, a răspuns din nou că niciodată nu-i prea târziu.

Vizita a avut loc între orele 15–16:00.

„I. Soare“

N.O.

Călugărul este Papacioc Anghel, fost legionar notoriu, cu mai multe condamnări pentru activitate contrarevoluționară.

Inf. a fost trimis de noi pentru a-l contacta, așa cum rezultă din planul de dirijare întocmit.

A procedat bine, respectând instructajul făcut. Fiind pregătit din punct de vedere teologic, vizita lui nu a trezit bănuieli, ci dimpotrivă.

Întrucât a fost invitat pentru mai mult timp la această mănăstire, informatorul va merge la o dată ce o vom stabili noi, când i se va face un instructaj de detaliu.

– Vom face în așa fel ca obiectivul când vine la Râmnicu Vâlcea să-l viziteze pe inf. la domiciliu. Acest lucru impune instalarea mijloacelor speciale la domiciliul acestuia, lucru de care ne vom ocupa.

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 2, f. 51.

106. 30 decembrie 1972. Notă informativă semnată de sursa „Dina Cocea” privind-l pe părintele Arsenie Papacioc.

Insp. de Interne al Jud. Vâlcea
30.12.1972

NOTĂ INFORMATIVĂ²⁵²

În ziua de 29 decembrie 1972, sursa a făcut o vizită la mănăstirea „Dintr-un Lemn”. Nu era zi de sărbătoare, era liniște deplină în mănăstire.

Preotul, văzând-o pe sursă, s-a bucurat foarte sincer, a invitat-o într-o așa-numită cameră de oaspeți, de primire, unde timp de aproape o oră au stat de vorbă. A fost foarte binevoitor și își exprima regretul că nu aude bine și la prima vizită i-a părut rău că nu a putut discuta mai mult cu sursa ținând cont de faptul că discuția a avut loc în biserică (în altar).

Sursa a reluat și a dezvoltat povestirile de la început, exprimându-și când regretul, când nedumerirea că de la plecarea lui Gianino nu a avut posibilitatea de a contracta ceva profund și pe viață, adică o căsătorie. Și, în acest sens, sursa a arătat câteva posibilități și perspective ivite între timp și lipsa de entuziasm la un moment dat, sau „ceva”, poate de natură mistică, împiedică finalul dorit de la început.

De asemenea, a arătat situația familială, lipsa tatei, faptul că mama este în vârstă și bolnavă și dorința ei ca orice mamă de a-și vedea copiii la rostul lor.

Primul interes stârnit a fost atunci când sursa a amintit printre candidații un neamț. Sursa a arătat că acela s-a întors pentru a-i propune să se căsătorească, însă aceasta era nepregătită pentru acest pas și, nesigură pe sentimentele lui, nu a fost de acord, cu toate că se cimentaseră niște sentimente de afecțiune.

„Păcat, mare păcat, mare greșeală!” a spus preotul, de-a dreptul indignat. „Cele mai serioase uniri sunt între nemți și români și din cele mai reușite.”

Și pentru fiecare împrejurare preotul găsea un exemplu din literatura clasică universală, arătând că sunt posibilități unice pe care viața ți le oferă și tocmai acel moment nu trebuie să-l ocolești, șansele fiind reduse pentru altă dată. Apoi sursa i-a povestit că s-a logodit cu un tânăr italian, cu care ar dori să se căsătorească, cu toate

---

252. În partea de sus, în stânga, este adăugat următorul text: „Tov. Dinescu / Trebuie să se ceară imediat investigații despre elem. ce apar în scrierile date inf. repartizate dv. în copie. Mă voi ocupa eu în continuare de interpunerea unui ofițer în chip de străin etc. [ss] [indescifrabil].“

că există o contradicție de origini în anumite situații. S-a luminat atunci preotul la față și a sfătuit-o să cedeze în aceste discursuri cu tânărul și să facă acest pas, ținând cont și de intențiile ce se oferă unei vieți în Apus, posibilitățile de a voiaja și a vedea atâtea lucruri.

De asemenea, a arătat că el va face totul cu slujbele lui pentru a se face această căsătorie. Sursa i-a plătit în continuare pentru slujbe.

Sursa a promis că la venirea tânărului italian i-l va prezenta, la care preotul, foarte entuziasmat, a spus: „Sunt sigur că mă voi împrieteni cu el și ne vom înțelege bine.“

În concluzie, sursa a observat interesul preotului pentru cunoștințele cetățenilor străini ai sursei, interesul pentru o prietenie cu sursa și cunoștințele acesteia.

Preotul este foarte documentat, cunoaște multă literatură, istorie și în orice situație, la orice cuvânt, vine cu câte o poveste, un aspect al unui roman celebru, pentru a face o paralelă și a trage concluziile interlocutorul său (în cazul acesta, sursa).

Sursa i-a vorbit preotului și de sora ei și de entuziasmul resimțit spiritualmente în acel decor patriarhal, liniștit al mănăstirii. Preotul a invitat-o să vină împreună cu sora sa pentru a vizita toată mănăstirea și a povesti istoricul ei.

Sursa a promis și, de asemenea, a spus că va căuta să facă rost de o mașină, având carnet de conducere, și în timpul liber va căuta să-l viziteze pe preot. Acesta se văita de singurătate, abia atunci când mai prinde câte un țigan pe acolo mai scoate și el câteva cuvinte cu cineva.

De asemenea, spunea că de la cunoștința sursei la fiecare slujbă când pomenește de aceasta o face cu toată inima și simte un interes special în gândurile sale.

La plecare, preotul i-a dat sursei, cu rugămintea să le pună la poștă, două scrisori, una oficială și una pentru un fost general²⁵³, fost ministru al aerului și marinei, care a făcut mult pentru mănăstire și cu care este prieten.

Urmează ca atunci când va avea prilejul, sursa să reînnoiască vizită la mănăstire și, bineînțeles, să-i prezinte logodnicul când se va ivi ocazia.

„Dina Cocea“

---

253. Securitatea l-a identificat pe generalul Paul Teodorescu, născut la 28 iunie 1888, participant la Primul Război Mondial (*ibidem*, vol. 1, ff. 79–80); într-o notă a Inspectoratului Județean de Securitate Vâlcea se scria: „În luna decembrie 1972, prin intermediul unei persoane de încredere, «fică duhovnicească», a expediat o scrisoare fără a semna la expeditor, către gen. Paul Teodorescu, prin care, în numele soborului mănăstirii, îi aduce mulțumiri pentru urările ce le-a făcut cu ocazia sf. sărbători“; familia generalului Teodorescu ajutase mănăstirea „Dintr-un Lemn“ cu o mare donație (*ibidem*, f. 88).

N.O.

Deplasarea inf. la mănăstirea „Dintr-un Lemn“ a fost organizată de noi în scopul recontactării pr. călugăr Anghel Papacioc, fost legionar notoriu, cu mai multe condamnări pentru activitate.

Făcând obiectivul acțiunii „Epilog“, este lucrat în D.U.I. la problema legionară. Este venit recent de la mănăstirea Cernica, jud. Ilfov.

Informatoarea s-a comportat conform instructajului primit. Faptul că i s-a dat spre expediere două plicuri atestă încrederea în „corectitudinea“ ei. Rezultă că obiectivul manifestă interes pentru a cunoaște cetățeni străini. Dată fiind această situație, se va analiza posibilitatea interpușierii unui ofițer, cunoscător al limbii italiene, recomandat ca logodnic al inf.

Informatoarea îl va mai vizita conform înțelegerii, însă scopul este de a-l atrage la Râmnicu Vâlcea și de a pătrunde în intimitatea vieții lui, cu care sens a fost instruită corespunzător.²⁵⁴

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 2, ff. 49–50.

107. 8 ianuarie 1973. Scrisoare a părintelui Arsenie Papacioc către maica Eugenia Ierusalimneanca.

Expeditor: Arsenie Papacioc

Destinatar: EUGENIA CONSTANTINESCU

Mănăstirea Crasna, jud. Prahova, of. Izvoarele

Surioară Eugenia Ierusalimneanca,

Te amintesc cu deosebită plăcere și simt că-ți bate inima frumos gândind la ziua cea mare.

Iubește și încearcă să iubești mult pe toți, dar să simți o smerită smerenie în cugetul tău, care este de altfel cel mai plăcut fior – destul de trainic în noi.

Să fii curată despre lumea care vorbește atât și pe furis. Ce sarcină grea și-au luat săracii! Și iacă s-au pierdut de Sfânta Scriptură, pentru că, repet, fiorul cel grozav și dulce al Ei stă tocmai în iubire cu fapta, iubire smerită, curățenie despre... lătrat și urlet.

Sunt bucuros că te găsești retrasă la loc și părinții cu inima bună au știut întotdeauna să deschidă ușa casei și să liniștească pe cei răniți și pe cei sănătoși și să-i facă și mai bogați.

Te rog, scumpă Soră Eugenia, să spui părinților GHEDEON și NICODIM și fraților, celor ce se folosesc pe acolo, sincera mea prețuire și

---

254. Vezi documentul nr. 101 (planul de măsuri pentru urmărirea și compromiterea părintelui Arsenie Papacioc).

dragoste adevărată întru Domnul Hristos precum și smerite închinăciuni.

La mulți ani!

Ierom. Arsenie/8.01.1973

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 1, f. 81.

108. 8 ianuarie 1973. Scrisoare a părintelui Arsenie Papacioc către părintele Visarion Silaghi de la mănăstirea Cheia.

Expeditor: Arsenie Papacioc

Destinatar: Părintelui VISARION SILAGHI, Mănăstirea Cheia, com. Mâneciu, jud. Prahova

Îți mulțumesc pentru urări, dorindu-ți, de asemenea, din toată inima să-ți dea bunul Dumnezeu sănătate și puțința să pătrunzi și să înțelegi marea taină din Sf. Peșteră, a NAȘTERII Mântuitorului nostru.

Te amintesc, scumpule părinte Visarion, cu mare plăcere, neîntreput și mă gândesc mereu la ziua cea mare a vieții noastre. Toate încolțirile vrăjmașe mi-au folosit și m-au împins spre o înțelegere a celor grele din Sfânta Scriptură. „Să iubești pe cel ce te necinstește și să-l pomenești să se salveze din răutatea lui.“ Ei vor vedea – sigur, cândva.

Aici iubesc biserica, adică bucuria Sfântului Altar, care-i plină de mireasmă pentru toți care caută pe Dumnezeu dragostei și pe Maica Domnului.

Nu aș vrea să te descurajezi niciodată de ceva și nici să-ți oprești încrederea în zilele vieții. Să fii iubitor și mai ales să prețuiești pe cei care doresc un folos duhovnicesc și sunt sinceri în mersul lor. Avem mereu încercări, dar tot mereu bunul Dumnezeu ne pune în cale și oameni care ne cer prietenie duhovnicească și care ne-ar folosi chiar și numai cu sinceritatea lor.

Eu, părinte, am avut cel mai sincer gând mereu acolo, și așa printre săgeți ochite spre mine, nu mi-am pierdut cumpătul și mi-am înțeles rostul meu în răspunderea mea și mai ales m-am folosit de sfințiile voastre, care ați înțeles fiecare moment și fiecare gest urât al unora. Nu te pot uita, iubite părinte, și te voi pomeni cu mare drag în viața mea...

8.01.1973

Ierom. Arsenie

P.S. Am trimis 200 lei părintelui Iosif și te rog să-mi confirmi, sfinția ta, dacă i-a primit, pentru că nu-i știu celălalt nume și am scris pe mandat așa, monah Iosif Orbul.

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 1, f. 82.

109. 9 martie 1973. Notă informativă transmisă de lt.-col. Ploscaru Emil – Inspectoratul Județean Argeș –, în urma discuției cu o sursă de la Mitropolia Olteniei, cu privire la părintele Arsenie Papacioc.

M.I. Insp. Jud. Argeș
Lt.-col. Ploscaru Emil
9 martie 1973/Pitești

NOTĂ INFORMATIVĂ

Din cele cunoscute în mod sigur despre Anghel Papacioc (Arsenie), preot deservent la mănăstirea „Dintr-un Lemn” – Vâlcea, s-ar putea spune următoarele:

1. Sus-numitul se trage dintr-o familie de români, tatăl său român macedonean, iar mama, probabil ardeleană. Anghel (Arsenie) s-a născut undeva în jud. Ialomița, prin anul 1914-1915. Tatăl său a fost sanitar. Anghel Papacioc a urmat școala elementară în comuna natală și a continuat o școală profesională (de arte și meserii) la București. Fiind un element foarte dotat și inteligent, Anghel Papacioc a devenit un bun desenator și un sculptor excepțional. Talentul său de sculptor a fost immortalizat în cele câteva obiecte executate de mâna sa, care se păstrează la Patriarhie, în București, și la unele persoane particulare (cruci de lemn, candelice etc).

Se pare că după terminarea școlii profesionale, tânărul Anghel Papacioc, datorită temperamentului său întreprinzător și optimist, dar greșit orientat, a fost atras în sfera de influență a politiciii legionare, unde a activat un anumit timp. Datorită acestei politici greșite, Anghel Papacioc a avut de tras o serie de consecințe nefavorabile. Între anii 1941–1947 a fost închis. Fiind pus în libertate, Anghel Papacioc se decisese să se facă monah și astfel intră ca viețuitor în mănăstirea Cozia, unde a rămas până în 1948, având o comportare excepțională. La Cozia, de fapt, Anghel Papacioc a fost îmbrăcat pentru prima dată în uniforma monahală (clericală).

Plecând de la Cozia, Anghel Papacioc s-a stabilit pentru un timp la mănăstirea Slatina, județul Suceava, de unde a fost adus la Patriarhie în București și a lucrat în calitate de sculptor mai mult timp.

De la București, Anghel Papacioc s-a retras la mănăstirea Slatina prin anul 1950, iar de la Slatina a fost numit „spiritual” la seminarul teologic de la mănăstirea Neamț, unde a funcționat în jur de un an și câteva luni. Pentru motive necunoscute de sursă, la începutul anului 1952, Anghel Papacioc s-a retras de la seminarul teologic, mergând la Slatina (mănăstirea sa) și prin anul 1958 a fost arestat din nou, pentru motive necunoscute de subsemnatul. A fost eliberat la 1 august 1964.

Din anul 1964 a fost un timp preot în Transilvania, stareț la mănăstirea Cheia – Prahova (1967–1971), preot la mănăstirea Căldărușani, iar din luna septembrie 1972 este preot la mănăstirea „Dintr-un Lemn“.

2. Fiind un preot bine orientat în problemele clasice ale teologiei creștine (mai puțin cele actuale), privind cu multă seriozitate toate aspectele pozitive ale vieții morale creștine și îndeosebi cunoscând foarte bine normele (canoanele) după care trebuie să se călăuzească un credincios ortodox, Anghel Papacioc a reușit să fie cunoscut și apreciat de mulți credincioși din țara noastră. El este socotit un bun duhovnic (confesor) și îndrumător în probleme de morală creștină. De aceea, unii dintre credincioșii care îl cunosc continuă să-l stimeze și după venirea sa la mănăstirea „Dintr-un Lemn“ și chiar să-i ceară unele îndrumări în probleme de ordin moral-religios. Acest procedeu nu este nou, deoarece credincioșii ortodocși, atât în trecut, cât și în prezent, s-au călăuzit adeseori în problemele lor spirituale după sfaturile primite de la cei mai experimentați preoți-călugări din mănăstirile noastre. În problemele de ordin spiritual, Anghel Papacioc este un preot consacrat și poate fi socotit, fără exagerare, un „păstor-model“. Devotamentul său total față de biserică și preoție, cu multele eforturi pe care le face zilnic și pe care le impune preoția unui preot conștiincios (slujbe obositoare, mărturisire, asistență religioasă la credincioșii care frecventează mănăstirea etc.), l-au adus de fapt în starea de șubrezenie și suferință în care se află sus-numitul în prezent. E bolnav și foarte puțin rezistent la eforturi.

3. După venirea sa la „Dintr-un Lemn“, sursa a avut ocazia să stea de vorbă în câteva rânduri cu Anghel Papacioc. Într-o convorbire avută împreună prin luna noiembrie 1972, venind vorba despre dezvoltarea rapidă a tehnicii actuale în țara noastră și făcând comparație cu dezvoltarea industrială de la noi dintre anii 1938–1940, fiind provocat să-și dea părerea, Anghel Papacioc a fost foarte prompt și făcând comparație cu năzuințele legionare care urmăreau „ridicarea țării“, fără să intre în nici un fel de amănunte, a spus cu aproximație următoarele: „Legionarii erau niște oameni nechemăți, călăuziți de orbi care nu știau ce vor. Eu însumi eram un copil dezorientat și datorită lipsei de experiență am căzut pradă acestor tendințe oarbe, deși eram bine intenționat. Datorită lor (legionarilor) am avut mult de suferit, dar am fost totdeauna, am rămas și mă socotesc un bun român și un cetățean devotat. Căutam ceva și nu știam ce. După ce am luat cunoștință de adevărata învățătură creștină, sănătoasă, după ce am devenit preot al bisericii, îmi dau seama că misiunea mea este de a nu face politică, după care am avut atât de suferit și a suferit întreaga țară, pe care credeam că o slujesc, ci de a sluji cu adevărat tuturor,

spre binele omului, al societății, al patriei și al bisericii; de a face «politică» Sfântului Apostol Pavel, care s-a sacrificat pe sine spre binele tuturor. Numai un om iresponsabil ar putea să nu recunoască multele realizări ale regimului actual din țara noastră. De aceea, deși nu sunt angajat direct în această operă măreață pe care o desfășoară întregul popor în prezent, pentru binele tuturor, eu privesc cu multă bucurie (spunea Anghel Papacior) orice realizare pozitivă și sunt parcă alături de toți, prin simțul patriotic-cetățenesc și prin cel moral-creștin. “Trebuie reținut faptul că Anghel Papacior evită în general să vorbească despre preocupările sale din trecut. Personalul de la „Dintr-un Lemn” nu cunoaște nimic despre trecutul său. De aceea, l-a privit la început cu oarecare rezervă și chiar neîncredere²⁵⁵.”

Ultima dată sursa a stat de vorbă numai câteva minute cu Anghel Papacior la 24 februarie a.c. Fiind vorba despre alegerea și înscăunarea noului Mitropolit al Olteniei și unele perspective de noi alegeri de episcopi în Biserica Ortodoxă Română, Anghel Papacior spune că este foarte încântat de faptul că conducerea bisericii și cea a statului nostru caută să rânduiască în biserică oameni pregătiți, de acțiune și cu comportare morală la înălțimea chemării actuale. El spunea că, dacă peste tot se depun eforturi mari pentru ridicarea și progresul tuturor sectoarelor de activitate (se referea la eforturile pe care le depune poporul nostru în prezent pentru progresul multilateral), atunci și biserica trebuie să fie bine orientată și condusă pentru

---

255. Pe 5 decembrie 1972, sursa „Veronica” scria: „și acest preot este cumsecade, maicile se înțeleg cu el, duce o viață cinstită și ele cred că o să fie bun în ceea ce privește viața religioasă și gospodărească, dar poate nu este atât de pregătit în ceea ce privește cultura. În orice caz, maicile îl regretă pe fostul preot” (*ibidem*, vol. 2, f. 58). În nota informativă redactată de sursa „N. Popescu” se spunea: „Din discuțiile purtate cu stareța Epifania [Epifania – n.ed.] Diaconeasa și secretara Flofteia Ionescu se arătau nemulțumite de acest preot, că nu este la nivelul celui transferat de aici” (*ibidem*, f. 48). Pe 30 iunie 1973, sursa „Epilia” spunea: „Încă de la venirea sa în această mănăstire s-a dovedit a fi foarte circumspect, în sensul că este rezervat și prudent în discuțiile pe care le poartă, stă foarte mult în chilia sa, în afara serviciilor religioase nu intră în raporturi mai apropiate cu alte persoane din mănăstire” (*ibidem*, f. 24); nu toate maicile de la mănăstirea „Dintr-un Lemn” împărtășesc această opinie: sursa „I. Soare” scrie într-o notă informativă din 1 aprilie 1973: „A doua oară când am fost la mănăstire, am stat de vorbă cu o maică ce conduce pe vizitatori (așa cel puțin făcea în ziua aceea) despre părintele duhovnic. Aceasta spunea că este un preot cum n-au avut ele de mult, dar păcat că-i bolnav, săracul, și trebuie să umble mereu pe la doctori, ba la București, unde îl ajută niște rude, ba la Râmnic și chiar la Horezu. Este destul de necăjit, dar nu știu cum, față de lume nu-și arată necazurile” (*ibidem*, vol.1, f. 160).

a fi în același ritm cu poporul și în folosul lui. Anghel Papacioc spune că istoria noastră este o mărturie care ne dovedește că biserica, adeseori prin conducătorii ei devotați, a slujit interesele poporului și ale credincioșilor.

Din scurtele convorbiri avute cu Anghel Papacioc, subsemnatul a constatat că cel în cauză este atât de măsurat și „înțelept“ în tot ce spune, încât n-a putut constata nici un cuvânt deplasat sau, cu atât mai puțin, dușmănos la adresa politicii actuale din țara noastră – Republica Socialistă România.

8 martie 1973

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 2, ff. 41–43.

110. 7 mai 1973. Plan de măsuri pentru contactarea părintelui Arsenie Papacioc de un „italian“ (ofițer de securitate) prin intermediul informatoarei „Dina Cocea“.

MINISTERUL DE INTERNE
INSPECTORATUL JUDEȚEAN VÂLCEA
– 1/ RC /7 mai 1973
Nr. 00523

STRICT SECRET

PLAN DE MĂSURI²⁵⁶
în cadrul D.U.I. „Izolatul“

Din materialul furnizat de informatoarea „Dina Cocea“ dirijată în acțiunea „Izolatul“ rezultă că acesta manifestă un interes deosebit pentru străini și că a solicitat informatoarei să-i prezinte pe „logodnicul“ său italian, dorind să-l cunoască, chiar de la prima lui venire în țară.

Întrucât și din alte materiale a reieșit aceeași pasiune pentru străini, fără a cunoaște însă ce-l interesează în mod deosebit, considerăm utilă interpunerea unui ofițer de securitate prin intermediul informatoarei „DINA COCEA“, cunoscător al limbii italiene, venit chipurile din Italia în calitate de rudă a logodnicului ei – NINO –, despre care îi povestise amănunte obiectivului, ca turist, prilej de cunoaștere a logodnicei vărului său, rămas în Italia din cauza unui accident de circulație de pe urma căruia a avut de suferit fizic și moral.

„Turistul“ italian va trebui să cunoască relativ bine limba română pentru a se înțelege cu „Izolatul“, el neștiind decât foarte puține cuvinte în limba italiană.

Față de el va justifica însușirea limbii române prin facultatea de limbi romanice din Roma, unde a studiat auxiliar limba noastră, urmând și în R.S.R. cursurile de la Sinaia, organizate în anii 1970–1971.

256. În colțul din stânga sus scrie: „Se aprobă. [ss] [indescifrabil].“

Va mai arăta că este un vizitator frecvent al României, față de care se simte atras datorită frumuseților ei etc.

Îi va mai spune că speră să fie trimis de statul italian în R.S.R. la o reprezentanță culturală deschisă la București, pentru faptul că știe limba română.

Ofițerul care va fi solicitat de la Direcția a III-a, Serviciul IV, va fi dotat cu o mașină Fiat cu număr de Italia, cu pașaport străin, având bineînțeles și o ținută potrivită italienilor.

La locul de muncă (mănăstirea „Dintr-un Lemn“) al obiectivului, va merge însoțit de informatoarea „Dina Cocea“, care de fapt l-a vizitat de mai multe ori, urmând să stabilească:

– dacă într-adevăr caută să-și creeze relații în rândul cetățenilor străini;

– dacă le solicită anumite servicii în străinătate – legături, comisionare etc.;

– dacă vorbește în termeni ostili țării noastre;

– dacă este într-adevăr credincios convins;

– în ce măsură are încredere în informatoarea „Dina Cocea“;

– care este gradul său de cultură.

*

Dacă obiectivul este „receptiv“ la sosirea străinului și va angaja discuții sau alte motive de permanentizarea legăturilor, ofițerul va răspunde solicitudinii acestuia, fiind pregătit cu o adresă din Italia, dar oricum el să se angajeze a fi primul la scris.

Va avea în vedere să-l flateze, pe cât posibil, iar față de România să aibă o atitudine pozitivă.

Limba română să o vorbească cu anumite scăpări și în unele expresii să folosească informatoarea, cu care de regulă să discute în limba italiană.

În raport de constatări, ofițerul să se orienteze în așa fel încât să răspundă la obiectivele propuse²⁵⁷.

Maior de securitate

[ss] RIZEA CONSTANTIN

2 ex.

Nr. R.D. 500/1570

dact. P.E.

– ex. 1 D.U.I. 523

– ex. 2 inf. „DINA COCEA“

A.C.N.S.A.S., *Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 1, ff. 55–58.*

257. Pe 14 mai 1973, „Dina Cocea“, conform instrucțiunilor primite, îl anunță pe părintele Arsenie Papacioc că îl va vizita în cursul săptămânii împreună cu logodnicul său italian. Ofițerul operativ notează: „Noua vizită la mănăstire a fost organizată de noi pentru a stabili reacția călugărului,

111. 7 mai 1973. Raport privind contactarea părintelui Arsenie Papacioc de către „italian“ (căpitanul Pătrașcu).

MINISTERUL DE INTERNE
INSPECTORATUL JUDEȚEAN VÂLCEA
Nr. 00523
7.05.1973

RAPORT²⁵⁸

privind contactarea obiectivului „IZOLATUL“

În baza aprobării conducerii profesionale a Inspectoratului de Interne Vâlcea și a Direcției a III-a, la data de 11 iunie 1973 am efectuat contactarea obiectivului „Izolatul“, lucrat prin D.U.I. de organele de securitate Vâlcea. Contactarea s-a realizat la locul de muncă al lui „Izolatul“, sub legenda de cetățean străin, prin intermediul informatoarei „Dina Cocea“, care se află în relații bune cu obiectivul.

Din discuțiile purtate cu „Izolatul“ s-au desprins următoarele:

„Izolatul“ și-a manifestat plăcerea de a mă fi cunoscut și totodată marea sa satisfacție generată de faptul că „prevestirile“ lui s-au împlinit (informatoarea îi solicitase să se „roage“ pentru ea în sensul de a primi o veste de la logodnicul său din Italia).

---

urmărit pentru activitatea legionară, legat de vizita cetățeanului italian însoțit de informatoare, așa cum s-a prevăzut în planul de măsuri al D.U.I. Informatoarea a procedat bine respectând instructajul. Nu a primit noi sarcini, însă când va trebui să meargă la obiectiv cu „prietenul“ italian va fi instruită corespunzător“ (*ibidem*, vol. 2, ff. 29–30); pe 22 ianuarie 1974, acest plan de măsuri a fost completat: „ne propunem în perioada ce urmează să realizăm următoarele:

1. Luarea lui în contact, cu scopul de:

– a se realiza o influență pozitivă legată de interpretarea justă a realităților din țara noastră;

– a i se îndepărta ideea că ar fi urmărit de Securitate, fapt ce-i impune o comportare rigidă, idee ce o împărtășește fără prea multă rezervă celor cu care vine în contact. Probabil în scopul de a poza în „martir“, ori să creeze impresia că este o personalitate;

– a facilita un control mai complex asupra comportării și activității desfășurate; mă refer la posibilitatea realizării unor combinații la care direct să fie și el antrenat;

– a încerca recrutarea sa în problema legionară cum și pentru urmărirea emisarilor cultici din străinătate ce vin de obicei la această mănăstire“ (*ibidem*, vol. 1, f. 166).

258. În colțul din dreapta sus este adăugată următoarea notă: „Sunt de părere să permanentizeze relațiile cu el, «italianul» să mai facă vizite «Izolatlului» și chiar neînsoțit de informatoare, poate se deschide mai mult. Să stea la mănăstire o zi, două, pentru a dispune de timp. Informatoarea să-i viziteze și chilia, pentru a observa ce are. [ss] Col. [indescifrabil].“

A manifestat la începutul discuțiilor o oarecare rezervă, dar după câteva tatonări care i-au întărit convingerea că se află în fața unor persoane de încredere a început să devină volubil, expansiv, căutând să-și expună într-o formă cât mai plăcută cunoștințele în domeniul lui de activitate. Cu această ocazie mi-am putut da seama că este credincios convins, dorind ca ideile lui să fie cât mai convingătoare pentru interlocutor.

Invitându-ne în camera lui, ne-a expus unele din lucrările sale în domeniul graficii și al confecționării de obiecte, toate având subiecte religioase. A ținut să evidențieze o lucrare sculptată pe lemn de Tisa [*sic!*], remarcând totodată faptul că pentru această operă i s-au oferit mai multe mii de dolari, dar că el nu a vrut sub nici un chip să o vândă unor străini.

Este o fire materialistă și caută să profite de amabilitatea unor persoane cu care intră în contact, inclusiv străini, pentru a-și realiza unele scopuri materiale. Dăruindu-mi două fotografii cuprinzând lucrările sale de pictură, m-am oferit să i le plătesc și să mai cumpăr și alte albume dacă se găsesc în mănăstire. Refuzând banii, „Izolatul“ m-a rugat să-l sprijin în cumpărarea unui radio tranzistorizat cu trei lungimi de undă, de proveniență germană, urmând ca să-mi achite contravaloarea în lei. Am fost de acord și i-am cerut adresa pentru a i-l trimite. În fața acestei situații, „Izolatul“ a reacționat pe loc, explicându-mi că atât trimiterea aparatului, cât și primirea banilor vor fi realizate prin DOINA, deoarece dacă-i va fi trimis personal va avea mari necazuri (aici mi-a arătat un semn cu mâinile din care rezulta că ar putea avea neplăceri din partea poliției).

Profitând de situația creată, m-a mai rugat să-i procur, tot contra cost, o piesă pentru aparatul de televizor portativ pe care îl are sau, dacă este posibil, să-i aduc un televizor nou portativ.

Gândindu-se probabil la o sumă mare pe care i-aș pretinde-o, a ținut să remarce faptul că prezentul aparat german l-a cumpărat în urmă cu câțva timp de la un străin și a dat pe el suma de 1 300 lei (în realitate aparatul valorează mai mult).

Este documentat și caută să-și lărgescă cunoștințele din toate domeniile de activitate. A ținut să ne explice că el este o persoană care, deși este foarte convins în ceea ce crede, totuși caută să se documenteze și să fie la curent cu tot ce se întâmplă în lume. Mi-a vorbit în termeni frumoși despre recenta vizită a șefului statului român în Italia și cunoștea și alte aspecte ale vieții interne și internaționale.

Posedă un bagaj satisfăcător de cunoștințe din domeniile istoric, cultural, artistic, dar toate aceste cunoștințe le interpretează prin prisma religiei și în favoarea credinței în divinitate.

Prin felul în care se poartă cu străinii, lasă impresia acestora că este o fire cosmopolită.

Admirând încrustațiile ușii de la intrarea în biserică, acesta a remarcat interesul pe care mi l-a stârnit lucrarea și s-a exprimat față de informatoare: „Vezi ce înseamnă ochiul străinului (!?), imediat a remarcat ce este mai valoros aici.“

Nu ascunde faptul că intră în legătură și cu alți străini. Ne-a vorbit în acest sens de un diplomat²⁵⁹ care a fost cazat la mănăstire pentru câteva zile și de alți cetățeni germani, francezi pe care i-a cunoscut tot la locul la care funcționează.

Este mulțumit de situația materială pe care o are și de salariul pe care îl primește. Nu a lăsat să se întrevadă în nici un fel faptul că ar fi nemulțumit de condițiile materiale atât ale sale, cât și ale celorlalți membri ai mănăstirii.

Din faptele pe care mi le-a prezentat, legate de activitatea din cadrul mănăstirii, se poate trage concluzia că nu duc lipsă de mijloace materiale și că prin chibzuiala lor reușesc să se descurce destul de bine din punct de vedere material.

Din toate discuțiile nu am putut trage concluzia că „Izolatul“ este interesat de transmiterea unor mesaje în exterior. Remarc faptul că obiectivul era ferm convins de cetățenia mea străină și că întâlnirea cu el a constituit o mare plăcere.

La despărțire i-am promis că voi mai trece pe la el și că voi indica și altor cunoștințe ale mele din Italia să viziteze mănăstirea.

Apreciez că „Izolatul“ a fost sincer în discuțiile purtate cu noi, iar combinația și-a atins scopul propus.

Căpitan,
[ss] Pătrașcu

N.O.

Contactarea lui „Izolatul“ a decurs așa cum s-a prevăzut în planul de măsuri întocmit la data de 7.05.1973.

Din această acțiune a rezultat că:

- este interesat pentru a cunoaște străini;
- că urmărește de regulă obținerea de foloase materiale;
- că este un credincios convins – bigot;
- că nu vorbește dușmănos la adresa statului și orânduirii noastre;
- are suficientă încredere în inf. „Dina Cocea“, căreia și de această dată i-a dat două scrisori de expediat din Râmnicu Vâlcea;
- nu este interesat de transmiterea de mesaje în exterior.

---

259. Notă marginală adăugată în dreptul paragrafului: „13.06.1973 – să stabilim cine a fost diplomatul [ss] Lt.-col.[indescifrabil].“

Combi-nația, așa cum a fost concepută, a fost bine aplicată, astfel că obiectivul, deși a manifestat suficientă atenție, nu a bănu-it nimic, el atașându-se de ofițer teme-inic, existând reale posibilități de a crea noi combinații, ce urmează a fi materializate pe parcurs.

Măsur-i de primă urgență:

– infor-matoarea „Dina Cocea“ va trimite o scrisoare obiectivului prin care să-i mulțumească pt. primirea făcută, să-i spună că prietenul italian a rămas încântat de această vizită, apreciindu-l în mod deosebit pe el datorită talentului și culturii sale²⁶⁰;

– să-l scu-ze pe străin că nu a mai putut trece pe la el, așa cum promisese, dar este convinsă că va reveni în țară și deci și pe la el;

– după cca două săptămâni, inf. „Dina Cocea“ să-l viziteze din nou singură, pentru a stabili părerea lui despre străin;

– ofițerul, după cca 30 de zile, să-i trimită o scrisoare „din Italia“, pt. a-i transmite mulțumiri, și să-l anunțe despre posib. unor noi vizite.

[ss] [indescifrabil]

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 1, ff. 75–76.

112. 15 iunie 1973. Notă infor-mativă semnată de sursa „Dina Cocea“ despre vizita pe care i-a făcut-o părintelui Arsenie Papacioc conform instrucțiunilor primite, însoțită de „italian“ (căpitanul Pătrașcu).

Insp. Jud. de Interne Vâlcea

15.06. 1973

NOTĂ

Luni, 11.06.1973, sursa, însoțită de un italian – Giorgio Giorgini, (văr cu Dino Tazi) –, a făcut o vizită preotului Arsenie Papacioc la mănăstirea „Dintr-un Lemn“.

Preotul a fost foarte încântat de vizită, chiar entuziasmat, arătându-le o serie de lucrări făcute de el, desene și lucrări în lemn, și încântat că îi sunt apreciate, în mod special de străin.

Și-a arătat interesul față de acesta, rugându-l să-i facă o serie de comi-sioane, un aparat de radio tranzistor și eventual un televizor portativ.

---

260. Infor-matoarea „Dina Cocea“ i-a trimis părintelui Arsenie Papacioc o scrisoare de mulțumire pentru „frumoasa vizită“ și „explicațiile dvs. atât de competente, cât și măiestria artistică a lucrărilor ce le faceți“; în colțul de sus stânga, pe acest document este nota unui ofițer care specifică: „Această scrisoare a fost expediată de inf. «Dina Cocea» obiectivului «Izolatul» în cadrul planului de măsuri întocmit în acțiune [ss] [indescifrabil]“ (A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 1, f. 64).

L-a primit cu interes și în același timp arătându-se încântat de perspectiva unei noi întâlniri.

Sursa și partenerul ei l-au întrebat despre... lui și acesta a părut reținut în această privință.

De asemenea, a amintit de vizita tov. Ceaușescu în Italia și de relațiile care ne leagă la origine.

Un alt interes nu a manifestat la această întâlnire, în afară de partea materială a lucrurilor în privința celor două comisioane.

Sursa a promis că a doua zi, dacă nu plouă, s-ar putea să-i facă din nou o vizită, dar neputându-se din cauza timpului, nu s-a mai dus, sursa trimițând o scrisoare preotului cu scuzele de rigoare și mulțumirile pentru primirea făcută, urmând a se revedea într-un viitor apropiat, la o nouă venire a prietenului din Italia.²⁶¹

15.06.1973

„Dina Cocea“

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 1, f. 59.

113. 30 iunie 1973. Notă informativă semnată de sursa „Epilia“ despre numărul mare de oameni veniți din toată țara să îl întâlnească pe părințele Arsenie Papacioc.

Insp. de Interne al Jud. Vâlcea

30 iunie 1973

Sursa „Epilia“

NOTĂ RAPORT

Din discuțiile purtate cu colaboratoarea „Epilia“ referitoare la activitatea preotului Arsenie Papacioc din cadrul mănăstirii „Dintr-un Lemn“, au rezultat următoarele:

Încă de la venirea sa în această mănăstire s-a dovedit a fi foarte circumspect, în sensul că este rezervat și prudent în discuțiile pe care le poartă, stă foarte mult în chilia sa, în afara serviciilor religioase nu intră în raporturi mai apropiate cu alte persoane din mănăstire.

---

261. Ofițerul operativ a adăugat în josul paginii următorul text scris cu cerneală:

„ – Giorgio Giorgini este un ofițer din Dir. a III-a interpus de noi preotului Arsenie Papacioc, lucrat în D.U.I. pentru activitate legionară, făcând obiectul problemei „Epilog“, prin intermediul informatoarei „Dina Cocea“;

– aspectele redade de inf. sunt confirmate în detaliu de ofițer – cpt. Pătrașcu – în raportul anexat la D.U.I.;

– comportarea inf. „Dina Cocea“ a fost bună, ea contribuind din plin la realizarea contactului organizat în acest caz.“

Ceea ce a constatat colaboratoarea noastră până în prezent este faptul că este căutat destul de frecvent de persoane din diferite părți din țară, despre care spune că sunt enoriași de-ai săi. Este drept că sunt printre aceștia bătrâne, cetățeni naivi, însă mai vin și persoane cu o prezență aparte, așa cum este „nepotul” său din București, despre care s-a mai spus și mai înainte.

Colaboratoarea a fost instruită să identifice majoritatea persoanelor care-l caută pe preotul Arsenie Papacioc la mănăstire, precum și faptul cum că poartă unele discuții cu acestea.

Lt.-major/ Sima Virgil

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 2, f. 24.

114. 1 septembrie 1973. Raport cu propunere de recontactare a părintelui Arsenie Papacioc de către „italian” (căpitanul Pătrașcu).

MINISTERUL DE INTERNE
INSPECTORATUL JUDEȚEAN VÂLCEA
– Serviciul I –
1 sept. 1973.

RAPORT
cu propunerea recontactării lui „Izolatul”
de către cpt. Pătrașcu
din Direcția a III-a, sub acoperirea de cetățean italian

La primul contact realizat de cpt. Pătrașcu, la data de 12.05.1973, sub acoperirea de cetățean italian, prin intermediul inf. „Dina Cocea” a lui „IZOLATUL”, lucrat prin D.U.I. în cadrul programului „Epilog”, atât obiectivul, cât și „străinul” și-au manifestat dorința de a se revedea.

Dată fiind această situație, consider utilă reluarea contactului inițial, urmărindu-se aceleași obiective, respectiv să stabilim în ce constă interesul suspectului față de cetățenii străini.

Având în vedere că „italianul” i-a spus printre altele cum că ar fi posibil să revină în România pentru o perioadă mai mare în interesul statului italian, ca atașat cultural în cadrul ambasadei sau la societatea academică româno-italiană din București, propun să se procedeze astfel:

– Ofițerul va reveni la Râmnicu Vâlcea cu aceleași acte, pașaport, mașină de Italia. Va merge fără informatoare și fără s-o anunțe în prealabil, direct la mănăstirea „Dintr-un Lemn”, căutându-l în grabă pe obiectiv.

– Să-i spună de la început, cu suficientă prudență, că venirea lui în România ca trimis al statului italian este mai mult ca sigură, însă pentru o reușită precisă trebuie să susțină un test din care să rezulte că el cunoaște cât mai multe date și aspecte din România, atât din trecutul ei istoric, social și politic, cât și din etapa actuală. În acest scop el a studiat mult, însă a ținut să discute și direct cu adevărații români. Că a încercat acest lucru să-l realizeze în Italia, însă acolo a găsit cetățeni foști români, plecați mai de mult din țară, mai ales din timpul războiului, unii politicieni, și că și-a dat seama că aceștia sunt rău intenționați, astfel că n-a înțeles mare lucru de la ei, iar cei ce sunt acum în trecere prin Italia ca turiști refuză să vorbească despre țara lor.

Cum nu vrea să piardă ocazia trimiterii lui în România, și-a adus cu ușurință aminte că la acest lăcaș are un prieten cu o vastă cultură și, speră el, și imparțial, la care acum apelează fără rezervă. Să-i facă precizarea că nu a trecut pe la prietena „Doina“ din Râmnicu Vâlcea și nici nu vrea ca ea să știe că a trecut pe la el, întrucât interesul său este prea mare ca să mai cunoască și alții.

Dacă „Izolatul“ se oferă a-i sta la dispoziție, „Italianul“ să ceară următoarele detalii:

– ce anume elemente și curente stau la baza limbii române și a culturii noastre în general;

– cum se explică latinitatea limbii române atât de pure și cum se explică faptul că am suportat prea puține influențe slave, deși suntem înconjurați de slavi;

– ce rol a jucat biserica în formarea culturii românești;

– care au fost cele mai importante forțe politice în România sec. XX și care mai este rolul lor astăzi în condițiile socialismului;

– ce forțe politice au acționat în jurul și în timpul războiului II mondial și modul cum s-au integrat în noua orânduire;

– rolul jucat de biserică în etapa actuală și cum se împacă ideologia comunistă cu preceptele religiei;

– care este atitudinea poporului român față de cultura și poporul italian;

– alte aspecte, pe care le voi discuta în prealabil cu ofițerul.

Toate aceste discuții vor fi înregistrate în secret de ofițer.

Prin răspunsurile date de obiectiv ne vom putea da seama în ce măsură este corect față de țară, cum și dacă obișnuiește să dea informații unui cetățean străin.

Va fi atent dacă-l va întreba ce români, foști politicieni, a întâlnit în Italia. În acest scop ofițerul va fi pregătit să spună câteva nume, dacă obiectivul insistă.

Ofițerul va trebui să manifeste un interes deosebit și să se angajeze a-l recompensa substanțial, mai ales dacă va reuși să „lucreze“ în România.

A doua zi, ofițerul îl va vizita din nou cu informatoarea „Dina Cocea“, căreia nu-i va spune că a mers și singur la obiectiv. Aceasta, cu scopul de a ne convinge dacă „Izolatul“ va demasca față de informatoare întâlnirea anterioară cu „italianul“, așadar, verificăm și încrederea obiectivului în informatoare, precum și corectitudinea informatoarei față de ofițer.

Cu acest prilej ofițerul îi va aduce obiectivului cafea boabe, citrice, așa cum promisese la întâlnirea din iunie. Să se scuze că nu a putut să-i aducă de data aceasta aparatul de radio solicitat, plecând în grabă, venind de fapt din Iugoslavia, dar că va avea grijă să se achite de obligații.

*

Având în vedere că a fost prelucrată Legea 23/1971 și H.C.M. 18, ce se referă la secretul de stat și modul de realizare a contactelor dintre cetățenii români și străini și cu personalul ce lucrează pe linie de culte, după 15-18 zile „Izolatul“ va fi contactat de lt.-maj. Sima Virgil (cunoscut de obiectiv că are în atenție biserica) și întrebat dacă mănăstirea a mai fost vizitată de străini și ce probleme deosebite a constatat.

În cazul că ascunde întâlnirea cu cetățeanul „italian“, vom analiza măsurile ce trebuie luate, mai ales dacă discuția cu „italianul“ a fost de natură să-l tragă la răspundere.

Maior [ss] Rizea Constantin

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 5, ff. 125-127.

115. 8 septembrie 1973. Raport al căpitanului Pătrașcu (așa-zisul „italian“) despre contactele avute cu părintele Arsenie Papacioc.

MINISTERUL DE INTERNE

INSPECTORATUL JUDEȚEAN VÂLCEA

Cpt. Pătrașcu

STRICT SECRET

8 sept. 1973

RAPORT

privind contactele avute cu obiectivul „Izolatul“

Conform aprobării și planului de măsuri, în zilele de 6 și 7 septembrie a.c. am efectuat două deplasări la mănăstirea „Dintr-un Lemn“,

județul Vâlcea, condus de informatoarea „Dina Cocea“, iar din discuțiile purtate cu acesta au rezultat următoarele aspecte mai deosebite:

Și-a manifestat în mod deosebit satisfacția revederii (în ziua de 6 septembrie, orele 18.45) strângându-mă în brațe și sărutându-mă pe frunte. Fiind însoțit de o colegă a sa (călugăriță), a explicat acesteia că eu sunt italian și că m-a cunoscut printr-o „fică“ a lui din Râmnicu Vâlcea.

La rândul meu i-am explicat că am venit din nou în România, unde voi sta circa 20 de zile și că am dorit să-l revăd, deoarece mi-am dat seama că este un suflet curat, sincer, iar discuțiile cu el sunt foarte agreabile și totodată documentate.

Întrucât ne aflam în fața mănăstirii, i-am propus să stăm de vorba pe o bănuță din apropiere. Nu a fost de acord, invitându-mă în curtea bisericii.

În continuare m-a întrebat unde este „Doina“ și de ce nu a venit și ea, la care i-am răspuns că, având o problemă mai deosebită de discutat cu el, am preferat să nu fie și „Doina“ întrucât ar putea interpreta „greșit“ aspectele pe care i le voi expune, și anume că eu voi susține în scurt timp o lucrare (teză) în Italia, de reușita căreia depinzând numirea mea la post la ambasada italiană din România, unde se preconizează să vin ca funcționar din 1974. Pentru susținerea lucrării, am continuat eu, este necesar să fiu foarte documentat asupra mai multor aspecte din România și tocmai pentru aceasta îndrăznesc să apelez și la dânsul pentru a vedea în ce măsură mă poate ajuta.

Am scos foaia de hârtie pe care erau trecute principalele aspecte ce urmau a fi tratate în lucrare și i-am dat-o s-o citească. A scos ochelarii și a început să parcurgă conținutul hârtiei. Primele puncte le-a citit cu glas tare și ajungând mai spre sfârșit a început să citească în gând (era vorba de probleme mai deosebite).

După ce a terminat de citit mi-a spus că „îi pare rău, întrucât el nu are izvoare de inspirație în cadrul mănăstirii și nici în altă parte, singura soluție fiind să mă adresez Patriarhiei, unde mi se va pune totul la dispoziție și chiar ghid“.

Am continuat spunându-i că pe mine mă interesează cercetarea problemelor mai mult pe „viu“, nu din cărți, la care a continuat să-mi dea același răspuns.

Întrucât se grăbea, i-am explicat că ceea ce i-am adus din Italia este o mică atenție și că nu am uitat de aparatul de radio cerut de el și promis de mine, lăsându-i să înțeleagă că m-am ferit de unele neplăceri la graniță, unde în ultimul timp s-a instituit un control mai sever.

M-a rugat ca în cazul în care voi veni mâine (i-am promis că voi trece a doua zi, când îi voi aduce și cafea) s-o aduc neapărat pe „Doina“, întrucât îi este dor de ea.

Am convenit să vin a doua zi (7 septembrie), împreună cu „Doina“, în jurul orelor 10.

Menționez că în timp ce-l așteptam pe „Izolatul“ am întreținut mici discuții cu două măicuțe, dintre care una mi s-a părut foarte insistentă în stabilirea cât mai multor date despre persoana mea: de unde îl cunosc pe „Izolatul“, când am venit în Râmnicu Vâlcea, unde locuiesc, ce profesie am, cum l-am cunoscut pe obiectiv, cu ce mă ocup aici în țară etc.

Semnalmente: 1,60 m, față ovală, tenul spre blond, este și ghid la biserică.

Cu referire la refuzul lui foarte politicos de a răspunde solicitărilor mele am remarcat că adevăratul motiv este acela de a nu fi în măsură din punct de vedere al pregătirii intelectuale, dând totul pe seama lipsei de material documentar.

Am dedus că „Izolatul“ a înțeles cum că am nevoie de părerile lui personale, dar s-a eschivat să arate că și-a dat seama despre adevăratul sens al rugăminții mele.

Căpitan Pătrașcu

N.O.²⁶²

Cpt. Pătrașcu l-a recontactat pe „Izolatul“ la indicația noastră sub acoperirea de cetățean străin, italian, așa cum am prevăzut în planul inițial.

Din acest nou contact, se desprind următoarele concluzii:

- „Izolatul“ manifestă același interes de a contacta și permanențiza legăturile cu cetățenii străini;
- că este interesat să obțină de la ei diferite obiecte, mai ales din domeniul electrotehnic, obiecte pe care aproape le „cerșește“;
- nu se angajează în discuții cu caracter politic, evitând tot ce ar compromite statul român;
- faptul că i s-au cerut anumite informații într-o cronologie stabilită de noi și că el a indicat să folosească o cale legală de a le obține dovedește suficientă prudență și grijă pentru a evita complicații;
- are și continuă să aibă încredere în informatoarea „Dina Cocea“, interpusă de noi, și că dorește întâlnirile cu ea;
- călugărița ce l-a chestionat pe ofițer – străin – este colaboratoarea noastră, ea respectând într-un fel instructajul făcut.

---

262. Text scris cu cerneală, de mână.

*

Ofițerul – străinul – va merge a doua zi cu informatoarea „Dina Cocea“, fără să-i spună acesteia că a mai fost cu o zi înainte la obiectiv, întrucât i-a cerut acestuia să nu spună lui „Doina“ că l-a vizitat, cu scopul de a stabili în ce măsură atât obiectivul, cât și inf. țin la „conspirarea“ legăturilor cu el.

La a doua întâlnire să insiste totuși în a obține un minim de date pentru lucrarea ce are de întocmit.

[ss] [indescifrabil]

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 5, ff. 128–129.

- 116.** 8 septembrie 1973. Raport al căpitanului Pătrașcu despre întâlnirile avute cu părintele Arsenie Papacioc împreună cu informatoarea „Dina Cocea“.

MINISTERUL DE INTERNE
INSPECTORATUL JUDEȚEAN VÂLCEA

Cpt. Pătrașcu

8 septembrie 1973

RAPORT

privind contactele avute cu obiectivul „IZOLATUL“

La întâlnirea din ziua de 7 septembrie a.c. urma să mă prezint împreună cu „Doina“, care la rândul ei nu cunoștea nimic despre vizita mea cu o zi înainte la mănăstire și nici discuțiile pe care le-am avut cu „Izolatul“.

M-am prezentat împreună cu „Doina“, intrând cu mașina în curtea mănăstirii.

Văzându-ne, „Izolatul“ s-a apropiat de noi, spunându-ne bun venit și rugându-ne să-l așteptăm puțin, deoarece este ocupat având o întrunire cu personalul mănăstirii.

Chiar din primele cuvinte schimbate i-a spus „Doinei“ că „ieri, când am venit la el, nu m-a recunoscut imediat, dar că mare și plăcută a fost surpriza când și-a dat seama că sunt eu“.

Precizez că la întâlnirea anterioară îi spuseseam că n-aș vrea ca „Doina“ să știe de vizita mea aici.

L-am așteptat circa o jumătate de oră, după care a venit lângă noi cu un coleg de-al său de la mănăstirea Horezu (preotul acestei mănăstiri). Am fost prezentați acestuia ca fiind buni prieteni ai lui și în mod special despre mine [a spus] că sunt un italian foarte

cumsecade, că studiez trecutul, limba și cultura poporului român și că sunt interesat să stabilesc dacă la el în cadrul mănăstirii se pot găsi documente care să mă ajute la efectuarea acestui studiu. Totodată i-a comunicat colegului că, întrucât el nu poate să mă ajute cu nimic, mi-a indicat să mă adresez la Patriarhie, unde mi se pot pune la dispoziție, pe lângă diverse materiale, și un ghid. Apoi ne-a lăsat să vizităm biserica în timp ce el își rezolva unele probleme de servicii urgente (în ziua următoare avea hramul bisericii).

După aproximativ un sfert de oră ne-a invitat la el în cameră, unde am purtat următoarele discuții:

Fiind vorba de preotul de la mănăstirea Horezu, ne-a dat câteva explicații cu privire la mănăstirea pe care acesta o slujește, stilul în care este construită biserica, despre fondatorii ei etc.

Din explicațiile pline de entuziasm pe care ni le dădea se putea desprinde concluzia că „Izolatul“ este un credincios convins și de asemenea plin de orgoliu în ce privește realizările din trecut ale poporului nostru în domeniul religiei. Explicațiile erau dominate de idei religioase, mistice, dar și cu un oarecare conținut filozofic despre viață, despre tendința de cunoaștere a omului, despre puritatea lui sufletească etc.

Mi-a adresat din nou mulțumiri pentru atențiile pe care i le-am dat și, revenind din nou cu problema aparatului de radio pe care urma să i-l aduc, mi-a spus că în cazul în care este greu de adus în țară datorită controalelor vamale să renunț. I-am spus că voi face tot posibilul să-i procur acest aparat și că la prima ocazie i-l voi aduce chiar eu la mănăstire.

Mi-am dat seama apoi că de fapt încercarea de renunțare la acest obiect a avut la bază tocmai teama lui „Izolatul“ de a nu se complica prin primirea de atenții din partea străinilor și în felul acesta să intre în atenția organelor Ministerului de Interne.

Această presupunere este întărită de discuția următoare care a avut loc între „Izolatul“ și „Doina“:

Izolatul: „Te rog, Doina, să-i spui domnului că dacă o să-mi aducă aparatul, să nu vină cu el aici, ci să-l lase la tine... La noi... știi tu... cu străinii!?”

După ce „Doina“ mi-a explicat despre ce este vorba, i-am dat asigurări lui „Izolatul“ că voi face așa fel încât să nu cunoască nimeni despre asta.

Izolatul către Doina: „Știi... eu sunt în vizorul poliției, sunt în vizorul lor... am avut probleme cu ei...” Și, parcă vrând să ne liniștească și să ne înlăture teama că am putea avea neplăceri datorită

relației cu el, a continuat: „Acum nu e nimic... sunt cuminte, eu sunt cuminte!“

S-a interesat din nou despre viitorul soț al „Doinei“ (!), la care aceasta i-a spus că a fost în țară în luna iunie-iulie și că au înaintat cerere de căsătorie la Consiliul de Stat, fiind în așteptarea răspunsului, care va dura, după afirmațiile unora, cel puțin 6-7 luni.

I-a urât mult succes și i-a promis că se va ruga pentru reușita lor. Venind vorba despre pomenire, m-a rugat să-i spun numele de botez pentru a se ruga și pentru mine.

La despărțire m-a strâns din nou în brațe, m-a pupat și mi-a mulțumit pentru totul. A ținut să-mi explice din nou, cu multă afecțiune, că el este român macedonean și că aceștia sunt și mai apropiați de italieni.

Despărțindu-ne cu promisiunea de a ne mai revedea, probabil în octombrie, a plecat înainte fără să ne spună unde merge, reîntâlnindu-l pe drum, în fața mașinii, și făcându-ne semne religioase de simpatie etc.

Considerații personale:

Din contactele avute până în prezent cu el am reușit în mare măsură să câștig simpatia și încrederea acestuia. Nu are rețineri cu privire la adevărata mea identitate, fiind convins că sunt cetățean străin.

Deși nu ne-a spus direct, în discuții, că se teme de a avea relații mai apropiate cu un cetățean străin, totuși, din comportament se putea observa că face tot posibilul ca restul persoanelor ce locuiesc la mănăstire să nu afle conținutul discuțiilor noastre.

Este o persoană cu convingeri profund religioase și face totul pentru a-și etala cunoștințele în acest domeniu. În explicațiile pe care le dă cu privire la diferite aspecte religioase, nu face referiri în nici un fel la politica actuală a țării noastre și nici la trecutul lui.

Manifestă o oarecare tendință de ploconire în fața străinilor, apreciind la aceștia „gustul pentru frumos“, „bunătatea lor“.

De asemenea, afirmă că îi fac o deosebită plăcere discuțiile cu mine, deoarece el este ca și mine, latin, și este mândru de acest lucru.

În relațiile pe care le-am avut a manifestat și un accentuat interes material, rugându-mă să-i aduc, contra cost, dar ieftin, diverse obiecte, ca aparat de radio, televizor portativ, creioane carioca etc., bineînțeles cu remarcă de a face toate acestea prin intermediul „Doinei“.

Are o mare încredere în „Doina“, fapt constatat cu ocazia discuțiilor la fiecare întâlnire.

Nu alimentează în nici un fel discuțiile pe teme politice, fie că nu se pricepe, fie că se teme și nici nu intenționează să transmită ceva în străinătate.

Din câte am putut constata, consider că „Izolatul“ nu este un element care să-și ascundă în mod subtil intențiile sale dușmănoase, dar cu toate acestea este suficient de prudent pentru a face vreo greșeală care să-i aducă eventuale neplăceri.

Apreciez că am căpătat încrederea lui „Izolatul“ și contactele cu el pot continua, dar în măsura în care îi vom putea satisface unele din dorințele sale materiale.

Căpitan Pătrașcu

3 ex.

Nr. R.D. 500/2507

– ex. 1 D.U.I.-523

– ex. 2 inf. „Dina Cocea“

– ex. 3 distrus

N.O.²⁶³

Consider concluziile ofițerului ca fiind întemeiate.

Faptul că i-a spus imediat lui „Doina“ că străinul îl vizitase cu o zi înainte, deși fusese rugat să nu-i spună acest lucru, denotă încă o dată încrederea în ea.

De asemenea, afirmația lui că „este în vizorul poliției“ demonstrează același lucru, dar acest aspect se impune să fie verificat și se va proceda așa cum am precizat pe mat. furnizat de inf. „Doina“.

Preotul de la Horezu se numește Gheronte și se află în atenția noastră.

Având în vedere că vizita „străinului“ a fost deja făcută cunoscută viețuitorilor mănăstirii, va fi trimis lt.-maj. Sima Virgil după o perioadă de timp la mănăstire pt. a discuta oficial cu stareța și obiectiv asupra eventualelor vizite ale străinilor la acest lăcaș și problemele rezultate, în idea de a stabili în ce măsură „Izolatul“ declară despre cunoscutul său, acel italian venit pentru a treia oară la mănăstirea „Dintr-un Lemn“.

*

În continuare vom aplica măsurile propuse în planul inițial.
[ss] [indescifrabil]

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 1, ff. 50–53.

---

263. Text scris de mână, cu cerneală.

117. 10 septembrie 1973. Notă informativă semnată de sursa „Dina Cocea“ despre vizita făcută părintelui Arsenie Papacioc împreună cu „italianul“ (căpitanul Pătrașcu).

Insp. de Interne al Jud. Vâlcea
10.09.1973

NOTĂ

La data de 7 sept. 1973, împreună cu cetățeanul străin Giorgio Giorgetti, am făcut o vizită părintelui Papacioc la mănăstirea „Dintr-un Lemn“. Ne-a primit foarte bucuros și, spunându-i preotului dacă îl recunoaște pe domnul, acesta a spus: „Da, ieri nu l-am recunoscut.“

Apoi s-a scuzat, fiind chemat urgent într-o slujbă și insistând să-l așteptăm.

Între timp am întâlnit-o pe una din călugărițe, căreia Giorgio Giorgetti i-a dat o mică atenție, și aceasta, încântată, a spus că s-a bucurat foarte mult preotul auzind de vizita lui Giorgio Giorgetti cu o zi în urmă și că preotul ține foarte mult la Giorgio Giorgetti și la mine.

După un timp a venit preotul împreună cu un altul de la mănăstirea Horezu, căruia ne-a prezentat.

De asemenea, l-a rugat pe acesta, dacă are posibilitatea, să-i pună la dispoziție lui Giorgio Giorgetti un material bibliografic referitor la documentele vechi, spunându-i că i-a solicitat și lui, însă nu are, și i-a recomandat în acest sens să se adreseze la Patriarhie, la care preotul din Horezu a făcut un gest de dezaprobare referitor la Patriarhie.

Am vizitat între timp mănăstirea „Dintr-un Lemn“, și apoi a insistat preotul să mergem neapărat în cameră, unde ne așteaptă.

Revenind aici, Giorgio Giorgetti s-a arătat interesat de a vizita mănăstirea Horezu, iar preotul Papacioc a dat amănunte și a descris mănăstirea.

Și-a cerut scuze că nu a răspuns la scrisoarea mea, motivând că a fost f. ocupat.

Giorgio Giorgetti s-a interesat dacă poate sta 2-3 zile la mănăstirea Horezu pentru a studia documentele care-l interesează și preotul Papacioc a insistat pe lângă preotul din Horezu, dar acesta spunea că pentru moment mănăstirea este în renovare, dar probabil că până în octombrie, când Giorgio Giorgetti va reveni, se va găsi posibilitatea. Menționez că preotul din Horezu vorbea franceza.

Dându-i câteva atenții Giorgio Giorgetti preotului Papacioc, acesta a rămas foarte încântat și și-a exprimat părerea de rău că nu ne-a

putut primi după inima lui. În acest sens am înțeles că se referea la ospitalitate.

A insistat cu aparatul de radio sau piesele pentru televizor, dar spunea preotul Papacioc: „Când o să vină domnul în octombrie, este mai bine să vi-l dea dv. să mi-l aduceți. Eu sunt vizat de poliție, cu toate că sunt un băiat cuminte, dar, fiind vorba despre un străin și cu legile care sunt, este mai bine așa. Sper, de asemenea, că nu îmi va lua prea mulți bani pentru ele.“

La plecare l-a îmbrățișat cu prietenie pe Giorgio Giorgetti, sărutându-l pe amândoi obraji și spunând că-l așteaptă în octombrie, când va reveni.

Mie mi-a spus că este posibil că marți, 11 sept., va veni la Râmnicu Vâlcea și s-ar putea să mă viziteze după 15.30.

La plecare, preotul a ieșit pe aleea principală, făcându-ne semne prietenești și de binecuvântare.

Precizez că atunci când a spus că este în atenția poliției s-a adresat mie, fără a înțelege că se ferește de cetățeanul străin care era lângă noi.

10.09.1973

„Dina Cocea“

N.O.

Inf. a însoțit „cetățeanul străin“ (care era de fapt cpt. Pătrașcu de la Dir. a III-a) la indicația noastră, așa cum s-a prevăzut în planul întocmit.

Din material se constată că obiectivul are suficientă încredere în informatoare.

Faptul că obiectivul i-a spus imediat informatoarei că „străinul“ îl vizitase cu o zi înainte – deși el fusese atenționat să nu facă acest lucru – dovedește fie superficialitatea obiectivului în aprecierea faptelor, fie totala încredere ce o are în această femeie.

Aspectele raportate în notă au fost raportate și de ofițerul însoțitor „străin“.

Având în vedere că obiectivul a făcut precizarea că el se află în atenția poliției și că recomandă ca orice legătură cu el „străinul“ s-o țină prin intermediul informatoarei, se impune ca aceasta să meargă în scurt timp din nou la mănăstire, să-l contacteze cu scopul de a-i cere relații pentru ce anume se află în atenția poliției. Să justifice această întrebare din teama de a nu avea neplăceri și ea, dacă el, obiectivul, este un element suspect. Să-i facă precizarea că și străinul a auzit când a spus că este în vizorul poliției și că într-un fel și el s-a cam speriat și că i-a cerut ei relații, dar nu a știut ce anume să-i spună.

Dacă el o va vizita pe informatoare acasă, așa cum i-a promis, printre primele discuții să fie și aceasta. A fost instruită să conducă

în așa fel discuția pentru a-l face să i se destăinuie asupra trecutului și asupra activității în perspectivă.

Călugărul ce a fost găsit în compania părintele Papacioc este Gheronte de la mănăstirea Horezu. Și din partea acestuia s-a constatat un interes major față de străin. Se pare că acesta a înțeles mai bine ce fel de informații cerea „străinul” și parcă ar fi reproșat acestuia că nu l-a satisfăcut. Faptul că l-a invitat pe străin să viziteze Horezu este un lucru bun și bineînțeles că se va face acest lucru.

Concluzia este că „Izolatul” nu bănuiește că la mijloc este mâna noastră și că are multă încredere atât în străin, cât și în informatoare.

– Se pare că nu l-ar interesa alte probleme decât procurarea unor materiale de proveniență străină.

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 5, ff. 134–135.

118. 20 septembrie 1973. Notă informativă semnată de sursa „Epilia” despre starea precară de sănătate a părintelui Arsenie Papacioc și despre faptul că este vizitat de multă lume, printre care și nepotul său.

Insp. de Interne al Jud. Vâlcea
26.09.1973

INFORMARE

Vă aduc la cunoștință că părintele Arsenie Papacioc în mai multe rânduri a precizat că nu se simte bine cu sănătatea și trebuie să meargă la spital pentru analize și tratament.

Așa a făcut zilele trecute când a fost la Policlinica Vâlcea, când i s-a spus că este predispus să se îmbolnăvească de hepatită.

Am observat că el este căutat frecvent de diferite persoane, multe din ele în vârstă, precum și diferite alte persoane, iar din câte am constatat vin pentru mărturisire.

După cum am mai informat, părintele Arsenie Papacioc este în relații foarte bune cu nepotul său Ștefan din București, care vine mai des la mănăstirea „Dintr-un Lemn” și îl ia pe Arsenie Papacioc la București pentru tratament dentar.

Părintele Arsenie Papacioc este un temperament foarte distant, nu tratează nici un fel de probleme cu maicile din mănăstire, în afară de cele religioase, și nici în comună nu și-a făcut cunoștințe, evitând să meargă și la cooperativă după cumpărături.

Când pleacă la București îmi lasă nr. de telefon pentru a-l putea găsi în cazuri urgente.

„Epilia”

N.O.

Colaboratoarea a prezentat materialul în urma sarcinilor care i-au fost trasate.

Materialul se confirmă cu informațiile altor surse despre Arsenie Papacioc, care este în atenția 101.

Ștefan, nepotul său, este Răducan Ștefan, B-dul 1 Mai nr. 142.

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 2, f. 17.

119. 2 octombrie 1973. Raport întocmit de lt.-maj. Sima Virgil după contactarea părintelui Arsenie Papacioc, care i-a relatat acestuia despre vizita „italianului“ (căpitanul Pătrașcu).

Insp. de Interne al Jud. Vâlcea
2.10.1973

STRICT SECRET

NOTĂ RAPORT

În baza ordinului primit, azi, data de mai sus, am contactat pe preotul Arsenie Papacioc, de la mănăstirea „Dintr-un Lemn“, și au rezultat următoarele:

După declinarea competenței (calității), cel în cauză s-a arătat mulțumit de această împrejurare și a precizat că de mult ar fi vrut să cunoască pe cineva din cadrul autorităților legale pentru a se consulta reciproc asupra unor probleme.

Întrebat fiind ce-l determină să aibă această poziție, a precizat că pe când era preot paroh la Turda, un ofițer din M.I., cu care s-a cunoscut încă din timpul detenției, i-a indicat că oriunde s-ar duce, să caute să ia legătura cu un ofițer din cadrul unității de securitate din raza respectivă.

A spus din proprie inițiativă, fără să-i fac vorbire de H.C.M. 18, că în vara acestui an, cu circa 2-2,5 luni în urmă, a venit la el o contabilă pe nume „Doina“, din Râmnicu Vâlcea, însoțită de un italian. A precizat că pe fata respectivă a cunoscut-o cu mai mult timp înainte, întrucât a mers la el în scopuri religioase, mărturisindu-i intențiile sale de căsătorie cu un cetățean italian.

Italianul cu care a venit acum, Arsenie Papacioc a înțeles că este un bun amic al prietenului numitei Doina.

Primele discuții au fost banale, legate de securitatea icoanelor la biserița mică, precum și unele aprecieri asupra unor lucrări – desene – executate de părintele Arsenie Papacioc.

Cel în cauză a lăsat să se înțeleagă că este în R.S.R. cu unele probleme cu caracter diplomatic, fapt pentru care vine frecvent în țara noastră și-l va căuta pe Arsenie Papacioc.

A doua oară când a venit, „italianul“ a stat foarte puțin, discutând în curtea mănăstirii numai câteva cuvinte, întrucât „nu se înțelegau“. Totuși i-a prezentat lui Arsenie Papacioc o notă scrisă în limba română prin care-i solicita unele explicații și materiale documentare cu privire la latinitatea limbii române. Văzând aceasta, părintele Arsenie Papacioc i-a explicat mai mult prin semne că Patriarhia română i-ar pune la dispoziție asemenea materiale, întrucât el nu are și nici nu-l poate servi cu asemenea date. După aceasta s-au despărțit, destul de repede, nu înainte de a-i spune că va reveni pe la Arsenie Papacioc în cursul lunii octombrie 1973.

Discuțiile le-a întreținut foarte degajat, dovedind a fi foarte comunicativ, fără nici un fel de rezerve, chiar [față] de condamnarea și antecedentele lui politice.

Și-a păstrat totuși rezerva că mai sunt unele persoane care dau date eronate despre el, însă nu-l „deranjează“ cu nimic, întrucât el se simte și trăiește ca un „bun român“.

Este un element mistic convins, însă [este] paradoxal că în multe împrejurări mi-a dat exemple cu fapte și împrejurări ale unor persoane venite la el la mărturisire.

S-au purtat discuții și despre preocupările actuale și mi-a spus că este dedicat în exclusivitate vieții spirituale, în plus are unele îndeletniciri mai vechi, ca arta desenului și sculptura.

Prin desenele sale două piese mi-au atras atenția în mod special, unul care reprezenta „Îngerul păzitor“, cu subiect pur idealist, însă celălalt, „chipul unui craniu“, pe care-l are afișat în chilie deasupra ușii, prin care vrea să exprime că moartea nu este decât un simplu eveniment din viață, însă el totuși trăiește.

Discutând despre aceste preocupări mi-a oferit două fotografii cu ultimele desene executate de el.

În încheiere și-a manifestat dorința de a stabili un procedeu unde să mă găsească, în care sens i-am dat adresa de la unitate, de care va uza numai în cazuri importante.

După ce va reveni „italianul“ în cursul acestei luni, preotul Arsenie Papacioc va încerca să ia legătura cu mine.

Locot.-maj. de sec.

[ss] Sima Virgil

NOTĂ:

Contactarea lui Arsenie Papacioc de către lt.-maj. Sima Virgil, descoperit, a fost prevăzută în planul întocmit în acțiune, pentru a

stabili în ce măsură acesta este „dispus“ să ne informeze de vizita „străinului“ italian și a altora bineînțeles.

– Faptul că fără nici o intervenție din partea ofițerului a relatat despre întâlnirea și discuțiile cu „străinul“ dovedește că el evită orice complicații și că „necazurile“ pe care le-a avut în tinerețe au avut un mare rol educativ.

Străinul despre care se vorbește a fost un ofițer de securitate din Direcția a III-a, trimis de noi sub această formă să-i ceară informații. Lucrurile așa stau, cum spune obiectivul, fapt ce dovedește sinceritatea lui și buna intenție de a ne informa.

– În continuarea jocului operativ vom trimite pe inf. „Doina“ din nou la Papacioc, așa cum am prevăzut în plan, să vedem dacă de data această îi va spune ei de discuția cu ofițerul de securitate. Ne interesează acest lucru pentru a ne edifica asupra posibilității folosirii lui că informator în perspectivă.

– Același lucru îl vom face și cu ofițerul din Dir. a III-a, străinul italian.

– Lt.-maj. Sima Virgil va continua să țină legătura cu el, însă la prima întâlnire îi va spune să vină la Râmnicu Vâlcea pentru a ne întâlni, și nu acolo, pentru a nu atrage atenția viețuitorilor din mănăstire.

Maior [ss]

Rizea Constantin

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 2, ff. 14–15.

120. 2 octombrie 1973. Notă informativă semnată de sursa „Krauss Dinu“ conținând aprecieri pozitive despre părintele Arsenie Papacioc, comentarii despre neînțelegerile cu o parte a obștii mănăstirii „Dintr-un Lemn“ și recomandarea de a fi mutat de la această mănăstire.

M.I. Insp. Jud. Argeș

Lt.-col. Ploscaru Emil

02.10.1973

C. Argeș²⁶⁴

NOTĂ INFORMATIVĂ²⁶⁵

După transferarea lui Arsenie Papacioc la Gorun, 1 oct. 1972, subsemnatul s-a întâlnit de mai multe ori cu el. Din întrevederile avute

264. În colțul din stânga sus, cu roșu, următoarea notă: „Rm. Vâlcea, personal Tov. Rizea.“

265. Nota informativă propriu-zisă este scrisă pe filele 9 și 12. Fila 10 este o chitanță eliberată de Unitatea 17 Alimentara la data de 7 septembrie 1973,

cu el, dar și cu personalul de acolo, s-au putut trage unele concluzii asupra raporturilor de colaborare dintre Arsenie Papacioc și conducerea de la Gorun și, în general, asupra stării din acea unitate.

1. Se pare că sus-numitul este un om bine orientat și bine intenționat, pentru a putea face față cu succes în calitatea pe care o are la Gorun, dar este mai puțin practic sau neîndemânatic în treburi de ordin administrativ.

2. Își îndeplinește cu multă conștiinciozitate obligațiile pe care le are față de programul de la monumentul istoric (oficiul religios zilnic etc.).

3. Stă cu multă bunăvoință la dispoziția publicului care vine zilnic să-i ceară îndrumări în calitatea pe care o are și face bune impresii celor din afară.

4. Este un om fără reproș, cu privire la comportarea vieții sale morale.

Sus-numitul are însă și unele curiozități în felul său de a se comporta și acestea fac probabil ca între el și personalul de acolo să se mențină o stare permanentă de tensiune, suspiciune și neîncredere:

1. Nu are suficientă încredere în actuala conducere de la Gorun și aceasta îl face să se autoizoleze.

2. Necolaborând cu încredere cu cei care călăuzesc activitatea la Gorun, este influențat uneori de anumite persoane de acolo care, având un orizont mai puțin dezvoltat, profită de ocazie și încearcă să-l înstrăineze mai mult de conducere, dând naștere unor grupări opuse conducerii.

3. Având un complex de superioritate, care se datorește temperamentului său, dar și lipsei de aprofundare a cunoștințelor profesionale (teologice), care, dacă le cunoști mai bine, devii mai modest [*sic!*], nu suportă nici un fel de sugestii și cu atât mai puțin observații.

4. Este prea des vizitat de rudeni și aceste vizite provoacă o serie de nemulțumiri pentru personalul de la Gorun.

5. Fiind o fire suferindă, merge adeseori la București pentru îngrijirea sănătății, dar absența sa la Gorun se simte și astfel dă naștere la nemulțumiri și comentarii.

În ce privește relațiile sale cu credincioșii din afară care vin la Gorun, ele nu pot fi calificate decât bune și folositoare. Arsenie Papacioc este în măsură să dea îndrumări constructive sub aspect religios,

---

în valoare de 83,50 lei, iar f. 11 este un „raport-cerere de decontare a sumei de 108 lei cheltuiți în D.U.I. «Izolatul», având atașată chitanța în val. de 83,50 lei, iar dif. este chelt. fără alte acte“. Probabil este vorba despre actele justificative pentru recompensa oferită pentru materialul informativ furnizat.

moral, social celor care vin acolo, deși față de alte comunități similare (Necula, Sâmbăta de Sus, Tismana, Cozia, Putna, Neamț) Gorunul este puțin cercetat și are prea puține manifestări religioase de amploare.

Stângăcia lui Arsenie Papacioc constă în neputința de a rezolva în mod pozitiv problemele de ordin intern (spirituale și administrative) care preocupă comunitatea viețuitorilor de acolo. Această stângăcie și autoizolarea sa duc la tensiunea de acolo.

În problema preocupărilor sale din trecut... Arsenie Papacioc nu prezintă nici un pericol, deoarece el este foarte prudent și nu vorbește niciodată nimic despre cele întâmplate cu el. Iar în cazul că ar fi pus în situația să facă, totuși, unele afirmații despre ideologia sa din tinerețe, el o descrie scurt: „A fost o naivitate copilărească pentru mine, de pe urma căreia am avut mult de suferit, și o rușine în fața umanității pentru cei care i-au dat naștere...”

Prin urmare, pe linie ideologică, politică, Arsenie Papacioc nu ar prezenta nici un pericol pentru nimeni la Gorun. Dimpotrivă, el vorbește foarte frumos despre toate realizările și străduințele actuale ale conducerii de stat din R.S.R.

Tensiunea dintre el și comunitatea de acolo s-a produs din cauza lipsei sale de încredere în bunele intenții ale conducerii de la Gorun, din cauza autoizolării sale și din cauza unei orientări greșite pe care o are. Specificul vieții de la Gorun este cel al comunităților similare din Oltenia, pe câtă vreme Arsenie Papacioc a trăit în mediul comunităților din Moldova și Muntenia, care se deosebește esențial de cel de aici. În Oltenia, comunitățile se conduc după o viață centrată, comunitară, de obște, în Moldova și Muntenia ele au o viață particulară, de sine stătătoare (idioritmă). Practic, și un aspect, și altul de viață sunt recunoscute în regulamentele vieții monahale de la noi, dar nu se poate introduce practica din Moldova în Oltenia și viceversa.

Această stare se soldează cu lipsă de activitate pe linie internă, cu tot felul de comentarii și nemulțumiri, deși conducerea de la Gorun îi apreciază calitățile bune și îi dă respectul cuvenit.

În cazul că starea descrisă mai sus continuă, ar fi de dorit ca organele competente să-i propună lui Arsenie Papacioc să-și aleagă un alt loc, unde ar crede că va putea să fie în pace. Această schimbare ar fi bine-venită și pentru el, dar și pentru comunitatea de la Gorun.

2 oct. 1973

ss. Krauss Dinu

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 2, ff. 9-12.

121. 4 decembrie 1973. Scrisoare a părintelui Arsenie Papacioc către monahia Filofteia Untaru de la mănăstirea Agapia, Neamț.

MINISTERUL DE INTERNE
INSPECTORATUL JUDEȚEAN VÂLCEA

– Biroul „S“ –

S.I. 580/4.12.1973

STRICT SECRET

NOTĂ

O sursă a biroului nostru ne-a informat în ziua de 4 decembrie că numitul Arsenie Papacioc (dar trecut fără expeditor) a comunicat lui FILOFTEIA UNTARU de la mănăstirea Agapia, Neamț, următoarele:

„Măicuțe scumpe Filofteia și Artemiza, inima mea mereu v-ar scrie și v-ar răspunde prompt, dar practic nu se poate.

Dacă aș sta numai să scriu și dacă m-aș pricepe, tot n-aș putea face față și îmi este milă de toți. Pe sfințiiile voastre nu vă pun în rândul amânașilor decât numai din motive binecuvântate pe care cred că le recunoașteți că așa sunt.

Încă o zi a trecut cu bine sau un timp care ne-a fost dat și care undeva e socotit ca un dar mare. Și eu sunt silit să repet că nu timp mult ne trebuiește pentru a avea culoarea cerească, că foarte puțin, dar să fie flacăra mare. Flacăra mare nu înseamnă arătare, țipăt, ci chiar prezența la programul de biserică care-ți poate aduce o mângâiere, dar care poate fi numai coaja lucrurilor, ci flacăra mare înseamnă o eliberare totală a ta de lumea mică a pământului, a-ți sili inima să fie sinceră și nu se greșește dacă peste tot, peste tot, inima este sinceră, dar mai ales cu tine însuși; foc arzător înseamnă a răbda pe de o parte pumnii ce-ți izbesc viața din neastâmpărul altora, dar mai ales micile vorbe sau uitături viclene cu care, ce mai, lumea s-a obișnuit și nu mai consideră că o mare primejdie și zic că nu-i nimic și se liniștesc cu o falsă interpretare a vieții de cruce, că e mai comod să intri în obișnuitul omenesc spunând „aceasta e necesară“, sau „nu va sta iadul în asta“, sau „altele mai mari să nu fac“, sau „milos-tiv e Domnul, ce să fac... sunt păcătos“, și așa, săracul de om nu știe și poate nu vrea să știe că trebuie neapărat să pășim pe tare mereu, că [după] orice singur pas, mic sau mare, pus în gol, ești pierdut.

Flacăra mare înseamnă deci a fi cu sabia în mână și să-ți cureți drumul, să-ți limpezești viața și să nu cruți nimic ce te-ar schimonosi față de numele Domnului Hristos. Să taci ascuns ca în mijlocul pământului și să știi numai tu de ce rabzi și cât e de asemenea Domnului tău și apoi faceți loc la întrebarea: ce va face lumea care n-a

vrut să tacă, să rabde, să iubească, să mângâie truda din oasele fratelui său, sau, cu un efort neînsemnat, arșița din inima necăjită? Ce se vor face atunci nepăsătorii, rău informații din vina lor, lașii și bețivii de sânge, nu vei fi întrebat dacă ai bani sau daruri, ci numai și numai dacă și de ce nu ai HAINA DE NUNTĂ?

Smerită smerenie, iubire cât poți, dar curată și, dacă poți, multă! Nu specula frumusețea darului acestuia, să așteți în ceata necinstiților făcând așa! Să dați ceva de la voi spre o mică și neînsemnată mângâiere la careva. Nu atât bani sau pâine sau haine care se vor numi plata, haina sau pâinea îngerilor, dacă dați, mai ales să dați un simplu, dar sincer zâmbet, o privire nevinovată de atașament pentru descurajarea cuiva și neîntârziata promisiune că și mâine vei fi pentru el la fel. Acela nu te va păstra atât în stomac sau haine etc... ci te va păstra în inimă. Inima voastră, măicuță Filofteia, măicuță Evelina, măicuță Artemiza și soră Virginia, să fie a tuturor, căci inima nu este făcută numai să poarte sângele din noi, ci să poarte mai ales Duhul din noi. Iată, aceasta este FLACĂRA MARE!

Vă pomenesc sincer cu o mare nădejde și încredere în gândurile ce aveți. Iar dacă ați absentat cumva cu ceva, eu știu că n-ați făcut-o așa și nici n-ați fost nepăsătoare atunci sau după aceea. Să nu vă speriați niciodată de neputințele firii sau necunoștințele... că nu cât dai, ci cum dai are valoare, că haina se mută, nu trebuie să fie de aur, ci neapărat să fie simplă, dar SPĂLATĂ, curată.

Măicuță Filofteia, îți răspund că deocamdată fesuri am, dar dacă va fi nevoie, acolo îmi este singura nădejde, că eu numai fesuri de acelea port.

Despre metanii, nu mi-ar trebui pentru mine decât o pereche simplă: 150 de boabe, un singur ciucur jos, unde se formează crucea, cu singurele boabe mai mărișoare la 50 și 25, și urmează unul mai mărișor poate sus, la mijloc 50 + 50, unul de asemenea mai mărișor. Metanii pe care le voi și purta oriunde, dacă se poate de lână țigaie și numai negre, negre toate boabele. Acum o rugăminte pentru o maică care mă roagă de mult să i se facă cinci perechi cu plată, metanii negre, așa cum mi-ai trimis sfinția ta și ți-am scris că eu nu port. Adică avea la mijloc un adaos (tot din negru) care întrerupea boabele, o mică împletitură frumoasă din mătase care făcea un desen frumos în ansamblu. De acolo, de la Agapia, o maică le-a trimis spre vânzare în mai multe locuri cu 50 de lei perechea și eu m-am trezit cu un număr de nouă perechi trimise de o altă maică care se vede că avea legătură cu aceea de la Agapia și m-a rugat să le dau de vânzare maicilor de aici. Și așa, altă maică bună de la mănăstirea Surpatele, de lângă noi, la 3 km, Fevronia, mă roagă mult s-o ajut,

să-i comand eu aceste metanii. I-am spus că-i pot comanda mai repede ceva din cer, dar iată că mă ajutați pentru rugămintea aceasta. Să vă iubiți cu adevărat cu nevinovăție este rugămintea mea și porunca Domnului Iisus Hristos cea mai dintâi...”

Alte date care să intereseze, sursa nu a reținut.

ȘEFUL BIROULUI

[ss] Maior Paraschiv Gheorghe

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 1, ff. 40–42.

122. 4 aprilie 1973. Scrisoare a părintelui Arsenie Papacioc către monahia Emiliană²⁶⁶ de la mănăstirea Agapia, Neamț.

Scrisoare în interiorul celei pentru măicuța Filofteia Untaru.

MĂICUȚA EMILIANA – numai dacă dorește să v-o citească.

Scumpă măicuță Emiliană, o, câtă bucurie ai făcut la înalta bună-tate a lui Dumnezeu, și prin aceasta și mie, că nu-ți descurajezi viața! Ce mireasmă liniștitoare vine dinspre inima smerită, săraca! Ce luptă frumoasă și deschisă duci, și numai să trăiască Hristos întreg în tine! Cum trebuie să te conving că Dumnezeu te iubește și te poartă numai cu drag, acum, pe umerii lui! Ce bine ai făcut că ai strigat, ai țipat tainic și atunci și după aceea, mereu!

Nu vreau, nu mai vreau Doamne să te supăr! Iată, măicuță scumpă, aceasta este Buna Vestire din scriptura inimii tale! Înainte cu drag, înainte cu nădejde, dar mai ales înainte cu o smerită smerenie.

Am simțit că te va ajuta bunul Dumnezeu și vei pune începuturi mari și hotărâte umblând frumos prin locurile Domnului Iisus Hristos pe pământ.

Te-am iubit ca un părinte mereu. Nu puteam să cred că vei fi cândva altfel, adică împotriva fericirii tale cu îngerii și mai ales cu Maica Domnului.

Dacă ne vom întâlni, le vom pune pe toate în ordine. Ce va fi de ars vom arde și ce va fi frumos vom face să fie mai frumos.

---

266. Scrisoarea a fost publicată de Adrian Nicolae Petcu, în articolul „Epistolar monahal în vremuri de prigoană: Duhovnicul Arsenie Papacioc către o maică de la Agapia“, în *Lumina*, 18 iulie 2012, www.ziarullumina.ro/memoria-bisericii/epistolar-monahal-vremuri-de-prigoana-duhovnicul-arsenie-papacioc-catre-o-maica-de; părintele Arsenie Papacioc a purtat o bogată corespondență cu monahia Emiliană, publicată în volumul *Iată duhovnicul. Părintele Arsenie Papacioc*, Sfânta Mănăstire Dervent, Dervent, 1999, pp. 71–102.

Iar dacă crezi că toate, toate pot fi arse de altcineva, s-o faci fără amânare. Să rămâi într-o mare bucurie și nu cumva inima sfinției tale cândva să uite și să nu poftească, în Casa ta, pe scumpa Maica Domnului.

Orice frumusețe se poate împlini de noi, oamenii, pe pământ, scumpă măicuță. Orice gând rău, oricât ar fi de nărăvaș, poate fi respins și ars cu dorul de... Ierusalim.

Să începi serios să te împarți tuturor care vor înviere, că dacă inima bate în pieptul nostru nu înseamnă că nu-i și pentru altcineva – inimă.

Ți-am scris repede, grăbit de dragostea de a nu amâna bucuria ce mi-ai făcut și pe care o anticipam.

Cu o mare nădejde să nimerim Viața, aș vrea să fie ultimul meu cuvânt. Rămâi binecuvântată!

Îți mulțumesc sincer, mult, pentru tămâie, de care eu am mare nevoie, de evlavie, ca preot, pentru Altar și icoane.

Alte date care să intereseze, sursa nu a reținut.

ȘEFUL BIROULUI

Maior Paraschiv Gheorghe

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 1, ff. 43-44.

123. 10 aprilie 1974. Raport asupra stadiului dosarului de urmărire informativă privindu-l pe părintele Arsenie Papacioc.

MINISTERUL DE INTERNE

STRICT SECRET

INSPECTORATUL JUDEȚEAN VÂLCEA

Serviciul I.

10.04.1974

RAPORT

asupra stadiului în care se găsește D.U.I. „IZOLATUL“

D.U.I. „Izolatul“ a fost preluat de unitatea noastră de la Insp. Jud. Ilfov în octombrie 1972 și se referă la ARSENIE PAPACIOC, născut la 13 august 1914 în comuna Misleanu – Ialomița, fiul lui Vasile și Stanca, în prezent călugăr la mănăstirea „Dintr-un Lemn“, județul Vâlcea, fost instructor legionar și condamnat de două ori pentru activitate legionară.

Din urmărirea acestuia a rezultat printre altele că manifestă un interes deosebit pentru a realiza legături cu cetățenii străini de țară atât prin contacte directe, cât și prin corespondență. Faptul că a locuit

și slujește în locuri des frecventate de străini i-a facilitat posibilitatea realizării unor contacte firești, naturale.

A mai rezultat că, profitând de calitatea de „duhovnic“, ar întreține relații intime cu femeile tinere ce-l solicită pentru diverse servicii religioase.

Dovedește a fi un om cu cultură limitată, dar studiază presa zilnic și audiază posturile de radio și televiziune, posedând atât aparat de radio, cât și de televiziune portativ, procurate de la cetățeni străini, la care apelează fără rezerve ori de câte ori are ocazia.

Deși de când a venit în județul Vâlcea nu a fost „deranjat“ de organele noastre, se știe urmărit, motiv pentru care suspectează pe orice persoană mai „cultă“ ce intră în contact cu el ca fiind informator al organelor de stat, evitând astfel discuții în afara religiei, demonstrând că este un credincios convins – bigot.

Deplasări la Râmnicu Vâlcea nu face decât o dată pe lună, când merge la Episcopie să-și ridice salariul, dar însoțit de două călugărițe. Cu toate acestea, și-a creat câteva relații în rândul credincioșilor ce merg de regulă la mănăstire.

Periodic merge la București, unde are o nepoată – înfiată de el – căsătorită, al cărei soț vine și-l ia cu mașina. Motivează aceste deplasări pentru tratament medical ce trebuie să-l facă în capitală, unde are cunoștințe.

– Nu am stabilit până acum să se fi manifestat ostil la adresa noii orânduiri, el încercând să arate că este un mare patriot, iar că privațiunea de libertate la care a fost supus l-ar fi trezit la realitate, dând vina pe tinerețe și pe lipsa de orientare atunci când a aderat și activat în organizația legionară.

*

Pentru clarificarea suspiciunilor și verificarea lui continuă am folosit mai mulți informatori și combinații informative, după cum urmează:

– am dirijat pe inf. „Diana“²⁶⁷, fată tânără, fără obligații familiale, cu relații în rândul străinilor. Prin intermediul ei am interpus un ofițer din Direcția a III-a ca străin, prieten al informatoarei, combinație cunoscută și realizată cu sprijinul Dir. I în foarte bune condițiuni, ea continuând și în prezent cu bune rezultate;

– a fost dirijat și contactat de mai multe ori de inf. „Soare“, licențiat în litere, teologie și drept, acum pensionar, a cărui soție se află în bune relații cu stareța mănăstirii, unde „Izolatul“ se află. „Soare“ a fost și el legionar, condamnat. Se remarcă aici că „Izolatul“ nu l-a

---

267. De fapt, „Doina“.

vizitat încă pe „Soare“ la domiciliu, deși a fost de mai multe ori invitat, dar la ultima întâlnire i-a spus că va face acest lucru, confiindu-i că s-a informat despre el și a aflat că familia informatorului este o familie serioasă, așa că nu mai are rețineri. Aici urmează a reactiva mijloacele speciale pentru un control eficient al întâlnirilor;

– a fost și este dirijat informatorul „Gorun“, fost slujitor la mănăstirea „Dintr-un Lemn“, acum profesor la Seminarul C. de Argeș, fost și el condamnat pentru trădare, ce vine foarte des la această mănăstire, cunoscând bine pe obiectiv;

– de asemenea este folosită rețeaua existentă în comuna Frânțești, mai ales preotul din satul respectiv, între ei existând și relații de serviciu.

*

La ultima întâlnire cu „străinul“ i-a cerut să-i scrie, dar să folosească adresa lui „Diana“ – informatoarea noastră –, pentru mai multă siguranță, fără să dea vreo explicație. Plecând de la acest fapt, inf. „Diana“ l-a contactat din nou zilele trecute și spunându-i că din cauza afirmației lui cum că este urmărit de poliție, atât logodnicul ei, cât și prietenul lui nu au mai venit în România, situație ce nu-i convine deloc ei; cerându-i cu această ocazie și explicații asupra acestei afirmații, el i-a spus că la ieșirea din detenție i s-a dat un document să-l semneze pe care l-a refuzat și de atunci este urmărit etc. I-a mai spus că a plecat de la mănăstirea Căldărușani forțat de împrejurări, că dacă ar mai fi rămas i s-ar fi întâmplat o mare nenorocire. Nu a dat alte explicații, promițându-i că cu altă ocazie. A regretat mult că cei doi „italieni“, mai ales cel ce-l cunoaște, n-au mai venit în România și a rugat-o să le scrie să vină și la el, întrucât îi așteaptă.

În continuare ne propunem:

– să fie urmărit cu aceleași surse de informare, întrucât au reale posibilități;

– să fie recontactat de „străinul“ italian (ofițer de la Direcția a III-a) în perioada de vară; când discuțiile cu el le vom înregistra pe bandă, pe baza unui plan analitic de discuții;

– pe data de 21.04.1974, când va merge din nou la București, să fie pus în S.O.;

– voi intra cu el în contact atât pentru o influențare pozitivă, cât și pentru o eventuală recrutare²⁶⁸, având în vedere că mănăstirea

268. În data de 29 aprilie 1974, o notă a Inspectoratului Județean de Securitate Vâlcea conținea indicații pentru lucrătorii operativi: „Am ajuns la concluzia că nu este oportună intrarea în contact cu sus-numitul, deoarece nu au fost clarificate suspiciunile pentru care a fost începută urmărirea informativă. Întrucât mănăstirea la care funcționează îi permite realizarea unor contacte cu elemente legionare, să se ia măsuri de identificare a persoanelor

„Dintr-un Lemn“ este frecvent vizitată de cetățeni străini și el ne poate fi util.

Locot.-colonel

RIZEA CONSTANTIN

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 5, ff. 141–143.

- 124.** 12 aprilie 1974. Notă informativă semnată de sursa „Dina Cocea“ despre comentariile părintelui Arsenie Papacioc referitoare la „italian“ (căpitanul Pătrașcu), despre vizita făcută de lt.-maj. Sima, starea de tensiune cu Episcopia Râmnicului și cu o parte a obștii mănăstirii „Dintr-un Lemn“.

Insp. de Interne al Jud. Vâlcea

00243/12.04.1974

NOTĂ

Sursa vă informează următoarele: pe data de 11.04.1974 sursa a făcut o vizită părintelui Papacioc Arsenie de la mănăstirea „Dintr-un Lemn“.

Preotul Papacioc a fost bucuros revăzând-o pe sursă și a invitat-o în chilia lui, unde au discutat.

A întrebat de italianul Giorgio și de Dino, de ce primul nu a mai venit, ce știri are sursa de la ei.

Sursa i-a spus că foarte ciudată este tăcerea lor din ultimele luni și faptul că [Giorgio] nu a mai venit, după cum promisese ultima dată.

Aici sursa i-a amintit secvența în care Papacioc le-a spus (lui Giorgio și sursei) că trebuie să fie prudent în relațiile cu străinii, că altfel îl leagă.

Reluând această temă, Papacioc a spus că este supravegheat de la ieșirea lui din închisoare, în special pentru că acolo a fost pus să semneze un act pe care el a refuzat să-l semneze. S-a oferit în a le fi de folos atâta timp cât meseria lui îi permite, dar tocmai datorită meseriei lui nu se poate obliga la mai mult.

După plecarea lui Giorgio, Papacioc i-a spus sursei că a primit o vizită de la Securitate, fiind întrebat ce a căutat respectivul italian acolo, care sunt relațiile cu el. Dar – continuă Papacioc –, „asta este tot datorită faptului că sunt cu ochii pe mine“.

---

de care este vizitat și, în măsura în care apar și legionari, să se stabilească relațiile cu aceștia. O importanță deosebită să se acorde obținerii de date cu privire la fapte ori acțiuni nedemne care, cunoscute în mediul său, ar putea să-l compromită“ (A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 5, f. 138).

De asemenea, spune că este supravegheat și datorită faptului că are relații mari, în perioada cât a fost la București, cunoscând persoane sus-puse și chiar din străinătate.

Papacioc se văita de faptul că nu este agreat la Episcopia Vâlcea, creându-se invidii pentru faima pe care el o are și fiind discutat de ceilalți colegi. Fostul preot al mănăstirii „Dintr-un Lemn“, care actualmente se găsește în vacanță aici, i-a făcut și continuă să-i facă mari greutăți. Celui dintâi nu i-a convenit faptul că a fost mutat la mănăstirea Argeș, aici (la mănăstirea „Dintr-un Lemn“) fiind considerat ca un zeu printre cele 30 de maici, dintre care șase și în prezent se consideră „fiicele lui“, spovedindu-se la acesta. Astfel s-au creat două tabere.

Episcopul pare nemulțumit din cauză că Papacioc nu i se adresează niciodată, nu-i face vizită, dar Papacioc spune că evită tocmai pentru faptul că nu vrea să-i aducă la cunoștință urzelile care se fac împotriva lui de către colegi, ci lăsând ca timpul să arate adevărul lui caracter, nu așa cum îl consideră ei.

De asemenea, Papacioc spunea că episcopul este nemulțumit de plecările lui dese la București. Dar, dat fiind faptul că acolo are rude și mulți prieteni, simte nevoia să evadeze și să meargă să-i vadă.

Întrebând sursa de ce n-a rămas la București, Papacioc a spus că el a ajuns la mănăstirea „Dintr-un Lemn“ printr-un complex de împrejurări, el fiind o victimă. A fost mutat aici pentru a scăpa de o mare primejdie²⁶⁹ (n-a explicat ce anume) și astfel și-a atras ura celuiilalt care a fost la mănăstirea „Dintr-un Lemn“ înaintea lui.

Papacioc a mai spus că dorește f. mult să meargă înapoi, fiind aproape de ai lui și de prieteni, dar este foarte greu în meseria lor.

Și-a exprimat din nou dorința de a vizita-o pe sursă și a spus că va căuta după sărbători să-și facă timp.

De câte ori vine la Vâlcea după salariu, abia are timp să-și facă ceva cumpărături care-i sunt necesare, arătându-și nemulțumirea de a fi foarte izolat de oraș și de lume în general.

---

269. Cerând informații despre „primejdie“, Securitatea din Vâlcea primește următorul răspuns: „Considerăm că primejdia despre care vorbește se referă la intrigile care au fost puse la cale de către sus-numitul împotriva starețului, lucruri ce au fost stabilite și drept urmare a fost mutat din eparhia Bucureștiului“ (A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 2, f. 121); în ziua de 23 septembrie 1972, părintele Arsenie Papacioc l-a vizitat pe patriarh și, în relatarea discuției avute cu acesta, menționează drept cauză a mutării sale la mănăstirea „Dintr-un Lemn“, Vâlcea: „Probleme grele, direct cu șefii supremi... Mă scapă patriarhul, de-aici nu poți să scapi ușor...“ (A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 4, ff. 92-93).

De asemenea, și-a făcut niște relații printre care medici (nu a dat nume), și îi evită când vine la Vâlcea, neavând timp să-i viziteze și fiind solicitat de aceștia.

Pe 21 aprilie a.c. va veni soțul nepoatei sale (pe care a crescut-o), cu mașina, să-l ia la București.

Probabil că nu va conveni nici de această dată episcopului, dar trebuie să meargă.

Sâmbătă 13.04.1974 urmează să vină la mănăstirea „Dintr-un Lemn“ un autocar cu 40 de finlandezi și oaspeți de la Sibiu, au ajutat mult la finanțarea mănăstirii.

A fost înștiințat de aceste vizite de la Episcopie.

Și-a exprimat speranța de a revedea curând pe sursă, părerea de rău că n-a știut că aceasta vine pentru că ar fi avut corespondență de dat la Vâlcea, dar fiind extrem de ocupat nu a reușit să-și facă timp să răspundă.

De asemenea, a sfătuit-o pe sursă să scrie lui Dino și Giorgio să întrebe ce s-a întâmplat, având o bună impresie de acesta din urmă, părându-i-se un om serios și faptul că a venit fiind un semn de curiozitate din partea lui și a lui Dino.

11.04.1974

„Dina Cocea“

N.O.

Sursa a respectat instructajul. Peste 20-25 zile va face o nouă vizită obiectivului. Cu această ocazie, în funcție de împrejurări și moment, va căuta să afle amănunte despre relațiile de care i-a vorbit că le-ar avea în Vâlcea.

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 5, f. 139.

125. 18 aprilie 1974. Scrisoare a părintelui Arsenie Papacioc către părintele Teofil Bădoiu de la mănăstirea Crasna.

MINISTERUL DE INTERNE

INSPECTORATUL JUDEȚEAN VÂLCEA   STRICT SECRET

– Biroul „S“ –

nr. 354/18.04.1974

NOTĂ

O sursă a biroului nostru ne-a informat la 18 aprilie a.c. că numitul Arsenie Papacioc, din comuna Frâncești, a comunicat lui TEOFIL BĂDOIU (preot), de la mănăstirea Crasna, loc. Schiulești, jud. Prahova, următoarele:

„Am primit comunicarea și mă grăbesc să-ți răspund, [ca răspunsul] să te apuce la sfânta mănăstire, fiind atât de nesigură ajungerea scrisorilor la Schitul Slănic. Iată, nedumerirea mea mare că nu a primit Părintele Vitimon scrisoarea mea! Sau a primit și nu spune! În ea pusesem și o pagină de foaie (separată de scrisoarea lui) pentru sfinția ta, în același plic, se înțelege. Am pus în plicul lui, să vadă realitatea discuțiilor noastre și a gândurilor duhovnicești. Nu făceam filozofie și nici ceva care ar contrazice „concepțiile“ P.C. sale. Am scris-o demult și s-ar fi putut primi. Ce s-a putut întâmpla?!

Te înțeleg, sfinția ta, și e bine și frumos că poți să te duci spre recreere pe te miri unde, dar eu nu prea pot face acest lucru, și pentru mulți „binevoitori“ care speculează orice situație ca să fie motivată din partea ta numai să-ți faci mare rău. Mă folosesc mult și vreau să te conving și de lucrul acesta. Avem toți libertatea să ne apărăm de reaua-credință a cuiva. Avem destule lupte cu dracu', n-ar trebui, zic eu, să intre între noi, frații. Îmi pare foarte bine că ai intrat în rostul adevărat de preot și duhovnic.

Oboseala aceasta pe care știi că o ai și sfinția ta merită, scumpule părinte, pentru noblețea darului acestuia și când știi că atâtea inimi, ușurându-se, îndrăznesc către Dumnezeu să slujească sau să ia aminte la viața lor! Toate vor avea grai mare la judecata cea mare și cea din urmă și atunci mulți dintre ei vor îmbrățișa cu mare respect pe duhovnicii lor care i-au răbdat și i-au îngăduit spre sfintele taine, spre pocăință.

Să nu încetezi niciodată, părinte, de a fi al tuturor care-ți cer acest mic ajutor, dar, dar mare cât cerul cel veșnic!

Să nu-ți pară rău că nu ți-ai luat rămas-bun de la mine. Relația noastră este nu numai pe un simplu „bună ziua“. Nici nu m-am gândit la așa ceva. Să știi însă că eu sunt un călugăr foarte ocupat și nu pot de multe ori face ce vreau. Trebuie să fiu al celor ce aleargă nemâncați și obosiți și vin la ușa noastră să se împace cu Dumnezeu și ei știu că lucrul acesta nu-l pot face fără dragoste trăită față de cei ce i-ai vrăjmașit. O, scumpule părinte, lucrul acesta nu-i ușor să-l împlinești și nici plata lor nu va fi mică.

M-aș bucura să primești scrisoarea aceasta, că la Schitul Slănic parcă-mi este teamă că nu primești...”

Alte probleme care să intereseze, sursa nu a reținut.

ȘEFUL BIROULUI

Maior [ss] Paraschiv Gheorghe

nr. R.D.860/321

ex. 2/18.04.1974

red. M.V.

- 126.** 17 octombrie 1974. Notă informativă semnată de sursa „Gorun“ despre decizia episcopului Iosif Gafton al Râmnicului, referitoare la părăsirea mănăstirii „Dintr-un Lemn“ de către părintele Arsenie Papacioc începând cu data de 9 noiembrie 1974.

Insp. de Sec. C. de Argeș
Mr. Negrilă Gh.
Sursa „Gorun“
17.10.1974

Notă

Ultima dată am vorbit cu Arsenie Papacioc la 8 septembrie a.c. la mănăstirea „Dintr-un Lemn“, unde am slujit împreună. La data respectivă a fost la mănăstirea „Dintr-un Lemn“ episcopul Iosif de la Vâlcea și inspectorul Georgescu de la Departamentul Cultelor. După terminarea slujbei de la 8 septembrie, dl Georgescu spunea că nu-i place atitudinea lui Arsenie Papacioc, deoarece lipsește de la mănăstire și se poartă absent față de personalul de acolo.

Peste o săptămână, Arsenie Papacioc a plecat din nou la București, nelăsând pe nimeni în locul său la mănăstire. Episcopul de la Râmnicu Vâlcea a delegat pe arhim. Gamaliil V. de la mănăstirea Cozia să efectueze slujba în locul lui la mănăstirea „Dintr-un Lemn“.

La 22 septembrie, când Arsenie Papacioc se afla plecat la București, s-a prezentat la mănăstirea „Dintr-un Lemn“ episcopul Iosif, a făcut un proces-verbal și a hotărât ca Arsenie Papacioc să părăsească mănăstirea începând cu data de 9 octombrie a.c.²⁷⁰

Acest lucru mi l-au adus la cunoștință episcopul Antonie Ploieșteanul, vicar patriarhal, și maica stareță a mănăstirii „Dintr-un Lemn“.

Arsenie Papacioc a luat act de hotărârea acestuia, a recunoscut că a plecat adeseori din mănăstire fără să informeze organele în drept și a plecat să-și caute un alt loc unde să se angajeze ca preot.

În prezent la mănăstirea „Dintr-un Lemn“ postul de preot este vacant și conducerea mănăstirii se orientează spre alt preot.

„Gorun“ 17.10.1974

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 1, f. 102.

270. Sursa „Nicanor“, fiind primită la episcopul Iosif și întrebând despre motivele care au dus la luarea acestei măsuri, a primit următorul răspuns, consemnat într-o notă informativă din 28 octombrie 1974: „Părintele Papacioc nu a desfășurat la mănăstire nici un fel de activitate bisericească. În schimb, primea în vizită diferite persoane și foarte des, fără o aprobare din partea unității bisericești, pleca la București, venea o mașină Dacia 1300 și îl ducea la București, unde se mai întâlnea și cu alte persoane în casa unui doctor. Călugărul Papacioc a fost destituit și, deși trecuseră două săptămâni de la acest act, Papacioc n-a venit nici la Episcopie pentru explicații, nici la mănăstire“ (A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 1, f. 100).

127. 25 octombrie 1974. Notă informativă semnată de sursa „Niculescu“ despre închinovierea părintelui Arsenie Papacioc la mănăstirea Cernica.

121/101/31.10.1974

25 oct. 1974

Notă

Vă informez că începând din luna oct. a.c. mănăstirea Cernica a fost vizitată de câteva ori de ieromonahul Arsenie Papacioc, care nu știu din ce cauză a fost înlăturat de la mănăstirea „Dintr-un Lemn“ pe ziua de 8 octombrie a.c. și pus în disponibilitate.

După aceasta a fost primit în Arhiepiscopia Bucureștilor, închinoviat la mănăstirea Cernica și încadrat într-un post de îngrijitor din fonduri proprii, cu scopul că în primăvara anului 1975 să fie trimis ca îngrijitor la schitul Balaciu²⁷¹ din județul Ialomița. Pentru venirea sa i-am hotărât locuința ca urmare a faptului că va fi viețuitor al mănăstirii Cernica.

În ultimul timp, mănăstirea Cernica a fost vizitată de mai multe ori de ieromonahul Gavril Stoica de la mănăstirea Cheia, care, după cum am fost înștiințat, are relații de prietenie cu Arsenie Papacioc.

Din zi în zi, așteptăm sosirea cuviosului Arsenie.

Niculescu

N.O.

Întrucât îl cunoaștem ca legionar fanatic, să luăm măsuri de introducere T.O.

De asemenea să dăm sarcini inf. „Corciovică“ și „[indescifrabil]“ – legături, discuții. Note la dosarul obiectivului.

[ss] [indescifrabil]

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 1, f. 99.

128. 28 decembrie 1974. Notă informativă semnată de sursa „Nicoreanu“, care conține o scurtă caracterizare a părintelui Arsenie Papacioc și enumerarea zvonurilor privind viitorul loc de muncă al acestuia.

2179/121/28.12.1974

Notă / 28.12.1974

Despre Arsenie Papacioc, care de câțva timp s-a mutat la Cernica, venind de la mănăstirea „Dintr-un Lemn“ – Oltenia, cu scopul

---

271. Schitul Balaciu din comuna Crăsanii de Jos, județul Ialomița, a fost construit în perioada 1821–1848. În 1961 a fost desființat; au existat mai multe încercări de reconstruire a schitului, dar acest lucru a fost posibil abia după 1990.

de a-l pune stareț la fostul schit Balaciu-Ialomîța, sursa dă următoarele informații:

Se vede până în prezent un om pașnic, supus, face servicii în biserică, a început să fie căutat de lume pentru spovedanie²⁷², lucru cu care îi place să se laude, ca de exemplu: azi a spovedit atâtea persoane, a citit la atâtea persoane și este mândru de aceasta.

Câteodată spune sursei că părintele exarh a spus că îl pune stareț la Căldărușani, că P.S. Antonie i-a spus să se pregătească că în curând va fi trimis la Balaciu să se înființeze acest schit, iar în ultimul timp, prin moartea fratelui părintelui stareț Nifon, a rămas loc liber la schitul Cetățuia – Argeș și crede că, dacă îl va trimite undeva, îl va trimite la acest schit, că a rămas fără preot.

Nu l-am auzit vreodată să vorbească de rău conducerea statului.

Nicoreanu

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 1, f. 89.

129. 18 februarie 1975. Notă informativă semnată de sursa „Păstorul“ referitoare la vizitele primite de părintele Arsenie Papacioc la mănăstirea Cernica și la bunele relații ale acestuia cu starețul Nifon.

2180/121/0049/18.02.1975

Notă informativă

Sursa vă informează că preotul Arsenie Papacioc primește zilnic sau este căutat de diferite persoane venite din București sau din alte localități și de asemenea este vizitat de un mare număr de călugărițe²⁷³.

În mănăstire și-a creat o situație neplăcută prin faptul că evită de multe ori să spună adevărul cu privire la persoanele care-l vizitează.

---

272. Sursa „Nicoreanu“ a dat și în data de 14 ianuarie 1975 o notă informativă în care remarcă „priza la public“ a părintelui Arsenie: „A început să vină la el lume pentru a le citi slujbe și să-i spovedească. Le citește și pe la biserică, dar mai mult în casă“ (A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 1, f. 212).

273 Pe 12 decembrie 1974, aceeași sursă conchide, la finalul unei note informative: „Acesta primește foarte multe vizite la domiciliul său din mănăstire, bărbați și femei care vin pe jos sau cu mașini. Se remarcă caracterul său de iscusit duhovnic și priceput în a da sfaturi. [...] Până în prezent nu am auzit că Papacioc ar face discuții negative la adresa regimului. Rămâne totuși suspect, având în vedere multele vizite la domiciliu“ (A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 1, f. 90).

Se observă că Arsenie Papacioc se află în foarte bune relații cu starețul Nifon. Exemplu în acest sens este că ocupă încă o cameră în plus și atunci când i-a fost luată cheia de la acea cameră a intervenit starețul Nifon spre a-i fi redată.

Precizez că această cameră Arsenie Papacioc o folosește pentru găzduire uneori și peste noapte a diferitelor persoane care-l vizitează.

18.02.1975

„Păstorul“

N.O.

Arsenie Papacioc – instructor legionar, fost condamnat, este lu-
crat în D.U.I.

Mutarea într-o altă cameră intră în procedeele sale de a se
conspira.

Vom întreprinde măsuri pentru a-l muta cu domiciliul într-o altă
cameră cu tehnică.

Nota, la dosarul personal.

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 1, f. 199.

130. 17 ianuarie 1975. Raport întocmit în urma analizei dosarului de ur-
mărire informativă privindu-l pe părintele Arsenie Papacioc.

Ministerul de Interne

Insp. jud. Ilfov

Dos. 506/17.01.1975

Strict secret

ex. unic

Raport întocmit cu ocazia analizării
Dosar de urmărire informativă „Duhovnicul“

La data de 15.01.1975, a fost analizat dosarul de urmărire infor-
mativă „DUHOVNICUL“, la care au participat lt.-col. Cristea – din
partea Dir. II, col. Toader, șeful Serviciului I, și maior Iliescu Ilie.

Analiza a scos în evidență faptul că obiectivul continuă să pre-
zinte o importanță deosebită pt. organele noastre, la noul său loc de
muncă, mănăstirea Cernica, continuând să primească o serie de vizi-
te, lucru scos în evidență de către informatorii „Nicoreanu“ și „Pra-
hoveanu“.

A mai rezultat faptul că „Duhovnicul“ se află în grațiile vicarului
Roman Stanciu și ale exarhului Paulin, element cunoscut cu poziții
și legături suspecte, precum și cu legionari.

Cu ocazia analizei a rezultat că folosirea mijloacelor speciale ridică o mare problemă, deoarece obiectivul schimbă locul de întâlnire, având această posibilitate în locuința pe care o ocupă. De asemenea, a rezultat că părăsește mănăstirea fără să anunțe superiorul, iar alteori a fost văzut în alt loc în afara celor anunțate.

Cu ocazia analizei s-au dat următoarele indicații:

a) Rețeaua să fie bine instruită, să semnaleze orice aspect, oricât de minor ar fi. Să se caute și la alte organe inf. care ar putea contacta pe „Duhovnicul“, în acest sens să se coopereze cu toate organele care au posibilități.²⁷⁴

[...] că în perioada cât a fost în mănăstirea Căldărușani a fost vizitat de un avocat elvețian pe nume PECSTADT.

Ca urmare a datelor prezentate, pentru urmărirea în continuare a activităților desfășurate de Papacioc Arsenie ne propunem următoarele sarcini:

– se va stabili dacă obiectivul, la noul său loc de muncă, desfășoară activitate dușmănoasă și cu caracter legionar, sub acoperire cultică, formele și metodele de activitate pe care le folosește;

– dacă obiectivul este vizitat de turiști la domiciliul său, dacă primește materiale de propagandă de la aceștia;

– care sunt intențiile sau ce pregătiri face obiectivul privind vechea sa preocupare de a pleca în străinătate, cum se gândește la realizarea acestui lucru;

– concomitent cu activitatea de urmărire se va acționa și pentru documentarea activității dușmănoase desfășurate de Papacioc Arsenie.

Pentru realizarea sarcinilor propuse, ne propunem să întreprindem următoarele măsuri informativ-operative:

1. Vor fi instruiți și dirijați informatorii „Nicoreanu“ și „Prahoveanu“ din legătura M. Iliescu Ilie, prin intermediul cărora vom putea stabili aspecte legate de concepțiile și activitatea obiectivului.

Termen: permanent.

Răspunde: mr. Iliescu Ilie.

2. Se va lua legătura cu Dir. I și I.M.B.²⁷⁵ în vederea trimiterii unor informatori la mănăstirea Cernica pentru contactarea lui Arsenie Papacioc și în special dintre cei cu care a activat.

În cazul că există asemenea posibilități vom întocmi planuri de cooperare.

Termen: 15.06.1975.

Răspunde: mr. Iliescu Ilie

274. Deși filele acestui document sunt numerotate continuu, fila 2 începe brusc cu un text care nu are legătură cu cel din fila 1.

275. Inspectoratul Municipal București.

3. Vom întreprinde măsuri de a cunoaște din timp intențiile obiectivului de a face deplasări în alte localități cu scopul ca în timpul deplasării să fie supravegheat operativ.

Termen: permanent.

Răspunde: mr. Iliescu Ilie.

4. Vom studia posibilitatea identificării unor persoane de sex feminin care să cunoască dactilografia, care, trimise înspre Papacioc, să fie folosite de acesta la redactarea unor materiale. Atenția noastră este îndreptată spre scriitoarea Georgeta Condur [lecțiune nesigură, posibil și Căndrea – n.ed.], cunoscută de către mr. Iliescu Ilie.²⁷⁶

Termen: 20.06.1975.

Răspunde: mr. Iliescu Ilie.

5. Vom lua măsuri de interceptare a corespondenței suspectului, pentru cunoașterea conținutului acesteia, cât și a relațiilor pe care le are sau pe care le face prin corespondență.²⁷⁷

Termen: 15.06.1975.

Răspunde: mr. Iliescu Ilie.

6. Vom studia posibilitatea introducerii mijloacelor speciale la domiciliul obiectivului din mănăstirea Cernica. Prevedem această măsură în scopul cunoașterii, continuării discuțiilor cu persoanele care îl vizitează, pt. a avea posibilitatea verificării informatorilor pe care îi trimitem.²⁷⁸

Termen: 1.05.1975.

Răspunde: mr. Iliescu Ilie.

7. Vom avea în vedere pentru a putea obține probe privind atitudinea sa imorală pe care o are față de fetele ce vin la spovedanie.

Termen: permanent.

Răspunde: mr. Iliescu Ilie.

*A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003,
vol. 1, ff. 209–210.*

---

276. Notă marginală adăugată în dreptul acestui paragraf: „S-a discutat cu Condur [Căndrea?] Georgeta lucrul pe care îl poate realiza în luna următoare, după venirea din concediu a lui Papacioc.“

277. Notă marginală adăugată în dreptul acestui paragraf: „Este permanent în atenția «S».“

278. Note marginale în dialog în dreptul acestui paragraf: „Cât mai urgent“, „S-a realizat.“

apreciază că „este un popor sărac și politica internațională i-a cam izolat pentru că s-au întâmplat acolo revoluție după revoluție.“ (!?)

Vorbind despre mutarea sa, obiectivul spune că episcopul a vrut să-l schimbe, că i-a făcut un referat și gata! Spune că, „venind aici, ăștia m-au luat cam așa, pentru că am fost cam alungat. Sunt de șapte luni aici, iar mie nu-mi convine să mă schimb, dar asta e crucea mea! Îmi văd de treabă, sunt conștiincios, fac multe pomelnice și am scos peste 40 000 de lei venit. M-au dat aici pentru mănăstirea/palat pentru că – zice ceva de străini – că va fi vizitată“.

Spune că nu prea îi convine să stea la dispoziția unuia și a altuia, dar el s-a supus.

În continuare discută despre proteza auditivă a părintelui Petroniu, proveniența, mod de folosire, calități etc.

Obiectivul dă părintelui niște medicamente – vitamine – și-i indică cum să le întrebuițeze, proprietăți etc. Zice obiectivul că atunci când a întâmpinat greutăți a făcut apel la Dumnezeu și s-a supus, dar zice obiectivul: „Nu am vândut pe nimeni! (?). Aici îmi văd de meserie. Nu am nici cu cine vorbi.“

Spune că mai vorbește cu VALERICĂ al (TATI – nu se înțelege) care e un om bun și ține la dânsul, dar „eu îl menajez!“. Valerică stă la un prieten²⁸².

Întrebat cum merg treburile mănăstirii, obiectivul spune că merg bine, dar „noi nu ne putem băga în treburile administrației“.

Părintele spune ceva de unul Adrian, care e de la Fălticeni. Obiectivul îi spune că: „Părinte, a făcut caz de numele sfinției voastre pe aici!“ (Nu știm și nu înțelegem la cine se referă.²⁸³)

Încep apoi să bârfească pe cineva despre care obiectivul spune că a umblat cu femei, cu avorturi etc., despre care spune că vorbea toată lumea de acolo (din mănăstire). Mai spune despre cineva care a făcut o anonimă la protorat [*sic!*] împotriva starețului.

Obiectivul întreabă pe părinte cu ce să-l servească și-i oferă o cafea. Discută mult despre cafea, proveniența, cine o consumă, efecte etc.

Vorbind despre vizitele primite, obiectivul spune că dânsul *nu dă drumul la oricine să intre la el*, pentru că, spune obiectivul, atâta e vorbit de „ăștia“ pentru o babă care vine la dânsul.

Preotul povestește de unul (nu se înțelege de cine) care a făcut formele, actele pe la Pitești și, până la urmă, zice preotul că: „L-au

282. Notă marginală: „La Calinic Argatu.“

283. Notă marginală: „Cred că e vorba de Făgețeanu.“

strâns ăia într-un colț acolo, la Securitate la Pitești, și l-au obligat să dea angajament scris că dă informații acolo.“

În continuare părintele spune că la Curtea de Argeș erau călugări fără școală, erau preoți cu școală. Pe cei care aveau pregătire ideologică i-au băgat în funcții administrative. Dânsul era cu pregătirea ideologică și era folosit și în administrație.

Obiectivul spune că și dânsul l-a informat pe ANTONIO (?)²⁸⁴ de situația dânsului, dar Antonio nu l-a băgat în seamă. Spun ceva de niște contradicții ale lui Antonio în care spun că Antonio luptă din răspuțeri și că i-a învățat pe toți să facă că el.

Obiectivul spune că a fost la ANTONIO pe acasă și s-a convins că de la apariția lui ANANIA, 50% din acțiunile lui Antonio au scăzut pentru că „ACELA“ (?) avea mare popularitate internațională. Părintele spune că a citit ceva în *Contemporanul*, iar obiectivul spune că l-a văzut la TV pe Anania. Dar se pare că altcineva a scris despre Anania și l-ar fi combătut spunând că „trebuie să ne verificăm concepțiile noastre spre o anumită categorie de artă“. Obiectivul spune că înainte de a afla noi că EL o să intre în dizgrație, Antonio a scris într-o carte: „Nu e în conceptul lui Anania să lase libertatea americană, să vină aici.“

Spun despre IFTIM, sau IFRIM, că nu a cedat, tot așa este, și că el ce a făcut nu vrea să repare. Obiectivul spune că a vorbit cu ANTONIO la Căldărușani, când l-a hirotonit pe Gavrilă.

Vorbesc despre planurile și zvonurile de la Patriarhie pentru a defalca biserica română din America, cui să aparțină, cine să conducă etc. etc. Ideile și zvonurile vânturate și discuțiile purtate pe această temă, competența patriarhului și a mitropolitului și părerile lor despre aceste „zvonuri“.

Vorbesc despre un congres internațional. Obiectivul spune că s-a întâlnit cu CORINA (?)²⁸⁵, că a venit la București de trei ori. Spun ceva de CÂNDEA, că a fost... că de când s-a însurat e cam bolnav, dar că e foarte mare. E președintele universității de studii politice și sociale, că e mai mare decât ȘTEFĂNESCU.

Obiectivul spune că a invitat la masă la dânsul pe cineva (nu se înțelege pe cine) și că l-a întrebat pe obiectivul cum se poartă „Preafericitul“ cu dânsul, iar dânsul (obiectivul) a spus „că-i vorbește foarte oficial, dar ultimul cuvânt e răstit.“

284. Notă marginală: „Antonio e Plămădeală, episcop.“

285. Notă marginală: „O profesoară.“

Vorbesc ceva despre politica partidului și statului nostru față de biserică, dar nu se înțelege clar punctul lor de vedere. Sunt întreruși de o doamnă care a venit cu fiica sa pentru o spovedanie.

Obiectivul spune părintelui că după ce termină cu „conferința” asta „mă mută la Sf. Nicolae (?)”. Mai spune ceva: „Acest PIMEN mă lucrează mereu pentru că nu-i convine cu mine!”

Întrebat ce mai face și ce mai zice, obiectivul spune că: „Părinte, câte nu am să vă spun! Vă folosesc și eu ca pe un foc. Am avut niște încercări, nu le-a convenit cu mine la 1, 2, 3, pe unde am fost, au uneltit împotriva mea, l-au câștigat pe episcop și m-au scos de acolo.” Se vaită obiectivul de un stareț pe care „l-am îngrijit și i-am fost duhovnic și profesor și am fost prieteni și nu-i convenea cu mine acolo că mă diviniza pe mine lumea”.

Repetă obiectivul: „L-au câștigat pe episcop. Fel de fel de lucruri de-astea mârșave! L-am prins cu astea, deși erau 2-3 maici acolo care erau agentele nr. 1 ale lui!”

Înregistrarea nu s-a mai făcut, deși discuția pare să fi continuat.

P.I./30.06.1975

A.C.N.S.A.S., *Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 4, ff. 108-109.*

133. 1 iunie 1975. Notă informativă semnată de sursa „Nicoreanu” despre faptul că părintele Arsenie Papacioc este vizitat de multă lume, că face doar servicii religioase și nu are alte activități.

2179/121/0073/1.06.1975

Notă

Sursa dă următoarele informații despre preotul Arsenie Papacioc din mănăstirea Cernica:

Este venit în mănăstirea Cernica de un an, când a fost mutat de la mănăstirea „Dintr-un Lemn”, județul Vâlcea. La mănăstirea „Dintr-un Lemn” a fost venit de la mănăstirea Căldărușani, iar la Căldărușani a venit de la mănăstirea Cheia, unde fusese stareț.

Aici, la Cernica, este vizitat de multă lume care-l cunoaște de pe unde a fost, Moldova, Cheia, Căldărușani etc. Când cineva vine la Cernica și aude că el este aici, îl vizitează să-l vadă, să se spovedească la el, sau să le citească vreo rugăciune. Are mare priză la credincioși.

Pe aici îl vizitează și niște tinere care stau pe la el o zi sau două. Una este Georgeta, iar alta, îmbrăcată în negru, care duminică 1 iu-

nie 1975, cu un copil, a stat toată ziua. Aceasta se zice că ar fi de la Mâneciu – Prahova și s-ar cunoaște de la mănăstirea Cheia.

Când îl întreabă cineva de mai merge la schitul Balaciu, el spune că a vrut să scape prin intervenția unei persoane, dar zice că nu se poate, și i s-a spus că oricând să fie gata, că în curând va pleca acolo.

Sunt mulți călugări – de pe la alte mănăstiri – care-l asigură că vor merge și ei cu el la schitul Balaciu.

Multă lume întreabă că de ce-l mută din mănăstire în mănăstire și nu-l lasă să stea într-un loc. Sursa le-a răspuns la vreo câțiva că biserica poate trimite acolo unde are nevoie pe o persoană, în altă parte, pe un timp mai îndelungat sau mai scurt, pentru a merge serviciul și să nu sufere.

Nu se angajează în muncă mai brută, el își face ziua la slujbă, la biserică, când îl ajunge rândul, dar altceva mai mult nu face, decât citește rugăciuni la lume, spovedește și stă în chilie.

Are un nepot care vine cu mașina cel puțin o dată pe săptămână și-i ia – cred – ceea ce strânge el de la credincioși.

[ss] Nicoreanu

N.O.

Arsenie Papacioc este lucrat prin D.U.I. „Bărbosul“.

I s-a trasat sarcină informatorului să stabilească legăturile și natura acestora.

Nota în copie la D.U.I. „Bărbosul“.

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 1, f. 190.

134. 10 iulie 1975. Notă-sinteză în cazul dosarului de urmărire informativă privind-l pe părintele Arsenie Papacioc.

Insp. Jud. Ilfov
Ministerul de Interne
Securitate
10.07.1975

Strict secret

NOTĂ-SINTEZĂ

în dosarul de urmărire informativă „DUHOVNICUL“²⁸⁶

Dosarul de urmărire informativă „Bărbosul“ privește pe numitul Papacioc Anghel, născut la 13.08.1914, înscris în organizația legionară în 1937, devenind instructor legionar și primar în localitatea

---

286. Inițial scris „BĂRBOSUL“, dar numele obiectivului a fost tăiat, iar deasupra este scris „DUHOVNICUL“.

Zărnești, jud. Brașov. A condus rebeliunea din localitatea Zărnești, apoi a încercat să fugă din țară în Germania, dar a fost arestat de organele de grăniceri.

În anul 1958, când se afla la mănăstirea Slatina – s-a călugărit în 1947 –, a desfășurat activitate clandestină în organizația „Rugul Aprins”. A fost condamnat la 20 de ani muncă silnică, executând pedeapsa în penitenciarele Jilava, Galați, Aiud, până în anul 1964, când, a fost grațiat.

Din supravegherea informativă desfășurată de organele de securitate ale jud. Cluj, pe raza căruia lucra că preot în comuna Fîlea de Jos, Turda, rezultă că „Bărbosul” a contactat și menținut legături cu o serie de elemente foste condamnate, și-a creat popularitate în comună, reușind să atragă la activitate cultică chiar și unii tineri. Apoi a funcționat la mănăstirea Cheia, jud. Prahova, până în 1972, când s-a mutat la mănăstirea Căldărușani, jud. Ilfov. În 1973 a plecat la mănăstirea „Dintr-un Lemn”, jud. Vâlcea, unde a continuat să întrețină relații de corespondență și vizite cu o serie de elemente legionare pe care le-a cunoscut atât înainte de detenție, cât și în perioada acesteia. În scopul stabilirii atitudinii sale și poziția adoptată de persoanele străine s-a luat măsura interpunerii unui ofițer de securitate în calitate de turist italian, dar prin aceasta nu s-a ajuns la o concluzie privind activitatea sa.

Din materialele informative obținute de la venirea la Cernica rezultă că se abține în a face comentarii dușmănoase la adresa regimului nostru față de persoanele cu care vine în contact, ceea ce denotă că este neîncrezător în oamenii cu care discută și pe care nu-i cunoaște din toate punctele de vedere.

La mănăstire adoptă o exagerare duhovnicească, însă presupunem că o face mai mult pentru a veni în contact cu credincioșii. Acest aspect este confirmat de sursa „Carmen”, care relatează că contactarea multor credincioși o face pentru a obține foloase de ordin material.

Măsurile „T” îl descriu într-o discuție cu părintele Petroniu că a adus mănăstirii venit 40 000 lei pentru servicii religioase. Asemenea împrejurări ocazionatează venirea în contact cu diferite persoane.

De asemenea rezultă că „Bărbosul” a fost adus la Cernica că să fie trimis la schitul Balaciu din jud. Ialomița, ce urma a fi reconstruit, situație la care s-a renunțat ulterior. De la venirea la Cernica a fost căutat de diferite persoane, printre care și Gavril Stoica, de la mănăstirea Cheia, cu care întreține relații de prietenie.

Din materialul obținut de la informatorul „Gigi” al Insp. Județean Prahova reiese că „Bărbosul” deține obiecte de proveniență străină

pe care le comercializează prin legăturile sale, ca Miclescu Mioara, educatoare și directoare la grădinița de copii din Mâneciu Pământeni, jud. Prahova, semnalată cu intenții de evaziune. Din același material rezultă că „Bărbosul“ spune legăturilor sale că este urmărit de organele de securitate, dar „îi dă el peste cap“, manifestându-și totodată dorința de a pleca în străinătate. De fapt se vorbește în material despre legăturile sale cu o familie din București, ingineri, rămasă ilegal în străinătate, de la care primește diferite materiale, obiecte de proveniență străină.

Singurul aspect cu probleme de securitate a fost obținut de la sursa „S“, din care rezultă legătura cu Măruță Constantin, din comuna Schela, jud. Gorj, care îi comunică: „Părinte, vă rog să vă amintiți că acum un an au fost la d-voastră doi oameni. Eu am plătit un acatist 55 de lei pentru răifăcători [*sic!*], este vorba de acei comuniști care nu cred în Dumnezeu... Eu sunt în stațiune și ne vorbisem mai mulți să venim la mănăstire, dar eu nu mai pot veni din cauza piciorului.“

Deoarece cu rețeaua informativă nu s-au stabilit probleme deosebite și pentru a ne edifica asupra naturii legăturilor cu persoanele care îl vizitează, s-a luat măsura introducerii mijloacelor T.O. Dintr-o interceptare făcută pe 28.05.1975 rezultă că în discuțiile purtate își menține concepțiile sale retrograde, însă nu discută deschis dușmănos, ci foarte abil introduce fraze cu un conținut ostil.

Astfel, în discuțiile purtate cu părintele Petroniu, printre frazele sale introduce și unele cărora le dă un subînțeles, spunând că „nu prea îi convine să stea la dispoziția unuia sau altuia, dar el s-a supus“, în continuare afirmând: „Nu am vândut pe nimeni, aici îmi văd de meserie.“

Discutând cu părintele Petroniu despre vizitele pe care le primește, obiectivul afirmă că „nu dă drumul la oricine să intre la el“, ceea ce confirmă faptul că „Bărbosul“ nu are încredere decât în cei apropiați lui.

În concluzie, deși sarcinile preconizate în planul de măsuri sunt corespunzătoare, deoarece n-au continuitate – îndeosebi exploatarea mijloacelor T.O., nu ne putem pronunța în ceea ce privește activitatea și preocupările obiectivului „Bărbosul“.

[ss] [indescifrabil]

135. 30 iulie 1975. Notă informativă semnată de sursa „Nicoreanu“, care prezintă opiniile părintelui Arsenie Papacioc despre duhovnicie.

2179/121/2074/30.07.1975

Notă informativă

Despre preotul Arsenie Papacioc de la mănăstirea Cernica, sursa dă următoarele informații:

Tot ca de obicei vine nepotul cu mașina la 3-4 zile, cel cu mașina nr. 7 B 8749.

La el se spovedește multă lume care vine din multe regiuni ale țării, pe unde a trecut și a avut servicii, persoane care îl cunosc. Alte persoane vin pentru că acest călugăr i-a fost recomandat și au nevoie de slujbe, spovedanii etc.

Într-o zi a venit un stareț din Moldova și, fiind în biserică, m-a întrebat de el ce mai face și i-am spus că toată ziua spovedește și se vaită că nu are timp liber nicidecum.

Starețul mi-a povestit că unul care s-a spovedit și la altul i-a spus aceasta lui Arsenie, și el i-a răspuns omului: „Păi ori facem duhovnicie, ori nu mai facem!“

Nicoreanu

N.O.

Pr. Arsenie Papacioc este lucrat prin D.U.I. „Bărbosul“.

I s-a trasat ca sarcină informatorului să stabilească identitatea starețului din Moldova, natura relațiilor cu preotul Papacioc.

Notă în copie la dosarul de urmărire informativă „Bărbosul“.

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 1, f. 185.

136. 18 septembrie 1975. Notă informativă semnată de sursa „Tănăsescu“ despre discuțiile purtate cu părintele Arsenie Papacioc; vizita la Cheia a profesorului Paul Miron, situația părintelui la momentul discuției.

1 D.I. Paul Miron

Sursă: „TĂNĂSESCU“

1 I.D. Ionașcu (?)`

14193/00110/18.09.1975

1 Ilfov Papacioc SI/3 ex.

Lt.-col. Trif (?) Gheorghe

Notă

despre Anghel Papacioc, azi pr.-călugăr la mănăstirea Cernica.

La sfârșitul lunii iulie 1975, făcând împreună cu soția un circuit în timpul concediului, am trecut și prin Putna (Bucovina), de unde

este originară soția; la mănăstirea Putna am întrebat pe un călugăr, fără să-l fi cunoscut, dacă nu știe la ce mănăstire este părintele Papacioc. Mi-a zis de îndată că acum este la mănăstirea Cernica de lângă București.

Trecând în circuit și prin București, cum erau zile foarte călduroase și intenționasem și astfel să o conduc pe soția mea la mănăstirea Cernica, pe care eu o vizitasem de mai multe ori în timpul studenției, în ziua de 2.08.1975 am fost acolo și, interesându-mă, l-am văzut pe călugărul Papacioc, pe care, deși îl cunoscusem bine înainte de a se călugări – în timpul detenției, în timpul războiului – la penitenciarul Aiud, acum, purtând barbă foarte mare, nu l-am mai recunoscut.

Am fost invitați de el în chilia lui, cameră cu un antreu. Nici el nu m-a recunoscut decât după ce i-am spus numele. Desigur și-a reamintit de mine și de timpul când eram „așa de copii“, cum mi-a zis el.

Ne-am povestit pe scurt ce ni s-a întâmplat din 1944, de când nu ne-am văzut. El s-a călugărit aflând „adevărata cale a vieții“. A mai fost și el în detenție. După ce a fost eliberat, a fost mai întâi oprit să reintre la o mănăstire, astfel a fost câțiva ani preot paroh într-un sat din județul Cluj (unde știusese eu că era și am dat în anul 1965–1966 notă despre el).

Mi-a spus că și acum episcopul de Cluj s-a interesat de el când a fost la București, la Patriarhie. Apoi a renunțat la mănăstire, fiind pe la mai multe; acum e provizoriu la Cernica.

Ceva interesant, mi-a spus că în anii trecuți, când era la mănăstirea Cheia (din jud. Prahova), a avut ca oaspete un cunoscut comun, prof. univ. Paul Miron, de la universitatea dintr-o localitate din R.F. Germania²⁸⁷, care, împreună cu câțiva studenți din R.F.G., invitați ai Patriarhiei Ortodoxe Române, au fost găzduiți la Cheia, unde anume li s-a recomandat să-l cunoască și să discute cu părintele probleme teologice. Mi-a spus că acești studenți s-au interesat, între altele și despre tineretul din România în raport cu credința creștină, cu Biserica și că [despre] cele spuse de el (de Papacioc) în această privință și în alte chestiuni religioase, prof. Paul Miron i-a spus că îi este foarte greu să găsească cuvinte, să se poată face înțeles în limba germană de studenții respectivi.

Prof. Paul Miron este originar (și cunoscut) în România, din Iași. A fost elev la Liceul Militar din Iași – și în timpul războiului, împreună cu un grup de elevi de la Liceul Militar a fost arestat și condamnat (el la 25 de ani m.s.). A executat pedeapsa în parte la penit.

---

287. Freiburg am Breisgau.

Aiud (1942/43), apoi în 1944 a fost eliberat (suspendarea executării pedepsei – un decret dat de Antonescu în august 1944). Fiind cu părinții în Banat în timp ce se retrăgeau armatele germane, a plecat și el, a ajuns în Germania, unde a terminat liceul, a urmat facultatea de limbi romanice de la Bonn, a avut activitate științifică (și literară) acolo și până la urmă a ajuns profesor de filologie romanică, limbi romanice, la universitatea dintr-o localitate din R.F. Germania, unde desfășoară o amplă activitate pentru cunoașterea și susținerea intereselor românești: științifice, istorice, filologice. Între altele, scoate o revistă, *DACOROMANIA*, la care colaborează și oameni de știință români și din țară. Se ocupă și cu probleme religioase. E și poet (de limba română). A fost de mai multe ori în țară, organizând și un simpozion la Academie. Un băiat al lui a urmat Universitatea la București. Personal până acum nu m-am întâlnit cu Paul Miron, pe care-l cunosc de asemenea.

Papacioc a avut în timpul detenției (1941–1943) o influență deosebită – educativă, în sens religios – mai ales asupra lui Paul Miron, ca și asupra altor tineri de atunci.

Mi-a spus acum că în calitatea lui de acuma, de duhovnic mai ales, este destul de mult cercetat de tot felul de oameni. Dintre foștii deținuți legionari mi-a povestit numai de Ianolide, care tocmai în vara aceasta l-a vizitat, venind la Cernica la alt preot-călugăr ce-i este cunoscut.

În această ordine de idei, a vizitării–ascultării lui de către diferite persoane care îi cer sfaturi, cu care are tot felul de discuții pe linie de credință creștină, mi-a relatat că nu demult, în această vară, a fost vizitat de două persoane pe care le-a invitat în chilia lui. Întrebându-i ce doresc, aceștia până la urmă i-au spus că sunt din partea „autorităților“, și, întrebându-i ce doresc de la el, ei i-au răspuns „că ei doresc ca el să dispară“. Ne-a spus că le-a răspuns că îl miră acest gând, această „dorință“ a lor pe care el o califică de „crimă mărturisită, premeditată, acum când în țara noastră conducătorul cel mai mare, președintele republicii, face apel la solidaritate, la ajutor pe toate planurile, de la toți cetățenii pentru înfăptuirea unor acte și misiuni mari în cadrul țării și al poporului nostru“. Le-a mai spus să nu-și închipuie că el este al nimănui, că nimeni nu are grija lui, că depinde și el de autorități, că el va raporta acestora despre vizita și țelul lor.

El mi-a spus că are impresia că cineva de acolo, de la mănăstire, a relatat despre el, despre faptul că e destul de mult cercetat de oameni.

Acum, ne-a spus că e ținut la dispoziția Patriarhiei, care vrea să-l trimită să înființeze o mănăstire (schit) în județul Ialomița, unde este o biserică, fostă mănăstire părăsită, care trebuie reconstruită.

Probleme politice nu discută, despre trecut, în trecere a spus că totul a fost o copilărie, că acum lucrurile mari sunt limpezite și că pentru el totul e credința.

Cheia/Prahova 18.09.1975

[ss] N. Tănăsescu

N.L. Semnalarea a făcut-o ca urmare a instrucțiunilor primite înainte de plecare în concediu în circuit²⁸⁸ și stabilită poziția unor elemente legionare, foste cunoștințe ale informatorului stabilite în localitățile pe care le va vizita.

Nota în copie se va înainta la Dir. I pentru exploatare.

Lt.-col. [ss] [indescifrabil]

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 1, ff. 169-174.

137. 25 septembrie 1975. Notă informativă semnată de sursa „Gh. Râuleț“ conținând informații referitoare la intențiile părintelui Arsenie Papacioc de a crea un centru de elită monahală și scurtă caracterizare a părintelui Arsenie.

I.M.B. – SECURITATE

STRICT SECRET

Primit: cpt. Păduraru N.

Sursa: „Gh. Râuleț“

Data: 25.09.1975

Nr. 6245/0014

NOTĂ

Stabilit provizoriu, nu de multă vreme, în mănăstirea Cernica, Arsenie Papacioc, este numit de părintele Patriarh stareț la mănăstirea Balamuci²⁸⁹, Ialomița. Se pare însă că lucrările de restaurare a numitei mănăstiri nu vor începe așa de ușor, încât părintele Papacioc să poată ocupa postul în care a fost numit. Până atunci este „oaspetele“ unor cercuri din capitală, unde părintele Papacioc este socotit în același timp un sihastru din partea Tebaidei și un teolog de mare

---

288. Agentul „Tănăsescu“ oferea informații despre părintele Arsenie încă din 1967 (*ibidem*, vol. 2, f. 294); după plecarea părintelui Arsenie din județul Cluj, concediile agentului par a fi un prilej pentru acesta de a da note informative, conform instrucțiunilor primite de la Securitate; și în 1976, agentul „Tănăsescu“, vizitându-l pe părintele Arsenie, a trimis Securității două rapoarte (*ibidem*, vol. 1, f. 244).

289. De fapt, Balaciu.

iscusință. Un nepot al său îl transportă pe părintele Papacioc cu mașina la București. Alteori vin la Cernica, tot cu mașina, „intellectualii“, care de asemenea îl conduc pe părintele Arsenie la București.

Dintr-o convorbire avută cu părintele Arsenie Papacioc s-a înțeles că „lumea“ îi acordă o deosebită considerație pentru „înalta pregătire“, fapt de altfel înregistrat din vremea când era stareț la mănăstirea Cheia – Prahova. Este frământat de gândul că un grup de călugări „pregătiți“²⁹⁰ (în care se include) să obțină o mănăstire din țară (se gândea la Slatina, Moldova) unde să se adune acești intelectuali-călugări pentru a întemeia o viață monobisericească, după poruncile sfinților părinți. Părintele CLEOPA de la Sihăstria Moldovei să fie stareț și îndrumător duhovnicesc, cum a fost PAISIE VELICOVSCHI spre sfârșitul veacului al 18-lea.

Sunt planurile unui călugăr neastâmpărat, care se autovalorifică pe treaptă superioară, ameiind cercurile ce le cercetează în București cu „viața sa sfântă“ de călugăr auster și înmormântat de viu în tratate de teologie și în viețile Sf. Părinți. Lumea din Valea Teleajenului – Prahova, de la Cheia până la Mâneciu Ungureni, cunoaște destul de bine cum părintele Papacioc a știut s-o „convertească“ la o viață de „evlavie“ pe educatoarea Mioara cu domiciliul în Mâneciu, care i-a rămas devotată nu atât metodei pedagogice a părintelui Papacioc, cât banilor și cadourilor ce le oferă și azi tinerei educatoare acest sihastru farseur. Dar aceste fapte sunt prea mărunte și fără importanță pentru unii și capitale pentru alții.

Se știe că părintele Papacioc a fost un devotat ucenic și trăitor al mănăstirii Slatina, unde părintele Petroniu Tănase și părintele Cleopa instalaseră o viață nu recomandabilă pentru călugărisim, și anume un fel de legionarism.

Din convorbirea cu părintele Arsenie Papacioc se desprind destul de greu unele regrete că nu mai are o viață atât de „înălțătoare“.

„Gh. Râuleț“

rd. 6/1431. 29.XI.75

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol 1, f. 183.

290. În dreptul rândului, următorul text: „De văzut cine sunt și să rezolvăm tehnica.“

138. 12 ianuarie 1976. Notă informativă despre propunerea monahiei Semfora Gafton, stareța schitului „Sf. Maria“ din Techirghiol, de numire a părintelui Arsenie Papacioc ca preot duhovnic.

I.J. Constanța
Serv. II/3

12.01.1976

NOTĂ

La schitul Techirghiol a decedat preotul duhovnic AMFILOHIE IONESCU, de 90 de ani, în luna dec. 1975, 23, fapt pentru care stareța a venit la împluternicit cu propuneri pentru numirea unui nou preot în locul celui de mai sus. Dintre cei punctați s-a fixat la numitul PAPACIOC ARSENIE din București, în vârstă de peste 60 de ani, stareț la mănăstirea Cernica – București, fost condamnat, eliberat în 1965 (1959–1965), cunoscut ca legionar. Cel în cauză a fost mai întâi stareț la mănăstirea Cheia (Valea Oltului) și apoi la mănăstirea „Dintr-un Lemn“, Vâlcea.²⁹¹

Acesta ar fi din punct de vedere al stareței mai corespunzător, în sensul că este mai în vârstă, nu-i bețiv și e o fire mai liniștită, mai legat de problemele de cult.²⁹²

Propun să luăm legătura cu Dir. I pentru a ne informa în cazul că este cunoscut de I.M. București.

[ss] [indescifrabil]

Notă:
Ilfov – tov. Iliescu
Inform.= PALL=Arhitect

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 1, f. 226.

139. 27 ianuarie 1976. Notă informativă semnată de sursa „Nicoreanu“ despre numirea ca preot-duhovnic a părintelui Arsenie Papacioc la schitul „Sf. Maria“ din Techirghiol.

Primește: Maior Iliescu Ilie
Sursa: NICOREANU
Loc: de muncă
2179/121/0074/27.01.1976

NOTĂ²⁹³

Sursa dă următoarele informații despre preotul călugăr ARSENIE PAPACIOC de la mănăstirea Cernica. A plecat de mai mult de o

291. Notă marginală în dreptul acestui paragraf: „Șef după Patriarh – Roman Stanciu, vicar – omul nostru Buc.“

292. Notă marginală în dreptul acestui paragraf: „Pictor de meserie.“

293. Notă în colțul din stânga sus: „Să se stabilească dacă va pleca la Techirghiol și să fie trimis dosarul la Constanța. S.S. Col. Dumitru Toader.“

săptămână cu mașina nepotului său spre orașul Constanța cu scopul de a fi numit în postul lui Părintele Amfilohie, care a murit.

Înainte de a pleca, l-a vizitat maica stareță de la Techirghiol la el acasă și am auzit că i-ar fi cerut o cerere către Patriarhie că acceptă să meargă preot acolo.

L-a mai vizitat înainte de a pleca și părintele exarh Paulin, cred că tot pentru aceasta. Înainte de a pleca, în biserică a spus vineri că a fost solicitat de a merge duhovnic la sanatoriul de bătrâni de la „Viforâta“, că a plecat preotul de acolo la Ploiești și a mai spus că s-ar fi strâns și multă chereștea pentru schitul BĂLĂCENI²⁹⁴ și el era pentru acolo destinat, dar, spune el, din toate acestea, a acceptat să meargă la Techirghiol. Se vorbește că ar fi fost chemat la Constanța de către organele locale să-l vadă.

În prezent însă nu știe dacă va fi acolo sau nu.

S.S Nicoreanu

N.L.

Papacioc Arsenie, fost instructor legionar, fost condamnat C.M.

Într-adevăr a fost propus să fie preot la Techirghiol – propunerea vine din partea exarhului Paulin.

Vom cere identificarea pentru a înainta dosarul de urmărire informativă.

Nota în copie la D.U.I.

[ss] [indescifrabil]

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 1, f. 225.

140. 30 ianuarie 1976. Notă informativă semnată de sursa „Constantinescu“ despre numirea părintelui Arsenie Papacioc ca preot-duhovnic la schitul „Sf. Maria“ din Techirghiol.

131/BT/30.01.1976 STRICT SECRET

„Constantinescu“

Nr.14908/009

NOTĂ

Informează că în vara anului 1975 a fost delegat pentru suplinirea duhovnicului la Schitul Sf. Maria din Techirghiol călugărul MEREANU MAXIM și din câte am putut să constat a fost în relații bune cu stareța SEMFORA GAFTON. Nu am auzit să aibă preocupări sau să-și creeze relații cu persoane străine venite în diverse ocazii pe litoral. În toată perioada de la instalarea episcopului vicar la Con-

294. De fapt, Balaciu, județul Ialomița.

stanța, în discuțiile care au avut loc, nu s-a adus niciodată vorba despre călugărul mai sus menționat.

După decesul călugărului duhovnic de la schit AMFILOHIE IONESCU (23 decembrie), la sfârșitul lunii ianuarie a fost trimis călugărul PAPACIOC ARSENIE ca titular, venit de la mănăstirea Cernica.

În această perioadă am reușit să-l cunosc personal; ca personalitate bisericească mi-a făcut impresie bună, de preot bine pregătit și un călugăr convins (habotnic). Este în vârstă, puțin bolnăvicios și chiar cu infirmitate la auz.

Din câte am auzit, a avut o condamnare de ordin politic, iar din discuțiile avute cu stareța am constatat că aceasta îl laudă, în sensul că este un preot vrednic și adevărat călugăr slujitor. Până la venirea acestuia aici la Techirghiol, cunosc că unul din ghizii de la mănăstirea Cernica venea anual pe litoral (vârșnic, tot în calitate de turist pentru odihnă) și de asemenea era trimis în calitate oficială la cursurile de perfecționare a ghizilor de la mănăstire ce aveau loc în fiecare an în luna mai la Techirghiol.

„Constantinescu“

N.O.

Numitul MAXIM MEREANU – călugăr – se află în atenția Direcției I. De asemenea, PAPACIOC ARSENIE interesează organele noastre – atât prin postul pe care-l ocupă, precum și posibilitățile legăturii cu străinii. S-au dat sarcini în continuare de a ni-l apropia și stabili comportarea.

Nota în copie la Dir. I și la problemă.

Mr. Borcan Teodor

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 1, f. 224.

141. 26 februarie 1976. Notă informativă semnată de sursa „Zamfir“ despre poziția părintelui Arsenie față de trecutul său legionar.

Primit de M. Iliescu Ilie

Sursa „Zamfir“²⁹⁵

3863/003/26.02.1976

Notă informativă²⁹⁶

Cu privire la părintele călugăr Arsenie Papacioc, viețuitor al mănăstirii Cernica, redau unele concluzii care se desprind din comportarea sa, precum și din discuțiile purtate împreună.

295. Monah la mănăstirea Cernica (vezi Glosarul care însoțește documentele).

296. Pe margine este adăugat următorul text: „Copia notei se trimite la Constanța de urmare I.S. Lt.-col. Toader D./6.03.1976.“

A făcut afirmații la întrebarea sursei cu privire la trecut, că el se întreabă de ce este văzut negativ de către organele de stat, întrucât, practic, a intrat în organizația legionară din pură curiozitate, iar la vârsta de 19 ani a fost numit primar la Zărnești, pentru că era mai destoinic, și nu o figură importantă legionară.

El a susținut că a fost unul dintre cei care au condamnat masacrele comise de legionari, dar că totuși nu s-a ținut cont de acest lucru și a fost pus la același nivel cu criminalii și a fost condamnat la închisoare. El a militat pentru o politică ordonată, cu o bază serioasă ideologică, și la început această idee l-a încântat, însă timpul a dovedit că din această organizație, în afară de oameni cu o ideologie, au mai făcut parte și criminali, borfași etc.

Sursa a observat că Arsenie Papacioc evită a da prea multe explicații cu privire la trecutul său și faptul că în anul 1958 a fost din nou condamnat.

Tot cu ocazia discuțiilor care au avut loc în chilia sa, pe la finele lunii ianuarie m-a întrebat dacă cunosc ceva în legătură cu vizita a doi domni pe care el a primit-o prin luna decembrie 1975, în legătură cu care el a spus: „Am fost vizitat de doi domni care m-au întrebat ce mai fac și cum o mai duc cu viața, înși pe care nu i-am văzut niciodată. I-am întrebat ce vor de la mine.“ A întrebat sursa ce părere are despre acest lucru, or fi cumva de la poliție? Sursa a răspuns: „Nu se poate acest lucru, pentru că cei de la poliție se legitimează.“

S-a desprins faptul că Arsenie Papacioc pare inofensiv, însă [din] modul cum pune problema, cum discută, rezultă că gândește profund și este orientat pe o anumită direcție. Se pare că vrea să pară martir și că oricând este dispus să plătească cu viața, dacă i s-ar cere, aceasta rezultând din următoarea afirmație făcută de sus-numitul: „Părinte, dumneata știi că în cercuri înalte se discută că Arsenie Papacioc va trebui mătrășit?“

De aici rezultă că relațiile sale nu sunt limitate.

Menționez că este foarte interesantă poziția lui Papacioc, întrucât în atribuțiunile profesionale pare a fi de o corectitudine ireproșabilă, având darul de bun sfătuitor. Se pare însă că nu uită trecutul.

26.02.1976

„Zamfir“

N.L.

Arsenie Papacioc, lucrat D.U.I., a fost transferat la Constanța.²⁹⁷
Copia notei la I.J. Constanța unde s-a înaintat și D.U.I.

Mr. Iliescu Ilie

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 1, f. 220.

297. Pe 25 februarie 1976, Inspectoratul Județean de Securitate Ilfov trimite la Constanța o adresă prin care notifică expedierea dosarului de

142. 5 octombrie 1976. Adresă a Inspectoratului Județean de Securitate Constanța către Biroul „S” prin care se solicită informații privind persoanele cu care părintele Arsenie Papacioc întreține legături; conținutul discuțiilor.

MINISTERUL DE INTERNE
INSPECTORATUL JUDEȚEAN
CONSTANȚA
Nr.131/0024203/ 05.10.1976²⁹⁸

STRICT SECRET
ex. nr.1

Către
Biroul „S” Constanța²⁹⁹

Rugăm să folosiți mijloacele specifice ale informatorilor de care dispune unitatea, pentru a ne trimite date privind C.I. despre

Numele *PAPACIOC* prenumele *ARSENIE* pseudonimul „*Bărbosul*” țara *R.P. România* localitatea *Techirghiol* județul *Constanța* strada *Căminul preoțesc (SCHITUL) Techirghiol*.

În mod deosebit ne interesează următoarele:

Persoanele cu care întreține legături și conținutul discuțiilor.

Rezultatele obținute să ne fie trimise sub formă de extrase la indicativul *131/B.T.*

Măsurile speciale ce urmează a fi luate...

Termen de urmărire: de *la 5 oct. 1976 până la 31.12.1977.*

ȘEFUL SERVICIULUI I

Lt.-col. [ss] Suci Alexandru

*A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003,
vol. 1, f. 214.*

---

urmărire informativă nr. 516 al părintelui Arsenie Papacioc: „Trimitem alăturat dosarul de urmărire informativă nr. 516 „*DUHOVNICUL*”, pe numele real *PAPACIOC ANGHEL-ARSENIE*, fiul lui Vasile și Stanca, născut la 13.08.1914, în com. Mislea[nu], jud. Prahova, preot călugăr care s-a transferat de la mănăstirea Cernica – Ilfov în cadrul Schitului Techirghiol, cunoscut ca fost instructor legionar și condamnat 20 de ani m.s. pentru activitate legionară, pentru a fi lucrat de organele dv. în continuare. Dosarul conține 991 file material (ordonat în două bibliorafturi)” (A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 1, f. 222).

298. În colțul din dreapta sus: „Da [ss] [indescifrabil] 0036921/6.10.1976.”

299. Text-formular dactilografiat completat în cerneală; completările sunt evidențiate cu caractere italice.

143. 9 septembrie 1976. Notă privind măsurile ce vor fi întreprinse de Inspectoratul Județean de Securitate Constanța în dosarul de urmărire informativă a părintelui Arsenie Papacioc.

MINISTERUL DE INTERNE
INSPECTORATUL JUDEȚEAN CONSTANȚA
– SERVICIUL I/3 –

STRICT SECRET

SE APROBĂ

[ss] [indescifrabil] 9.11.1976

NOTĂ

privind măsurile ce vor fi întreprinse în D.U.I. „Bărbosul“

Numitul PAPACIOC ARSENIE, născut la 13 august 1914 în comuna Misleanu – Ialomița, fiul lui Vasile și Stanca, studii 4 clase liceu industrial, de profesie sculptor în lemn, preot călugăr la schitul Techirghiol, a fost numit în această funcție la începutul anului 1976, a cărui situație operativă se prezintă astfel:

În anul 1937 se înscrie în organizația legionară din com. Zărnești – Brașov, unde devine primar și instructor legionar, participând în această calitate la rebeliune în comună, după care, încercând să fugă în Germania, este prins de organele grănicerești și închis între 1941–1944.

În anul 1947 se călugărește la mănăstirea Cozia, iar în 1958, ca urmare a activității legionare desfășurate în cadrul organizației „Rugul Aprins“ este condamnat la 20 ani închisoare, eliberându-se în 1964 în baza decretului de grațiere. Din materialele obținute de organele C.I. din penitenciarul Aiud, rezultă că trecerea obiectivului la călugărie s-a făcut la indicația legionarilor.

După eliberare, cu sprijinul Patriarhului, este numit preot de mir în comuna Filea – Alba și apoi călugăr stareț la mănăstirea Cheia – Prahova, apoi Căldărușani, mănăstirea „Dintr-un Lemn“ – Vâlcea și Cernica – Ilfov.

Din studiul datelor existente la dosar se desprinde faptul că nu a renunțat la unele concepții legionare, elogiind în unele situații activitatea, lucrările și comportamentul unor asemenea elemente, el însuși considerându-se în primul rând că: „Am fost un om drept și de acțiune.“

De asemenea, rezultă că este un element mistic care prin modul său de comportare convinge și atrage persoane cu înclinații în această direcție, urmărind în permanență elogiul și avantaje materiale pe care le are din abundență și pentru care a avut divergențe cu ceilalți călugări în trecerea sa prin mănăstirile amintite.

Deși bigot, totuși în mod ascuns duce o viață libertină, părăsind în multe ocazii mănăstirile și plecând pentru a se distra sau a se întâlni cu rude, femei sau cunoștințe.

În cadrul activității monahale a dovedit corectitudine, fiind apreciat din acest punct de vedere.

În ceea ce privește comportarea și atitudinea sa față de orânduirea noastră socialistă, se desprinde în primul rând faptul că nu se antrenează în discuții de ordin politic cu nimeni, indiferent de persoană, grad de apropiere, român sau străin, om din rândul clerului sau din afară, manifestând multă prudență, iar în situația când s-au făcut unele referiri de acest gen de alte persoane nu a făcut comentarii, lăsând ca discuția să ia altă direcție.

Dată fiind îndelungata sa activitate în organizația legionară, cât și în viața monahală, este cunoscut și cunoaște foarte multe persoane cu care întreține legături sau este vizitat. Printre acestea rezultă că sunt și unele cunoscute cu activitate legionară.

În ultima perioadă de timp au fost dirijați pe lângă obiectiv o serie de informatori cunoscuți de acesta cu activitate legionară, pe care i-a tratat însă în mod obișnuit, fără a se angrena în discuții de ordin politic, deși rezultă clar că este la curent cu evenimentele interne și internaționale și audiază și posturile de radio capitaliste.

În 1972, din exploatarea mijloacelor speciale a rezultat că obiectivul, fiind vizitat de COMINO PETRINA, în vârstă de 62 de ani, din București, fostă membră a organizației legionare, aceasta îi vorbește despre faptul că a intrat în posesia unor materiale ale lui Nichifor Crainic pe care vrea să le multiplice – față de care obiectivul face doar aprecieri pozitive asupra operelor autorului și despre ale cărui previziuni afirmă că vor rămâne valabile.

S-au mai obținut unele materiale privind relațiile sale cu unele persoane care au fost în străinătate sau cetățeni străini, lăsându-se să se întrevadă un interes al acestuia pentru a avea legături cu exteriorul.

În baza acestor date și a importanței ce o prezintă obiectivul ca trecut și potență, s-a elaborat o combinație în cadrul căreia a fost interpus un ofițer al Direcției a III-a ca cetățean italian, prin intermediul unei colaboratoare – legătură a obiectivului. În cadrul întâlnirilor și vizitelor făcute în mai multe rânduri în cursul anului 1973, nu s-au desprins aspecte deosebite în comportamentul obiectivului, iar atunci când s-au solicitat, bine motivate, unele date pentru întocmirea unei lucrări de care „depindea venirea italianului în România“, obiectivul l-a îndrumat în mod firesc la Patriarhie, dovedind și de această dată mult tact și prudență.

De menționat că ofițerul i-a creat unele împrejurări când putea să se lase antrenat în activități necorespunzătoare, însă în toate împrejurările a evitat aceste situații.

În ultima perioadă de timp au fost dirijați pe lângă obiectiv o serie de informatori cunoscuți de acesta cu activitate legionară, pe care însă i-a tratat în mod obișnuit și fără a se angrena în discuții de ordin politic.

Cu toate acestea se desprinde faptul că este la curent cu evenimentele interne și internaționale și audiază posturile de radio capitaliste.

Prin profesia sa este vizitat de multe persoane și cunoștințe din toate locurile pe unde a umblat – urmare a aprecierii de care se bucură ca duhovnic.

Deși în vârstă, este căutat și întreține relații apropiate cu femei tinere, cunoscute prin intermediul acestor spovedanii, manifestând teama de a nu se compromite.

De asemenea, rezultă că printre persoanele de care este vizitat sunt și unele cunoscute cu antecedente politice sau penale, din diferite localități din țară – cu unele dintre acestea purtând și relații de corespondență.

Unele persoane tinere care apelează la serviciile sale mistice îi îndeamnă să îmbrățișeze viața monahală despre care spune că „este lipsită de primejdii“.

Noul său loc de muncă, schitul Techirghiol, creează posibilități mult mai mari de a veni în contact cu persoane din țară și de peste hotare. Deși relativ recent venit, este vizitat pentru „slujbe și spovedanii“ de multe persoane mistice, venirea sa rezultă că nu a fost întâmplătoare, ci ca urmare a eforturilor și relațiilor stareței SEMFORA GAFTON.

Din măsurile întreprinse până în prezent se confirmă faptul că obiectivul este mistic și că adoptă o atitudine rezervată, fără a se angrena în discuții de ordin politic.

Date fiind antecedentele politice și penale ale obiectivului, cât și noile condiții în care-și desfășoară activitatea obiectivul, se impune să-l lucrăm în continuare prin D.U.I. și în funcție de rezultatele ce le vom obține să facem propuneri corespunzătoare.

În lucrarea sa informativă vom avea în atenție cunoașterea concepțiilor obiectivului, atitudinea și comportarea pe care se situează și legăturile ce și le creează.

De asemenea, vom urmări prevenirea desfășurării de activități potrivnice statului sub această mască.

Pentru realizarea acestor obiective vom lua următoarele măsuri:

Dirijarea informatorilor „Constantinescu“ și „Stoica“, care prin natura funcțiilor lor au posibilități pe lângă obiectiv. În această fază vom avea în atenție în principal mărirea încrederii obiectivului față de informatori.

Termen: permanent.

Execută: mr. Borcan Teodor.

Definitivarea studiului candidaților „Voinea“ și „Iacob“, persoane care dispun de unele posibilități pe lângă obiectiv.

Termen: permanent.

Execută: mr. Borcan Teodor.

Vom solicita inspectoratelor Vâlcea și Ilfov, care dispun de unele surse cu posibilități, îndeosebi în sezonul estival, să le trimită pe litoral cu sarcini și pentru obiectivul nostru, mai ales că unii dintre aceștia pot veni la odihnă la Techirghiol în mod stimulat.

Termen: 15.12.1975.

Execută: mr. Borcan Teodor.

Fiind un obiectiv important pe linia problemei, avem deja în plan instalarea mijloacelor speciale la schitul (casa de odihnă) Techirghiol, ocazie cu care vom analiza și posibilitatea instalării acestora și în chilia obiectivului.³⁰⁰

Termen: 15.03.1977.

Execută: mr. Borcan Teodor.

Prin biroul „S“ vom lua măsuri de stabilire a legăturilor, identificării și verificării acestora.³⁰¹

Termen: permanent.

Execută: mr. Borcan Teodor.

În funcție de materialele ce vor fi obținute vom propune măsuri corespunzătoare.

SPECIALIST III [ss] mr. M. Vieru
Borcan Teodor

DE ACORD

ȘEFUL SERVICIULUI I [ss] Lt.-col. Suciu Alexandru

10.02.1977

300. Notă marginală în dreptul acestui paragraf: „Să se instaleze acum când se renovează [ss] [indescifrabil].“

301. În acest sens, Inspectoratul Județean de Securitate Constanța a trimis Biroului „S“ o adresă prin care solicita „identificarea persoanelor cu care întreține legături și conținutul discuțiilor“ (A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 1, f. 214); astfel, au fost cercetați Ștefan Răducanu, nepot al părintelui Arsenie (*ibidem*, f. 51), Andrei Andreicuț, actualul Mitropolit al Clujului, Maramureșului și Sălajului (*ibidem*, ff. 401–402), Vasile Bratu din orașul Victoria, județul Brașov (*ibidem*, vol. 3, f. 414) și alții.

Măsuri pentru a stabili persoanele femeii la care se deplasează și cu care are relații amoroase, după care punerea în filaj și acționat pentru a obține materiale de compromitere și izolare prin măsuri combinate.

Verificare la penitenciarul Aiud și altele cu cine a stat în cameră, verificarea lor în vederea stabilirii persoanelor care se află în atenția organelor de securitate și dirijarea pentru a-l contacta.

Din rândul rețelei informative din problema legionară, stabilirea persoanelor care-l cunosc și dirijarea cu sarcini de a-l contacta pe Papacioc.

Acești măsuri și pentru informatorii din Culte și secte.

Instalarea de măsuri speciale – să se facă cât mai urgent.

Peste 2 luni mi se va prezenta dosarul la analiză.

Lt.-col. [ss] [Suciu Alexandru]

A.C.N.S.A.S., *Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 1, ff. 1-3.*

144. 31 august 1977. Notă informativă semnată de sursa „Voicu“ despre problemele părintelui Arsenie Papacioc la schitul „Sfânta Maria“ din Techirghiol, incluzând și observații despre chestiuni bănești.

131/BT/31.08.1977

Inf. „Voicu“

STRICT SECRET

Exemplar unic

RAPORT INFORMATIV³⁰²

Sursa Voicu relatează că, mergând în vizită la stareța Semfora Gafton, a fost invitat și de preotul Papacioc Arsenie de la biserica din cadrul schitului să-l viziteze.

Cu această ocazie, preotul Papacioc Arsenie, după unele reproșuri că nu a mai trecut pe la el și că l-a părăsit plecând la platforma Năvodari, i-a confiat că a dorit mult să vină la Constanța, pentru a scăpa de atmosfera apăsătoare în care se afla la mănăstirea din București – Ilfov, unde a fost șicanat de forurile lor superioare care veneau foarte des și chiar a fost și sancționat în câteva rânduri. S-a gândit – așa cum era situația când s-a mutat aici – că la Techirghiol va fi mai liniștit și nu va fi deranjat de alții. O perioadă de timp a fost așa cum și-a

302. În colțul din stânga sus a fost adăugat următorul text: „Se aprobă trecerea în S.I.“ (supraveghere informativă); în centru sus, ștampilă cu textul: „Luat în S.I. data 25.10.1978.“

dorit, dar acum, cu mărirea spațiului căminului și aglomerația de credincioși și preoți, s-a creat o stare nedorită și de mare oboseală. În același timp are foarte mulți credincioși și preoți care vin la el să-i spovedească, ocazie cu care ridică fel de fel de probleme.

Așa de pildă, vin credincioși care se spovedesc ridicând unele necazuri, boale, mântuire etc., și el îi îndrumă la medici, la autoritățile locale, însă la un moment dat s-a săturat și el; de asemenea, până și preoți vin la el să se spovedească de păcate, fără însă a preciza ce anume.

Dintre preoți, primește numai ortodocși.

Tot în discuții a venit vorba și de stareța Gafton, pe care nu o mai consideră așa de apropiată ca atunci când l-a adus aici, că are unele probleme bănești pe care le ridică căminul și că el trebuie să o mai ajute din fondurile bisericii.

Sursa informează că preotul Papacioc avea pe masă în chilia lui numai sute, considerând că sunt lăsați intenționat, pentru ca cei care vin la confesiune să nu dea mai puțin de una sută lei – bănuială care vine din faptul că avea posibilitatea să și-i strângă după masă, întrucât îl aștepta în fața chiliei. Are un nepot la București pe care-l subvenționează materialicește, iar nepotul vine, având mașină, îl plimbă când pleacă în concediu sau când merge la București.

În momentul când părintele Papacioc și-a exprimat nemulțumirea de situația prezentă și că nu știe ce să mai facă, sursa l-a întrebat că nu crede că se gândește să plece de aici.

La întrebarea sursei a răspuns că nu se mai gândește la plecare și că și în această situație nu are unde să opteze pentru un loc mai liniștit.

După discuțiile de mai sus s-au despărțit.

Nota va fi exploatată la obiectiv și dosarul personal al informatorului, întrucât informația sa se verifică.

Mr. Borcan Theodor

MM/ex.unic
rd. 2978/1.9.77

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 3, f. 388.

145. 20 ianuarie 1978. Notă informativă semnată de sursa „Lupu“ despre atitudinea rezervată a părintelui Arsenie Papacioc în discuțiile pe teme politice și despre chestiunile bănești.

131/BT/20.01.1978
Nr.15762/006
„LUPU“

STRICT SECRET
exemplar unic

RAPORT INFORMATIV³⁰³

Cu ocazia slujbei de evanghelizare ținute de sursă în ajunul Crăciunului, a invitat la această ceremonie și pe preotul călugăr Papacioc Arsenie de la Techirghiol – căminul preoțesc, și pe episcopul vicar Norocel Epifanie.

După slujba ce a avut loc, preotul și episcopul s-au retras la cămin și la plecarea episcopului a revenit la sursă pentru a participa la masa dată cu acest prilej.

Din discuții a reținut că apreciază realizările de astăzi ale regimului, că este un om liniștit în felul lui și că este preocupat în permanență de propovăduirea credinței, fiind din acest punct de vedere habotnic și mai mult dornic de profituri materiale.

Astfel s-a adus în discuție vorba despre felul de viață al localnicilor în trecut și nu aveau de nici unele în casă și condițiile ce le au în prezent când dispun de tot ceea ce au nevoie.

La acestea preotul Papacioc a replicat că, într-adevăr, înainte erau vremuri grele, iar în prezent sunt alte condiții de viață, oamenii având venituri îndestulătoare.

De asemenea, rugându-mă să slujesc în două ocazii în biserica sa din incinta căminului, din motive de sănătate sau fiind în concediu, s-a realizat din slujbele făcute și din lumea multă care a venit, în marea majoritate femei, venituri mari, în jur de 700 de lei zilnic. La venirea preotului sursa i-a dat banii și Papacioc i-a recomandat să-i ia sursa.

La refuzul sursei, în sensul că, dacă-i ia, îi contabilizează la biserică, Papacioc a spus că ei nu fac acest lucru, fiind obligați de a întocmi chitanța pentru suma de 1 000 lei lunar, restul nefiind contabilizați.

Mai informează sursa că la spovedanii și slujbele preotului se prezintă foarte multe femei din județ și din țară, venind pentru faima de

---

303. În colțul din stânga sus este adăugată nota: „25.10.1978/ A fost selecționat pentru a fi lucrat în mod prioritar pentru următoarele motive:

- 1) a fost instructor legionar;
- 2) a fost condamnat 20 de ani închisoare pentru activitate legionară;
- 3) prin natura activității profesionale vine în contact cu cetățeni străini [ss] [indescifrabil].“

care se bucură ca tămăduitor, dând exemplu cum femeii din Babadag au venit la Papacioc pentru a le citi spre a se face bine soții lor.³⁰⁴

Această popularitate a câștigat-o printr-o femeie de la schit, NECTARIA, decedată în prezent, care a transmis și altor femei că la Techirghiol se fac adevărate minuni de preotul de acolo, care slujește într-o biserică de lemn găsită de niște marinari, luată de apă, veste care s-a răspândit și pentru care are multe asemenea cereri de a sluji.

În ocaziile când a mers în vizită la preotul Papacioc, sursa nu a constatat ca acesta să manifeste interes față de străini, deși de fiecare dată erau și vizitatori veniți pentru a cunoaște acest lăcaș.

Mr. Borcan Theodor

MM/ex.unic
rd. 46/590
23.02.1978

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 3, f. 389.

146. 21 septembrie 1978. Notă de analiză cu propunere de închidere a dosarului de urmărire informativă privind-l pe părintele Arsenie Papacioc.

MINISTERUL DE INTERNE
INSPECTORATUL JUDEȚEAN CONSTANȚA
SERVICIUL I/3
SE APROBĂ³⁰⁵

STRICT SECRET
exemplar unic
21.09.1978

NOTĂ DE ANALIZĂ
în D.U.I. „Bărbosul“

Începând cu anul 1964, după eliberarea din detenție a numitului PAPACIOC ARSENIE, preot călugăr la schitul Techirghiol, a fost lucrat informativ prin D.U.I. de inspectoratele pe raza cărora a funcționat, respectiv I.J. Alba, Prahova, Vâlcea și Ilfov, iar în noiembrie 1976 dosarul a fost reînregistrat la inspectoratul nostru ca urmare a transferării sale la Techirghiol în postul vacant existent.

304. Referitor la acest subiect, sursa „Lupu“ menționează într-o altă notă informativă: „...am observat o afluență de oameni, în special femei, care vin să se mărturisească și pentru alte servicii, la preotul călugăr PAPACIOC ARSENIE. Menționez că zilnic foarte multe femei din diferite localități vin la mănăstire și participă la slujbe“ (*ibidem*, vol. 3, f. 393 și *ibidem*, ff. 403, 409).

305. În centru sus este adăugat următorul text: „26.10.1978 Se aprobă închiderea dosarului. La contactarea acestuia va participa și lt.-col. Lucian. [ss] Lt.-col. [indescifrabil].“

Luarea sa în lucru a avut la bază antecedentele sale politice și penale, faptul că după eliberarea din detenție nu renunțase la concepțiile sale, elogiind comportarea și activitatea unor legionari, contactul său ca urmare a funcțiilor monahale cu diverse persoane și îndeosebi pentru suspiciunea că ar manifesta interes pentru persoane din străinătate.

Din datele obținute pe parcursul urmăririi sale informative și în urma realizării unor combinații la nivelul Direcției a III-a, nu au rezultat aspecte care să-l prezinte pe obiectiv ca element ostil țării noastre sau că ar manifesta interes pentru a lua legătura cu persoane din exterior.

De la venirea sa pe raza județului nostru s-au obținut o serie de materiale, atât prin rețea, cât și prin mijloace speciale din care rezultă că, urmare a unei vechi experiențe în viața monahală și a faptului că este cunoscut în rândul persoanelor mistice, a reușit în scurt timp să-și facă popularitate și să fie solicitat pentru diferite servicii religioase de multe persoane, în special de femei, servicii de pe urma cărora obține substanțiale câștiguri materiale.

În cadrul schitului a fost semnalat cu comportări corespunzătoare din punctul de vedere al poziției și atitudinii ce o adoptă în raporturile cu ceilalți angajați sau cu persoane din afara schitului, nu face deplasări în țară cu excepția concediului, când merge la nepotul său RĂDUCANU ȘTEFAN din București și de care este vizitat uneori la Techirghiol, interesat fiind în obținerea unor profituri de la obiectiv.

Menționăm că în contactul său cu rețeaua nu s-a angrenat în nici o ocazie în discuții de ordin politic, deși s-au abordat astfel de probleme, limitând întrevederile sale sub scuza (reală) de a fi foarte solicitat pentru oficierea diverselor servicii credincioșilor, servicii cărora le acordă aproape tot timpul său, ajungându-se chiar la amânarea unora din lipsă de timp. Deși în cadrul schitului, îndeosebi în ultima perioadă, după extinderea spațiului de cazare, sunt veniți clerici din străinătate, obiectivul nu a fost semnalat să manifeste interes față de aceștia de a intra în legătură.

Chiar cu ocazia unor întâlniri prilejuite de sărbători religioase la care se impune și prezența sa, s-a manifestat rezervat, apreciind că de persoanele străine ce vin la odihnă și tratament se ocupă stareța schitului și celelalte persoane cu atribuții în acest sens.

Nu au rezultat aspecte deosebite care să prezinte interes operativ privind legăturile sale cu persoanele ce-l vizitează.

Față de cele raportate mai sus, propunem închiderea dosarului³⁰⁶, cu rămânere în S.I. și luarea obiectivului în contact, atât pentru

---

306. Conform adresei din 26 octombrie 1978 trimisă de Inspectoratul Județean de Securitate Constanța Biroului de Informare-Documentare: „Condu-

influențarea pozitivă, cât și apropierea sa de organul nostru, în ideea unei posibile atrageri la colaborare pentru viitor, având în vedere perspectivele ce le-ar putea crea o eventuală poziție corespunzătoare din partea celui în cauză în cadrul acestor contactări.

SPECIALIST II

Maior [ss] Borcan Theodor

DE ACORD

ȘEFUL SERVICIULUI,

Căpitan [ss] Morcan Ion

Sunt de acord cu propunerea ofițerului – din studiul pieselor existente la dosar rezultă că în prezent obiectivul adoptă o atitudine corectă, atât în raporturile cu cetățeni din țară, cât și din străinătate.

Nu sunt date că în prezent ar avea preocupări de natură legio-nară.

Appreciez că intrarea în contact cu acesta și influențarea sa pozitivă, concomitent cu măsuri de verificare, ar fi utilă și poate chiar să realizăm prin el unele măsuri de limitare a activităților pe această linie.³⁰⁷

Căpitan Morcan Ion

BT/MM/ex. unic

rd.49/3491

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 1, ff. 256–257.

147. 1 martie 1979. Notă informativă semnată de sursa „Constantinescu“ despre transportul unor icoane spre București de către nepotul părintelui Arsenie Papacioc.

I.J. Constanța
131/„Constantinescu“

Strict secret

NOTĂ

Sursa informează în legătură cu PAPACIOC ARSENIE – Techirghiol următoarele:

Mergând în vizită pe la schit în data de 28.02.1979 a găsit pe obiectiv și pe stareț în împreună cu un maior M.Ap.N.³⁰⁸ care spunea că

---

cerea inspectoratului a aprobat închiderea cu rămânerea elementului în supraveghere informativă la Serv. I“ (*ibidem*, vol. 3, f. 397).

307. În centru jos este adăugat următorul text: „De acord cu propunerile făcute. Îl cunosc pe Papacioc și cred că treptat poate fi atras la colaborare./ Lt.-col. [ss] [indescifrabil]/26.09.1978.“

308. Pe 17 iulie 1979, I.J. Constanța trimite o adresă către I.M. București cerând „a fi identificat proprietarul autoturismului, ocupația și gradul

este nepotul lui Papacioc, nu poate preciza, fiind posibil ca soția acestuia să-i fie nepoată. Aceștia erau cu mașina Dacia 1300, culoare roșie, nr. 11 B 2161 și încărcau în ea circa 10 pachete, fiecare conținând câte circa 10 icoane înrămate.

Apreciază că erau icoane înrămate, deoarece a pus mâna pe pachete și în plus știe din practică, după ambalaj, că asemenea colete (după formă) conțin tablouri – icoane.

Acest ofițer a mai fost văzut de sursă cărând la București zeci de mii și alte asemenea alimente.

Nu are cunoștințe și nici cel în cauză nu a făcut precizarea unde anume duce tablourile, destinația, decât că le duce la București.

Vom raporta cazul la București pentru verificare³⁰⁹.

[ss] [indescifrabil]

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 3, f. 399.

148. 14 noiembrie 1981. Notă informativă semnată de sursa „Lupu“ despre marea popularitate de care se bucură părintele Arsenie Papacioc în rândul credincioșilor.

131/14.11.1981

„LUPU“

Nr.15762/0030

STRICT SECRET

RAPORT INFORMATIV

Sursa ne sesizează despre preotul PAPACIOC ANGHEL din cadrul schitului Techirghiol, următoarele:

L-a întâlnit în mai multe rânduri cu prilejul unor servicii religioase făcute împreună la cererea unor enoriașe din parohie, iar alteori l-a vizitat la biserica acestuia – din lemn – constatând că obiectivul se bucură de foarte multă popularitate în județ și în țară, apreciindu-l ca fiind un mare „tămăduitor“ prin serviciile ce le face

---

de rudenie cu obiectivul nostru și în cazul când dispuneți de posibilități informative în cadrul Patriarhiei – dacă se cunoaște ceva legat de transportul tablourilor respective“ (*ibidem*, vol. 3, f. 404). Pe 25 iulie 1979, I.M. București răspunde: „PECINGINE IONEL... domiciliat în... este ofițer superior – maior – în U.M. 01947 București, unde lucrează la date cu caracter secret. Căsătorit cu RADA, fiica lui Radu și Maria [Papacioc – n.ed.]“ (*ibidem*, f. 405).

309. Notă marginală în dreptul paragrafului: „De acord. [ss] [indescifrabil].“

și rugăciunile solicitate de respectivii enoriași în momente de „răscruce“ în viață.

Sursa precizează că popularitatea sa a sporit prin biserica din cadrul schitului – din lemn – despre care o fostă călugăriță bătrână a făcut multă propagandă în localitate, în județ și în țară ca fiind „o minune adusă de ape“ etc. Această popularizare a bisericii a fost făcută încă din perioada cât funcționa ca preot predecesorul lui Papacioc Arsenie.

Fiind întrebat obiectivul de către sursă dacă stă de vorbă și face toate serviciile solicitate, a răspuns că nu refuză pe nimeni, ci, din contră, nu concepe să piardă timpul cu alte preocupări sau discuții neprofesionale, mai ales că zilnic este solicitat de multe persoane să le „citească pentru necazuri sau dorințe de bine“, pentru familii.

Sursa menționează că majoritatea celor noi, indiferent că sunt din județ sau din țară, nu-l cunosc personal pe Papacioc, lucru constatat prin aceea că multe persoane venite pentru scopul menționat l-au luat pe sursă drept Papacioc. Pentru a afla și motivul pentru care este căutat obiectivul, sursa nu s-a prezentat că nu este el cel căutat – fapt pentru care i-au conflat că vin din diferite localități pentru a se ruga pentru ei și familiile lor, având diverse necazuri sau dorințe legate de căsătorii, divorțuri etc., servicii pentru care plătesc pe preot.

De câte ori a fost sursa la obiectiv pentru a mai discuta, cu greu l-a găsit liber câteva minute și acelea în fugă, sub motivul, real de altfel, că are mulți enoriași care pentru confesiunile și doleanțele lor stau, așteptându-l la chilia de lângă biserică.

Deși preotul Papacioc Anghel strânge mulți bani după aceste servicii, o parte adunată din aceștia sunt „mâncați“ de către un nepot al preotului, din București, care periodic îl vizitează și la care obiectivul afirmă că ține mult.

Materialul va fi exploatat la element.

[ss] [indescifrabilă]

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 3, f. 409.

149. 28 aprilie 1982. Notă informativă întocmită pe baza informațiilor oferite de sursa „Ana“ despre atitudinea părintelui Arsenie Papacioc față de lucrările de restaurare a bisericii din cadrul schitului „Sf. Maria“ din Techirghiol, despre cursurile de ghizi organizate de Patriarhia Română, precum și despre ajutoarele sale din rândul personalului monahal al schitului.

131/28.04.1982

„ANA“

STRICT SECRET

1 ex³¹⁰

NOTĂ

Sursa „Ana“ ne sesizează că în prezent la biserica din incinta schitului Techirghiol, unde slujește preotul PAPACIOC ARSENIE, au sosit doi angajați ai Patriarhiei – un fost preot călugăr (scos cu decretul), în prezent pictor, pe nume CIOBANU, și o restauratoare moldo-veancă, ambii veniți pentru restaurarea bisericii respective.

Lucrările de restaurare sunt de durată, cu aproximație până în toamna acestui an.

Pentru a se evita pe viitor afumarea picturilor s-au construit unele anexe – baracă alăturată bisericii, unde se aprind lumânările și asistă la slujbă cei ce nu au loc în biserică.

Sursa menționează că preotul PAPACIOC ARSENIE are foarte multă lume pentru a le sluji, în marea lor majoritate femei și pe care sursa le vede zi de zi, îndeosebi cu prilejul diferitelor zile de sărbătoare religioasă cum sunt: „Sfintele molifte“, „Sf. Vasile“ etc., persoane venite din diferite localități din țară și județ.

Aceste persoane vin să le citească pentru diferite boli, pentru așa-zise farmece, de împăcare în familie, de despărțire, de căsătorie etc. Fiind prea multe pentru a le putea trata personal – separat – le strânge la un loc pe toate și le citește, după „pomelnicele“ aduse de fiecare. Nefiind mulțumite, vin după aceea pentru a le citi și aparte, la care preotul adesea se supără și le „repede“, spunându-le că nu are timp, și le refuză pe majoritatea.

Începând cu data de 15.05.1982 vor veni ghizii bisericii la cursuri la Techirghiol, cursuri ce vor fi supravegheate de un reprezentant al Patriarhiei pe nume SACHELARIE și care va sta permanent pe durata cursurilor. Acesta nu se are în relații bune cu preotul Papacioc, care nu s-a bucurat de numirea și venirea acestuia.

În ce privește atitudinea preotului Papacioc Arsenie față de străinii veniți, a putut constata că acesta nu manifesta interes pentru a intra în relație cu aceștia.

---

310. Notă adăugată: „Dos. candidat/Papacioc.“

Împreună cu preotul și sursa mai are ca ajutoare pe următoarele³¹¹:

- SOLOMON AURELIA, 25 ani, cu numele de „ANTONIA“, urmează cursurile pentru ghidă, cunoaște limba engleză și franceză;
- DINU MARIANA, soră, aflată la pangar, la lumânări;
- ȘTEFAN MARIOARA, soră, se ocupă de curățenia bisericii, urmează cursurile intensive de limba germană.

La stăreție sunt două tinere: COSTACHE IOANA și DRĂGHICI ELENA (engleza).

Recent este venită o soră – în pregătire – de la Govora, Râmnicu Vâlcea – pe nume BRÂNNOBA LUMINIȚA – tânără. Preotul Papacioc Arsenie se afla în atenție la problemă.

Maior Borcan Theodor

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 3, f. 410.

150. 7 iunie 1982. Notă informativă semnată de sursa „Stoica“ referitoare la atitudinea părintelui Arsenie Papacioc față de trecutul său și față de situația din prezent.

M.I./I.J. Constanța
131/BT/7.06.1982
Nr. 0016131/0096
STOICA

strict secret
exemplarul nr. 1

NOTĂ

În cursul lunii mai 1982, fiind prezent la Techirghiol cu ocazia cursurilor cu ghizii, am avut prilejul să discut mai des unele probleme cu părintele Papacioc Anghel (Arsenie).

Astfel am reținut că este o persoană cu un comportament și o atitudine realistă față de viață și societate. În acest sens se manifestă bucuros de venirea la cursurile de ghizi a unor cunoscuți tineri, însă în același timp, văzându-i la vârsta de 40-45 de ani, își dă seama de faptul că a îmbătrânit și că fiecare zi înseamnă un câștig pentru el. Menținându-se la perioada de tinerețe, amintea că a greșit și la care o contribuție mare a avut-o tocmai neputința de a discerne la acea vârstă adevăratele realități și repercusiuni pentru viitor.

Tocmai aceste greșeli ale sale l-au determinat să se abțină chiar și de a face o călătorie în exterior, gândindu-se să nu fie interpretat

311. Notă marginală în dreptul acestei enumerări: „Ce măsuri propuneți? [ss] [indescifrabil].“

greșit sau să constituie un impediment în aprobarea de plecare, ceea ce l-a determinat să renunțe la intenția sa de a face o călătorie în Grecia³¹².

Făcea referiri și la străinii care vin și ne vizitează țara, apreciind că nu toți vin cu gânduri curate și pentru odihnă, ci mai sunt și persoane care umblă după achiziții și alte interese; așa de exemplu, un străin a insistat să-i cumpere o cruciuliță din lemn, lucrată în chip artistic de el, la care ținea foarte mult.

De asemenea, făcea referiri la femeile care vin permanent pentru cazuri personale (bolnave, despărțite etc.), menționând că întotdeauna le-a sfătuit să se adreseze medicilor sau cele cu necazuri pe plan sentimental să-și analizeze situația, el fiind cel care doar poate să aducă o alinare sufletească, dar nu să rezolve o problemă a sănătății sau altele.

Într-o ocazie făcea aprecieri că nu are nici un interes să creeze necazuri organelor ci, din contră, va căuta să fie corect și cinstit pentru a-și putea rezolva atribuțiile ce-i revin ca preot la biserica respectivă.

„Stoica“

N.O.

Papacioc Arsenie se află în atenție la problemă.

Nota prezentată confirmă poziția și preocupările corespunzătoare ale obiectivului.

Față de această situație, având în vedere locul unde-și desfășoară activitatea – sanatoriul preoțesc – și posibilitățile de a fi racolat și instigat la activități ostile, propun a se aproba întocmirea unui raport pentru luarea în contact în vederea influențării pozitive, în mod preventiv.

În funcție de evoluția contactului cu cel în cauză vom face propuneri.

---

312. Pe 12 septembrie 1979, „Stoica“ scria o notă informativă despre intenția părintelui Arsenie Papacioc de a pleca în excursie în R.D. Germană și motivele renunțării la acest plan: „Preotul a intenționat să facă o călătorie în R.D. Germană împreună cu stareța Gafton Semfora, având în acest sens o invitație din partea unui preot care a stat în concediu la schit. Inițial a luat formularele de la Pașapoarte, însă nu le-a mai depus. Întrebat de ce a renunțat, preotul Papacioc Arsenie a relatat că s-a gândit să nu fie pus în situația neplăcută de a-i respinge cererea, întrucât el mai în tinerețe a făcut o greșală de care acum își dă seama și de aceea dorește să nu supere pe nimeni și își vede de treabă. De altfel, afirmă că nici nu era prea entuziasmat de această călătorie neavând prea multe locuri de văzut“ (*ibidem*, vol. 3, f. 406).

Sursei i-au rămas în continuare sarcini pe linia cunoașterii poziției și preocupărilor, îndeosebi a legăturilor din țară și de peste hotare.

Nota în copie la element.

Mr. Borcan Theodor

De acord cu cele propuse

Mr. Morcan Ion

BT/MM/2 ex.

rd. 1/37/11983

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 3, f. 411.

151. 26 martie 1985. Notă informativă semnată de sursa „Popescu Mihai“ conținând o scurtă caracterizare a părintelui Arsenie Papacioc.

131/BT/26.03.1985

Sursa „Popescu Mihai“

STRICT SECRET

Casa „Veronica“

Nr. 14698/0045

Notă informativă

În conformitate cu sarcina trasată, sursa l-a avut în atenție pe părintele Arsenie Papacioc de la schitul Sf. Maria din Techirghiol.

În perioada de când îl cunosc mi-am făcut o impresie apreciabilă: din punct de vedere profesional dispune de pregătire elevată, făcându-și în mod conștiincios datoria ca preot duhovnic.

Privind comportarea sa, până în prezent nu am auzit de la persoanele cu care am discutat, din orașul Techirghiol, să aibă comportare necuviincioasă sau să fie predominant de vicii.

Se bucură de o popularitate bună în rândul oamenilor, lucru ce-l face să fie plăcut celor cu care vine în contact, lăsând impresii de om serios și corect în societate. Este foarte atent în discuțiile pe care le poartă cu diverse persoane și nu se antrenează în probleme cu caracter politic.³¹³

---

313. O altă sursă, „Teodorescu“, care deține informații din interiorul schitului „Sfânta Maria“ din Techirghiol, scria într-o notă informativă: „Își desfășoară activitatea în cadrul bisericii din interiorul schitului și nu vizitează alte edificii sau alți deservanți de cult. Permanent se află în chilia ce o are rezervată. Nu l-a sesizat cu activitate necorespunzătoare sau interpretabilă în cadrul slujbelor. Se remarcă în schimb avalanșa de oameni pentru a le citi sau face pomeniri – practici pe care nu le refuză –, persoanele

În toate ocaziile când se întâlnește cu persoane necunoscute, îi place să facă uz de personalitatea sa cu aspecte din trecutul vieții sale, în special pe linie profesională.

26 martie 1985.

Popescu Mihail.

N.O.

Papacioc Arsenie, fost cunoscut legionar, aflat în B.L. la problemă.

Sursa a primit sarcini de a stabili dacă călugărul Arsenie Papacioc are concepțional idei sectante de la Oastea Domnului³¹⁴ – de asemenea relațiile acestuia prezente.

Nota în copie la element.

[Semnătura indescifrabil]

A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 3, f. 415³¹⁵.

în cauză solicitând să fie «legați» sau «dezlegați» de anumite persoane“. În continuare menționa și faptul că „au fost situații când s-au deschis discuții pe teme sociale, dar niciodată nu s-a angrenat în asemenea comentarii, aprecierile sale fiind de ordin pozitiv privind poziția și preocupările statului nostru“ (*ibidem*, vol. 3, f. 417).

314. În data de 29 septembrie 1983, sursa „Stoica“ menționa într-o notă informativă că: „Un oarecare diacon Băbuț Gh. de la Catedrala din Oradea, cazat la Techirghiol între 20 și 26.08.1983 a cântat în ziua de 21.08, după Liturghie și seara (după cină) cântece aparținând grupării Oastea Domnului. Cel în cauză a interpretat aceste cântece împreună cu 2-3 persoane necunoscute, străine de localitate, probabil veniți împreună. Pentru aceasta nu a cerut avizul preotului și stareței și pentru cutezanța sa a fost oprit și apostrofat de stareță, preot și consilierul Mihăiță de la Protoieria B.O.R. – Relații Externe“ (*ibidem*, vol. 3, f. 413).

315. Dosarele părintelui Arsenie Papacioc au fost „studiate“ de lucrătorii operativi ai Securității și, respectiv, ai Serviciului Român de Informații și după 1989. Acest lucru l-a făcut pe 10 ianuarie 1996 căpitanul G.A., care a semnat la nr. crt. 9 din „Tabelul cu lucrătorii operativi care au studiat dos. de arhivă nr. 80389“, tabel ce apare la începutul vol. 5, Dosar nr. 185003, Fond Informativ, f. I.

Glosar – personajele principale

Aceste note biografice sumare au fost construite pentru a-l ajuta pe cititorul nefamiliarizat îndeajuns cu perioada și evenimentele cuprinse în acest volum. Nefiind nicidecum o prezentare exhaustivă, ele sunt menite să-i ofere cititorului un punct de plecare către o documentare mai amănunțită. Nu au fost incluse aici biografiile unor persoane ale căror destine s-au intersectat doar ocazional și pentru scurtă vreme cu cel al părintelui Arsenie Papacioc. Mai întâi apar „sursele“ (informatorii) de care Securitatea se folosea pentru a-l supraveghea și, de la caz la caz, pentru a-l compromite sau pentru a-i influența destinul, cu precizarea documentelor care aduc informații despre sursele respective. Apoi au fost ordonate alfabetic principalele personaje care apar în notele și rapoartele din dosare. În cazul monahilor, am indicat mai întâi numele de familie, apoi numele de botez și numele primit la tunderea în monahism, acolo unde acestea au putut fi identificate. În cazul arhierilor, am indicat numele sub care sunt cunoscuți ca ierarhi. În ambele cazuri, am indicat rangul cel mai înalt la care aceștia au ajuns. Acest glosar a fost alcătuit pe baza documentelor din Arhiva Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității utilizate în vederea alcătuirii acestui volum, precum și cu ajutorul unor documente, sinteze, volume de memorialistică și prezentări relativ ușor accesibile în Internet, publicate fie integral, fie în rezumat de site-uri dedicate fenomenului închisorilor ori de diferite ziare și reviste. Materialele publicate de Adrian Nicolae Petcu în ziarul *Lumina* au fost o sursă importantă pentru reconstituirea biografilor unor personalități mai puțin cunoscute ale vieții bisericești. *Dicționarul teologilor români*, realizat de prof. Mircea Păcurariu (Univers Enciclopedic, București, 1996), ne-a furnizat datele esențiale pentru biografiile unor ierarhi, completate, după caz, cu informații din alte surse (vezi, de exemplu, indicațiile bibliografice din introducerea). În cazul membrilor Mișcării Legionare, am apelat atât la surse istoriografice, cât și la memorialistică, materiale pe care le-am tratat, credem, cu discernământ.

„ADAM VASILE“, paznic la mănăstirea Cheia, domiciliat în Cheia, jud. Prahova. Sursă: 1967–1971 (A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 3, ff. 7–9, vol. 2, ff. 103–105).

„ANA“, viețuitoare (monahie) la mănăstirea Techirghiol, jud. Constanța. Sursă: 1982 (A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 3, f. 410).

„ANDREESCU TEODOR“, Nicolae Bărbulescu, fost legionar, deținut la Aiud, trecut prin reeducarea de la Pitești, coleg de celulă cu părintele Arsenie Papacioc. Sursă: 1960–1961 (A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 5, ff. 34–59, 148–173, vol. 3, ff. 104–126, 179–196; Dosar nr. 185003, vol. 2, f. 307).

„ARSENE“, ARSENIE DUMITRU, monah la mănăstirea Căldărușani. Sursă: 1972 (A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 2, ff. 214–216; Dosar nr. 185003, vol. 4, ff. 20–28 și vol. 2, f. 73).

„BĂNĂȚEANU“, fost legionar. Sursă: 1971 (A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 2, f. 84).

„BORZA TEOFIL“, locuitor al comunei Filea de Jos, jud. Cluj, vecin „foarte bun“ cu părintele Arsenie Papacioc. Sursă: 1965–1967 (A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 3, f. 72).

„BRADUL“, preot în localitatea Cacova Ierii, jud. Cluj. Sursă: 1966 (A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 3, f. 62, vol. 2, f. 231).

„BUNEA ION“, persoană (cleric?) cu relații și posibilități de informare din cadrul Episcopiei Clujului. Sursă: 1965 (A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 3, f. 69).

„CARMEN“, VASILICA-VERONICA GURĂU, (fosta) stareță a mănăstirii Vladimirești, potrivit informațiilor autobiografice din documente. Sursă: 1974 (A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 1, ff. 92–95 și 204–206).

„CONSTANTINESCU“, persoană (cleric?) din administrația bisericească, cu „posibilități de informare“ pe lângă părintele Arsenie Papacioc. Sursă: 1977–1979 (A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 1, ff. 1–3).

„CORNEL“, monah (preot?) de la mănăstirea Antim, aflat în contact cu exarhul Iustinian Florea. Sursă: 1964–1965 (A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 3, f. 76; Dosar nr. 185003, vol. 3, ff. 77 și 84).

„DINA COCEA“, „DOINA“, „DIANA“, ELENA DOINA CONSTANTINESCU, contabilă din Râmnicu Vâlcea cu „relații în rândul străinilor“. Sursă: 1972–1974 (A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 1, ff. 114, 59, 64, vol. 2, ff. 29–30, 45–46, 49–50, 52–53, vol. 3, vol. 5, ff. 123–124, 125–127, 128–129).

„DINU KRAUSS“, persoană (teolog?) din Curtea de Argeș, deținând (probabil) o funcție administrativă la Mitropolia Olteniei. Sursă: 1973 (A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 2, ff. 9–12).

„DRAGOMIR VASILE“, monah la mănăstirea Cheia, fost condamnat politic. Sursă: 1967 (A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 2, ff. 247–249).

„DUMBRĂVEANU GHEORGHE“, monah la mănăstirea Căldărușani. Sursă: 1967–1972 (A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 1, ff. 75, 77, vol. 2, f. 126).

„DUMITRESCU ION“, deținut la Aiud (1959), originar din Moldova, având în închisoare ocupația de bărbier. Sursă: 1959 (A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 3, ff. 197–199, 202–208).

„EPILIA“, monahie, ghid al mănăstirii „Dintr-un Lemn“. Sursă: 1973–1974. (A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 2, ff. 17, 24, Dosar nr. 185003, vol. 5, ff. 128–129).

„FLORICĂ“, cleric având o funcție în Administrația Patriarhală, în preajma patriarhului Iustinian Marina. Sursă: 1964–1968. (A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 3, ff. 73–75, 79).

„GHEORGHE RĂULEȚ“, teolog (cleric?). Sursă: 1975 (A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 1, f. 183).

„GORUN“, „fost slujitor la mănăstirea «Dintr-un Lemn», profesor la Seminarul Curtea de Argeș“, fost condamnat politic potrivit indicațiilor biografice din documente; din analiza documentelor reiese că ar fi vorba de arhimandritul Chesarie Gheorghescu. Sursă: 1972–1974 (A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 5, ff. 141–143). Vezi și *Gheorghescu, Constantin-Chesarie*.

„GRIȘA IULIU“, preot din raionul Turda, jud. Cluj. Sursă: 1966–1968 (A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 3, f. 62).

„GUSTAV“, profesor la seminarul teologic de la mănăstirea Neamț, „fost legionar“. Sursă: 1956–1958 (A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 211015, vol. 3, ff. 304–306).

„I. SOARE“, licențiat în teologie, litere și drept, fost legionar, fost condamnat politic, din Râmnicu Vâlcea. Sursă: 1972–1974. (A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 2, f. 51; Dosar nr. 185003, vol. 5, ff. 141–143).

„IORGU VASILE“, monah, ghid al mănăstirii Cheia, fost membru al P.N.L. Sursă: 1967–1968. (A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 3, f. 13; Dosar nr. 185003 vol. 2, ff. 221–223, 247–249).

„IOȘCA“, fost legionar, deținut la Aiud. Sursă: 1953–1956 (A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 211015, ff. 83–84, 88–102).

„KIRALY“, legionar, deținut la Aiud, coleg de celulă cu părintele Arsenie Papacioc. Sursă: 1960 (A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 3, ff. 128–143).

„LUPU“, preot din jud. Constanța. Sursă: 1981 (A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 3, ff. 389, 409).

„MARINESCU GHEORGHE“, monah la schitul Crasna. Sursă: 1967–1971 (A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 3, ff. 1, 7–9, 19–20; Dosar nr. 185003, vol. 2, ff. 363–365, 379 etc.).

„MUREȘAN IOSIF“, locuitor al com. Filea de Jos, jud. Cluj. Sursă: 1965 (A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 3, f. 66).

„NICODIM“, monah la schitul Crasna, fost arestat împreună cu ieromonahul *Gavril Stoica*; numele de familie Dinulescu. Sursă: 1971 (A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 2, ff. 397–398, f. 91).

„NICOREANU“, monah la mănăstirea Cernica. Sursă: 1974–1976 (A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 1, f. 90; Dosar nr. 185003, vol. 1, f. 225).

„NICULESCU“, monah la mănăstirea Cernica, fost condamnat politic. Sursă: 1974 (A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 1, f. 99).

„PĂSTORUL“, monah la mănăstirea Cernica. Sursă: 1974–1975 (A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 1, f. 90).

„POPESCU ION“, monah la mănăstirea Cheia. Sursă: 1967 (A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 3, ff. 27–28).

„POPESCU MIHAIL“, teolog (preot?) din jud. Constanța. Sursă: 1985 (A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 3, f. 415).

„POPESCU N.“, preot (?). Sursă: 1972 (A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 2, ff. 33, 47–48).

„RADU“, monah la mănăstirea Căldărușani, având o funcție de conducere (alta decât cea de stareț) în administrația mănăstirii. Sursă: 1972.

(A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 2, f. 81; Dosar nr. 185003, vol. 4, ff. 11–13; Dosar nr. 185003, vol. 2, f. 72).

„SERGIU MACAROVICI“, NICOLAE LĂBUȘCĂ, profesor care „consimte să se călugărească“; stă o vreme la schitul Rarău, apoi pleacă la Slatina. Sursă: 1956–1957 (A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 211015, vol. 1, ff. 303–305).

„STOICA“, monah (cleric?), participant la cursurile de ghizi de la Techirghiol. Sursă: 1982–1983 (A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 3, f. 411, vol. 1, ff. 1–3).

„ȘERBAN IONEL“, deținut la Aiud. Sursă: 1964. (A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 3, f. 88).

„TĂNĂSESCU“, fost legionar, din jud. Cluj. Sursă: 1975–1976 (A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 1, ff. 169–174).

„TEODORESCU“, persoană ce deține informații detaliate din interiorul Schitului „Sf. Maria“ din Techirghiol. Sursă: 1987–1988 (A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 3, f. 417).

„UNGUREANU“, fost legionar, fost deținut la Aiud în 1946, apreciat de conducerea legionară. Sursă: 1968 (A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 2, ff. 392–393, vol. 5, ff. 100–105; Dosar nr. 185003, vol. 2, ff. 247–249).

„VERONICA“, profesoară, fostă stareță silită să părăsească mănăstirea, „fostă legionară“, cu relații în cadrul Patriarhiei. Sursă: 1974 (A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 1, ff. 27–33, vol. 2, f. 58).

„VOICU“, preot în localitatea Năvodari, jud. Constanța. Sursă: 1977 (A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 3, f. 388).

„ZAMFIR“, preot la mănăstirea Cernica. Identificat de C.N.S.A.S. în persoana Î.P.S. Calinic Argatu, arhiepiscop al Argeșului și Muscelului. Sursă: 1976 (A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 1, f. 220). Vezi și *Calinic Argatu*.

AGATON, monahul, vezi *Alexandru Teodorescu*.

ALBOTEANU, VICTOR și CONSTANȚA, credincioși din București, fii duhovnicești ai părintelui Arsenie.

ANANIA, BARTOLOMEU (VALERIU) (1921–2011), mitropolit. Urmează cursurile Seminarului Teologic din București (1933–1941). Se înscrie în organizațiile legionare pentru elevi „Mănunchiul de prieteni“ (1935) și în Frățiile de Cruce. Arestat pentru scurte perioade în 1941 și 1942 pentru activitate și propagandă legionară. În 1942 este tuns în monahism la mănăstirea Antim, primind numele de Bartolomeu. Hirotonit ierodiacon, slujește o vreme la mănăstirile Polovragi și Baia de Arieș. Se înscrie la Facultatea de Medicină și la Conservatorul de Muzică din Cluj (1944). Animator al grevei studențești din 1946, este exmatriculat. Licențiat în teologie (1948). Îndeplinește diferite funcții în administrația și în învățământul bisericesc. Participă și la întâlnirile grupului „Rugul Aprins“. Arestat în 1958, condamnat la 25 de ani de muncă silnică, își execută pedeapsa în închisoarea de la Aiud, de unde este eliberat în 1964. În 1966 este trimis în Statele Unite, unde lucrează o

vreme în administrația Arhiepiscopiei Ortodoxe Române. Hirotonit ieromonah (1967), primește rangul de arhimandrit. La întoarcerea în țară, devine directorul Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române (1976–1982). Se retrage la mănăstirea Văratice până în 1990. Arhiepiscop al Vadului, Feleacului și Clujului (din 1993), ridicat la rangul de mitropolit (2005). Scriitor prolific (sub numele de Valeriu Anania), membru al Uniunii Scriitorilor, a publicat mai multe volume de proză, poezie și dramaturgie. Ca ierarh, face o diortosire (actualizare) a Sfintei Scripturi, publicată în 2000 într-o ediție jubiliară a Sfântului Sinod.

ANDREI, EMLIAN, ierodiacon, stareț al mănăstirii Cheia (1950–1971).

ANTIM, NICA (1908–1994), arhiepiscop. Studii de teologie la Chișinău, Paris, Strasbourg, în Anglia și în Liban. Tuns în monahism în 1935, cu numele Antim. Episcop de Cetatea Albă, jud. Ismail (1944), retras din scaun din motive politice. Director al Internatului Teologic din București (1947–1948), locțiitor al episcopului Dunării de Jos (1948–1950), episcop-vicar patriarhal și secretar al Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române (1950–1974). Arhiepiscop al Dunării de Jos (1974–1994).

ANTONOVICI, CONSTANTIN (1911–2002), sculptor român stabilit în Statele Unite ale Americii.

ARGATU, CALINIC (n. 1944), arhiepiscop. Născut Constantin Argatu. Studii de teologie la seminarul teologic de la mănăstirea Neamț (1959–1964) și la Institutul Teologic Universitar din Sibiu (1964–1968). Preot în Arhiepiscopia Clujului (1964–1971), tuns în monahism la mănăstirea Căldărușani (1971), viețuitor la mănăstirea Cernica (1974–1977), stareț la mănăstirile Sinaia (1977–1981), Cernica (1981–1985). Arhiepiscop-vicar al Eparhiei Râmnicului și Argeșului (1985–1990), episcop (din 1990), respectiv arhiepiscop (din 2009) al Arhiepiscopiei Argeșului.

BANEA, ION (1905–1939), militant legionar; studiază Medicina la Iași, unde intră în Mișcarea Legionară. Conducător al organizației legionare din Iași (1930–1933), al grupului studențesc legionar din Cluj (1934–1935) și comandant legionar pentru regiunea Ardealului de Nord (din 1935). Arestat în primăvara anului 1938, este ucis în închisoarea de la Râmnicu Sărat pe 22 septembrie 1939, odată cu alți conducători legionari.

BARBU, MARIA LUCIA, fiică duhovnicească a părintelui Arsenie Papacioc. Născută în București, a fost condamnată pe motive politice în 1952 la închisoare corecțională (A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 2, f. 314). Excluză din monahism în urma Decretului nr. 410 din 1959 privind mănăstirile. Prin intermediul ei, părintele Arsenie Papacioc păstra legătura cu arhimandritul *Grigore Băbuș* (A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 5, f. 77).

BĂBUȘ, GRIGORE (1915–2008), arhimandrit. Născut în com. Teișani, jud. Prahova, intră în monahism în 1928. Studii la Seminarul Teologic și la Facultatea de Teologie din București. În 1948 este hirotonit preot și numit stareț al mănăstirii Cheia, apoi este rechemat la București, la mănăstirea Antim, unde devine bibliotecar la Biblioteca Sfântului Sinod. În 1956 este hirotesit arhimandrit de patriarhul Iustinian. Arestat în 1959, este închis la Jilava, Aiud, iar apoi este trimis în colonia de muncă Salcia. Eliberat în 1962, este

numit din nou bibliotecar la Biblioteca Sfântului Sinod, fiind și slujitor la Catedrala Patriarhală, până la moartea sa.

BĂRLIBA, AXINTE, ofițer politic la U.M. 01468 din Șimleu Silvaniei. Securitatea îl urmărește atât pe acesta (inclusiv prin interceptarea corespondenței), cât și pe membrii familiei sale din cauză că îl frecventa pe părintele Arsenie Papacioc.

BENGLIU, IOAN (1881–1940), general român, comandant al Jandarmeriei Române în 1938 și în 1940; sub comanda sa are loc, pe 30 noiembrie 1938, execuția în închisoare a lui Corneliu Zelea Codreanu și a altor comandanți legionari. Arestat în perioada statului național legionar, pe 26 noiembrie 1940 este asasinat în celulă la Jilava, împreună cu alți 63 de foști demnitari.

BIRIȘ, VICTOR, legionar, unul dintre apropiații lui Horia Sima în perioada 1938–1940. Subsecretar de stat la Ministerul de Interne în timpul statului național legionar. Condamnat și închis la Aiud, acceptă reeducarea; la câțiva ani după eliberarea din închisoare, în urma decretul de amnistiere a condamnaților politici din 1964, se sinucide.

BOCA, ZIAN-ARSENIE (1910–1989), ieromonah, teolog, duhovnic și pictor român. Absolvent al Academiei Teologice din Sibiu (1933), urmează cursuri la Academia de Arte Frumoase din București și audiază cursuri și la Facultatea de Medicină și la Facultatea de Teologie din București. Călătorește la Muntele Athos pentru a aduce mai multe manuscrise ale *Filocaliei*. Hirotonit diacon celibatar (1936). Se stabilește la mănăstirea Brâncoveanu de la Sâmbăta de Sus, unde este tuns în monahism (1940), hirotonit ieromonah (1942) și așezat ca stareț al mănăstirii. Începe documentarea și traducerea *Filocaliei* și colaborează apoi cu pr. *Dumitru Stăniloae* la finalizarea acesteia. În 1945 și în 1948 este arestat și anchetat pentru scurtă durată. Mutat la mănăstirea Prislop (1948), unde o vreme este stareț, apoi duhovnic. Arestat și anchetat în 1950, 1951, 1953, 1956, își execută pedepsele la Canalul Dunăre–Marea Neagră, Timișoara, Jilava, Oradea. În 1959 este oprit de la slujire, iar obștea de la Prislop este risipită ca urmare a decretului din 1959 privind mănăstirile. Pleacă la București, lucrând până în 1968 ca pictor bisericesc. În perioada 1968–1984 pictează biserica Drăgănescu. Se retrage la Sinaia după 1984.

BOGHIU, SERGHEI-SOFIAN (1912–2002), arhimandrit, duhovnic și pictor bisericesc. Intră în monahism în 1926 la schitul Rughi de la Soroca. Tuns în monahism, primește numele de Sofian (1937). Absolvent al seminarului monahal de la mănăstirea Cernica (1940), al Academiei de Arte Frumoase din București (1945) și al Facultății de Teologie din București (1946). Hirotonit ieromonah la mănăstirea Antim (1945), participă la întâlnirile grupului „Rugul Aprins”. Stareț al mănăstirii Antim (1950–1954), apoi al mănăstirii Plumbuita din București (1954–1958). Arestat în 1958 în lotul „Rugul Aprins”, este condamnat la 16 ani muncă silnică. Eliberat în 1964, se întoarce la mănăstirea Antim, unde rămâne până la sfârșitul vieții, ca duhovnic, dar și ca pictor bisericesc.

BORȘA DUMITRESCU, ION (1899–1981), preot, legionar, colaborator al lui Corneliu Zelea Codreanu, comandant legionar al ordinului „Buna Vestire” (1936–1938), secretar al partidului „Totul pentru Țară” (1935), inspector al taberelor legionare, luptător voluntar în Spania în timpul războiului civil;

ales deputat de Olt pe listele partidului „Totul pentru Țară” în 1937. Arestat, trece prin procesul de reeducare și este eliberat în 1962.

BRAGA, ROMAN, (n. 1922), arhimandrit, monah misionar și preot român în Statele Unite ale Americii. Intră în monahism la mănăstirea Căldărușani (1934), urmează cursurile seminarului monahal de la Cernica, ale seminarilor din București și din Chișinău. Urmează cursurile Facultății de Teologie și ale Facultății de Litere și Filozofie ale Universității din București (1943–1947). Începe să participe la întâlnirile grupului „Rugul Aprins” de la mănăstirea Antim. Arestat în 1948 pentru că ar fi ajutat un legionar, trece prin experiența reeducării de la Pitești, apoi este trimis la Canalul Dunăre–Marea Neagră. Eliberat în 1954, i se impune domiciliul forțat în București. Tuns în monahism și hirotonit diacon la Iași, este arestat din nou în lotul „Rugul Aprins” și condamnat la 18 ani de închisoare, pedeapsă executată în lagărele din Delta Dunării. Eliberat în 1964, în 1965 este hirotonit preot de episcopul Valerian Zaharia al Oradiei și numit preot slujitor la Negrești, Sârbi. Trimis ca preot misionar în Brazilia (1972). Anticomunist vocal, în 1972 intră în Episcopia Ortodoxă Română de la Vatra, condusă de episcopul Valerian Trifa. Slujește o vreme ca paroh, apoi se retrage la mănăstirea Adormirii Maicii Domnului din Rives Junction, Michigan. După 1990 se întoarce periodic în România.

BRAHONSCHI, GHEORGHE (1916–1997), inginer la I.A.R. Brașov, membru al Mișcării Legionare, deținut la Aiud, amnistiat în 1964.

CANTACUZINO, ALEXANDRU (1901–1939), avocat, șef de cabinet la Ministerul Afacerilor Străine al României (1926–1927). Militant legionar, a fost comandant al ordinului legionar „Buna Vestire”, voluntar în războiul civil din Spania, comandant al Corpului Legionar „Moța-Marin”, înființat în 1938. Arestat și închis, este ucis în închisoarea de la Râmnicu Sărat în 1939.

CANTACUZINO, GHEORGHE (ZIZI), zis „GRĂNICERUL” (1869–1937), general român, cavaler al Ordinului „Mihai Viteazul”, membru în Parlamentul României. În 1930 se înscrie în Mișcarea Legionară și devine președinte al Partidului „Totul pentru Țară” din 1934; conducător al grupului de legionari care participă ca voluntari la războiul civil din Spania.

CHIOREANU, NISTOR (1907–1998), avocat, doctor în drept. Comandant legionar, șef al Regiunii Ardeal (1940–1941); după ianuarie 1941 se refugiază în Germania, unde este internat în lagărul de la Büchenwald. Revine în România în 1944, unde asigură, împreună cu Nicolae Petrașcu, comandamentul legionar în clandestinitate. Arestat în 1948, condamnat, trece prin închisorile Jilava, Aiud, Gherla, Râmnicu Sărat. Eliberat în 1964.

CLIME, GHEORGHE (1889–1939), inginer silvic, licențiat în drept, membru al Mișcării Legionare. Comandant al ordinului legionar al „Bunei Vestiri”, membru al primului grup care depune jurământul legionar în 1927, președinte al Partidului „Totul pentru Țară” din 1937, după moartea generalului Gheorghe Cantacuzino-„Grănicerul”; șef al Corpului Muncitoresc Legionar (1936), voluntar (1936) în războiul civil din Spania. Arestat și condamnat la șapte ani de detenție, este ucis în 1939 în închisoarea de la Râmnicu Sărat.

CLONARU, VICTOR, avocat din Ploiești, membru al Mișcării Legionare. Este deportat în Vorkuta (U.R.S.S.) la sfârșitul celui de-al Doilea Război Mondial. Revenit în țară, este arestat, condamnat la muncă forțată și trimis

la Canal; acolo încearcă să reorganizeze în închisoare Mișcarea Legionară, împreună cu alți foști camarazi. În 1970 i se întocmește un dosar de urmărire informativă. După căderea regimului comunist, devine senator din partea P.N.Ț.-C.D. în legislatura 1996–2000.

COMINO, PETRINA, pensionară, văduvă, de profesie tehnician; ca fiică duhovnicească a părintelui Arsenie Papacioc, este chemată la Inspectoratul de Securitate al Municipiului București pentru a da explicații (declară că primise cărți religioase de la preotul bisericii Popa Rusu din București) și îi este percheziționată locuința.

COTENEANU, AURELIA (n. 25 ian. 1932), fiică duhovnicească a părintelui Arsenie Papacioc din com. Susănești, jud. Bacău.

CRAINIC, NICHIFOR (ION DOBRE) (1889–1972), teolog, ziarist, poet, om politic, ideolog antisemit. Membru și ideolog al Mișcării Legionare, teoretician al antisemitismului legionar. Conducător al revistei *Gândirea*, teoretician al „gândirismului” politic și cultural (curent de gândire centrat pe naționalism, etnocentrism, statism și „ortodoxism” care constituie o politizare în cheie naționalistă a teologiei creștin-ortodoxe). Doctor honoris causa al Universității din Viena (1940), membru al Academiei Române (din 1940, reconfirmat postum în 1994), ministru al propagandei în timpul regimului militar al mareșalului Ion Antonescu. Arestat în 1945, este condamnat la 15 ani de muncă silnică. Eliberat în 1962, este cooptat în redacția revistei *Glazul Patriei*, gazetă de propagandă politică destinată românilor din afara granițelor, editată de Comitetul Român pentru Repatriere, unde rămâne ca redactor până la pensionare, în 1968. Lucrările sale au fost republicate extensiv după 1989.

CRISTEA, GHERASIM (1914–2014), arhiepiscop. Intră în monahism în 1932. Absolvent al Seminarului Teologic „Nifon Mitropolitul” (1942), licențiat în teologie la Institutul Teologic Ortodox din București (1948). Tuns în monahism și hirotonit ieromonah în 1937, slujește ca preot la mănăstirea Antim din București. Stareț al mănăstirii Căldărușani (din 1952). Ales arhieru-vicar al Eparhiei Dunării de Jos (1970), arhieru-vicar al Eparhiei Râmnicului și Argeșului (1975), devine episcop titular al eparhiei din 1984. Ridicat la rangul de arhiepiscop în iulie 2009.

DANIIL DE LA RARĂU, vezi *Alexandru Teodorescu*.

DIACONEASA, EPIHARIA (1930–2004), monahie. Intră în monahism în 1943, la mănăstirea „Dintr-un Lemn”. Urmează cursurile seminarelor monahale de la mănăstirile Plumbuita și Hurezi (1948–1952). Tunsă în monahism cu numele de Epiharia (1953), este numită egumenă a mănăstirii „Dintr-un Lemn”. Predă Istoria Bisericii la școala monahală a mănăstirii. În 1966 este numită stareț a mănăstirii „Dintr-un Lemn”, funcție în care se afla și în 1972, la vremea venirii acolo a părintelui Arsenie Papacioc și în care rămâne până la moartea sa în 2004.

DINEAȚĂ, GHERMANO (m. 1971), arhimandrit, stareț la mănăstirea Cozia în perioada 1942–1949. În 1947 era profesor la școala de cântăreți bisericești de la mănăstirea Turnu – Argeș. Vicar administrativ al Episcopiei Râmnicului și Argeșului în 1963.

DRĂGOI, MIRCEA-MACARIE, monah. Tuns în monahism cu numele Macarie, ieromonah la mănăstirea Suzana, folosit o perioadă ca informator al Securității, apoi abandonat, întrucât fusese folosit ca martor în procesul grupului de legionari de la Măneciu Ungureni.

DUBNEAC, FELIX (1912–2008), ieromonah. Născut în jud. Soroca, în Basarabia, intră în monahism în 1924. Urmează cursurile școlii de cântăreți bisericești de la mănăstirea Dobrușa, Soroca (1931–1935). Urmează cursurile seminarului teologic monahal de la mănăstirea Cernica (1935–1943). Tuns în monahism în 1938 la mănăstirea Sf. Ana de la Rohia, este hirotonit ierodiacon în 1939. Urmează, în perioada 1944–1953, cursurile Facultății de Teologie din București, ale Academiei de Arte Frumoase (specializarea pictură), ale Facultății de Litere și Filozofie și ale școlii de pictură bisericească a Patriarhiei Române. Ia parte la întâlnirile grupului „Rugul Aprins” de la mănăstirea Antim din București, unde este hirotonit și ieromonah (1954). Arestat în lotul „Rugul Aprins”, este condamnat în 1958 la 16 ani de muncă silnică și 10 ani de degradare civică, cu confiscarea totală a averii. Își execută pedeapsa la Aiud și la Ostrov. Eliberat în 1964, slujește ca preot la Catedrala Patriarhală din București. În 1967 pleacă în Statele Unite ale Americii, unde slujește ca preot misionar și pictor bisericesc al Arhiepiscopiei Ortodoxe Române pentru Canada și America de Nord din Detroit, Michigan (Episcopia de la Vatra), unde este ridicat la rangul de arhimandrit (1972), fiind și secretar eparhial timp de 15 ani. În 1994, se retrage la mănăstirea Adormirea Maicii Domnului din Rives Junction, Michigan.

DUMITRESCU, CONSTANTIN-MARCU („FACHIRUL”) (1910–1999), monah. Membru al Mișcării Legionare din 1936, arestat și condamnat în 1943 la 10 ani de închisoare. După o vreme pedeapsa îi este comutată în principal în domiciliu forțat, stabilit lângă barajul de la Bicaz. Eliberat din detenție, intră ca frate la mănăstirea Slatina, avându-l ca duhovnic pe părintele Arsenie Papioc. Este arestat și închis din nou, la Penitenciarul Aiud. Porecla de „Fachirul” vine de la rezistența de care dă dovadă în timpul torturilor îndurate în închisoare. Eliberat în 1964, merge la mănăstirea Sihăstria, unde este și tuns în monahism, primind numele de Marcu. Îndeplinește ascultările de chelar, apoi de prisăcar până la moartea sa, în anul 1999.

DUMITRESCU-ZĂPADĂ, CONSTANTIN, membru al Mișcării Legionare. Arestat în 1930, la Sighet, în urma incidentelor soldate cu distrugerea mai multor case și sinagogi evreiești din Borșa. Autor al unei încercări eșuate de asasinare a lui Em. Socor, directorul ziarului *Dimineața*, pe care îl rănește ușor. Colaborator al lui Horia Sima. În perioada comunistă, este folosit ca informator al Securității (A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 1, ff. 27–33).

FĂGETEANU, ALEXANDRU-ADRIAN (1912–2011), arhimandrit. Născut în Bucovina de Nord, lângă Cernăuți, urmează liceul la Cernăuți, apoi Facultatea de Drept (1931–1937). Se mută la Fălticeni, apoi la Bacău și intră, în calitate de comisar de poliție, în Ministerul de Interne, fiind numit în 1939 șef al biroului Siguranței Statului din Fălticeni, unde rămâne până în 1941. Simpatizant legionar, după rebeliunea legionară din ianuarie 1941 este arestat și condamnat la 5 ani de închisoare corecțională pentru „acte pregătitoare la rebeliune”. Eliberat în iunie 1941, la cerere este trimis pe front

până când, rănit în bătălia de la Stalingrad, revine în țară și este internat în lagărul de la Târgu Jiu, de unde este eliberat în 1943. Urmează studii de teologie la Cernăuți, apoi la Suceava și merge la mănăstirea Putna, unde este tuns în monahism cu numele de Adrian. În 1945–1946 este arestat și închis în lagărul de la Slobozia pentru activitatea sa în cadrul poliției din Fălticeni. Participă la încercările de reactivare a Mișcării Legionare, în cadrul Facultății de Teologie din Suceava. Absolvent al Facultății de Teologie din Suceava (1947), urmează cursurile Facultății de Litere și Filozofie din București și participă la întrunirile grupului „Rugul Aprins” de la mănăstirea Antim. Se retrage o vreme la mănăstirea Govora (până în 1950), apoi i se alătură ieromonahului Daniil-Sandu Tudor la schitul Crasna. Arestat în 1950, este condamnat pentru „crime de război” la 8 ani de temniță grea, pedeapsă executată în centrele de detenție de la Făgăraș, Jilava, Canal și Aiud. Face recurs în instanță și este eliberat, fiind achitat în 1956. Arestat din nou în 1958, în lotul „Rugul Aprins”. Eliberat în 1964, slujește ca preot de parohie la Turda, la Bistrița. Apoi, reprimat în monahism, trăiește o vreme la mănăstirea Cheia, apoi la Lainici și la Viforâta. Revine la mănăstirea Antim, ca preot duhovnic, unde stă până în 2003, când se retrage la schitul Locurele al mănăstirii Lainici.

FLOREA, IUSTINIAN (1907–1972), arhimandrit. Student la teologie și vițitor la mănăstirea Antim în 1939, stareț al mănăstirii Bogdana din jud. Bacău (1940–1949), slujitor la Catedrala Patriarhală și exarh al mănăstirilor din Arhiepiscopia Bucureștilor vreme de peste 20 de ani. În 1965, Securitatea îl semnala, alături de ieromonahul *Benedict Ghiuș* și de ieromonahul *Gheorghe-Gherontie Ghenoiu*, ca având o „poziție suspectă”.

FURDUI, GHEORGHE (1910–1939), membru al Mișcării Legionare, doctor în teologie, președinte al organizației studenților Facultății de Teologie din București, președintele Uniunii Naționale a Studenților Creștini din România. Comandant legionar. Arestat și închis, este ucis împreună cu mai mulți conducători legionari în penitenciarul de la Râmnicu Sărat pe 21/22 septembrie 1939.

GAFENCU, VALERIU (1921–1952), membru al Mișcării Legionare. Urmează liceul la Bălți, apoi se refugiază la Iași, unde, din 1940, este student la Facultatea de Litere și Filozofie. Șef al Frățiilor de Cruce, participă la rebeliunea legionară din 1941. Arestat și închis la Aiud (1941–1949) și la Pitești (noiembrie–decembrie 1949). Grav bolnav de plămâni, este trimis la sanatoriul-închisoare de la Târgu Ocna (1949–1952), unde și moare. Figură centrală a grupului „sufleteștilor”, care repudiază violența politică practică de legionari în favoarea concentrării pe viața spirituală, primește supranumele de „sfântul închisorilor”.

GAFTON, IOSIF (1896–1984), episcop, absolvent al Seminarului Teologic din Galați (1920) și al Facultății de Teologie din București (1924), este hirotonit și slujește o vreme ca preot în parohia Rotari, jud. Prahova (1925–1931), apoi la biserica Sf. Ecaterina din București (1935–1942). Rămăs văduv, este tuns în monahism la mănăstirea Neamț, cu numele de Iosif, și devine consilier cultural al Arhiepiscopiei Bucureștilor. Episcop-vicar patriarhal (1942–1943), administrator interimar al Episcopiei Râmnicului (1948–1949).

Episcop titular al Eparhiei Râmnicului și Argeșului din 1949 până la moartea sa, în 1984.

GAFTON, SAFTA-SEMFORA (n. 1922), stavroforă. Înainte de intrarea în monahism, lucrează o vreme la Judecătoria din Isaceea, jud. Tulcea. Intră în monahism în 1941, la mănăstirea Rogozu, jud. Vrancea, apoi la mănăstirea Poiana Mărului, jud. Buzău. Urmează cursurile seminarului teologic de la mănăstirea Horezu și lucrează ca secretară a mănăstirii Plumbuita din București, apoi urmează cursurile Facultății de Teologie din București (absolvită în 1956). Este tunsă în monahism în 1955 și devine stareță a mănăstirii Poiana Mărului (1956–1959). Excluză din monahism din cauza Decretului nr. 410 din 1959, lucrează până în 1966 la o cooperativă din Galați, timp în care continuă să frecventeze mai multe mănăstiri și părinți duhovnicești din țară. Reprimită în monahism în 1966, devine ghid al mănăstirii Curtea de Argeș (1966–1967). Identificată de Securitate în 1967 cu monaha „Veronica” din Curtea de Argeș, apropiată a ierodiaconului *Ioan-Iustinian Stoica*. În 1968, este trimisă la mănăstirea Techirghiol, jud. Constanța, mai întâi ca ghid, apoi, din 1973, ca stareță. Cere în 1976 numirea părintelui Arsenie Papacioc ca preot duhovnic al mănăstirii Techirghiol.

GĂMĂLĂU, FILARET (1920–1994), monah, hirotonit preot în 1944, la Iași. Membru al Mișcării Legionare, este arestat în 1949, condamnat și închis la Aiud. Eliberat în 1964, este numit paroh în comunele Moșuni și Veta din județul Mureș.

GEORGESCU, ION V. (1909–1976), teolog ortodox. Urmează studii la seminarul teologic din Curtea de Argeș (1921–1928), la Facultatea de Teologie din București (1928–1932) și Facultatea de Litere din București (1929–1932); studii de specializare în Vechiul Testament la Atena (doi ani) și Paris; doctor în teologie al Universității din București (1938). Hirotonit diacon. Membru al Mișcării Legionare, lăsat de Horia Sima la conducerea Mișcării Legionare după rebeliunea din ianuarie 1941. Răpit de sovietici de pe stradă în 1945, este arestat și închis la Lubianka (Moscova) și condamnat la 20 de ani de muncă silnică. Execută o parte din pedeapsă în U.R.S.S.; în 1955 revine în țară, la penitenciarul Gherla, apoi este trimis în diferite lagăre de muncă din Dobrogea. Eliberat în 1962, este numit corector (1963–1967), apoi redactor principal (1967–1976) la Institutul Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române.

GHENOIU, GHEORGHE-GHERONTIE (1910–1984), arhimandrit. Monah la Schitul Crasna (jud. Gorj), este hirotonit preot (ieromonah) în 1937. Preot slujitor la schitul Locurele (din 1 noiembrie 1942), apoi exarh al Arhiepiscopiei Craiovei (din 1 noiembrie 1944). Disponibilizat în 1946, este arestat și închis la Aiud și la Ocnele Mari (16 martie 1948–11 februarie 1949), sub acuzația de a fi manifestat „sentimente antidemocratice”. Reîncadrat ca slujitor la Catedrala Patriarhală din 1 decembrie 1968 până la pensionare.

GHEORGHESCU, CONSTANTIN-CHE SARIE, arhimandrit. Născut în 1929 în com. Oșești, jud. Vaslui, intră în monahism la mănăstirea Cozia în 1945. Tuns în monahism în 1949. Studii la seminarul teologic de la mănăstirea Neamț (1950–1955), la Institutul Teologic Universitar din București (1955–1956), la Academia Duhovnicească din Moscova-Zagorsk (1956–1960), doctor în teologie (1980). Arestat și condamnat în 1960 pentru „trădare” (criticase

Decretul nr. 410 din 1959) la 10 ani de închisoare. Trece prin închisorile de la Uranus (București), Jilava, Dej, Gherla. Eliberat în 1964, este numit preot duhovnic la mănăstirea „Dintr-un Lemn“, jud. Vâlcea (1965–1972), primind în 1973 rangul de arhimandrit. Profesor la seminarul teologic de la Curtea de Argeș (1972–1977), director al seminarului (1975–1977), exarh al mănăstirilor din Arhiepiscopia Bucureștilor (1977–1986), preot slujitor la catedrala din Curtea de Argeș (1986–1994), după care revine ca preot duhovnic la mănăstirea „Dintr-un Lemn“. Vezi și „*Gorun*“.

GHEORGHEVICI, MELANIA, profesoară din Timișoara, fostă membră a Mișcării Legionare. La domiciliul acesteia a fost găsit Anghel Papaciu în 1941, când a încercat să fugă în străinătate (Dosar nr. 185003, vol.1, ff. 22–24).

GHICA, ALEXANDRU (1903–1982), avocat, doctor în drept, membru al Mișcării Legionare. Arestat și condamnat la 24 de ani de închisoare, își execută pedeapsa la Jilava, Văcărești, Pitești, Giurgiu, Suceava, Galați și Aiud.

GHIRIN, SERGIU, medic. Născut pe 24 martie 1912 în satul Ismail din Basarabia. Medic la Spitalul de Neuropsihiatrie din Sibiu. Membru al Mișcării Legionare (1940–1941), arestat și condamnat la 5 ani de muncă silnică pentru „omisiune de denunț“ și tentativă de trecere ilegală a frontierei. Arestat din nou în 1960, este condamnat la 7 ani de închisoare pentru „huliganism politic“, pedeapsă executată la închisorile din Galați, Târgu Ocna, Văcărești și Brăila. Pe numele său există și un dosar de urmărire informativă (conform A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 1850003, vol. 3, f. 329).

GHIUȘ, VASILE-BENEDICT (1904–1990), arhimandrit. Urmează cursurile seminarului teologic din Galați (1919–1926), apoi face studii universitare de teologie la București (1926–1927) și Strasbourg (1927–1932). Tuns în monahism în 1934, este hirotonit ierodiacon, apoi ieromonah (1936) și primește în 1939 rangul de arhimandrit. Profesor și spiritual al Cernăuți și Bălți, intră în contact și participă la o serie de întruniri ale organizațiilor de tineret legionare din aceste instituții, dar fără a se înscrie în Mișcarea Legionară. Preot slujitor la Catedrala Patriarhală din București (1940–1944), este ales episcop de Hotin în ianuarie 1944, însă alegerea sa nu este recunoscută de autorități. Continuă să ocupe diferite funcții în învățământul teologic, fiind o vreme vicar patriarhal (1949–1950). Preot duhovnic și stareț al mănăstirii Antim (1949–1950), este, alături de *Sandu Tudor*, una dintre figurile centrale ale grupului „Rugul Aprins“. Slujitor la Catedrala Patriarhală (1954–1958), este arestat și condamnat în 1958 în lotul „Rugul Aprins“, ispășindu-și pedeapsa la Aiud și la Salcia. Eliberat în 1964, se întoarce în funcția de preot slujitor și duhovnic la Catedrala Patriarhală din București. În 1974 se pensionează și se retrage la mănăstirea Cernica, unde își continuă slujirea de duhovnic.

GROZA, DUMITRU (1903–1998), membru al Mișcării Legionare. Urmează școala primară și liceul la Cugir. A fost închis la Chișinău în timpul repressiunii carliste, iar după eliberare a reconstituit în clandestinitate, cu mici efective, Corpul Muncitoresc Legionar, care a jucat un rol important în luptele de la Brașov și București. După 6 septembrie 1940 a devenit conducător al Corpului Muncitoresc Legionar, în locul lui *Gheorghe Clime*.

GURĂU, VASILICA-VERONICA (1922–2005), stavroforă. Născută în com. Tudor Vladimirescu, jud. Galați, frecventează în tinerețe adunările organizației

misionare ortodoxe „Oastea Domnului“. În perioada 1937–1939 are mai multe vedenii, în urma cărora începe organizarea unei mănăstiri de maici fecioare în comuna natală. În jurul acesteia se dezvoltă o mișcare charismatică, care atrage mulți credincioși. Tunsă în monahism în 1940 cu numele Veronica, devine stareță a mănăstirii de la Vladmirești și începe construcția bisericii noii mănăstiri. Își continuă studiile la Liceul de Fete din Brăila, pe care îl absolvă în 1951. În decembrie 1949, este hirotonit preot duhovnic al mănăstirii părintele *Ioan Iovan*. În anii următori, mănăstirea atrage tot mai mulți credincioși, dezvoltând o serie de practici liturgice proprii. Maica Veronica este ridicată la rangul de stavroforă. Arestată împreună cu părintele Ioan Iovan și cu mai multe viețuitoare ale mănăstirii pentru manifestări „mistice“, pentru susținerea rezistenței anticomuniste din munți și pentru adăpostirea în mănăstire a unor legionari, este condamnată, în procesul lotului Vladmirești, la 15 ani de muncă silnică, pedeapsă redusă ulterior la 9 ani, executată la Jilava și la Miercurea-Ciuc. Mănăstirea este desființată, iar maica Veronica este exclusă din monahism. La eliberare, lucrează în mai multe întreprinderi din Galați, apoi la Poiana Țapului, păstrând legătura cu apropiații mănăstirii Vladmirești. Se căsătorește după 1964 cu *George Văsâi*, împreună cu care scrie mai multe cărți. În 1990 este reprimită în monahism și, redeschizându-se mănăstirea Vladmirești, revine în funcția de stareță a acesteia până la moartea sa, în anul 2005. Vezi și „*Carmen*“.

GYR, RADU (1904–1975), poet și publicist român. Numele său complet este Radu Demetrescu Gyr. Absolvent al Facultății de Litere și Filozofie a Universității din București, apoi asistent și conferențiar la Catedra de estetică și critică literară. Debutează ca poet în 1924, apoi publică o serie de volume de versuri și devine un publicist de succes. Membru important al Mișcării Legionare, scrie în presa naționalistă. Arestat pentru scurtă vreme în perioada 1938–1939, împreună cu unii conducători legionari, este eliberat și devine comandant legionar, șef al Regiunii Oltenia și director al teatrelor în perioada statului național legionar (1940–1941). Arestat și condamnat după rebeliunea legionară, este eliberat pentru a fi trimis pe front. În 1945 este arestat în al doilea „lot al ziaristilor“ și condamnat la 12 ani de închisoare. Eliberat în 1956, este arestat din nou în 1958 și condamnat la moarte pentru „instigare“ împotriva regimului comunist, dar pedeapsa îi este comutată la 25 de ani de muncă silnică. Își execută pedeapsa la Aiud, în regim strict, unde se îmbolnăvește grav de plămâni. Continuă să creeze în închisoare, fiind unul dintre cei mai cunoscuți „poeți ai închisorilor“. Eliberat în 1963, continuă să fie urmărit și hărțuit de Securitate. Colaborează la *Glasul Patriei*.

HERINEANU, TEOFIL (1909–1992), arhiepiscop. Născut la Arcalia, jud. Bistrița-Năsăud, într-o familie greco-catolică, urmează cursurile Liceului „Andrei Mureșanu“ din Dej (1920–1921) și ale Liceului „George Barițiu“ din Cluj (1921–1927), apoi ale Academiei Teologice Unite din Cluj-Gherla (1928–1932), cu o specializare la Facultatea de Teologie Catolică din Paris (1929–1930), fiind hirotonit preot greco-catolic. În 1949 trece la ortodoxie și este ales episcop al Eparhiei Romanului și Hușilor (8 iunie 1949), unde rămâne vreme de opt ani și jumătate. Din 1957 este ales episcop al Eparhiei Vadului, Feleacului și Clujului, ridicată apoi la rang de arhiepiscopie (din 1973), rămânând

în funcție până la moartea sa, în 1992. Doctor honoris causa al Institutului Teologic Protestant din Cluj-Napoca (1974).

IANOLIDE, IOAN (1919–1986), membru al Mișcării Legionare. Membru al Frățiilor de Cruce, începe studii de drept. Arestat și condamnat pentru legionarism, a fost închis timp de 23 de ani la Târgu Ocna, Gherla și Aiud. Eliberat în 1964.

IEZECHI(IL), ieromonah de la mănăstirea Cheia; fostă sursă a Securității, abandonat din motive de sănătate, solicită ulterior reintegrarea în „activitate” (Dosar nr. 185003, vol. 3, ff. 27–28).

ILIE, CLEOPA, arhimandrit (1912–1998). Intră în monahism în 1926 la schitul Cozancea, ca ucenic al părintelui Paisie Olaru. În 1929 este primit ca frate la schitul Sihăstria – Neamț. Tuns în monahism în 1937, după ce își satisface stagiul militar, primește numele de Cleopa. În 1942 este numit locțiitor de egumen al mănăstirii Sihăstria. Este hirotonit ierodiacon (1944), apoi ieromonah (1945) și numit egumen al schitului Sihăstria. În 1948, se retrage pentru câteva luni în munți, apoi, în 1949, este numit stareț al mănăstirii Slatina, jud. Suceava, unde se instalează împreună cu 30 de viețuitori din obștea mănăstirii Sihăstria pentru a construi un nucleu de monahi cu viață strictă, care să permită apoi difuzarea acestui model în întreaga țară. Mai mulți monahi din preajma grupului de la mănăstirea Antim i se alătură. Urmărit de Securitate, se retrage în munții Stânișoarei în perioada 1952–1954, însoțit, pentru scurte perioade de timp, de părintele Arsenie Papacioc. Revine la Slatina, apoi se întoarce la mănăstirea Sihăstria în 1956. În 1959, se retrage din nou în munți, până în 1964, când se întoarce la Sihăstria ca preot duhovnic, fiind unul dintre cei mai reputeți duhovnici ortodocși ai vremii.

IORAȘ, TEODOR, membru al Mișcării Legionare. Student, publică articole în mai multe reviste studentești. Arestat și condamnat în 1937 în procesul intentat legionarilor care conduseseră Congresul Studențesc de la Târgu Mureș. Eliberat, fuge în străinătate după rebeliunea legionară din 1941.

IODACHE, MARIA-MIHAELA (1914–1963), studentă la Facultatea de Litere și Filozofie de la Universitatea din București, membră a Mișcării Legionare. În 1946 primește tunderea în monahism, cu numele de Mihaela. Arestată în 1955, este condamnată la 25 de ani de muncă silnică, fiind închisă la Galați, la Miercurea-Ciuc și apoi la Aiud. Moare în închisoarea de la Aiud.

IOVAN, SILVIU CORNELIU-IOAN (1922–2008), arhimandrit. Urmează cursurile Liceului „Emanoil Gojdu” și ale Liceului „Sf. Ladislav” din Oradea (1934–1942), apoi cursurile Facultății de Teologie din Cluj-Napoca (1942–1946). Licențiat al Facultății de Teologie de la Sibiu (1946), face studii de doctorat la catedra preotului *Dumitru Stăniloae* și, în paralel, face și studii de drept. Ucenic al părintelui *Arsenie Boca*, intră în monahism. Este hirotonit diacon (1948), apoi este tuns în monahism (1949), primind numele de Ioan, iar în același an este hirotonit ieromonah, pe seama mănăstirii Vladimirești, unde slujește până în 1955, fiind, alături de stareță (maica *Veronica Gurău*), unul dintre principalii animatori ai mișcării charismatice de la mănăstirea Vladimirești. Din cauza conflictelor cu autoritățile bisericești, dar și din cauza presiunilor politice puternice, este oprit de la slujire și este exclus din monahism în 1955. În același an a fost arestat, iar un an mai târziu mănăstirea

Vladimirești a fost desființată. Părintele Ioan Iovan este condamnat la moarte, pedeapsă comutată apoi în muncă silnică pe viață. Își execută pedeapsa la Galați, Văcărești, Jilava, Gherla și Aiud până în 1964, când este eliberat. Rămâne sub supravegherea strictă a Securității, fiind o perioadă arestat din nou, apoi eliberat în 1971. Este primit să slujească la mănăstirea Cernica (1979), apoi (din 1980) la mănăstirea Plumbuita. În 1991 a fost numit duhovnic la mănăstirea Recea (Mureș). Predă o vreme la Facultatea de Teologie din Alba Iulia.

JOJA, CONSTANTIN (1908–1991), arhitect și restaurator de origine macedo-română, cu simpatii politice legionare. Este arestat în 1948 și condamnat la 5 ani de închisoare, pe care îi execută la Jilava, Aiud și Canal.

LECCA, VICTOR-PAULIN (1914–1996), arhimandrit. Studii de teologie la seminarul teologic și la Facultatea de Teologie din Chișinău. În 1940 intră în monahism la mănăstirea Frăsinei. Pleacă apoi ca misionar spre Transnistria, în 1941. Arestat în 1943 pentru refuzul de a presta serviciul militar, este condamnat la moarte, cu confiscarea averii. Este închis o vreme la Timișoara, apoi este eliberat și revine la Frăsinei, fiind tuns în monahism cu numele de Paulin. Licențiat al Facultății de Teologie din Chișinău (1956), vine apoi la București. Hirotonit preot în 1957. Viețuitor la mănăstirile Govora, Cozia, schitul Rarău, Gologanu, Antim. Exarh al mănăstirilor din Arhiepiscopia Dunării de Jos (1961–1968) și din Arhiepiscopia Bucureștilor. Preot duhovnic la școala de cântăreți bisericești și la seminarul teologic din Caransebeș (1968–1972). Revine la Frăsinei. Stareț al mănăstirii Arnota (1992–1994), apoi preot duhovnic al mănăstirii Rogozu, Vrancea.

MAGIERU, ANDREI (1891–1960), episcop. Urmează cursurile Facultății de Teologie din Cernăuți (1909–1913); doctor în teologie la Cernăuți, face mai departe studii (nefinalizate) la Facultatea de Litere a Universității din Budapesta. Ocupă mai multe funcții administrative în administrația bisericească din Oradea. Se implică activ în realizarea unirii Transilvaniei cu România. Hirotonit diacon necăsătorit în 1918, preot în 1922, este tuns în monahism în 1924, cu numele de Andrei. Ridicat la rangul de arhimandrit (1925), devine arhieru-vicar al Episcopiei Oradiei. Profesor la Academia Teologică din Oradea (1923–1936). Devine apoi episcop al Aradului (1935–1960). În timpul celui de-al Doilea Război Mondial, se implică în salvarea mai multor evrei arădeni de la deportarea în lagărele morții.

MARIAN, AUREL, preot la Codlea, fiu duhovnicesc al părintelui Arsenie Papacioc, fratele lui *Traian Marian*.

MARINA, IUSTINIAN (1901–1977), patriarh al Bisericii Ortodoxe Române. Studii de teologie la seminarul teologic din Râmnicu Vâlcea (1915–1923). Este hirotonit preot, slujind ca paroh în localitatea Băbeni, jud. Vâlcea (1924–1932). Urmează cursurile Facultății de Teologie a Universității din București (1925–1929). Devine director al seminarului teologic și preot slujitor la catedrala episcopală din Râmnicu Vâlcea (1932–1933), apoi la biserica „Sf. Gheorghe” din oraș (1933–1945). Rămâne văduv în 1935. Ocupă diferite funcții în administrația eparhială de la Râmnicu Vâlcea. Arhieru-vicar al Arhiepiscopiei Iașilor (1947) și locțiitor al scaunului mitropolitan, apoi episcop titular al Mitropoliei Moldovei și Sucevei (1947–1948) și locțiitor de patriarh după moartea patriarhului Nicodim Munteanu (1948). Ales și

însăunat patriarh al Bisericii Ortodoxe Române în 1948. Adept al cooperării tactice cu autoritățile vremii, este considerat artizanul reorganizării interne a Bisericii Ortodoxe Române, ca și al monahismului ortodox, pentru a asigura supraviețuirea acestora în condițiile instalării și consolidării regimului comunist.

MAXIM, VIRGIL (1921–1997), învățător din Ciorani, jud. Prahova, scriitor. Arestat și închis ca legionar la Târgșor, Ploiești și Aiud, face parte din grupul „sufletiştilor“.

MICLESCU, MARIA, educatoare în Mâneciu Ungureni, jud. Prahova. Născută în 1945, rudă, foarte probabil, a patriarhului Iustinian, este fiica duhovnicească a părintelui Arsenie Papacioc, de la care primește mult ajutor.

MIRONESCU, ALEXANDRU (1903–1973), om de știință, filozof și profesor român. După studii de fizică și chimie la Facultatea de Științe a Universității din București (1922–1926), își ia doctoratul în filozofie la București. Doctor în științe fizice la Sorbona (1926–1929), devine asistent la Facultatea de Științe a Universității din București. Publică mai multe volume de fizică, filozofie și ficțiune, eseuri filozofice și susține mai multe conferințe pe teme filozofice. Participă de la început (și uneori găzduiește) întâlnirile grupului „Rugul Aprins“. Înlăturat din Universitate în epoca epurărilor politice, devine profesor de liceu. Este arestat în 1958, judecat în lotul „Rugul Aprins“ și condamnat la 20 de ani de închisoare. După eliberarea din închisoare, petrecută în noiembrie 1963, continuă să scrie eseuri filozofice și ficțiune, care vor fi publicate postum.

MIRONESCU, ȘERBAN (n. 1935), student, la data arestării. Fiul lui *Alexandru Mironescu*, urmează cursurile Secției de filologie clasică de la Universitatea din București. Frecventează, împreună cu tatăl său, întâlnirile grupului „Rugul Aprins“ de la mănăstirea Antim. Arestat în 1958, este judecat și condamnat, în lotul „Rugul Aprins“, la 8 ani de închisoare. Este eliberat în 1963 și se stabilește ulterior în Elveția.

MIRONOVICI, RADU (1899–1979), membru marcant al Mișcării Legionare. Unul dintre fondatorii mișcării, colaborator al lui C. Zelea Codreanu, este arestat și condamnat în perioada regimului Antonescu (închis la penitenciarul din Vaslui), apoi condamnat în perioada regimului comunist la muncă silnică pe viață (închis al Aiud). Eliberat în 1964.

MLADIN, NICOLAE (1914–1986), mitropolit. Studii la Academia Teologică din Oradea și la facultățile de teologie din Chișinău și București. Licențiat în teologie (1938). Doctorat în teologie la București, cu o teză de ascetică și mistică; studii de specializare la facultățile de teologie protestantă și catolică din Viena (1941–1943); profesor suplinitor (1943), apoi titular (1947) la Academia Teologică Andreiană din Sibiu, având o bogată activitate cărturărească. Hirotonit diacon (1939), tuns în monahism (1947), este hirotonit ieromonah în 1949 și primește rangul de arhimandrit în 1963. Ales mitropolit al Ardealului în 1967, rămâne în scaun până în 1981, când se retrage la mănăstirea Sâmbăta de Sus. Doctor honoris causa al Institutului Teologic Protestant din Sibiu.

MOISESCU, IUSTIN (1910–1986), patriarh al Bisericii Ortodoxe Române. Studii de teologie la Atena (1930–1934), specializare la Facultatea de Teologie Romano-Catolică din Strasbourg (1934–1936) și Atena (1936–1937). Doctor al Facultății de Teologie din Atena (1937). Profesor de limba latină la Semi-

narul „Nifon“ din București (1937–1938), profesor de Noul Testament la Facultatea de Teologie Ortodoxă din Varșovia (1938–1939), profesor de exegeza Noului Testament la Facultatea de Teologie din Cernăuți, transferat după 1946 la Facultatea de Teologie (Institutul Teologic) din București. Mitropolit al Ardealului (1956), Mitropolit al Moldovei și Sucevei (1957–1977), apoi Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române (1977–1986).

MOȚA, IOAN I. (1902–1937), membru și ideolog al Mișcării Legionare, unul dintre fondatorii, în 1927, ai Legiunii „Arhanghelul Mihail“. În 1936 pleacă în Spania, ca luptător voluntar în războiul civil. Moare la Majadahonda, lângă Madrid, pe 13 ianuarie 1937, devenind, alături de Vasile Marin, unul din principalii „martiri“ ai Mișcării Legionare și obiect al unui cult foarte dezvoltat în cadrul acesteia.

MUTULIGĂ, ION, preot din comuna Frâncești, jud. Vâlcea, colaborator ocazional al părintelui Arsenie Papacioc la mănăstirea „Dintr-un Lemn“.

NICULESCU, ILIE, membru al Mișcării Legionare, doctor în științe economice; comandat al Corpului de Răzleți, membru al grupului de legionari refugiați în Germania (1939), este unul dintre artizanii întemeierii statului național legionar; arestat, judecat și condamnat, petrece în închisoare 23 de ani. Este unul dintre cei care au acceptat reeducarea de la Aiud.

PAPACIOC, CLEOPATRA, nepoată a părintelui Arsenie Papacioc.

PAPACIOC, FILOFTIAN, frate al părintelui Arsenie Papacioc.

PAPACIOC, ION, membru al Mișcării Legionare; frate al părintelui Arsenie Papacioc, maistru-șef de atelier la Fabrica „Malaxa“ din Tohanu Vechi.

PAPACIOC, RADU, membru al Mișcării Legionare; frate al părintelui Arsenie Papacioc, muncitor la Fabrica „Malaxa“ din Tohanu Vechi, este arestat în urma unui denunț, apoi eliberat; arestat din nou, este împușcat în 1939 de autorități.

PAPANACE, CONSTANTIN (1904–1984), publicist, doctor în economie politică, comandant legionar, șef al tineretului legionar macedonean, deputat pe listele Partidului „Totul Pentru Țară“ în decembrie 1937; membru, apoi șef al Comandamentului Legionar „de prigoană“ în 1938, după arestarea lui C. Zelea Codreanu, până când este arestat, la rândul lui. Este eliberat și trece frontiera clandestin în Germania; deținut în lagărele germane în 1941–1944.

PĂUNESCU, NELU (1921–1995), membru al Mișcării Legionare, student al Facultății de Drept din București, pe care nu o absolvă. În perioada statului național legionar, participă la acțiunea Ajutorul Legionar. Condamnat la moarte după rebeliunea legionară, se refugiază în Bulgaria. Luptă în „Armata Națională“, corp constituit de Horia Sima pentru a participa la război de partea Germaniei. Luat prizonier de americani, evadează și ajunge în Tirol. În 1945 se întoarce în țară. Arestat și condamnat, trece prin închisorile de la Pitești, Gherla și Aiud. Eliberat în 1964, urmează cursurile Școlii Populare de Artă și devine sculptor.

PISTOL, GRIGORE DAN, fost student la medicină, funcționar la Administrația Patriarhală în 1958, când este arestat și condamnat la 5 ani de închisoare, din care execută doar 4, fiindu-i suspendată pedeapsa; a frecventat

întrunirile grupului „Rugul Aprins” și întâlnirile de la mănăstirile Slatina și Rarău.

PLĂMĂDEALĂ, ANTONIE (1926–2005), ierarh ortodox (mitropolit) și scriitor. Născut Leonida Plămădeală, face studii la seminariile teologice din Chișinău (1937–1944) și București (1945–1948), iar apoi la Institutul Teologic Universitar din Cluj (1948–1949). Tuns în monahism la mănăstirea Prislop, primește numele de Antonie (1949). Hirotonit ierodiacon. Condamnat în contumacie la 7 ani de temniță grea în grupul de studenți „Sultana Petre și alții”, pentru „organizare și participare la organizațiuni de tip fascist, politice și paramilitare”, se refugiază la mănăstirea Slatina (1950); hirotonit ieromonah (1953). Este arestat și închis la Jilava, fiind eliberat în 1956. Între 1956 și 1959 urmează studii de doctorat la Institutul Teologic Universitar din București, timp în care îndeplinește diferite funcții în administrația bisericească. Frecventează întâlnirile grupului „Rugul Aprins” de la mănăstirea Antim din București. Doctor în teologie la Heythrop College, Londra (1971) și la Institutul Teologic Universitar din București (1972). Episcop-vicar patriarhal (1970–1979), episcop al Buzăului (1980–1982), apoi arhiepiscop al Sibiului și mitropolit al Ardealului (1982–2005).

POPA, IULIU, tânăr din comuna Filea de Jos, raion Turda, jud. Cluj. Soldat în perioada în care părintele Arsenie Papacioc este trimis ca preot în comuna Filea de Jos (1965–1967), identificat și verificat de Securitate pentru că îl frecventa pe părintele Arsenie (A.C.N.S.A.S., Dosar nr. 185003, vol. 2, ff. 313, 322; vol. 3, ff. 289, 295, 304, 311, 319, 323–324, 342, 343–344).

POPESCU, DIMITRIE-PAULIN (1918–1991), arhimandrit. În 1932, intră, ca frate, la mănăstirea Neamț. Urmează cursurile seminarului monahal de la mănăstirea Cernica (1933–1941). Din 1937 stă la mănăstirea Putna, unde este tuns în monahism (1940). Este hirotonit ierodiacon (1943). Urmează Facultatea de Litere a Universității din București (1941–1945), cu o specializare la Facultatea de Filologie a Universității din Viena (1944–1945). Licențiat în Teologie la Cluj (1949). Hirotonit ieromonah (1961), rămâne ca slujitor la mănăstirea Antim din București. Primește rangul de arhimandrit și este desemnat reprezentant al Patriarhiei Române la Locurile Sfinte (1966–1967), apoi slujește în cadrul Arhiepiscopiei Ortodoxe Române din Detroit ca preot misionar în S.U.A. și Canada.

POPOVICI, NICOLAE (1903–1960), episcop. Studii la Academia Teologică Andreiană din Sibiu (1923–1927); specializare la Facultatea de Teologie din Atena (1927–1928), la facultățile de teologie din München (1928–1930), Tübingen, Leipzig și Breslau (1930–1932); doctor în teologie al Facultății de Teologie din Cernăuți (1934). Hirotonit diacon (1929) și preot (1934). Profesor de dogmatică și apologetică la Academia Teologică Andreiană din Sibiu (1932–1936). Episcop al Oradiei (1936–1950). Locțiitor al scaunului Episcopiei de Timișoara (1940–1941), parte a misiunii ortodoxe românești în Transnistria (1941, 1942–1944). Revine la Oradea în 1945. Din cauza anti-comunismului său manifest, este pus în retragere de Sfântul Sinod și i se stabilește reședința obligatorie la mănăstirea Cheia, unde trăiește sub foarte strânsa supraveghere și hărțuirea sistematică a Securității.

RĂDUCANU, ȘTEFAN, nepot al părintelui Arsenie.

RĂDULESCU, NICOLAE, student la Facultatea de Arhitectură. În perioada 1956–1958 frecventează schitul Rarău și participă la ultimele întâlniri ale membrilor grupului „Rugul Aprins”. Arestat în 1958, este condamnat la 5 ani de muncă silnică, pe care îi execută la Jilava, Gherla și în lagărul de la bălțile Dunării.

RUSAN, SEBASTIAN, mitropolit (1884–1956), studii la Institutul Teologic din Sibiu (absolvite în 1907). Preot paroh la Crăciunești, jud. Hunedoara (1907–1912), Vulcan (1912–1929), preot militar pe frontul italian în timpul Primului Război Mondial. Administrator protopopesc la Hațeg (1929–1931), paroh la Ocna Sibiului (1933–1940). Rămas văduv, după cedarea Transilvaniei de Nord, pe durata celui de-al doilea Război Mondial (1940–1945), se refugiază la Viștea de Jos, jud. Făgăraș. Protopop de Satu Mare (din 1945). Tuns în monahism și ales episcop de Maramureș în 1947, devine Arhiepiscop de Suceava și Maramureș (1948), apoi Arhiepiscop al Iașilor și Mitropolit al Moldovei și Sucevei (1950). Moare pe 15 septembrie 1956, posibil otrăvit.

SASU, SÂNZA-SERAFIMA (n. 1931), monahie; intră în monahism la mănăstirea Râmeți, primind la tundere numele de Serafima, însă este dată afară din monahism în urma Decretului nr. 410 din 1959 privind mănăstirile. Lucrează o vreme la Aiud, la un atelier de covoare. Revine la mănăstirea Râmeți în 1964.

SCRIMA, ANDREI (1925–2000), arhimandrit, teolog și cărturar român. Urmează cursurile Facultății de Litere și Filozofie (1943–1948), fiind o perioadă asistent al filozofului Anton Dumitriu la Catedra de logică și istoria filozofiei. În 1945 se apropie de mănăstirea Antim și de grupul „Rugul Aprins”, strâns atunci în jurul părintelui Ioan Kulighin de la mănăstirea Optina, refugiat în România. Participă la întâlnirile „Rugul Aprins”, care îl marchează profund. Urmează cursurile Facultății de Teologie din București (1949–1956). În 1950 intră în monahism. Rămâne o vreme (1950–1953) la mănăstirea Neamț, apoi revine la București, unde lucrează la biblioteca Sf. Sinod. Tuns în monahism în 1956, la mănăstirea Slatina. Pleacă la Geneva, apoi la Paris, la Muntele Athos și în India, la Benares, unde pregătește un doctorat în indianistică. După 1961 intră în serviciul Patriarhiei Constantinopolului ca arhimandrit, reprezentant al patriarhului Athenagoras I la Conciliul Vatican II. Profesor la universitatea franceză din Beirut (1968–1989). Revine în București în 1991 și este invitat să participe la dezvoltarea proiectului Colegiul Noua Europă din București, condus de Andrei Pleșu. Se stabilește în 1995 la mănăstirea Cernica.

SILAGHI, VISARION, monah la mănăstirea Cheia, prieten cu părintele Arsenie Papacioc.

SIMA, HORIA (1906–1993), om politic român, conducător al Mișcării Legionare. Se înscrie în Mișcarea Legionară în 1927. Absolvent al Facultății de Litere și Filozofie din București (1932). Șef al Regiunii legionare a IX-a Banat (1935). După moartea lui *Corneliu Zelea Codreanu*, în 1938, și apoi după executarea comandanților legionari, în 1939 se refugiază temporar în Germania nazistă. În 1940 devine conducător al Mișcării Legionare și președinte al partidului Garda de Fier. Artizan al statului național legionar (1940–1941), al rebeliunii legionare din ianuarie 1941 și al pogromului anti-evreiesc de la București. Condamnat la moarte în contumacie, se refugiază

în Germania, unde încearcă să reorganizeze comandamentul legionar, iar mai târziu în Italia, Franța. În cele din urmă se stabilește în Spania.

STANCIU, ROMAN (1921–1994), episcop-vicar. Intră ca frate de mănăstire la Cernica în 1932. Urmează cursurile seminarului monahal de la mănăstirea Cernica (1933–1941), fiind tuns în monahism cu numele de Roman (1940) și hirotonit ierodiacon (1941). Studii la Facultatea de Teologie din București (1941–1945) și la Facultatea de Farmacie din București (1945–1950). Hirotonit ieromonah în 1953, primește ulterior rangul de arhimandrit. Îndeplinește diferite funcții administrative: șef de serviciu tehnic la Atelierele Patriarhiei de la mănăstirea Plumbuita; casier și secretar la mănăstirea Căldărușani; duhovnic la Seminarul Monahal de la mănăstirea Horezu, apoi stareț la mănăstirea Cernica (1959–1973). Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Bucureștilor, cu numele „Ialomițeanul“ (1973–1994).

STĂNILOAE, DUMITRU (1903–1993), preot, profesor, traducător, cel mai cunoscut teolog român al secolului XX, autor a mai multe tratate și lucrări de dogmatică, ascetică, mistică și apologetică și publicist prolific. Studii la Liceul „Andrei Șaguna“ din Brașov (1914–1922), Facultatea de Litere din București (1922–1923), Facultatea de Teologie din Cernăuți; specializări la facultățile de teologie din Atena, München și Berlin (1927–1929). Doctor în teologie la Cernăuți (1928). Hirotonit diacon în 1931, apoi preot (1932). Profesor titular (1935–1946) și rector (1936–1946) la Academia Teologică din Sibiu, îndeplinește și mai multe funcții în administrația bisericească. Profesor la Facultatea de Teologie/Institutul Teologic Universitar din București (1947–1958, 1963–1993). Participă la întâlnirile grupului „Rugul Aprins“ de la mănăstirea Antim. Arestat în 1958 și condamnat în lotul „Rugul Aprins“, își execută pedeapsa la Jilava, apoi la Aiud, în condiții de detenție severe. Eliberat în 1963, conferențiază la mai multe universități din străinătate. Completează traducerea și aparatul critic al *Filocaliei*, publicată în 12 volume la Institutul Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române în anii 1980. Membru corespondent (1990) apoi titular (1991) al Academiei Române.

STELESCU, MIHAI (1907–1936), membru al Mișcării Legionare, decorat cu Crucea Albă, cea mai înaltă distincție legionară. În iulie 1932 este ales în Parlamentul României, fiind cel mai tânăr deputat legionar. Intră în conflict cu C. Zelea Codreanu. Condamnat ca trădător de legionari, își continuă activitatea politică înființând organizația Vulturii Albi, redenumită apoi Cruciada Românismului. Pe 16 iulie 1936 este asasinat la Spitalul Brâncovenesc din București de „decemviri“, o echipă de zece legionari aleși special în acest scop.

STOICA, GHEORGHE-GAVRIL (GAVRILĂ) (1935–2008), arhimandrit. Apropiat din tinerețe de organizația „Oastea Domnului“, intră în monahism în 1953 și e tuns în monahism la mănăstirea Slănic, Prahova. Stă o vreme la mănăstirea Curtea de Argeș. Arestat și condamnat pentru apropierea sa de mișcarea (oficial interzisă) „Oastea Domnului“ (1964–1967), își execută pedeapsa la Malmaison, Jilava și Aiud. Ucenic și prieten al părintelui Arsenie Papacioc încă din 1956, după ieșirea din închisoare îl urmează pe acesta la mănăstirile Cheia (1968–1972) și Căldărușani (1972). Hirotonit ieromonah (1972), a fost numit în același an preot duhovnic al mănăstirii Zamfira și

preot al parohiei din satul Zamfira. A primit rangul de arhimandrit. A rămas duhovnic al mănăstirii până la moartea sa, în anul 2008. Fratele arhimandritului *Ioan-Iustinian Stoica*.

STOICA, IOAN-IUSTINIAN, ierodiacon. Fratele arhimandritului *Gavriil Stoica*. Intră în monahism în tinerețe, trăind o vreme ca viețuitor la mănăstirile Slatina, Slănic și Curtea de Argeș. Studii la Institutul Teologic din Sibiu. Tuns în monahism cu numele de Iustinian. Hirotonit ierodiacon la mănăstirea Sâmbăta de Sus. Apropiat și el de părintele Arsenie Papacioc, prin care acesta și ține o vreme legătura cu fratele său, Gavriil. În 1968, vine o perioadă la mănăstirea Cheia, alături de fratele său Gavriil și de părintele Arsenie Papacioc. Ulterior pleacă la Muntele Athos, la schitul românesc Prodromu, unde îndeplinește o vreme slujirea de econom.

STOICĂNESCU, CONSTANTIN, profesor de liceu, șef legionar al județului Timiș. Arestat și închis la Vaslui și Miercurea-Ciuc, este eliberat în 1939. Un apropiat al lui *Horia Sîma*, este conducător al Frăților de Cruce și al studenților legionari în perioada statului național legionar. Refugiat în Germania, unde este și închis, organizează, după 23 august 1944, împreună cu un alt conducător legionar, Nicolae Petrașcu, o tentativă – eșuată în ianuarie 1945 – de organizare a rezistenței împotriva sovieticilor, în speranța unei contraofensive germane. Este capturat de trupele sovietice în timp ce încerca să plece spre Viena, iar apoi închis și deportat în U.R.S.S., unde probabil a și murit.

SUCIU, SUSANA, salariată la un șantier din Turda, identificată de Securitate pentru că îl frecventa pe părintele Arsenie Papacioc; informații cu privire la ea sunt oferite de cumnatul său, agentul Buta Ioan (A.C.N.S.A.S., Dosar nr. 185003, vol. 3, ff. 42, 44).

TÂNASE, PETRONIU (1914–2011), protosinghel, cunoscut duhovnic român de la Muntele Athos. Intră în tinerețe în obștea mănăstirii Neamț. Venit la București pentru a urma Facultatea de Teologie, intră în obștea mănăstirii Antim, având ascultarea de a reorganiza biblioteca (din 1937). Angajat la Cancelaria Sfântului Sinod și la secretariatul Patriarhiei (1945–1947). A participat la întâlnirile grupului „Rugul Aprins”. A fost implicat în mișcarea de revigorare a vieții monahale de la mănăstirea Slatina, împreună cu părintele *Cleopa Ilie*. În 1978 face parte din al doilea grup de monahi trimiși de Patriarhia Română pentru revigorarea monahismului românesc de la schitul românesc Prodromu de la Muntele Athos. Stareț al schitului românesc Prodromu (1984–2011). Renunță la stăreție la începutul anului 2011, din pricina vârstei înaintate.

TEODORESCU, ALEXANDRU-DANIIL (1896–1962), ieroschimonaș, gazetar, poet (cu pseudonimul literar *Sandu Tudor*) și monah-cărturar, unul dintre fondatorii și o figură centrală a grupului „Rugul Aprins” de la mănăstirea Antim. Urmează inițial o carieră militară. Studiază pictura, apoi lucrează ca profesor suplinitor la un liceu din Buzău. Numit subdirector al Internatului Teologic din Chișinău (1926), este o vreme conducătorul Asociației Studenților Creștini. Membru al Asociației Criterion. În 1928, ca urmare a unei călătorii la Muntele Athos, este atras de monahism. Inițiator al revistei *Floarea de foc* (1932–1936) și al cotidianului *Credința* (1933–1938), se face remarcat ca poet nonconformist și gazetar polemic, criticând de pe poziții

de stânga derivatele gândirismului și ale Mișcării Legionare, însă rămânând totodată un anticomunist convins. În 1948 intră în monahism la mănăstirea Antim, primind numele de *Agaton*. Ca urmare a venirii temporare în România a mitropolitului Nicolae al Kievului și a monahului Ioan Kulîghin, descoperă, alături de monahii și cărturarii care frecventau mănăstirea Antim, practica rugăciunii isihaste și în scurt timp se organizează la mănăstirea Antim cercul literar-duhovnicesc „Rugul Aprins”. Arestat în 1949, monahul Agaton este condamnat pentru „spionaj și înaltă trădare”, pedeapsă executată la Canalul Dunăre–Marea Neagră. După eliberare, devenit *ieroschimonaahul Daniil*, se retrage la schitul Rarău, ca egumen al schitului, stabilind acolo o rânduială de viață monahală foarte severă. Păstrează legătura cu vechii prieteni, precum și cu centrul monahal de la mănăstirea Slatina. În 1958 este arestat împreună cu alți membri ai lotului „Rugul Aprins” și condamnat la 15 ani de detenție aspră. Închis la Aiud, moare, ca urmare a relelor tratamente, în 1962.

TIRON, FLORICĂ, legionar deținut la Aiud, coleg de celulă cu părintele Arsenie.

TODERAȘCU (TODIRAȘCU), ȘTEFAN, profesor de drept și cărturar din București. Frecventează mănăstirea Antim și întâlnirile grupului „Rugul Aprins” în perioada în care părintele Arsenie Papacioc viețuia la mănăstirea Antim.

TRAIAN, MARIAN, avocat. Șeful organizației județene legionare Brașov în timpul statului național legionar (1940–1941); în urma rebeliunii este arestat, judecat și condamnat. Deținut la Aiud, face parte din grupul „misticilor”.

TRIFA, VALERIAN, (1914–1987), arhiepiscop. Absolvent al Facultății de Teologie din Chișinău (1931–1935). Nepot al preotului Iosif Trifa, fondatorul organizației misionare ortodoxe „Oastea Domnului”, devine administrator al editurii și tipografiei organizației și se implică în activitățile misionare ale acesteia. Doctorand al Facultății de Teologie din București în 1936, urmează și cursurile Facultății de Litere și Filozofie. În 1939, se înscrie la Universitatea din Berlin, auzind cursurile acesteia. Încă din perioada studenției se implică și în activitățile Mișcării Legionare și participă la rebeliunea legionară din ianuarie 1941, iar apoi, împreună cu alți membri ai conducerii legionare, se refugiază în Germania, unde sunt internați în lagărul de la Buchenwald. La sfârșitul anului 1944, se refugiază la Viena, unde este pentru o vreme secretar al mitropolitului Visarion Puiu, iar mai târziu la Paris. În 1950 emigrează în Statele Unite și se pune în slujba Episcopiei Ortodoxe Române din America (Episcopia de la Vatra), aflată atunci în ruptură cu Patriarhia Română. Este ales episcop în 1951 și hirotonit arhiepiscop al Episcopiei Ortodoxe Române din America. În 1970 e ridicat la rangul de arhiepiscop. Participarea episcopului Valerian Trifa la conducerea Mișcării Legionare în anii '40 este scoasă la iveală, ceea ce a dus la punerea sa sub acuzare. În 1980 acesta renunță la cetățenia americană și se refugiază în Portugalia, unde rămâne până la moartea sa, în ianuarie 1987.

TRIFAN, TRAIAN (1899–1990), militar și avocat român, membru al Mișcării Legionare. Doctor în drept la Sibiu în 1926. Prefect al județului Brașov în perioada statului național legionar. Organizator al rebeliunii din ianuarie 1941 și participant, este ulterior arestat. Face parte din grupul „sufletiştilor”, care se desparte de militantismul politic legionar în favoarea trăirii religioase. Închis la Jilava, Vaslui, Aiud, Suceava, Brașov, Galda de Jos, Văcă-

rești, Popești-Leordeni, Caransebeș, Gherla și Periprava. Eliberat în 1962, se întoarce la Brașov.

TUDOR, SANDU, vezi *Alexandru Teodorescu*

ȚINTĂ, ILIE (1921–1994), membru activ al Mișcării Legionare în perioada în care este student la Teologie în București. Fuge din țară în 1941, iar după 23 august 1944 face parte din grupul legionarilor parașutați în Munții Bucovinei pentru organizarea rezistenței anticomuniste. Este arestat și închis la Jilava, Aiud, Văcărești și altele. Eliberat în 1964, a fost hirotonit preot în 1979, slujind în comuna Negoiești, jud. Prahova.

UȚĂ, DUMITRU (1916–1980), medic. Membru al Mișcării Legionare, este închis, începând cu 1941, la Gherla, Aiud și Poarta Albă. Foarte credincios, își continuă practica medicală, cu mijloace precare, și în închisoare. Eliberat în 1964, este angajat ca medic de țară, apoi transferat la București.

VASILACHE, SOLON-VASILE, (1909–2003), arhimandrit. Studii la Seminarul din Huși (1921–1929) și la Facultatea de Teologie din București (1929–1933). Doctor al Facultății de Teologie din Chișinău. Tuns în monahism în 1936, cu numele de Vasile. Este hirotonit diacon, apoi preot la Catedrala Mitropolitană din Iași, director al Cancelariei eparhiale (1936–1940), secretar patriarhal (1940–1944), arhimandrit și stareț al mănăstirii Antim din București (1944–1948), în perioada primelor întâlniri ale grupului literar-duhovnicesc „Rugul Aprins”. Susține și se implică în răspândirea modului de viață monahală de la mănăstirea Slatina și în alte mănăstiri, precum Ciorogârla sau Căldărușani. Egumen al schitului Pocrov (1949–1959). Arestat în 1959, este condamnat la 8 ani de închisoare. Eliberat în 1964, slujește ca preot la Bobâlna, jud. Cluj, apoi pleacă în 1969 în Statele Unite ale Americii ca preot al Arhiepiscopiei Misionare Ortodoxe Române din America, slujind la mai multe parohii ale Arhiepiscopiei, îndeosebi la biserica Sf. Nicolae din New York (1984–2003). Vicar al Arhiepiscopiei Misionare Ortodoxe Române din America.

VASILESCU T., director în Departamentul Cultelor, în 1965. Refuză să își dea avizul pentru reprimirea în mănăstire a părintelui Arsenie Papacioc.

VĂSĂI, GHEORGHE (1935–2001), student la Arhitectură din București, fiul lui *Petre* și al *Victoriei Văsăi*; participă la mai multe întâlniri ale grupului literar-duhovnicesc „Rugul Aprins” de la mănăstirea Antim din București, frecventat de părinții săi și vizitează cele mai reputeate centre monahale ale vremii, Slatina, Rarău, Vladimirești. Arestat în 1958 în lotul „Rugul Aprins”, este condamnat la închisoare și trece prin închisorile și coloniile de muncă Jilava, Gherla, Balta Brăilei, Salcia, Grădina și Bandoiu. Eliberat în 1964, se căsătorește cu *Vasilica-Veronica Gurău*, fosta stareță a mănăstirii Vladimirești, pe atunci exclusă din monahism, împreună cu care scrie mai multe cărți. În perioada 1969–1977 lucrează, cu întreruperi, ca arhitect (restaurator) al Arhiepiscopiei Bucureștilor, la o firmă din R.F. Germania și din nou la București. Scos la pensie forțat, internat în Spitalul de Psihiatrie din București. După 1990, când maica *Veronica Gurău* se întoarce la mănăstirea Vladimirești, se retrage la Brăila, unde moare, spânzurat, pe 11 septembrie 2001.

VĂSĂI, PETRE și VICTORIA, credincioși ortodocși din Constanța. Frecventează întâlnirile grupului literar-duhovnicesc „Rugul Aprins” de la mănăstirea Antim din București precum și alte centre monahale importante,

Slatina, Rarău, Vladimirești. Fac donații însemnate mănăstirii Vladimirești. Petre Văsâi intră în monahism la mănăstirea Slatina, iar Victoria Văsâi, la Văratec.

VÂNTOIU, BUCUREL, membru al Mișcării Legionare, funcționar la Fabrica de Celuloză din Zărnești.

VERONICA, monahie. Direcția Regională de Securitate Argeș o identifică în 1972 printre apropiații părintelui Arsenie Papacioc pe o „fostă maică Veronica“ – ghid al mănăstirii Curtea de Argeș cu Safta Gafton (n. 21 august 1922), viitoarea stareță *Semfora Gafton* a mănăstirii Sf. Maria din Techirghiol (A.C.N.S.A.S., Fond Informativ, Dosar nr. 185003, vol. 2, f. 302).

VOICULESCU, VASILE (1884–1963), scriitor și medic român. Urmează cursurile Facultății de Litere și Filozofie din București (1902–1903) și ale Facultății de Medicină din București. Doctor în medicină în 1910. Debutază ca poet în revista *Convorbiri literare* (1912), apoi cu volumul *Poezii* (1916). Publică în principalele reviste culturale ale vremii, poezia sa fiind marcată de o puternică influență religioasă. Participă din 1946 la întâlnirile grupului literar-duhovnicesc „Rugul Aprins“ de la mănăstirea Antim, fiind una dintre figurile principale ale acestuia, precum și la întâlnirile mai târzii ale aceluiași grup. Este arestat, în 1958, în lotul „Rugul Aprins“ și condamnat la 5 ani de temniță grea și la 5 ani de degradare civică, cu confiscarea averii. Își execută pedeapsa la Jilava și Aiud, unde se îmbolnăvește grav de plămâni, fiind eliberat pe motiv de boală în 1962. Grav bolnav, supraviețuiește ieșirii din închisoare doar până în aprilie 1963.

VOLĂNESCU, ION-IOV, (1903–1976), ieromonah. Originar din Căndeștii Buzăului, este în tinerețe membru al Mișcării Legionare până la căderea statului național legionar. În 1941 este arestat și închis. După eliberare, intră în monahism la mănăstirea Ciolanu, primind numele monahal Iov. Urmărit de Securitate, se refugiază la mănăstirea Hodoș-Bodrog din jud. Arad. Arestat în 1952, este eliberat după o anchetă brutală și rearestat în 1959, fiind acuzat că și-ar fi continuat activitatea legionară clandestin. Este închis la Jilava, Gherla, Mărgineni, București, Arad, Timișoara și Aiud. Eliberat în 1964, a continuat să fie urmărit de Securitate. Se întoarce la mănăstirea Hodoș-Bodrog, apoi se refugiază la mănăstirea Dealu din jud. Dâmbovița. Arestat din nou în 1976, moare în ianuarie 1976, împușcat în ceafă, la Spitalul nr. 9 din București.

VULCĂNESCU, MIRCEA (1904–1952), economist, filozof, teolog, publicist, profesor de etică și om politic. Absolvent al Facultății de Litere și Filozofie și al Facultății de Drept din București (1925). Colaborator al principalelor reviste culturale ale vremii: *Cuvântul*, *Criterion*, *Floare de Foc*, *Familia* etc. și orator de succes. Autor a mai multe lucrări de sociologie, economie și gândire politică. Director general al Vănilor (1935–1937), apoi Director al Datoriei Publice la Ministerul Finanțelor și ocupând succesiv funcții în diferite organisme din cadrul aceluiași minister. Subsecretar de stat în Ministerul Finanțelor (1941–1944). Arestat ca fost membru al guvernului Antonescu, e condamnat la 8 ani de temniță grea, executați la Văcărești, Jilava și Aiud. Moare în închisoare.

ZAHARIA, VALERIA (1905–1996), episcop. Absolvent al Seminarului Teologic „Sf. Andrei“ din Galați și al Facultății de Teologie din București. Pedă-

gog la seminarul monahal de la Cernica. Tuns în monahism și hirotonit ierodiacon în 1932, apoi ieromonah în 1935 și arhimandrit în 1937. Director al unei școli de cântăreți din Basarabia (din 1933), profesor la Seminarul „Veniamin“ din Iași (1940–1941), stareț al mănăstirii Ghighiu (1941–1944), exarh al mănăstirilor din Arhiepiscopia Bucureștilor (1944), stareț al mănăstirii de la Câmpulung-Muscel, apoi al mănăstirii Antim din București. Episcop al Oradiei (1951–1969), pus în retragere de Sfântul Sinod în decembrie 1969.

ZĂVOIANU, ȘTEFAN (1882–1941), militar român, cavaler al Ordinului „Mihai Viteazul“, om politic legionar. Senator pe listele partidului „Totul pentru Țară“ (1937). Prefect al Poliției Capitalei în perioada statului național-legionar, artizan al asasinatelor de la Jilava din 26–27 noiembrie 1940, în care au murit 64 de foști demnitari și militari români. Judecat de un tribunal militar, a fost degradat și condamnat la moarte, fiind executat pe 28 iulie 1941.

ZELEA CODREANU, CORNELIU (1899–1937), om politic și publicist, inițiator, conducător („Căpitan“) și ideolog al Mișcării Legionare. Combatant voluntar în Primul Război Mondial, membru în diferite asociații creștine și naționaliste studențești, apoi în Liga Apărării Național-Creștine (partid naționalist, antisemit și antisistem), sub conducerea lui A.C. Cuza. Se desparte de L.A.N.C., pentru a înființa, împreună cu mai mulți prieteni, Legiunea „Arhanghelul Mihail“, organizație antisistem, având o ideologie marcată de antisemitism și mistică națiunii; articulată în sistem paramilitar, inspirată de fascismul italian și de nazism, organizația practică terorismul politic. Deputat legionar în 1931–1932. Arestat și condamnat în mai 1938, este ucis împreună cu mai mulți conducători legionari în noaptea de 29–30 noiembrie 1938.

ZELEA CODREANU, IOAN (1874–1941), publicist, om politic. Absolvent de Litere, profesor și apoi director la liceul din Huși, membru militant în Liga Apărării Național-Creștine (deputat pe listele L.A.N.C. în 1926) și membru în conducerea Mișcării Legionare (deputat în 1932 și 1937). Tatăl lui *Corneliu Zelea Codreanu*. Arestat și închis la Miercurea-Ciuc în 1938–1939.